

အထွတ်ထွေရာဇဝင်များ

မေလ ၂၀၁၄ ခုနှစ်
အထွတ်ထွေရာဇဝင်များ

BURMESE
CLASSIC
COM

* ကိုယ်ကျွေးပျော်ခြင်း *

လွမ်းမိသည်တည့် လွမ်းမိသည် [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၁၃
 နတ်စောင့်ရွှေစက်တယ်ဆိုတာ [ရွှေပင်းသား-စစ်ကိုင်း] ၂၂၄
 ကိုယ်တွေ့ကြုံလို့ ယုံရသည် [၁၂] [နှင်းပုလဲသူ] ၂၃၀
 မေတ္တာဖြင့်သာ အောင်နိုင်ရ၏ [စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၄၁
 မယုံမနှိမ့် ကွင်းပိုင်, တောပိုင်, တောင်ပိုင် ဆိုတာ
 တကယ်မှီတယ်

[ရသာကျွဲရ ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ထည်မြောင်း] ၂၄၈
 ဖျော်လင့်မထားသော အကျွတ်အလွတ်ပွဲတစ်ခု
 [မနှင်းဆီ(ဖိုက်ပျိုး)ရေသုတေသနဦးစီးဌာန]-
 ရေဆင်း၊ နေပြည်တော်] ၂၈၄

* ဗျင်စဉ်ပျော်ခြင်း *

မိုးမိတ်မြို့ ခွေတောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏ ပခာန
 နာယက ဘဗ္ဗန္တနာဂသေန(အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါကေပဏ္ဍိတ)
 (၅)ဘွဲ့ပိုင်စွာ ဆရာတော်ကြီး၏ တူးမြောင်းသောကွင်းစဉ်နှင့်
 ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ် (၂) [နိုးပိုင်း]

[ရစ်ဆေး-မိုးမိတ်၊ ဘူမိပေသုတေသနအရာရှိ ရန်ကုန်] ၁၃၃
 မှော်ဘီမြို့ မြတ်မော်တင်စေတီတွင်
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသူတစ်ဦး၏ သိဒ္ဓိပေါက် ပုတီးစိပ်နည်း
 [ထွန်းထွန်း-အဝေးသင်] ၁၅၃

အထက် အားထား အသုဘကို ပွားများ [အုံကြွယ်] ၁၈၄
 ပုတီးမေတ္တာနှင့် သီလ [ထွန်း-နောင်မျို] ၂၈၉

* အိမ်ပျော်ပျော်ခြင်း *

ပွဲတွေ့ယဉ္ဇာ ဣသို စီရင်ပါ [မောင်ပေါ်နိုး-အင်းတော်] ၁၆၄
 လယ်ယာမြေသန့်စို စီလို စီရင်ပါ

[တက္ကသိုလ် အောင်ပိုင်] ၁၉၃
 မဟာသိဒ္ဓိက္ကန္တာသယမောတောင် အစီအရင်နှင့်
 ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးများ [ဥဒ္ဓါကျော်-ဂန္ဓာရီ] ၁၉၇
 နိမိတ်များ အတိုက်များ [ခိုင်မင်း-မင်းလှ] ၂၈၁
 ၄ နားပျော်ပျော်ခြင်းပဏ္ဍိတ

BURMESE CLASSIC

သုတောင်းတိုင်း ပြည်စည်
သံစွယ် ရှေးဟောင်း
ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည် ... ၈-၁၁

ထွင်ငါင်သရေတော်ကြီး၏
ပရိယာယ်တော်ကြီးတို့
ချောက်တမ်းပါးစွန်းတွင် တည်နေသည်မှာ ... ၈-၉၉

ပျော်ပိုင်း သဗ္ဗုပ္ပါဒ် ချစ်ရေပျော်
သုတေသနပု ငွေပျော်ပျော်
ချစ်ပိုင်း၏ ကိုယ်ပျော်ပျော်ပါသည် ... ၈-၂၀၃

ပယ်ညိုက ရေခွင်းတောင်တော်မှာ
တောင်စောင့်နှစ်
ထောင်ပိုင်ပယ်တော် ဖြစ်ခဲ့တယ် ... ၈-၆၄

၇ အပြုပျော်ပျော်ခြင်း ၇

လာဘ်လာဘ ပွင့်စေသော ထွက်စာတ်လုံး
 [ပေကြိုးအောင်-တောင်သာ] ၁၅၂
 ထုံးပြာလမ်းနှင့် ထွက်ရပ်စခန်း [နေဝန်နီ] ၁၅၂
 မုခေသိုက်နှင့် ကွန်တော်လက်တွေ့ [ဦးဝင်းမြင့်] ၁၉၄
 ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ကာယသိဒ္ဓိနှင့်
 အပိုရက်စွမ်းအား
 [ဦးကျွန်းဆိုင်(UKUNSAUNG)-စမ်းချောင်း] ၂၉၇

* ပါပာပျော်ပျော်ခြင်း *

မတိဇောတ ပတ္တမြားရတနာ ဝါထာတော်
 [အောင်ဝင်းတင်(ဘူမိ ကမ်)-ဂျီမမြို့သာသနာပြု] ၇၃
 အလွယ်တကူ သားဖွားစေသော ရေပန်းမန္တန်
 [ကောင်မြတ်-အိကုန်း] ၁၂၁
 မိုးကြိုးလွှဲ ဝါထာတော်များ [ဦးစိန်သွင်] ၁၄၅

* ဆေးပျော်ပျော်ခြင်း *

စွမ်းလှတဲ့ ကြောင်လျှာခေါက် [မောင်ဆေးကြွေး-စီးပွားရေး] ၁၃၄
 ဆီးအောင့်ဆီးကျင့် ရောဂါအတွက်
 ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခု [ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၆၈
 မြို့ဆောင်းပိတ်နေသူ ပေးဖွားဦးစ
 မိခင်လောင်းဖွားအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်
 [အေးချမ်းအောင်-ရမည်သင်း] ၃၀၅

◆ ဆေးပေးပျော်ခြင်း ◆

ဆွိမ်းကြား-ပေါင်မြို့ကြား အာရုံတိုနှင့် ပါးတိုက်အတွက်
 ရခိုင်ဆေးနည်း [ပင်စင်စား မောင်စံလှ] ၃၉
 အမောပျောက်ဆေး [ဦးသန်းစိုး-ရောင်မုန်] ၆၉
 သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်
 [ကျော့ပုဗ္ဗ စိန်လှ] ၁၈၃

* နဂါးပျော်ပျော်ခြင်း *

တရုတ်အဘိုးနှင့် ဥစ္စာစောင့်မလေး
 [ဦးဥဇ္ဇာ(UC-ဦးမိုး)-ကျောက်မြောင်း] ၂၀၉
 ရတနာရွှေထိုက် [သာယာ-ကသာမြေ] ၂၁၇
 အသုရတနာထုံးလား... ဇန့်လား
 [သုတိုက်နှင့်-လယ်တောသာ] ၂၄၉
 ၄ နားပျော်ပျော်ခြင်းပဏ္ဍိတ

◉ စာပေသုတေသနများခြုံချုပ် ◉

၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ခေတ်နားနှင့် ကုန်ဇေးအဟော [ကသာ သင်းဗွေ] ၁၀၅

† ရူးခြားပစ္စည်းများခြုံချုပ် †

ဟဲယိုးမှ နှစ်ပေါင်း(၆၀၀၀)ကျော် သက်တမ်းရှိ ကျောက်ခေတ်သစ်ရုပ်ကြွင်း [နိုင်မင်းညွှန်] ၁၂၉

⇨ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များခြုံချုပ် ⇨

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကျွဲ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏ တဝအတွေ့အကြုံများ(စုတိယပိုင်း)အပုဒ်-၇ [စေတနာ့ကော်မရှင်-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၄၁

▲ ကုမ္ပဏီများခြုံချုပ် ▲

ခါးနာပျောက်နည်း နိဿရည်း [ရွှေခွင်ကျော်-တောင်တော်သီ] ၉၃
ရွတ်တရက် လေမြတ်ခံရသူအား ကယ်တင်နည်း [ကောင်စွမ်းမြတ်စိန်] ၁၆၉

✦ အမျိုးသမီးအရေးများခြုံချုပ် ✦

မွန်နို့ရာ ဝါးပေါင်းထုပ် လုပ်စားနည်း [အောင်စ-1.1.B] ၈၉

○ သုတေသနများခြုံချုပ် ○

အနိုင်စာတ် တမာ [စေတနာ့နိုင်] ၈၇
စင် ဤသို့ [နေဝိဒ္ဓါ] ၁၅၆
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၁

○ ခြင်္သေ့ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ပေါင်း၊ ခြင်္သေ့ကျားခြုံချုပ် ○

ဝံကျွေးကုန် အမြဲတစို့ ဝံကျွေးသွေ့ထွတ် အမြဲဆတ် [ရဲမျိုးလှ-ဟောပြောခြင်း] ၂၅
ထိသလောက်ထုန်း ကရင်နို့ရာ ဆေးရွယ်ပင် [ရွှေစန်းစုန်း] ၁၁၀

◉ ဝါးပင်များခြုံချုပ် ◉

မြင်းဖူး အပူပိုင်းသော် [ဟောင်သာစင်-အလေး] ၄၇
တွဲနွား ကာလရောဂါ [ရတနာဆင်မင်း-တုံ့ပြန် ဆားလောင်ခြင်း] ၁၀၆
၆ နေရာများခြုံချုပ်

ပုဂံလ ရေခဲမြေညီအောင် ခြင်္သေ့သစ်ပုံသော်

ဘုရားပျက်လုံးတော်နှစ်သွဂျာ ရောင်ခြည်တော်တွေ ရွတ်ငွေတယ်

၈-၂၂၇

အပူပိုင်း၊ ခြင်္သေ့ပေါင်း၊ ခြင်္သေ့ကျားများခြုံချုပ်

၈-၄၁

ကျောက်ပိုင်ကျောင်းအတွင်းမှ ရှေးယိုးကျော်ကို ဤသို့ ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်

၈-၁၁၁

အဘကြီးက အပေါ်သို့ လက်မြောက်ပြီး ဆွဲယူလိုက်ရာ အနီးကုန်းဘိုးဘိုးပုံတော် ပါလာပြီး

၈-၂၃၁

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ငြောက်ထောင် ကျောက်ချောငတ် လူသားများ ငွေထိုင်ခဲ့သည့် ရုက္ခင်းမှ တူးဖော် တွေ့ခဲ့ရသည်

၈-၁၃၀

◉ ကြံ့မြဲမှု၊ ခြင်္သေ့များခြုံချုပ် ◉

ရှင်တောက်ထိန်ဘုရား မှတ်ရှင်တော် [ကနက်သီရိ ဆရာဘုန်းရွှေ] ၂၂၈

* သောင်ပြုရန်များခြုံချုပ် *

စစ်တိုင်းတစ်နှစ် သမိုင်းဝင်ခေတ်များ၏ အောင်မြေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရာ ဝါထာတော်များ(၆၄)အားခေတ်တော် [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်တိုင်းတော်] ၄၉
လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်ခန့်က ဖူးမြော်ရောက်ရှိခဲ့သော ဓမ္မတုဗြဟ္မာ ဝေယျဘူမိကျွန်းတော် အောင်မြေ [အဓိယ-မိုးကုတ် (M.W.J.A)] ၅၇

◊ ဝါးပင်များခြုံချုပ် ◊

၂၁၁၈ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ထိဆူကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၂၄
၂၁၁၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ထိဆူလိုက် စွေဖျယ်ပါ ဤဝကန်း [ဆရာ ရဲထက်-သုတေသီ] ၁၈၄

▲ မိုက်ပျိုးအရေးများခြုံချုပ် ▲

ပဲအထွတ်တိုးစေဖို့ ပဲခြင်ဖု ဇီဝမြေဩဇာ သုံးစွဲဖို့ [တင်ညိုအေး] ၁၄၈

◊ သောင်ပြုရန်များခြုံချုပ် ◊

သက်တော်ရှည် သိရှိရှင် ဆရာတော်ကြီးများ၏ အဓိပ္ပာယ်နက်နဲသော စကားတော်များ [သီတာဆန်း-ဟော်လမြိုင်] ၁၄၇

□ အင်းပင်များခြုံချုပ် □

ဇောခေါ်လာဘဲရှင် ငွေဝင်မလွင်း ဆောင်လော့အင်း [နတ်မောက် ကြည်မြိုင်] ၇၈
ဓာရဏပရိတ်၏ အသက် [ဟောင်လတ်နိုး-အင်းတော်] ၁၁၃

◊ ပုဂ္ဂိုလ်များခြုံချုပ် ◊

ဗုဒ္ဓမတောင်တန်းပေါ်က မုတ်ခင်း ရာဇာနိတစ်ပါး [လွယ်ကောင်အောင်] ၂၂၀

◊ ရူးခြားပစ္စည်းများခြုံချုပ် ◊

ကျောက်စိမ်းပန်းကန်(၂)ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး၊ ၂၃၃
ယောဆရာကြီး [ဝမ်း-တက်ပုတေ့သိုက်] ၂၆၁
အိမ်တိုင်း ကြောင်ပန်းပင်စိုက်သော စာ [ကသာ သင်းဗွေ] ၂၆၄
မြေ အထုတ် ပိုခြင်းလား [တင်ညို မောင်မောင်အေး] ၂၇၃
ကျောက်များခြုံချုပ်

အဝေးထုတ်ပြန်ချက်

ထိပ်တိုင်းတွင် ထိပ်စောင့်စုတ် နို့ပါသည်
(သမားတော် ဦးအောင်ဆန်း-နန်းတော်ရွှေ) ၂၉၄

ပြန်ပျက်ပျက်ပျက်ချက်

ရင်နှစ်သည်းမှာ ရင်သွေးရတနာတို့အတွက်
၀၃၈၀ ပြည့်နှစ် တစ်နှစ်သာ (အောင်မှစွမ်း-ကျွန်းလတ်) ၈၀

အပေးပေးပေးပေးချက်

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ခုနှစ်ရက်သားသမီး
တောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်မြင့်) ၁၆၆

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် လာဘ်လာဘ
ပိုင်လမ်းကြမ်းစေ (ထက်ပင်ကျော်စွာ) ၁၉၁

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ပုံရိပ်ရုပ်တို့၏ ထိကြမ္မာ
(ဟုဗွင်းစိ) ၁၉၉

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် နေ့တောင်းရက်သာ
ရွေးချယ်ပါ (သုခမှတ်-ကျွန်းလတ်) ၂၄၀

ပြန်ပျက်ပျက်ပျက်ချက်

စန်းပြတ်၊ လွန်းပြတ်၊ လက်ပြတ် တွက်နည်းစွန့်ယတြာ
(ကောင်းစင်-သခွတ်မြေ ဝက်လတ်) ၁၂၀

ပျက်ပျက်ပျက်ပျက်ချက်

သီးနှံသွေးမျိုး ရောဂါရှင်များအတွက် ဆေးဖက်ဝင် အာဟာရ
Diet တင်လျှာ စီမံနည်းများ (၂) (မင်းမျှမ်းမြေ-ပုသိမ်) ၁၁၇

(၁၂)လအသိ နုတွတ်ဓာတ်စာ(2018-April လအတွက်)
တန်ခူးလ မိသားစုသိ နုတွတ်ဓာတ်စာ

အောင်ရန်အောင်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ
(ဆရာ မင်းမျှမ်းသာ) ၁၂၆

ပျက်ပျက်ပျက်ပျက်ချက်

မပေနိုင်သည့် ညတစ်ည (မြင့်) ၂၀၅

တမလွန်သို့ ရောက်သွားခါစ လာရောက်
နှုတ်ဆက်သော စိမ်းပြာရောင်အင်္ကျီဝတ်

ပရလောကသား အမျိုးသမီး (ချို-အပရပူရ) ၂၄၅

ကျွတ်ရွာကို နုတ်ရွာမှတ်စဉ်က (မြေလေးဖြူ-သာစည်) ၂၅၇

ခေတ်သစ် နှာတရားစီရင်ခန်း (ရှင်လေး-ဥပဒေ) ၂၆၂

စုတ် ဆိုသည်မှာ (ထွန်းအေးကြိုင်-ရွှေတောင်) ၂၇၀

ပွဲပြိုင်မိသေ မလှင်မိလို့ (ဦးစိုး-မတ္တရာ) ၃၀၀

မိတ်
ဘေးချမ်း၍
မိတ်ကျဉ်းကျယ်မှု
ပပျောက်
ငေရန်
ပုံသကူ
မထေရ်ကြီး၏
ဩဝါဒကို
ခံယူ၍
ဘေးငေတီ
တော်ကို...
၈-၅၁

ခြေဖမ်းခဲ့
အဖိုးအက်
သူတစ်ဦး
ဝံ့အူ(နံ)
ဥပြစ်နှင့်
သနပ်ခါးပြစ်ကို
ချင်းစိမ်းရည်ဖြင့်
သွေးပြီး
ကြစ်စီးပေးခဲ့ရာ...
၈-၂၀

ဘတိုက်ပျား
နီပိတ်ပျား
ကို
ပဌာန်းက
နိုင်တယ်
ပဌာန်း
၂၄ ပစ္စည်းကို
ရွတ်ပတ်
ပြော့ပါက
၈-၂၀၁

ရွှေမျက်မှန်ဘုရားဝန်းပျံ

အံ့ဖွယ်ထူးခြား ရွေးတောင်း

တစ်ဝဂ္ဂဘုရား

ရွှေမျက်မှန်
မောင်ဖြူဘိန်း

စာရေးသူ ရွှေတောင်မြေကို
၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ ခြေချခဲ့ပါတယ်။
ရွှေမျက်မှန်ဘုရား၊ ရွှေပြောင်ပြောင်
ဘုရား၊ ရွှေဂူကြီးဘုရား၊ ဘုရားနီ၊
ရွှေနတ်တောင်ဘုရား စုံအောင်
ပရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် တစ်နေ့
“နိုင်” ဦးစိယိုမှ ကိုဇော်နိုင်က...
‘စာရေးဆရာကို ဆုတောင်းပြည့်တဲ့
လျှို့ဝှက်ဘုရားတစ်ဆူကို လိုက်ပို့ပေး
ယ်’
‘နီ...နေပါဦး၊ အဝေးကြီးလား’
‘ဘာဝေးလို့လဲ... ရွှေမျက်မှန်
ဘုရားကြီးဝန်းထဲမှာရှိတာ’
သို့သော် သူ့အလုပ်နဲ့သူ ရှုပ်နေ
တော့ မပိုအားပါ။ (၂-၁၀-၂၀၁၅)
မနက်(၉)နာရီမှာ ခြေခင်းလက်ခင်း
သာယာ၊ မိုးကောင်းကင်ကြီးကလဲ
ဝင်းပ၊ နေမင်းကြီးလဲ ထိန်ထိန်သာ၊
ပူတာကလဲ အညာလေ့နဲ့ ပြောရရင်
“ပူချက်ကတော့ ကမ်းကုန်ပဲဟေ့”
ဟိုရလောက်အောင် ပူတယ်လေ
ထယ်ငွေ့ကဲ။
စာရေးသူ ရုံးရှိရာ(ရ.ယ.က)ရုံး
ဝင်မယ်လုပ်တော့ ရုံးက မပွင့်သေး
ဘူး။ ဒီတော့ ဆရာခင်မောင်ကြည်
ကိုင်ရှိရာ ရုံးဖြတ်လမ်းသွားတော့လဲ
မပေဘူး။

အံ့ဖွယ်ထူးခြား “ရွှေမျက်မှန်ဘုရား”

• ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး တိမ်ဝံ့ရာ တန်ဆောင်တော်ကြီး

ဆုတောင်းတိုင်းပြည့်ဝစေသည့် တစ်ထွေပြတ်ရွာဘုရားပုံတော်

ဒီတော့ ငယ်သူငယ်ချင်း မြင့်ထွန်း (ပြည်တောင်တန်းရေခဲမြေ - ငြိမ်း) ရှိတဲ့ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးရှေ့ "အဒေါ်ကြီး ထမင်းသုပ်ဆိုင်" ဝင်တော့ အရန်သင့်တွေ့တယ်။

'သူငယ်ချင်း ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးဝန်းထဲမှာ လျှို့ဝှက်ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတစ်ဆူ ရှိတယ်ဆို၊ အဲဒါ မင်းသိလား'

ဆိုတော့...

'ဟေ့အေး...မသိဘူး'

'မင်းကလဲ ရွှေတောင်သား မဟုတ်ရုံတမည်း ဒီမှာနေတာ အနစ် (၄၀)ကျော်နေပြီ'

'ဒါတော့ကွာ'

'ဒါတော့ လုပ်မနေနဲ့ မင်း သိတာ သာ နုရွှေရောင်ခြည်ပရူဇင်း'

ဘာရှိလဲ'

ဒီချိန်မှာ သူ့ဇနီးမြင့်မြင့်(ဆရာမ ငြိမ်း) ဝင်ရောက်လာပြီး...

'ရှိတယ် စာရေးဆရာ ဘုရားဝန်းကြီးထဲ ဝင်သွား အာရုံစာန်ဆောင်ကြီးထဲထဲ သွားရင် ကြေးတူရာကြီးတစ်ဆူ တွေ့ ဖမ်း ဘယ်တက်ကနေ ဝင်သွား တစ်ထူ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား တွေ့လို့ပယ်' 'ကျေးဇူးပါ ဆရာမရယ်'

ဆိုပြီး ဘုရားကြီးဝန်းထဲ ဝင်လာခဲ့ပြီ။ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး ဦးခိုက်

ဆုတောင်း။ ရင်ထဲအေးမြကြည်လင် ဗုဒ္ဓအေးရိပ်ဟာ ထာဝရ အေးမြလှ ပါဘိ။ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးသမိုင်း ကလဲ ဆန်းပြားထူးခြားလှပါတယ်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက်) ရွှေတောင်မြို့တွင် ကိန်းဝမ်းစံပယ် တော်မူလျက်ရှိသော သမိုင်းဝင် ဆုတောင်းပြည့် ရွှေမျက်မှန် ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးမှာ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝန်း ရွှေမျက်မှန် တပ်ဆင်ပူဇော် ထားတဲ့ လူသိများသော ဘုရားကြီး

တစ်ထူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားကြီးဆီသို့အစ

ပျူခေတ်နှောင်း ဒုတ္တဘောင် ဖန်ကြီးနဲ့ ဗိဿနိုးဗိပုရား စန္ဒာဒေဝီ တို့သည် ဘီစီ(၅)ရာစုအတွင်း ရွှေတောင်မြို့ အနောက်တောင် ယူန်းယွန်းရှိ ရွှေနတ်တောင် ဓေတီ တော်မြတ်ကြီးကို အသစ် ထပ်မံ မြှင့် ပူဇော်ဖူးမြော်ပြီး အပြန်ခရီး

• တစ်ထွေပြတ်ရွာဘုရား အဝတ်တန်ဆောင်တော်ကြီး

|| တစ်ထူ ရှေးဟောင်းဘုရားပုံတော် မှုကြီးပုဒ်

ဗိဿနိုးဗိပုရား အိပ်မက် မြင်မက်

ပိပုရားကြီးသည် ညဉ့်အခါ တည်ဆဲရုပ်နားစဉ် အိပ်မက် မြင်မက် တော်မူခဲ့ပါတယ်။ မိမိတို့ တည်းခို ရာ နေရာရဲ့ အနောက်မြောက်ယွန်း ယွန်း အရပ်တစ်နေရာ၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူကို ဖူးမြော်ရကြောင်း အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့ပါတယ်။

နံနက်မိုးသောက်သောအခါ ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးထံ အကြောင်းခံ လျှောက်ထားရာ မင်းကြီးလဲ မိပုရား မှူးမတ် ပရိသတ်တို့နဲ့ ယင်းနေရာ ကို ကြွရောက်ရှာဖွေကြွပါတယ်။

တွေ့ရှိတော်မူပြီ

ယခု ရွှေမျက်မှန် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် နုရွှေရောင်ခြည်ပရူဇင်း သာ

မြတ်ကြီး တည်ထားကိုးကွယ်လျက် ရှိသော နေရာ(ပျောက်ဆိပ်ကုန်း ယခု သိမ်ကုန်း)သို့ ရောက်သော အခါ ဘုရားရောင်ခြည်တော်ကဲ့သို့ အရောင်မျိုးစုံ ဝင်းလက်၍ အထက် ကောင်းကင်သို့ ရောင်စဉ်များ ဖြာ တက်သွားသည်ကို မင်းမိဖုရား မှူးမတ်နဲ့ ပရိသတ်တို့ တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။

သို့နှင့် မိမိတို့ ဘုရားတည်ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုရန်အတွက် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက ပြသ ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကာ ဤ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုစဉ် က ရွှေမျက်မှန် တပ်ဆင်ထားခြင်း မရှိသေးပါ။

နတ်မျက်စိ အလင်းကွယ်ပြီ

ဤကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် ကြီး တည်ထားပူဇော်ပြီး မကြာ သောကာလတွင် ဒွတ္တဘောင်မင်း တရားကြီးရဲ့ နတ်မျက်စိ အလင်း ရောင် ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဤဖြစ်ရပ်မျိုး ရဟန္တာ(၈၀) ပေါ်တော်မူဘုရားသွားရာ အင်ကြင်း စင် လမ်းနံဘေးရှိ ကြေးဘုရားကြီး ကို "ယဟာမြတ်မှန်" ပုံတူ တည်ထား တော်မူတဲ့ ဘုန်းဘုရား(ဦးကေသရ) ပျံလွန်တော်မူကာ တည်ထားခဲ့ရာ မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတဲ့ တစ်ပတ်တိတိ ကွယ်သွားခဲ့ဖူးပါ တယ်။(စောင် အလှည့်သင့်ပါက ရေးသားတင်ပြပါမယ်)

ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးက ပညာရှိ ၁၂ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဂျားယောင်းကြေးဘုရားကြီးပုံတော်

မှူးမတ်များအား ဗေဒင်ကိန်းခန်းများ တွက်ချက်ကြည့်စေသော အခါမှာ မင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၌ ရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီးရဲ့ မျက်လုံးတော်နဲ့ လိုက် ဖက်ညီသော မျက်လုံးတော် ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ တူညီတဲ့ မှန်တစ်စုံကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါက မင်းကြီးရဲ့ နတ်မျက်စိအလင်းရောင် ပြန်ရရှိနိုင်

မှာ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် မှန်တစ်စုံကို မင်းကြီးက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်၌ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းရာ မင်းကြီးရဲ့ နတ်မျက်စိ အလင်းရောင် ပြန်ရခဲ့ပါတယ်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၇ ခုနှစ်မှာ ရွှေတောင်မြို့စားကြီး "ဇေယျ နန္ဒမိတ်"က ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး လှူဒါန်းခဲ့သော မှန်တစ်စုံကို ခြံငံ

• ဘုရားကြီးရဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားများ

• ဘုရားကြီးရဲ့ ရင်ပေးပွင့်တော်

လျက် ရွှေသားအတိရှိသော မျက်မှန်တော်ကြီးအဖြစ် ပြုပြင်မွမ်းမံ တပ်ဆင်ပူဇော် လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ၁၂၄၇ ခုနှစ် သီပေါမင်း ပါတော် ပူပြီး ရွှေမျက်မှန်ကြီး အခိုးခံရ၍ တတိယမျက်မှန်တော်ကြီးကို ရွှေ တောင်မြို့ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက် မစ္စတာဟတ်တန်းနဲ့ဇနီးက တပ်ဆင် လှူဒါန်းခဲ့ပြန်ပါတယ်။ နယ်ပိုင်ဝန်ထောက် မစ္စတာ ဟတ်တန်းရဲ့ဇနီး မျက်စိဝေဒနာ ဖဲစားရသဖြင့် ရွှေမျက်မှန်ဘုန်းတော်

ကြီး ဦးထောင်ဘိုထံ အကူအညီ တောင်းခံရာ မြတ်စွာဘုရားထံ မျက်မှန်ကပ်လှူခြင်းဖြင့် မျက်စိ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းမှာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြား ကုစားစေပါတယ်။ မျက်မှန် အသေးတစ်လက်ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် ကြီးရဲ့ လက်တော်ပေါ်၌ တင်လှူပြီး မျက်စိရောဂါ ကုသခဲ့ရာ ပျောက် ကင်းသွားသဖြင့် အလေးချိန် (၆)ပိဿာခန့်ရှိ မျက်မှန်တော်ကြီး ပြုလုပ်၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ထံ၌ တပ်

ဆင်လှူဒါန်းပူဇော် နောက်ဆုံးအလှူပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၁၃၆၂ ခုနှစ်တွင်တောင်း မြို့၊ ဦးဝိစာရ ရွှေလီလမ်းနေ ဦး... ဝင်း(ခ)ဦးရာဂျူး (ဇနီး) ဒေါ်ကြည် ကြည်ဝင်း မိသားစုက ရွှေစင်ရွှေပြား (၃၉)ကျပ်သား မျက်မှန်တော်ကြီး ပူလုပ်အတိုင်း ရှိစေလျက် ကပ်လှူ ပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။

မျက်မှန်တော်ကြီး ထူးခြားမှု

ဘုရားကြီး၌ တပ်ဆင်လှူဒါန်း ထားတဲ့ မျက်မှန်တော်ကြီးကို မွမ်းမံ လှူဒါန်းလိုပါက ကန်တော့ပွဲများဖြင့် ပူဇော်၍ လှူဒါန်းဆောင်ရွက်ရပါ တယ်။

မျက်မှန်တော်ကြီးကို ရွတ်၍ ခြံခြံ နိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ မြို့လုပ်ခဲ့ပါက အခါမဟုတ် လေပြင်းတိုက်ခြင်း၊ အချိန် အခါမရှိ သည်ထက်စွာ ရွာသွားခြင်းနဲ့ လျှင်လျက်၍ မိုကြွေးမိခြင်း စတဲ့ ထူးခြားသော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ် တတ်ပါတယ်။

ဆုတောင်းပြည့်စ

ရိုသေစွာ အဓိဋ္ဌာန်ကြည်ညိုပါက ရာထူးအာဏာ ဘုန်းတန်ခိုး တောက်ဖျားခြင်း၊ ကောင်းကျိုး ရရှိ ခြင်းနဲ့ မျှော်လင့်ချက် ဆန္ဒပြည့်စုံ စေသည်ကို ဒိဋ္ဌဓမ္မတွေ့ကြုံ ခံစားရ မှာ မလွဲကေန်ပါ။

ဘုရားပွဲတော် တူပျော်ပျော်

ဘုရားကြီးရဲ့ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် ကို နှစ်စဉ် နတ်တော်လှူဒါန်း(၈) ရက်မှ နတ်တော်လှူပြည့်နေ့ထိ နှစ်စဉ် ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ ဒါ မသိလေသူများ မရောက်ဘူး *ဂျားယောင်းကြေးဘုရား ၁၃

သေးသူများအတွက် ပမာဏ ဂါရဝ ပါ။

'လေးလေး ဆုတောင်းပြည့် တစ်ဝှာ ဘုရား ဘယ်မှာလဲ သိရင် လမ်းညွှန်ပါဦး ကျွန်တော်က နက္ခတ္တဇရာင်ကြည့်ပူဇော်ပေး ပါရမီပွားက စာရေးဆရာ မှော်မော်မြေ မောင်ကြည်သိန်းပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ ဖတ်ဖူးပါတယ်။ သိပါတယ်။ ဟိုးရှေ့က အာရုံခံ တန်ဆောင်းကြီးထဲ ဝင်သာသွားပါ။ တွေ့ပါလိမ့်မယ်'

'ကျေးဇူးပါခင်ဗျာ' ဘာဝေးလို့လဲ ခြေလှမ်း(၂၀) ပလှမ်းရဘူး။ တန်ဆောင်းကြီးထဲ ဝင်လာခဲ့ပြီ။ စားပွဲခုံပေါ်မှာရှိတဲ့ တာဝန်ရှိသူထံ ရောက်တော့...

'လေးလေး ဆုတောင်းပြည့် တစ်ဝှာဘုရားရှိတဲ့နေရာ ပြပေးပါ ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က နက္ခတ္တဇရာင် ခြည့်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပါရမီပွားဇင်းကပါ'

'ဟော... ဟုတ်ကဲ့ ဒီကနေ ကြေးဘုရား ကြီး တောတက်က ဝယ်သွား ဖူးအတ္ထုပ္ပာယ် စာရေးသူရောက်တော့ ဘုရားဖူး များ မရောက်သေး။ ကြေးဘုရား ကြီးဘေးမှ ဝင်သွားတော့ လူ တစ်ယောက် ထိုင်သာရုံ လမ်းကျဉ်း လေး။

ဟော... ဖူးတွေ့ရပြီ။ သက်န်းတော် ကပ်လှူထားတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်။ လက်တော်နှစ်ဖက် ခုံချထားပြီး ပြုံးရောင်သန်းနေတဲ့ မျက်နှာတော် တစ်ဝကြီး ဖူးမြော်မိတယ်'

'ဒီဘုရား အလှူဒကာ သိပါသလား ခင်ဗျာ' 'အဲဒါတော့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ မရှိ

တစ်ဝှာဘုရားအောင် လမ်းညွှန်များ

ဘူး စာရေးဆရာ' ကျွန်တော့်အထင်တော့ ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးနဲ့ မိဖုရား စန္ဒာဒေဝီ ဝိသုဒ္ဓိ မိဖုရားကြီးတို့ရဲ့ ကောင်းမှု လို့ ထင်တယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုရင် ဒီလိုလက်ရာမျိုး စာရေးသူ မှော်မော်အနီး သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်းကို စာရေးသူ သူငယ်ချင်း ကိုသက်လွင် (B.A) ဟင်္သာဆန်စက်မန်နေဂျာ လိုက်ဖို့လို့ ဖူးတွေ့ရတဲ့ ဘုရားလက်ရာနဲ့ တထေရာတည်း တူနေတာရယ်။ ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီးကို ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးနဲ့ မိဖုရားတွေ တည်ထားတာဖြစ်လို့ ဒီလို လျှို့ဝှက်ပြီး တည်ထားတာ ဖြစ်ရမယ်။

မင်းမိဖုရားများ လျှို့ဝှက်ကိုးကွယ်တဲ့ နန်းဦးဘုရားဆိုတာ အင်မတန် တန်ခိုးကြီးမားလှလို့ သူတို့ကို ဆုတောင်းပြီး လုပ်ကြံ မင်းလုပ်မှာ စိုးလို့ လူသူမသိအောင် လျှို့ဝှက်ထားကြတယ်လို့ဖတ်ဖူး မှတ်ဖူးတယ်။ ခုလဲ ရွှေတောင်မြေမှာ အနစ်(၄၀) နေတဲ့ သူငယ်ချင်းမြင့်ထွန်းကတောင် မသိဘူးတဲ့။

ဘုရားမှာ ဒီလို ဆုတောင်းပါ ဘုရားဉာဏ်တော် (၃)ပေခန့်သာ ရှိပါတယ်။ သေချာကြည့်ပါ။ ပြီးရယ်တော့မယ့် မျက်လုံး နှုတ်ခမ်းတော် သေချာဦးခိုက်ပြီး... ၁။ လှူဖွယ်တစ်ခုခုကို လှူပါ။ ဘာလှူရမလဲဆိုရင် အလွယ်ကူဆုံးက ကိုယ်တတ်နိုင်သရွေ့ ငွေကြေး တစ်ရာ၊ တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်း စသည်။ ဆီမီးပူဇော်ခွင့် မပြုပါ။ မီးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရပါတယ်။ (နေရာအင်မတန် ကျဉ်းမြောင်းပါတယ်။) စာရေးသူ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်တောင် လှည့်သာရုံလေးပါ။

၂။ (၅)ကြိမ် ဦးချွန် ဩကာသဖြင့် ကန်တော့ပါ။ ၃။ ဘုရားခြေတော်တွင် နဖူးထင်၍ "ဗုဒ္ဓိမေ သရဏံ အညနတ္ထိံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဗ္ဗိံ" ကို (၃)ခေါက် ရွတ်ဆို၍ ကိုးကွယ်ပါ။ ၄။ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။ စာရေးသူ ဖြစ်စေချင်တာက (၁)ဆု

သန်တောမြို့နယ်အရှေ့ဘက် "ဦးတော်က" မဟာမိတ်ရိုက်ခတ်ခံရပြီး သိမ်းတော်ကြီး

တည်းသာ တောင်းကြည့်စေလိုပါတယ်။ ၅။ သင့်အား "ကျေးဇူးအများဆုံးနတ်" တို့ကို အဓိကထား၍ အမျှပေးပေးပါ။ စာရေးသူကတော့... 'ကျွန်တော် ပြုစုမှု ကုသိုလ်အထက် မြင်အပ် ပြုအပ် နတ်မြတ်နတ်ကောင်းနတ်အပေါင်းနတ်မင်းကြီးလေးပါ။ အမျှ...အမျှ...အမျှ...သာ...သာ...သာ... လို့ ပေးပေးစေလိုပါတယ်။

အထူးသတိထားရှိရမှာ ဘုရားခြေတော်အစုံ နဖူးထင်၍ ဦးမနိကမိ ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့် ပြုစုမှု၊ ရွာဒေသမှ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားအား (၃)ကြိမ် (၃)ခေါ် လျှောက်ထားပါ။ အဲဒါကိုတော့ အလေးနက်ထား ဖယ်မည်။ ဤအချက်(၅)ချက်ကို မလေးလေးနက်နက် ယုံယုံကြည်

ကြည့်ဖြင့် ပြုလုပ်ပါ။ သင့်ဆန္ဒ အမှန် ပြည့်ဝပါလိမ့်မယ်။ 'လေးလေး အမည်လေး အပိန့် ရှိပါဦး' 'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်အမည် ဦးဌေးစိန်ပါ။ ဒီဘုရားကြီးရဲ့ ဝန်ထမ်းပါ' 'ဟုတ်ကဲ့ပါ' 'ဒါနဲ့ ဆုတောင်း တကယ်ပြည့်ဝ သူများ ရှိပါသလား' 'ရှိပါဗျာ... ဟိုတုန်းက ဒီဘုရားကြီးထဲ ဘာရယ်မျှ မရှိပါဘူး။ ကြည့်ပါဦးဗျာ... ဘုရားအဆူဆူ လိုလေး သေးမရှိ ပြည့်ဝနေပါပြီ' 'ဟုတ်ပါဗျာ... ပေး၍မကုန် လှူ၍မခန်း ပဒုမ္မာကြားပန်းကို ငါးငါးစွင့်စွင့် တင့်တင့်တယ်တယ် ဖူးချင်စဖွယ်ပါ။ ဒါ...ဘာလို့လဲ၊ ဆုတောင်းပြည့်ဝလို့ပေါ့။ လူတစ်ယောက် ကိုယ်အိတ်ကပ်ထဲက ငွေ(၁)ကျပ် အလကား အကုန်မခံ ကြဘူး။ ထူးလို့ ဆုတောင်းပြည့်ဝလို့

လာကြတာ' 'ဘယ်လိုလူတွေများလဲ' 'ကုန်သည်ပွဲစားတွေ ဆုတောင်း ပြည့်လို့တဲ့ လာကြတာများ... မန္တလေး၊ ရန်ကုန် မြို့တကာ နယ်အဆုံး အုန်းအုန်းကျက်ကျက်။ ရိုသေးဗျာ၊ ပုံတော်(၂၀၀)နဲ့ ဝယ်ပြီး Malaysia(မလေးရှား) မြန်မီး ဟိုမှာ ကိုးကွယ်ဆုတောင်းတာ မလေးထီ(မက်ကနန်)ပေါက်လို့ ငွေ (၂၀၀၀) လှူသွားတဲ့ အမျိုးသမီးပုံ ဒီမှာ ကြည့်လေ' တဲ့။ 'ဒါ ပုံတော်ကို ကိုးကွယ်တာနော် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျများ ဖူးလိုက်ရလို့ ကတော့...'

ရှောင်ရန်ထိကား ဒီစကား ၁။ ဘုရားရှေ့တော်တွင် မရှိမသေ မနေနဲ့။ ၂။ မြက်ချော်ချော်စကားမျိုး မပြော ဆိုနဲ့။ ၃။ ဆေးလိပ်မသောက်နဲ့။ သင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် "နတ် ဒေဝတာများ ရှိနေသည်ကို ဂရုပြုပါ" ကဲ... နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဆု 'တောင်းပြည့် ရွှေမျက်မှန်ဘုရားကြီး မျက်စိဝေဒနာပျောက်စေတဲ့ ဂါထာ လက်ဆောင်ပေးပါမယ်။ သောက် ရေခွက် ရှေ့ထားလို့ ဒီဂါထာခွတ် ပွားပြီး မျက်စဉ်းအဖြစ် ခတ်ပါ။ မျက်စိဝေဒနာ ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းပါ ကြောင်း ဘုရားကြီး စာရေးဦးဌေးစိန် က ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

注册

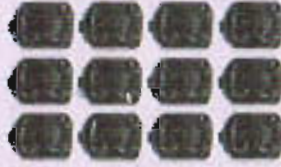
商標

ရိုးရိုး

ဘဝထူး

ရိပ်-ဆေးတိုက်

龍鳳寶

နဂါးဇာတိရတနာ (လုံဖုန်ပေါင်)

ရိပ်-ကျားရတနာဆေး

ရိပ်-အမျိုးသားအားဆေး အထူး

တိုင်းရင်းသားမှတ်ပုံတင်အမှတ်- TMR009365(1014)

အနိသာရသံအာပူဇော်ခြင်း
အနိသာရကျောက်ကပ်အာပူဇော်ခြင်း
အနိသာရဟော်မှန်အာပူဇော်ခြင်း
အသက်ရှည်ဖျော်ခြင်း
အိမ်ထောင်သုခပြည့်စေခြင်း
သာသနာ့အာပူဇော်ခြင်း
အမျိုးသားခွန်အားကို
မြှင့်တင်ပေးတဲ့
သဘာဝအားတိုးဆေး

ရိပ်-ကျားရတနာဆေးသည်
တရုတ်ပြည် ဧရာဝတီဝေကရာဂ်ပင်း

စုန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုပေး
ဆေးဝေတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

အခြားမြို့ဆိုင်တိုင်းတွင်
ဝယ်ယူရရှိနိုင်သည်။

ဖင်ရှမ်းလက်လံလက်ကာမြို့နယ်၊ ဝေဟိုက်(၁) နယ်၊ အစိုးရ(၁-၁၃) မီးတန်း(၄)လမ်း၊
လမ်းနားလမ်း (အမှတ်အသား(၄) မီးတန်း) ဝေဟိုက်တွင် ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
Ph: 09-5058103, 09-73098606, 09-420018721, 09-790974116

၁၆ နယူဂျာဆီမြို့နယ်

အတိတ်တောင် နိမိတ်ဆောင်သည့်

နေရောင်ပြအင်းဘုရား

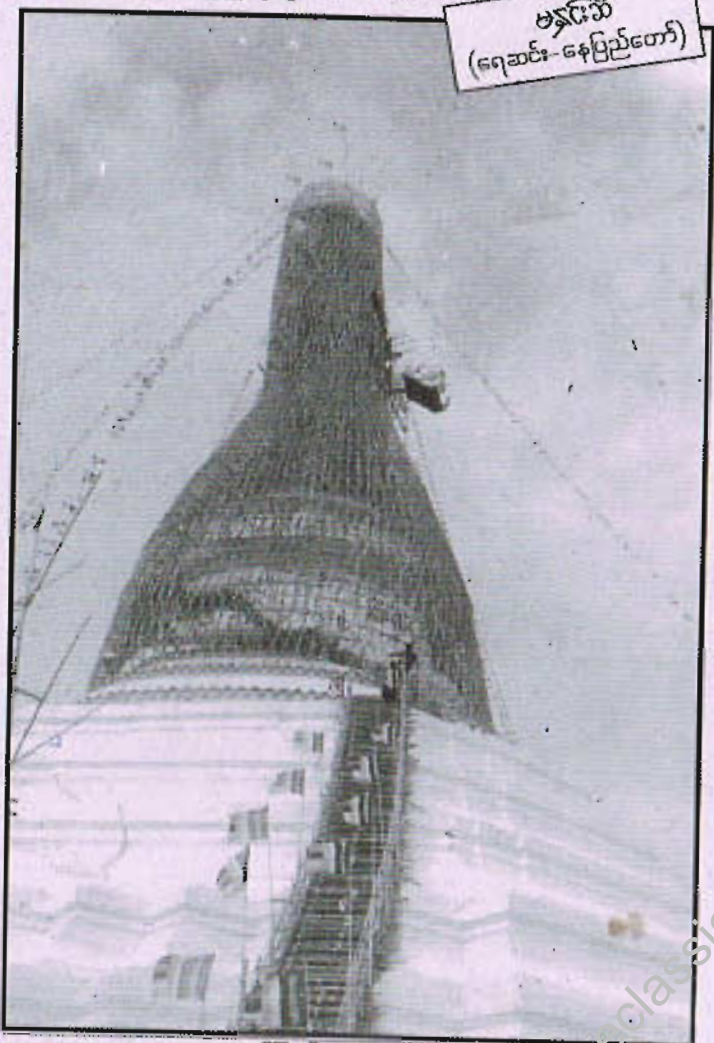
(သို့မဟုတ်) နေပြည်တော်က ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီတော်

မန္တလေး
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက် လွတ်လပ်ရေး
နေ့ နေရောင်ပြအင်းဘုရား ထီးတင်
သောနေ့ မနက်(၉)နာရီထိုးပို
(၁၅)မိနစ်အလိုမှာ (၉)နာရီထိုးခါနီး
ပြီဖြစ်သော ထီးတင်ပွဲအခါ စာရေး
သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ(၂)ယောက်
ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ ရေဆင်းစိုက်ပျိုး
ရေးသုတေသနမှ ပင်လောင်း
လမ်းခွဲ၊ ပင်လောင်းလမ်းခွဲကနေပြီး
ဥပျာတသန္တိစေတီတက်သို့ သွားတဲ့
အနောက်ဘက် လမ်းမကြီးပေါ်သို့
မနေ့မမြန်သော နှုန်းလေးနဲ့ တက်
သုတ်ရိုက်ပြီး စီးလာကြပါတယ်။

အေးမြင့်သာယာရွာထဲက ဖြတ်
ပြီး ရွာအနောက်တံခါးက ထွက်
လိုက်တော့ ရွာနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
ပြင်တွေ ဆင်ထားတဲ့ နေရောင်ပြ
အင်းဘုရားကြီးကို တွားခနဲ ဖူးတွေ့
လိုက်ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အမြင်နီးပြီး ခရီးဝေး
လှပါတယ် ဆိုသလိုပါပဲ အေးမြင့်
သာယာ ရွာတံခါးက ထွက်လိုက်
တာနဲ့ ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှတဲ့
ကားအုပ်စုနဲ့ ဆိုင်ကယ်အုပ်စုတို့
ပျော့နေတဲ့ လူအုပ်ကြီးထဲကို
တိုက်ဝင်ပြီး တန်းစီကာ ရှေ့ကို တိုး
ရှာ တန်းစီလိုက်ရပါတယ်။

နေရောင်ပြအင်း ဘုရားထီးတင်နေပုံ

ရှေ့က ဆိုင်ကယ်က (၁)ပေ တွေ ဆိုင်ကယ်ကလဲ နောက်က
လောက် တိုးသွားလိုက်ရင်း ကိုယ် လိုက်ပြီး (၁)ပေလောက်လိုက် တိုး

V.3A, June, 2018.

နယူဂျာဆီမြို့နယ်

လိုက်ရင်းနဲ့ တရွေ့ရွေ့နဲ့ တိုးတိုးပြီး သွားတဲ့စနစ်နဲ့ သွားရင်းနဲ့ပဲ ဘုရားကို ရောက်သွားရပါတော့တယ်။

ဘုရား ရင်ပြင်တော်ပေါ်လဲ ရောက်ရော ဆိုင်းသံလူသံ တညံ့ညံ့နဲ့ ထီးတော်တွေနဲ့ ဌာပနာတော်တွေ လှည့်လည်ဖို့ အလှူရှင်တွေ၊ ဝန်းခင်းတဲ့ မှူးကြီးမတ်ရာတွေ၊ ပုဂံခေတ်က စစ်သည်တော်တွေ အဖျိုတော်တွေနဲ့ စည်စည်ကားကား လှူစုနေကြပါပြီ။

သိပ်မကြာပါဘူး။ ထီးတော်တွေ ဌာပနာတော်တွေနဲ့ ဝန်းခင်းတဲ့ လူတန်းကြီးက ဘုရားစေတီကြီးကို လှည့်လည်ပြီး ဘုရားစေတီတော်ရဲ့ ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ ဝန်းခင်းတဲ့ အခမ်းအနား စတင်ပါတော့တယ်။

ဘုရားကို (၃)ပတ် ပတ်ပြီးတဲ့ နောက် ထီးတော်တွေကို စေတီတော်ကြီးရဲ့ အထက်ပစ္စယံသို့ ပန်းရထားနဲ့ ပင့်ဆောင်ကြပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ စာရေးသူလဲ ဖုန်းနဲ့ ဗွီဒီယို ရိုက်ပြီး အိမ်ပြန်ရောက်တော့ Facebookမှာ အများပြည်သူ ဖူးမြော်ရအောင် တင်လိုက်ပါတယ်။

အမှန်ပြောရရင် အဲသလို တင်တာက ဒုတိယအကြိမ်ပါ။ ပထမအကြိမ်က ဘုရားဝန်းထဲကို ရောက်လို့ ခင်ပွန်းသည်က ဆိုင်ကယ်ထား ရမယ့်နေရာမှာ ဆိုင်ကယ်အပ်နေတဲ့ အချိန် စာရေးသူ ရပ်ပြီးစောင့်နေရင်းက ဘုရားစေတီတော်ကြီးကို ဖုန်းနဲ့ ဓာတ်ပုံလှမ်းရိုက်ပြီး နေရောင်ပြအင်း ဘုရားစေတီကြီး အခုနက် ထီးတင်နေတဲ့အကြောင်း၊ ဖူးချင်သူတွေ

အချိန်မီသေးတဲ့ အကြောင်း Facebook ပေါ်တင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ဆော် လုပ်လိုက်ပါသေးတယ်။

ပြီးတော့ အလှူခံဌာနကိုသွားပြီး အလှူငွေ လှူတဲ့အခါ အလှူခံဌာနကလဲ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းကတ်ပြား လေးနဲ့ စာရေးသူ အလိုချင်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ဘုရားသမိုင်းကြောင်း စာအုပ်ကလေးကို လက်ဆောင်ပြန်ပေး လိုက်ပါတယ်။

ဘုရားက ပြန်လာတော့ တချို့ လူတွေက မေးကြပါတယ်။ ဘုရား ထီးတင်ပွဲကို တနင်္လာနေ့သားသမီး များနဲ့ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ မသွားရဘူးဆိုတာနဲ့ အလန့်တကြား မေးကြပါတယ်။ စာရေးသူကတော့ သူတို့ မေးတာကို ရယ်လဲ ရယ်ချင်ပါတယ်။ စိတ်လဲ ပျက်မိပါတယ်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်တဲ့ နေရာကို (၇)ရက်သားသမီးအပေါင်း အဝေရာ ရန်မရှိ သွားလာနိုင်ပါ၏ လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ပြောသာ ပြောရတယ်။ သူတို့ လန့်မယ်ဆိုလဲ လန့်လောက်ပါတယ်။

ဒီ နေရောင်ပြအင်းဘုရားက အတိတ်နဲ့တဘောင်နဲ့လေ။ ပြီးတော့ ဘုရားတည်တာက နှစ်တွေ ကြာနေပါပြီ။

အခုလဲပဲ နေရောင်ပြအင်းဘုရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့၊ နေပြည်တော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင် တဘောင်တွေကို မှီပြီး ဒီဘုရား ထီးတော်တင်မယ် ကြားတော့ လူတွေက မင်းပြောင်းမင်းလွဲဖြစ်တော့ မှာပဲ၊ နေပြည်တော် ရေလွှမ်းတော့

မှာပဲဆိုပြီး ထိတ်လန့်နေကြပါသေး တယ်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မိုးတွင်းတုန်းက မိုးများတော့ ရေဆင်းဆည်ကြီးက ရေတွေများပြီး ဆည်ကြီးက တုန်နေပြီကို၊ ဂျိုးတော့မယ်တို့နဲ့ ဒုတိယတော့က ပြန်နေပါတယ်။ တူတော်မောင်က သူ့အလုပ်ထဲက နေ စာရေးသူရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ သူ့ဦးလေးဆီကို ရေဆင်းဆည် ကျိုးသွားပြီဆိုလို့ ဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းမေးပါတယ်။

ဘာကြားလို့လဲဆိုတော့ သူ့အမျိုးသမီးက အိမ်ကို ခုပြန်လာခဲ့တော့၊ ရေဆင်းဆည် ကျိုးသွားပြီလို့ကြား တယ်ဆိုပြီး အိမ်ကို ဇွတ်ပြန်ခေါ်နေ တယ်ဆိုပဲ။

ကောလဟာလ သတင်းများ ပြောပါတယ်။ သူ့ဦးလေးက “တို့ ရေဆင်း စိုက်ပျိုးရေးသုတေသန မှာတော့ အေးဆေးပါပဲ” ဆို တော့မှ သူတို့လဲ စိတ်အေးသွားကြ ပါတယ်။

ပြောသာပြောရတယ်။ ရေဆင်း ရွာထဲလဲ ရေတွေဝင်တော့ ဆည်နား နီးတဲ့ အိမ်တွေ ညဘက် ရဲရဲမအိပ် ရဲကြဘူးဆိုပဲ။ ဆည်မြောင်းဌာန ကလဲ ဆည်ထဲမှာ ရေများလာရင် ရေပိုလွှဲနေရတာနေ ရေတွေ လွှတ် ပါတော့တယ်။

အဲဒါကြောင့် စာရေးသူတို့ စိုက်ပျိုး ရေးသုတေသနက စိုက်ကွက်တချို့ ရေတွေမြုပ်၊ ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းဟောင်းက လမ်းတွေပေါ် ရေတွေကျော်နဲ့ ပင်လောင်းလမ်းဆို

အခုတော်ထီးတင်နေပုံ

များဆို လမ်းပေါ်တက် ငါးဖမ်းကြနဲ့ ပေါ့။ ဒါကြားထဲ နေရောင်ပြအင်းဘုရား ကလဲ ပြီးခါနီးဆိုတော့ လန့်မယ် ဆိုလဲ လန့်လောက်စရာပါပဲ။ တဘောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူ လက်လှမ်းမီသလောက် ပြောပြရ မယ်ဆိုရင် စာရေးသူရဲ့ ခင်ပွန်းက ပျဉ်းမနားသားပါ။ ယောက္ခမတွေ

ကလဲ ပျဉ်းမနားဇာတိတွေပါ။ စာရေးသူရဲ့ ယောက္ခမထီးက အဖေကြီး ဦးအောင်ချမ်းသာကို ယုံကြည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေ။ အဖေကြီး ဦးအောင်ချမ်းသာ ဆိုတာက ကိုးခန်းကြီးဘုရားမှာ ဆန်(၄)ပြည် ချက်လောက်နဲ့ အရပ် (၄)မျက်နှာက လာသမျှ လူထွက်တို တော်ယာ အလှူလို အကုန်ကျွေးနိုင် တဲ့ လူတော်တော်များများက သတ်

မှတ်ထားကြတဲ့ ထွက်အုပ်ထိက် ပုဂ္ဂိုလ် လေ။

စာရေးသူရဲ့ ယောက္ခမထီးက ဒီ နေရောင်ပြအင်းဘုရားနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ တဘောင်တွေ အမြဲပြောလေ့ ရှိပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ ယောက္ခမကြီးကို သူ့အဘွားကြီးနဲ့ သူ့သားသမီး တွေက အဖေကြီးလို့ ခေါ်ကြပါ တယ်။ စာရေးသူကလဲ အဖေကြီးလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အဖေကြီး အမြဲပြောလေ့ရှိတဲ့ တဘောင်တွေက နေရောင်ပြအင်း အနီးမှာ ထီးနန်းစိုက်မယ်၊ ခါးပြတ် က မြို့လယ်ကောင်ဖြစ်မယ်၊ ဒီဒေသကြီးက ကြက်ပျံမကျ စည်ကားမယ်၊ ကိုးခန်းကြီးဘုရား မှာ ရေဦးဆိုက်မယ်၊ လှေကြီး (၄)စီးပေါ်မယ် စသဖြင့်ပေါ့။

အဲဒီတဘောင်တွေက အဖေကြီး ဦးအောင်ချမ်းသာ ပြောခဲ့တဲ့ တဘောင်လား၊ ဘယ်သူပြောခဲ့တာ လဲ၊ ဘယ်က ကြားတာလဲလို့လဲ ယောက္ခမကြီးကို မမေးမိလိုက်ပါ ဘူး။ တဘောင်တွေ အမြဲပြောလေ့ ရှိတဲ့ စာရေးသူရဲ့ ယောက္ခမကြီးက ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ ဆုံးပါးသွားပါပြီ။

ဒါပေမယ့် အခုဖြစ်နေတာတွေက စာရေးသူရဲ့ ယောက္ခမကြီး ပြော သလိုပါပဲ... ခါးပြတ်က မြို့လယ် ကောင် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ နေရောင်ပြ အင်းကြီး အနီးမှာလဲ ထီးနန်းစိုက် ခဲ့ပါပြီ။ ကြက်ပျံမကျ မဟုတ်ပေမယ့် လဲ စည်ကားသင့်သလောက် စည် ကားနေပါပြီ။

နဂါးရွှေရောင်ခြည်ပရူဇင်း ၁၃

ငလိုက်ချောင်းနဲ့ ဆင်သေချောင်း ပေါင်းသွားတဲ့နေရာ ဒေသအခေါ် (ပေါင်းလောင်းမြစ်)ကို ရေလွှဲဆည် ဆောက်လိုက်တော့ ဆင်ဖြူတောင် နားမှာရှိတဲ့ ကိုးခန်းကြီးဘုရားကိုလဲ တဘောင်ထဲကလို ရေဦးဆိုက်ခဲ့ ပါပြီ။

လှေကြီး(၄)စင်းလဲ ပေါ်သွားပြီလို့ ကြားပါတယ်။ စာရေးသူကတော့ လှေ(၂)စီးပေါ်တာကို တွေ့ခဲ့ ကြားခဲ့ ပါတယ်။

ပထမတစ်စီးက စာရေးသူတို့ စိုက်သိပ္ပံ ပထမနှစ်တုန်းက တွေ့ဖူး တာပါ။ ကျောင်းပိတ်ရက် လျှောက် လည်ကြရင်းနဲ့ တွေ့ဖူးတာပါ။ ပျဉ်းမနားမြို့ပေါ်က သစ်တောရုံးဝန်း ထဲမှာ ပြသထားတဲ့ လှေ(၅၀)လောက် စီးနိုင်တဲ့ လှေကြီးပါ။ မှတ်တမ်း မှတ်ရာတွေနဲ့ သေချာ ပြသထားတာ ပါ။

လူတစ်စက်စာမကတဲ့ ကျွန်းသစ် လုံးကြီးကို ထွင်းထားတဲ့ လှေကြီးပါ။ ရှေးဘုရင်တွေ လက်ထက်တုန်းက စစ်သား အယောက်(၅၀)လောက် စီးလို့ရတဲ့ တိုက်လှေကြီးလို့ ဆိုပါ တယ်။

အဲဒီလှေကြီးကို ကမ်းပါးပြိုကျရာ က ရခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ လုံးပတ်နဲ့ အရှည်ပေတွေနဲ့ သေချာဖော်ပြထား တာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၃၀)လောက်က ဆိုတော့ ဘယ်အရပ်က ကမ်းပါးပြို တယ်ဆိုတာကို သေသေချာချာ တော့ အသေးစိတ် အတိအကျ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။

စာရေးသူ မှတ်မိတာကတော့ အင်မတန်မှကြီးတဲ့ ကျွန်းပင်စည် ကြီးကို ထွင်းထားတဲ့ လှေအရှည် ကြီးပါ။

အခု နေပြည်တော် ရေပန်း ဥယျာဉ်မှာ တွေ့ရတဲ့ လှေကြီးက အရင်တုန်းက တွေ့ဖူးတဲ့ လှေကို ရွှေထားသလား၊ ဘာလားတော့ မသိပါဘူး။ အဲဒီနောက်ကို လယ် ဝေးနားက ရွာတစ်ရွာမှာ ကမ်းပါး ပြိုရာကနေပြီး အဲလို တိုက်လှေကြီး တစ်စီး ထပ်တွေ့တယ်လို့လဲ လူတွေ ပြောနေကြတာကို ကြားရပါတယ်။

လှေက (၄)စီး ပြည့်သွားပြီလို့ ပြောသံကြားရပါတယ်။ **နောက်ပြီး လှေကြီး(၄)စီး ပေါ်မယ်လို့ ဆိုတဲ့ တဘောင်လဲ မှန်သွားပြီလို့** ပြော နေသံတွေကို ကြားရပါတယ်။

တဘောင်က အားလုံးနီးပါး မှန် ခဲ့ပေမယ့် လူမျိုးတွေရဲ့ ပြကွဒိန်လို ပါပဲ။ လူတွေ အမှတ်မှားနေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ရှိနေပါသေး တယ်။

အဲဒါတွေက ဘာလဲဆိုတော့ (၉)ခန်းကြီးဘုရားမှာ ရေဦးဆိုက် မယ်၊ လှေကြီး(၄)စင်းပေါ်မယ် ဆို တာတွေပါ။ အဲဒါတွေကို နေရောင်ပြ အင်းဘုရား ထီးတင်ပြီးရင်ပဲ ပျဉ်း မနားမြို့လယ်ခေါင်က (၉)ခန်းကြီး ဘုရားကို ရေဦးဆိုက်မယ်ဆိုတော့ မြို့ကို ရေလွှဲသွားပြီပေါ့။

လူတော်တော်များများရဲ့ အယူ အဆတွေက တဘောင်မှာ လှေကြီး (၄)စီး ပေါ်မယ်ဆိုတော့ လှေပေါ် မယ်ဆိုတာ ရေကြီးလို့သာလျှင် လှေ

ပေါ်တာပဲဆိုပြီး မြို့ရေလွှဲမီးတော့ မယ်ပေါ့။

ဒါကြောင့် နေရောင်ပြအင်းဘုရား ကို ပြီးအောင် နောက်တည်မှာကို ကြောက်နေကြတဲ့ သဘောပါ။

တကယ် လက်တွေ့မှာတော့ လူတော်တော်များများ လန့်နေသလို မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ရေဦးဆိုက်တာက မြို့ပေါ်က (၉)ခန်းကြီးဘုရား မဟုတ် ပါဘူး။ (၉)ခန်းကြီးဘုရား ရေဦး ဆိုက်တာ မှန်ပေမယ့် ဆင်ဖြူတောင် နားက (၉)ခန်းကြီး ဘုရားပါ။

လှေကြီး(၄)စင်း ပေါ်တာကလဲ ရေကြီးလို့ ပေါ်လာတာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ မြေကြီးထဲက ပေါ်လာတာပါ။ တဘောင်တွေက မှန်လွန်းလှပါ တယ်။ မင်းပြောင်းမင်းလွှဲ ရှိမယ်ဆို တာကလဲ အမှန်ပါ။ နေပြည်တော် တည်ကတည်းက စ.ရေကြည့်ပါ။ မင်း(၃)ဆက်တောင် ပြောင်းခဲ့ပါပြီ။

မာယာလူမျိုးတွေ ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ပြကွဒိန်မှာ ၂၀၂ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ပြကွဒိန်ရေးဆွဲထားတာ မတွေ့ရ တော့လို့ ကမ္ဘာကြီးက ပျက်တော့မှာ ၂၀၂ ခုနှစ်မှာ လူတွေရဲ့သက်တမ်း ကုန်ဆုံးပြီဆိုတဲ့ ကောလဟာလ လိုပါပဲ။ လူတွေက အရှိန်နဲ့ ကြောက် နေကြတာပါ။

အဲဒီတုန်းကလဲပဲ စာရေးသူက ဒီလိုတွေးမိပါတယ်။ တရားတော် တွေထဲမှာ တွေ့ဖူးတာက ဒီကမ္ဘာ ကြီးက ဘုရား(၅)ဆူပွင့်မယ့် ဘဒ္ဒ ကမ္ဘာဆိုတော့ အခုမှ ဘုရား(၄)ဆူ ပဲ ပွင့်ရသေးတာ။ အရိမေတ္တယျ မြတ်စွာဘုရားမှ မပွင့်ရသေးရင်

ကမ္ဘာပျက်မယ်ဆိုတာ မဟုတ်နိုင် သေးဘူး အဲဒီတော့ ကြောက်စရာ မလိုဘူးပေါ့။

အခုလဲပဲ နေရောင်ပြအင်းဘုရား ရဲ့ တဘောင်တွေ အကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝတွေနဲ့ စာရေးသူ နားလည်သလို အပြင်မှာ ဖြစ်ပျက် နေတဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ယှဉ်ကြည့်ပြီး တင်ပြထားတာပါ။ အခု နေရောင်ပြအင်း ထီးတင်တယ် ကြားတော့ ဝမ်းသာအားရနဲ့ သွားခဲ့ ပါတယ်။

နောက်ဆက်တွဲ အနေနဲ့ နေရောင်ပြအင်းဘုရား အလှူခံ ဌာနက ဓမ္မဒါနအဖြစ် ပေးလိုက်တဲ့ တူရားသမိုင်း အကျဉ်းချုပ်ကလေး ကို စာဖတ်သူတို့အတွက် ဗဟုသုတ ပြုစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ထပ်ဆင့် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

* * *
ဘုန်းတော်(၆)စုံနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် မကကသမ္ဘိပြည်၌ သံဃာမဂ္ဂိ အစည်း စလုံးကြီး ကွဲပြား၍ ပုထုဇဉ်ဖြစ် သော ရဟန်းသံဃာတော်များတို့ ကိုယ်ဝါဒကရုန်း ဘေးကြီးဖြင့် နိုင်စက် စလရာ ပလလဲတောမှာ ဝါဆိုတော် မှတ် သံဃာ အလုပ်အကျွေးမထား ပါ ပလလဲဆင်မင်း၏ လုပ်ကျွေး မြင်ကြိုသာ ခံယူနေပါသည်။
တစ်နေ့သောအခါ ပလလဲဆင် မင်းကို နောက်ပါအဖြစ် ခံယူတော် မူ၍ ဟိမဝန္တာတောမှ စတင်ပြီး မကကတောင်အရပ်များကို ဝန်စာရီ ပြုလုပ်တော်မူရာ တမ္ပဒီပ မည်သော

ဘုရားထီးတင်ရာတွင် ထပ်မံရည်ညွှန်းခြင်း

ဤမြန်မာပြည်ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက် တော်မူလာပါသည်။
ပထမရှေးဦးစွာ တောင်ငူမြို့၏ အရှေ့ မြတ်စောညီနောင်တောင် တွင် ခေတ္တရပ်တန့်တော်မူပြီးနောက် ပလလဲဆင်မင်းနှင့်အတူ နေရောင်ပြ အရပ်တွင် ဆိုက်ရောက်တော်မူလာ ပြီး ဓမ္မလျော်ဖွယ်ကောင်းသော

ကုန်းအပြန်နှင့်အတူ ကြာအင်းကြီး ကို တွေ့တော်မူပါသည်။
ထိုစဉ်အခါက နေရောင်ပြအင်း အရပ်သည် လူထူမနီးသော တော ကြီးအတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။ ပလလဲဆင်မင်းသည် ကြာမျိုး (၅)ဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော နေရောင်ပြ အင်းကိုမြင်ရာ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်

သည်နှင့် ဤနေရာတွင် နေသန့်
တော်မူပါရန် သင့်လျော်ပါသည်
ဘုရားဟု လျှောက်ထားရာ ရှင်တော်
မြတ်ဘုရားလည်း ပလလဲဆင်မင်း
၏ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံ
တော်မူပြီးလျှင် နေရောင်ပြကုန်း
တွင် တစ်နေ့မျှ သီတင်းသုံးတော်မူ
ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် နေရောင်ပြ
ကုန်း၌ စမဇဏ်းကို စင်းတော်မူပြီး
လျှင် လက်ယာနံပါးဖြင့် စက်လျှောက်
၍ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ဝင်စား
တော်မူပါသည်။

ပလလဲဆင်မင်းသည် ကြာအိုင်
ကြီးအတွင်းသို့ ဆင်းပြီးလျှင် ကြာရိုး
ကြာစွယ်တို့ကို နတ်၍ ရှင်တော်မြတ်
ဘုရားအား ဆက်ကပ်ရာ မြန်ဂှက်စွာ
ဘုဦးပေး သုံးဆောင်တော်မူပြီးလျှင်
ဘုန်းတော်ကြီးလှစွာသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည် နေမုန်းတည့်ချိန်၌
ရေသနပ်တော်ကို ဝတ်ဆင်၍
နေရောင်ပြအင်းကြီးအတွင်း ရေ
သုံးသပ်တော်မူပါသည်။

နေရောင်ပြကုန်း၌ သီတင်းသုံး
တော်မူရာ နတ်ပေါင်းများစွာတို့
သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ တရားနာ
ကြွရာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားလည်း
မဟာသမယသုတန်ခင်တကွ ဒါန
ကထာ သီလကထာ စသော တရား
တော်တို့ကို ဟောကြားတော်မူရာ
နတ်ပေါင်းများစွာတို့ သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြပါ
သည်။

ထိုသို့ တရားဟောတော်မူပြီး
နောက် ထိုတောတောင်တွင်

၂၂ နမူပျာပျာင်ခြံ၊ ဝိပဿနာ

ကျက်စားနေသော သားအဖဖြစ်
သည့် တောဆင်နှစ်စီးသည် တော၌
အလေ့ကျပေါက်သော ကြံများကို
နာမောင်းဖြင့် ဆောင်၍ ရှင်တော်
ဘုရားအား ကပ်လှူသည်။

ပလလဲဆင်မင်းသည် ထိုကြံတို့
ကို အရည်ညှစ်၍ ကြံဖျော်ရည်
အဖြစ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဆက်
ကပ်ရာ သုံးဆောင်တော်မူပြီးလျှင်
တောဆင်နှစ်စီးကို ကြည့်၍ ပြုံး
တော်မူပါသည်။ ပြုံးတော်မူသော
အကြောင်းကို ပလလဲဆင်မင်းက
လျှောက်ထားရာ ရှင်တော်မြတ်
ဘုရားက ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

‘အို...ပလလဲဆင်မင်း ဤဆင်သား
အဖသည် ဝိစုရာဒါအား ကြံဖျော်
ရုံသော ပုဆိပ်လှူဒါန်း၏ ထိုကုသိုလ်
ကြောင့် ဆင်သားအဖသည် ဤနေရာ
ပြအပ်ကို အပ်စို၍ ဘုန်းတော်ကြီးပေး
သော ဖင်စကားများ ဖြစ်လတ္တံ့။
ဤနေရာပြအပ်တွင် နှစ်တည့်၍
စံလတ္တံ့။ ဝါ သီတင်းသုံးတော်မူခြင်း
သော ဤနေရာပြကုန်းသည် ကမ္ဘာ
ဆုံးတိုင်အောင် အယုတ္တအောင်မြင်၍
ထိုအရပ်ကို အထိုပြုသော ဖင်စိုက်
လျှင် ရန်အပေါက်ကို အောင်မြင်ကုန်
လတ္တံ့။

ဤနေရာပြအပ်ကြီးသည် အမြင့်
တည်သော ကုန်းပျက်ထဲ ရံပါ အင်အား
၍ ရံပါ ညီညွတ်သောမြေ ဖြစ်လတ္တံ့။
ကြာအိုင်ဖျောက်၍ ညီညွတ်သော
မြေအဖြစ်သို့ ရောက်တိုင်း ဤဥဒါတွင်
ဘုရားတော်တို့ ထိုအရပ်ကို အပ်စို
လတ္တံ့။ ဗြဟ္မာ့စွာယာယာ ဖြစ်လတ္တံ့။
သာသနာတော် နှစ်ထောင့်လရာ

ကျော်သောအခါ ဤနေရာပြအပ်တွင်
သီတင်းကြို (၉) နှစ် ပေါ်လတ္တံ့။ ပြာသာဒ်
(၉) ဆောင် ပေါ်လတ္တံ့။

ဤနေရာပြအပ်တွင် လယ်ကြီး
တောင်မြောက် တွင်လတ္တံ့။ ဝါ အိ ဘုရား
သာသနာတော်ကို ကောင်းစွာဆောင်၍
ထွန်းကားအောင် ပြုစုသော မထောင့်
တစ်ပါး ပေါ်လတ္တံ့။

ဟူ၍ လယ်တီပတ္တိတ ဦးမောင်
ကြီး M.A.၏ တပင်ရွှေထီး သမိုင်းမှ
စာမျက်နှာ (၂၅) တွင်ရှိသော နေ
ရောင်ပြအင်းသမိုင်းကို နေရောင်ပြ
အင်း ဘုရားတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့
မှ လက်ကမ်းစာစောင် သဘောမျိုး
အနေနှင့် ဘုရားထီးတင်ပွဲတွင်
အလှူငွေ လာရောက်၍ လှူဒါန်းသူ
များအား ဓမ္မဒါနအဖြစ် လှူသော
စာအုပ်ငယ်မှ ပြန်လည်ကူးယူတင်ပြ
အပ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ နေရောင်ပြအင်း
ဘုရားတည်ရခြင်း အကြောင်းကို
ယင်းစာအုပ်ငယ်မှပင် ကူးယူတင်ပြ
ပါဦးမည်။

၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း၊
(၉) ရက် လယ်ဝေးမြို့နယ်၊ ဝက္ကမူ
ကျေးရွာ ပထမပိုင်းရှင်ဆရာကြီး
ဦးစံလှအား ညသန်းခေါင်ယံအချိန်
တွင် ဘိုးသိကြား စေခိုင်းချက်အရ
ဝေသဝဏ်နတ်ပင်းကြီးမှ လာ
ရောက်အိပ်မက်ပေးသလို၊ ကိုယ်
တိုင်လာ၍ စေခိုင်းသလို ထင်မိပြီး
စကား ပြောနေသည်မှာ နေရောင်
ပြအင်းအလယ်တွင် မြေစာရုံပေါ်
တွင် ကို၊ ထွာဘုရား နေချင်ပါ။
တည်ထောင်ခဲ့ရန် အမိန့်ပေးသွား

သည်။
ဦးကျေးရွာမှ ကုလားမ မစောရင်
အားလည်း ထိုညမှာပင် အိပ်မက်
လိုလို၊ တကယ်ပြောသလိုလိုနှင့်
သိရှိရပုံမှာ...

‘နံနက် (၈) နာရီအချိန် ကျော်ကျော်တွင်
အထက်ဆရာများ ညည်းအိမ်သို့ မျက်စိ
လည်၍ လာလိမ့်မည်။ (နေရာပြအင်း
ဘုရား) တည်ရန် ညည်းကိုယ်တိုင် အင်း
လယ်မှာရှိတဲ့ မြေစာရုံ အလယ်ပန္နက်
ရိုက်ရန် လက်ထောက်ပြုရမည်’

ဟု ဘိုးတော်လို့ ထင်ရသော
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် မုဂ္ဂိုလ်က အမိန့်
ပေးသွားသဖြင့် အိမ်မှာနေ၍ နံနက်
(၈) နာရီကျော်တွင် အိမ်ပေါက်မှ
ထိုင်ပြီး စောင့်နေရာ မကြာမီမှာပင်
ဇမ္ဗောအပန်းနှင့် ရေငတ်ပြီး လူ
သုံးယောက် ရောက်ရှိလာပြီး မျက်စိ
လည်နေကြောင်းလည်း ပြောပြကြ
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ညက အိပ်မက်
ထဲတွင် တွေ့လိုက်ရသော သူများ
ဖြစ်နေ၍ အံ့အားသင့်ပြီး...

‘ဆရာကြီးတို့သုံးဦးဟာ (နေ
ရောင်ပြအင်းဘုရား) တည်ဖို့ လာ
တာ မဟုတ်လား’

ဟု မေးတော့...
‘နင်ဟာ ကုလားမ မစောရင်
မဟုတ်လား’

ဟု ဆရာကြီးဦးစံလှက မေးရာ
ပျော် ဟုတ်မှန်ကြောင်းနှင့် ညက
လူများလည်း အိပ်မက်ထူး မက်၍
ဇမ္ဗောကဆရာကြီးများ လာလျှင်
နေရောင်ပြအင်းကို လိုက်ပြပေးရန်
မဟုတ်ပေလားကြောင်း...

ထီးတော်လှည့်လည်နေပုံ

အလုံးစုံ မြောပြပြီး ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာစွာဖြင့် ဆရာကြီးဦးစံလှ
ဆရာတင်ခေါ် ရသေ့ကြီး
ဦးသုမင်္ဂလ၊ ဆရာညီ၊ ဧဝါစော
ရင်တို့ (၄) ဦး၊ အင်းလယ်မြေစာရုံ
ဘုရားတည်ရန် သွားရောက်ကြ
သည်။

လမ်းတွင် အင်းထဲမှ ညံပင်
ထူထပ်ပြီး တောကြီးဖြစ်နေ၍ တော

ကြားမှ တိုးပြီး မြေစာရုံအလယ်တွင်
ခေါ်စောရင်မှ ‘ဘုရားတည်ရန်
ပန္နက် ဒီမှာရိုက်လို့’ လက်ညှိုးထိုးပြ
သည်။

ကဆုန်လဆန်း (၁၀) ရက်နေ့တွင်
ပန္နက်ရိုက်ပြီး နေချင်းပြီး ကိုးထွာ
ဘုရားတည်၍ ညနေ (၇) နာရီတွင်
ပြီးသည်။ ယင်း ဆရာတင်အား
ရသေ့ဝတ်ပြီး တောကြီးဖြစ်နေ၍ တော

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သိပေါမင်း ပါတော်ပူပြီး
နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
ဘီလူးကွန်း၊ ကမာရွန်ရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
တွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့အိုချစ်
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
လာသော နန်းတွင်းသမား
စဉ် မှုရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး

သမားအိုဆေးထိုက်

ဦးစွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) နေ၊
ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းစော်၊ ညီမဒေါ်ခင်
ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ
မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးပြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]
[လိုင်းစင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
လျက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးပြီးသည် အပစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးပက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
ဖက်သို၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာခစ၊ နှာပိတ်၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လုံး၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
ကွက်များကို ညအိပ်ရာပင်ချိန်၌ ပျက်နာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရက်ကြာ အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေဖြူရ ချော
မွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကြီးလိမ်းဆေးတောင်၊
ပုပ္ပါးတောင်ကိုသို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားမှူး
ခရီးသည်များ သုံးစွဲရုံနှင့် ထုံကျဉ်းညောင်ညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းဆေးခြင်းဖြင့်ကျိုးပေါင်း
ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

၂၄ နမူနာရောင်းခြင်းပစ္စည်း

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမရှိပဲ

သမားအို
လေးပက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လျှောက်ယောက်၏ဓမ္မ
ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
ဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်
အလွန် များနေခြင်း၊
အေအက်စ်အို သီတာ
ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာ
အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့်လေးပက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။
လေးပက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးစီး
ဇီယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးပက်များ
သမားအို လေးပက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်လုပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးပက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးပက်များ ပါရှိ
သည့်အတွက် ရာသီဥတုကပ်ဆိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်အောင်းသူ
များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိုက်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း လေဖန်ကန်ပြီး
ကုန်းမာရေနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ညှစ်ကောဇီဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
ညှစ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ"နှင့် ပြည့်စုံသော
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စားပွဲပွန်းသော
အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိပတ္တိ ပန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ-
၀၂၉၁၇) မှန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆေးခန်း တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးထိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၅၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြို့မဆေးရုံလှာတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

အန္တရာယ်ကင်းစေရန်

ပုတ္တမတောင်တန်းပေါ်က

မပုပ်မသိုး ရဟန်းတစ်ပါး

ပုတ္တမမြို့ဟာ ခုတော့ စည်ကားမှု မရှိတော့ပေ။
အရင်က ဘူတာလမ်းဆုံးမြို့ဖြစ်သောကြောင့် စည်ကား
၏။ မော်လမြိုင်ကိုသွားလိုပါက ပုတ္တမမှ ဇက်ကူးသွား
သွားရ၏။

ဖြစ်နေပြန်သည်။
ရှေးမြို့တော်ဟောင်းဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် စစ်ပွဲများ
မြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်။ ယိုးဒယား-မြန်မာ
စစ်ပွဲ၊ မွန်-မြန်မာစစ်ပွဲ၊ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲ၊ ဂျပန်
ခေတ်ထိ စစ်တလင်းဖြစ်ခဲ့ရာနေရာတစ်ခု ဖြစ်နေ
တော့သည်။

ယခုတော့ သံလွင်မြစ်ကူးတံတားကြီး ဆောက်လုပ်
လိုက်သောအခါ ပုတ္တမမြို့လေးသည် တိတ်တိတ်
ဖိတ်ဖိတ် အထီးကျန်နေသလို ထင်ရ၏။

ပုတ္တမတောင်ကုန်းပေါ်တက်ကြည့်ပါက ပင်လယ်ကို
စီး၍မြင်ရ၏။ တောင်ပေါ်ရှုခင်းကလည်း တကယ့်ကို
သာယာလှပလို့ နေပါသည်။

တကယ်တော့ ပုတ္တမမြို့သည် သမိုင်းစာမျက်နှာကို
လှုပ်ပါကလည်း မပါမပြီး အရေးပါခဲ့ပြန်၏။ ရှေးကတည်း
က ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် သမိုင်းစာ
မျက်နှာမှာ ဘာသာရေး၊ စစ်ရေး အချက်အချာမြို့လို

သမိုင်းဝင်ကျိတ်ဖျင်ကုဘုရား၊ ဘုရားအိုး၊ ဘုရားပျက်
စေတီ၊ ပုထိုးများစွာကို တွေ့ရှိလေ့လာနိုင်ပါသည်။

EJA, June, 2018.

နမူနာရောင်းခြင်းပစ္စည်း ၂၄

စာရေးသူသည် တောင်ပေါ်ရုခင်းကြည့်ရှုရင်း ဘုရားဖူးရင်း မပုပ်မသိုးဘဲ ရုပ်ကလာပ်တော် မပျက်စီးဘဲ ရှိနေသေးသော ဆရာတော်တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ခွင့် ကြိုလိုက်ရပါတော့သည်။

ဆရာတော်၏ဘွဲ့အမည်သည် ဘဒ္ဒန္တ ကုဗ္ဗာစာရ မဟာထေရ် သက်တော် (၇၀)နှစ်၊ ဝါတော် (၅၁)ဝါ တွင် ပျံတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာကို မွန်ပြည်နယ်၊ ခုံးဝန်းကျေးရွာတွင် ခမည်းတော်ဦးလုံး၊ မယ်တော် ဒေါ်လှမယ်တို့ မှ ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၉)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ည (၉:၃၀)မှာ ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ တတိယမြောက် သားတော်ဖြစ်သည်။

အသက်(၁၁)နှစ်အရွယ်တွင် ခုံးဝန်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးကိတ္တိထံ ရှင်သာမဏေဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၃၁၆ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၆)ရက်နေ့တွင် နံနက် (၈:၃)တွင် ဆရာတော် ဦးကိတ္တိကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ခမည်းတော် မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနက္ခဟဖြင့် ခုံးဝန်းမစိုးရိမ်ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်တွင် ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် သထုံရေကျော် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်မှ မူလဓမ္မာစရိယတန်းကို အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သက်တော်(၃၀)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၁)ဝါတွင် မုတ္တမမြို့ ကော့ရှင်ကျေးရွာ အောင်သိဒ္ဓိမင်္ဂလာကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သည်။

မုတ္တမမြို့ သုဓမ္မာဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ သံဃာအဖွဲ့အစည်း၏ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်၊ မုတ္တမမြို့၏ ထင်ရှားသောစေတီတော် (၁၅)ဆူတို့၏ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် မုတ္တမမြို့တောင်ရိုး တောင်တန်းပေါ်ရှိသော စေတီအဆူ(၂၀)ကျော်၊ ရုပ်ပွားတော်ဆင်းတုတော်နှင့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်များ၊ စေတီဝင်းတံတိုင်းများ၊ အုတ်လှေကား၊ စောင်းတန်းရှည်များ၊ ရေတွင်းရေကန်နှင့် သိမ်များ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်ခြင်း၊ တောင်ရိုးတစ်လျှောက် ကားလမ်းများကို ဖောက်လုပ်ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

၂၆ နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဘဒ္ဒန္တ ကုဗ္ဗာစာရမဟာထေရ်

ဆရာတော်ကြီးသည် အလုပ်ကို ကြိုးစားသော်လည်း အလိုနည်းပါး၏။ ကိုယ်ကျိုးအတ္တစီးပွားကို မရှာဘဲ သာသနိက အဆောက်အဦများကို စွမ်းစွမ်းတမ်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရင်း မုဒ္ဒါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းတော်ကို မပြတ် စီးဖြန်းတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၆၆ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၂)ရက်၊ (၂၅-၁၀-၂၀၀၄) တနင်္လာနေ့၊ ည(၁၀)နာရီ (၁၅)မိနစ်တွင် ပျံတော်မူခဲ့ပါသည်။

တိဘိရောဂါဆေးရုံမှာ ပျံတော်မူပြီးနောက် မုတ္တမကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ဈာနအခမ်းအနားလုပ်ဖို့ရာ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြ၏။

ဆရာတော်သည် ပျံတော်မူသော်လည်း အသားအရေ

F.4B. June, 2018.

မပျက်ယွင်း၊ အနံ့အသက်မထွက်သောကြောင့် မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။

(၃)လပြည့်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်မှ ချွေးထွက်ခြင်း၊ ဖိပ်ပင်ရှည်ခြင်း၊ ခြေသည်းလက်သည်းများရှည်ခြင်း၊ သင်္ကန်းလဲလှယ်ပေးကြရပါသည်။

ဆရာတော်သည် သာသနာ အဆောက်အဦများကို မမှားတမ်း ပြုလုပ် ဆောက်လုပ်နေသောကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားမထုတ်ဟု ထင်ရှားသော်လည်း ဆရာတော်သည် ခေါင်းအုံးမထား၊ ခြင်္သေ့ထောင်မသုံး၊ တုံးလေးကို ခေါင်းအုံးလုပ်ကာ ကျိန်းစက်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အပိုစကားမပြောပါ။ ဆရာတော်သည် ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ရာ အချိန်မရလောက်အောင် တရားဟော၊ ဝေယျာဝစ္စများနှင့် မအားအောင်ရှိနေပါသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် တရားဟောရင် လက်ဟန်း၊ ခြေဟန်ကိုကြည့်၍ ဒကာဒကာမများက ချွဲကန်များ ကောက်၍ထိုးကြရာ ပေါက်ကြသောကြောင့် ပရိသတ်အလွန်စည်ကားခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ထူးခြားချက်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးနှစ်လုံးကို ဆင့်ထားပေးသော်လည်း ခုတင်ပေါ်မှာ မကျိန်းစက်ဘဲ ခုတင်အောက်မှာ ဆင်း၍ ကျိန်းစက်ပါသည်။

အနီးနေဝေယျာဝစ္စပြုနေသော ယခုလက်ရှိ ဦးပဉ္စင်းကြီးက အကြောင်းကို မေးလျှောက်သောအခါ သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီး ညတွေမှာကြွရောက်လာရင် ကျိန်းရအောင်ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

မုတ္တမမြို့မှ ဒကာဒကာမများ သာမညဆရာတော်ကြီးထံ ဘုရားဖူးကြွရောက်သောအခါ သာမညဆရာတော်ကြီးမှ...

'မင်းတို့ဆီမှာလဲ ဟိုဂင်ထုရှိနေတယ်' ဟု မိန့်တော်မူသည်ဟု သိရပါသည်။

ဆရာတော်သည် သူကန်းအဟောင်းကို မဝတ်ရုံပါ။ ဖိနပ်မစီးပါ။ ဖိုးရွာထားသော်လည်း မြို့ထဲ ရွာထဲ ထွန်းစားကြွပါက ခြေထောက်ကို ရွံ့ဗွက်မပေတာကို မတွေးကြရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ အနီးနေတပည့် (ဆရာတော်ကြီး၏ ခြင်္သေ့ထောင်ကို ခြေခြားပျံ)

ဆရာတော် အမိန့်ရှိသော စကားမှာ... 'သက်သတ်လွတ်ဆိုတာ မပြုနိုင်ဘူး၊ မလွတ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ ဖိပွားထွေဆိုတာ ပါစပ်ထဲ အပြုလိုက်နေတာပဲ' ဟု မိန့်ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ကြိုရာ အစားကို ဘုဉ်းပေးလေ့ရှိပါသည်။

ယခုတိုင် ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မုတ္တမတောင်ရိုးပေါ်မှာ ဖူးတွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

လွယ်ကောင်းသော

နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၅

ဝံအူသွေးထွက်

အရိုးအက်ခြင်း

ဝံအူသွေးထွက်

အရိုးဆက်ခြင်း

ကျေးလက်နေပြည်သူများ၏ အရိုးကျိုး၊ အရိုးအက်ခြင်းတို့အတွက် ဝံအူသည် ဆေးစွမ်းထက်မြက်လှသောကြောင့် ဝံအူအားကိုး အရိုးကျိုး၊ ဟုပင် ဆိုစမှတ်ပြုနေကြတော့သည်။

ဝံအူ(၂)မျိုးရှိပါသည်။ ဝံအူ(နီ)သွေးထွက် နှင့် ဝံအူ(အဖြူ)ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ မကြာခင် မြင်တွေ့နေဖူးပါသည်။ ယည်သည့် အကြောင်းကြောင့် အရိုးကျိုးခြင်း၊ အရိုးအက်ခြင်းဖြစ်ပါက ဝံအူက ဇာတ်လိုက်သာ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဝံအူနီဖြစ်သူနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကြားသိရသော သတင်းစကားတို့ကား...

‘ပျောက်သွားပြီ အရိုးဆက်လို့ လမ်းတောင် လျှောက်နေပြီ’

ထိုသို့သာကြားရချည်းသာ။ မကြာသေးမီကပင် ခြေဖမ်းဆုံ အရိုးအက်သူတစ်ဦး ဝံအူ(နီ) ဥမြစ်နှင့် သနပ်ခါးမြစ်ကို ချင်းစိပ်ရည်ဖြင့် သွေးပြီး ကြပ်စီးပေးခဲ့ရာ ခြေထောက် မထောက်နိုင်ရာက (၃)ရက်မြောက်တွင် လမ်းပင် လျှောက်သည်ကို မြင်ရဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ‘ဝံအူသွေးထွက် အရိုးဆက်’ ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြဟန် ရှိပြန်သည်။

၂၀ နှစ်မျှပျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဝံအူပင်

လက်တင်ဘာသာဖြင့် (Millettia Auriculata) ဖြစ်သည်။ ပေါက်နှယ်ကဲ့သို့ နွယ်မျိုးဖြစ်သည်။ ငြိလတွင်

ဝံအူပန်း အဝါဖြူလေးများ ပွင့်တတ်ပါသည်။

အခက်(၃)ခက်မှ အရွက်(၃)ရွက်ထွက်ပါသည်။ အပင်ကြီးများကို နွယ်တက်ပြီး ပွင့်တတ်ပါသည်။ ဝံအူပင်၏ ချင်းမာသော အကိုင်းအားခုတ်လျှင် သွေးကဲ့သို့ စီးကာ ထွက်တတ်သောကြောင့် တောနေလူတို့က ‘ဝံအူသွေးထွက် ဆေးစွမ်းထက်၏’ ဟု တင်စားကာ အသက်သွေးရှိသော နွယ်ပင်ဟု ဆိုကြလေသည်။

အသီးမှာ ဘိုစားပဲသီးတောင့်မျှ ရှိပါသည်။ အသီးပြားသည်။ အရှည်မှာ (၂)လက်မခွဲမှ (၅)လက်မထိ ရှိသည်။ အပင်၏မြစ်ဥမှာ ဆိတ်အူကြမ်း၊ နွားအူကြမ်း ကဲ့သို့ အဖုအထစ်များရှိ၍ ဝံအူဟုခေါ်သည်ဆိုလေသည်။

ရွာမလှေ ကွဲ/နွား ဖားဆေး

ကွဲ/နွားများအား ဝံအူရွက်ကို ကျွေးပေးပါက အင်အားတောင့်တင်းစွာဖြင့် ကြံ့ခိုင်စေသည်။ ထို့ကြောင့် မကျွေးရွာများက နွားစားပင်ပေါက်ဟုလည်း ခေါ်ကြခြင်း ရှိသည်။

အရိုးကျိုး၊ အရိုးအက်၊ အရိုးဆက် ကျက်

ဝံအူမြစ်ဥအစိုကို ကြိတ်၍ အုံပြီးလျှင် ကြပ်စီးပေးပါက အရိုးကျိုး၊ အရိုးအက်ခြင်း လျှင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းသည်။

အခြားသောဥမြစ်အသုံး

အဆစ်ရောင်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဟောရောင်ခြင်း၊ မကျက်နိုင်သော အနာအဖို့ အနာဟောင်းများ အား ဥမြစ်ကို ထု ထောင်းပြီး အရက်နှင့်စိမ်ကာ လိမ်းကျံပေးပါက ပျောက်ကင်းစေသည်။

အနာများ ငန်းပိုက်ပါမူ

ဥမြစ်ကို ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေး၍ လူးရသည်။

အကြောရောဂါများ

အကြောတင်၊ အကြောထုံး၊ အကြောကပ်၊ အကြောရောင်၊ သွေးလေမလျှောက်သော ရောဂါများအတွက် ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေးကာ လူးပေးက သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

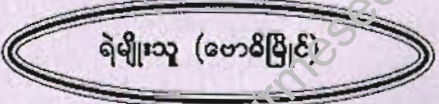
ကွဲ/နွားများ အနာပိုးကျ

ဥမြစ်ကိုသွေးပြီး ရေနံကြီးနှင့် ဖျော်ပြီးလူးပေးက ပျောက်ကင်းစေသည်။ ဝံအူကို ဖျားတောင်ဘုရားဈေးတန်းများတွင် ပေါပေါသီသီ ရောင်းချပေးကြောင်း တွေ့ရသည်။

အခြားသော နေရာများမှာလည်း ဆေးဖက်ဝင် ဝံအူနီ မြစ်များ ရှိနေပါလိမ့်မည်။

အခြားသော ဝံအူမြစ်ဥဆေးအသုံးများလည်း ရှိနေပါလိမ့်မည်။ သိမိသမျှဝံအူသုတသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး အား အာရုံဖြင့် ဦးစိုက်လျက်...

စာမျက်နှာ (၁၅) မှ အဆက်

“ကျွန်းကုန်းတောင်ရိုး” မဟာဝေဠာပညာပေးကြီး

ဂါထာတော်

အက္ခိယကိစ္စ သုရိယော၊
ဝိပအက္ခိယ စန္ဒိယာ၊
ပုဒ္ဓစက္ခုနိ တတုယော၊
အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒါ၊
ဝေတေန ပုညကမ္မေန
စက္ခုရောဂေါ ဝိနဿတု၊
ဆက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အက္ခိယကိစ္စ = ဒက်ခိနက်ခိစ
ဝိပအက္ခိယ = ဝိပအက်ခိစ
စန္ဒိယာ = စန်ဒိယာ
ပုဒ္ဓစက္ခုနိ = ဗုတ်စေက်ဇုနိ
အဟံဝနာပိ = အဟံဝန်ဒါပိ
သဗ္ဗဒါ = သပ်ဗဒါ
ဝေတေန = အေတေန
ပုညကမ္မေန = ပုန်ညကမ်မေန
စက္ခုရောဂေါ = စက်ခုရောဂေါ
ဝိနဿတု = ဝိနတ်သတု

၃၀ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

အနက်

အက္ခိယကိစ္စ- မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ယာ မျက်လုံးတော်သည် ကား၊ သူရိယော- နေမင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဝိပအက္ခိယ- လက်ဝဲ တော် မျက်လုံးတော်သည်ကား၊ စန္ဒိယာ- လမင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ပုဒ္ဓစက္ခု နိတတုယော - မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သော စက္ခုဝိညာဏဓာတ်တော် တို့ကို အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဝနာပိ- ရှိနေ ပါ၏။ ဝေတေန ပုညကမ္မေန- ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား၏ စက္ခုတော်တို့ကို မှန်းမှော်ရှိကျိုး ရှိရှိရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ စက္ခုရောဂေါ - မျက်စိ၌ ဖြစ်ပွားသော ရောဂါ အနာဟူသမျှသည်၊ ဝိနဿတု- ပျောက်ကင်းပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ မဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ(မွေ) စရိယ(မဟာဝေဠာဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက - ဒီယနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆို ပေးပါသည်။]

ရန်ကုန်-ပြည် (၁၄၅)မိုင်ခရီး၊ ပြည်မရောက်မီ ရွှေတောင်မြေမှာ ဆင်း။ ရတနာဆီဆိုင်ရှေ့မှ ဝင်ချင် ဝင်၊ ဆေးရိုးတန်းလမ်းက လာလို လာပါ။ ကမ္ဘာမှာ တစ်ဆူတည်း သော ရွှေမျက်မှန်ဘုရားရှိရာ ဘယ်သူမေးမေး အဖြေပေးပါလိမ့် မယ်။ ကူညီပါလိမ့်မယ်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျွန်ုပ်တို့ မျှမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

စာမျက်နှာ (၂၃) မှ အဆက်

တည်ပြီး သာသနာပြုရန် တာဝန် ပေးခဲ့သည်။

ရသေ့ကြီးမှာ ယခုတည်သော ကိုးတောင်ပြည့် (ဆုတောင်းပြည့် စေတီ) အဖြစ် ပြန်လည် တည်ထား ပြီး သာသနာပြုခဲ့သည်မှာ ၁၃၄၁ ခုနှစ်ထိ နှစ်ပေါင်း(၂၅)နှစ်တိုင် အောင် သာသနာပြုပြီး သက်တော် အားဖြင့် (၈၂)နှစ်ခန့်ရှိလာ၍ ပျော်ဘွယ်မြို့၊ ကျိရွာအနီး နသိုးမြို့ တောင်သို့ ခေတ္တ ပြန်သွားသည်။

ရသေ့ကြီးသည် ဒုလ္လဘရဟန်း အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားသဖြင့် အင်းဘုရားကြီး သာသနာပြုရန် မဖြစ်နိုင်တော့သည်က တစ်ကြောင်း ရဟန်းအနေနှင့် ဆောင်ရွက်ရန် မသင့်သည်ကတစ်ကြောင်း...

၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် ပျဉ်းမနားမြို့ မြောက်ဘက်၊ ဘဲကုန်းတောင်ရွာနေ ယရာကြီး(ဦးအောင်မောင်း) အား ဖထက် ဘိုးတော်များအမိန့်အရ သာသနာပြု ရန်ဆက်လက်တာဝန် ပေးအပ်ထားခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၅ ခုနှစ်တွင် ဆရာ ဦးကျော် ထွန်း(ပင်မစက်ရုံ)နှင့် တွဲဖက်ပြီး မဆောင်ရွက်ကြပါသည်။ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက်နေ့ တွင် (ဦးအောင်မောင်း) ဘဝပြောင်း များခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစံလှ၊ ဦးရသေ့၊ ဆရာ ဦးဒေါ်စောရင်၊ ဦးအောင်မောင်း တို့သည် ဘဝတစ်ပါးသို့ အားလုံး

ပြောင်းသွားကြကုန်ပြီ။ ပင်မဆရာ ဦးကျော်ထွန်းအား သာသနာပြု လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် ပထမ ဘိုးဘိုးအောင်မှ စေတီတော် များ ဉာဏ်တော် မြှင့်တင်ရန်နှင့် မဟာစေတီတည်ရန် အချိန်ကျ ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်ခဲ့ သည်။

သို့နှင့် တပ်ကုန်းတောင်ဘက်ရှိ ရွှေကြက်တောင်မှ နာယကကြီး ဘိုးသျှနှင့် သူ၏ ဆရာဦးပညာဗလ [ဟိမဝန္တာတောင်၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်သည့် နှစ်(၉၀၀)ကျော် ထွက်ရပ်ပေါက်ရသေ့ကြီး] အား တင်ပြညှိနှိုင်းခြင်း၊ မဟိဒ္ဓိရှင်များနှင့် ညှိနှိုင်းခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာများ ဆုံးဖြတ်ချက် အရ မဟာစေတီအား (၁၀၈)တောင် တစ်စိုက်တည်ရန်နှင့် ဘွဲ့နာမည် အနေဖြင့် “ပြည်လုံးချမ်းသာ မဟာ စေတီတော်ကြီး” ဟု တွင်စေရန် သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ အရံစေတီ (၈)ဆူအား (၂၄)တောင်စီ ဉာဏ် တော်မြှင့်ရန်ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ ကြပါသည်။

ဆရာဦးကျော်ထွန်းမှ ဦးဆောင် ပြီး ဂေါပကအဖွဲ့ ဖွဲ့၍ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၄) ရက်နေ့ တစ်တွဲ ထမနဲပွဲမှ အစပြု၍ အကောင် အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ တပေါင်းလဆန်း(၂)ရက် ပုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၉)နာရီအချိန်တွင် ပဇ္ဇာန် ရိုက်ရန် အခါပေးသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သည်။

ထို့နောက် တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁၃)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့(၁)နာရီ အချိန်တွင် ဘုရားကြီး အုတ်ပြစ်ချပြီး ပြည်သူ့လုပ်အား စွမ်းပကားဖြင့် စိတ်ရောက်ယုံပါ သယ်ပိုး ဆောင် ရွက်ပြီး သာသနာပြုခဲ့ကြပါသည်။

၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ .ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့ ပုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် တိုက် ဆိုင်၍ သံဃာတော်(၁၀၈)ပါးနှင့် သာမဏေ(၁)ပါးတို့ပင့်၍ ဆွမ်းကပ် ခြင်း၊ တရားနာပြီး ဆွမ်းဆန်စိမ်းများ လောင်းလှူခြင်း၊ ဗောဓိပင်အား ညောင်ရေလောင်းခြင်းများ နောင် အစဉ်အလာ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်သားပြည်သူများနှင့် သာသနာ ပြုကြပါသည်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ (နေရောင်ပြအင်းဘုရား ဂေါပက အဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေ မွေဒါနပြုထား သော စာအုပ်ငယ်၏ မူရင်းအတိုင်း စာဖတ်သူများအတွက် လေ့လာ ဖတ်ရှုနိုင်အောင် ဖော်ပြထားပါ သည်။)

စာရေးသူ သိသော လက်လှမ်းမီ သော နေရောင်ပြအင်းဘုရား၏ အတိတ်တဘောင်များနှင့် တကွ ဘုရားသမိုင်း အကြောင်းများကို မျှဝေသော အနေနှင့် သိလိုသူ မိတ်ဆွေများနှင့်တကွ စာဖတ် ပရိသတ်တို့အတွက် ခြံလည် ဖောက်သည်ချလိုက်ရပါသည်။

မနှင်းထီ
(နေဆင်း-နေပြည်တော်)

နာမဂ္ဂရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၃၁

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင်ရ/၂၀၀၈၊ တာဆာလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုခွက်အမှတ်တမဝက (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်း ကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့် ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတဖြိုး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ လား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဓိဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း မိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနုမကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမ်သာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက် ကင်းစေပါတယ်။”

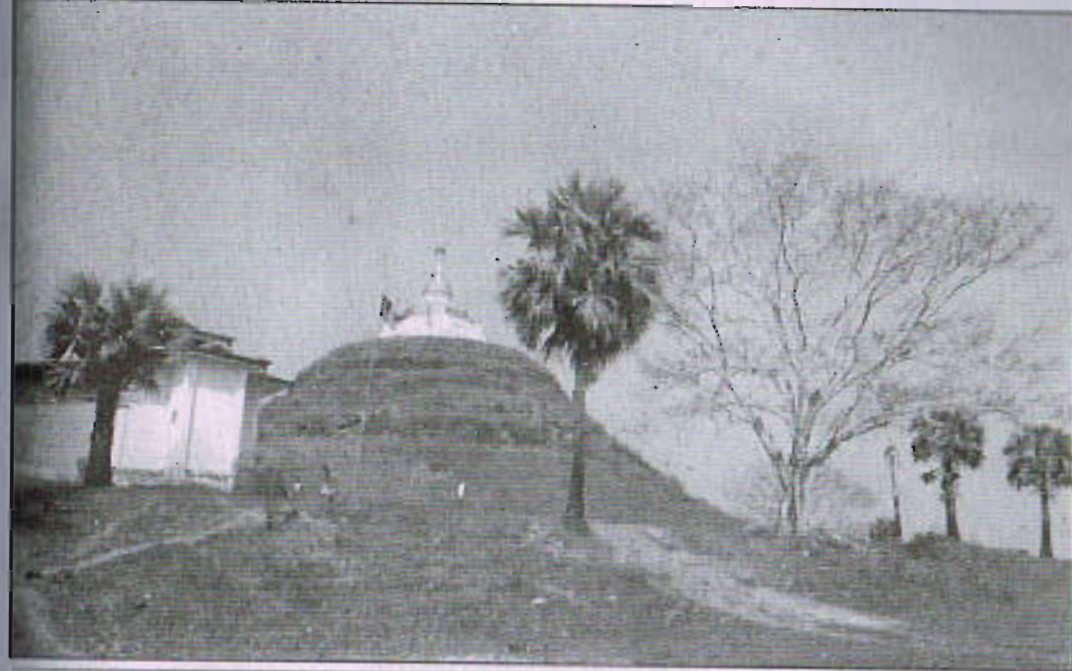
ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံ မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်း ကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး က ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း ကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နက်လမ်းမြို့နယ် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ ပြန်ဟုဆေးရုံမှ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ငမတင်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၆၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဝန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၅၀၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၃၂ နမူနာရောင်းခြင်းပစ္စည်း

• ကိုဇော်ရဲနိုင် (ခေါ်) မိုဗွတ်ထော်ထော်ကြီးကို အနီးမှ ဖုတ်ခြင်းပုံ

ဂေါတမ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏

ပြောစကား (I.L.B)

သွားတော်တော် တော်တော် (၃၃) ဆူသို့

အဓိဋ္ဌာန်ခရီးစဉ် (၂၂)

ကျွန်ုပ်သည် “သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ မူစာရံစေတီတော်” ဟူသော ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်ကို စိတ်ဝင် စားဖွား ဖတ်ရှုရာမှစတင်၍ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏သွားတော် မာတ်စေတီတော် (၃၃)ဆူတို့ကို USA, June, 2018.

ရှာဖွေဖော်ထုတ် ဖူးမြင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရန် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတီတော် သမိုင်းစာအုပ် ၏ စာမျက်နှာ(၉၆)နှင့်(၉၇)တို့တွင် သထုံစေတီဝင်အရ (၃၃)ဆူသော သွားတော်ဓာတ်မြတ်တည်ရာ နေရာ

များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သွားရောက် စုံစမ်းရှာဖွေဖော်ထုတ် သိရှိမှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပါမည်။
ဒါ ရွှေစာရံစေတီ

[လက်ဖြိုး-မှန်ပြည်နယ်]

နမူနာရောင်းခြင်းပစ္စည်း ၃၃

◆ ကျောက်ဆွတ် (ဆီ) မြေတွင်စေတီတော်ကြီးကို အထူးမှ ဖွဲ့ခြင်းပုံ

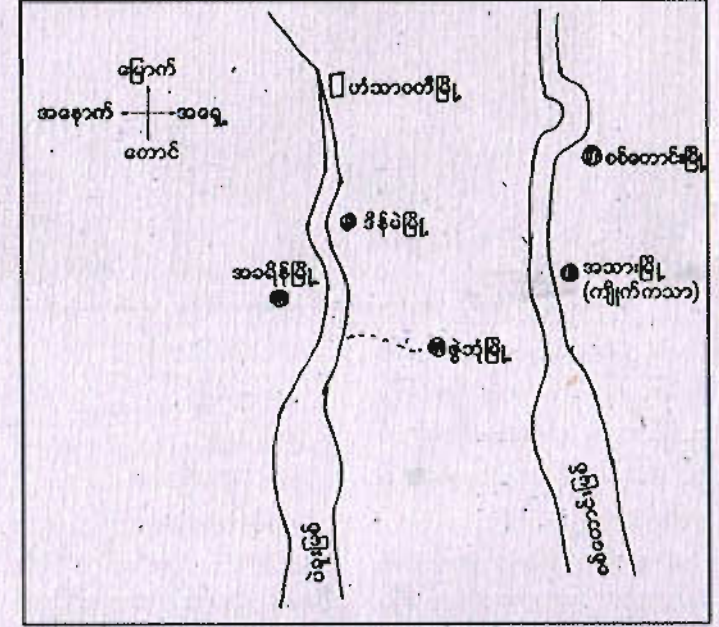
၂။ ကောလာယစေတီ [တောင်စွန်းမြို့နယ်-မွန်ပြည်နယ်]	၁၀။ ကျောက်လောထွတ်စေတီ (ကျောက်ပြာမြို့) [ဆွေခုံသာမြိုင်ရွာ (ကျောင်ပြာရွာဟောင်း)၊ ကျောက်ကြီးမြို့နယ်]	၁၃။ နတ်ကလိရွာ-တောင်စွန်း၊ စုတ်ကလိရွာစေတီ (ဟော်လမြိုင်) [မော်လမြိုင်မြို့-မွန်ပြည်နယ်]
၃။ ဇုတ်သုတ်စေတီ (တောင်စွန်း) [မြဘုန်းလှစေတီ- စုတ်သုတ်ရွာမြောက်ဘက်]	၁၁။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (ကောလိယ) [လောကရန်အောင်စေတီ၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်]	၁၄။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (ဘီလူးကျွန်း) [ပုလဲစွန်းရွာ၊ ဘီလူးကျွန်း]
၄။ ကျောက်ယပ်မာစေတီ (ယပ်မာမြို့) [စုံစမ်းရွာဓမ္မစေတီ]	၁၂။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (မောဂွယ) [ပုလဲစွန်း-မော်လမြိုင်မြို့]	၁၅။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (ဗာသပြင်) [ကျောက်ဟိုင်ကန်၊ ဗာသပြင်ရွာ၊ ဘားအံမြို့နယ်]
၅။ ကျောက်ကလံစေတီ (စစ်တောင်း) [ကျောက်လွန်ပွန်း-စစ်တောင်းရွာ- သိမ်စေတီမြို့နယ်]	၁၃။ ကျောက်ခွက်စေတီ (ခွယ်-ဒိန်းယယ်) [ဒိုးခွတ်စေတီ၊ နဘဲပင်ရွာ၊ ကဝမြို့နယ်]	၁၆။ ကျောက်တပေတီ (ပုတ္တပ) [မြသိန်းတန်စေတီ၊ မုတ္တမမြို့နယ်]
၆။ ကျောက်ရစ်စေတီ (ဘီလင်းနယ်-စရစ်) [ကျောက်မုသလင်း-စုံစမ်းရွာ၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်]	၁၄။ ကျောက်ခွက်စေတီ (အခရိုင်) [ပါးစုံစွန်းရွာ၊ ဝေရီနီအုပ်စု၊ ဒါးပိန်မြို့နယ်]	၁၇။ ကျောက်ခင်စေတီ (ကျောက်ခင်မြို့) [ကျောက်မတ်ကော်-ဖလေးရွာ၊ ကဝမြို့နယ်]
၇။ ကျောက်သလွန်စေတီ (သလွန်မြို့) [ကျောက်ကလွန်ပွန်း-ခနုဖြူမြို့နယ်]	၁၅။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (ကဟေဒွတ်) [ပါးစုံစွန်းရွာ- သနပင်မြို့နယ်-ပဲခူးတိုင်း]	၁၈။ ကျောက်ဆွတ်စေတီ (ကျောက်ဆွတ်) [ကျောက်ခနဲ-ကျောက်ကသာရွာ၊ ကျောက်ထိုမြို့]
၈။ ကျောက်သုတ်စေတီ (သုတ်မြို့) [စုံစမ်းရွာဓမ္မစေတီ]	၁၆။ ကျောက်လှော်ကန်စေတီ (လှော်ကန်) [မြသိန်းတန်စေတီ၊	၁၉။ ကျောက်ဆွတ်စေတီ (ကျောက်ဆွတ်) [ရွာဓမ္မစုံစမ်းစေတီ]
၉။ ကျောက်တလင်စေတီ (ကျောက်မော်မြို့) [ကျောက်မော်ဘုရားကြီး- ရွှေကျင်မြို့နယ်]	၁၇။ ကျောက်ဆွတ်စေတီ (ကျောက်ဆွတ်) [ရွာဓမ္မစုံစမ်းစေတီ]	

- ၉။ ကျောက်သလုံစေတီ (ပုပ္ဖလင်မြို့)
[ပုပ္ဖလင်ရွာ၊ ကျောက်ထိုမြို့နယ်]
- ၁၀။ သောက္ခတ္တရစေတီ (ဘီလင်းမြို့)
[သောက္ခတ္တရစေတီ၊ ကျောက်ထိုမြို့၊
ဘုရားသုံးဆူတောင်]
- ၁၁။ ကျောက်ပုလဲစေတီ (ပုလဲမြို့)
[ဒိုးနက်ရွာ-ဝေရီဒိန်းမြို့နယ်]
- ၁၂။ ကျောက်ဆွတ်စေတီ (ကျောက်ဆွတ်)
[ဒိုးနက်ရွာ၊ ဒိုက်ကြီးမြို့နယ်၊
လှိုင်ဘွဲ့]
- ၁၃။ ကျောက်ထိုစေတီ (ကျောက်ထိုမြို့)
[ဆုတောင်းပြည်စေတီ၊
ကျောက်ထိုမြို့နယ်]
- ၁၄။ ကျောက်ကဒူစေတီ (ပုတ္တပမြို့)
[ကျောက်သာယာ၊ မုက္ခမုဂ္ဂ၊
ကျောက်ထိုမြို့နယ်]
- ၁၅။ ကျောက်ကော်စေတီ (ကျောက်ကော်မြို့)
[ရွှေဘုံသာစေတီ၊ ကျောက်ကော်ရွာ၊
သထုံမြို့နယ်]
- ၁၆။ လက်ခလစ်စေတီ (ရွှေခမ်းမြို့)
[စုံစမ်းရွာဓမ္မစေတီ-
ကရင်ပြည်နယ်]
- ၁၇။ ပထီစေတီ (ရွှေမော်စေတီ)
[ပဲခူးမြို့]

ကျွန်ုပ်တို့သည် သွားတော်ဓာတ်
စေတီတော်(၃၃)ဆူအား စုံစမ်းရှာဖွေ
မှု လွယ်ကူစေရန်၊ စာအုပ်ဓာတ်စား
များစွာ ဝယ်ယူဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရပါ
သည်။
“ကောင်းကင် ဓာတ်ပုံများမှ
မြန်မာ့ ရှေးဟောင်းမြို့တော်များ”
ဟူသောစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရင်း
စာမျက်နှာ(၁၃၁)တွင် ဟံသာဝတီ
(၃)မြို့အပါအဝင် မြို့ဟောင်း
များကို မြေပုံဆွဲ၍ တည်နေရာ

ဖော်ပြထားပါသည်။
ထိုမြေပုံတွင် ကျောက်မော်၊
ခုံစရစ်၊ ကောလိယ၊ စစ်တောင်း၊
ဟံသာဝတီ၊ ဒိန်ခဲ၊ ဇွဲဘုံ၊ အခရိုင်
စသော မြို့ဟောင်းများမှာသွားတော်
ဓာတ်စေတီတော် တည်ရှိကြသော
မြို့ဟောင်းများဖြစ်ပါသည်။
* * *

၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းဖြစ်သည်။
ယခင်က နဘဲပင်ဆိပ်ရွာဟု ခေါ်
သည်ကို ထောက်ရှုလျှင် ဆိပ်ကမ်း
တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပေမည်။
ဒိန်ခဲမြို့ဟောင်းတွင် “ကျောက်
ခွက်” စေတီရှိသည်ဟု သွားတော်
ဓာတ်စေတီတော်သမိုင်းတွင် ဖော်
ပြထားသည်။

ယခုလက်ရှိ မြို့ပြမြေပုံများနှင့်
တိုက်ဆိုင်ကြည့်သောအခါ ဇွဲဘုံမြို့
ဟောင်းသည် ကဝမြို့နယ်၊
ဖလေးရွာအနီးတွင် တည်ရှိသည်။
အခရိုင်မြို့ဟောင်းသည် ဒါးပိန်
မြို့နယ် ခရိုင်ရွာအနီးတွင်ရှိသည်။
ထို့ကြောင့် ဒိန်ခဲ မြို့ဟောင်း၏
တည်နေရာမှာ ကဝမြို့နယ်၊
နဘဲပင်ရွာအနီး ဖြစ်နေပေမည်။
နဘဲပင်ရွာသည် ယခုလက်ရှိ
ပဲခူးမြို့၏ တောင်ဘက်(၁၀)မိုင်ခန့်
အကွာအဝေးတွင်တည်ရှိပြီး ပဲခူးမြစ်

ယခု နဘဲပင်ရွာအနီး ရွာ၏
အရှေ့ဘက်မှာ ရှေးဟောင်းစေတီ
တော်ကြီးတစ်ဆူ ပြုပျက်နေသည်။
ဒေသခံတို့က မိုးခွတ်ဘုရားဟုသာ
ခေါ်ကြသည်။
ရှေးက ဤဒေသတွင် မွန်လူမျိုး
များ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဤစေတီ
တော်ကြီးကိုလည်း မွန်လူမျိုးများ
တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ မွန်ဘာသာ
ဖြင့် စေတီတော်၏ဘွဲ့အမည်ကို
မှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။
ဤစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့

● ကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ်စေတီတော်ကြီး၏ ရုပ်ပြင်မှု တူးဖော်ထွေဖွဲ့ရာသော ဇာယာကင်းကျောက်စာရုပ်

ဘက်(၂)ပိုင်ခန့်အကွာတွင် ယခင် မိုးခိုင်မြို့ဟောင်း၊ ယခု မိုးခိုင်ကြီး ရွာရှိပါသည်။ ထိုဘုရားကို ကျိုက် မုနိုင်း (သို့မဟုတ်) ကျိုက်မွတ်ခိုင်ဟု ခေါ်ကြသည်။

မု=မွတ်=အစွန်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရပါသည်။ မြန်မာအသံထွက်ဖြင့် “မု”၊ “မွတ်”တို့ကို “မိုး” ဟုလည်း အသံထွက်လေ့ရှိသည်။

ဥပမာ-ကဝမြို့နယ်ရှိ “မုခနိမ်” စေတီတော်တည်ရှိရာရွာကို “မိုး ဂနိမ်း”ရွာဟု ခေါ်ကြသည်။

ယခုလည်း “ကျိုက်ခွက်” စေတီတော်ကို ကျိုက်မုခွက်ဟု ခေါ်ကြရာမှ “မိုးခွတ်”ဟု အသံ ပြောင်းလဲခေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၅၂၉ ခုနှစ်တွင် ညီတော် ဝိမလမင်းလက်ထက် တည်ထောင်သောမြို့(၄)မြို့မှ...

၃၆ နက္ခတ္တပျော်ခြေဩဇာစာအုပ်

- ၁။ စစ်တောင်မြို့
  - ၂။ ဒင်းပုံမြို့
  - ၃။ ဇွဲဘုံမြို့
  - ၄။ အသားမြို့
- ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အမုန့်မှာ သမလ/ဝိမလမင်း ညီနောင်တို့သည် ဟံသာဝတီမြို့ကို လာရောက်တည်ထောင်ကြသည်မှာ သက္ကရာဇ် ၅၁၇ ခုနှစ် ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ ညီနောင် ဟံသာဝတီမြို့ကို မတည်ထောင်မီကပင် ဥဿပဲခူးမြို့ သည် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

မင်းဆက်ပြတ်ပြီး မြို့ပြအဖြစ်မှ ကျေးရွာနေပုံဖြစ်နေ၍ အသစ်တစ် ဖန် ပြန်တည်ထောင်ကြခြင်း ဖြစ် သည်။ ထို့အတူ ယခု ဒိန်မဲမြို့ဟောင်းအပါအဝင်အခြားမြို့ဟောင်း များသည်လည်း ယခင်ကတည်း

ကပင် တည်ရှိပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သထုံ စေတီဝင်အရ မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်ဓာတ်စေတီ(၃၃)ဆူတို့ကို သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၇ ခုနှစ် ဝန်းကျင်မှစတင်တည်ထား ကိုးကွယ် ခဲ့ကြသောကြောင့် သွားတော်ဓာတ် စေတီတော်များ တည်ရှိရာဒေသမှာ ထိုစဉ်ကတည်းက လူနေစည်ကား သောမြို့ပြများ ဖြစ်ကြမည်သာ ဖြစ် ပေသည်။

ထိုမြို့များ အကြိမ်ကြိမ်ပျက်လိုက် ပြန်တည်လိုက် ဖြစ်နေနိုင်သလို စေတီတော်ကြီးများလည်း အကြိမ် ကြိမ် ပြိုပျက်လိုက် ပြန်ပြင်လိုက် ဖြစ်ခဲ့နိုင်သည်။ ကျွန်ုပ် ရိုက်ကူး ဖော်ပြထားသော ဓာတ်ပုံတွင် ကြည့်ပါ။

ဤစေတီတော်ကြီးသည် ရှေး

ယခင်က မည်မျှကြီးမားမည်ကို မှန်း ဆနိုင်ပါသည်။ တံတိုင်းသုံးထပ်နှင့် လွန်စွာ ခမ်းနားပေလိမ့်မည်။

ဤကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ် စေတီတော်ကြီး၏ အနီးဆုံးရွာမှာ ကိမ်ခြေ (၁၀၀)ခန့်သာရှိသော နဘဲပင်ရွာဖြစ်သည်။

ယခုအခါ နဘဲပင်ရွာဇာတိဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင် သွားရောက်လုပ်ကိုင် နေထိုင်ကြသည့် ဦးကြည်နှင့် ဒေါ်ဝင်း မိသားစုတို့က စေတီတော် ကနီးမှာ ဓမ္မာရုံကြီးဆောက်ခြင်း စေတီတော်ကို တတ်စွမ်းသမျှ ပြန် ပြုပြင်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်နေကြ သည်။

စေတီတော်အနီးရှိ နဘဲပင်ဆိပ် ကျောင်းမှာ သက်တော်(၄၅)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၂၅)ဝါရှိ၊ နိဗ္ဗာန်ရွာ ဇာတိ ဆရာပေတီဦးသာကရ သီတင်း သုံးလျက်ရှိသည်။

အလွန်တက်ကြွစွာဖြင့် စေတီ တော်ကြီး၏ ပြုပြင်မှုများကို ဦးဆောင်ကြိုးစားနေပေသည်။

ထိုကျောင်းတွင် ဂဝံဇာတ်တော် ကြတ်ကြီး(၂)လုံးကို ထိန်းသိမ်း ထားသည်။

မိုးခွတ်စေတီတော်ကြီး ရင်ပြင်မှ တူးဖော်ရရှိထားကြောင်း သိရသည်။ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်၊ သွားတော် မာတ်၊ သီရိရဓာတ်တော်များ ရှိ မည်ဟု ယူဆ၍ ဤကျောင်းသို့ပင် ဆောင်သိမ်းဆည်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မှတ်ပြုသည်။

ဤစေတီတော်ကြီးကို မြောက်ဘက် ကြောက်ကြီးရိုးကို မြောက်ဘက်ထောင်စေတီတော်နှင့် ကာ မြန်း ဖလေးရွာ ကျိုက်မတ်တော်

● ကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ်စေတီတော်ကြီး၏ ရုပ်ပြင်မှု တူးဖော်ထွေဖွဲ့ရာသော ဇာယာကင်းကျောက်စာရုပ်

● ကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ်စေတီတော်ကြီး၏ ရုပ်ပြင်မှု တူးဖော်ထွေဖွဲ့ရာသော ဇာယာကင်းကျောက်စာရုပ်

ထေတီတော်များတွင် မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဆရာတော်၏ဇာတိ နိဗ္ဗာန်ရွာဆို သည်မှာ ဤစေတီတော်၏ အရှေ့ ဘက် (၃)မိုင်ခန့်တွင်ရှိပြီး ရှေးက ဆင်ဖြူတော် ထွက်ခဲ့ဖူးကြောင်း သိရသည်။

ဤ ကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်(၂) မိုင်ခန့်တွင် မိုးခိုင်မြို့ဟောင်း၊ ယခု မိုးခိုင်ကြီးရွာရှိပြီး သွားတော်ဓာတ် (၁)ဆူ ဌာပနာတည်ထားသော ရှေးဟောင်း ကျိုက်မုကမော့နွယ် (ခေါ်) ကျောက်ခွန်းကြီးဘုရား (ခေါ်) ကျိုက်မုခိုင်စေတီတော်ကြီး ရှိသည်။

ကျိုက်ခွက် စေတီတော်ကြီးနှင့် ကျိုက်မုခိုင်စေတီကြီး၏ ကြားတွင်

“ရွှေကျောင်းကုန်း”ဟု ခေါ်ကြ သောနေရာရှိသည်။ ရှေးက မြို့စား နယ်စားကိုးကွယ်သော ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းများ ရှိခဲ့မည်ဟု ယူဆရ ပါသည်။

ထိုနေရာ၌ ရှေးအုတ်ကျိုးအုတ် ပဲ့ စကြိုလမ်းများ၊ အဆောက်အဦး အုတ်မြစ်နေရာများ တွေ့ရှိရသည်။

ကျိုက်ခွက် စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက် (၄)မိုင်ခန့်တွင် စွဲဘုံမြို့ဟောင်း၊ ယခု ဖလေးရွာ ကျိုက်မတ်တော် စေတီတော်ကြီး ရှိသည်။

ပတ္တမြားဆရာတော် ပြုပြင်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဆံတော်နှင့် သွားတော် ဓာတ် ဌာပနာတည်ထားသော ရှေးဟောင်း စေတီတော်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ခွက်စေတီတော်နှင့် ကျိုက် မတ်တော်စေတီတို့ကို ရှေးက အုတ် ပြားကြီးများဖြင့် စကြိုလမ်းပြုလုပ် ထားကြောင်း အထောက်အထား များ တွေ့ရှိရသည်။

ကျိုက်ခွက်စေတီ(ခေါ်) မိုးခွတ် စေတီတော်ကြီး၏ရင်ပြင်မှ ရှေး ဟောင်းကျောက်စာချပ် အပိုင်း အကျိုးများ တူးဖော်ရရှိ၍ သစ်သား ခြံခတ်ပြီး ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။ နှစ်ကာလ ကြာပြီဖြစ်၍ စာလုံးများ သိပ်မထင်ရှားတော့ပါ။

ကျွန်ုပ်နှင့် မိသားစုတို့သည် ကျိုက်ခွက် စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ရင်ပြင်တွင် ထိုင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်း မေတ္တာသုတ် ရွတ်ပွားမှုဖော်ခြင်းများ ပြုပြီးနောက်

နက္ခတ္တပျော်ခြေဩဇာစာအုပ် ၃၇

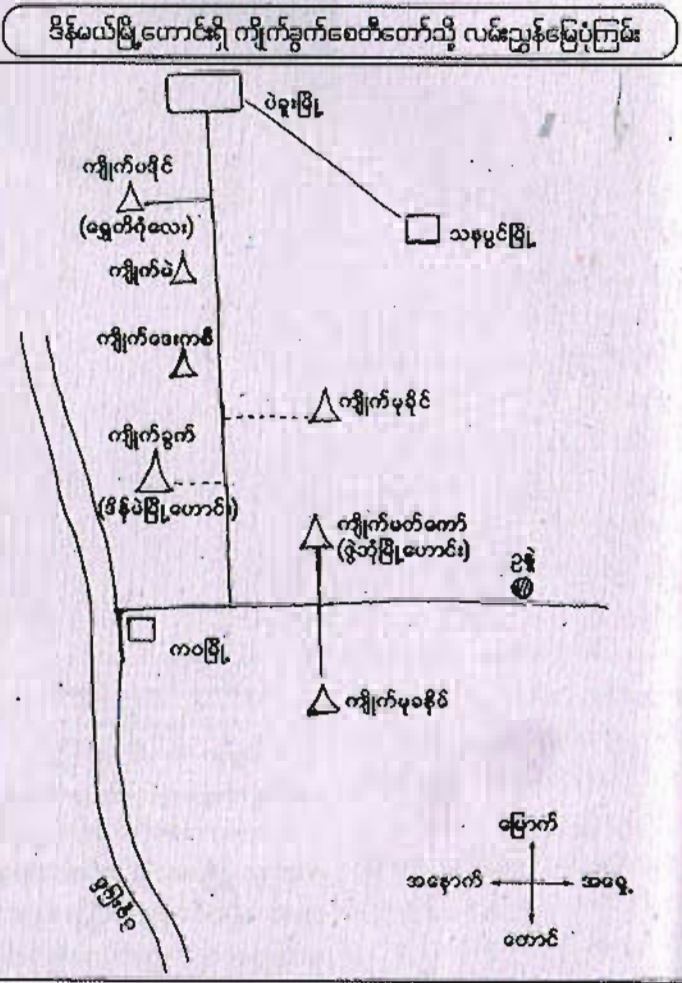
ဂေါတမ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သွားတော်စတီတော် (၃၃)ဆူကို လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိ ဖူးခြင်းအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါစေဟု လည်းကောင်း။

ကျိုက်ခွက်(ခေါ်) မိုးခွတ်စေတီတော်ကြီးအား မူလအတိုင်း ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးနိုင်သော ပါရမီရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အပြန်ရောက်ရှိလာပါစေဟု လည်းကောင်း ဆုတောင်းပေးခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်-သံလျှင်-ခရမ်း-ဥစ္စုလမ်းမှတစ်ဆင့် ကျိုက်မုခနိမ်၊ ကျိုက်မတ်ကော်၊ ကျိုက်ခွက်(ခေါ်) မိုးခွတ်ဘုရား၊ ကျိုက်မုခနိမ်၊ ကျိုက်ဒေးကမီ၊ ကျိုက်မဲ၊ ကျိုက်ပဒိုင် (ရွှေတီဂုံလေး) ပဲခူးသို့ ဘုရားဖူးခရီးစဉ် ဆွဲပေးလျှင် ဘုရားဖူးကားများ ပြေးဆွဲပေးလျှင် ထိုဒေသရှိ သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးစေတီတော်များ သာသနာပြုန်လည် ပွင့်လင်းလာပေလိမ့်မည်။

ထိုခရီးစဉ်တွင် ပဲခူး-ကဝ မြေနီလမ်းမှာ (၃)ရာသီလုံးသွားနိုင်ပြီး ဖြစ်သည်။ မြေနီလမ်းမှ အရှေ့ဘက် ကျိုက်မုခနိမ် (မိုးခိုင်ကြီးရွာ)သို့ မြေနီကျောက်ဂဝံလမ်း အရှည်(၁)မိုင်ခန့် နှင့် မြေနီလမ်းမှ အနောက်ဘက် ကျိုက်ခွက်(ခေါ်) မိုးခွတ်စေတီတော်သို့ မြေနီကျောက်ဂဝံလမ်းအရှည် (၄)မာလခန့် ဖောက်လုပ် ပြုပြင်ပေးလိုက်လျှင် ဘုရားဖူးကားများအတွက် လွန်စွာ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

ကဝမြို့အနီးရှိ ပဲခူးမြစ်ကူးတား ဦးစီးလျှင် ထိုစေတီတော်များသို့ သွားရန် ခရီးလမ်းပို၍ အဆင်ပြေ

ပေတော့မည်။ (ကျိုက်ခွက် (ခေါ်) မိုးခွတ်ဘုရား၏ပွဲတော်မှာ တန်ခူးလဆန်း(၇)ရက်၊ (၈)ရက်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။)

ရှေးဟောင်းဘုရားများသို့ လိုက်လံဖူးမြင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရှာဖွေဖော်ထုတ် လမ်းညွှန်ပေးသော ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုသည် လတ်တလော ကုသိုလ်အဖြစ် စားဝတ်နေရေး မပူမပင် မတောင့်မတ၊ မကြောင့်မကြ၊ စီးပွားတိုးတက် ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် ဖြစ်လာပါသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီးများကို ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ပါဝင်ကြမည်ဆိုပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုထက်ပင် ပို၍ အကျိုးထူး ရရှိနိုင်ကြပါမည်။

-တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်ဖူးမြင်ရင်း သဒ္ဓါပေါက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စေ (LL.B)

ချိုင်းကြား-ပေါင်ခြံကြား အကျိတ်နှင့်

ပါးအကျိတ်အတွက် ရုဒ်သေအေးအေး

ဒိမ်နီးနားချိုင်း စာအုပ်ဆိုင်က တူမကြီး ရောက်လာပြီး...

'ဦးလေး ချိုင်းမှာ အကျိတ်ပေါ်ရင် ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

ဆိုပြီး မေးလာတယ်။

ကျွန်တော်လဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက ရထားတဲ့ ဟောဇာမုန်းရွက် အသုံးပြုပုံနဲ့ ဆရာနိလိမ်းဆေး အညွှန်း စာရွက်ကို ဖတ်ပေးလိုက်တယ်။

ဦးနောက် ပျားရည်နဲ့ကွမ်းစားထုံး ရောပြီး အကျိတ်အပေါ် လိမ်းပေးပုံကို ပြောပြလိုက်တယ်။

တူမကြီးက ပျားရည်နဲ့ထုံး ရောပြီး လိမ်းတာ တစ်ပတ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လဲ အကျိတ်မှာ လျော့ခြင်း မပျောက်ခြင်း မရှိဘဲ ပိုမို ကြီးလာကြောင်း ပြန်ပြောလာတယ်။

ကျွန်တော်က တူမကြီး ပျားရည် မစစ်ဘူးထင်တယ်။ တူမကြီး ပျားရည် ဘယ်ကရသလဲ မေးတော့ သူ့ဆိုဗိုဗို ရှောင် ကွမ်းယာဆိုင်က တစ်ပုလင်း (၃၀၀၀)ကျပ်နဲ့ ဝယ်ထားကြောင်း ရှင်းပြတယ်။

ကျွန်တော်လဲ တူမကြီးဆီက ပျားရည်ပုလင်းကို မတောင်းယူ နမ်းကြည့်တော့ ပျားရည်နဲ့ မရဘဲ အုန်းလက်ကရည်အနံ့ ထွက်နေတာ တွေ့ရတော့ မိမိ အသုံးပြုပြီး ကျန်နေတဲ့ ပျားရည်ပုလင်းက အရည်ကို စစ်ယူပြီး ဒါနဲ့ပဲ ဝမ်းကြည့်ပါဦးဆိုကာ တူမကြီးကို ပေးလိုက်တယ်။

နောက်တစ်နေ့ တူမကြီးနဲ့ တွေ့လို့ မေးကြည့်တော့ ပျားရည်ကောင်းပါတယ်တဲ့။ တစ်ညတည်းနဲ့ အကျိတ်က သိသိသာသာ လျော့သွားပြီတဲ့။

နောက်တစ်နေ့ တွေ့တော့ အကျိတ် လုံးဝ မရှိတော့

ဒါနဲ့ ချိုင်းကြားကအကျိတ်၊ ပေါင်ခြံကြားကအကျိတ်၊ ပါးအကျိတ်အတွက် ပျားရည်အနည်းငယ်နဲ့ ကွမ်းစားထုံး အနည်းငယ်ရောပြီး အကျိတ်အပေါ် လိမ်းပေးတဲ့ ကုသနည်းမှာ မိရိုးဖလာ ရခိုင်ဆေးနည်းပဲတူမကြီး။

သေသေချာချာ မှတ်ထားပြီး သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်းပေးဦးလို့ ပြောလိုက်တယ်။

ပျားရည် စစ်ဖန် သိချင်ရင်တော့ လက်ဖက်ပေါက် ပျားရည် တစ်စက်၊ နှစ်စက်လောက် ထည့်ပြီး ကျွန်ုပ် လက်ညှိတစ်ချောင်းနဲ့ ကွမ်းစားထုံး တစ်ခက် ကော်ယူပြီး လက်ဖက်ပေါက် ပျားရည်နဲ့ ရောပွေလိုက်ပါ။

လက်ဖက်ပေါက်ညှိ ပွေ့ခြင်းကို ခံစားရပါလိမ့်မယ် ဒါဆိုရင် ပျားရည်စစ်တဲ့အတွက် စိတ်ချလက်ချ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

မိရိုးဖလာ ဆေးနည်းကောင်းများ ရှာဖွေ စုဆောင်းနိုင်ကြပါစေ။

ပင်စင်စား မောင်စင်ရု

ကြော်ငြာစာအောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားထိုးဆေးကို

တွေ့အောင်စို့

တိုင်းရင်းဒေသများမှတစ်ဆင့်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိန်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြိတိသျှ
ရောက်တဲ့အခါ "နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားထိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ" ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကပတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် ပထမဆုံး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညှင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားထိုးဆေးကို သောက်

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် ဦးဆောင်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အမြဲဖြစ်ပွားသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားဖြစ်တဲ့နှလုံး အလယ် ယခုမှာကြာသံ
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ ပွေးပွားသည့်ပုံ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နား လေဝန်းလေပြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်မရှိပါဘူး။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်ခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း
၄၀ နှစ်ကျော်ရောက်ခြင်းပျောက်ခြင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ဥက္က ဝိရောသိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိပ် အဆိုးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျွမ်း
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိတ်ပုံများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားထိုးဆေးပါ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူပမာဏ
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ မြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပေါ်ခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမိ၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီ၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်စွာ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေပေပါတယ်။

အမြဲမြဲ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ ပြန်ဟ
ပြည့်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရှင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၄၉) အမှတ်(၁)၊ ညွှန်ကြားမှု ပြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊ မုန်း ၀၉ ၀၆၃၅၂၅ ၀၉ ၂၅၀၀၀၅၀၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

အဖေကြီးဦးစောလှနှင့် ဂုဏ်နန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသတို့၏ တပည့် ဆရာတော်ကြီး

ဒူးကန္တမာ နှင့် မောင်မြေ စာတတ်ပညာကိုပျား (၃) [နိဂုံးပိုင်း]

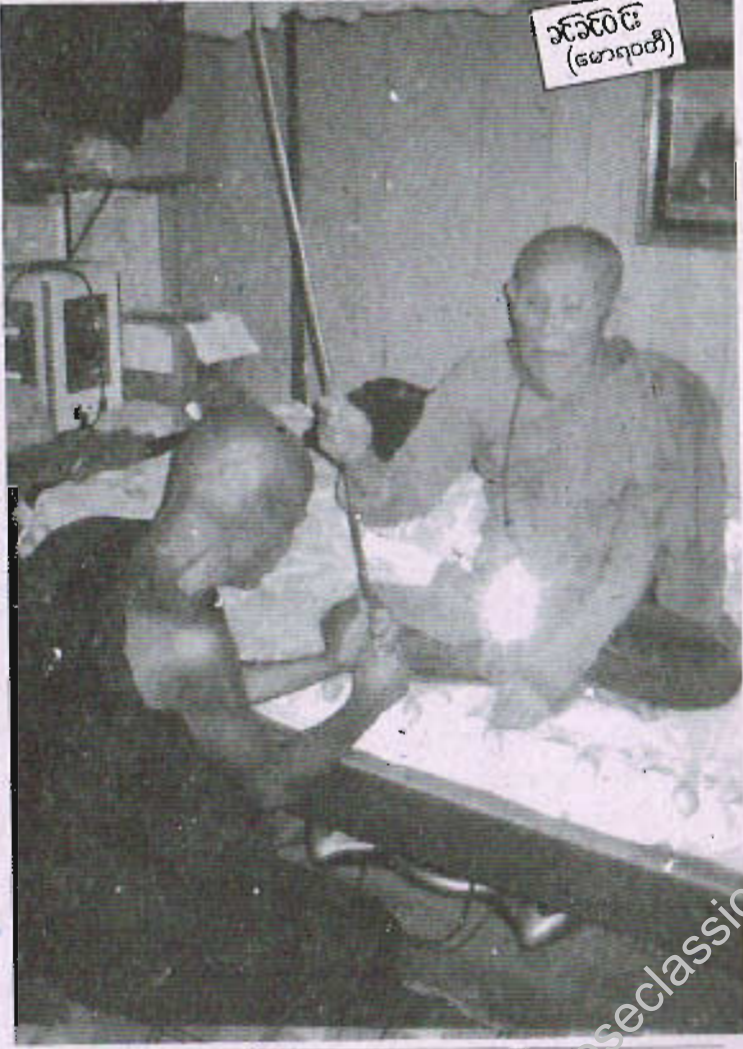
ယခင်လမှ အဆက်
သက်တော်ရှည် သာသနာပြု
ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ထမာ

အင်းလေးဒေသ အင်းတိုင်းရင်း
သားလေးသည် ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ကို
ပါသနာကြီးလှသဖြင့် လိုက်လံ
ရှာဖွေရာမှ အဖေကြီးဦးစောလှနှင့်
တွေ့ဆုံခဲ့ရလေသည်။ နှစ်သက်
လှမြင့် တပည့်အဖြစ် ခံယူလိုက်ပါ
သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊
ကဆုလင်းလပြည့်နေ့ည လောက
မျှော်နိုင် ပိဋကတ်တိုက်တော်အတွင်း
မှာ အဖေကြီးဦးစောလှက ဩဝါဒ
ပေးသမျှ အင်းသားလေးက
လိုက်နာနေပါသည်။

နာမံနေသော အင်းသားလေး
ကို...
'ပုံကိုမြို့ ပဏ္ဍကို ဝါ ရိုက်ခဲ့ပြီ၊
အဲဒီပဏ္ဍကို ဖယ်ဖော်ရယ်။ ဖယ်
ဖော်ဖို့ယူပြီး ဖော်လိုက်ပေးတဲ့'
အဖေကြီးဦးစောလှ မိန့်မှာချက်
ပြုပါအတိုင်း အင်းသားလေး
သည် အဓိဋ္ဌာန်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု
မင်္ဂလာသည်။

ကဓိဋ္ဌာန်တစ်ခုပြီးတိုင်းတွင် အာရုံ
F.6A, June, 2018.

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ထမာက သာသနာ့အဖွဲ့အစည်း
ဦးပိုင်ဦးကျသလအား တော်တော်လိုက်တော်တော်
သာသနာတတ်ပညာပေးခဲ့

အမြင်များ ထူးခြားစွာ သိမြင်လာသည်။ လောကုတ္တရာ အာရုံများ စူးစိုက်စွာ ကျင့်ပွားမှတ်ရှုရသဖြင့် သမာဓိ အားကောင်းလာသည်။

(၂)နစ်ခန့် ကျင့်ပွားပြီးနောက် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မိပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ဆီက လင်းလက်တောက်သော ကြယ်ကြီးတစ်လုံးကို မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုအိပ်မက်ကြောင့် သားလေးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ လာရောက်၍ ရွှေတိဂုံဘုရား၏ ရာဟုထောင့် ခေါင်းလောင်းကြီး နံဘေးတွင် (၉)ရက် အပ်ဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ပါသည်။

အဖေကြီး ဦးစောလှ ပေးခဲ့သော လုပ်ငန်းစဉ်များ အမြန်ပြီးစီး အကောင်အထည်ဖော် အောင်မြင်ရေး (၃၁)ဘုံသားတို့၏ အကျိုးနှင့် အဖေကြီးဦးစောလှ ပျော်ပါစေဆိုသော ဆန္ဒဖြင့် သမာဓိပီတိများဖြင့် အထူးကျေနပ်နေပါသည်။

အပ်ဋ္ဌာန် (၄)ရက်မြောက်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံစေတီ အရှေ့တိုင်တရာ ရွှေကျင်ကျောင်းအနီး ဦးထွန်းအောင်နေအိမ်က အဖေကြီး ဦးစောလှ တတ်ပုံအောက်နား အိပ်စက်နေစဉ် နားထဲသို့ အသံတစ်ခု တိုးဝင်လာပါသည်။

'ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ် တက်ခဲ့ ကုန်းတော်ပေါ်တက်ခဲ့'

ချက်ချင်းနိုးထ၍ ရွှေတိဂုံဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်သို့ အပြေးတက်သွားသည်။

မိမိ ပုတီးစိပ်နေကျ ခေါင်းလောင်းကြီးနား ရောက်သောအခါ ရဟန်းအို

တပည့်တော်၏ ကောင်းရပ်ဘု

တစ်ပါးထိုင်လျက် သီတင်းသုံးနေသည်ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ရဟန်းအိုထံမှ အမေးစကား ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ 'မင်းက ရဟန်းလား ကိုရင်လား' 'တပည့်တော်က ကိုရင်ပါဘုရား' 'အဆိုရင်တော့ မင်း ရဟန်းတက်လိုက်ပါဦး'

'တင်ပါဘုရား တပည့်တော် ရဟန်းတက်လိုက်ပါမယ် ဘုရား' 'ဘာမှန်း မသိပါဘဲ ကတိပေးမိရက်သား ဖြစ်သွားသည်။' 'မင်း ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသကို ကြားဖူးလား' 'ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်တိုင်တော့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူးပါဘူး ဘုရား'

'အေး... ဒီဆို ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဦးဩဘာသဟာ ဖီ' ကြိုက်သီးပွေးညင်း ထသွားသည်။ ပီတိစိတ်တွေနှင့် ဝမ်းသာပွားသည်။ ဒါဆို ကုန်းပေါ်တက်ခဲ့ဖို့ အသံရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များလား မဝေခွဲနိုင်ဖြစ်နေသည်။

စိတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်သည်။ 'ဤဂိုဏ်းသည် ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် အစစ်အမှန်ဖြစ်ပါက ပိုအားပေး တစ်တစ်ရာ ပေးပါလော့' ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်က မေးတောင့် (၇)တောင့် ပေး၍ ပြန်တော်မူသည်။

'ဧ... ဒါဒါ ပင် လိုအပ်သလိုပဲ မင်းလွှာပေးတော့'

အဓိဋ္ဌာန် (၅)ရက်မြောက်နေ့မှာလည်း ထိုနေရာတွင် ပြန်ဆုံရပြန်သည်။ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ကြိုက် တစ်ချယုံကြည်စေရန်...

'မင်းတို့ ဦးစောလှ ဘာပြောင်ဘုန်းက ကလေးလပြည့် ဟုတ်လား မိတ္ထီလာ ပျောက် အင်္ဂါထောင်က ခုတင်ညောင် မောင်မှာ ငါ ရှိနေတာပေး ဦးစောလှရဲ့ အလောင်းကို မင်း ပိုက်လွှာတာ ငါ တွေ့ပါတယ်'

ဤမိန့်ဆိုချက်ကပင် ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် အစစ်မှန်း ဖြစ်လာကြည့်ညိုနေမိပါတော့သည်။ ရန်ကုန်ဘက်က ကြယ်ကြီးတစ်လုံး အိပ်မက်က ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံဖို့ပါသည်။

ရန်ကုန်တွင် ရက္ကန်းစင်တောင်

တပည့်တော်၏ ကောင်းရပ်ဘု

ဆရာတော်နှင့် (၄)ကြိမ် ဆုံတွေ့ပြီးနောက် မိမိ၏ ယောဂီဘဝကို ရင်ဘဝမှ ရဟန်းဘဝသို့ ကူးပြောင်းကာ ဆရာတော် ဦးဩဘာသဖြင့် (၃၁)ဘုံသားတို့၏ အကျိုး၊ ဆရာသမားတို့၏ အကျိုး၊ ဆရာသမားတို့၏ ကိစ္စဆန္ဒများ အောင်မြင်စေရန် သာသနာ့ပစ္စုပ္ပန်များကို မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လ၊

ဝီရိယများဖြင့် တစ်စိုက်မတ်မတ် ဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ၁၃၂၉ ခုနှစ်တွင် ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်း၊ တောင်ကြီးမြို့သို့ ပြန်ရောက်လာပါသည်။

'ထောင်ကြီးပြုမှာ ကယ်တော့အိုက ကျော်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို ရှက်ပျောက်ပြန်သို့ ဉာဏ်တော်(၃၁)သက် ဆူးပေးစေတီ နတ္ထရာဇာတ်ခြေစဉ်ပုဂ္ဂိုလ်: ၄၃

www.burmeseclassic.com

ထက်ပိုသော အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အပြုတည်ရယ်။ ဟု အမိန့် မြွက်ဟတော်မူသည်။ တောင်ကြီး တောင်ထိပ်တွင် ကော်လောကုတ္တရာ အကျိုး ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အဖေကြီးဦးစောလှ တို့၏ အလိုအရ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး တာဝန်ပေးချက်ကို ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် အခက်အခဲအမျိုးမျိုး ကြိုးစားခဲ့သည်။

ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်၏ တပည့် ဦးပဏ္ဍိတ ဦးထွန်းအောင် (ရန်ကုန်ဒါယကာ) ဦးပေါင် ဒေါ်ချစ်ဖြူ၊ ဦးကြင်တို့နှင့် တိုင်ပင်သည်။

ပန္နက်တင်(၅)ခု တစ်ပြိုင်တည်း ပြုလုပ်ရန် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးက ချမှတ်ပေးပါသည်။

ထို့နောက် ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် စိန်ဖူးတော်ကို ဖင့်ဆောင်၍ တောင်ကြီး မြို့သို့ ကြွရောက်လာပါသည်။

၁၃၃၁ ခုနှစ် အပြီးတည်ရမည်ဟု အမိန့်ချချက်နှင့်အညီ ၁၃၃၁ ခုနှစ် နောင်တန်ခူးလဆန်း (၇)ရက်နေ့တွင် စေတီတော်ကြီးနှင့် အရံစေတီများအားလုံး ထီးတင်လှူခြင်း ဘုရားအနေကဇာတင်ခြင်းတို့ ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဦးစောလှ မွှားရုံကိုလည်း ဝိုင်းဝန်းလှုပ်ဆောင်ကြသည်။

ယခုအခါ တောင်ကြီးမြို့၏

အထက်ကြီးဦးစောလှ၏ အမိန့်တွင်မူတော်

ကျက်သရေဆောင် ငါးမည်ရ ကြီး တည်ထားခဲ့သော ဓာတ်တော်ကြီးတို့ကို သစ်ပင်ချုံနွယ်ထူထပ်သည့်ကြားက ရှာဖွေထုတ်ရန် ပါရမီရှင်များ ဝိုင်းဝန်းကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာအား အိပ်မက်ဖြင့် တာဝန်ပေးရာ တောင်ကြီးတောင်ထိပ် ရွှေမုဋ္ဌာဘုရားအနီး အလောင်းစည်သူမင်း

ဦးဂန္ဓမာနှင့် ပါရမီရှင်များ ကြိုးပမ်းမူဖြင့် ရွှေရင်မျှော်ဆုတောင်းပြည့်တုရားအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်းပါးအတွင်း ရေးသားခဲ့သော လေးကျွန်းမကြာ ဆုတောင်းပြည့်ဖောင်တော်ကို စေတီနှင့် လေးကျွန်းမကြာဆုတောင်းပြည့် ဖောင်တော်ချည်

အထက်ကြီးဦးစောလှ၏အမိန့်

အထက်ကြီးဦးစောလှ၏အမိန့်

အင်းလေးဒေသ ပန္နက်ရိုက်ရန် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးအား ပန်ကြားခြင်း

ထိုမှ အင်းလေးဒေသ ရေသာရွာ အဖေကြီးမွှားရုံသို့ ရောက်ရှိပြီး ရေသာဘုရားကျိန် ကျောင်းဝင်း အတွင်းရှိ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ရှေးဟောင်းစေတီ(ယဟာဒုတ်ဘုရား) သည် ပျက်စီးယိုယွင်းနေပါသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာက ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးကို တောင်းပန် လျှောက်ထားသဖြင့် ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင် ပြုပြင်ရန် ပန္နက်ရိုက် ကာဓါတော်များ ချပေးသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာနှင့် ပါရမီရှင်များ ကြိုးပမ်း မူဖြင့် ရွှေရင်မျှော်ဆုတောင်းပြည့် တုရားအဖြစ် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်းပါးအတွင်း ရေးသားခဲ့သော လေးကျွန်းမကြာ ဆုတောင်းပြည့်ဖောင်တော်ကို စေတီနှင့် လေးကျွန်းမကြာဆုတောင်းပြည့် ဖောင်တော်ချည်

စေတီတော်နှစ်ဆူကို တောချိုထဲ ပျက်စီးယိုယွင်းနေ၍ ပြန်လည် ရှင်းလင်း ပြုပြင်တည်ထားပါသည်။ ဖောင်တော်ဆိုက် ကျောင်းသိမ်၊ မွှားရုံ အသီးသီး တည်ဆောက် ပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် အင်းတိန်မြို့သို့ ဖောင်တော်ဦးစေတီများ ဒေသစာရိ ကြွရာတွင် အဆင်ပြေစေရန် အုတ် လှေကားဆောက်ခြင်း၊ ရွှေအင်း တိန်ဘုရားကြီး ညလုံးပေါက် လျှပ်စစ် မီးလင်းနိုင်ရေးကို ကုန်ကျခံ လှူဒါန်း ပါသည်။

အင်းလေးဒေသတွင် ဖောင် တော်ဦးဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်များ သီတင်း သုံး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူခဲ့ရာ ဒုတိယ စံကျောင်းတော်ကြီးကို ပြန် လည်ဖော်ထုတ်၍ သမိုင်းသုတေသီ များနှင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ထည့်ပါဝင်ကြား မြင်ရ သူများအားလုံး ရှင်ပြုံးကြည်ညိုစရာ အင်းလေးဘုရားများ စံပယ်ဖူးမြော် နေရပါပြီ။

ဖောင်တော်ဦး ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဘုရားများ နှစ်စဉ် ဒေသစာရိ

ကြွတော်မူရာ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ၏ ရေသာရွာ မွှားရုံ ကျောင်းရှေ့တွင် အစဉ်အလာ မပျက် ဖောင်တော်ကရဝိက်သည် ခေတ္တရပ်နား ပူဇော်ခံပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁)ရက် နေ့မှ စတင်၍ ဖောင်တော်ဦးဘုရား များ ကရဝိက်ဖောင်တော်ဖြင့် ဒေသ စာရိ ကြွချီတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ မကြွမီ တစ်ရက် ကြိုတင်၍ ကရဝိက် ဖောင်တော်တွင် လိုအပ်သော ကနက္ကဒါန်ထီးများ၊ ရွှေထီး၊ ထီးဖြူ ဘုရားပလ္လင်အခင်းများ၊ ပိတာန်များ ပို့ဆောင်ပူဇော် ပြင်ဆင်မှုများ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း...

ကျောင်းတော်သို့ ဝင်၍ ဓမ္မာရုံ ကျောင်းတွင် အဆိုပါ ပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းခြင်းများ တာဝန်ကို နှစ်စဉ် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ သည်မှာ ၁၃၂၇ ခုနှစ်မှ စတင်ခဲ့ ပါသည်။

နှစ်စဉ်မပျက် အင်းလေး ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ သာသနာ

ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လမှာ အင်းလေးဘုရား၏တောင်ဘက် ရေသာရွာတွင် သက်တော်(၁၀၁)နှစ် အနောက် နောက်ဆုံး အင်းလေးဘုရားများအား ကုသိုလ်ပြုကာ တစ်ဘဝ ခန္ဓာဝန် ဝှန်သွားတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အဖေကြီး ဦးစောလှနှင့် အဘ ရှုက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီးတို့ တာဝန်ပေးခဲ့သော ရှမ်းကိုးမြို့၊ ဓာတ်ပဇ္ဇာရိုက်ပေးခဲ့သည်ကို ဆရာသမားတို့၏ လိုလားချက် ကိစ္စများ အောင်မြင်ရန် ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက် အဖိုးအနတ္တတုမနိုင်သာသော ဓာတ်ပဇ္ဇာရိုက်များ မဆုတ်မနစ် ဖော်ထုတ်တာဝန်ကျခဲ့ပါသည်။

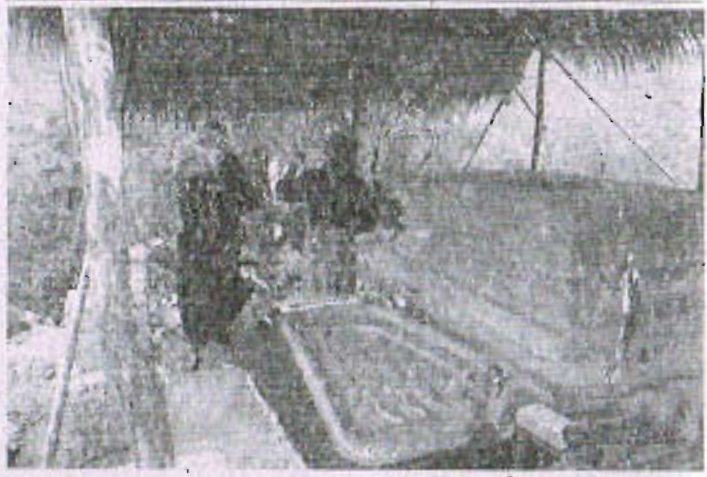
အတူလက်တွဲ သာသနာပြုပေးကြသော တပည့်သာဝကများအားလည်း စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ဖြစ်အောင် ကုသိုလ်တရားတွေ ပွားများစေခဲ့ပါသည်။ လက်တွဲခေါ်ယူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော သာဝကတပည့်များ ၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ အင်းလေးဘုရားများ ဒေသစာရီကြံချီရန် ရောက်ခဲ့သော် ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ၏ ပါရမီဆန္ဒများအား အစဉ်ဖြည့်ခဲ့ကြသည့် အားလျော်စွာ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ မရှိတော့သော်လည်း အစဉ်အလာမပျက်အင်းလေးဖောင်တော်ဦး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား

၄၆ နက္ခတ္တရာဇာဓိဗြညီပုဂ္ဂလိက

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာသည် ဦးပုဂံ ကုသိုလ်ပြုပေးသော သာသနာတာဝန်များကို အောင် တာဝန်ရှိသူများနှင့် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့

တော်များ၏ ကိစ္စအဝဝကို စွမ်းဆောင်ကြမည်မှာ မလွဲဟု စာရေးသူ ယုံကြည်မိပါသည်။ အဖေကြီးဦးစောလှ၊ အဘ ရှုက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးတို့၏တပည့် သက်တော်ရှည် သာသနာပြုဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ တို့၏ ရှမ်းကိုးမြို့၊ ဓာတ်ပဇ္ဇာရိုက် တည်ရာ အင်းလေးဒေသ ရေသာရွာ ရွှေရင်မျှော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

ဝလင်းမြို့နယ်ရှိ တောင်သူများသည် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှစ၍ မွေးမြူထားသည့် ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်းများကို ရွာမတ်လည် ရွာအနီး မြစ်ရေဝိုင်းသည်အထိ လွှတ်ကျောင်းကြပါသည်။

ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်းများ၏ ကျန်းမာရေးကို မကြာမကြာ သွားရောက်ကြည့်ရှုကြပါသည်။

အတွေ့အကြုံများပြီး ကျွမ်းကျင်သူ မြင်းသမားကြီးများသည် မိမိတို့၏ မြင်းများကို အပူမပိုက်ရန် အပူမယိုင်စေရန် ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် နေ့စဉ် ညနေ(၄)နာရီအချိန်တွင် လွှတ်ကျောင်းပြီး နံနက်(၉)နာရီတွင် ပြန်သိမ်းကြပါသည်။

မိုးဦးကျလာပါက မြင်းများကို အပူမယိုင်စေရန် ကာကွယ်ဆေးအဖြစ် လျှာကို ရေနံ့ပွတ်ပေးကြပါသည်။

ထို့သော် ဇီရိုသော မြင်းများကို ငရုနံ့ မပွတ်ပါ။ မြင်းများသည် မိုးရိမ်ထောင့်ကြောင့် ရောင်ကြွခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အတူ မြင်းသမားအခေါ် ဆေးကြီးဖြင့်လည်း မြင်းများကို လျှာကို ပွတ်ပေးရပါသည်။

ဆေးကြီးဖော်စပ်နည်းမှာ... နွားသည်မြေအောက်ကို အမြောက်လှန်၍ ဖိပုံဖြောက်အခြေအနေတွင် တားမြစ်ပါးပါးလှိုင်း၍ ဘုဇ္ဈရာဇာ(၅)ကျပ်သာ၊ နှမ်းဆီ(၅)ကျပ်သာ၊ ပျားနည်(၅)ကျပ်သာတို့ ရောစပ် နယ်ပွေထားလည်ထား ဖြစ်ပါသည်။ ဇီရိုသော မြင်းများကို ယင်းရုပ်ပုံ ဇီရိုသော ဖိပုံဖြောက်ရပါသည်။

မြင်းများကို လွှတ်ကျောင်းရန် အကောင်းဆုံးအချိန်သည် ညနေ(၄)နာရီအချိန်တွင် လွှတ်ကျောင်းပြီး နံနက်(၉)နာရီတွင် ပြန်လည်သိမ်းရပါမည်။

မြင်းများကို နည်းစနစ် မှန်ကန်စွာ လွှတ်ကျောင်းခြင်း မရှိပါက မြင်းများ အပူယိုင်တတ်ပါသည်။

ကုသပူ မကောင်းပါက အပူယိုင်ကျိုး တတ်ပါသည်။ သာသနာတရက် ခေါ် ဘိလပ်သွေးများသည် မြင်းများကို မျို ဂရုစိုက်ရပါမည်။ ထိန်းသိမ်းခြင်းမရှိဘဲ နှစ်ရက်ခန့် လွှတ်ကျောင်းထားလျှင် အပူယိုင်သွားတတ်ပါသည်။

မြင်းများ အပူယိုင်သော် အကြောဆေးအဖြစ် မကောင်းပါအတိုင်း ဖော်စပ်ကျွေးမွေးရပါမည်။ မြင်း

မြင်းများ အပူယိုင်သော်

အကြောဆေးနည်းမှာ...

- ၁။ နေ့သီး ၅ ကျပ်သာ
- ၂။ ကလေးသီး ၅ ကျပ်သာ
- ၃။ စပွန်နက် ၅ ကျပ်သာ
- ၄။ ထန်းလျက် ၅ ကျပ်သာ
- ၅။ မန်ကည်နည် ၅ ကျပ်သာ
- ၆။ ပြဒါး ၁ ကျပ် ၈ ပဲသာ

ယင်းတို့အားလုံးကို သံဆုံဖြင့် ညက်အောင် ထောင်း၍ သမအောင်နယ်ပြီး မြင်းကြီးလျှင် ဘဲဥခန့် (၁)လုံး၊ မြင်းငယ်လျှင် ကြက်တီနီညင်ဥခန့် (၁)လုံး ခွံပေးပါ။ မကြာမီ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

မောင်သစ်ဝေ(၈၈၆)

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes,urine-stone, urine
(red, yellow, excess,minimization,
miximization),uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating,dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.
TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း: ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၇၀၈၅

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ပျံ့နှံ့ပူဇော် ဝါယာတော်များ (၆၄)

ဖွဲ့စည်းမှု (စစ်ကိုင်းတောင်)

အေးစေတီတော်
နမောတဿ ဘဂဝတော
သရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]
ပုဂံရာဇဿ ဒေဝိယာ၊
ဇေတီ ဣတိဇေတီယံ၊
သုကာရိတံ သုပါကတံ
ဝနတံ ဒဟာ ဟဒရံ၊
(ဆရာကြီးဦးညွန့်ရှင်)

မြန်မာပြန်
ပုဂံရာဇဿ- ပြည်မသနင်း ပုဂံ
မင်းတင်၊
ဇေတီယာ-မိဖုရားကြီးသည်၊
သုပါကတံ- ကောင်းစွာလှောင်
ထင်ရှားသော၊
ယံ ဇေတီ ဣတိဇေတီယံ-
မကြင်အေးစေတီဟု ဘွဲ့မည်ရှိ
မည် ဇေတီကို၊
သုကာရိတံ- ကောင်းမွန်စွာ
ကုန်ထားခဲ့လေပြီ၊
တံ-ထိုဇေတီတော်မြတ်ကြီးကို
အဟံ-“...”ဟု နာမသမုတ်
မကျန်ပါသည်။
ဗာဒရီ-ရိုသေဂါရဝ ပဏာမ

အေးစေတီတော်အား ဖွဲ့စည်းရာမှ ဖြစ်ပေါ်

ဝဇရ ဝဇာမိ- ရိုးရိုးကော်ရော
မပြုဟန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏။
ဘုရားစာညွှန်
ယုဂ္ဂရာဇ် ဇေဂ ခုနစ်။

ဘုရားဒါယကာ	ချောင်အနီး။
မိဖုရားစော။	ပွဲတော်ရက်
တည်နေရာ	သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။
ဆွမ်းဦးပူညှော် စောင်းတန်း	အောင်မြေ
အလယ်၊ ပတ္တရာဝန်ကတော်	လိုက်ဂူတော်အတွင်း ရုပ်ပွား
	နမူနာရေးစံခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၅၉

တော်ရှေ့။

ဒါစောင့်အရှောက်

သောတာပန် နတ်ကြီး။
နရသီဟပတေ့တွင် မိဖုရား(၆)ဦး
ရှိကြောင်း နေ့တော်နှင့် ပုတ်တမ်း
က ဆိုပါ၏။

- ၁။ မိဖုရားကြီး ဖွားစော
- ၂။ စောလှ(ဟူးရားဖြူ၏ သမီး)
- ၃။ ဟောနန်း(ဖွားစော၏ အစ်မတော် မှ မွေး)
- ၄။ ရှင်ပါး(သီဟသူ၏ မိခင်)
- ၅။ ရှင်မောက်

၆။ ရှင်ရွှေ ဟူ၍ရှိပါသည်။
နရသီဟပတေ့မင်းကြီးကား ငယ်
မည် မင်းခွေးချေးဟု တွင်ခဲ့လေ၏။
မင်းဖြစ်လာသောအခါ နရသီဟ
ပတေ့ ဖြစ်လာ၏။ နောင်အခါ၌
မွန်ဂိုတရုတ်တို့ကြောင့် ပြည်မြို့၊
အနောက်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရသော
ကြောင့် “တရုတ်ပြေးမင်း”ဟု
ကျောက်စာတွင် ရေးထိုးခဲ့ကြလေ
၏။

ဤမင်းကြီးကား နန်းစံနှစ်များ
အတွင်း ဘုန်းမီးနေလ တောက်ပ
ခဲ့သော ပုဂံမင်းဆက်လည်း ဖြစ်ပါ
သည်။
အမျက်ဒေါသလည်းကြီး၏။
အစားအသောက်ကြူး၏။
အရသာအစုံကို တစ်မက်၏။
တစ်ကြိမ် ပွဲတော်တည် စား
သောက်ပါစာ ဟင်းခွက်(၃၀၀)ပါမှ
စား၏။
ဟင်းခွက်အားလုံးကို စား
သောက်သည်ကား မဟုတ်။
အရသာမျိုးစုံကို ခံစားလိုခြင်းသာ

၅၀ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

အေးတော်တော်မှ ပူးမြင်ရသော ရှင်မင်းတင်တော်တော်
အေးတော်တော် အောင်ပုဂံနှင့် ဒာရီန် ဘုံပြည်သားတော်

ဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝင့်ကြား
လို၍သာ ယူဆကြလေ၏။
နောင်တော်ကြီး ဖြစ်သူမှာ
“သီဟသူ”ဖြစ်၏။ နန်းရထိုက်သူ
ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သီဟသူမှာ
အမတ်ကြီးရာဇသတ်ကြီးအား ဇော်
ကားခဲ့ဖူးသောကြောင့် အမှတ်ထား
ခဲ့၏။
အမတ်ကြီး နန်းသဘင်သို့ အရှေ့
မှ လျှောက်သွားနေခိုက် သီဟသူ
မင်းသားလေး နောက်ကပါလာခြင်း
ကို မသိလိုက်ဘဲ မိမိ၏ အင်္ကျီလက်
ကို မသိမ်းမိလိုက်ပါ။

သီဟသူက အမတ်ကြီး၏ အင်္ကျီ
လက်အား ကွမ်းတံတွေးနှင့် ထွေး
လိုက်လေ၏။
ရာဇသတ်ကြီးက “မင်းသား ပါ
လာသည်ကို မမြင်မိပါ”ဟု ငါ
သော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်အောင်
ရှိနေလေ၏။
အမှတ်ကြီးကလည်း အမှတ်
အတေးထားပြီး ကွမ်းတံတွေး ဖွန်း
သော ပွဲတက်ဝတ်ရုံကို လေတ္တံ့မှ
သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါသည်။
ဤအချက်ဖြင့် ရာဇသတ်ကြီးက
ညီတော် နရသီဟပတေ့အား နန်း

F.7B. June, 2018

အေးတော်တော်၏ သိုက်ရုံရုပ်ပွား
ကျေးဇူးတင်၍ အရှေ့မြောက်အောင်ပု
ဂံဘုရားတော်
အေးတော်တော် လိုက်အတွင်း
အပူတော်အေးသာ မင်းတော်တော်ဖြင့်
ရှင်ဖွားတော်

အောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။
နရသီဟပတေ့ကလည်း “ကျေးဇူး
မရှိပါမည်”ဟု ကတိပေးခဲ့လေ၏။
နရသီဟပတေ့ မင်းဖြစ်လာသော
အခါ စည်းစိမ်ယစ်ဖူး၍ မေ့လျော့နေ
မိလေရာ အမတ်ကြီးအား မချီး
မမြှောက်ဘဲ နေလေ၏။
ရာဇသတ်ကြီးမှာ စိတ်နာလှသည်
ဖြစ်၍ အကြံအစည်တစ်ခု ကြံလေ
တော့သည်။ တစ်နေ့သောအခါ နန်း
တွင် ညီလာခံသို့ “ပန်းကပ်ပွဲ”ကို

ကိုင်ဆောင်ပြီး ဝင်ရောက်လာပါ၏။
ပန်းကပ်ပွဲဆိုသည်မှာ ကွမ်း
လက်ဖက်၊ ပန်း စသည် ထည့်သော
ပန်းကန်ကွဲသာ ဖြစ်ပါသည်။
မင်းကြီးမြင်သောအခါ...
‘အဘိုးရာဇသတ်ကြီး အဘယ်
ကြောင့် ပန်းကပ်ပွဲကို စားသနည်း’
‘အရှင်သား ယိုးပွတ်သည်သာပြေးဖူး
သကဲ့သို့ဖြစ်၍ ယိုးပွတ်မည်သူ ပုဂ္ဂို
လ်သားကြောင့် ပန်းကပ်ပွဲကို စားရပါမည်’
ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

(စားရပါသည် = ဆောင်ယူခြင်း)
နရသီဟပတေ့၏ မယ်တော်
သည် “မြစ်သာရွာသူ ပန်းပွတ်
သည်၏ သမီးဖြစ်လေ၏” ဤ
အချက်ကို ရည်ရွယ်ပြီး မင်းကြီး၏
မိဘမျိုးရိုးကို ထိပါးပြောဆိုခြင်း ဖြစ်
၏။
မင်းကြီးက နန်းအလယ်မတင့်
တယ်သော စကားဖြစ်၍...
‘အဘိုးရာဇသတ်ကြီး... ဘုရား
စေတီများကို ထီးတော်တင်လှိုင်
မည်သို့ ပြုရပါသနည်း’
‘အရှင်သား ငြမ်းဖြင့် ထင်ရှာပါ
သည်’
‘ထီးအထက်သို့ ကျောက်ပြီးသော်
ငြမ်းကို အသိုက်ပြုလနည်း’

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၅၁

‘ငြမ်းကို ဖျက်သိမ်းမှသာ တင့်တယ်ပါသည် အရှင်သား’

‘ဟုတ်ပြီ ငါကား ထီးနှင့် တူ၏။ အမတ်ကြီးကား ငြမ်းနှင့်တူ၏’

‘ငါသည် မင်းဖြစ်၍ အထက်သို့အောက်ပြီ ငြမ်းနှင့်တူသော အမတ်ကြီးအား ဖျက်မှသာ တင့်တယ်တော့မည်’

ဟု မိန့်ဆိုကာ ရာဇသင်္ကြန်အား ရာထူးမှ နုတ်၍ ဒလသို့ ပို့လေတော့သည်။

လမ်းခရီးတွင် လေပြင်းတိုက်လာသောအခါ ခိုင်မာသော သစ်ပင်ကြီးများ ကျိုးပဲ့ လဲပြိုကြလေ၏။ ပျော့ပျောင်းသွယ်ခွဲသော ပန်းပြားပင်တို့မှာ မကျိုးမပဲ့ ယိမ်းနွဲ့ရှုံ့သော ရှိကြသည်ကို ရာဇသင်္ကြန် တွေ့မြင်ရလေ၏။

‘ငါသည် သစ်ပင်ကြီးကဲ့သို့ ကျင့်ကြံပိသောကြောင့် ဤနယ်ဖြစ်ရလေပြီ’

ဟု သတိသံဝေဂ ရလေ၏။ နန်းတွင်း၌ အမတ်ကြီးမရှိသောအခါ မင်းအာဏာလည်း မလွှမ်းမိုးနိုင် ရှိလေရာ တိုင်းပြည် မငြိမ်မဝပ် ရှိလာလေတော့သည်။

မိဖုရားစောက မင်းကြီးအား ဖျောင်းဖျ တိုက်တွန်းသောကြောင့် အမတ်ကြီးအား ပြန်လည် ခေါ်တော်မူပါသည်။

ဆူပူသောင်းကျန်းသော ပုန်ကန်သူများကို အမတ်ကြီးရာဇသင်္ကြန်က သားများဖြစ်သော အတုံလှကြီးနှင့် အုတ်လှငယ်တို့ဖြင့် နှိမ်နင်းတော့မှ နိုင်ငံတော်တစ်ဝှမ်း ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအေးချမ်းသွားလေ၏။

နရသီဟပတေ့ မင်းကြီးကား ဉာဏ်အမြော်အမြင် နည်းပါး၍ စိတ်

• ရာဇသင်္ကြန်၏ အမတ်ကြီးအား ဖျက်ရာတွင် ရှိခဲ့သော နေရာ

ကြမ်းရှိသော မင်းတစ်ပါးဖြစ်လေရာ မိဖုရားကြီးဖွားစောကသာ အမြဲတစေ ထိန်းကြောင်းရလေ့ ရှိပါသည်။

(က) မင်းကြီး၏ လက်ထက်တွင် မိဖုရားများနှင့် ဆက်စပ်ပြီး ကိစ္စကြီးငယ်များ ဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိပါ၏။ မိဖုရားကြီးဖွားစောကသာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ဖြင့် ဖျောင်းဖျနိုင်ခဲ့လေ၏။

မင်းကြီးစက်တော်ရာမှ နီးလျှင်နီးချင်း မိဖုရားမောင်းမမိသံများအား ကိုင်တွယ်မိသမျှ အရာဝတ္ထုများဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီးမှ စိတ်တော်ပြေလေ့ ရှိပါသည်။

မိဖုရားကြီးဖွားစောက စက်ရာ သလွန်အနီးတွင် အဆောင်အယောင် ပစ္စည်းများအစား “လုံပဏီသီး” များကိုသာ တင်ထားလိုက်လေ၏။

တစ်မနက်တွင် စက်ရာမှ နီးသည်နှင့် အနီးရှိ “လုံပဏီသီး” များဖြင့် ပစ်ပေါက်လေသည်။ မိဖုရားငယ် တစ်ပါး၏ ခါးကို ထိမှန်သွားသောကြောင့် ခါးရမ်းသွားလေ၏။

ယင်းအခါမှ စတင်၍ “လုံပဏီသီး” အား “ခရမ်းသီး” ဟူ၍ အမည်တွင် သွားလေ၏။

(ခ) မင်းကြီး နရသီဟပတေ့မှာ အလောင်းစည်သူဝင်စားသော ကြောင့် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ခြင်း၊ ရောဂါဘယ ကင်းဝေးခြင်း၊ ရှိသည်ဟု ဆိုကြလေ၏။ သို့ရာတွင် အမျက်မာန်စောင့် ကြီးလှပေ၏။

မင်းကြီးမှာ အနာရောဂါကင်းရှင်းလှ၍ ချေဆတ်ခြင်း၊ သမ်းဝေခြင်းပင် မရှိဘူးခဲ မင်းကြီးရှေ့တွင် ချေတတ်ခြင်း၊ သမ်းဝေခြင်းကို ပြုမိလျှင် မျက်တော်မူလေ့ရှိလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ မောင်းမငယ် တစ်ဦးသည် ချေဆတ်လိုသောကြောင့် အသံမထွက်ရလေအောင် အိုးတစ်လုံးတွင် မျက်နှာအပ်၍ ချေမိလေ၏။ ပြင်ပတွင် ချေဆတ်သည်ထက် ပို၍ အသံကျယ်သွားလေ၏။

မင်းကြီးမျက်တော်မူလျှင် မိဖုရားဖွားစောက... ‘ပင်ကြီးမှာသာ အနာရောဂါ ကင်းစင်

• ရာဇသင်္ကြန်၏ အမတ်ကြီးအား ဖျက်ရာ

သောကြောင့် နာပချေပါ။ လူအပေါင်းတို့ကား အနာရောဂါ ဟက်ကြပါ’ ဟု ပြောလေမှ မင်းကြီးက... ‘ငါ ရှေးက မသိ၍သာ အမျက်မပါသ ဖြစ်ရပေတယ်’ ...

ဟု နောင်တရလေ၏။ (ဂ) သင်္ကြန်တော် ကာလတစ်ခုတွင် နန်းတော်မှ ဧရာဝတီမြစ်အရောက် တံတန်းများ ဆောက်လုပ်စေခြင်း၊ အလုံကာရံ၍ မိဖုရားမောင်းမများဖြင့် ဧရပက် ကစားလေ့ရှိလေ၏။

မိဖုရားစောလုံအား ကျီစယ်လိုသောကြောင့် မောင်းမငယ်တစ်ဦးအား တိုးတိတ်စွာ မှာကြားထားလေ၏။ မိဖုရားငယ်စောလုံအား ဆံပင်ပုစ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေအောင် ရေမလောင်းလေ၏။

စိတ်ဆတ်သော စောလုံသည် မျက်ခြင်း၊ နာကြည်ခြင်းဖြစ်ရသော မကြောင့် မင်းကြီး၏ စားတော်ပွဲတွင် အထိပ်ခတ်ထားလေ၏။

မင်းကြီး စားသောက်မည်အပြုတွင် အနားတွင် ရှိသော ခွေးတစ်

ကောင်သည် ထ၍ ချေဆတ်လေ၏။ မင်းကြီးက “နိမိတ်မကောင်း” ဟု ထင်မြင်၍ ရုတ်တရက် စားတော်မခေါ်ဘဲ ထိုခွေးအား ချကျွေးလေ၏။

ခွေးလည်း စားသောအခိုက်မှာပင် သေလေ၏။

စောလုံအား စစ်မေးလျှင် မကွယ်မထောက်...

‘ဟယ်... ယ့်ပွတ်သည်ဖြေ၊ ငါ့အား လူအများကျော အကျွတ်သည်ကို စိတ်နာ၍ ငါ ကြံသည်’ ဟု ဆိုလေ၏။

အမတ်ကြီး ရာဇသင်္ကြန်ကဲ့သို့ မင်းကြီး၏ အမျိုးအား ထိခိုက်ပြောကြားခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းကြီး လွန်စွာ အမျက်ထွက်လှ၍ မိဖုရားငယ် စောလုံအား သံကျပ်စင်တွင် ဖိထိုးပြီး သတ်လေဟု အမိန့်ပေးလေ၏။

သံကျပ်စင်ဆောက်လုပ်နေစဉ်ရက် တစ်ပတ်အတွင်း မိဖုရားငယ်စောလုံသည် သီလဆောက်တည်ပြီး အတိကျစွာ တော်ကို နာယူ၍ ဂုဏ်တော်ကို ခြံစွာ စိတ်ပေးလေ၏။

သံကျပ်စင်ပြီးစီး၍ မီးရဲရဲထက်သို့

တက်ရောက်သောအခါ တက်ရောက်တိုင်း (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် မီး (၃)ကြိမ် သေလေ၏။

မိဖုရားစောလုံက “ငါသည် သေရမည်သာဖြစ်၍ သေရမည်အတူတူ” သဘောပိုက်၍...

‘ငါကား သီလမြတ်၏။ ခဏချင်းပင် ကျွမ်းလောင်းပါစေသော’

ဟု ပတ္တနာပြုခိုက်မှာပင် သေလေ၏။

နရသီဟပတေ့လည်း လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးလှဖြစ်သောကြောင့် စက်တော်ခေါ်၍ပင် မရဘဲ “စောလုံစောင့်ပါလေ့၊ စောင့်ပါလေ့” ဟု မြည်တမ်းနေလေ၏။

မိဖုရားကြီးဖွားစောက ပုံသကူမထေရ်ကြီးကို ပင့်ဖိတ် ဟောပြောနှစ်သိမ့်ရပြန်လေ၏။

‘နောင်သောအခါ ငါက သေစေဆိုသော်လည်း ရက်ဆွဲထားပြီးမှ သေတန်မှ သေပါစေ’

ဟု သိမ့်စည်းအား မှာတော်မူပါသည်။

(ဃ) တံတားဦး မင်္ဂလာစေတီတော် တည်ထားနေခိုက် “ဘုရားလည်ပြီး၊ ပြည်ကြီးပျက်” ဟု သော တဘောင်ပေါ်ထွက်လာလေ၏။ အစိုးရိမ်လွန်၍ ရပ်ထားလေ၏။

မိဖုရားစောက ပုံသကူမထေရ်အား လျှောက်ထားသောကြောင့်... ‘ကုသိုလ်ဇာတိပုဂ္ဂိုလ်အား ကိုယ်၍ စိုးရိမ်ရလေ၏။ ဤပြည်နှင့် ဤမင်းပထမာ ရှိအံ့လေ’

ဟု ဆုံးမလေမှ မင်္ဂလာစေတီကို

ပြီးအောင် ဆက်တည်းလေ၏။

မိဖုရားကြီးများစော၏

သမိုင်းဝင်စကား

- ၁။ ပြည်ဝမ်းကို မဆောက်အပ်
  - ၂။ ပြည်ရှိကပ်ကို မခိုအပ်။
  - ၃။ ပြည်တံခွန်ကို မလှဲအပ်။
  - ၄။ ပြည်ပျက်စိကို မထုတ်အပ်။
  - ၅။ ပြည်စွယ်ကို မဖျိအပ်။
  - ၆။ ပြည်ပျက်နှာကို မဖျက်အပ်။
  - ၇။ ပြည်ခြေလက်ကို မဖြတ်အပ်။
- ဟူသော စကားကြီး (၇)ခွန်းမှာ သမိုင်းဝင်ခဲ့လေသည်။ အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းမှာ...
- ၁။ တိုင်းပြည်၏ ဝမ်းနှင့် တူသော သူဌေး၊ သူကြွယ်တို့ထံမှ အပြစ် ရှာ၍ အဓမ္မမြေပာ၊ ဘဏ္ဍာတို့ အား သိမ်းယူခြင်း။
  - ၂။ တိုင်းပြည်၏ ဦးကင်းဖြစ်စေသာ အမတ်၊ ပညာရှိများကို ကွပ်ညှပ်ခြင်း။
  - ၃။ ပြည်တံခွန်နှင့်တူသော ရသေ့၊ ရဟန်း၊ ပညာရှင်များကို မစူးမစမ်း မျက်ခြင်း။
  - ၄။ ပြည်ပျက်စိနှင့်တူသော ပိဋကတ်၊ ပေဒင်တတ် ပုရောဟိတ်များကို ပိတ်ဆို့ခြင်း။
  - ၅။ ပြည်စွယ်နှင့်တူသော မင်းညီ၊ မင်းသားတို့အား မကြည့်မရှု မျက်တော်မူခြင်း။
  - ၆။ ပြည်ပျက်နှာနှင့်တူ မိသားစုလင်သားတို့၏ သားသမီးများကို အနိုင်အထက်ပြုခြင်း။
  - ၇။ ပြည်ခြေလက်နှင့်တူသော သူရဲကောင်းတို့အား အမျက်တော် ရှိလာပြီလျှင် ထောက်ရှုခြင်းမရှိ

ထွန်းဦးပညာရှင်နှင့် အသက်ဆက်တန်း သတိတရား အာထော်မုဒ်ဦးနှင့် လမ်းညွှန်စာတမ်း

သတ်ဖြတ်ခြင်းတို့ကို ရည်ရင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤမျှအထိ ကိစ္စရပ် ဖေါ်ပေါက် တိုင်း မိဖုရားဖွားစောကသာ ခိုင်ခံ့ ဆောင်ရွက် ဖြေရှင်းနေရခြင်း ကြောင့် အမတ်ကြီးရာဇသေကြိန်နှင့် တိုင်ပင်ရလေတော့၏။

စိတ်အေးချမ်းသာ၍ စိတ်ကျဉ်း ကျပ်မပျောက်စေရန် ပညာရှင်ထံမှ ကြီး၏ ဩဝါဒကို ခံယူကာ "အေးစေတီတော်" ကို တည်ထား ကိုးကွယ်ပါသည်။

နရသီဟပတေ့ မင်းကြီးကလည်း အထောင်မက အဆင်းအရောင် လှပသော မိန်းမတို့ထက် အစိုးရ သော မိဖုရားဖွားစောအား ဘုရားကျောင်း၊ ပိဋကတ်ပြုသည်ကို သဒ္ဓါ ကြည်ရွှင်သဖြင့် ဖွားစောကျောင်း ကျောက်စာ၌ ရေးသွင်းခဲ့လေ၏။

မိဖုရားဖွားစော၏ အေးစေတီ တော်မှာ ဘွဲ့တော်မြတ်နှင့် လျော်ညီ လိုက်ဖက်လှပါပေ၏။

စေတီတော်၏ အာရုံခံလိုက် အတွင်းသို့ မဝင်ရောက်မိမှာပင်

ရင်ပြင်တော်မှ ရှုလေရာတိုင်းမှာ အေးချမ်းသာသာသော မြင်ကွင်း များက ဘဝအခက်အခဲ အဆိုးများ ကို ဖေပျောက်သွားစေလိမ့်မည်။ အေးစေတီလိုက်အတွင်း အောင်မြင်ဌာနသို့ ရောက်လျှင်ပင် မိသားစု အပူ၊ သားသမီးမြေးမြစ်တို့၏ ပလောင်ဆူနေသော ပြဿနာအပူ မီးများကို အေးမြသော ကျောက် စက်ရေစင်အောက် နားဆီရသကဲ့သို့ လက်စမ်း စံစားနိုင်ကြလေ၏။

ထူးခြားချက်တစ်ရပ်မှာ အေးစေတီတည်ရှိရာ နေရာဌာနမှာ အဘ အောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ "တော်ပန္နက် ကျောက်စေတီ" ၏ အောက်တွင် အနီးကပ် တည်ရှိနေ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် မြောက်ဘက်တွင် တော်ပန္နက် ကျောက်စေတီ အောင်မြေ၊

တောင်ဘက် စောင်းတန်း အဆင်းတွင် လေးကျွန်းထိတ်ဦး စေတီအောင်မြေ၊

အရှေ့ဘက် တောင်ထိပ်တွင်

လေးကျွန်းထိတ်တင် စေတီ အောင်မြေ၊ အရှေ့ဘက်ဘက် မျက်နှာတွင် တီလောကဂုဏ်လှိုက်ဂူနှင့် ရတနာစေတီအောင်မြေ အစရှိသော စေတီတော်များ၏ ဗဟိုချက်မတွင် တည်ရှိနေခြင်းမှာ ထူးခြားလှပေ၏။ ထိုမျှမက ပဒုကြီးသံဃရာဇာ၏ မြတ်သိန်းဦးစေတီ၊ ဖယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး၊ ဣန္ဒိတ်ပေါက် စေတီနှင့် အဘဘိုးဘိုးအောင် စေတီတော် အောင်မြေများက ဝန်းရံ တည်ရှိနေသော အောင်မြေ နေရာ တစ်ပါးဟု ဆိုရပေတော့မည်။

လေးကျွန်းထိတ်တင် စေတီ ပေ(၃၃)ထက်မငယ်ပါ။ လေးမျက်နှာ အုတ်တိုက် အဆောင်တော်မှာ အရှေ့ဟောင်း ဘုံသုံးထပ်ပါ အဆောင် ရှေ့ပြာသာဒ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

တတိယပုဂံခေတ် ခိုနန်းချိုးများကို (၃)ဆင့်ထပ်၍ ထောင့်စွန်းများတွင် ကား အုတ်နန်းဆောင် တစ်ဆောင်စီ ပေါ်၌ ရွှေစေတီများဖြင့် ပူဇော်ထား လေ၏။

အရပ်ရပ်မျက်နှာ အပိုင်းပတ်တွင် လေဝင်ပေါက်များ တပ်ဆင်ထားပြီး စေတီ၏ ရွှေခေါင်းလောင်းမှောက် ကို လှပတင့်တယ်စွာ ဖန်တီးထား ပါသည်။

ရွှေဖောင်းရစ် ငါးရစ်ဖြင့် ဂုဏ်တော် ငါးရစ်အား ပူဇော်ထားလေရာ စေတီမြတ်မှာ မျက်စိချိုယွင်းခြင်း မရှိ ခိုင်မြဲ တည်တံ့နေပါ၏။

အောင်မြေလိုက်အတွင်း အေးစေတီ ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် မင်းဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဆင်ယင် လှူဒါန်း ထားခြင်းကြောင့် အံ့မခန်းရှိလှပေ တော့၏။

ဤသည်ကား မိဖုရားကြီးဖွားစော၏ မေတ္တာဒါန အမှန်ဖြစ်ပါ၏။ စေတီတော်၏ ဉာဏ်တော်မှာ

စာကြွင်း။ ။ အမတ်ကြီး ရာဇသေကြိန်၏ အစီအမံဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ပုံသကူ မထေရ်မြတ် တို့၏ လမ်းညွှန်ခြင်းဖြင့် ထူးခြားသော စေတီတော် ဖြစ်ပါသည်။

အမတ်ရာဇသေကြိန်၏ သားများ မှာ စားစွမ်းထက်သော သူရဲကောင်း များဖြစ်ကြ၍ အုတ်လှူကြီး၊ အုတ်လှူငယ်ဟု အမည်တွင်ခဲ့ကြလေ၏။

ရာဇသေကြိန် ကွယ်လွန်သော အခါ အဖ၏ အမည်ကို လှူကြလေ၏။ နရသီဟပတေ့က မည်သူ့ကိုမျှ မပေးဘဲ အကြီးကို အနန္တပစ္စည်း၊ အငယ်ကို ရန္တပစ္စည်းဟု ဘွဲ့ပေးခဲ့၏။

မွန်ဂိုတရုတ်တို့ စစ်ချီလာသော အခါ အနန္တပစ္စည်းနှင့် ရန္တပစ္စည်းတို့ အား ဆင်လုံးမြင်းရင်းဖြင့် ချီစေပါသည်။ ငဆောင်ချမ်းအရပ်တွင် အင်အား(၂)သိန်းမျှသော မွန်ဂို တရုတ်တပ်များ၏ မြားချက်ထိ၍ ကျဆုံးကြရလေ၏။

သေသောအခါ နတ်ဖြစ်လာကြ၍ မင်းကြီးထံ အသိပေးကြသော ကြောင့် အပြင်(၃၄)မင်းနတ် စာရင်း တွင် အနန္တပစ္စည်းနတ်နှင့် ရန္တပစ္စည်းနတ်"ဟူ၍ တိုးလာလေ တော့၏။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၏ အောင်မြေ "အေးစေတီ" သို့ အမောပြေ ပူး မြော်ကြပါဟု...။

အဝေရာဘေးမေ အေးမြေမှူးသာ ကြပါစေ။

အောင်မြေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

လေအတွက် အနေမခက်အောင်
လူတိုင်းအတွက် ဆရာဦးခင်ဆွေ၏

တန်ခိုးရှင်

အမှတ်တံဆိပ်

ရှောက်ပေါင်းလေနိုင်ဆေး

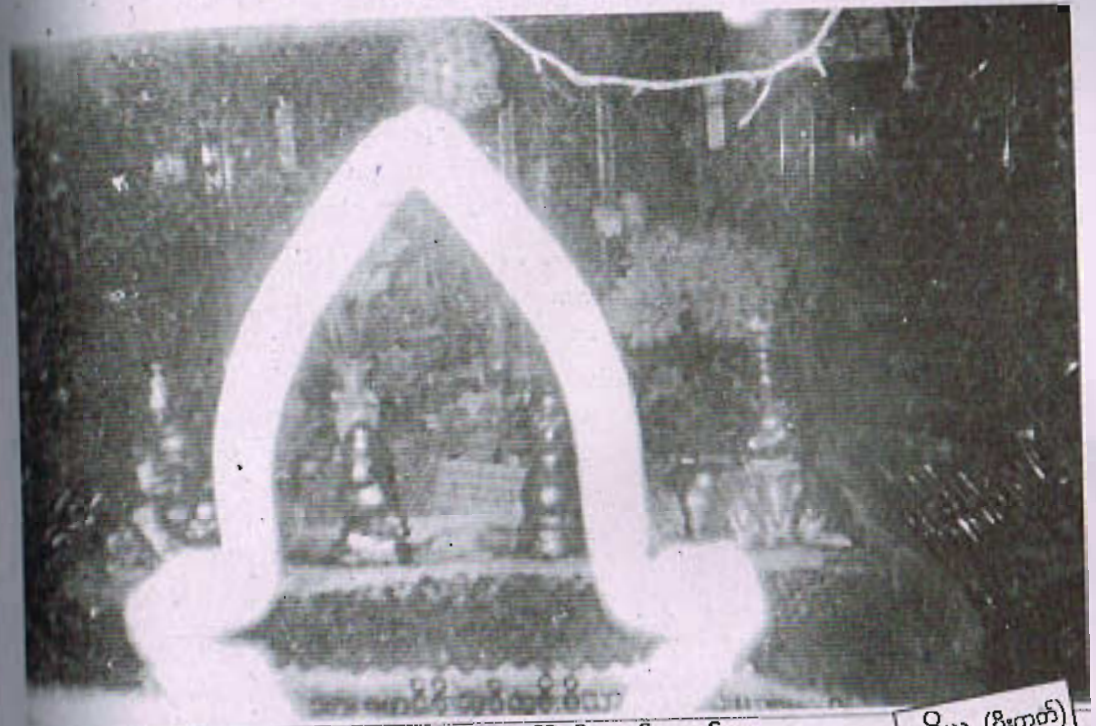
TMR-013669 (0820)
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ်-၀၀/၂၀၁၆၊
စာဆယ်လစဉ် (1251)

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဓာတ်လေးပါးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်
ကို လူတိုင်းသိနားလည်သော်လည်း (ဝါယော)လေသည် အဓိက
ကျသည်ကိုမူ သတိမမူမိပေ။ ထို့ကြောင့် လေထိုးခြင်း၊ လေအောင့်
ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ကျောရင်ညှပ်၍ အောင့်ခြင်း၊ အထက်သို့
လေဆန်၍တအော့အော့နှင့် လေအန်ခြင်း၊ လေပူထခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ
သောအစာနှင့် အအေးစာများစားမိ၍ အစာမကြေဖြစ်ခါ အစာမစားလိုခြင်း၊ လေပွခြင်း၊ ရင်ပြည့်
ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေချုပ်၍ ဝမ်း နေ့စဉ် ပုံမှန်မသွားသောကြောင့် ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်း
ဝမ်းသွားအားမရ၍ ညှစ်၍သွားရခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်းများ၊ ဓမ္မတာသွေးချုပ်
ခြင်း၊ သွေးကျန်ခြင်းများ၊ လေသည်အထက်သို့သာတက်၍ အောက်သို့မသက်ခြင်းကြောင့် အကြောတက်၊
အကြောတင်းခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံ ထိုင်းမိုင်းခြင်း။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်နှင့် နို့တိုက်မိခင်များ ဖန်စာ၊ ချုပ်စာစားမိ၍ ကလေးလေနာခြင်း၊
လေထိုးခြင်း၊ လေဆန်နာဖြစ်ခြင်း၊ နို့အန်ခြင်းတို့သည် လေနှင့်ပတ်သက်သောကြောင့် လေသည်
ပွားများနေလျှင် လည်းကောင်း၊ လေအားနည်း၍ လေချုပ်နေလျှင်လည်းကောင်း၊ အထက်ပါရောဂါများ
ဖြစ်တတ်ပါသဖြင့် လေကို (အထူး)ဂရုစိုက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ သွေးအတွင်းရှိလေ၊ အသားအတွင်းရှိ
လေ၊ အကြောအတွင်းရှိလေ၊ အစာအိမ်အတွင်းရှိလေ အပူအပုပ်များအောက်သို့ တဖြူးဖြူးနှင့်
သက်၍ သွေးလေ ညီညွတ်မျှတကာ နေ့စဉ် ဝမ်းမှန်ပြီး အဆီကျ၍ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးစေရန်အတွက်
ထုတ်လုပ်ထားသောဆေး ဖြစ်ပါသည်။

တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက် အမှတ်-(၀၉၂)၊ ဝေရာ(၀)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ညွှတ်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၈ ၆၄၅ ၂၂၅၊ ၀၉ ၈၆၃ ၅၂၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀ ၀၁၅ ၀၈၃။

အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

* ဓာတ်ထက်(၄)ထု ကိုနိုဝယ်ရာ ရုပ်တုထက်များ

အိုဂျီယ (မီးကုတ်)
(M.W.J.A)

လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်ခန့်က ဖူးမြော်ထုတ်ပြန်သော ရွှေပေါကျွန်း ဇေယျာဘုမ္မိကျွန်းတော် အောင်မြေ

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း
ပြည်ထောင်စုမြေပြန့် ပြည်နယ်ပြည်ပ
များစွာတွင် သာသနာ့အောင်မြေ၊
အိမ်ဌာန်အောင်မြေများ ဖြစ်သည့်
ကံစာလူအောင်မြေ၊ အင်းဝ
အောင်မြေ၊ သာမညအောင်မြေ၊
ဗဟိုတိုအောင်မြေ စသည့် များစွာ
သော အောင်မြေများစွာ ရှိသည်။
ထိုသည့်အနက် ကချင်ပြည်နယ်၊
ဗဟိုမြို့အရှေ့မြောက်ဘက်၊ ဝေရာ

ဝတီမြစ်အလယ်ရှိ ဇေယျာဘုမ္မိ
ခေါ် ရွှေပေါကျွန်းအောင်မြေသည်
အထင်ကရ အဓိက အောင်မြေကြီး
ဖြစ်ပါသည်။
“ရွှေပေါကျွန်း”ဆိုသော နာမည်
နှင့် ညီသည့်အလျောက် ဝေရာဝတီ
မြစ်အလယ်ရှိ ကျွန်းတော်ဘုရား
ကျွန်းတော်၏ ဘေးပတ်လည်တွင်
ရွှေထွက်ရှိသောကြောင့် ထင်ရှား
ကျော်စောပါသည်။

ဤဇေယျာဘုမ္မိ ရွှေပေါကျွန်း
တော်သို့ စာရေးသူအား ထီးတော်
တင်ပွဲတွင် ပင့်လျှောက်သဖြင့်
ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။
ကျွန်းမြေပေါ် ရောက်သည်နှင့်
အရပ်လေးမျက်နှာတွင် စေတီတော်
များ၊ ရုပ်တုရုပ်ပွားများ ကျွန်း
တည်ထား ကိုးကွယ်ကြသည်ကို
ရှေးကမှ ယခုတိုင်အောင် ဖြစ်ပါ
သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း ပုဂံ နယ်မြေ ဘုရားများ ပေါများတည်ရှိ သည်မှာ ဤဇေယျာဘုမ္မိ ရွှေပေါ် ကျွန်းတော်မှ ဘုရားများလောက် ပေါများမည် မထင်ပါ။ ပုဂံမြေမှ ဘုရားစေတီများလောက် မကြီးမား သော စေတီများ များစွာရှိသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျွန်းတော်မှာ အရှည်(၁)မိုင် ကျော် ရှည်လျားပြီး ကျွန်း၏ သုံးပုံ တစ်ပုံမှာ ဘုရားစေတီ ကျောင်းကန် များနှင့် တည်ရှိနေပြီး ရေဝတ်မြစ် ထဲသို့ ကမ်းပါးပြို၍ မျောပါ ပျက်စီး နှစ်မြုပ်သွားသော ဘုရားများလည်း ပရေတွက်နိုင်အောင် ရှိပါသည်။

သီရိအာရုံအရ (၇၇၇၇၇) စေတီဘုရားများ ရှိသည်ဟု ဆိုပါ သည်။ စာရေးသူ လေ့လာသိရှိရ သမျှ (၆၉၉၉)ဆူ ဘုတ်တိုင်စိုက် မှတ်တမ်းပြုထားသည်ကို တွေ့ရှိရ ပါသည်။

ဇေယျာဘုမ္မိစကားအရ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် နှစ်ခုအခါဘဝများ ဖြစ်သော ကျေးမင်းဘဝ၌ ရောဝတီ မြစ်ကျဉ်း ဒုတိယပိုင်းရှိ ကျေးမင်း စံပျော်သောဂူ ရှိ၏။ ကျေးမင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကြက်တူရွေး နှုတ်သီး ကျောက်စွန်းကြီးမှာ အထင်ကရ ထင်ရှားစွာ ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ဘုရားလောင်း သိန်းမင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်က ပျော်စံခဲ့သော ဂူကြီးလည်း ရှိပါသည်။ "သိန်းတောင်ဂူ" ဟု အထင်အရှား ရှိပါသည်။

ဘုရားလောင်း ပွေးမင်းဘဝက ၅၀ နယ်ကျွန်းခြေညီပုဂံရင်း

စာရေးသူနှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်

ပျော်စံခဲ့သော နေရာကို "ပွေးမင်း တောင်"ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းဘဝ ပျော်စံခဲ့သော နေရာကို "ဥဒေါင်း တောင်"ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း စွန်မင်း ဖြစ်စဉ်က ပျော်စံခဲ့သော နေရာကို "စွန် တောင်"ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပုတိသင်မင်း ဖြစ်သောအခါ "စင်းခန်းချောင်းဝ"တွင် နေထိုင် လျက်လည်းကောင်း၊

ရွှေသမင်မင်း ဖြစ်စဉ်က လည်း ကောင်း၊ မျောက်မင်းဘဝ ဖြစ်စဉ် ကလည်းကောင်း၊ ပျားမင်းဘဝ ဖြစ် စဉ်ကလည်းကောင်း၊ ငှက်မင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ ကြက်မင်း ဘဝ၌လည်းကောင်း၊ လိပ်မင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်ကလည်း ကောင်း၊ ငါးကြင်း ဘဝ၊ ငါးရဲ့မင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်က

လည်းကောင်း ဤဇေယျာဘုမ္မိခေါ် ရွှေပေါ်ကျွန်းတော်၌သာလျှင် ခန္ဓာ ဝန်ချ စုတေခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ပြင် ရသေ့ဘဝဖြစ်စဉ်က လည်း ဤကျွန်းတော်၌ပင် ခန္ဓာဝန် ချခဲ့ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ညီတော် အာနန္ဒာအား ခေါ်၍ ဒုတိယမောင်နှမ တောင်ထက်သို့တက်ကာ ဤ ဇေယျာဘုမ္မိခေါ် ရွှေပေါ်ကျွန်းအရပ် သို့ လက်ညှိုးညွှန်ကာ...

'ငါတို့အား ဖန်တီးပေးသည့် နောင် သာသနာပေးရာကျော်တွင် အားသာက မင်းမင်းပြု၍ ငါ၏ ဇွဲတော်တော်တော် အများ သွင်းနံ့၍ ရွှေပေါ်ကျွန်းပျော်သော စေတီတော် တည်ထားကိုးကွယ်လို ပျားမင်း သာသနာတော် စည်းစိမ်ပြုစု လိုပျော်'

ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ရောဝတီ မြစ်ရေကို သပွယ်သုံးသင်ပြီး သက်န်းလှန်းရာ "သက်န်းလှန်း တောင်"ဟုတွင်သည့် ကျောက် ကမ်းပါးကြီးဖြင့် ထင်ရှားသော သက်န်းလှန်းတောင်လည်း ရှိပါ သည်။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည် စေတီပေါင်း(၈၄၀၀၀)၊ ရေကန်ပေါင်း (၈၄၀၀၀)များကို တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူရာ၌ ကြွင်းသော ဓာတ်တော်(၇၇၇၇)ဆူကို နတ် မိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တင်ပြီးလျှင် ဇေယျာဘုမ္မိကျွန်း တော်မြတ်၌ ပို့ဆောင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ အခြံအရံများနှင့်ဟက္ခ

ကျောက်တောင်ကြည့်ရုံ၊ ရွှေပေါ်ကျွန်းအရပ်၊ စေတီတော်များ၏ ဘုတ်တိုင်အစများ

လိုက်ပါစောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုတော် မူပါသည်။ ထိုသို့ ထွက်ခွာလာ၍ ဓာတ်တော် များ ပင့်ဆောင်စဉ် ရွှေရောင်အဆင်း နိဗ္ဗာန်သမင်လည်း ဓာတ်တော်များ ကို ခေါင်းထက်၌ ရွက်၍ ပို့ဆောင် ပါရစေဟု ခွင့်တောင်းကာ ပို့ဆောင် မပေး။

တစ်ဖန် ကျားမင်းနှင့် ဆင်မင်းတို့ ကလည်း ဓာတ်တော်ကြတ်ကို တစ်လှည့်စီ ဦးခေါင်းထက်၌ ရွက် ကာ ပင့်ဆောင်တော်မူလေသည်။ ထို့ဖြစ်၍ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၂၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်းတွင် ဇေယျာ ဘုမ္မိကျွန်းသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေ သည်။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးလည်း (၇၂)ပတ်(၂၈)တောင်၊ အမြင့်ဉာဏ် တော်(၁၄)တောင်၊ မုခ်ဦး(၁)ဆူ ပါသော ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်ကို တည်၍ ဓာတ်တော်(၇၇၇၇)ဆူကို ပျားမင်းကာ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါ သည်။

ကျန် ဓာတ်တော်(၄)ဆူကို ဓာတ်တော် ပင့်ဆောင်လာကြသော နတ်မိကျောင်း၊ နတ်ဆင်မင်း၊ သမင်မင်း၊ ကျားမင်းတို့၏ ရုပ်တုများ ထုလုပ်၍ ထိုဓာတ်တော်ကြတ်ကို ဓာတ်တော်မြတ်တစ်ဆူစီ ဌာပနာပြီး နောင်လာနောက်သားတို့ ဖူးမြော် ကြည့်ညိုရန် အပြင်ကျောင်း၌သာ ထား၍ ပူဇော်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုဓာတ်တော်ဌာပနာထားသော ရုပ်တုများကို အစဉ်အဆက် စောင့် ရှောက်ကိုးကွယ်ခဲ့ရာ ယခုအခါ ဓာတ်တော်တိုက်ကြီးနှင့် တင့်တယ် စွာ စံပယ်တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရ ပါသည်။

အနော်ရထာမင်းစော တိုင်းခန်း လှည့်လည်စဉ် ဇေယျာဘုမ္မိကျွန်း တော်ဦးသို့ ရောက်လျှင် လေ့တော် မောင်တော်မှာ ကူးခတ်၍ မရသဖြင့် ကျွန်းပေါ်တက်၍ အကြောင်းထူး ရှာရာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော စေတီတော် ကို တွေ့ရ၍...

'ဒါဟာ ဖြစ်ထိုက်ပါလျှင် သက်တော် ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကဲ့သို့ မြောက်ပါ သော အရာရှိသည်တော်ကို ကွန်မြူတစ် သတည်း'

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ခဏ၌ပင် ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူး၍ မင်းကြီးလည်း ပီတိ သောမနဿ ဖြစ်ကာ မကိုဉ် သရဖူ ကို လျှာတော်မူပြီး စေတီတော်မြတ် အား တံတိုင်း၊ နတ်ရမ်း မနုဿီဟ ခြင်္သေ့တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ပြုပြင် တော်မူသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၀၆ ခုနှစ် တွင် ခိုညှင်းစော်ဘွားနှင့် ဖိုးကောင်း စော်ဘွားတို့ စစ်မက်ဖြစ်ပွားရာ ပိုးညှင်းစော်ဘွား အရေးရှုံးနိမ့်ပေ သည်။ ဖိုးညှင်းစော်ဘွားလည်း အနော်ရထာမင်းထံ၌ ခိုလှုံရလေ သည်။

ဖိုးကောင်း သို့စော်ဘွားနှင့် ဖိုးမိတ် သိုရင်ဘွားတို့သည် ဆွေရင်း သားများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အမိနို့မှာ အမိနို့ဖြစ်သောကြောင့် သိုစော်ဘွားက ခုခံလျှင် ရက်ရက် စက်စက် ချေမှုန်းရမည်သာ ဖြစ် သည်။

သိုရင်ဘွားလည်း ထိုမှထွက်၍ နှင့်မောခေါ် ရွှေလိမြစ်ဝှမ်းမှ စစ်စခန်း ချီတော်မူရာ ရွှေကျူမြို့သို့ ရောက် လျှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်မြတ် ကြီး တန်ခိုးကြီးမားကြောင်း တောင်းတိုင်းဆုနှင့် ပြည်ကြောင်း သတင်းကောင်း ကြားသိတော်မူ သဖြင့် ဇေယျာဘုမ္မိရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ ကူးပြီးလျှင် ရွှေချည်ရက်ပုဆိုးနှင့် နက္ခလျှာပျော်ခြေညီပုဂံရင်း ၅၀

ဆင်ဟောင်းတော်ကို ပူဇော်၍...

ကြိုကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့် မိကောင်း
မြို့ကို တားဟူ၍ လှံမဆောင်ဘဲ အလွယ်
တကူ အောင်နိုင်ရပါလိမ့်

ဟု တောင်းသည့်ဆုနှင့် ပြည့်ပါ
မူ စေတီတော်ကို ထပ်မံ၍ ပြုပြင်ပါ
မည်ဟု ဝိဋ္ဌာန်သစ္စာပြုလေ၏။

သစ္စာပြုသောနေ့၌ပင် မြောက်မြား
စွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့် မိုးမိတ်
စား ချီလာကြောင်း မိုးကောင်းစား
ကြားသိရ၍ လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်ကာ များစွာသော လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာနှင့်တကွ မိုးမိတ်စား
ရှိရာသို့ ချီတက်လာပြီး...

ကျွန်တော်သည် မြန်မာမင်းကိုလည်း
ပုန်ကန်ရန် ပရည်ရွယ်ပါ။ လက်နက်
ဗိုလ်ပါလည်း ပုစုဆောင်ပါ။ ငြိည့်
စော်ဘွား ကုန်းချောသောကြောင့် မြန်မာ
မင်း၏ အထင်အဆင် ပြုခြင်းကို ခံရပါ
သည်။

ဟု စကားပြော ပြောလာသော
ကြောင့် စားမကျိုး လှံမဆောင်ဘဲ
မိုးကောင်းမြို့ကို အလွယ်တကူ
အောင်မြင်တော်မူလေသည်။

မိုးမိတ်စော်ဘွားလည်း မိမိ၏
အဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း ရွှေပေါကျွန်းစေတီ
တော်ကို ထပ်မံ၍ကုကာ ဉာဏ်တော်
အမြင့်(၂၃)တောင်၊ လှံမတ်(၁၀၄)
တောင်ရှိသော စေတီတော်ကို
တည်တော်မူပါသည်။

ပိုလှုံသော အုတ်များကို
ဆုတောင်းပြည့်စေတီ၊ ဖောင်တော်
ဦးစေတီ၊ မွေအံတော်စေတီများ
တည်ထားတော်မူပါသည်။

နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်၍ လှူသော်

ကျွန်းတော်ရှိ ဘုရားများအလယ်မှ တော်တော်ကြီး

မြောက်ဘက်သို့လားသော် ရောဝတီ
မြစ်ဖျားအထိ၊ အရှေ့နှင့်အနောက်
တောင်သို့လားသော် တော်လန်
ခင်ပုတ် ခဲတောင်ရိုးနှင့် စက္ကလာ
ချောင်းအထိ၊ အနောက်သို့လား
သော် ကွမ်းချောင်းအထိ၊ တောင်သို့
လားသော် ခေါလဲတောင်ရိုး စက္ကလာ
ချောင်းများအထိ နယ်နိမိတ် သတ်
မှတ်၍ ရွှေပေါကျွန်းစေတီတော်အား
ရေစက်သွန်းလောင်း၍ လှူဒါန်း
တော်မူလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ မိုးမိတ်စော်ဘွားမျိုး
တို့သည် ရွှေကုန်မှ ပစ္စည်းဆို
လျှင် ဘုရားရှင်အား လှူပြီးဖြစ်၍
ရွှေကုန်ခြေကိုလည်း မနင်းဟု ဆိုကြ
လေသည်။

ကသည်းလူမျိုးများ ထကြွ
သောင်းကျန်းစဉ်ကာလက မိစ္ဆာ
အယူရှိသော ကသည်းလူမျိုးများ
ဖျက်ဆီးကြသဖြင့် ရွှေပေါကျွန်း
စေတီတော်မြတ်ကြီး ပျက်စီးကာ
ကသည်းလူမျိုးများလည်း သွေးအန်

သေကြလေသည်။
ကသည်းအရေး ပြီးသောအခါ၌
မင်းတရားကြီး အမိန့်တော်ဖြင့်
ဗန်းမော်မြို့စား (သိုဆိုင်ဘွား)က
၁၀၉၁ ခုနှစ်တွင် အသစ်တစ်ဖန်
ပြုပြင်တော်မူပါသည်။

သမိုင်းဟောစာ၌ "တစ်ထောင်
ကဝယ်၊ ကိုးဆယ်ကသာ၊ သင်္ချာ
၈၈၈၈၊ တစ်စုစုနည်းသည်၊ သက်တမ်း
ကောစာ၊ ရောက်သောခါလျှင်" ဟု
ဆိုထားပါသည်။

အလောင်းဘုရားဦးအောင်ဇေယျ
သည် ရွှေဘိုမြို့ကို ဗဟိုပြု၍ ဘုန်း
တန်ခိုးကြီးမားသော အင်ပါယာကြီး
ထူထောင်ပြန်သည်။ သက္ကရာဇ်
၁၁၁၅ ခုနှစ်တွင် ရတနာရွှေဖောင်
တော်ဖြင့် အင်းဝမှ အညာ ဆင်ကို
မှန်ကင်းအထိ ချီတက်တော်မူ
သည်။

ကျောက်မြောင်းတွင် (၃)ရက်ခံ
ဆန်တက်တော်မူရင်း သိပ်တောသို့
ရောက်လျှင် သီဟတော ဘုရားပုထိုး
ကို ပူဇော်၍၊ ထိုမှဆန်၍ ကသာပြု

ကျွန်းတော်ရှိ ဘုရားများ အလယ်မှ တော်တော်ကြီး

သို့ ရောက်လျှင် ရွှေအင်ပင်ရွာကို
"ဓမ္မပြားပျော်ဇွယ်" ဟု သမုတ်
တော်မူသော ကျွန်းတွင် စံတော်မူ
သည်။

ထိုမှဆန်၍ ငါးပတ်ဝသို့ ရောက်
လျှင် အောင်ခန်းမလွှာ မင်္ဂလာ
တုံသာ သမုတ်၍ စံတော်မူသည်။
ရွှေပေါကျွန်းသို့ရောက်လျှင် ရွှေပေါ
ကျွန်းဘုရားရှင်ကို ရွှေတန်ဆောင်း၊
ဓမ္မတန်ဆောင်းများ အထူးထူးသော
ပူဇော်ပွဲများ ပြုလုပ်ကျင်းပကာ မွှမ်းမံ
တော်မူပါသည်။

ရွှေပေါကျွန်း ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌
မိုးမိတ်စော်ဘွား၊ ဗန်းမော်စော်ဘွား၊
မိုးညှင်းစော်ဘွား၊ မိုးကောင်း
စော်ဘွားတို့ သစ္စာတော် ခံလာကြ
သည်။

ထို့ပြင် အာရုံခံ ရွှေရေတော်ကြီး
ထောက်လုပ်စေ၍ ရွှေမှန်ကင်း
(၈)ဆူ တင်လှူတော်မူလေသည်။

အလောင်းမင်းတရား သတ်မှတ်
လှူဒါန်းသော နယ်နိမိတ်ကား
အရှေ့ကိုလားသော် ကျောက်ဆင်

တောင်ညို ရိုးတန်တစ်ဖက်၊ မိုးဝန်း
သိန္နီ တောင်ပိုင်း၊ သုံးမြို့မြေ၊
တောင်ကိုလားသော် ရေရှင်
ချောင်းတစ်ဖက် မိုင်းလမြေ၊
အနောက်ကို လားသော် ရောဝတီ
မြစ်အထိ။

မြောက်သို့လားသော် စင်းခန်း
ချောင်းတစ်ဖက် ကောင်းတုံမြေ၊
ဤသို့ အလားလေးရပ် သတ်မှတ်
၍ နယ်ပယ်များကို ရှေးအစဉ်အလာ
အတိုင်း လှူဒါန်းတော်မူပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၅ ခုနှစ်တွင်
နောင်တော်ကြီးမင်း နတ်ရွာလား
သော် ညီတော် ဓမ္မရာဇာမင်းတရား
သည် "ဆင်ဖြူရှင်" ဟူသော
အမည်ဖြင့် ရွှေနန်းကို သိမ်းပိုက်
စံတော်မူသည်။

မင်းတရား နန်းစံ(၅)နှစ်မြောက်
၁၁၃၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော်
(၁၃)ရက် စနေနေ့တွင် မြေငလျင်
ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ
အရပ်ရပ်ရှိ စေတီများစွာ ပြိုကွဲပျက်စီး
ရလေသည်။

ရွှေဘိုကို ထိတ်တုန်ရန်အတွက်လျှင်
ထက်သွားများလောင်းရန် ပထမအထိ
အထိ ခြံ၍ ထီးတော် လျှောက်ရန်၊
သည်ဟု သိရပါသည်။

ရွှေပေါကျွန်း စေတီတော်မြတ်
လည်း အက်ကွဲပြိုကျတော်မူသဖြင့်
ဖိနပ်တော်အသစ် (၁၂)တောင် (၄)
သစ် တိုးချဲ့၍ ဉာဏ်တော်အမြင့်
(၂၅)တောင် မုခ်လိုဏ်(၄)မျက်နှာ
အာရုံခံ မဟာရုံတံတိုင်းနှင့်တကွ
ထပ်မံပြုပြင်တော်မူပါသည်။

မင်းတရားမင်းတရားကြီး လက်
ထက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၇
ခုနှစ်တွင် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း
သောကြောင့် ရွှေပေါကျွန်းစေတီ
တော်မြတ်ကြီး များစွာ ချွတ်ယွင်း
ပျက်စီးပြန်ရာ ရွှေကူမြို့ အောက်ကျင်း
ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် ဦးဓမ္မသာမိ
အရှင်သူမြတ်အား အမှူးထား၍
ဘုရားကြီးပြုပြင်ရန် ငွေဒဂါး(၁၅၀၀)
ကို မင်းတရားမင်းကြီးက မ၊တည်
လှူဒါန်းရာ ရွှေကူမြို့စား သား၊
မယ်တော်တို့ကလည်း ငွေဒဂါး
(၅၀၀) အလှူပါဝင်လေသည်။

ထိုငွေဒဂါး(၂၀၀၀)ဖြင့် ရွှေကူ-
မိုးညှင်း-ကောင်းတုံ သုံးမြို့ဝန်မင်း
"မင်းလှသီရိသင်္ခယာ" စစ်ကဲနာခံ
မြို့သူကြီး၊ မြို့ထိန်း၊ မြို့စားနေ့တို့မှ
စ၍ ဗိုလ်ပါပရိသတ်တို့သည် စေတီ
တော်မြတ်အား ဖိနပ်တော်(၃၅)
တောင် ထား၍ ရွှေပန္နက်၊ ငွေပန္နက်
ရိုက်တော်မူပြီး တောင်သလင်း
လဆန်း(၅)ရက်နေ့တွင် ရွှေအုတ်၊
ငွေအုတ်၊ ပတ္တမြားအုတ်၊ နီလာအုတ်၊
မြအုတ်တို့ကို စေတီတော်မြတ်၏
အရှေ့အရပ်တွင် ခင်းကျင်းကာ

(၂)ချက်တီးကျော် အချိန်တွင် မြေကို စ၍ တူးကြသည်။

စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ လေး ထောင့်သော အရပ်နှင့် အနောက် တောင်ထောင့် ထောင့်ငါးရပ်တွင် တိုက်တစ်လုံးစီ ဆောက်လုပ်၍ နံရံ ပတ်လည်၌ ကျောက်အတိတ် ဖုံးအုပ် ၍ ဤကျွန်းတော်မြတ်၌ ဓာတ်တော် နှင့်တကွ ဘဏ္ဍာတော် ရတနာတော် တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပဲ့တင်ထပ်မျှ ကြေးကြော်၍ လှူဒါန်းရာ ထိုခဏ၌ မိုးနတ်မင်းသည် မူဇော်သောအား ဖြင့် မိုးဖွဲ့ကျကာ ဆွတ်ဖျန်းလေ သည်။

ဖိနပ်တော်ခင်း ပြုလုပ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း (၆)ရက်နေ့၌ မဟာပထဝီမြေကြီး ဟုခေါ်လှပေ သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၈ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် (၃)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့တစ်ချက်တီးအချိန် တွင် အလုံးစုံ ပြီးမြောက်သဖြင့် ထီးတော်အထွတ်တင် မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပခဲ့လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်သည် နယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှတို့လက်အောက် ကျရောက် စဉ် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ် တွင် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီမြတ်ကြီး လည်း ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးပြန်သည်။

ရောဝတီမြစ်စဉ်ဝဲယာ ကိုးမြို့၊ ဝိုဏ်းချုပ် ရွှေကျွန်း၊ ဝါဆိုကျောင်း ဆရာတော် ဦးနာဝိန္ဒ၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း ကျောင်းဆရာတော် ဦးဝေဇာ၊ ထီးချိုင့်မြို့ ရွှေစည်းခုံကျောင်းဆရာ တော် ဦးဝါယမ၊ ရွှေကျွန်း နတ်ငါး

ဘတ်ကြီးကျောင်း ဆရာတော် ဦးသောမန၊ မိုးညှင်းမြို့နယ် မြို့ကျွန်း ကျောင်းဆရာတော် ဦးသိရီ စသော ဆရာတော်ကြီးများ အမှူးထား၍ ဝေးရပ်နီးမှ ဒကာ၊ ဒကာမများ အလှူဝတ္ထုဖြင့် မူလစေတီတော်ကို ငုံ့၍ ဖိနပ်တော် အကောင်(၄၀)၊ ဉာဏ်တော် (၅၀)တောင် (၂)မိုက်၊ စိန်ဖူးတော်မြတ်အထိ (၇၄)တောင် အမြင့်ဆောင်သော ယခု ဖူးတွေ့ရ သည့် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို တည် ထားကိုးကွယ်တော်မူကြပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၇) ရက်နေ့တွင် တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ (၃)နာရီခန့်တွင် မဟာမိတ်လေယာဉ် ပျံတစ်စင်းသည် ခပ်နိမ့်နိမ့် ပျံသန်း ကာ ဝေဇျာဘုရားကျွန်းတော်မြတ်ကို ဖုံး(၈)လုံး ကြုံချလေသည်။

ဖုံးအောက်ကြောင့် ပျက်စီးမည် စိုးသဖြင့် မဟာမိတ်လေယာဉ်များ မလာခီ (၂)ရက်အလိုတွင် ရွှေပေါ် ကျွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးဝေဇာသည် ဓာတ်တော်များကို မြေအတွင်း အုတ်လိုဏ် ဖုံးအုပ်ထား၏။

ဤသို့ ဓာတ်တော်များ ဖုံးအုပ် ထားသည်နှင့် ကောင်းကင်တစ်ပြင် လုံး လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ်များ သွယ် ယှက်ကာ တစ်ညလုံး မိုးထစ်ချုန်း သဖြင့် ဆရာတော်ကြီးဦးဝေဇာ အိပ်မရ ဖြစ်ခဲ့၏။

ဆရာတော်ကြီးလည်း ဓာတ် တော်များကို (၆)ရက်နေ့တွင် ပြန်လည် ဖော်ထုတ် ပင့်ဆောင်ကာ မူလအတိုင်း ထားရှိမှသာ မိုးသား

တိပ်လိပ်တို့ ကင်းစင်ပြီး သာယာ လာပါသည်။

ကြံချသော ဖုံးရှစ်လုံးတို့တွင် တစ်လုံးတွင် တောတွင်းသို့ ကျလာ သည်။ ဖုံးတစ်လုံးမှာ ကျောင်းဝင်၊ အတွင်းသို့ကျ၍ ခေတ်တစ်ဆောင် နှင့် အိမ်သုံးလုံး မီးလောင်ခံရသည်။ ဖုံး(၄)လုံး ရွာတွင်းသို့ကျ၍ ရွာကို မီးလောင်ကာ လူများ သေကျေကြ ရသည်။ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ ကျသော ဖုံးတစ်လုံးကား ကျကျပြီး ပန်းပွင့်အလား စိုက်ထားသည့် ပုံနယ် ပြန့်ကား၍ ယမ်းများမှာ ပန်းကြဲထားသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ရင်ပြင် တော်ပေါ်နှင့် ဘုရားပေါ်သို့ လုံးပ မကျရောက်ပေ။

ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာ ကျောင်းဆောင်ကို ကျသော ဖုံး တစ်လုံးမှာ ထုပ်တန်းသာကျိုးပြီး ယမ်းများမှာ စုပုံထားသကဲ့သို့ အပုံ လိုက် အပုံလိုက် ဖြစ်ပြီး မီးလောင်မှု လုံးဝ မဖြစ်ဘဲ ထူးခြားစွာ ဖြစ်ရပ်ကို ယခုလက်ရှိဆရာတော်ကြီး ဦးသော ဘိတ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဇေ) သာမဏေ(၂)ဝါအရ၌ တွေ့ မြင်ရကြောင်း ထူးဆန်းကြောင်းကို စာရေးသူအား ရှင်းပြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော် (၈၀)ကျော် ရှိပေပြီ။ ရွှေကျွန်းတော် ဘုရားကြီးနှင့်စေတီများ၊ ဓာတ်တော် တိုက်၊ ကျောင်းဆောင်များစွာတို့ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သော ရွှေကျွန်းတော်ဘုန်းကြီး (၃)ဆက် မြောက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပြောပြချက်အရ

ဓာတ်တော်နှင့် ဓာတ်တော်ကျောင်း များ ပျင်းလင်းရာ ဖုံးကျည်ဆန်များ၊ ယမ်းများ ရှေးက ရေခဲဆီပုံးကြီးများ ပြု (၂)ပုံအပြည့် ရရှိသည်ဟု ပြော ပါသည်။ ဖုံးခွဲများကို လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်သယ်ယူသွားကြပါသည်။ ဝေဇျာဘုရား ရွှေပေါ်ကျွန်းတော် မှစတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပွဲတော် မှာသိမြင်သော တပေါင်းလဆန်း (၈)ရက်မှ တပေါင်းလပြည့်နေ့အထိ မှတ်တိုင်တိုင် ကျင်းပပူဇော်မြဲ ဖြစ် လေသည်။

ပွဲတော်ကျင်းပရန်ကား သဲသောင် မပါတွင်သာ ကျင်းပရပါသည်။ သဲသောင်ပြင်သည် ဘုရားပွဲတော် မှက်အလိုတွင် ပေါ်ထွန်းလေ့ရှိပြီး သဲသောင် ညီညာပြန့်ပြူးပါက ဘုရားပွဲတော်ကြီး စည်ကား လိုက်မြိုက်လေသည်။

သဲသောင် မညီညာဘဲ ချိုင့်များ မြစ်ပါက ဘုရားပွဲတော် မစည်ကား သောနှစ်ဟု မှတ်တမ်းပြုထားပါ သည်။

ဘုရားပွဲတော်ပြီးတိုင်း သောင် သေးရေ တစ်ကြိမ်တက်ကာ သောင်ပြင်ရှိ အမှိုက်သရိုက် အညစ် အကြေးများ ဆေးကြောလေ့ရှိသည် လည်း သိရှိရပါသည်။

ပွဲတော်ရက်အတွင်း ခိုက်ရန် ဝေါသ လုံးဝမဖြစ်သည်လည်း သိရှိ ရပါသည်။ ဓာတ်တော်များ အခြား သို့ ပင့်ဆောင်တိုင်း မိုးကြီးလေကြီး ကျကာ ပင့်ဆောင်မရ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

(န.ဝ.တ)ခေတ်က ရွှေကျ

မဟာမိတ်တို့ ဝါဆိုတော်တော်ကြီး ပြင်ဆင်ရေးကြားစဉ်

(မ.ဝ.တ)ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဝင်း မှ ပင့်ဆောင်ရာ သဲသောင်ပြင်မှာ ရေဆူပွက်သကဲ့သို့ တွေ့မြင်ကြရ သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်လည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ပွဲတော် တံတန်းများပါ ဖျော့ပါ သွားကာ ရေကြီး၍ ပြန်လည်ထားရှိ ခဲ့ရသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ခဲ့ ပါသည်။

ဤ ဘုရားကျွန်းကျွန်းမြေပေါ်တွင် ညောင်ပင်ကြီး၌စွဲသော ပျားအုံ အကြီးအသေး (၅၀)နီးပါး စွဲအုံနေ သည်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

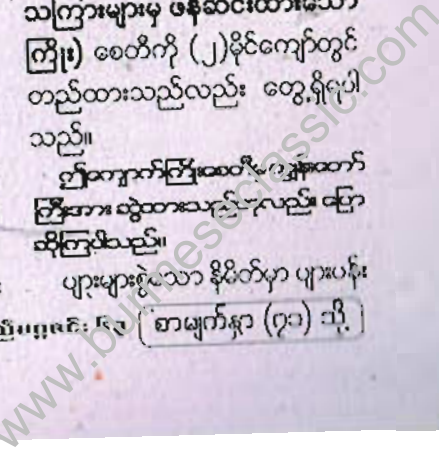
ညောင်ပင်ကြီး၏ အရပ်လေး

ပျက်နှာရှိ အကိုင်းအလက်များပေါ် တွင် ကလေးပုစက် ချိုက်ဆွဲထား သည့်အလား များစွာ ဖွဲ့အုံနေသည် ကို စာရေးသူ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဤကျွန်းတော်ကြီးကို ဆွဲချည် ထားသော ကျောက်ကြိုး(နတ် သကြားများမှ ဖန်ဆင်းထားသော ကြိုး) စေတီကို (၂)မိုင်ကျော်တွင် တည်ထားသည်လည်း တွေ့ရှိရပါ သည်။

ဤကျောက်ကြိုးစေတီ မူရင်းတော် ကြီးကား ဆွဲထားသည့် ဟုလည်း ပြော ဆိုကြပါသည်။

ပျားများစွဲသော နိမိတ်မှာ ပျားပန်း နုပျားပျားခြည်၊ ဟူ၍ (စာမျက်နှာ (၇၁) သို့)

တော့ လမ်းပျဉ်းမနားရွာကနေ ကျည်တောင်ရွာကို ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပေါင်းလောင်းမြစ်ရဲ့ အရှေ့ဘက် ကမ်း တောင်ခြေတစ်ဝိုက်မှာ တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ စိုက် ခင်းတွေကို ဆင်ဖြူတော်(၃)စီး ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးမှု ပြုနေတယ်လို့ သိရတယ်။

အနော်ရထာမင်း သိတဲ့အခါ ရမည်းသင်းမြို့စား ရဲသိဟနဲ့ ညီ ရဲဒိဗ္ဗတို့ကို ဖမ်းဆီးပေးဖို့ တာဝန်ပေး ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ မြို့စားညီအစ်ကို ကျည်တောင်ရွာ ရောက်ခဲ့ကြတယ်။

ဆင်ဖြူတော်တွေ သတင်းရုံစမ်း လို့ ပေါင်းလောင်းမြစ်ရဲ့ အရှေ့ဘက် ကမ်းကူးကာ ဆင်ဖြူတော်တွေ လိုက်ဖမ်းတဲ့အခါ တောင်ခြေကို ခွင်းပြီး ဝင်ရောက် ကွယ်ပျောက် သွားတာတွင်ကြီးတွေပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။

ဒါနဲ့ ဆင်ဖြူတော်တွေ ပြန်ထွက် လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းစုံစမ်း ရင်း ကျည်တောင်ရွာလေးမှာ ပြန်လည်ရောက်ရှိ စခန်းချခဲ့တယ်။ ဘဝရဲ့ ရေစက်ကြောင့် မြို့စား ညီအစ်ကိုနဲ့ မယ်ဖြူ၊ မယ်ညိုတို့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် မေတ္တာမျှခဲ့တယ်။

တိုင်းရေးပြည်ရာ အခြေအနေ ကြောင့် အနော်ရထာမင်းကြီးရဲ့ အမိန့်နဲ့ ချက်ချင်း မြို့စားညီအစ်ကို ပုဂံနေပြည်တော်ကို ပြန်သွားခဲ့ရ တယ်။ (၃)လကြာလောက်မှာ ပြန် လာပြီးလက်ထပ်ဖို့မှာကြားခဲ့ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ မယ်ဖြူ၊ မယ်ညိုတို့ရဲ့ ကွင်းဆက် ကြက်ဆူအိုင်သိုက်က သိုက်နန်းရှင်တွေဟာ သိုက်ဆရာ

ဆင်ဖြူတောင် အထဲမြေစာများက နဂါးမင်း

တွေရဲ့ အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်လို့ ရွှေလှေ့၊ ငွေလှေ့တွေကို လှော်ခတ် လို့ အရှေ့စူးစူးတိုင်း နေရောင်ပြအင်း ကို ဖြတ်ပြီး ထွက်ခွာ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ ကြတယ်။

ကျည်တောင် ကျေးရွာရဲ့ အနောက်ဘက် အခု ကြားကန်ကြီး နေရာမှာ ခေတ္တ နားနေ ငှက်လျှိုး ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကြက်ဆူအိုင် ကျေးရွာက သိုက်ဆရာ ဦးကံဝ က ဦးပဉ္စင်းဝတ်ပြီး တပည့် မောင်ကျောက်ဖားကို ခေါ်လို့ ကျည်တောင်ရွာကို ရောက်ရှိလာ တယ်။ သိုက်စာအရ သိုက်တူးဖို့ ဆိုပြီး လာကြတာပါ။

ဂန္ထီရက္ခင်းဆက်သိုက်စာ

'ကျည်တောင်ရွာ အနောက်ဘက် ညောင်လန်းပင်ကြီးအနီးမှာ ဘီလူးပ ကျောက်ရုပ်ကြီး တွေပဲ။ ချည်မန်း ကွင်းစွပ် ဖမ်းထားလေ။ တီလူးပင်ကြီးရဲ့ အနီး ရေကန်တစ်ခု ရှိ ပယ်။ ဂါထာပန္နန်စုတ်ရင် ကျွဲရုပ်ကြီး ပေါ်ပယ်။

ကျွဲရုပ်ကြီးကို ချည်မန်းကွင်းနဲ့ ဖမ်းချုပ်

ဆေးကြိုပုတ်တန်း ရွယ်ရုံသာရွယ် မရိုက် နဲ့ ရိုက်ရင် ဂါထာပန္နန်စုတ်ရင် ပျက်ပြယ် လို့ ဒုက္ခတွေ့လိမ့်ပယ်။

ဖမ်းချုပ်ထားတဲ့ ကျွဲရုပ်ကြီး (၇)ကြိမ် ဂါထာပန္နန်စုတ်ရင် ရေကန်အတွင်းက ရွှေယားအတိတ်ပြန်တဲ့ ရွှေလောင်းလှေ တစ်စင်းပေါ်ပယ်။

အဲဒီ ရွှေလောင်းလှေပေါ်မှာ ရွှေကြက် ဝယ်ယူထားတဲ့ ပြဒါရှင်နဲ့ ပြဒါပြုသေ ရှိတယ်။ အဲဒီ ပြဒါရှင်နဲ့ ပြဒါပြုသေ ဟာ လိုတာရာနဲ့ ချိန်နဲ့ အသက်ကျ တည်မှု ဖြစ်တယ်။

လို့ ပါရှိပါတယ်။ ဒီသိုက်စာအရ သိုက်ဆရာဦးကံဝ (ဦးပဉ္စင်း)က တပည့် မောင်ကျောက် ဖားကို ခေါ်ပြီး ဘီလူးမကျောက်ရုပ် ဆီ သွားခဲ့တယ်။ ရောက်တဲ့အခါ ချည်မန်းကွင်းနဲ့ လည်ပင်းကို စွပ်လို့ ဖမ်းထားခဲ့တယ်။

အဲဒီလို ဖမ်းထားပြီး ရေကန်ပေါ် ကနေ ဂါထာပန္နန် စုတ်တဲ့အခါ ကျွဲရုပ်ကြီး ပေါ်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီကျွဲရုပ်ကြီးကို လည်ပင်းက ချည်မန်းကွင်းနဲ့ စွပ်လိုက်ပြီး တပည့် ဖြစ်သူကို ဘယ်လိုလှုပ်လှုပ်၊ ဘယ် လိုဖြစ်ဖြစ် ဆေးကြိမ်တုတ်နဲ့ ရွယ်

ဆင်ဖြူတောင် အထဲမြေ(မယ်ဖြူ) နတ်နန်း (ဆင်ဖြူတောင်)

သာရွယ် မရိုက်နဲ့လို့ မှာထားတယ်။ သိုက်ဆရာက ဂါထာပန္နန်စုတ်လို့ နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဦးဖြိုး+ ဝေါ်မယ်သာတို့ဟာ သမီးနပ် ပယောက်နဲ့ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်ကို လားရောက်တဲ့အခါတိုင်း ကျောက် တီလူးမရုပ်ကြီးကို စားဦးသောက်ဦး မပြုတင်မြောက်လေ့ ရှိပါတယ်။

အဲဒီနေရာမှာ ချည်မန်းကွင်းစွပ် မိထားရတဲ့ ကျောက်ဘီလူးမရုပ်ကြီး ဟာ ဖြတ်ပေးပါရန် အော်ဟစ် အကူအညီ တောင်းနေခဲ့တယ်။

ပါနဲ့ ဦးဖြိုး+ဝေါ်မယ်သာတို့ဟာ မကြောက်ရွံ့တဲ့စိတ် သနားကရုဏာ လက်တံ့စိတ်တွေနဲ့ အရဲစွန့်လို့ ချည်မန်းကွင်းကိုဖြတ်ပေးလိုက်တယ်။ ကျောက်ဘီလူးမရုပ်ကြီး အသက် မလှုပ်ရှားလာတယ်။ နေရာက မလှုပ်ကြီး...

နတ်နန်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်။ ငါ့ထိုနေ ရာအထက်မှာရှိတဲ့ ရွှေငွေကျောက်ယံ ပျက်ပြုတွေ အားလုံး အကုန်ပျက် ပြုထားပြန်ကြ။ ချမ်းသာစွာနေကြ လို့ မပြောပြီး သိုက်ဆရာတွေ မှတ်တမ်းရေးတဲ့ ရေကန်ဆီကို

ခြေလှမ်းသွက်သွက်နဲ့ ထွက်ခွာသွား တော့တယ်။

သိုက်ဆရာ ဦးကံဝ(ဦးပဉ္စင်း)ရဲ့ ဂါထာပန္နန် ရွတ်ဖတ်မှုကြောင့် ငှက်လျှိုးနေတဲ့ လှေကြီး ရေပေါ်ကို တစ်စတစ်စ ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကျောက်ဘီလူးမ ရုပ်ကြီးလဲ ရေကန်အနီး ရောက်လာ တယ်။ ကျွဲရုပ်ကြီးလဲ အသက်ဝင် လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်လာတယ်။

ဒီတော့ မောင်ကျောက်ဖား ကြောက်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ စိုးရိမ် စိတ်တွေ ဖြစ်လာပြီး ကျွဲရုပ်ကြီးကို ဆေးကြိမ်တုတ်နဲ့ တအားကျုံးရိုက် မိတယ်။

ကြောက်မက်ဖွယ် အသံတွေ မြည်ဟည်း ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်။ ကျွဲရုပ် ကြီး ရေထဲ ငှက်လျှိုးပျောက်ကွယ် သွားတယ်။

ရေပေါ် ပေါ်လာတဲ့ ရွှေလှေ့လဲ ရေကန်အလယ်က အရှေ့ဘက် စူးစူးမှာရှိတဲ့ တောင်တော်ဆီကို ထွက်ခွာရွှေလှေ့သွားတယ်။

ကြီးမားခိုင်ခံ့လှတဲ့ ကျောက် တောင်ကြီးကို ခွင်းဝင်ကာ ငှက်လျှိုး

ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။ သိုက်ဆရာ ဦးကံဝ(ဦးပဉ္စင်း)ရဲ့ တပည့်ကျော် ကျောက်ဖားတို့ မြေပေါ်လဲကျ အသက်ပျောက်သွား ခဲ့ကြတယ်။

ရွှေလှေ့၊ ငွေလှေ့တွေ ဝင် ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ ကျောက် ကြီးဟာ မြောင့်တန်းစွာ ပိုင်နက် ထားသလို အကျယ်(၃)ပေခန့်၊ အမြင့်(၂၅)ပေခန့်၊ အလျားပေ (၄၀)ခန့် အခုထိ အထင်အရှား တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဦးဖြိုး+ဝေါ်မယ်သာ တို့ဟာ ကျောက်ဘီလူးမကြီးပေးတဲ့ ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ရလို့ ကြီးပွားချမ်းသာလာကြပြီး သူဌေး ဘွဲ့ ခံယူကြတယ်။

မယ်ဖြူ၊ မယ်ညိုတို့လည်း သူဌေး ဘွဲ့ ခံယူကြတယ်။ မယ်ဖြူ၊ မယ်ညို တို့လဲ သူဌေးသမီးတွေလို့ ရပ်နီး ရပ်ဝေးမှာသတင်းကြီးသွားခဲ့ကြတယ်။

မိသားစု(၄)ဦးဟာ မိမိတို့ရဲ့ သဘောဆန္ဒအရ စိတ်တိုင်းကျ သာသနာပြုနိုင်ကြရန် အတွက် ပစ္စည်းတွေကို ဝေခြမ်းခွဲယူကြတယ်။

ဦးဖြိုးနဲ့ဝေါ်မယ်သာက ကျည် တောင်ရွာအနောက်ဝမှာ "ရှင်ပင် တုတ်ဖြိုး" ဘွဲ့တော်နဲ့ စေတီ ဘုရားတစ်ဆူ တည်ထားပူဇော် ကိုးကွယ်ခဲ့ပါတယ်။

မယ်ဖြူက ဆင်ဖြူတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားတစ်ဆူတည်ဖို့ ရည်ရွယ် စိတ်ကူး အဓိဋ္ဌာန်ခဲ့တယ်။ မယ်ညို လဲ လှေခွင်းတောင်ပေါ်မှာ ဘုရား တစ်ဆူတည်ဖို့ ရည်ရွယ် စိတ်ကူး အဓိဋ္ဌာန် သွားပြန်ခဲ့တယ်။

ချစ်သူတွေဖြစ်တဲ့ မြို့စားရဲသီဟ နဲ့ ခဲဒီဗွတ်တို့ ပြန်အလာကို စောင့်မျှော်နေခဲ့ကြတယ်။ သုံးလကြာ ပြန်လာမယ်ဆိုပေမယ့် နှစ်လတွေကျော်လွန်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ရောက်မလာခဲ့ပါဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ရှမ်းစော်ဘွား တစ်ဦးဟာ ကျည်တောင်ရွာနယ်မြေ အတွင်းကို ရောက်ရှိလာပြီး မယ်ဖြူမယ်ညို ညီအစ်မကို တွေ့မြင်တဲ့အခါ နှစ်ဦးလုံးအပေါ် မေတ္တာညွတ်လို့ ဖွတ်အတင်း ကြံစည်ခဲ့တယ်။

မယ်ဖြူမယ်ညိုတို့ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်ဟာ ရှမ်းစော်ဘွားရန်ကဝေးအောင် ဆင်းရဲသားအသွင်နဲ့ ကျည်တောင်ရွာမှာ မနေဘဲ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ရွာငယ်တွေကို ပြေးလွှား ပုန်းအောင်းနေကြရပါတယ်။

မြို့စားရဲသီဟနဲ့ ခဲဒီဗွတ်တို့ ကျည်တောင်ရွာကို ပြန်ရောက်လာတဲ့ အချိန် အကြောင်းကို သိတဲ့အခါ စော်ဘွား ဘက်တော်သားတွေနဲ့ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားကြတယ်။

ဒီလေ့ခွင်းတောင်အနီးမှာ တိုက်ပွဲ ဖြစ်နေစဉ် မယ်ဖြူမယ်ညိုတို့ဟာ ပုန်းအောင်းနေရာက တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိလာပြီး ရဲသီဟနဲ့ ခဲဒီဗွတ်တို့ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တိုက်ပွဲတွေ ပြင်းထန်လာပြီး ရန်သူဘက်က ပစ်ခတ်လိုက်တဲ့ အဆိပ်လူးမြား ထိမှန်လို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး ထိမှန်ပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ကြတယ်။

မယ်ဖြူမယ်ညို ဆင်ဖြူတောင်မှာ ဘုရားတည်ဖို့ စိတ်စွဲလမ်းခဲ့ပြီး

သေဆုံးခဲ့လို့ ဆင်ဖြူတောင်တော်မှာ တောင်စောင့်နတ်မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ တောင်ပိုင်မယ်တော်လဲ ဖြစ်တယ်။

မယ်ညိုက လေ့ခွင်းတောင်တောင်တော်မှာ တောင်စောင့်နတ်မယ်တော် (တောင်ပိုင်မယ်တော်) ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် ဆင်ဖြူတောင်မှာ အမေဖြူ(မယ်ဖြူ)ကို တောင်ပိုင်မယ်တော်အဖြစ် နတ်ကွန်းနတ်နန်းတွေ ဆောက်လုပ်ခဲ့တယ်။

မယ်ညို(အမေညို)က လေ့ခွင်းတောင်မှာ တောင်ပိုင်မယ်တော်အဖြစ် နတ်ကွန်းနတ်နန်းတွေ ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီနေ့အထိ ယုံကြည်သူတွေ၊ ပူဇော်သူတွေ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူတွေ အားလုံး စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကအစ လောကီရေးရာတွေ၊ အန္တရာယ်ကင်းမှုတွေကအစ လက်တွေ့ မစကူညီ စောင့်ရှောက်ကြကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ပါတယ်။

နှစ်စဉ် ပူဇော်ပွဲ အကြီးအကျယ် နဲ့ ယုံကြည်အားကိုးသူတွေရဲ့ အမြဲလာရောက် ပူဇော်ပဿမှု တွေမြင်ရပါတယ်။

ကန်တော့ပွဲ၊ ဆီမီးပန်း၊ နံ့သာ၊ အမွှေးတိုင်၊ သစ်သီး၊ စားဖွယ်ရာတွေနဲ့ တခမ်းတနား ပူဇော်ကြတာတွေ ရပါတယ်။

အမေဖြူ၊ အမေညို နတ်နန်းဟာ ဆင်ဖြူတောင်နဲ့ လေ့ခွင်းတောင် သာသနာပြု နေရာတွေမှာ တောင်ပိုင်တွေအနေနဲ့ သာသနာပြုနေတဲ့

အစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းတွေပါပဲ။

ပါရမီ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိတဲ့သူတွေ (၇)ရက်သားသမီးနဲ့ ယုံကြည်လေးစားတဲ့သူတွေကို အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး မစကူညီ စောင့်ရှောက်မှု ပြုပါတယ်။

အမေတို့ကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၊ မေတ္တာခံယူ အမျှယူ သာဓုခေါ်ရင် အမေတို့က ဝမ်းသာကြည်နူးမှု ရှိကြပြီး အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

လောကီရေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ လိုအပ်ဆန္ဒ ရှိတဲ့သူတွေ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်ပြု လှူဒါန်းဆုတောင်းနိုင်ပါတယ်။

သွားလာရန် ခက်ခဲနေတဲ့ သူတွေက အမေတို့ရဲ့ ပုံတော်နဲ့ နာမည်ကို တမ်းတလို့ ဆန္ဒပြု ဆုတောင်းလို့ ရပါတယ်။

သို့ပါ၍ ယုံကြည်သူတွေအတွက် ထပ်ဆင့်ဖော်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။

လမ်းညွှန်နေရာ...

အမေဖြူ(မယ်ဖြူ)နတ်နန်း

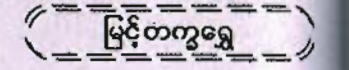
▲ ဆင်ဖြူတောင် သာသနာပြုစာပေ ပြင်ပနားမြို့နယ်

အမေညို(မယ်ညို)နတ်နန်း

▲ လေ့ခွင်းတောင် သာသနာပြုစာပေ ပြင်ပနားမြို့နယ် သွားရောက်နိုင်ကြောင်း

မှတ်ချက် ။ ။ လေ့ခွင်းတောင် ဆင်ဖြူတောင်မှာ (၇)ပိုင်ခန့်

ဝေးပါတယ်။ ကားလမ်းသွားလာမှု အရ တစ်လမ်းစီ ဖြစ်ပါတယ်။

အမေပျောက်ဆေး

ဆေးသမိုင်းကြောင်း

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ပင်တိုင်အုပ်စု၊ သဲကျွန်းရွာမှ ဦးသာလှ အသက်(၅၀)ခန့် သည် ဆီမီးထွန်းကျေးရွာ အလှူပွဲသို့သွားရန် ရွာမှ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

သဲကျွန်းရွာမှာ နေပြည်တော် ပုဏ္ဏား-တောင်တွင်းကြီး မော်တော်ကားလမ်း၏ တောင်ဘက်တွင် ကပ်လျက်ရှိပါသည်။ ယခုတော့ လမ်းမြောက်ဘက်မှာ လည်း အိမ်များ ရှိလာပါပြီ။

ပြည်လမ်းဆုံမှ အရှေ့ဘက် (၂)မိုင်အကွာတွင် ရှိပါသည်။ သဲကျွန်းနှင့် ပင်တိုင်မှာ (၁)မိုင်ကျော် ကွာလှမ်း၍ လမ်းမြောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိပါသည်။ ပင်တိုင်နှင့် ဆီမီးထွန်းမှာ (၁)မိုင်နီးနီးခန့် ကွာဝေးပါသည်။

ဦးသာလှမှာ ရွာကထွက်လာပြီး ပင်တိုင်ရွာ အနောက်ဘက် သရက်ချဉ်ပင်ကြီးအောက်တွင် မောလွန်း၍ ဝိုင်နားနေပါသည်။

ထိုအချိန် နောက်မှ လူကြီးတစ်ယောက် ဘေးလွယ် ဝါတ်ကြီးလွယ်လျက် ရောက်လာပါသည်။ ထိုလူကြီးက ပင် စ၍...

'လူကြီးမင်း ဘယ်သွားမလို့တဲ့' ဟု မေးရာ ဦးသာလှက...

'ဆီမီးထွန်း အလှူသွားမလို့ပါ မောလို့ ခေတ္တ နားနေတာပါ'

ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။ ထိုလူကြီးမှ...

'ကျွန်တော်လဲ အလှူသွားမလို့ပါ၊ ခင်ဗျား ဟေနေရင် ဒီဆေးလေး သောက်လိုက်ပါ'

ဟု ပြောကာ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ဘူးကလေး တစ်ဘူးယူကာ လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်းစာမျှ ဆေးကို အသင့်ပါလာသော ရေသန့်ဘူးထဲမှ ရေဖြင့် အသောက် ပြုလိုက်ပါသည်။

ဦးသာလှ (တောင်တွင်းကြီး)

ဦးသာလှလည်း ဆောက်ချလိုက်ပါသည်။ သောက်ပြီး ခဏအကြာမှာပင် အမေပျောက်သွားပါသည်။

နှစ်ယောက်သား ပင်တိုင်ရွာအနီးမှ ဖြတ်သန်းကာ ဆီမီးထွန်းရွာဘက်သို့ ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းကြပါသည်။ ဦးသာလှ လမ်းလျှောက်၍ မမောတော့ပါ။ ဆေးအကြောင်း သိလို၏။ နောက်ထပ်လည်း စားချင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသာလှမှ...

'လူကြီးမင်းဆေးက ကောင်းလှပါတယ်။ အကြောင်း ပြောပြပါ'

ဟု ဆိုသောအခါ...

'ကျွန်တော်က ဆေးဆရာ မောင်အုံးပါ။ ကြိုချောင်းရွာကပါ။ အဲဒီအလှူက ဖိတ်ထားလို့ သွားရမှာပါ။ ဆေးကောင်းလို့ ဖော်စာချင်ရင်တော့ ရပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်မှာ ပါတဲ့ဆေးက နည်းသွားပြီ။ (၂)ခါစား လောက် ယူထားပါ'

ဟု ပြောလျက် ဆေး(၂)ခါစား စက္ကူနှင့် ထုပ်ပေးပါသည်။

ဆေးဆရာကြီးဦးအုံးမှ ဆက်လက်၍...

'ဦးသာလှ ဒီဆေးလုံး ဖော်စာချင်တာ ဆေးကိစ္စတွေ ရှာဖွေပါ။ ဒီတော့ လာယယ် တပေါင်းလဆန်း (၃)နက်နေ့ ထိန်းပင် ကုန်းရွာရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းကို လာခဲ့ပါ'

ဟု မှာကြားထားပါသည်။ ယခုမှ နတ်တော်

လဆန်း(၁၂)ရက် ရှိသေး၏။ အလှူတွင် လူချင်းကွဲသွား ပါတော့သည်။

ဦးသာလှလည်း မောရင်း ဆေးသောက်ရင်းဖြင့် ဆေးလည်း ကုန်ပါပြီ။ မောလည်း မောနေပါပြီ။ တပေါင်းလဆန်း(၁)ရက်သို့လည်း ရောက်ပါပြီ။ သို့သော် ဦးသာလှ မောနေ၍ မသွားနိုင်ပါ။

အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ၍ သားသမီးများအား နွားလှည်းဖြင့် ထန်းပင်ကုန်းရွာဆီသို့ မောင်းပို့ခိုင်းပါ သည်။ ထန်းပင်ကုန်းရွာ အရှေ့တောင်ဆီရှိ တောင်ကုန်း အတက် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် လူတစ် ယောက်ကို လှမ်းမြင်နေရပါသည်။

အနီးရောက်သောအခါ ဆေးဆရာ ဆရာအုံး ဖြစ်နေ ပါသည်။ ထန်းပင်ကုန်းနှင့် ဆရာအုံးရွာ ကြီးချောင်းကား (၅)မိုင်မျှ ဝေးပါသည်။

ဒါကို ဆရာအုံး အရောက်လာစောင့်နေခြင်းပါ။ ဆရာအုံးမှ...

'အင်း... ဦးသာလှ လာယလာပါလားလို့ မျှော်နေတာ'

ဟု ပြောရာ ဦးသာလှ...

'လာရတာပဲများ... ဆရာကြီး ကတိတည်ပုံကို လေးစားပါတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။

နွားလှည်းကို ညောင်ပင်ရိပ်တွင် ဖြုတ်ထားကာ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဆေးမြစ်များကို တူးကြ ရှာကြပါ သည်။ ထိုနေရာ အနီးတစ်ဝိုက်မှာပင် "ဘုမ္မရာဇာ ဆေးပုလဲ၊ နဖုန်းဆေး၊ လောက်သေရွက်၊ ပလောင် သေရွက်" များ ရရှိပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာအုံးမှာ...

'ဒီနေရာမှာ ရနိုင်တဲ့ ဆေးကတော့ စုံပြီ။ တောင်တွင်း ကြီးဖြူ ပရဆေးဆိုင်မှ "လေညှင်း" တစ်မျိုး ဝယ်ပါ။ ဆေးအားလုံး အလေးချိန် "ဆတူ" တစ်မျိုးစီ အမှုန့် ပြုထားပါ။ လပြည့်နေ့ညတွင် ဆေးများ စပ်ရပါမယ်။

ဆေးစပ်ပုံကတော့...

လပြည့်ညတွင် ကွက်ပြင်လှောင်အောက်မှာ ဆေးတွေ တစ်မျိုးစီ ရှထားပါ။ လမှန်းတည့်တွင် အားလုံး ဆုံထဲထည့်၍ ကျည်ပွန်း (၇)ချက်ထောင်ပါ။

နံနက်လင်းမှ အားလုံး သိမ်းဆည်းပါ။ ဒီ ဆေးစွမ်းအောင် သိဒ္ဓိ

၇၀၀ နှစ်ကျော်အောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကံပိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လပြည့်များထဲတွင် တန်ဆောင်ပုန်းလပြည့် ကတော့ အကောင်းဆုံးပါ။ သို့သော် ဝိရာလပြည့်တွင် ဆေးဖော် စားပါ။ အသေ လုံးဝပျောက်ကင်းပါတယ်' ဟု ပြောပြပါသည်။

ဆေးနည်း ရရှိပုံ

စာရေးသူမှာ ငယ်စဉ်မှစ၍ အသက်(၄၀)အထိ ပန်းနာအမောရောဂါ ခွဲကပ်ခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းဆရာ တာဝန်ပင် အသက်(၄၀)ကျော်၌ ပန်းနာရောဂါ လုံးဝ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းဆရာဘဝမှ အငြိမ်းစားယူပြီး ယခုအသက် (၆၀)ကျော်တွင်မှ အခြားရောဂါများနှင့် ယှဉ်ကာ အမော ပြန်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းသို့ မောသဖြင့် ရန်ကုန်သို့ သွားရောက်ကုသတာ (၁၀)ရက်ခန့် ကြာနေပါသည်။

ထိုသတင်းကို သဲကျွန်းရွာမှ ဆရာကြီး ဦးမြသောင်း (အငြိမ်းစား) ရောက်ရှိလာပြီး လူမမာ လာမေးပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဆရာကြီးဦးမြသောင်းတို့မှာ မူလတန်း ဆရာဖြစ် သင်တန်းကတည်းက အတူတူလေ။ အလုပ် တာဝန် ထမ်းဆောင်ပြန်တော့လည်း ရွာကျောင်းအနီး ကပ်မို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ညီအစ်ကိုအရင်းတမျှ ချစ်ခင် ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာဦးမြသောင်းမှ အမောပျောက်ဆေး ကို ဦးသာလှထံ သွားရောက်တောင်းရမ်းရာမှ အစပြု၍ ဆေးသမိုင်းကြောင်းနှင့်တကွ ဆေးဖော်စပ် သိဒ္ဓိတင်ပုံ အထိ ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ဖော်စပ်သုံးစွဲသဖြင့်လည်း အမောလည်း ပျောက်ပါပြီ။

[ဆေးနည်းပေးသော တောင်တွင်းကြီးဖြူနယ်၊ ကြီးချောင်းရွာမှ ဆေးဆရာကြီး ဦးအုံး သဲကျွန်းရွာမှ ဦးသာလှ၊ ဆရာကြီးဦးမြသောင်း(ငြိမ်း)တို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ သည်။]

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးသန်းစို(တောင်တွင်းကြီး)

စာမျက်နှာ (၆၃)မှ အဆက်

ဝင်မျှ စည်ကားမည်ဟု နိမိတ်ဆောင် ပါသည်။ အကယ်ပင် ဘုရားပွဲတော် ရောက်လျှင် ကျောင်းများနှင့် ဗိမာန် အဆောက်အအုံများ ဘုရားရင်ပြင် တန်ဆောင်းများ၊ ဘုရားကြိုဘုရား ကြားထဲ လူချင်းထပ်မျှ စည်ကား သည်ဟု သိရပါသည်။

နယ်ပေါင်းစုံ၊ မြို့ရွာပေါင်းစုံမှ အထူးတလည် လာလည်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သံဃာပေါင်း(၂၀၀၀) ကျော် နှစ်စဉ် ပွဲတော်ရက်အတွင်း အရက်ဆွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း ကပ်ရသည် ဟု သိရှိရပါသည်။

ဖြစ်ရေသည် ပကတိ အောင်မြေ ကျွန်းမြေကို လုံးဝ မတိုက်စား။ အသစ်အသစ်ပေါ်သော ကျွန်း သောင်ကိုသာ ရေစားပြီး ကျွန်းမြေ များရောက်လျှင် ရပ်တန့်သွားသည် ဟု သိရှိရပါသည်။

ဤအသစ်ကျွန်းမြေသည် မိစစ် တစ်ဖက် ကမ်းတွင် မြို့မားသော ဖတ်စောက်သော တောင်စဉ်အောင်တန်းများရှိ၍ ရေပါလုံး တို့ကိုလှည့်လည် ယင်းကျွန်းမြေကို လုံးဝ တိုက်စားမှု မရှိလှည့်ဟု အံ့ဩဖွယ် မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းမြေ ရေစားသောနည်း

လေယာဘုမို့ ရွှေပေါ်ကျွန်းမြေ မျှော်မြင်ရေပတိုက်စားသောကြောင့် အောင်မြေအဖြစ် တည်ရှိပါသည်။

ပိပိဒေသ ရေတိုက်စား ကမ်းပါး မျှ မှ ကာကွယ်ရန် လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ မျှော် ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီတော်မြတ်

ဖြစ်ရေလှုပ်သဖြင့် ကမ်းပါးပြိုမှုအက်မှ ကာကွယ်ရန် တပည့်တော်တို့အား သနား သောအားဖြင့် ကျွန်းမြေ တစ်ပြည်လုံး ဖေးဖော်ပုပီး သုံးနှစ်စေ့သောအခါ အတိုးမြှင့်တကွ ပြန်လည်ပေးဆပ်ပုံ မယ် ဘုရား

ဟု တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်က ရွှေပေါ် ကျွန်း စေတီတော်မြတ်ကြီးထံ လျှောက်ထား တောင်းခံရပေမည်။

ဤသို့ လျှောက်ထားပြီးမှ ကျွန်းမြေ ကြီး၏မြေကို တူးယူရပါသည်။ ရေစား၍ ပြိုကျနေသော မိမိတို့ ကျွန်းမြေ သောင်မြေ ကမ်းပါးပြိုရာ နေရာသို့ ဦးစွာ အပျိုအဖွဲ့မှ စီတန်း ၍လည်းကောင်း၊ ယင်းနောက်မှ အမျိုးသမီးကြီး အအိုအဖွဲ့မှလည်း ကောင်း ကျွန်းတော်မြေမှုန့်ကို ကြဲပက် ကာရံတားဆီး၍...

'သာယာစေတီအကျိုး အများလှထု ကောင်းကျိုးအတွက် ရွှေပေါ်ကျွန်းမြေကို သို့ ခိုင်မြဲသောမြေ ဖြစ်ပါစေတည်း' ဟု ဆိုကာ လက်ဆင့်ကမ်း ဆုပ် ယူ ကြပက်ကြရသည်။

မြေယူဆောင်သောနေ့မှ သုံးနှစ် အတွင်း ပြန်လည် မပေးဆပ် မလှူ ဝါက ရေပြန်လည်စားကာ သောင်ပြို ကမ်းပါးပြိုမှုများ ဖြစ်ရပြန်သည်ဟု ဆိုသည်။

အမျိုးသမီး အားလုံးတို့သည် ပရိတ်တရားတော်ကို ရွတ်ဖတ်ရင်း ကြဲပက်ရလေသည်။

ဤသည်မှာ ရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီ တော်၏ ထူးခြားသော အောင်မြေ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူပြရာ၊ ဤကျွန်းမြေကို လာရောက်ကာ

ကမ်းပါးပြိုကျသော ဝေးသမျှစွာမှ ရေစားမှုဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် လာ ရောက်ယူသည်ဟု ဆရာတော်ကြီး မှ အမိန့်ရှိပါသည်။

သမိုင်းအဆိုအရ "တိတိတူး တွန်တူးတော် ကျွန်းတော်ဘုရား ပေါင်း"ဟု လက်အဆိုအရ ရေစတီ ပေါင်း(၇၀၇၇၇)ဆူ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ရေစား မျောပါပျက်စီး သော စေတီများစွာလည်း တွေ့ရှိရ ပေသည်။

စာရေးသူ လေ့လာသိရှိရာ ရွှေပေါ်ကျွန်းမြေပေါ်ရှိ ကျွန်းတော် ရွာမှာ အိမ်ခြေ(၁၀၀)ကျော် ရှိသော ရွာလေးဖြစ်ပြီး တံငါလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးမြူမှု မတွေ့ရသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေ ကျင်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ လှေထိုးလုပ်ငန်း များသာ လုပ်ကိုင်ကြသည်ဟု သိရှိ ရာ... ဒုစရိုက်ကင်းသော ရွာတစ်ရွာ ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤကျွန်းတော်ရှိ ဘုရားကုန်းမြေ တွင် စေတီရုပ်ပွားများ အသစ်တည် ခြင်း၊ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ ငုံ့ရွံ့တည်ခြင်း စသည့် ကုသိုလ်ရ ဝမ်းလည်းဝ လုပ်ငန်းဖြစ်သော ပန်းရန်အလုပ်ကို အသက်မွေးမှုပြုသူ များသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ဤသို့ ဘုရားစေတီ တည်ရင်းဖြင့် ပန်းရန်ပညာများ တတ်မြောက်ရ သည်ဟု ဝါရင့်ပန်းရန်ဆရာ ကျွန်း တော်ရွာသား ဦးကံကျော်မှ စာရေး သူအား ပြောပြပါသည်။

ပန်းရန်အဖွဲ့ပေါင်း (၄/၅)ဖွဲ့ ရှိ

နက္ခတ်ကျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၇၀၀

သည်ဟု ပြောပြသည်။ အခြားဒေသမှ ပန်းရန်ဆရာများ ငှားရမ်းခြင်းမရှိဟု သိရပါသည်။

ဤ ရွှေပေါ်ကျွန်း အောင်မြေပေါ်တွင် သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး ဆယ်ခဲသော ကန်ကြီးလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤကန်မှ ရေဖြင့် ဘုရားတည်ခြင်းအမှု ပြုသည်ဟု သိရပါသည်။

ယခုအခါ ဤအောင်မြေပေါ်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အောင်မြင်၍ ဘုရားတည်သူပေါင်း များစွာ ရှိပါသည်။ နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများပင် ဘုရား တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် အခြားရဟန်းရှင်လူနှင့် လူတန်းစားအလွှာအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်၍ စေတီဘုရားများ တည်ထားပေးရာ အဟောင်းအဟောင်းသော ဘုရားများနေရာတွင် အသစ်အသစ်သော ဘုရားစေတီများဖြင့် အစားထိုးလျက် ရှိပေရာ ဘုရားမြေနှင့် လုံးဝ မလွတ်ကင်းသည်ကို သိရှိရပါသည်။

အသစ်တည်ခြင်း၊ မွမ်းမံခြင်း၊ ငုံ့တည်ခြင်းများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်သော အစစ်အမှန် ရွှေပေါ်ကျွန်းအောင်မြေသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျွန်းပေါ်တွင် ဓာတ်တော်တိုက်နှင့် ကျွန်းတော်ကျောင်းမွှားရုံခန်းမဆောင်များနှင့် သာယာသော ကျွန်းအောင်မြေ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ရှိ အောင်မြေများစွာ ရှိသည့်အနက် ဤရွှေပေါ်ကျွန်းဇေယျာဘုမ္မိကျွန်းတော် အောင်မြေသည် အဓိက အထင်အရှားရှိသော

၇၂ နယုန်ကျောင်းခြေပုံပုံရင်း

ကျွန်းတော်ဘုရားနှင့် ဓာတ်တော်တိုက်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက်ရှိသော ဆရာတော်ဦးသောတီတာ (အရှေ့မဟာသဒ္ဓမ္မအောင်တီကာစ)

အောင်မြေကြီးသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရွှေကျီမြို့နယ်၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ရှိ ရောဝတီမြစ်၏အလယ်ရှိ ကျွန်းတော်အောင်မြေဖြစ်ရာ ဘုရားဖူးရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရန် အထူးရောက်သင့်သော အောင်မြေဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူမှ ဖိတ်ခေါ်တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဤ ကျွန်းတော်အောင်မြေကြီးလည်း အာရုံစိုက်စေတီဖြစ်ကြောင်းကို ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ကျွန်းတော်၏ အံ့ဖွယ်ပုံကို တင်ပြရသော်...

အံ့ဖွယ်တော်ရှစ်ပါးစွာ

ပွဲဂုဏ်ကို သံခံပြု ပွဲကုန်က ရေတိုတယ် ပွဲတော်မှာ ဒိုက်ရန်ရှား ဘုရားပြည့်ကြွယ် အရိပ်တော် ပြေပန်း ရွှေကွင်းတုံ ကုန်းတော်လယ် ဗုံရယ်ပု ပန်းဟန်နွဲ့ ဖွေတတ်စုံ ဆောင်ပင့်သော် အာကာဘုံက ရွှေပျဉ် ရစ်တုံယွန်းရတယ်

အံ့ဖွယ်တော်ရှစ်ဂုဏ် ထွန်းပါတဲ့ ကျွန်းတော် မြတ်ပဲ။

ဤ ဇေယျာဘုမ္မိရွှေပေါ်ကျွန်းစေတီရင်ပြင်တွင် မြန်မာများသာ မက တရုတ်ပြည် ယူနန်မင်းသားမှ ပင် လျောင်းတော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကို အသွင်တစ်မျိုးဖြင့် ထုလုပ် ကိုးကွယ်ထားသည်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ဘုရားဖူးများ ဤကျွန်းတော်မြတ်သို့ လာရောက် ဖူးမြော်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ရန် စာရေးသူအနေဖြင့် ထပ်ဆင့် တင်ပြနှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ကမ္ဘာမှ နေရာအနှံ့ ဖျံ့စေသော်...

အဓိယ(မိုးကုတ်)
(M.W.J.A)

မင်္ဂလာ

ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်

ရှေးပေတု (ဘူး၊ ကံမ) ရှိုးမြ၊ သာသနာ့မြ

မဟာသဒ္ဓမ္မအောင်တီကာစ ဘုမ္မိဇေယျာ ဆရာတော်

ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် ဖိုတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော လူသတ္တဝါများလုံးနှင့် ဗုဒ္ဓဘုရား၏ သားတော်၊ သမီးတော်များဖြစ်ကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အပေါင်းတို့သည် ကြီးပျားတိုးတက်မှု၊ ချမ်းသာမှု၊ သာယာမှုကို မလိုချင်သောသူ ဟူ၍ မရှိနိုင်ပါ။

မလိုချင်သောများမှာ ဘုရားရှင်၊ ပစ္စကာ ဗုဒ္ဓါများ၊ အဂ္ဂသာဝကများ၊ မဟာသာဝကများ၊ ရဟန္တာများသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျန်သော ပုထုဇဉ် လူသတ္တဝါများသည် လိုချင်ကြတာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာ၊ ရတနာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဝါး၊ တိုက်၊ မြို့၊ ကား ဤ(၉)ပါးသော ပစ္စည်း လူတိုင်း လူတိုင်း လိုချင်ကြတာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤပစ္စည်း(၉)ပါးတို့ ဝင်လာမခံလိုက်ကားစွာ တိုးတက် ဝင်ရောက်လာစေရန် “မင်္ဂလာတ ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်”ကို နေ့စဉ် မျက်စိပုဇော်ရပါမည်။

မူပိုင် ရွတ်ဖတ်သူတို့သည် မဟာသာယာ၊ လိုတ၊ ရသော မင်္ဂလာတော်ကို ဖြစ်ပါသည်။

ဇောတ ပတ္တမြားမျက်စိကို ရရှိထားသည်နှင့် တူလှသောကြောင့် “မင်္ဂလာတ ပတ္တမြားရတနာဂါထာ” ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

ဤဂါထာကို စာရေးသူအနေဖြင့်

၂၀၀၅ ခုနှစ်က ပြည်မြို့၊ ဝေပုဇ္ဈာရာမကျောင်းတိုက် ပဓာနနာယက လောကဝိဇ္ဇာရေ နာနာနာယ ပါရဂူ မဟာသဒ္ဓမ္မ အောင်တီကာစ ဝေပုဇ္ဈာရာမ ဆရာလတ်အား ပထမ

နယုန်ကျောင်းခြေပုံပုံရင်း ၇၃

အကြိမ် စတင် ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့စဉ်က ဝါခေါင်လပြည့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဝိဇာတဗွေနေ့တွင် စာရေးသူအား ဝေပုလ္လာရာမ ဆရာတော်မှ မွေဒါန အဖြစ် မဏိဇောတ ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်အား ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။

ဝိဇာတဗွေနေ့သို့ လာရောက်သူ များအားလုံးကိုလည်း မွေဒါနအဖြစ် ဝေပုလ္လာခဲ့ပါသည်။

ပြည်မြို့ ဝေပုလ္လာရာမ ဆရာ တော်ကြီး ချီးမြှင့်သော စာရွက်ပါ ဂါထာအား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

မဏိဇောတ

ပတ္တမြားရတနာဂါထာတော်

- ၁။ ဒီဝါ ကပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိယ ဘာတိ စန္ဒိယ၊ သန္တဒ္ဓေါ ဆတ္တိယော တပတိ စာယိ တပတိ ဗြာဟ္မဏော၊ အထ သဗ္ဗ မဏောရတ္တိ ပုဒ္ဓေါ တပတိ ဧတဿ၊ ဧတေန သက္ခဝဇ္ဇေန သောတ္တိဿ ဟောတု ဇယမင်္ဂလံ။
- ၂။ ဗုဒ္ဓဿ ဇောကဝပေဟိ စိတ္တံ ယဿ န ကပ္ပတိ၊ အသောကံ ပိရဝံ ခေမံ။
- ၃။ တုဗ္ဗေဟိ တုဗ္ဗေဟိ မဟာဗုဒ္ဓဟိ ပိဿဟိ ပိဿဟိ မပိဿဟိ သိဇ္ဇမဟံ သိဇ္ဇမဟံ မယသိဇ္ဇမဟံ ရာဇစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ အနန္တရာဇ စိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ အနန္တစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ အေစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ ဒေဝီစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ ဖုရိသစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ ဣတ္ထိ စိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ သဗ္ဗစိတ္တံ ယံ ပိုင်ပိုင်၊ ဩဂြိုဟ် ဖဟိ ဖဟိ ဖလံ ခုဋ်၊ ဩဂြိုဟ် ဖဟိ ဖဟိ

ဖလံကမ်း ဩဂြိုဟ် ဖဟိ ဖဟိ ဖလံ ခုဋ်ကပ်စေ။

၄။ သဗ္ဗဟိတ မင်္ဂလာနိ ပုညာတိ သိရိယော ဘာတိ သုရဿဂီစ မေ ယတာ၊ နိစ္စ ရက္ခန္တံ ပံ သဒ္ဓိ။

ထိုဂါထာတော်(၄)ပုဒ်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ် များသည် ကုက္ကုဏ္ဍာသယ၊ လိုတ၊ ရသော မဏိဇောတ ပတ္တမြားမျက်ရှင် ကို ရရှိထားသည်နှင့် အသွင်အလား သဏ္ဍာန်တူလှသောကြောင့် ထို ဂါထာတော်(၄)ပုဒ်ကို မဏိဇောတ ပတ္တမြားရတနာ ဂါထာတော်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

နေ့စဉ် နံနက် အရုဏ်တက်ချိန် တွင် သော်လည်းကောင်း၊ ညဘက် အိပ်ခါနီးတွင် သော်လည်းကောင်း ဂါထာတော် တစ်ပုဒ်လျှင် (၂၇)ခေါက် စီဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ရပါမည်။ စုစုပေါင်းဂါထာတော် (၄)ပုဒ်ဖြစ်၍ အခေါက်ရေပေါင်း (၁၀၈)ခေါက် စေ့အောင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရပါမည်။

ထို့ပြင် ဂါထာတော်(၄)ပုဒ်ကို (၁၀၈)ခေါက် စေ့အောင် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရာ၌ တစ်ထိုင်တည်းနှင့် (ဝါ) ဣရိယာပတ် တစ်ပါးတည်းနှင့် ပြီးအောင် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရမည်ကို အထူးသတိပြုပါလော။

ဂါထာ(၄)ပုဒ်၏ သတ္တိ သိဒ္ဓိ အစွမ်းမှာ ဂါထာတော်ကို ညွှန်ကြား ထားသည့်အတိုင်း ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်၍ (၉)ရက်မြောက်သော နေ့မှ စတင်၍ စီးပွားရေးမှာ အထူး တိုးတက်ကောင်းမွန် အောင်မြင်လာ

တော့၏။
စီးပွားရေး အထစ်အငွေ့များ အပူ အထစ်များ၊ အခက်အခဲများ ပြေလည်လာရ၏။ အဆင်ပြေလာရ၏။ လုပ်ချင်သည့် စီးပွားရေး၊ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းမှန်သမျှ မအောင်မြင်တာမရှိ၊ အဆင်ပြေကာမရှိ မတိုးတက်တာ မရှိ၊ အားလုံးသော စီးပွားရေးအလုပ်များ၊ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းများ အခက်အခဲ မရှိ တော့ဘဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဝမ်းသာ အားရ အံ့ဩစွာ တိုးတက် အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မည်။
ကြိုက်တာရောင်း၊ ကြိုက်သည်ဆိုင်ဖွင့်၊ ဘာလုပ်ငန်းကိုပါ လုပ်လုပ် အကျိုးမပေးဘူးဆိုသည် မှာ မရှိနိုင်တော့ပေ။ ဂါထာတော်၏ တန်ခိုးစွမ်းအားကြောင့် အဆင်မပြေတာမရှိ၊ အကျိုးမပေးဘူးဆိုတာမရှိ၊ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲမရှိ၊ ငွေရေးကြေးရေး ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်မရှိ၊ ရွှေငွေရတနာ ဆုံးရှုံးမှုမရှိ အားလုံးပင် အောင်မြင် တိုးတက်ရတော့၏။ နှုတ်ပါးစပ်မှ ဈေးခေါ်တိုင်း ရ၏၊ ဈေးဆစ်တိုင်း ရလာတော့၏။ နှုတ်ဝစ်မှ စီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြေချင်ရာပြော၊ စိတ်ထဲရှိရာတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်သလိုသာပြော ပြောဆိုတိုင်း ပြီးစီး၏။ ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း အောင်မြင်လာ၏။ တောင်းတိုင်းလည်း ရလာစေ၏။ စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာ၊ ရတနာ၊ ရွှေ၊ ဓမ္မ၊ အိမ်၊ တိုက်၊ မြို့၊ ကားဤ(၉)ပါးသော ပစ္စည်းများသည် ဝင်လာမစဲ စည်

စွာ တိုးတက် ဝင်ရောက်လာရ ကုန်၏။ ဂါထာတော် တန်ခိုးအား ကြောင့် မိမိတို့ စီးပွားရေး အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ မိမိ၏ စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင်များကို နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များက လာရောက် ကူညီ မ.စ တေင့်ရှောက်လာရကုန်၏။ အိမ်တွင်းရေး၊ မိသားစု အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်လာရတော့၏။ မိမိတွင်းရေး၊ မိသားစုရေး ဆူဆူပူပူ မရှိနိုင်တော့ချေ။ လက်အောက်ငယ် သား အပိုင်းအစေ၊ ကျေးကျွန်း သားသမီး၊ မြေးမြစ်ကစ၍ ဆူဆူပူပူ မရှိတော့ဘဲ တည်ငြိမ်အေးချမ်း လာရတော့၏။ မိမိ၏ အိမ်တွင်းရေးအပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ မိသားစု သားသမီးများအပေါ်၌ လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ စီးပွားရေး အလုပ် အကိုင် အရောင်းအဝယ်များ အပေါ် ၌လည်းကောင်း စိတ်ချလာရတော့ ၏။ စိတ်တိုင်းကျလာရတော့၏။ အားရ ကျေနပ်လာရတော့၏။ အပူသောက ဗျာဒါဒ၊ စိတ်ရှုပ်မှု၊ စိတ်ထင်းရဲမှုမှန်သမျှ မရှိနိုင်တော့ မျှ မဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တော့ပေ။ မျှော်ရှင်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် အားရ ကျေနပ်စွာဖြင့် စိတ်ဆန္ဒ အလိုလို ပြီးစီးအောင်မြင်စေရတော့၏။

၆။ သက္ကတိ ချီးမြှင့်သောနာမြ ဘန္တအနုဿာ၊

မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့အနေဖြင့် ဆရာ တော် ညွှန်ပြကြားပြသထားသော နည်းနာနိဿယကို မသေ့မတိမ်း ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင် လိုက်နာကြပါ က အကျိုးအာနိသင် ထူးခြားစွာ ခံစားရမည်မှာ မလွဲကေနိ အမှန် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

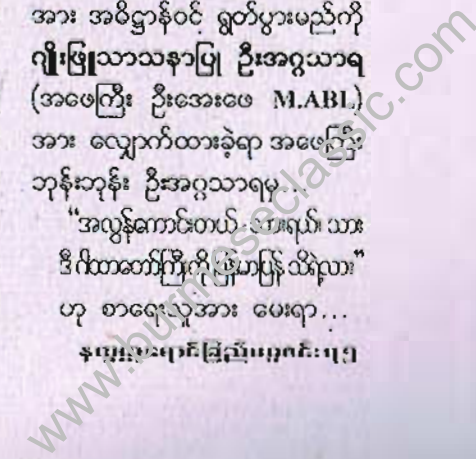
စာရေးသူအနေဖြင့် ကိုယ်တွေ့ အကျိုးထူးများ ခံစားရပြီး ယနေ့တိုင် နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လျက်ရှိပါသည်။ ဂါထာ တော်ကြီးအား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ခြင်းမပြုမီ (၅)ပါးသီလ ခံယူရပါ

၆။ သက္ကတိ ချီးမြှင့်သောနာမြ ဘန္တအနုဿာ၊

မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့အနေဖြင့် ဆရာ တော် ညွှန်ပြကြားပြသထားသော နည်းနာနိဿယကို မသေ့မတိမ်း ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင် လိုက်နာကြပါ က အကျိုးအာနိသင် ထူးခြားစွာ ခံစားရမည်မှာ မလွဲကေနိ အမှန် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ကိုယ်တွေ့ အကျိုးထူးများ ခံစားရပြီး ယနေ့တိုင် နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လျက်ရှိပါသည်။ ဂါထာ တော်ကြီးအား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ခြင်းမပြုမီ (၅)ပါးသီလ ခံယူရပါ

ဈေးခေါ်လာဘက်ရွှင် ရွှင်ဝင်ပစ္စည်း

ဆောင်လော့အင်း

နတ်အောက် ဗြာဟ္မဗျူဟ

မောင်ပြေအေးဟူသည် ကျွန်ုပ်၏ သားတော်ဖြစ်၍ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏သား တော်တော်တော်မှာ စီးပွားရေးဘွဲ့ ရရှိထားသော်လည်း အစိုးရဝန်ထမ်း အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဖားကန့်ကျောက် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ကြီးကြပ်ရာထူးနှင့် လုပ်ကိုင်နေလေ၏။

မောင်ပြေအေးမှာမူ တက္ကသိုလ်မှ မြန်မာစာအဓိကနှင့်ဘွဲ့ရပြီး မကြာခင်မှာပင် အိမ်ထောင်ကျသွားလေ၏။

ယခုမှ ဈေးထဲတွင်မောင်ပြေအေး တစ်ယောက် သာသနာ့ဝမ်းတစ်ထွာ ရေးအတွက် ပန်းမျိုးစုံကို ရောင်းချနေလေ၏။

တစ်ညနေတွင် သူ့သာဗျားပုဒ္ဓဟူး သားလေး ရဲရင့်ကျော်တစ်ယောက် ညဘက်ဦးခန်း၌ လိပ်ပြာချုပ် လုပ်ပေးရန် ကျွန်ုပ်တို့မောင်ပြေအေး ရောက်ရှိလာလေသည်။

'ဆရာ ကျွန်တော်သားလေး အတွက် လိပ်ပြာချုပ် ဆရာလုပ် တတ်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် ယောက္ခမက လွှတ်လိုက်လို့ ဆရာ

ဆီ အကူအညီ လာတောင်းတာပါ' ဟု ဆိုပြီး အခမဲ့ ဝယ်ယူပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။
'ကျွန်တော် မနက်ဖန်ညှိနေ ဈေး သိမ်းပြီးမှ ဆရာဆီ လာယူမယ် ဆရာ။ ဒါထက် ကျွန်တော်မသိလို့ မေးပါရစေဆရာ။ လိပ်ပြာချုပ် ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲဆရာ' ဟု မေးရာ 'လိပ်ပြာချုပ်ဆိုတာ ကလေးငယ်လေး ဆွဲ မလှည့်ဖျတ်ဖျတ် အန္တရာယ်ကင်း စေရန် သီလယူဖို့ပြုလုပ်တဲ့ ဆရာသား တွေက စီရိုပြုလုပ်ပေးတာပဲ အဆောင် လက်ဖွဲ့တစ်မျိုးကို ခေါ်ကာကွယ် သော ပြေအေးရ' ဟု ဆိုရာ 'ကျွန်တော်လဲ ယောက္ခမက လိပ်ပြာချုပ်လိုပြောလို့ သိရတာ။

ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းကို အစက မသိခဲ့ဘူး။ အခု ဆရာရှင်ပြောပုံ သိရပေ တော့တယ်။ ကျေးဇူးပဲနော် ဆရာ' မောင်ပြေအေး ပြန်သွားချေပြီ။ ကျွန်ုပ်လဲ မောင်ပြေအေး အလိုရှိသော လိပ်ပြာချုပ်အပြင် ပန်းရောင်း နေသည့် မောင်ပြေအေး လုပ်ငန်း လေးပါ လာဘ်ရှင်စေရန် အဆောင် အင်းတစ်ခုကို နောက်တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းရောက်မှ ဘုရားဝတ် တက်၊ ငါးပါးသီလခံယူ ဆောက် တည်ပြီး စီမံ ပြုလုပ်ပေးလိုက်ပါ သည်။
သီတင်း(၂)ပတ်ခန့် အကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဈေးဝယ်ရန်ကိစ္စ ပေါ်

ပေါက်လာ၍ ဈေးဘက်ရောက် ဖြစ်၏။

ဈေးရောက်တုန်း မောင်ပြေအေး ၏ လုပ်ငန်းအခြေအနေကို သိလို သေး၍ သူ့ဆိုင်ဘက် ခြေဦးလှည့် ခဲ့ပါသည်။

မောင်ပြေအေးဆိုင် ယခင် ကျွန်ုပ်ရောက်စဉ်က အခြားပန်း ယည်းများနည်းတူ မောင်ပြေအေးက မြေကြီးပေါ်ထိုင်ပြီး ပန်းမျိုးစုံကို ရောင်းချလေသည်။

ယခုတစ်ခေါက် ကျွန်ုပ်ရောက် သွားတော့ အခြားပန်းသည်များ ထားလုံးက မြေကြီးပေါ်မှာပဲထိုင်ပြီး ပန်း ရောင်းနေကြသော်လည်း မောင်ပြေအေးက သစ်သားဈေးခုံ အပြင်ပေါ်မှာထိုင်လျက် တင့်တင့် တယ်တယ် ပန်းရောင်းနေလေ၏။

သူ့ဆိုင်ရှေ့မှာလည်း အဝယ် တော်တွေက အလှအယက် မောင်ပြေအေးတစ်ယောက် တယ် ဟုတ်နေပါလား။ ကျွန်ုပ်သည်ပင် အဝယ်တော်များ ရှင်းသွားမှ မောင်ပြေအေးနှင့် စကားပြော ခဲ့ရလေ၏။

'ဘယ်နှယ့်လဲ မောင်ပြေအေး၊ မဆရာအဆောင်က စွမ်းတယ် မဟုတ်လား'

'ပျမ်းတာမှ ဆရာရေ ကျွန်တော် မှာ ပန်းရောင်းရတာ လက်ကို မလှည့်ဘူး။ ဝင်ငွေလဲ တစ်နေ့ တပြား၊ ကိုးပွားလာလို့ ဘေးကဆိုင် မဟုတ်တောင် အံ့ဩနေကြတယ်။

ကျွန်ုပ်ကို အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်

ဆရာ' 'ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး မောင်ပြေအေးရယ်။ မင်းက ဆရာ သား တော်တော်ဖြစ်နေသလိုပဲ။ ဆရာတတ်ကျွမ်းတဲ့ပညာနဲ့ ကူညီခွင့်ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ပြေအေးအား နှုတ်ဆက်၍ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါ သည်။ ဤသို့ အိမ်ပြန်လာစဉ် စိတ် ကူးတစ်ခု ရလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်က မောင်ပြေအေးကို စီရင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့သော ဈေးခေါ်လာဘ် ရွှင် ငွေဝင်မယွင်း ဆောင်စရာအင်း အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိတ်သတ်ထံ လက်ဆင့် ကမ်းလိုသော စိတ်ကူးတည်း။

သို့ပါ၍ ဈေးခေါ်လာဘ်ရွှင် ငွေဝင် မယွင်း ဆောင်စရာအင်း စီရင်ပြု လုပ်လိုသူများအတွက် အင်းအစီ အရင် ပြုလုပ်နည်းကို စေတနာနှင့် ရေးပြပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တင်ပြသည့် အင်းသည် ဦးစွာ ဂါထာကိုရွတ်၍ စီရင်ရမည်ဖြစ် ၍ အောက်ပါ ကုမ္ပဏီသယဂါထာ

တော်ကို (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပေးဖို့ လိုပါသည်။

ကုမ္ပဏီသယဂါထာတော်	
အဂ္ဂေါ	ပုဒ္ဓေါ
အဂ္ဂေါ	သံဃော၊ အနတ္တရော၊ အဂ္ဂေါ ဝိပါဏာ မေ ယောတု၊ ယံယံ ကုမ္ပဏီ သမိဇ္ဈတု၊
ခက်ခဲသေး	ပါဠိအသံထွက်
အဂ္ဂေါ	= အက်ဂေါ
ပုဒ္ဓေါ	= ပုတ်တော
ဓမ္မော	= ဝစ်မော
ယံယံ ကုမ္ပဏီ	= ယံယံဒိတ်ဆံ
သမိဇ္ဈတု	= သမိတ်တေ
အနက္ခတ္တရော၊	သာဝက အမျိုးမျိုးတို့ တွင် အသာလွန်ဆုံးဖြစ်သော၊
အဂ္ဂေါ၊	အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
ဓမ္မော၊	တရားတော်မြတ်သည်။
အဂ္ဂေါ၊	အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
အနတ္တရော၊	သာဝက အမျိုးမျိုးတို့ တွင် အသာလွန်ဆုံးဖြစ်သော၊
သံဃော၊	အရိယာရစ်ဖော် သံဃာ တော်သည်။
အဂ္ဂေါ၊	အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါပေ၏။ (တောနသစ္စေန၊ ထိုမှန် သော စကားကြောင့်) မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။
အဂ္ဂေါဝိပါဏော၊	အမြတ် ဆုံးဖြစ်သော အကျိုးသည်။
ယောတု၊	ဖြစ်ပါစေသတည်း။
ယံယံ ကုမ္ပဏီ သမိဇ္ဈတု၊	လိုအင် ဆန္ဒ အဝဝနှင့်ပြည့်စုံပါစေသတည်း။
ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇော်၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်၊ စာမျက်နှာ(၁)မှ ကူးယူဖော်ပြခဲ့ပါကြောင်း ဝန်ခံအပ်ပါသည်။ စာရေးသူ၊	

ဈေးခေါ်လာဘ်ရွှင် ငွေဝင်မယွင်း အဆောင်အင်း

၃	ဟိ	ဝ	ဘ်	သ
၁	၁၄	၉	၂၀	၃
ခံ	လာ	ဒွဲ	ဝ	ဟိ
၂၄	၁၉	၂	၁၅	၁၀
ဝ	ဝိ	နံ	ရ	ဝ
၁၃	၈	နံ	၄	၂၀
ဟိ	သု	ဂ	ဝိ	နံ
၁၈	၂၃	၆	၁၁	၁၆
ဆွ	ဖွဲ	ဝ	ဟိ	ထံ
၃	၁၂	၁၇	၂၂	၅

အင်းဆန်
 ပုခွံ သရဏံ ဣတ္ထိ
 ဖဟိ ဝိတ္တံ ဖဟိဝနံ
 ဖဟိ လာဘံ ဖဟိသုခံ။
 (၂၄-၁၇)
 ကတ်ထူစက္ကူ (၁)ချပ်ပေါ်တွင် အင်းကွက်ချ၍ အဆိုပါ အင်းဆန်ကို နှုတ်ကာ ရွတ်ဆိုကာ အင်းဆန်သွင်းကြပါလေ။ ယင်းအင်းပါသော ကတ်ထူစက္ကူကို ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး ဆောင်ထားသင့်ပါသည်။
 ကျွန်ုပ်နှင့် ရင်းနှီးသော ဈေးသည်အချို့ ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်စွာ အဆိုပါ အင်းအား စီရင်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဈေးခေါ်လာဘ်ရွှင် ငွေဝင်မယွင်း
 ၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဆောင်အင်းကို မကြာခဏ စီရင်ပေးခဲ့သည်များ ရှိပါသည်။ ဤအင်းနှင့် စီးပွားလာဘ်ပွင့်သူများ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ ဤစာကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
 အင်းပစ်ရင်၊
 ပတ္တလီ သီလဆောက်တည်ထိန်း၊
 ဈေးခေါ်လာဘ်ရွှင်
 အင်းပည်တွင်
 ငွေဝင်အိတ်နှင့်သိမ်း၊
 ယုံကြည်မှု
 အင်းစိမ်း၊
 ဆောင်ပြန်ကောင်းကျိုးကိုနိုး။

နတ်မောက် ကြည်မြိုင်

စာ
 ခေါ်
 သား
 သွေး
 သွေး
 ဒ...
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၁၀ (ပထမထပ်)
 ၂၉-လမ်း (အထက်)
 ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
 ရန်ကုန်မြို့။
 ငွေခန်း-
 ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅
 ၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

ရင်နှစ်သည်းချာ
ရင်သွေးရုစာနာတို့
အတွက်
 ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ် တစ်နှစ်တာ
 (ကျိတ်လတ်)

၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်သို့ ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့ပါပြီ။ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်၏ ဝုလမဟာဘုတ်မှာ (၁)ကြွင်း မဟာဘုတ်ဖြစ်ပါသည်။

	၅			၀	၃
၀	၃	၆	၆	၅	၆
၄	၁	၂	၂	၁	၅
				၁	၄

ထိုကြောင့် ဤနှစ်တွင် မွေးဖွားလာသော...
 ▲ တနင်္ဂနွေသားသမီးလေးများသည် “ဘက်” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “မရဏဖွား” လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ တနင်္လာသားသမီးလေးများသည် “ပုတီ” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “ဒွယဖွား” လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ ကင်္ဂါသားသမီးလေးများသည် “သိုက်” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “ဝရဖွား” လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးလေးများသည် “မရဏ” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “ကိစ္ဆဖွား” လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ ကြာသပတေးသားသမီးလေးများသည် “အဝိပတီ” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “ဗျာယဖွား” လက်ယာဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ စနေသားသမီးလေးများသည် “ရာဇ” ဖွား

လေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “လာဘဖွား” လက်ဝဲဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 ▲ စနေသားသမီးလေးများသည် “အထွန်း” ဖွားလေးများဖြစ်ပြီး ဆန်းအလို “ဇေယျဖွား” တိုင်ထိပ်ဖွားများ ဖြစ်ပါသည်။
 “နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး” ဟူ၍ နက္ခတ်(၃)မျိုး ရှိရာတွင် ယခု ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားလာသော ခုနစ်ရက်သားသမီး ရင်သွေးငယ်များ အားလုံးတို့သည် “ဘီလူးနက္ခတ်” များ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ကျွန်ုပ်သည် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားလာကြမည့် ခုနစ်ရက်သားသမီး ရင်သွေးငယ်လေးများအား ၁၃၈၀ပြည့်နှစ် တစ်နှစ်စာအတွက် ဆောင်ရန်/ရှောင်ရန် ယတြာနှင့် သိသင့်သိထိုက်သော အချက်အလက်အချို့ကို ရင်သွေးငယ် မိဘနှစ်ပါးနှင့် စာဖတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကျိုးများစေရန် စေတနာရှေ့ထား၍ ရေးသားပေးလိုက်ပါသည်။
 ဆောင်းပါးပါ အကြောင်းအရာတို့တွင် ဆောင်ရန်/နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၈

ရှောင်ရန်နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိထားရန်မှာ ဥပမာ... ဆောင်ရန်အတွက် "တနင်္ဂနွေ" ပါဝင်သည်ဆိုပါစို့။

ရင်သွေးငယ်လေးအား တနင်္ဂနွေသားသမီး/တနင်္ဂနွေ နာမည်ရှင်များနှင့် မျက်နှာသွယ်ထားနိုင်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနှင့် စသော ဆရာဝန်/သမားတော်ကြီးများနှင့် ဆေးဝါးကုသမှုပေးခြင်း၊ တနင်္ဂနွေနှင့်စသော မြို့ရွာ ဒေသများသို့ ခေါ်သွားနိုင်ခြင်း၊ ကံပွင့်အရောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကလေး၏ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင် တို့အား ယင်းအရောင်တို့ကို အသုံးပြုစေခြင်း အစရှိ သည်ဖြင့် ဉာဏ်ယှဉ်၍ သုံးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန် ။ (ပထမကောင်း) ပုဒ္ဒဟူး (ဒုတိယ ကောင်း) တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ၊ စနေ။

ရှောင်ရန် ။ တနင်္လာ-ကြာသပတေး။

တနင်္ဂနွေ-ကြာသပတေး အပြန်အလှန်တွဲများ (ဥပမာ-ဖြူဖြူအေး၊ ဥမ္မာဖြူ၊ အပျောက်၊ အိမ်မဲ...) ကံပွင့်အရောင် ။ ရွှေအိမ်၊ အစိမ်း၊ ရောနှောဖြူ၊ ရောင်စုံရောယှက်။

ညံ့တတ်သောလများ ။ ပွေးလမှစ၍ (၂)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၉)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ ကျောပူခေါင်းပူ၊ ချောင်းဆိုး၊ မက်ခရု မက်ကလောင်၊ အစာ မကြေ၊ လေပွ၊ ခွဲကျပ် ဖိုက်အောင့် တတ်ပါသည်။ ဂျိုက်သိုးကာကွယ်ဆေး ထိုးခြင်းအောင် ထိုးပါ။ ခြင်အန္တရာယ် အထူးဂရုစိုက်ပါ။ မိခင် အစား မမှားစေရန် ဂရုပြုပါ။

ယဇ္ဇာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်း ကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "သုဂတော လောကဝိဒ္ဓ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၂)ဦး(မိဘနှစ်ပါး မပါ)၊ လူ (၅)ဦး၊ (၉)ဦး သွားသော ခရီးစဉ် တွင် ကလေးငယ်ကို ခေါ်မသွားရ/မပါဝင်စေရပါ။ အရှေ့၊ အနောက် အရပ်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

၅၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့ပြပုဂ္ဂလိက

အသက်ဝင်ပီပြင်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ ငါး၊ ကြက်၊ မျောက်၊ ဖျံ၊ မြင်း၊ ဘဲ အရပ်များ... ရောက်ကျက်၊ ကား၊ ဘိုမ၊ ဖိဝ၊ ပစ်တိုင်းထောင် အရပ်များ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

ကိုက်တတ်/ကုတ်တတ်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ မျောက်တို့၏ အနီးအနား... ဖန်၊ မှန်၊ ပုလင်း၊ ငါးကောင်၊ မီးလုံး အကွဲအပြက်တို့၏ အနီးအနား... တနင်္ဂနွေ၊ ခါး၊ ခြေထောက် မကော်... ကောင်... သူတို့၏ အနီးအနား... ခြံ၊ ဝါး၊ ဝှေ့ကြေး၊ အချစ်ရေးကို ပြဿနာ ဖြစ်ပွားနေသောနေရာ အနီးအနား ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ကားစီးလျှင် လူကြီးမိဘ တစ်ဦးဦးမှ ဘုရားဂုဏ်တော် တစ်ပါးပါးကို ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။ ကလေးကို အလှူ၊ မက်လာပွဲများသို့ ခေါ်မသွားသင့်ပါ။ ရွှေထည် ဆင်နိုင် သည်။ ငွေထည်၊ ပလက်တီနမ်ထည် လုံးဝ မဆင်ရပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန် ။ တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး၊ စနေ။

ရှောင်ရန် ။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ။

တနင်္ဂနွေ-ပုဒ္ဒဟူး အပြန်အလှန်တွဲများ (ဥပမာ အေမိဝင်း၊ ဝေမင်းအိမ်၊ အင်းဝ၊ အောင်လံ...) ကံပွင့်အရောင် ။ အနီ၊ အနက်၊ နက်ပြာ၊ အဝါရင့်၊ ညံ့တတ်သောလများ ။ ပွေးလမှစ၍ (၁)လမြောက်၊ (၂)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၈)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ ချောင်းဆိုး၊ ခွဲကျပ်၊ ကျောပူ ခေါင်းပူ သွေးထွက်သံယို သွေးမည် ဆိုင်သော ရောဂါ၊ မျက်စိနာ၊ ဆီးမကောင်း ဖြစ်တတ်ပါ သည်။ ခြင်အန္တရာယ် ဂရုစိုက်ပါ။ မိခင် အစားမမှားပါ ပါစေရန်။

ယဇ္ဇာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်း ကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "နမော ဗုဒ္ဓဿ" ကို အကြိမ် များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၃)ဦး (၆)ဦး (၉)ဦး သွား သော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ်

မပါဝင်စေရ/ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့၊ အရှေ့တောင်၊ မြောက် အရပ်/ထောင့်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

အသက်ဝင်ပီပြင်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ ငါး၊ ဆိတ်၊ ဆင်၊ ဇီးကွက်၊ စင်ရော်၊ သမင်၊ သစ်ကုလားအုတ်၊ သိမ်းငှက် အရပ်များ... ရောက်ကျက်၊ ကား၊ အနုပညာအသံထွက်ပစ္စည်းများ... စက်ရုပ် ကစားစရာများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

သွပ်ပြား၊ သံထည်၊ ငှက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ် စက်ပစ္စည်း ကိုရိုယာ ကိုက်တတ်/ကုတ်တတ်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်တို့၏ အနီးအနား... မျက်စိမကောင်းသူ၊ အဆုတ် မကျင်သူ၊ ခရုသင်းစွဲနေသူ၊ ခါးနာနေသူ၊ ချောင်းဆိုး နေသူ၊ အရက်သမား၊ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း မကောင်း လူပုဂ္ဂိုလ်အနီးအနား...

ထေးပုံ၊ ဆေးခန်း၊ သိုက်ရှိသည်ဟု ထင်ရသောနေရာ၊ ကျား၊ ငွေကြေးကိစ္စ၊ ခြက်စွဲ၊ စက်ကိစ္စ ပြဿနာ ဖြစ် ပွားနေသော နေရာအနီးအနား ကလေးကို မရှိစေရ/ ခေါ်မသွားရပါ။

ရလင်းခရီး ဂရုစိုက်ပါ။ ကားစီးလျှင် လူကြီးတစ်ဦးဦး မှ ဘုရားဂုဏ်တော် တစ်ပါးပါးကို ရွတ်ဖတ်ပေးနေပါ။ ကလေးကို အလှူ၊ မက်လာပွဲများသို့ ခေါ်မသွားသင့်ပါ။ ပလက်တီနမ်ထည် ဆင်နိုင်သည်။ ငွေထည်၊ ရွှေထည် များ လုံးဝ မဆင်ရပါ။

အင်္ဂါသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

ဆောင်ရန် ။ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

ရှောင်ရန် ။ အင်္ဂါ၊ ပုဒ္ဒဟူး၊ စနေ။

တနင်္လာ-သောကြာ အပြန်အလှန် အတွဲများ (ဥပမာ- ခိုင်ကေသီ၊ သစ္စာခိုင်၊ သုံးခွ၊ ကော့သောင်း...) ကံပွင့်အရောင် ။ ရောင်စုံရောယှက်၊ ရောနှောဖြူ၊ အဝါရင့်။

ညံ့တတ်သောလများ ။ ပွေးလမှစ၍ (၁)လမြောက်၊ (၂)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၈)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ လေထိုး၊ လေနာ၊ ဆီးမကောင်း၊ မျက်စိနာ၊ အပူနာ၊ ဖျားနာ၊ ထိခိုက် ဒဏ်ရာလေးများ ရတတ်သည်။

ဆေးမှား၊ အစားမှားတတ်သည်။
ယဇ္ဇာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်း ကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "ဗုဒ္ဓေါ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။
အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၃)ဦး၊ (၇)ဦးသွားသော ခရီး စဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရ/ ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့တောင်၊ အနောက်တောင် ထောင့်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

'အသက်ဝင်ပီပြင်သော ဆိတ်၊ ဆင်၊ ဇီးကွက်၊ စင်ရော်၊ ဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ လှုပ်၊ ယုန်၊ ရှဉ့်၊ လင်းပိုင်၊ နွား၊ ဒိုင်နိုဆော့၊ မြွေ အရပ်များ... စက်ရုပ်၊ ရထား၊ တင့်ကား၊ လေယာဉ်ပျံ တစားစရာများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

နတ်စင်၊ နတ်ကွန်း၊ တုတ်၊ တား၊ ထင်းပုံ၊ မီး၊ အပူ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း၊ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်၊ စက်ပစ္စည်းကိုရိုယာ တို့၏အနီးအနား...

စိတ်ဝေဒနာရှင်၊ အဆုတ်မကောင်း သူ၊ နတ်ဝင်သည့် နားလေးနေသူ၊ မျက်စိမကောင်းသူ၊ တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်နေ သူ၊ စက်ကိစ္စ ပြဿနာဖြစ်ပွားနေသော နေရာ အနီး အနားတို့တွင် ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ကလေးကို လူမျိုးကွဲများနှင့် ပူးတွဲ သွားလာခြင်းများ မပြုရန် ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ရှောင်ပါ။ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါရန် ဂရုစိုက်ပါ။ အပူကြီးလျှင် တက်၊ တတ်ပါသည်။ ပလက်တီနမ်ထည် ဆင်နိုင်သည်။ ငွေထည်နှင့် ရွှေထည်များ မဆင်သင့်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

- စောင်ရန်** ။ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- ရှောင်ရန်** ။ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

တနင်္လာ-သောကြာ အပြန်အလှန်အတွဲများ (ဥပမာ-ချောကေသွယ်၊ သက္ကလိင်၊ သယ်န်းကျွန်း၊ ရောင်းသာ...)

တံပွင့်အရောင် ။ နီညို၊ အဝါနု၊ ရွှေအို၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ နက်ပြာရောင်။

ညံ့တတ်သောလများ ။ မွေးလမှစ၍ (၂)လမြောက်၊ (၃)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၆)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ ကျောပူခေါင်းပူ၊ ချောင်းဆိုးခွဲကျပ်၊ အစာမကြေ၊ လေပွ၊ ဗိုက်အောင့်၊ ဦးခေါင်းမူး၊ မူးနေ၍ အိမ်၊ အိမ်နေတတ်သည်။ ဂျိုက်သိုးကာကွယ်ဆေး ထိုးဖြစ်အောင်ထိုးပါ။

မိခင် အစားမမှားမိပါစေနှင့်။ ခြင်အန္တရာယ် အထူး ဂရုစိုက်ပါ။ မက်ခရု၊ မက်ကလောင်တို့လည်း ဖြစ်တတ်သည်။

ယတြာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၂)ဦး(မိဘနှစ်ပါး မပါ)၊ (၅)ဦး၊ (၆)ဦး၊ (၉)ဦး၊ (၁၀)ဦး သွားသော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရ/ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့၊ အရှေ့မြောက်၊ မြောက်၊ အနောက် အရပ်/ထောင့်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

အသက်ဝင် ပီပြင်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ ငါး၊ မျောက်၊ ဖျံ၊ မြင်း၊ ဘဲ၊ ဖား၊ သမင်၊ သစ်ကုလား အုတ်အရပ်များ... အိမ်၊ အိုးပုတ်၊ အိုးစည်၊ ဂျောက်ဂျက်၊

ကား၊ ဖိုးဝ၊ ဘိုမ၊ ပစ်တိုင်းထောင်၊ အနုပညာအသံထွက် ပစ္စည်းများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

အိုးကွဲ၊ အင်တုံကွဲ၊ ကိုက်တတ်/ကုတ်တတ်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ မျောက်တို့၏ အနီးအနား... ပုလင်း၊ ဖန်ခွက်၊ မှန်၊ ပန်းကန် အကွဲအပျက်တို့၏ အနီးအနား... သွပ်ပြား၊ သံထည်၊ မြေမသန်သောနေရာ၊ သိုက်ရှိ သောနေရာ၊ ဘုရား။

မျက်လုံးမကောင်းသူ၊ ဦးခေါင်းဝေးနာရှင်၊ အ၊ ငှေ့ သောသူ၊ ခါးနာ၊ ခြေထောက်မကောင်းသူ၊ ခရုသင်းစွဲသူ တို့၏ အနီးအနား...

အိမ်အိုအိမ်ဟောင်း အိမ်ဖျက်နေသောနေရာ၊ အိမ်ကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စ၊ ခြံမြေကိစ္စ ပြဿနာဖြစ်ပွားနေ သောနေရာ အနီးအနားတို့တွင် ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ကလေးကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အလှူ၊ မက်လာ၊ များသို့ ခေါ်မသွားသင့်ပါ။ ကားစီးလျှင် လူကြီးမိဘ တစ်ဦးဦးမှ ဘုရားဂုဏ်တော် တစ်ပါးပါးကို ရွတ်ဖတ် ပေးနေပါ။

ရွှေထည် ဆင်မြန်းနိုင်သည်။ ငွေထည်၊ ပလက်တီနမ် ထည် မဆင်ရပါ။ အင်း၊ အဆောင်၊ လက်ဖွဲ့များ မဆောင် စေရပါ။

ကြာသပတေးသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

- စောင်ရန်** ။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။
- ရှောင်ရန်** ။ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

တနင်္လာ-ကြာသပတေး အပြန်အလှန် အတွဲများ (ဥပမာ-ချမ်းမြေ့မောင် ဖြူဖြူခိုင်၊ ကျောက်မဲ၊ မြင်းခြံ)

တံပွင့်အရောင် ။ အနီ၊ နီညို၊ အဝါနု၊ ရွှေအို၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ နက်ပြာ။

ညံ့တတ်သောလများ ။ မွေးလမှစ၍ (၁)လမြောက်၊ (၂)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၈)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ ကျောပူခေါင်းပူ၊ အစာမကြေ၊ လေပွ၊ ဗိုက်နာ၊ သွေးနှင့်ဆိုင်စေရ၊ ရောဂါတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

ခြင်အန္တရာယ် ဂရုစိုက်ပါ။ မက်ခရု၊ မက်ကလောင်တို့ လည်း ဖြစ်တတ်သည်။ မိခင် အစားမမှားမိပါစေနှင့်။ ပန်ကာလေ ရှောင်ပါ။

ယတြာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "အရဟံ သိဒ္ဓိ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၂)ဦး(မိဘနှစ်ပါး မပါ)၊ (၅)ဦး၊ (၆)ဦး၊ (၉)ဦး သွားသော ခရီးစဉ် တွင် ကလေးငယ် မပါဝင်စေရ/ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့၊ အနောက်၊ မြောက် အရပ်/ထောင့်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

အသက်ဝင် ပီပြင်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျား၊ ကြက်၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ မျောက်၊ ဖျံ၊ မြင်း၊ ဘဲ၊ ဖား၊ သမင်၊ သစ်ကုလားအုတ် အရပ်များ...

အနုပညာအသံထွက်ပစ္စည်း၊ ဖိုးဝ၊ ဘိုမ၊ ပစ်တိုင်း ထောင်၊ ဂျောက်ဂျက်၊ ကား စသော ကစားစရာများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

သွပ်ပြား၊ သံထည်၊ ပုလင်း၊ ပန်းကန်၊ ဖန်၊ မှန်၊ ဝါးလုံး၊ မီးချောင်း အကွဲအပျက်တို့၏ အနီးအနား... ကိုက်တတ်/ကုတ်တတ်သော ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊ မျောက်၊ မြေမသန်သောနေရာ၊ ခါး၊ ခြေထောက် မကောင်းသူ။

ပူဝေနေသူ၊ မျက်လုံးမကောင်းသူ၊ ချောင်းဆိုးခွဲကျပ် မှုန်သုတ်တို့၏အနီးအနား... ငွေကြေးကိစ္စ၊ ခြံကိစ္စ ပြဿနာ ဖြစ်ပွားနေသောနေရာ အနီးအနားတို့တွင် ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ကလေးအား အလှူပွဲ၊ မက်လာပွဲများသို့ ခေါ်မသွား သင့်ပါ။ ပုခက်ကြီးကို မကြာခဏ စစ်ဆေးပေးပါ။ ကားစီးလျှင် လူကြီးမိဘ တစ်ဦးဦးမှ ဘုရားဂုဏ်တော် တစ်ပါးပါးကို ရွတ်ဖတ်ပေးနေပါ။ ကလေးကို ရွှေထည် ဆင်မြန်းနိုင်သည်။ ငွေထည်၊ ပလက်တီနမ်ထည်များ မဆင်ရပါ။

သောကြာသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

- စောင်ရန်** ။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ။

စောင်ရန် ။ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ။ စနေ-ဗုဒ္ဓဟူး အပြန်အလှန် အတွဲများ (ဥပမာ- နင်းနုဝေ၊ ဝင့်ဝါထွန်း၊ ရွှေတောင်၊ ဒလ...)

တံပွင့်အရောင် ။ အဖြူ၊ ရောင်စုံရောယှက်၊ နီညို၊ အဝါရောင်။

ညံ့တတ်သောလများ ။ မွေးလမှစ၍ (၂)လမြောက်၊ (၃)လမြောက်၊ (၆)လမြောက်၊ (၉)လမြောက်။

ကျန်းမာရေး ။ လေဆန်နာ၊ အပူနာ၊ ဖျားနာ နှာခေါင်းပိတ်၊ ဝမ်းမကောင်း ဖြစ် တတ်သည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာလေးများ ရတတ်သည်။ ဝက်သက် ကာကွယ်ဆေး ထိုးဖြစ်အောင် ထိုးပါ။ အပူ ကြီးလျှင် တက်၊ တတ်သည်။

ယတြာ ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "မိနော ဗုဒ္ဓေါ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

အထူးသတိပြုရန် ။ လူ(၄)ဦး၊ (၇)ဦး၊ (၈)ဦး၊ (၁၀)ဦး သွားသော ခရီးစဉ်တွင် ကလေး ငယ် မပါဝင်စေရ/ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်မြောက်၊ တောင်၊ အနောက်တောင်ထောင့် များ ထောင့်မတည့်ပါ။ နာရေးခရီးတွင် ကလေးကို ခေါ်မသွားရပါ။

အသက်ဝင်ပီပြင်သော ဝက်၊ ဝက်သံ၊ လူသံ၊ ယုန်၊ လင်းပိုင်၊ ရှဉ့်၊ နွား၊ ခိုင်ခိဆော့၊ မြေ အရပ်များ... ဘာဝိကား၊ အိမ်၊ အိုးစည်၊ အိုးပုတ်၊ လေယာဉ်ပျံ၊ ရထား၊ စသော ကစား စရာများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

ရေတွင်း၊ ရေမြောင်း၊ နတ်စင်၊ နတ်ကွန်း၊ အိမ်ပြင်၊ အိမ်ဖျက်နေသောနေရာ၊ တုတ်၊ စား၊ ထင်းပုံ၊ မီးအပူ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတို့၏ အနီးအနား...

ယားနာပေါက်နေသူ၊ နားလေးနေသူ၊ ယောင်ယမ်းတတ်သူ၊ ဝမ်းပျက်နေသူ၊ ဖျားနာနေသူ၊ နတ်ဝင်သည်တို့၏ အနီးအနား...

ရွှေကိစ္စ၊ လယ်ကိစ္စ၊ အိုးအိမ်ကိစ္စ ပြဿနာ ဖြစ်ပွားနေသော နေရာအနီးအနားတို့တွင် ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ကလေးအား လူမျိုးကွဲများနှင့် ပူးတွဲသွားလာခြင်းများ ရှောင်ပါ။ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါရန် ဂရုစိုက်ပါ။ ငွေထည်၊ ပလက်တီနမ်ထည် ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။ ရွှေထည်များ မဆင်ရပါ။

စနေသားသမီး ရင်သွေးငယ်များ

- စောင်ရန်** ။ သောကြာ၊ စနေ။
- စတင်ရန်** ။ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
စနေ-အင်္ဂါ အပြန်အလှန် အတွဲများ (ဥပမာ- နင်းနုဆွေ၊ ဇာခြည်နှင့်၊ စစ်တောင်၊ စစ်တွေ...)
- ကံမွန်စေရန်** ။ ရောင်စုံရောယှက်၊ ရောနှောဖြူ၊ အနက်၊ နက်ပြာရောင်။
- ညံ့တတ်စေသလများ** ။ မွေးလမှစ၍ (၂)လမြောက်၊ (၅)လမြောက်၊ (၆)လမြောက်၊ (၉)လမြောက်။
- ကျန်းမာစေရန်** ။ ဝမ်းပျက်၊ လေဆန်နာ၊ ဖိုက်နာ၊ နှာစေ့၊ အပူနာ၊ ဖျားနာ၊ အနာလေးများ ပေါက်တတ်သည်။ ဦးခေါင်းမှူး၊ မှူးနေ၍ အိမ်အိမ်နေတတ်သည်။ ဝက်သက် ကာကွယ်ဆေး ထိုးဖြစ်အောင် ထိုးပါ။
- ယတြာ** ။ ကလေးကို ချီထား၍လည်းကောင်း၊ ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍လည်းကောင်း "အရဟံ သိဒ္ဓိ" ကို အကြိမ်များစွာ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။
- အထူးသတိပြုရန်** ။ လူ(၄)ဦး၊ (၈)ဦး၊ (၁၀)ဦး သွားသော ခရီးစဉ်တွင် ကလေးငယ် ဖယ်ဝင်စေရ/ခေါ်မသွားရပါ။ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်၊ မင် နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မရစေ။

မြောက်၊ အနောက်၊ ကောင် အရပ်/ထောင့်များ ထောင့်မတည့်ပါ။

အသက်ဝင် ပီပြင်သော ဝက်၊ ဝက်ဝံ၊ လှုပ်၊ ယုန်၊ ရှဉ့်၊ လင်းပိုင်၊ မျောက်၊ ဖျံ၊ မြင်း၊ ဘဲ၊ ဖားအရုပ်များ... အိုးပုတ်၊ အိမ်၊ ဘုံမ၊ ဖိုးဝ၊ ပစ်တိုင်းထောင်၊ လေယာဉ်ပျံ၊ ရထား၊ စသော ကစားစရာများ ဝယ်မပေးရ/မကစားစေသင့်ပါ။

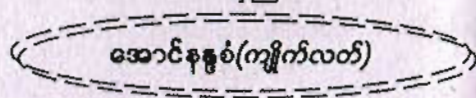
ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ အိုးကွဲ၊ အင်တုံကွဲ၊ အိမ်ပြင်၊ အိမ်ဆောက်နေသော နေရာတို့၏အနီးအနား... ဦးခေါင်း၊ မကောင်းသူ၊ အ၊ နေသူ၊ ယောင်ယမ်းတတ်သူ၊ ဝမ်းပျက်နေသူ၊ နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်တို့၏ အနီးအနား...

အိမ်ကိစ္စ၊ အလုပ်ကိစ္စ၊ ရွှေကိစ္စ၊ လယ်ကိစ္စ ပြဿနာ ဖြစ်ပွားနေသော နေရာအနီးအနားတို့တွင် ကလေးကို မရှိစေရ/ခေါ်မသွားရပါ။

ရေလမ်းခရီး ဂရုစိုက်ပါ။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပလက်တီနမ် ထည်များ လုံးဝ မဆင်သင့်ပါ။ အင်း၊ အဆောင်များ၊ မဆောင်စေသင့်ပါ။ ကာကွယ်ဆေး ထိုးပြီးလျှင် နေထိုင် မကောင်း ဖြစ်တတ်သည်။

ရင်သွေးငယ်အပေါင်း အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာကင်းခြင်း၊ ဉာဏ်ညွှန်ကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားခြင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း၊ ဘုန်းကြီးခြင်း... အစရှိသော ကောင်းမြတ်သော ကုဏ္ဍာ၊ ဘဝကောင်း ဘဝမြတ်တို့ကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိခံစား ကြရပါစေသတည်း။

ဘဝစေ လှကြပါစေ။

အနိုင်စာတိ တာယာ

ဓွေနှောင်းကာလနေ့တစ်နေ့...

လူကြီးအတောင် ငါးတောင်ပတ်လည်ခန့် နှိုးပင်စည်တွင် ကျိုးပေါင်းမျက်ကွင်းများ ထနေသော နှစ်ရှည် တာမာပင်ကြီး၏ အေးရိပ်သာယာအောက်တွင် ကျွန်တော် နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာတစ်စောင်ကို ဖတ်လို့... နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းလိုက်ပါဘိ။

ဤသို့ စိတ်အစဉ်တွင် အတွေးဝင်ရင်း တစ်ဆက်တည်းပင် တာမာ၏ အသိရခက်သော ဂုဏ်သတ္တိထူးကို သိလိုစိတ် ထက်သန်လာပါတော့သည်။

ကျွန်တော် ငယ်ရွယ်စဉ်က အဘညို့ ပြောပြခဲ့သော လူပေဘာဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းကို ပြန်လည် ကြားယောင်မိပါသည်။

သုပေသာ မြတ်စွာဘုရားသည် မဏ္ဍကမ္ဘာ သက်တမ်း ကိုယ်သောင်းကာလ၌ ဒုက္ခရဝရိယာ တစ်ဆယ့်ငါးရက် ကျွန်ုပ်ကြီး တမာပင်အောက်၌ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော် ကိုရည် ဘုရားပွင့်ခဲ့သည်ဟု အဘညို့က ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

မသြ... သုပေဘာဘုရားရှင် ပွင့်ရာ ဗောဓိတမာပင် ပါလာ... ဂုဏ်ဟိတ်ရှိပါဘိတောင်။

ကျွန်တော်၏ ဘဝခရီးလမ်း၌ အတူနေ မိသားစုဖြစ် သော အဖေအိုနှင့် အမသည် ကွယ်လွန်တိမ်းပါးခဲ့သော မဟာကံဗျာဉ်ဗျာဉ်သနဘေးသည် ကျွန်တော့်ကို မိမိတို့က ဖြစ်စေပြီး ဝိပဿနာလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ တစ်လိုက်ပါပြီကောလား။

ကျွန်တော် တမာပင်အောက်၌ ခန္ဓာငါးပါး စိတ်ထက်စွဲ ရုပ်တရားအစုကို ပေါ်ခိုက် ဖြစ်ခိုက်၌

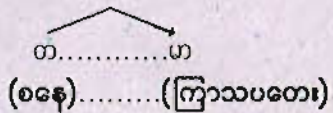
ဝယဓမ္မာ(ကုန်ခန်းတတ်သောသဘော)၊ ဝယဓမ္မာ (ပျောက်ပျက်တတ်သောသဘော) ဉာဏ်ဆိုက်အောင် အားထုတ်ပါတော့မည်။

ပင်တမာသည် ကျွန်တော့်ကို ဝိပဿနာကျင့်စဉ်၌ အနုမာနတွေးထင် မှန်းဆအသိမှ သဘာဝ နိယာမ ဉာဏ်သို့ ရရှိအောင် နီးသောအကြောင်းဖြင့် ထောက်ပံ့

အကူအညီပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။
 ကံ... တမာမင်၏ ဂုဏ်ဟိတ်ကို လောကီအပိုင်၊
 အဝန်းအတွင်းမှ ကြည့်ကြပါဦးစို့...
 'အိမ်ရှေ့တယ အိမ်နောက်ခံတက် စီးပွားတက်ပါယာ'
 အဘယ်ကြောင့် တမာမင်သည် အိမ်နေ မိသားစု
 ၏ လူမှုစီးပွား ကျန်းမာချမ်းသာကို မြှင့်မားအောင်
 ဓာတ်ပြုပါသနည်း။

[စနေ၏ ခြောက်ခုမြောက် နေ့နာမ်သည် ကြာသ
 ပတေး ဆပွတ်ဓာတ် ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် တမာသည် အေးချမ်းမှု အငြိမ်းဓာတ်
 ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော ဓာတ်သေပင်ပါ။

ဓာတ်သေသည် လှုပ်ရှားသောက စီးရိပ်ပုန်မှုများ
 ကို ငြိမ်းစေတတ်သော သဘာဝ ရှိပါသည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်(မော်ကွန်းဝင်ပထမ
 ဆင့်)ပြောပြခဲ့သော တမာ၏ အနိုင်ဓာတ် ဂုဏ်ဟိတ်
 တစ်မျိုးကိုလည်း ယခုတိုင် နား၌ ကြားယောင်လျက်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ ဆုတ်ခွာပြီးစအချိန် မိမိတို့မြို့ရွာ
 ငြိမ်သက်ရေးအတွက် ကော်မတီဖွဲ့၍ မြို့လူကြီးများ
 အုပ်ချုပ်နေရသော အချိန်ကာလ...

ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်(မော်ကွန်းဝင်ပထမဆင့်) အုပ်ချုပ်
 ရသော မြို့တစ်မြို့တွင် တုတ်ခားသေနတ်ပြီးသော
 (ကျည်ပိတ်ကျည်ကာ)ဦးခေါင်း၌ စုတ်ဆေးထိုးထားသော

*** နဂါးရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ***

“ဓားပြငပြားကြီး”ကို မြို့လူထုက ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်
 နေကြရပါသတည်း။

ထို့ကြောင့် မြို့အုပ်ချုပ်ရေးကော်မတီက သေနတ်ဖြင့်
 ပစ်၍ သေဒဏ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး သေဒဏ်ပေးမည်
 နေရာသို့ မြို့လူထုကို လာရောက်ကြည့်ပါရန် မြို့အတွင်း
 ကြော်ငြာမောင်းခတ်ပြီး အသိပေးပါသတည်း။

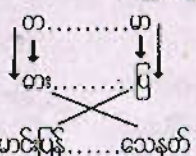
ညနေ နေ့စွယ်ကျိုးချိန်၌ မြို့လူထုရှေ့မှောက် ကွင်းပြင်
 အလယ်၌ ဓားပြငပြားကြီးကို သေနတ်ဖြင့်ပစ်၍
 သေဒဏ်ပေးပါသတည်း။ ဓားပြငပြားကြီး မသေပါ။

ဓားပြငပြားကြီးကလည်း ငယ်စဉ်က ဦးခေါင်း၌
 ကာယပြီးသော ကိုယ်လုံဆေး ထိုးထား၍ သေ့ချင်ထုံးကို
 ဖြန့်ချထားလိုက်လျှင် ကျည်ပိတ် ကျည်ကာပါသတည်း...

ဓားပြငပြားကြီးက မြို့လူထုရှေ့တွင် ယင်းအား
 သေဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ပေးပါရန် ငယ်သံပါအောင်
 အော်အော်နေပါသတည်း...

ထိုကဲ့သို့ ရုတ်ရက်ခတ်နေချိန်တွင် မြို့အုပ်ချုပ်ရေး
 အဖွဲ့မှ ဝယဂုဏ်ကြီးသော အဘအရွယ်တစ်ဦးမှ ဓားပြ
 ငပြားကြီးကို တမာမင်အောက်တွင် ထား၍ မောင်းပြန်
 သေနတ်ဖြင့် ပစ်စေလျက် သေဒဏ်ပေးခိုင်းတော့မှ
 ဓားပြငပြားကြီး ဓာတ်သိမ်းပါရောတဲ့...။

ပညတ်ဓာတ်စဉ်

[ဓားကြမ်း] ။ ခံတက်ပင်သည်လည်း ဓာတ်သေပင်ပါ။

ဇေယျာနိုင်

မွန်ဂိုးရာ
 ဂျော့စ် (L.L.B)

ငါးပေါင်းထုပ် အုပ်စားနည်း

မွန်ပြည်နယ် ဒေသကြီးတွင်
 ဝမ်းနှင့် စားသုံးရန် ဟင်းတစ်မည်
 ကြော်လည်းကောင်း၊ ရေခဲကြမ်း
 နှင့်တွဲ၍ စားသောက်ရန်အတွက်
 လည်းကောင်း၊ ခန့်ရည်၊ ထန်းရည်၊
 ဓရက်၊ ဘီယာတို့နှင့် တွဲသည့်
 အမြည်းအမြစ် လည်းကောင်း၊
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ပြီး ခံတွင်း
 ဖြစ်စေသည့် အစားအစာတစ်မျိုး
 ရှိပါသည်။

မော်လမြိုင်ဒေသတွင် မြို့ပေါ်
 ရေ၊ တောရွာများတွင်ပါ ငါးပေါင်း
 ထုပ်များကိုထုပ်၍ ရောင်းချကြသူ
 များရှိသလို၊ ဝယ်ယူစားသုံးသူများ
 လည်း ရှိကြပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် နံနက်တိုင်း
 “ပိပျတ်” ဟု အော်၍ လှည့်လည်
 ရောင်းချကြသလို၊ မော်လမြိုင်ဒေသ
 လှည့်လည်း “ငါးပေါင်းထုပ်” ဟု
 အော်၍ လှည့်လည် ရောင်းချသူ
 များမှာ ရှိကြသည်။

ယင်း ငါးပေါင်းထုပ်ရောင်းချ
 သော လုပ်ငန်းသည် အသက်
 များဝမ်းကျောင်း အလုပ်တစ်မျိုး
 ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မွန်ပြည်နယ်ဒေသ
 မှ တိုင်းရင်းသားများ၊ ရန်ကုန်မြို့
 JJA, June, 2018.

ငါးပေါင်းထုပ် မြို့လုပ်ရန်ပစ္စည်းများ
 လိုအပ်သောအရာများနှင့် ကြက်ပုန်ကို နယ်နေပုံ

သို့ရောက်သောအခါ ငါးပေါင်းထုပ်
 ကိုတော့ မမေ့ပါ။ ငါးပေါင်းထုပ်
 သတ်ရတိုင်း ငါးပေါင်းထုပ်လုပ်
 စားလေ့ ရှိကြပါသည်။ ငါးပေါင်းထုပ်
 လုပ်စားနည်းကို မော်ပြပေးချင်ပါ
 သည်။
 နတ္ထရာဇာရင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

• ငါးတုံးများကို ငရုတ်သီးထောင်းဖျော်ပြီး ထည့်၍ နယ်ထည့်

• ငှက်ပျော့ရွက်ကို အနည်းငယ်ပျော့ပျော့စားအောင် မီးကပ်ပြီးနောက် လေးထောင့်ပုံ သုတ်ပြီးနု

• ငှက်ပျော့ပတ်ထိ ခဲယိုရွက်တင်၍ ငရုတ်သီးထားသော အဆာပလာများ ထည့်ထည့်

၉၈ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လှိုင်အိမ်သော ပစ္စည်းများမှာ

ငှက်ပျော့ရွက် အရွက်ကြီး(၆)ရွက် ခန့်၊ ထက်ခြမ်းခွဲမီး အနည်းငယ် ကင်ရသည်။ ပျော့ပျောင်းစေရန် ဖြစ်သည်။ ယင်းကို အဝတ်ဖြင့် သန့်ရှင်းအောင် သုတ်ပြီး နယ်ထည့်

သွားဖြောင့်ထိုးတံတစ်ထပ် မည်။ ထိုငှက်ပျော့ပုစွန်များ အတွင်း သားကို ပါးပါးလှီး ရေဆေးထားရမည်။ ကြက်သွန်နီ ငါးဆယ် ကျပ်သားခန့် ပါးပါးလှီးထားရမည်။ ငါးခူဖြစ်စေ၊ ငါးပုတ်သင်ဖြစ်စေ အသားများပြီး အရိုးနည်းသည် ငါးတစ်မျိုးကို အသားလွှာပြီး (၂၀) ကျပ်သားခန့်ကို အရွယ်ညီ (၂၅)ထပ် ခန့်လှီးထားရမည်။ ခဲယိုရွက်ကြီး (၂၅)ရွက်ခန့်ရေဆေးပြီး ထပ်ထားရမည်။

ငရုတ်သီးအစိမ်းမှုန့် (၃)ကျပ် သား၊ အစပ်စားလိုလျှင် (၅)ကျပ် သားတွင် ကြက်သွန်နီ/ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ဂျင်း၊ စပါးလင်၊ ငရုတ်ကော်၊ စသည် သင့်စွဲထည့်၍ ငရုတ်ဆုံတွင် သမအောင်ထောင်းထားရမည်။

ထိုသို့ ထောင်းထားသော ငရုတ်ထောင်း လေးပုံသုံးပုံကို ဖယ်ထားပါ။ လေးပုံတစ်ပုံကို ငါးတုံးကလေးများတွင်ထည့်၍ (၂)ကျပ်သားခန့် ဆား၊ နန္ဒင်း၊ ငါးပိစိမ်းစား၊ အချိုမှုန့် သင့်တော်စွဲထည့်ပြီး နယ်ထည့်ရမည်။ အချိန်အဆကောင်းမှ စားကောင်းမည်။

လှီးထားသော ကြက်သွန်(၅) ကျပ်သားခန့်နှင့်၊ လှီးထားသော

• ငှက်ပျော့ရွက်ထိရှိ ခဲယိုရွက်ထိတွင် အဆာပလာများ ပိုထည့်

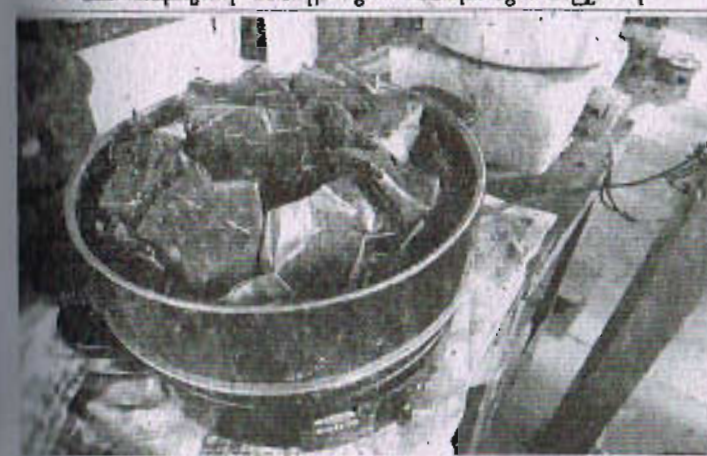

• ငါးပိစိမ်းထုတ်တင်ထုပ် ထုပ်ပြီးနု

• ငါးပိစိမ်းထုတ်တင်ထုပ် ထုပ်ပြီး နုထောင်

• ငါးပိစိမ်းထုတ်တင်ထုပ် ထုပ်ပြီးနောက် ထည့်ထည့်

ငှက်ပျော့ပုစွန်များကို ရောပါ။ ဆန်စိမ်းမှုန့် (၆)ကျပ်သားခန့် ထည့်၍ ဖယ်ထားသော ငရုတ်ထောင်း လေးပုံသုံးပုံထည့်။ ဆီ(၃)ကျပ်သား၊ ဆား၊ နန္ဒင်း၊ ငါးပိစိမ်းစား၊ အချိုမှုန့်တို့ကို သင့်တော်စွဲထည့်ပြီး နယ်ပါ။ အချိန်အဆ အရေကြီးသည်။ ငှက်ပျော့ပုစွန် လေးထောင့်ပုံကို ဘယ်လက်ဖဝါးတွင်တင်၍ ခဲယိုရွက်ကိုခင်းပြီး ငှက်ပျော့ပုစွန်၊ ကြက်သွန်၊ ဆန်မှုန့်နယ်ထားသော အဆာပလာများကို ဟင်းခပ်စတီးဖွန်းဖြင့် (၃)ဖွန်းခန့်ခပ်၍ ခဲယိုရွက်ပေါ်မှာ ရှည်မျောမျောလေး ထည့်ရသည်။

ငါးတစ်တုံးကိုထည့်ပြီး "ငါးပေါင်းထုပ်" ထုပ်နည်းအတိုင်းထုပ်၍ သွားကြားထိုးတံနှင့်ထိုးကာ ခိုင်မြဲအောင် လုပ်ရသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း (၂၅)ထုပ် ရရှိမည်။

အချင်း(၁)ပေရှိသော ပေါင်းအိုးတွင်ထည့်လျှင် (၂၅)ထုပ်အံ့ကျ ဖြစ်ပါသည်။ လျှစ်စစ်မီးဖြင့် မိနစ်(၃၀) ပေါင်းလျှင် ကျက်ပါမည်။

ထိုအထုပ်ကို ဖြေလိုက်လျှင် နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၁

• အနံ့ပျံ့ပြီး ပူပူနွေးနွေးစားသုံးလျှင်

• နှာခိုက် ဝမ်းဗြဲထောက် အနံ့ပျံ့လိုက်စဉ် ကနားပြီသာ
ငယ်ငယ်ထုပ်များကို ထည့်ပေးရမည်

• ငယ်ငယ်ထုပ်ကိုဖြည့် စားရန် အဆင်သင့်ပုံ

၂၂ နုပျံ့မှုရောင်ခြည်မပူရင်:

အနံ့ပျံ့ပြီး ပူပူနွေးနွေးစားသုံးလျှင် အလွန်အရသာရှိပါသည်။ လူတစ်ဦးလျှင် ငါးပေါင်းထုပ်တစ်ထုပ်မှ ထမင်းတစ်နပ်ပြီးပါသည်။

လူဦးရေ (၁၀)ယောက်ခန့်ရှိသော အိမ်ထောင်စုအတွက် ငါးပေါင်းထုပ် တစ်ပေါင်းသည် တစ်ရက်စာ လုံလောက်ပါသည်။

မိသားစု ငါးဦး၊ ခြောက်ဦးခန့်ရှိသော အိမ်ထောင်စုကတော့ (၂)ရက်ထား စား၍ ရပါသည်။

ငါးပေါင်းထုပ် ခပ်အာဟာရ စားချင်လျှင် ဆန်စိမ်းမှုန့်ကို ပို၍ ထည့်ရမည်။ ငါးပျားပျားစားလိုလျှင် ငါးကို ပိုထည့်နိုင်ပါသည်။ ဆီနည်းနည်း လျှော့နိုင်ပါသည်။ ငါးမထည့်ဘဲ ပုစွန်သီးသန့်ထည့်လည်းရပါသည်။ ဈေးပေါသော ပင်လယ်ငါး ပလာတူးလည်း ထည့်နိုင်ပါသည်။

အချို့က ငှက်ပျော့ဖူး မကြိုက်သဖြင့် မထည့်ပါ။ ကြက်သွန်သီးသန့်ထည့်၍လည်း ရသည်။ အချို့က မျှစ်ကို အပျင်ကလေးများဖြာ၍ ထည့်ကြသည်။

အချို့က ရဲယိုရွက်နှစ်ရွက် ထည့်ကြသည်။ အဆီအနှစ်များကို ရဲယိုရွက်ကစုပ်ယူထားသဖြင့် ရဲယိုရွက်က စားကောင်းလှသည်။

ရောင်းမည် ဆိုလျှင်တော့ ငါးပေါင်းထုပ် ကောင်းကောင်း တစ်ထုပ်ကို (၂၀၀)ကျပ်ခန့်မှ ရောင်းချနိုင်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ (L.L.B)

စွန့်ခွာ
(ဖောင်တော်သီ)

ငါးနားပျောက်နည်း

နိဿရည်း

ကျွန်တော် မောင်ကိုကြီး ခါးကိုက်ပါ။ နားဝေဒနာကို အချိန်ကာလကြာမြင့်စွာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားဖူးပါတယ်။

ပါးနားဝေဒနာ ခံစားနေချိန်မှာ ပါးကို အားပြုပြီး ကုန်းကွ ထိုင်ထလုပ်ရမယ့် အလုပ်ဆို ကြောက်ရွံမိတာ အမှန်ပါ။

တုရားရှိခိုး ထမင်းစား အိမ်သာထက် လူတစ်ယောက် နေ့စဉ် ပုံမှန်လုပ်ရတဲ့ အလုပ်တောင် မလွှဲမရှောင်သာ လုပ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို လုပ်နေရတာလဲ နာကျင်ကြိုက်ခဲတဲ့ဒဏ်ကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားဖူး။ လုပ်ရတာဖြစ်လို့ နောက်ဆက်တွဲ စိတ်ဝေဒနာပါ ခံစားရကြောင်း ပါးကိုက် ခါးနား ဝေဒနာ ခံစားဖူးသူ

တိုင်း ကိုယ်ချင်းစာမိကြမှာပါ။

တစ်ဖက်တစ်ပြန်တမ်းဝင် အရာရှိ ငယ်ဖြစ်လို့ တစ်ကြောင်း၊ ရှေ့တန်းစစ်ဆင်ရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေရတာတစ်ကြောင်းကြောင့် ဆေးရုံတက် ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ တစ်ခွဲဆေးမှူးမှာပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆီ တေဇာတမ်းလိမ်း အနိုင်ခံပါတယ်။ ပျောက်ကင်းခြင်း မရှိပါဘူး။

မောင်ကိုကြီး ငယ်စဉ်က မွေး

သဖေခင်ကြီးရဲ့ နည်းနာနိဿယ အတိုင်း သက်ရင်းကြီးရွက် ခုနစ်ရွက် ခါးစည်းအိပ်တဲ့နည်း၊ ကြပ်ထုပ်ထိုးတဲ့နည်း၊ အိုးစုပ်တဲ့နည်း၊ စတာတွေထဲမှာ အလွယ်ကူပုံ ဖြစ်တဲ့ အိုးစုပ်တဲ့နည်းနဲ့ ကြပ်ထုပ်ပါတယ်။ လုံးဝ သက်သာပျောက်ကင်းမှု မရှိပါဘူး။

* * *
နုပျံ့မှုရောင်ခြည်မပူရင်: ၂၃

၁၉၇၈ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်း...

၁၉၇၉ ခုနှစ်အစ လွတ်လပ်ရေး နေ့မှာ မောင်ဘိုကြီးတို့ချင်း သေဒဏ် ကိုင်တပ်ရင်း(၄) ကျိုင်းတုံမှာ တပ်ခွဲလိုက် အားကစားပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ အသေချာဆုံးဖြစ်တဲ့ ဘောလီဘော မှာ ပထမဆုတံဆိပ် ရရှိရေးအတွက် မောင်ဘိုကြီးကိုယ်တိုင် နည်းပြ ဆရာအဖြစ်နဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးပါတယ်။

ဖုလယာ ရှစ်ယောက် ရွေးချယ် ပြီး နေရာစုံ ကစားအားကောင်းတဲ့ တပ်သားအုန်းဆိုင်ကို တွန်းအားပေး သင့်ယူစဉ်မှာ ခါးကိုက်ခါးနားဝေဒနာ စတင် ခံစားရတော့တာပါပဲ။

တပ်သားအုန်းဆိုင်ဟာ အရပ် ရှည် ခုန်အားကောင်း ရိုက်ချက်ပြင်း လို့ အပိုင်ရိုက်ချလိုက်ပြီဆိုရင် ဆယ် ပေစည်းအတွင်း ဝင်ပါတယ်။

မောင်ဘိုကြီးကတော့ စိတ်တိုင်း ကျမဖြစ်လို့ ချီးကျူးစကား မဆိုချင် ပါဘူး။ ဘာကြောင့်ဆို တပ်သား အုန်းဆိုင် ရိုက်ချက်ဟာ မျက်နှာ မူရာ တစ်ပေါက်တည်း ရိုက်တတ် လို့ပါ။

'ဘယ်ညာ လွဲရိုက်စမ်း အုန်းဆိုင်၊ မင်းကို ပြောရတာ အကြိမ်တစ်ရာ မကတော့ဘူး။ မင်း အကြောသိတဲ့ ပြိုင်ဘက်ဆို မလွယ်ဘူးနော်'

ဆရာထက် တပည့်လွမ်း စွမ်းထက်စေချင်တဲ့ မောင်ဘိုကြီးရဲ့ စေတနာပါ။

'မလွယ်ဘူးဆိုရင် ဗိုလ်ကြီး ဘရော်ကင် လုပ်ကြည့်ပါလား' အဲဒီနေ့ မနက်ပိုင်း တပ်သား

၂၄ နဂါးရောင်ခြည်ပရစင်း

အုန်းဆိုင်ကို မောင်ဘိုကြီးကိုယ်တိုင် ပင့်ထောင်ပြီး ရိုက်ခိုင်းထားတာ အလုံးပေါင်း တစ်ရာကျော်ပါတယ်။ လျှာထွက်ပြီး အမောဖောက်နေပါပြီ။ မောလာတော့လဲ စိတ်မရှည်ချင် တော့တာ နားလည်ပေးချေယ့်အစား ငါ့မွေးတဲ့မောက် ငါ့ပြန်ခြောက်ရ လား အသိစိတ်ဝင်ပြီး...

'မင်း ငါးလုံးရိုက်လို့ ငါ သုံးလုံး ပိတ်နိုင်ရင် မင်းအရှုံး'

'စိန်လိုက်လေ ဘာကြေးလဲ'

'ဧည့်...မင်းက ငါ့ကို ကြေးခေါ် တယ်ပေါ့။ ရတယ် ဘာကြေးလဲ'

'ကျွန်တော်ရှုံးရင် ကျွန်တော့် ဟင်္စကေး ပေးမယ်။ ဗိုလ်ကြီးရှုံးရင် ဗိုလ်ကြီးဟင်းစကေး ကျွန်တော့် ကိုပေး'

'အိုကေ'

မောင်ဘိုကြီးရဲ့ ခါးနာရောဂါ စိတ်ခေါ်ခြင်းလုပ်ငန်း စ,ပါတယ်။

'ဘုန်း...'

'ဗိုလ်ကြီး လက်ကျိုးသွားမယ်' ပထမတစ်လုံး စိုက်ဆင်းသွားလို့ မောင်ဘိုကြီး အရှုံးပေးလိုက်ရပါ တယ်။

'အုန်း...'

'ရေထွက်သွားမယ် မှတ်ထား'

ဒုတိယတစ်လုံး ဆယ်ပေစည်း အတွင်းကျပါတယ်။ တပ်သားအုန်း ဆိုင် ပြောအားရှိသွားပါတယ်။ မောင်ဘိုကြီး ခွန်းတုံမပြန်ပါဘူး။

'အုန်း...'

'ဘုန်း...'

'ဖြည်းဖြည်းရိုက် မင်းမျက်နှာ ပြန်ာပြီဦး စုတ်ပြတ်သွားမယ်'

မောင်ဘိုကြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိတ် ဆို့ပြီး စကားစစ်ထိုးလိုက်ပါတယ်။

'အုန်း...'

'ပြန်း...'

စတုတ္ထအလုံး ပိတ်ဆို့နိုင်လို့ သရေဖြစ်နေပါပြီ။

'မင်း သိက္ခာရှိရှိ အရှုံးပေးလိုက် တော့ အုန်းဆိုင်၊ မင်း ဟင်းစကေး ငါ မစားချင်ဘူး'

'ဖိုင်နယ်ပဲလေ၊ ဗိုလ်ကြီးဟင်းတုံ လဲ ကျွန်တော် မစားချင်ပါဘူး။ ငါ ပေမယ့် အုန်းဆိုင်ရာ ကြောက်ပါပြီ ဖြစ်သွားအောင် ဦးချိုပြလိုက်ဦးမယ်'

'က...ကြာတယ် စမယ်'

'ထောင်ပြီ'

'ရိုက်ပြီ'

'အုန်း...'

'ဘုန်း...'

'အား...အိး'

ပဉ္စမမြောက် ဖိုင်နယ်ရိုက်ချက် မောင်ဘိုကြီး ပိုင်နိုင်စွာ ပိတ်ဆို့ နိုင်ပေမယ့် ပြန်ပြီး ပြုတ်အကျမှာ ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီး ဖင်ထိုင်အကျ ခါးမျက်နှာသွားပါတယ်။

ပြန်မထနိုင်အောင် နာကျင် ကိုက်ခဲသွားလို့ တပည့်ကျော် အုန်း ဆိုင်ကပဲ ပွေ့ခိုပြီး အိပ်ဆောင်ထဲကို

ပြန်ပေါ့တယ်။ မဖြစ်စေလောက် ကျွန်ုပ်ပိုင်းလေးပါ။

* * *

မောင်ဘိုကြီးတို့ တပ်ခွဲ(၃)မှာ အရာရှိနှစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

အလုပ်သင် ဗိုလ်လေးတစ်ယောက် စော့ ရှိပါရဲ့။ တပ်ရင်းမှူးကြီးက...

'ပုံရိပ်ပေါ် အပွင့်မတင်ခင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအလုပ်တွေ မခိုင်း ကြပါနဲ့'

ထိုတဲ့ အမှာစကားအရ အောင် မြဲချဲ့တိုက်ကင်း လှည့်ကင်း ကင်း မှု။ လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှ မောင်ဘို

ကြီးပဲ တစ်ပင်တိုင်မင်းသားကြီး လှုပ်ပေးရပါတယ်။

မောင်ဘိုကြီးတို့တပ်ခွဲ စခန်းထိုင် နယ်မြေဟာ ကျိုင်းတုံမြို့ အရှေ့

မြောက် မိုင်(၃၀)ကျော်အကွာ ရန်သူ မျှောက်ခရီးသာရှိတဲ့ ဝမ်ရန်

တောင်ကုန်းလို့ခေါ်တဲ့ ရင်ဆိုင်ကုန်း မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စခန်းက ထွက်ပြီဆို တစ်နာရီ တစ်နာရီခွဲလောက်ဆို ရန်သူနဲ့ ထိပ်

တိုက်တိုးပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်ပါတယ်။

'ဘောင်း...ဒိုင်း...အုန်းခနဲ' ဟစ်

ပြီးရင် မြန်မူနဲ့ ထိုးမှောက် နေရာ မျှန်ခြင်းမရှိဘဲ ဖြည်းဖြည်းချင်း

လက်ထောက်မှောက်ရပါတယ်။

အုန်းခန်းကျင် တစ်ချိုးနဲ့ ဖြတ်

မရသွားတဲ့ ကျည်ထိမှန်မှုကို ကျန်ရက်နိုင်ဘဲ မခံရနိုင်လောက်

အောင် နာကျင်တဲ့ ခါးနာဝေဒနာကို ခံစားနေရလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတဲ့အတိုင်း တစ်ခွဲမှာ အရာရှိ (၄)ယောက် ရှိရမယ့်အစား (၂) ယောက်ပဲရှိလို့ တပ်ခွဲမှူးကိုတောင် ဖွင့်မပြောဖြစ်ပါဘူး။

စစ်ဆင်ရေးကာလ ခြောက်လ ကျော်လွန်လာပြီဖြစ်လို့ အဆင်ပြေ

တဲ့တံဆိပ်နဲ့ တပ်ရင်းပြန် အနားရမှ ဆေးတပ်ဆွယ်မှူး ဆရာဝန်နဲ့ ပြသ

ပြီး ဆေးကုသမှု ခံယူမယ်လေလို့ အားတင်းပြီး ဆေးနည်းတိုနဲ့ပဲ ကု

နေရပါတယ်။

* * *

တစ်ထဲ မဝင်ခင် မိဘနဲ့ အတူနေ စဉ်က မောင်ဘိုကြီးရဲ့ ဖခင်ကြီးဟာ

ဗိန္ဒောဆရာ မဟုတ်သော်ငြား တိုင်းရင်းဆေးဝါးနဲ့ ရောဂါဝေဒနာကို

ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ကုသတတ်ပါ တယ်။

ဖခင်ကြီးကိုယ်တိုင်ရော သား သမီးတွေဖြစ်တဲ့ မောင်ဘိုကြီးတို့

ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေပါ ရောဂါ ဝေဒနာ တစ်ခုခုဖြစ်လာပြီဆို အပင်

အမြစ် အခေါက် အသီး အရွက် တွေကို ဆေးဝါးအဖြစ် စိမ့်ပြီး ကုသ

ပေးတတ်ပါတယ်။ ဖခင်ကြီးကိုယ်တိုင် မကြာခဏ ခံစားရလေ့ရှိတဲ့ ခါးနာဝေဒနာကို

တော့ သက်ရင်းကြီးခုနှစ်ရွက်ကို ပုဆိုးပိုင်းမှာခင်း ညဘက် ခါးကို

ပတ်အိပ်တတ်ခြင်းပါ။ သုံးကြိမ် လောက် ဆောင်ရွက်ပြီးပြီဆို အရှင်း

ပျောက်ကင်းကြောင်း လေ့လာတွေ့ ရှိရပါတယ်။

မောင်ဘိုကြီးတို့ စခန်းပတ်လည် မှာ သက်ရင်းကြီးပင် တစ်ပင်မှ

ရှာမတွေ့လို့ ကုသမှု မပြုလုပ်နိုင် ပါဘူး။

ဖခင်ကြီးရဲ့ ဒုတိယနည်းကတော့ ချင်း မိသလင် စပါးလင် လင်းနေ

အပူအစပ်အပင်တွေကို ထုထောင်း ထုပ်ပေါင်းတင်ပြီး ကျပ်ထုပ် ထိုးတဲ့

နည်းပါ။

စခန်းဝန်းကျင် တောင်ကုန်းတွေ မှာ မြင်းခွာရွက်နဲ့ ရှမ်းနံနံပင်တွေပဲ

ရှိလို့ ဒုတိယနည်းကိုလဲ လက်လျှော့ လိုက်ပါတယ်။

ဖခင်ကြီးရဲ့ တတိယနည်း ကတော့ အိုးစုပ်တဲ့နည်းပါ။

အထက်စုတ်တစ်ခုမှာ ဂရုစိုနေတဲ့ အိမ်သုံးထား ထည့်ထုပ်ပြီး ထိပ်ဖက် ဂရုစိုထိတ်ပါတယ်။ ဟက်လက်လှန်

ရွက်ထိတ်ပြီး အထက်ထိတ်ကို မီးရှို့ ပါတယ်။

မီးရှို့ရလာတဲ့အခါ အတာအိုး သာသာအပူယိုပြီး ဖြည့်ပြီး မှောက်ချ လိုက်ပါတယ်။ မီးထသွားတဲ့အခါ နဂါးရောင်ခြည်ပရစင်း ၂၅

ခိုက်ကြော ထားကြော သီးကြောတွေ နယ်ယူပြီး ကုသတဲ့နည်းပါ။

အလွယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ တတိယ နည်းမှာ မြေအိုးအစား ဟန်းကော် ချိုင့် အသုံးပြုပြီး သုံးရက်နဲ့ မပျောက် လို့ တစ်ပတ်အချိန်ယူ ကုသကြည့် ပါတယ်။ ခါးနာဝေဒနာအပြင် အကြောတွေပါ နာကျင်တဲ့ အပို ဆောင်းရောဂါ ရတာပဲ အဖတ် တင်ပါတယ်။

ဆေးရုံတက် ဓာတ်မှန်ရိုက် ရောဂါရှာကုမှ ပျောက်တော့မှာပါ။

* * *

'သူငယ်ချင်း ဘိုကြီး ဆေးရုံ တင်တာ လွယ်ပါတယ်၊ တင်ပေးလို့ ရပါတယ်။ တစ်ခွဲရှိတာက မင်းနဲ့ တစ်ပတ်စဉ်တည်း သူငယ်ချင်းတွေ ပရိုမိုးရှင်းရတဲ့အခါ မင်းနောက်ကျ လိမ့်မယ်'

'ဘယ်တတ်နိုင်မလဲကွာ'

'ဒီလိုလုပ် မင်း ဆေးရုံမတက်နဲ့'

'ဟာကွာ...'

'ဝါပြောတာ ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး ပါတစ်ပတ်စာ လိမ်းဆေးနဲ့ သောက်ဆေး ပေးလိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ မနက်နာရီဝက် ညနာရီဝက် ဟိုထလုပ် ဟက်လက် လှန်ပြီး ဘယ်ရီဆွဲ'

'သေရချည့်ရဲ့ ဒေါက်တာ။

ပေါက်တူးရာ'

'မင်းပဲ ပျောက်ချင်တယ်ဆို'

'အေးလေ'

'ပျောက်ချင် ငါပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်'

ကျိုင်းတုံဆေးရုံ တပ်ဆွယ်က တပ်ဆွယ်ပျားသူငယ်ချင်း ဆရာဝန်

၉၆ နက္ခတ္တပျော်ခြင်္ဂါပျဏ်း

မိုလ်ကြီး ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ပေးမယ့် သက် သာသလောက်သာရှိပြီး အရှင်း မပျောက်ပါဘူး။

ဖြစ်ချင်တော့လဲ စက္ကန့်ပိုင်းလေး ပါ။

ခံစားရတဲ့ဝေဒနာ ကာလရှည်စွာ ကုသလို့လဲ မပျောက်လို့ စိတ် ဝေဒနာပါ နောက်ဆက်တွဲ ခံစားရပါ တယ်။

* * *

ပျောက်ပြီဆိုတော့လဲ စက္ကန့် ပိုင်းလေးပါပဲ။ ပြောမယ့် ကြံ့ဘူးမှ သိ ဆိုသလိုပါ။ ကိုယ့်ရောဂါ ပျောက် လို့ ပျောက်မှန်းတောင် မသိလိုက်ဘဲ မောင်ဘိုကြီးကတော် ပြောမှ သိရ တာက ဒီလိုပါ...

တစ်နေ့...

အဲဒီတစ်နေ့က မောင်ဘိုကြီးနဲ့ တပ်စုနှစ်စု တောင်ကြီးက တက် လာတဲ့ယာဉ်တန်း (ကွန်ဗိုလ်)ကြို တာဝန်နဲ့ မိုင်သုံးဆယ်ခန့်အကွာ "တုံတာရွာ"ကို တိုယိုတာယာဉ် နှစ်စီးနဲ့ ခရီးထွက်ရပါတယ်။

ကျိုင်းတုံ-တုံတာလမ်းကြောဟာ တောင်တက် တောင်ဆင်း တောင်

လက်မောင်းတောင် ကမ်းပါးယံတွေ မှာ မောက်လုပ်ထားတဲ့ ကျောက် ခင်းလမ်း ဖြစ်ပါတယ်။

တောင်ပြိုရေတိုက်စား မြေသားမှ လို့လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ကျင်းတွေ ချိုင့်တွေ ရွှံ့နွံတွေနဲ့ချည်းပါ။

ကားစီးရတာနဲ့ မတူဘဲ ဘယ်ညာ ယိမ်းငှိုးနေလို့ လှေစီးရသလိုပါ။ တစ်ပေ၊ တစ်ပေခွဲထိ မြောက်တက် ပြန်ကျလို့ ဒုန်းပြေးတဲ့ မြင်းကို စီရ သလိုပဲ ခံစားရပါတယ်။

ခရီးစဉ်ပြီးဆုံး အိမ်ပြန်ရောက် ခဏနားပြီး ရေချိုးနေစဉ်မှာ...

'လှေကုန်ဆန်း မလှုပ်တော့ဘူးထော' လို့ မောင်ဘိုကြီးကတော်က သတိပေးပါတယ်။

ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်အရ နေ့စဉ် မနက်၊ ည ထိုင်ထ ဘယ်ရီဆွဲ လက်ထောက်မှောက် လေ့ကျင့်ခန်း မလုပ်ဘဲ ရေချိုးနေလို့ သတိပေး ခြင်းပါ။

ခါးကိုက် ခါးနာ ရောဂါဝေဒနာ အရှင်းပျောက်သွားလို့ လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ဖို့ဟာ လုံးဝ သတိမရတော့လို ပါ။ ဘယ်လိုဆေးဝါးတွေနဲ့ ပျောက် ကင်းသွားတာပါလိမ့်လို့ မောင်ဘို ကြီး စဉ်းစားပြီး အဖြေထုတ်လို့ရ တာကတော့...

'လှိုင်းပေါ်က လှေစီးရသလို ဘယ်သူ့ လူလှိုင်းခြင်း ဒုန်းပြေတဲ့ မြင်းသေတ္တာ အထက်အောက် ခုန်ပေါက်ခြင်းကြောင့် သာ အရှင်းပျောက်ကင်းသွားကြောင်း သိရချာ'

ရှစ်ခွင်ကျော်(မောင်တော်သိ)

မြို့ဝတ်တိုင်း၏ သမိုင်းလှပ အမွေအနှစ်

ကျော်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ယဟာသိမ်တော်ကြီးကား အထူးမ ပူရဏ်ရုပ်
ယဟာသိမ်တော်ကြီးကား အထူးပျက်မှု ခြင်္သေ့ရုပ်

မင်းပြုခဲ့ရာပျူမြို့ဟောင်းဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ၊ သာသနာ ဝင် စေတီပုထိုးများကို တွေ့မြင်နိုင် နက္ခတ္တပျော်ခြင်္ဂါပျဏ်း ၉၇

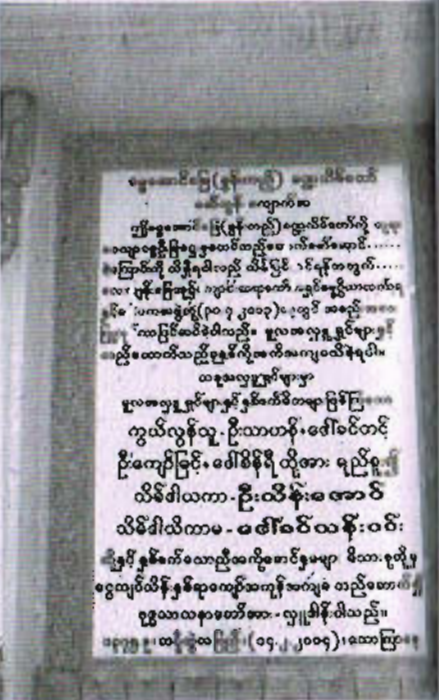

မဟာသီဟတော်ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းအား ဖြစ်တွေ့ရပုံ
ထွန်းဓမ္မာသီဟတော်ကြီးအား ကုသိုလ်ရှင်များမှ
အသစ် တည်ဆောက်မှုကမူ
ထွန်းဓမ္မာသီဟတော်ကြီး၏ (မြန်မာ့ပြည်ထောင်စု) တော်ကြီး
အသစ် လှူဒါန်းထားပုံ

ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းတောက်ခဲ့သည်မှာ မလွဲပါ။ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ နန်းလုပွဲ၊ နေရာလုပွဲ၊ အာဏာလုပွဲ၊ စစ်ပွဲ ကြီးများ၏ ဆိုးကျိုးကြောင့် ရဟန်း ကောင်း၊ ရဟန်းမြတ်တို့ ကွယ် ပျောက်ခဲ့ကြ၍ သီလအကျင့်များ ပျက်ပြားခဲ့ကြရလေ၏။ ပုဂံခေတ် အစဦးကာလများ၌ မင်းနှင့် ပြည်သူပြည်သား အားလုံး ၉၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြံစံမဂ္ဂဇင်း

သည် အရည်ကြီးတို့၏ လွဲမှားသော အတွေးအခေါ်များကို အဟုတ် တကယ် မှတ်၍ ယုံကြည် ကျင့်သုံး နေကြသည်။ သက္ကရာဇ် ၄၀၆ ခုနှစ်ခန့်တွင် အနော်ရထာမင်းမြတ် ထီးနန်း စိုးစံစဉ် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထုံပြည်မှ အရှင်ဓမ္မဒဿသီ ဘွဲ့မည်ရှိသော “ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်” ပုဂံပြည် သို့ ကြွရောက်လာပါသည်။

ထေရဝါဒ သာသနာတော် စတင် ဆောင်ရွက် သာသနာတော်မူ၏။ ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်ကြီးမှ အနော်ရထာမင်းတို့က သထုံပြည် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် အတူ ပိဋကတ်သုံးပုံအစုံ(၃၀) ဇာတ်ကော် မွေတော်များကို ပူဇော်ခွင့်ကြံပါ သည်။ အရည်ကြီး သာသနာလည် ပြိုကွဲ မှေးမှိန်သွားကြလေ၏။ ထို ပျောက်ကွယ်ခြင်းကား မဟုတ်။ ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်ကြီးမှ အတူ ရဟန်းတော်များ ပါဝင်ပို့ လေ၏။ ထိုအရှင်များကား...
❖ အရှင်အာနန္ဒာ၊
❖ အရှင်ဉာဏ၊
❖ အရှင်သီလက္ခ တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒ သာသနာတော် စတင် ဆောင်ရွက် သာသနာတော်မူ၏။ ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်ကြီးမှ အနော်ရထာမင်းတို့က သထုံပြည် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် အတူ ပိဋကတ်သုံးပုံအစုံ(၃၀) ဇာတ်ကော် မွေတော်များကို ပူဇော်ခွင့်ကြံပါ သည်။ အရည်ကြီး သာသနာလည် ပြိုကွဲ မှေးမှိန်သွားကြလေ၏။ ထို ပျောက်ကွယ်ခြင်းကား မဟုတ်။ ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်ကြီးမှ အတူ ရဟန်းတော်များ ပါဝင်ပို့ လေ၏။ ထိုအရှင်များကား...
❖ အရှင်အာနန္ဒာ၊
❖ အရှင်ဉာဏ၊
❖ အရှင်သီလက္ခ တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးယခင်က လုံးဝ မရှိခဲ့ဘူးသေး သော သိမ်တော်ကြီးများကိုလည်း အနော်ရထာမင်းကြီးက သာသနာ ပါယကာ ခံယူ၍ သိမ်တော်ကြီးများ သိမ်မှတ်ခြင်း၊ သိမ်သမုတ်ပွဲများကို ကျင်းပရန် ဒေသနာတော်နှင့်အညီ တည်ဆောက် လှူဒါန်းတော်မူပါ လှည်း။ ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် ဝိပဿနာလင်္ကာရဋီကာ အလိုတော် မတိုင်း သိမ်တော်ကြီး(၂၇)သိမ် တို့ကို တည်ဆောက် သိမ်သမုတ် ပြုကြမ်း “အရှင်နန္ဒဝံသ(မြို့သာ)” ၏ “သိမ်မှတ်တမ်း” ကို ဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။

ပုဂံမြို့ မြင်းကပါရွာ၏အနီး ကုသိုလ်ရှင်သိမ်တော်ကြီးက စတင် တည်၏။ မြို့ဝန်းကျင်... ကုသိုလ်ရှင်သိမ်တော်ကြီး [မြင်းကပါရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ရွှေစည်းခုံရင်ပြင်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ငါ့သရောက်ရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [စီးကျမ်းရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [တံစိုးမလည်ရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ကျောက်ပန်း] မတောင်စုနှင့် နွားတိုကြီးအကြား] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [တောင်သာမြို့] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ပုဂံမြို့ တောင်ဘက်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ကျောက်ပန်းတောင်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး

ပုဂံမြို့ မြင်းကပါရွာ၏အနီး ကုသိုလ်ရှင်သိမ်တော်ကြီးက စတင် တည်၏။ မြို့ဝန်းကျင်... ကုသိုလ်ရှင်သိမ်တော်ကြီး [မြင်းကပါရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ရွှေစည်းခုံရင်ပြင်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ငါ့သရောက်ရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [စီးကျမ်းရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [တံစိုးမလည်ရွာ] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ကျောက်ပန်း] မတောင်စုနှင့် နွားတိုကြီးအကြား] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [တောင်သာမြို့] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ပုဂံမြို့ တောင်ဘက်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး [ကျောက်ပန်းတောင်] မြို့ဝန်းကျင်သိမ်တော်ကြီး

ထွတ်သီဟတော်ကြီး၏ မြို့ကသိမ်တော်ကြီးအား တွေ့မြင်ကြည့်လိုရုံ (ကမ်းပါးရပ်တွင် တည်ရှိ၍ ခြင်္သေ့သော နေရာမှိုက်ထားသည်။)

၁၀။ လယ်ယာသိမ်တော်ကြီး
၁၂။ ညောင်ပင်လှသိမ်တော်ကြီး
၁၃။ စကန်းသိမ်တော်ကြီး [အိုင်ရေဦး]
၁၄။ ရေကြည်သိမ်တော်ကြီး
၁၅။ ကုက္ကသိမ်တော်ကြီး
မိတ္ထီလာဝန်းကျင်...
၁၆။ ပဲခူးသိမ်တော်ကြီး
[မိတ္ထီလာကန်တော်အထက်]
၁၇။ ကတ္တုကန်သိမ်တော်ကြီး
၁၈။ ဝတ်ကျောက်သိမ်တော်ကြီး
၁၉။ ရှင်ပင်ရွှေကုသိမ်တော်ကြီး

၂၀။ သားဖန်းသိမ်တော်ကြီး
[ကန်တော်ကြီးအောက်]
၂၁။ ကလိန်ခြေသိမ်တော်ကြီး
၂၂။ ကုက္ကသိမ်တော်ကြီး
၂၃။ ကုန်းတောင်သိမ်တော်ကြီး [မိတ္ထီလာ မြို့လယ်ရှိ ထီးသုံးဆင့် သိမ်တော်ကြီး ပါဝင်လျှင် မိတ္ထီလာမြို့၌ သိမ်တော် ကြီး (၉)သိမ် ရှိနေပါသည်။]
မန္တလေးမြို့ဝန်းကျင်...
၂၄။ နေထွက်သိမ်တော်ကြီး
[အောင်ပင်လယ်၊ ဘိုတက်ကုန်း၊ နက္ခတ္တရာဇ်ခြံစံမဂ္ဂဇင်း ၉၉

• ဗြဟ္မစင်္ကြံအနီး လက်ဆောက်သိမ်၏ လဲလျောင်းသိမ်နှင့် ဘုရားကားပူဇော်ရုံ
• လင်စင်သိမ်၏ မဟာဂိုဏ်းဂူသိမ်တား ပူဇော်ရုံ

ဗြဟ္မစင်္ကြံလှိုင်တော်ကြီး [ကန်ကောက်
ရွာ၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်]
၂၆-နောင်သိမ်တော်ကြီး [၁၁-လမ်း၊
ညောင်ကွဲရပ်၊ အောင်မြေသာစံ
မြို့နယ်]
ဗြဟ္မစင်္ကြံလှိုင်တော်ကြီး
[ပြည်ကျောင်းတိုက်၊ ပြည်ကြီး
တံခွန်မြို့နယ်]
အထက်ပါ သိမ်တော်ကြီး (၂၇)
သိမ်မှာ ယနေ့ထိတိုင်အောင် နှစ်
ပေါင်း(၉၇၀)ကျော် ဗုဒ္ဓသာသနာကြီး
အတွင်း တည်တံ့ခိုင်မြဲစွာ တည်ရှိနေ
သော နတ္ထရာဇာဓိမြို့ပြပုဂ္ဂလိက

ပါသည်။
ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ကြီး တည်နေသရွေ့ သိမ်တော်ကြီး
များသည်လည်း တည်ရှိနေမည်သာ
ဖြစ်သည်။
ရှင်အလှံ မထေရ်မြတ်ကြီး၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့် စစ်ကိုင်းတောင်နှင့်
မင်းဝံတောင် (၂)သွယ်တွင် သမိုင်း
ဝင်သိမ်တော်ကြီး(၃၀)ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။
၁။ တောဝန်သိမ်
“အရုဏ်တက်သိမ်” ဖြစ်သည်။

တောဝန်စေတီတော်ကြီး တည်ရှိရာ
ဝတ်ရုံတောင်တော်၌ တည်ရှိသည့်
သက္ကရာဇ် ၃၈၃ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓ
အနုရုဒ္ဓါမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်
ဖြစ်၏။

၂။ တန်ခူးကည်သိမ်

ဆင်ဖြူတော် တန်ခူးရင်သေ
နေရာ(ကောင်းမှုတော်အနီး) တွင်
သက္ကရာဇ် ၄၅၁ ခုနှစ်တွင် အလောင်း
စည်သူမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်
ဖြစ်သည်။

၃။ ဆဒ္ဒန်သိမ်

ဆင်ဖြူတော် ညွှန်ပြခဲသေ
အရပ်၌ သက္ကရာဇ် ၄၉၇ ခုနှစ်
တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး
ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည်။

၄။ ဘုရားတောင်သိမ်

“နန်းဦးသိမ်”ဟူ၍ အမည်
သည်။ သက္ကရာဇ် ၆၀၆ ခုနှစ်
သီရိလင်္ကာပြန် ဆရာတော်
တည်ဆောက်ပါသည်။ နန်း
စေတီအနီးဟု ဖော်ပြပါသည်။

၅။ ကျွဲရွာသိမ်

“အုတ်တိုက်သိမ်”ဟု ဝါ
ရွာတွင် ပတ္တမြားတောင်ခြေ၌
ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၇၃၀ ပြည့်
ကျွဲရွာမင်း၏ ကုသိုလ်တော်
သည်။

၆။ တောတောင်ဘိဂူသိမ်

ကျွဲရွာမင်းကြီး၏ အပတ်
တောတောင် ဘိလူးမဟာ
သက္ကရာဇ် ၇၃၀ ခုနှစ်တွင် တည်
လှူဒါန်းသည်။ တောတောင်

• ဂုဏ်အင်္ဂါဂိုဏ်းတော်ကြီးတား

တောမြင်ကြည်ဥရိဂုံ

• သမိုင်းဝင် တီလောကရာ သိမ်တော်ကြီး ကြည်ဥရိဂုံ

• ကန္တာတော်ရပ်မှ ယွန်းသိမ်တော်ကြီး

• ယွန်းသိမ်တား
စာပေသင်တန်းနှင့် ဂျာနယ်ရုံ
• မွန်မဟာသိမ်တော်ကြီး၏
မင်းညာသိမ်

• နတ္ထရာဇာဓိမြို့ပြပုဂ္ဂလိက

• ထွန်းမြင်သိင်္ဃာတော် ကောင်းကင်ဘုရားတော်၏ သိင်္ဃာ
• ကောင်းကင်ဘုရားတော်ကြီး၏ အနီး မကုသိုလ်တော်ကြီး

ဆရာတော်ကြီးက သိမ်သပုတ်သည်။

၇။ ရွှေမုဒ္ဒာသိင်္ဃာ

ကြမ်းသိမ်ခေါ် “မွန်းတည့်သိမ်တော်ကြီး” ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၈၄၃ ခုနှစ်၌ မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၏ မိဖုရားစောကုသိုလ်တော်ဖြစ်သည်။

၈။ ရှင်ရာမသိင်္ဃာ

ပတူကြီးသံဃရာဇက သက္ကရာဇ် ၈၆၂ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ နေရာမျှကိုပင် မတွေ့နိုင်တော့ပါ။

၉။ ရတနာသိင်္ဃာ

ရတနာစေတီ (ဆင်ဖျားရှင်)၏ အနောက် တောင်ဘက်တွင် သက္ကရာဇ် ၈၉၂ ခုနှစ်၌ မိုးညှော်မင်းကြီးကောင်းမှု ဖြစ်သည်။ နေရာမျှသာ ရှိတော့သည်။

၁၀။ ပတ္တမြားသိင်္ဃာ

ပတ္တမြားစေတီ တောင်တော်၌ တည်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၉၃ ခုနှစ်တွင် သံဃရာဇာတစ်ပါးမှ တည်ထားခဲ့သည်။ ယခုအခါ အသစ်တည်ထားပါသည်။

၁၁။ ရတနာဂီရိသိင်္ဃာ

ရတနာဂီရိတောင် လုံးတော်ကြီးစေတီအနီး တည်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် အနန္တသင်္ကြံအမတ်နှင့် ဇနီးမှ ကုသိုလ်တော်ဖြစ်သည်။

၁၂။ ငှက်မြတ်နားသိင်္ဃာ

သုဝဏ္ဏဂီရိ ခေါ် စာမရိတောင်၌

• ထွန်းမြင်သိင်္ဃာကြီး မင်းပဲကောင်းကား ဖြစ်တော့ရုံ

၁၈၂။ နက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌိဗိမ္မာရေ

• ဇာနည်သိင်္ဃာကြီးကား အသစ်ဆောက်လုပ်ထားပြီးပုံ
• ဇာနည်သိင်္ဃာအတွင်းမှ ရတနာသိင်္ဃာ၊ ရှင်မုဒ္ဒာတော်ကား ဖြစ်ပြီးပုံ
• ကျောက်ပိုင်သိင်္ဃာကြီးကား တွေ့မြင်ရပုံ

တည်ရှိသည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ မုဒ္ဒာစေတီဖြစ်သည့် မြက်မြတ်နားစေတီတော်နှင့် အနီးကပ်ရှိသောကြောင့် “ငှက်မြတ်နားသိင်္ဃာ” ဟူ၍ အမည်ကျော်ကြားသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၃၀ ပြည့်နှစ်၌ ပြည်သူ့ဝိဟာသုမင်းကြီး မီးတားတံတိုင်းမှတ်တကွ ကုသိုလ်တော်ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၈၄၂ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယမင်းမရိဝင်က ယင်းကို ထပ်မံ ပြုပြင်

ခဲ့၏။

၁၃။ စက္ကမော်သိင်္ဃာ

မော်ကိုးမော်အပါအဝင် စက္ကမော်ချောင်း၌ တည်ရှိခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၈၄၁ ခုနှစ်၌ သီဟသူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ဖြစ်သည်။

၁၄။ ခါဝဲတောင်သိင်္ဃာ

သမိုင်းမင်း ခါဝဲတောင်၌ တည်ရှိသည်။ ခါဝဲတောင်စေတီတော်၏

အနီး၌ တည်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၄၄ ခုနှစ်တွင် ဝိမလာဒေဝီမိဖုရားကြီး၏ ကုသိုလ်တော်ဖြစ်သည်။

၁၅။ မင်္ဂလာသိင်္ဃာ

ဤသိင်္ဃာတော်မှာ “နေဝင်သိင်္ဃာ” တော်ဟု ကျော်ကြားပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေစန်းကျောရှင် မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ဖြစ်သည်။ စက္ကမော်သိမ်နှင့် တစ်ပြုမျှသာ အကွာအဝေး ဖြစ်သည်။

၁၆။ ဗျည်းညားသိင်္ဃာ

ဧရာဝတီမြစ်အနီး ဗျည်းညားစေတီတော် တည်ရှိခြင်းကြောင့် မွန်အမတ်ကြီး ပညားကျန်းတေးက လှူဒါန်းခြင်းကြောင့် “ဗျည်းညားသိင်္ဃာ” ဟု အမည်တွင်ပါသည်။ “ဝန်သိင်္ဃာ” ဟုလည်း စာတန်းရှိ၍ သက္ကရာဇ် ၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ရွှေမင်္ဂလာနက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌိဗိမ္မာရေ

ကရင်ပြည်နယ်တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ဘုရားတော်၊ ဘုရားတော်၊ ဘုရားတော်၊ ဘုရားတော်

ရပ်တွင် တည်ရှိပါသည်။

၁၇။ ရွှေပခြင်္သေ့

တောင်ဖိလာ တောင်လက် မောင်း၌ တောင်ဖိလာစေတီ အနီး တည်ရှိသည်။

ရွှေပခြင်္သေ့မင်းသမီးက တောင် ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးအား လှူဒါန်း ခဲ့သောကြောင့် "ရွှေပခြင်္သေ့" ဟုသာ ကျော်ကြားပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဖြစ်သည်။

၁၈။ ဗုဒ္ဓသီရိ

ကောင်းမှုတော်အနီး မကျည်းစင် ရွာတွင် ရှိသည်။ ဇင်းမယ်သို့ ခေါ် ဆောင်သွားခြင်းကြောင့် ဇင်းမယ်ပါ ဘုန်းကြီးကို ဝိဇ္ဇာ "ယွမ်းသီရိ" ဟု အမှတ်အသား ရှိသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၀၀၁ ခုနှစ် ဖြစ်၏။ အလှူရှင် အတိအကျ မသိနိုင်ပါ။ ၁၀၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

၁၉။ ခြင်္သေ့တိုက်သိမ်

ဤသိမ်တော်ကြီးကား ကောင်းမှု တော်ဘုရားကြီး၏ အရှေ့မြောက် ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

အရှင် သီလာစာရမထေရ်မှ သက္ကရာဇ် ၁၀၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် သမုတ်ပါ၏။ မူကွဲကျမ်းတစ်ခု၌ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၀ ပြည့်နှစ်ဟု ဆို ထားပါ၏။

၂၀။ ဂဠာသိမ်တော်

ရွှေမင်းဝံတောင်ထက်၌ တည်ရှိ သည်။ အရှင်ပညာမဇ္ဈိအရှင်မြတ် ကြီးမှ သက္ကရာဇ် ၁၀၄၁ ခုနှစ်တွင် သိမ်သမုတ်ပါ၏။

၂၁။ မရကန်သိမ်

မင်းဝံတောင် မြောက်စွန်းတွင် တည်ရှိ၏။ အရှင်ပညာမဇ္ဈိ အရှင် မြတ်ကြီးမှ သက္ကရာဇ် ၁၀၈၀ ပြည့် နှစ်တွင် သိမ်သမုတ်ပါသည်။

၂၂။ ရှမ်းသိမ်တော်

ဝါးထပ်ကြီးဘုရား အနောက်

ဘက်တွင် တည်ရှိ၏။ ဝေဠုဝန် ဘုရားဝါယကာ ပင်းတလဲမင်း၏ ကုသိုလ်တော် ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၁၀၈၁ ခုနှစ်တွင် မဟာဘုံသာ ဆရာတော်မှ သိမ်သမုတ်ပါသည်။

၂၃။ ဘီလူးကန်သိမ်

"အရဟံသိမ်တော်ကြီး" ဟု အမည်သစ်တွင်နေပါ၏။ ရွှေမင်းဝံ ရပ်ကွက် ရှေးဟောင်းစေတီတော် များ အုပ်စုဝင် ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၁၀၈၂ ခုနှစ်တွင် ကြက်သွန်းမင်း ဆရာတော် ရှင်ဂုဏ်ကတ္တိမထေရ်မှ သိမ်သမုတ်၏။

၂၄။ ဂဠာသိမ်တော်

"လဲလျောင်းသိမ်" ဟုလည်း အဆိုရှိပါ၏။ ရွာထောင်နှင့် မြောက် အနီး တည်ရှိပါ၏။ အရှင်ပညာမဇ္ဈိ မထေရ်မှ သက္ကရာဇ် ၁၀၈၃ ခုနှစ် တွင် သိမ်သမုတ်ပါသည်။

၂၅။ ကျိုက်ပဒိုင်းသိမ်

ရှင်ပင်နံကိုင်း တောင်မြောက်

စာမျက်နှာ (၁၁၅)

ကသာ သင်္ဃာ

၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက်

ရေကန်နှင့် ကျန်ကျေးအလောက

စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် "ကျန်ကျေးကောင်းမှာ တွက်ကြည့်ပါ" ဟူ၍ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်၌ လည်းကောင်း၊ "ရေကန် မျက်နှာ" ဟူ၍ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၌ လည်းကောင်း၊ "၁၃၇၅ ခုနှစ်အတွက် ရေကန်ညို မြစ်" ဟူ၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၌ လည်းကောင်း ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် မရေးဖြစ်ခဲ့သည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် သစ် ကျေးလက်(၅၀)ရာခိုင်နှုန်းတောင် မရှိတော့ကြောင်း မျှော်လင့်ရုံသာမက ကျေးလက်များတွင် ဖတ်ရသည့်အတွက် လည်း ကောင်း၊ ကမ္ဘာကြီးသည် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပူနွေး တာပူသည်ဟု ဖတ်ရသည့်ကြောင့်လည်းကောင်း... မြို့ပြ အနုမြူများ အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်နေကြခြင်း မြို့ပြလည်းကောင်း၊ နက္ခတ်တာရာ ဂြိုဟ်နေဂြိုဟ် များ မြောင်းလဲနေသည့်အလျောက် ရာသီဥတုတွေ မြောင်းလဲနေမည်ဟု ယူဆမိ၍ လည်းကောင်း မြို့ပြ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။

နာရီခွင်ကို နာရီလက်တံ သွားရာအတိုင်း လှည့်ထားပါ သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ လှည့်သည်ကို မတွေ့ဘူးကြောင်း၊ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဝါသနာအရ မေဒင်ပညာကို လေ့လာရာ (၁၂)ရာသီခွင်ကို နာရီလက်တံပြောင်းပြန် လှည့်သည်သာဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ပါသည်။

မေ့ရေးသားလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်မှာ မကြာမီ ကျယ်လွန်သွားသော ဦးအောင်မြင့်(မြင့်ဟိန်း) ကျော်(ကသာမြေ)အကြောင်းကို ဦးသာဇွေး(သာကဒူး-သာကဒူး)နှင့် စာရေးသူတို့ သတိရပြီး စပ်မိစပ်ရာ မြင်းမှ ရေကန်တွက်နည်းအကြောင်း ရောက် ပြန်ပါသည်။

မြင့်ဟိန်းကျော်(ကသာမြေ)ကလည်း သူ့အား ဦးသာဇွေး(သာကဒူး-ကသာမြေ)က ပြောပြသည့် အတိုင်း ရေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ထိုစဉ်က ဦးသာဇွေးနှင့် မရင်းနှီးသေးပါ။ ဦးသာဇွေး ကိုလည်း မမေးဖြစ်ပါ။ ဦးသာဇွေး၏ နည်းက "တစ်မျိုး ကြီးပါလား" ဟူ၍သာ စိတ်ထဲ ထားလိုက်ပါသည်။

မြင့်ဟိန်းကျော်(ကသာမြေ)သည်လည်း နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေကန်တွက်နည်းကို ရေးခဲ့ပါ သည်။

ယခု ထိုအကြောင်း ပြောမိကြရာမှ ဦးသာဇွေးအား ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ရေကန်ကျေးသည်ကို စာဆိုနှင့် တကွ ချခိုင်းရာ အောက်ပါအတိုင်း ချပြပါသည်။

ချနည်း အဆိုမှာ...
"ကံရွာသာ ပြစ်နာလယ်စ"
ဟု ဖြစ်ပြီး "မိသားစုသိခွင်" မှစ၍ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ် နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့သည် အင်္ဂါ၊ ဩစာသဖြင့် "စဝေက်

ရွာသား မြစ်နားလမ်း" ဟူ၍ နာရီလက်တံ လှည့်သည့် အတိုင်း လှည့်ထားပါသည်။

***

ထပ်စပ် တံခွန်	တန်ခူး	ထပ်စပ် တံခွန်
ပြာဆို		ဝါဆို
တံခွန် ထပ်စပ်	သီတင်း ကျွတ်	တံခွန် ထပ်စပ်

ထပ်စပ် ၅၅၅	၅	၆	၅၅၅
၂၅၂	၅		၂၅၂
၅၅၅		၅	(ဝါဆိုလ)
၅၅၅	၅	၅	၅၅၅
၅၅၅	၅	၅	၅၅၅

ဦးသာဒွေး၏ ၁၂ ရာသီလှည့်

ဦးသာဒွေးကိုယ်တိုင် ချပြထားစဉ်

စာရေးသူ၏ ရေကိန်းချနည်းအဆိုမှာ "ဂေရွာသား မြစ်နားရေစပ်" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူက "ရေစပ်" ဟု ဆိုပြီး... ဦးသာဒွေးက "လမ်းစ" ဟု ဆိုပါသည်။

ဂဏန်းမှကြည့်လျှင် "၁ ၂ ၄ ၆ ၅ ၇ ၄ ၃" ဟု အတူတူသာဖြစ်ပြီး ဘယ်ရစ်၊ ညာရစ်သာ ကွာပါသည်။ စာရေးသူ၏နည်းအရ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် ရေကိန်းကို အောက်ပါအတိုင်း ချပြပါသည်။

***

ထပ်စပ် တံခွန်	တန်ခူး	ထပ်စပ် တံခွန်
ဝါဆို		ပြာဆို
ထပ်စပ် တံခွန်	သီတင်း ကျွတ်	ထပ်စပ် တံခွန်

ထပ်စပ် ၅၅၅	၅	၆	၅၅၅
၂၅၂	၅		၂၅၂
(ဝါဆိုလ)		၅	၅၅၅
၅၅၅	၅	၅	၅၅၅
၅၅၅	၅	၅	၅၅၅

'အရ ခပ်ပျားရဲ့ အလှည့်နည်းနဲ့ချ... ကျွန်တော်နည်းနဲ့ ချ... ဝါဆိုလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလတွေမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ သုံးကြိမ် ထပ်နေတာပဲ ဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် ဝါဆိုလ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ တပေါင်းလတွေမှာ ရေကြီး ကိန်းရှိတာသေချာတယ်။ ဝါဆိုလဆိုတာက မိုးတွင်းဆို ရေကြီးကိန်းရှိတာ ပဆန်းပေမယ့် တန်ဆောင်မုန်းလနဲ့ တပေါင်းလတွေမှာ ရေကြီးကိန်း ရှိနေတာ ကိုတော့ သက်ထားရလို့ပယ်'

၁၀၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရစင်း

ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်ပါသည်။ 'ဟုတ်တယ်... တန်ဆောင်မုန်းဆိုတာ (၄)နှစ် တစ်ကြိမ်၊ (၅)နှစ်တစ်ကြိမ် ဆိုသလို ရေကြီးတတ်တယ်။ တပေါင်းလဆိုတာတော့ ကျွန်တော်တို့ဒေသမှာ တပေါင်းလမှာ သောင်ရေဆေးလို့ ခေါ်တဲ့ ရွှေကူမြို့နားက ကျွန်းတော်ဘုရားပွဲအပြီး သောက်ပြင်မြှုပ်အောင် တိုးတဲ့ရေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် တပေါင်းလမှာ ရေခဲတောင်က ရေခဲတွေ အရည်ပျော်ကျပြီး ရေတိုးတာပါ။ ပြီးတော့ အတိုးများရင် ကမ်းနား၊ သောင်စပ်တွေမှာ စိုက်ထားတဲ့ မြေပဲခင်းတွေ ရေမြုပ်ပြီး ပျက်စီး တတ်တယ်'

ဟု ဦးသာဒွေးက ပြောပါသည်။ 'တန်ဆောင်မုန်းရေလဲ ကြောက်ရတယ်။ သာမန် လောက်တိုးရင် ကိစ္စမရှိပေမယ့် တန်ဆောင်မုန်း တစ်လ တည်းမှာ ရေနှစ်ခါတိုးလို့ ပဲခင်း၊ စပါးခင်း(ကောက်ကြို) စပါးခင်း)တွေ ပျက်တာ ကြုံဖူးတယ်။ ပြီးတော့ တန်ဆောင်မုန်းလမှာ စပါးရိတ်ကြရတယ်။ မိုးများရင် ကောက်လှိုင်းတွေ မိုးမိလို့ စပါးတွေ ပျက်တာ လဲ ကြုံဖူး ကြားဖူးတယ်'

ဟု စာရေးသူက ပြောပြနေပါသည်။ 'ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ... "တန်ဆောင်မုန်းရေပျက်ရင် တစ်လမျက်တောင် မကျန်ဘူး" လို့ စာဆို ရှိခဲ့တာပဲ ဟု ဦးသာဒွေးက ထောက်ခံပါသည်။ 'တစ်လမျက်ဆိုလို့... အဲဒီ မြန်မာ အခြင်အတွယ် တောင် မေ့နေပြီ။ ခင်ဗျား ရသေးလား' ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်ပါသည်။ 'ဟုတ်ကဲ့ ရွတ်ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်' ဟု ပြောကာ ရွတ်ပြပါသည်။

- နှစ်လမြို့ - တစ်လမျက်
- နှစ်လမျက် - တစ်စလယ်
- နှစ်စလယ် - တစ်ခွက်
- နှစ်ခွက် - တစ်ပြည်
- လေးပြည် - တစ်စိတ်
- နှစ်စိတ် - တစ်ခွဲ
- နှစ်ခွဲ - တစ်တင်း'

'နို့ထီ(၁)ဘူးဟာ တစ်စလယ် ဖြစ်မှာပေါ့။ နို့ထီဘူး (၈)လုံးကို (၁)ပြည်လို့ သိထားတာကိုး။ ခုတော့ နို့ထီဘူးတွေဟာ ဟိုတုန်းကလို မဟုတ်တော့ဘူး။ ယေကုန်ပြီ။ ပြီးတော့ (၄)ပြည် တစ်စိတ်လို့ ဆိုထား တယ်။ (၂)ပြည်ကျတော့ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ' ဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။ 'ဒါတော့... ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး' ဟု ဦးသာဒွေးက ဖြေပါသည်။ ယနေ့ခေတ် လူငယ်များသည့် မြန်မာ အခြင်အတွယ် ကို သိကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ပေါင်၊ အောင်စ၊ ကီလို... သည်တို့သာ အသုံးများသည်ဖြစ်၍ လမြူ၊ လမျက်၊ စလယ် စသည်ကို ကြားရုံမျှပင် ကြားဖူးကြမည် မဟုတ်ပါ။

'နောက်ထပ်ကော ရေကိန်းကို ဘယ်လို ပြောဦးမလဲ' ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်ပါသည်။ ဦးသာဒွေးသည် မဝင်ဟော မစားသော်လည်း စာရေးသူထက် တတ်သိ လှ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ 'ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးထားတဲ့ ကဏ္ဍပုံတွေရှိတယ်။ အိမ်ပေါ် တက်ယူလိုက်ဦးမယ်။ မတင့်ဦး'

ဟု ပြောကာ စာရေးသူသည် အိမ်ပေါ်တက်သွားပြီး စာရေးသူ ရေကိန်းနှင့် ယှဉ်သက်၍ ရေးသားထားသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များကို ယူပါသည်။ 'ဟောဒီ နှစ်အုပ်ထဲမှာ ပါတယ်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ထုတ် မှာ ရေကိန်းတွက်နည်းပါတဲ့ စာအုပ်က အလွယ်တကူ မတွေ့လို့ မယူခဲ့ဘူး' ဟု စာရေးသူက ပြောပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လှန်ပြပြီး ဖတ်ပြပါ သည်။

'ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ သုံးလုံးထပ်သော လများတွင် မိုးများမည် ရေကြီးမည် ဟု အတိအကျ ပေးနိုင်ပါ။ လဆန်း(၁)ရက်သည် ပြဿဒီး ကျောင်း ကမ္ဘာပျက်ရက်ကျခြင်း၊ သဟားမြေရက်ပုပ်ကျခြင်း၊ ယဟာရက်ကိန်းတို့၏ ထက်လယ်အောက် ကျခြင်းတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပူ ယာ ပို၍ မှန်ကန်ပါသည်။ ယင်း နှစ်သည် ဝါကြီးထပ်သောနှစ် ဖြစ်လှည်းကောင်း၊ ဝါကြီးထပ်သောနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ သုံးလုံး ပထမပါ၊ ပထမပါဆို

လဆန်း(၁)ရက်သည် ကြာသပတေးဖြစ်၍ လထက်ထပ်ရက် ဘီလူးတာနောရက် ပဟာရက်ကြပ်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအတူ ဘီလူးထပ်ဆန်း(၁)ရက်သည် ရေကြီးမည် သဟားမြေရက် ဘီလူးတာနောရက်၊ သဟားမြေရက်တို့နှင့် ကြပ်ပါသည်။ ထိုကြောင့် လအလိုကြမ်းသောလ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခင်နှစ်များ နှင့်ဟူ ရေကြီးခဲ့ပါသည်။ ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။ ရောက်ရှိသောနှစ်၏ မဟာဘုတ်ကိန်းကိုလည်း ကြည့်ရပါဦးမည်။ မဟာဘုတ်ကိန်းတွင် ပုတီး၊ ဘင်္ဂ၊ မရဏတွင် ပါရှိ သော နံသင့်အရကောင်း၏/မကောင်း၏ကို ဆုံးဖြတ်ရ ပါမည်။ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် မဟာဘုတ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

***

	၅	
၅	၃	၆
၅	၀	၂

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နံများသည် အောက်တန်းရောက်နေ ကြသည်။ ကြာသပတေးနံသည် အဝိပတီတွင် ရှိ၍... အင်္ဂါနံသည် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ် မဟာဘုတ် သိုက်တွင် ရှိပါသည်။

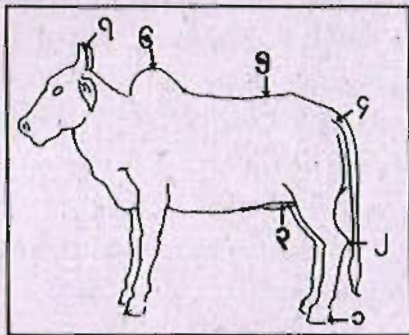
ထို့ကြောင့် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ယခင်နှစ်များထက် ရေကြီးနိုင်မည်ဟု မှန်းဆရပါသည်။ အထူးဖြင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ သည် မရဏအိမ်တွင်ရှိ၍ ပျက်ကိန်းရှိသည်။ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် မဟာဘုတ်ကိန်းကို ချပြပြီး ဖြစ်၍...

'ယခုနှစ် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရေကြီးနိုင်တယ်ဗျ' ဟု စာရေးသူက ဦးသာဒွေးအား ပြောပြီး... 'ဒီပေယျံ စစ်ကိုင်းတိုင်းအေကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ထီးချိုင့်နယ်က ကမ်းနီကျေးရွာ ပြောက်ကျောင်းဆရာတော်ရဲ့ နည်းဧကလဲ ရှိသေး တယ်ဗျာ။ ယခင်နှစ် ၁၃၇၉ ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း(၁)ရက်နေ့နံ နံသင့်ကို နွားကိုယ်ကောင်းမှာ ကြည့်ပြီးမှ ဟောကုပေါ်' ဟု စာရေးသူကပြောပြီး ၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ လဆန်း(၁)ရက်နေ့ကို ရှာကြည့်ပါသည်။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁၄)ရက်နေ့ ကျရောက်ပါ သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ နွား၏ ကိုယ်မှာ ကြည့်ရာ မြီးထူးနေရလို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရေ အလွန်အမင်း မကြီးနိုင်ဟု ပြောရပါလိမ့်

မည်။ နွားပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

***

နွား၏ ကိုယ်ပေါ်ရှိ နံသင့်အက္ခရာများမှာ...

- ၁။ ခြာဆစ်
- ၂။ ဒူးဆစ်
- ၃။ သို့ပတ်
- ၄။ ခြံထူး
- ၅။ ကျောရိုး
- ၆။ လပို
- ၇။ ဦးချို

နွားပုံအရ ပြောရရင် ၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံသင့်(၄)ဟာ နွားရဲ့ ခြံထူးနေရာ မှာ ရှိတာကြောင့် အလယ်အလတ်လောက်သာ ကြီးမယ်သဘော ရှိတယ်။

ကသာခရိုင်(စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး)၊ ထီးချိုင့်မြို့နယ် တည်တော်ဆရာတော် အရှင်ဒေဝိန္ဒ(ထီးချိုင့်နတ်စိုး) ရေးတဲ့ “ဗုဒ္ဓဘာသာမူလသင်ခန်းစာနှင့် လောကီ မှတ်ဖွယ်အသွယ်သွယ်များ” စာအုပ်ထဲမှာ...

“နှစ်ဆန်းရက်တွင်၊ နဂါးဆင်၊ ကြံလှိုင် ပိုးမကောင်။ ဥယျာဉ်အရှေ့ရမ်း အသွယ်သွယ်၊ ပြည်နယ် များတက်ကြောင်း၊ ကြွက်နှင့် ဂဠုန်၊ နှစ်ဆန်းကြံ၊ သုံးပုံ ရွှေပိုးကောင်၊ ဥယျာဉ်ကောင်၊ သာစည်ပင် ပြည်တွင် အေးငြိမ်းကြောင်း၊ နှစ်ဆန်းရက်၌၊ ကားနည်း၊ မိုးဦးမိုးဆောင်ကောင်၊ ခြင်္သေ့ကြံသော်၊ အလယ်ပျော်၊ ပပျော် ပိုဦးရှောင်”

လို့လဲ ရှိတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ် မှာ မိုးမကောင်းဘူးလို့ ယုံရမလို့ ဖြစ်နေပြန်တယ်’

ဟု စာရေးသူက ဦးသာဒွေးအား ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်ပါသည်။

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘သူ့လနဲ့သူ မိုးရွာများမယ်။ ရေတော့ အလွန်အမင်း မကြီးနိုင်ဘူးပေါ့။ ဗုဒ္ဓဟူးနံသင့်(၄)က ရေကိန်း ဖြစ်မယ် ရေဆိုတာလဲ မိုးရွာမှတော့။ ဒါကြောင့် ရေကြီးမကြီးဆိုတာ မိုးများ၊ မများနဲ့ ဆိုင်တယ်လေ’ ဟု ဦးသာဒွေးက ပြောပါသည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့... လစဉ်အလိုက် မိုးများမယ်။ များမယ် ဆိုတာက လေးဝန်း(၃)ရက်နေ့ရဲ့ လခြင်းကွေးကွေး လေးကို ကြည့်ရမယ်။ ပစောက်လို/ရေခွက်လို ဖြစ်မရင် အဲဒီလမှာ မိုးမရွာဘူး။ နည်းနည်းစောင်းမစောင်းသလို ရေကျမယ်။’

အစောင်းများရင် ရေများများကျမယ်။ မိုးများများရွာမယ်ပေါ့။ ဒီနည်းကိုလဲ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါပြီးဖြစ်ပါတယ်’

ဟု စာရေးသူက တစ်လချင်းအလိုက်လည်း မိုးကိန်း ရေကိန်းကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ဦးသာဒွေးက ဆက်ပြန်သည်မှာ...

‘တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သဘာဝတွေကို ကြည့်ပြီးလဲ ပြောနိုင်တာပဲ။ ဥပမာ မြစ်ထဲက လင်းပိုင်တွေ ဆန်တက်ရင် ဧကန်တမ်း ရှက်တော့မယ်။ ဒီလိုပဲ ယာဇ်ကောင်တွေ ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ပုံပြီး အော်ဟစ်ရင် ပိုလာတော့မ ရေကြီးတော့မယ်။’

မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ရန်ပြီး ပျံ့ရင် အော်သွားကြရင် ရေများမယ်လို့ အင်းသမားတွေက သင်္ကေတ ထားကြတယ်။ ဒါပဲ ယာဇ်ကောင်ကို “အင်းသူကြီးသမက်” လို့ တင်စားပေးကြတာ ဟု ပြောပြီး...

‘တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သဘာဝ၊ သစ်ပင်တွေရဲ့ သဘာဝ တွေကို ကြည့်ပြီး မိုးများ၊ မများ ရေကြီး၊ မကြီး ပြောနိုင် သင်္ကေတထားကြတာတွေကို လေ့လာလိုပေးမကုန်နိုင်ပါဘူး’

ဟု ဦးသာဒွေးက ဆက်ပြောပါသည်။ ‘မိုးများရင် ရေကြီးမယ်။ တပေါင်းအခါလို များအပူကြောင့် ရေခဲတောင်က အရည်တွေ ပျော်နေကြ ရေကြီးမယ်။ ဒါတွေဟာလဲ ထွက်ကုန်သီးနှံ မပါပဲ ရှားခြင်းနဲ့ ဆက်နွယ်နေတယ်။ ထွက်ကုန်ပေါ့ပေါ့ များမယ်။ ထွက်ကုန်ကျရင် ဈေးကြီးလာမယ်။ ပါမယ်။’

ရာသီဥတုပေါ်မှာလဲ မူတည်နေတာပေါ့’ ဟု စာရေးသူက ပြောပါသည်။ ‘ဟုတ်တာပေါ့... တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော့်တူမ ကို ဒီနှစ် တန်ဆောင်မုန်းမှာ ရေကြီးနိုင်တယ်။ ရေကြီးမယ်ဆိုရင် မိုးများမယ်လေ... ဒါကြောင့် စပါးဈေးတွေ၊ ဆန်ဈေးတွေ တက်လိမ့်မယ်။ တောင်သူတွေရဲ့ စိုက်ပျိုးစ ပင်တွေ ပျက်စီးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် နင်တို့ ပွဲစား တွေ ပဲမျိုးစုံ လှောင်ထားကြလို့ ပြောတာကို လေးလေး ကလဲ မိုးများတာနဲ့ပဲ ဈေးတွေတက်တာနဲ့ မဆိုင်ပါ တူးလို့ ပြောတာ။’

ကျွန်တော် ပြောတဲ့အတိုင်း အဲဒီနှစ်မှာ မြေပဲခင်း၊ မြေထောက်ပဲခင်းတွေ ပျက်လို့ နောက်ထပ် စိုက်စရာ မျိုးတောင် ရှာမရ ဖြစ်သွားတယ်’

ဟု ဦးသာဒွေးက သူ၏ အံ့တွေ့အကြံကို ပြောပြပါ သည်။ ‘ကုန်ဈေးနှုန်း တက်တာ/ကျတာက ထွက်ကုန်သီးနှံ မပါတာနဲ့ အထွက်နည်းတာပေါ်မှာလဲ တည်တယ်။ စရာသုတရဲ့ ဟောနည်းလေးကိုလဲ ပြောချင်တယ်။

“ဦးစံ၊ သာလှထော်၊ တော်ဝင်ဆေး၊ မွှေးသင်းကြူ” မို့တဲ့ စာဆိုအတိုင်း ပြဿရာသီ(ကဆုန်လ)က စပြီး များမယ်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းဟာ တစ်ရာသီမှာ တစ်လ နေတယ်။

တနင်္ဂနွေ ရောက်ရှိနေတဲ့ ရာသီခွင်မှာ သက်ဆိုင်ရာ နံသင့်အက္ခရာရှိရင် နံသင့်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းပေါမယ် မို့ပဲ’

ဟု ပြောပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ ရေးထား သော “ကုန်ဈေးကောင်းမှာ ထွက်ကြည့်ပါ” စာတမ်းကို လှန်ပြပါသည်။

စရာသုတ၏ နည်းအရ ရာသီခွင် ချပြထားသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်းသည် နယုန်လနှင့် ပြာသိုလများ ပျော် ရောက်နေပါက စပါးဈေး/ဆန်ဈေး ကောင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကလည်း ပုံသေနည်းလို ဖြစ်နေပါသည်။

***

***

***

သို့သော် ဤဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်အတွက် မဟာဘုတ်မှာ သိုက်ပျော် အင်္ဂါနံ(၃)ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆန်စပါး ပေါများမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဆန်စပါး/စပါးဈေး မကြီးနိုင်ဟု ယူဆ ပါသည်။

ကသာမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ် သော ဦးအောင်မြင့်(မြင့်ဟိန်းကျော်-ကသာမြေ) မကြာမီ က ကွယ်လွန်သွားသည်ကို သတိတရပြောကြရင်း ဦးသာဒွေး(သာဂဏူး-ကသာမြေ)နှင့် ရေကိန်းအဟော အကြောင်း ရောက်သွားပါသည်။

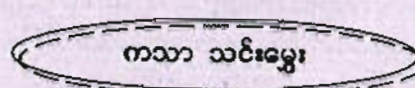
စာရေးသူနှင့် ဦးသာဒွေးတို့ အချိန်အချိန် ပြောကြသည် ကို ပြန်လည်၍ စာစီပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် တတ်သိနားလည်သူ လူတတ်ကြီး တစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ စာရေးသူ၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်သူက ရေကိန်းတွက်နည်း ပြောပြထားခဲ့သည်ကို ပြန်လည်ရေးပြခြင်းနှင့် မှတ်သားစုဆောင်းထားသည် တို့ကို စုစည်းဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရာသီဥတုအခြေအနေတို့ကို ကြိုတင် ခန့်မှန်းသိရှိ ခြင်းဖြင့် ကာကွယ်ထားခြင်း၊ ရှောင်ရှားထားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ရေးသားထားသည်တို့ကို ဖတ်ပြီး သိရခြင်းအား လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ ပါစေ။ ရာသီဥတုဘေးရန် ကင်း၍ စိုက်ပျိုးထားသော ကောက်ပဲသီးနှံများ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ကြပါစေ။

ကောင်းမှုတစ်ခု နေ့စဉ် ပြုနိုင်ကြပါစေ။

မ	ကြ	အ	၀	၂	၆
ပ		ဆ	၅		၃
တ	ထ	ဇ	၆	၇	၉

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၇

ထိသလောက်ထုန်း

ကရင်ရိုးရာ ဆေးရွယ်ပင်

မြန်မာနိုင်ငံမှာ “ကုလားမျက်စိ” လို့ ခေါ်တဲ့ ဆေးပင် မျိုးစိတ်(၃)မျိုးရှိကြောင်း သိရတယ်။ အဲဒီထဲက မျိုးစိတ် (၁)မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ကုလားမျက်စိပင်စောက်ကြီး မျိုးရိုးသလို နွယ်ပင်မျိုးလဲ ရှိပါတယ်။

နွယ်ပင်အမျိုးအစားမှာ တစ်မျိုးက အရွက်လက်ချား ပုံနဲ့ ညောင်ရွက်ပုံဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိတယ်။ အသီးပုံသဏ္ဍာန် က တူပါတယ်။ ဒီအပင်က ညောင်ရွက်ပုံတူတဲ့ အမျိုးပါ။ အစိမ်းရောင်အရွက်ပျော့ဖြစ်ပါတယ်။

အကိုင်းဟာ နွယ်ပွေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ အမွေးနုလေးတွေ ဖုံးအုပ်နေပါတယ်။ နာမောင်းနဲ့ နွယ်တက်တတ်တဲ့ နွယ်ပင်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ အသီးကို လက်နဲ့ ဖျစ်လိုက်ရင် အသံမြည်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖောင်ဖောင်သီးလို့လဲ ဒေသအခေါ်ရှိပါ သေးတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသအနှံ့အပြားမှာ ပေါက်နိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကရင်ပြည်နယ်မှာ ပေါများပါတယ်။

တောင်ကုန်းတောင်စောင်းတွေမှာ နီးရာ သစ်ပင်တွေ အပေါ် နွယ်တက်နေတတ်တယ်။ ရန်ကုန်မြို့မှာတော့ ရွှေပြည်သာဘက်မှာ တွေ့ရတယ်။ သာဓုကန်ဘုရား ကုန်းမှာ မိုးတွင်းအခါဆိုရင် ပေါပေါများများတွေ့ရတယ်။

ဆောင်းရာသီနဲ့ နွေရာသီမှာ ဆိုရင် တောချုံနွယ်တွေ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းထားလို့ သိပ်မတွေ့ရဘူး။ အပင် ပေါက်ကာလေးတွေပဲ တွေ့မြင်ရပါတယ်။

ကရင်ပြည်နယ်မှာဆိုရင် သူ့ကို ပြုတ်ပြီး တို့စရာ လုပ်စားတယ်။ ဟင်းချိုလဲ ချက်ပါတယ်။ သူ့အာနိသင် က ဆီးရွှင်ပါတယ်။ ဝမ်းလဲ ပျော့ပါတယ်။ ထမင်းမြိန်ပြီး အစာကြေပါတယ်။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးများ ဝေ့တာ မှန်စေပါတယ်။

ရာသီထိန်နေတဲ့အခါ အရွက်တို့ကို ဆီနဲ့ကြော်ပြီး ဆီးစပ်မှာ အုံပေးရတယ်။ အရွက်တွေကို ပွတ်ခြေပြီး

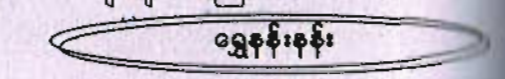

ထိသလောက်ထုန်း ကရင်ရိုးရာ ဆေးရွယ်ပင်

စူးရှရေခဲကို ရှူပေးရင် ခေါင်းကိုက်ပျောက်ပါတယ်။ အဆစ်အမြစ်တွေ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်းနဲ့ ခါးနာ၊ ဖူးဖူး တွေဖြစ်ရင် အရွက်ကို ကြက်ဆူဆီနဲ့ သုတ်လိမ်းပြီး ကိုက်ခဲနာကျင်တဲ့ နေရာမှာ ကပ်ပေး/အုံပေးရတယ်။ ပွင်းငါးပါး ပြုတ်ရည်ကို အဆုတ်ရောဂါ၊ လိပ်ရောင် ရောဂါ၊ အကြောအခြင်း၊ အဆစ်အမြစ် တင်းတော့ ကိုက်ခဲနာကျင်တဲ့ ရောဂါတွေမှာ တိုက်ကျွေးကြပါတယ်။ “ရွှေနန်းနန်း”ကတော့ ချွေးပေါင်းအိုးထဲမှာ ထည့်ပါတယ်။ ပဉ္စငါးပါးကို ထုထောင်းပြီး သူ့ရည် သက်သက် ကြပ်ထုပ်အဖြစ်လဲ သုံးပါတယ်။ ဟင်း တစ်ရံ နနွင်းခါး၊ မိဿလင်း၊ ဆားခါးတို့နဲ့ ဟွေမုန့် ကြပ်ထုပ်အဖြစ်လဲ သုံးတယ်။

အကိုက်အခဲ အနာအကျင်း၊ အရောင်အရမ်းတွေ အတွက် အစွမ်းထက်တဲ့ ကရင်ရိုးရာ ဆေးရွယ်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အရေးကြီးရင် လက်တွေ့ သုံးစွဲနိုင်ဖို့ ဖော်ထုတ်ပေး လိုက်ပါတယ်။ ကရင်ပြည်နယ်မှာဆိုရင် ပိုမိုစာတတ် သာသာစကားနဲ့ “ထိသလောက်ထုန်း”လို့ ပေးအတော်များများ သိကြပါတယ်။

စာမုက်နာ (၁၀၄) မှ အဆက်

ကချိုက်ပိုင်ကျောင်းကျောင်းမှာ ဖုလင်တော် ကချိုက်ပိုင်ကျောင်းမှာ ဖုလင်တော် သော ခြင်္သေ့ရုပ်

ပေါက်ပိုင်တွင် တည်ရှိ၏။ ဟားမဲ့ အရာတော်ကြီး၏တပည့် ဖွန်ရဟန်း တော် ပုဏ္ဏကိတ္တိနှင့် စူဠနာဂတို့ကို မှုတောဂရတနာ သူဌေးကြီးက တည်ထားသော ကုသိုလ်တော်ဖြစ်

၏။ ကျိုက်ပိုင် ကျောင်းတော် အတွင်း တောင်ဘက်အဝတွင် “ဖုလင်တော်” နှင့် မြောက်ဘက် ပေါက်ပိုင်တန်း၌ “ကုန်းသိမ်တော်” (၂) မတောင် သိမ်သမုတ်လေသည်။

၂၆။ ဂုဏ်သာရဏီ သစ် အနောက်ပိုင်း ပေါက်ပိုင်တော် ဝေယျာအောင်မြေ မြေပေါက်ကြီးအတွင်း တည်ရှိပါ သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၂ ခုနှစ်တွင် အရှင်ပုဏ္ဏသာရ မထေရ်မြတ်က ဝေယျာတော်မူသည်။

၂၇။ ဗဟာသိမ် အရှင်တော်ကြီး၏ ထူးခြား ချက်မှာ သိမ်ဘော်ကြီးအား မည် နမူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၀

၁၀၉၄ ခုနှစ်တွင် ရှင်သေဌဝံသ မထေရ် သိမ်သမုတ်သည်။

၂၈။ ဆင်ဖြူကျွန်းသိမ် မင်းဝံတောင် ရွှေမင်းဝံစေတီ တော် အနောက်မြောက်ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၅ ခုနှစ်တွင် ရှင်သေဌဝံသမထေရ် သိမ်သမုတ်သည်။

၂၉။ စာရောင်သိမ် မင်းဝံတောင် ညောင်ပင်ကျောင်း အတွင်း တည်ရှိပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၉၆ ခုနှစ်တွင် စာရောင်အနောက်ရွာ ဆရာတော်ကြီးမှ သိမ်သမုတ်ပါ သည်။

၃၀။ မဟာသိမ် ငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ အနောက် တောင်ဘက် ယွန်းယွန်းတွင် တည် ရှိသည်။ လင်းစင်းအရပ်တွင် ခုံညား ခိုင်မာသော သိမ်ဘော်ကြီးဖြစ်၏။ လင်းစင်းရပ်မှာ ကုန်းတောင်ခေတ်

ယိုးဒယားလူမျိုးများက တည်ထား သည်ဟု အဆိုရှိသည်။ လင်းစင်းရပ်၏ အရှေ့ဖျားတွင် “လုံပေါ” အမည်နှင့် ဘိုးဘိုးကြီး နတ်ကွန်းရှိခဲ့လေရာ ယိုးဒယား အမည်ပါ ဘိုးဘိုးကြီးဖြစ်၏။ ယိုးဒယားသို့ပန်းများအား နေရာ ချထားရာ အရပ်ဖြစ်၏။ သိမ်ဘော်ကြီးအတွင်း “နံရံ ဆေးရေပန်းချီ” များ ရေးခြယ် ထား၏။ ဗုဒ္ဓပုံတော်များနှင့် ပန်းနွယ် ပန်းခက်များမှာ ယိုးဒယားဟန်များ လွှမ်းမနေသည်။ အချို့သော ပညာရှင်များကမူ ဒုတိယမင်းခေါင်က သက္ကရာဇ် ၈၄၆ ခုနှစ်တွင် ခိုနန်းဆရာတော်ကြီး ကို အမှုပြီးပြု၍ သမုတ်ခဲ့ကြောင်း မှတ်ယူကြ၏။ မဟာသိမ်ဘော်ကြီး၏ ထူးခြား ချက်မှာ သိမ်ဘော်ကြီးအား မည် နမူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၀

၃၁။ မဟာသိမ် ငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ အနောက် တောင်ဘက် ယွန်းယွန်းတွင် တည် ရှိသည်။ လင်းစင်းအရပ်တွင် ခုံညား ခိုင်မာသော သိမ်ဘော်ကြီးဖြစ်၏။ လင်းစင်းရပ်မှာ ကုန်းတောင်ခေတ်

၃၂။ ဗဟာသိမ် အရှင်တော်ကြီး၏ ထူးခြား ချက်မှာ သိမ်ဘော်ကြီးအား မည် နမူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၀

ထူးချွန်ဆောင်ကြီးများ
ထွေးမြင်ကြည့်ရန်
သိမ်းသိမ်းတောင်မှ
သိမ်းသိမ်းတောင်ကြီး

သည့်ငှက်မဆို အစိုးဘုံပြာသာဒ်
ပေါ်၌ နားနေဖို့ မဆိုထားနှင့် ကျော်
ဖြတ် ယုံသန်းခြင်း မပြုကြပါ။

ရောဝတီဖြစ်ရေးကြီးချိန် ရေဝင်
မြေဖြစ်သော်လည်း သိမ်အတွင်း
ရေမဝင်ပါ။

စစ်ကိုင်းတောင် သာသနာတော်
၌ သမိုင်းဝင် သိမ်(၃၀) ဆိုသော်
လည်း သိမ်တော်များ ရာဂဏန်း
ထက် ပိုမိုနေပါသည်။ ချောင်ကြီး
များစွာတွင် တည်ရှိတိုးတက်နေခြင်း
မှာ သာသနာတော်ကြီး၏ အသီး
အပွင့်များ ဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်
တင့်တယ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သိမ်တော်ကြီးများ၏ ခုနစ်
သက္ကရာဇ်များ ကွဲလွဲနေခြင်းများမှ
တစ်ပါး ယနေ့ထိ ဖူးမြင်ကြည့်လို
ရခြင်းကား ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်
ကြီး၏ ကျေးဇူးတော် ဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင်နှင့် မန္တလေး
၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂရင်း

တစ်ခွင်မှ သိမ်တော်ကြီးများ၏
တူညီသော ထူးခြားမှုမှာ အရုဏ်
တက်သိမ် , မွန်းတည့်သိမ်နှင့်
နေဝင်သိမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။
ရေသိမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း ရှိနေ
ခြင်းပင်။

မန္တလေးမြို့၌ “သန်းခေါင်ယံ
သိမ်”ဟု သီးသန့် တည်ရှိပါသည်။
ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ ပဋိပဓေ
သာသနာတော် (၃)ရပ်အတွက်
စွမ်းစွမ်းတံပဲ ဆောင်ရွက်တော်မူကြ
မည့် ရဟန်းတော်များ ဓမ္မဗျားရန်
သိမ်တော်ကြီးများ မရှိမဖြစ် လိုအပ်
နေမည်သာ ဖြစ်သည်။

- ❖ ပရိယတ္တိသည် ကန်ပေါင်နှင့် တူ၏။
  - ❖ ပဋိပတ္တိသည် ကန်ထဲမှ ရေနှင့်တူ၏။
  - ❖ ပဋိပဓေသည် မှီဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်
တည်ဆောက်သော ကြားပန်းနှင့်တူ၏။
- ခိုင်ခံ့သော ကန်ပေါင်အတွင်း
ကြည်စင်အေးမြသော ကန်ရေ၌

လန်းဆန်းနေသော ကြားပန်းများ
သည် သာသနာအောင်လံတော်
ပန်းများအဖြစ် ကမ္ဘာနှင့်ကမ္ဘာ
တင့်တယ်နေပါစေ။

အဝေရာ ဘေးမေ အေးမြချမ်းသာ
ကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

- အကိုးအကား
- ❖ သုဗောဓာရုံ ဆရာတော်ကြီး
(သိမ်-၃၀)
  - ❖ အရှင်နန္ဒဝံသ(မြို့သာ)
  - ❖ စစ်ကိုင်း အနစ်(၇၀၀)
  - ❖ မင်းညွှန်၏ ဝေယျာရွှေမြတ်
  - ❖ မစိုးရိမ်ဆရာတော်
သောမာဘိဝံသရီ၏ ဝေပု

စာအုပ်အမှတ်- ၁၁ / ၂၀၀၅ ဘုံ(၁၃၇) မာယာတိုင်းရင်းဆေးဝါးပတ်ပတ်တင်အမှတ်-၀၉၁၀ YR ၀၀၀၇၂

ကျန်းမာခြင်းသည်လာဘ်တစ်ပါး

ဦးဘောင်မြင့် လှပျံတော်ပစ္စုမြား

သွေးဆေးမှုန့်
သွေးဆေးအဆီ
လေသက်ဆေး

နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး
သည်းခြေဆေး

စုန်း ၈၁ - ၅၄၃၃၆ ၈၁ - ၇၀၃၇၃
၈၁ - ၅၅၉၅၉ ၈၁ - ၅၄၉၁၇

www.burmeseclassic.com

S.A Lighting **SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED**
 ချီးတောင် (တရားလား) 晉 隆 照 明

MCB & RCCB **PVC-LINK WIREMAN**

Legrand **Jasmart Switch & Socket** **fks**

FSL LED Lighting Light Up The World

NIKON LED **YIHON TO Lighting** **DUH AL**

NISHU AUTOMATIC VOLTAGE STABILIZER MADE IN VIETNAM **QPS Automatic Voltage Stabilizer** **Magnum Cable**

CROWN WIRE **MITSUBISHI** **LESSO Building a Better Life** **BOSCH Invented for life**

- No. 136, (A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 246434, 240105. ☎ FAX | 252320
- No. 145, (A) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 248294, 246029, 246031, 385614
- No. 15, Kaha Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon. ☎ 663234, 665058, 662736, 662842, 701481, 09-3128811
- No. 1, Building (32), 7th Jade Street, Saw Bwar Gyi Gone, Insein Tsp, Yangon. ☎ 644322, 663778, 09-43070670
- No. 120, Pyay Road, 10 Miles Gone, Insein Tsp, Yangon. ☎ 663366, 662143, 666176, 09-421093254

မှတ်သုံး ကုန်သွားပြုဖြစ်သော်လည်း တောင်တရုတ်ပင်လယ်မှ ကိုက်ခတ်လာသော လေဖိအားတွေကြောင့် စားရုံးသူတို့၏ မြို့ကလေးမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အထက်ပိုင်းမှာ ပြော၍ ရသလို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးမြောက်ပိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ်၏ နယ်စပ်မြို့နယ်ပေမို့ မိုးရွာလေ့ ရှိပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်ဟု မိုးလေဝသမဟုတ်ဘဲ ဂြောဟ်ကြော့လည်း မှတ်တော်မြို့ကလေးက ရွာလေ့ရှိပါသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးအထက်ပိုင်းဟူ၍ ခန္တီး၊ ဟုမ္မလင်းတို့လည်း နောက် နှစ်ရက်၊ မိုးပျက်ကြောတွင် ရွာတတ်ပါသည်။

ယခု ကထိန်ခင်းပြီးကာလ ကျောင်းဆန်းလ အကုန်ပျက်တော်လဆန်း ရောက်ခါနီးတွင် မိုးလေဝသပျက်ကြောတွင် ကျောင်းမှာ ပထဝီတွင် သင်ရစဉ် ကျန်းမာရေးနှင့် တောင်တက်ပုံများကို ပြောပြပါ။

ယခုမှာ ပြောင်းလဲလာသော ရေစီးကြောင်းများ ကမ္ဘာ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကမ္ဘာကြီး၏ ပူနွေးမှုများ သိပ္ပံပညာ၏ ထွန်းကားမှုများ ကျိုးများနှင့် ဘေးထွက်များကြောင့် ရာသီဥတုပျက်ပြန်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရပါသည်။

အထွက်တွင် ရှိနေပါသေးသည်။

တောင်တက်ပုံများနှင့် မိုးသည်

ဓာရဏပရိတ်၏ အသက်

ဓာရဏပရိတ် (အင်တော်)

အပြီးဖြင့် ရွာသည်ထင်။ မစဲလွန်စွာ သည်းပေမယ့် နားနောင်ချောင်းရေ မတက်မီ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် အမြန်ကလေး စီးခဲ့ရပါသည်။

ကျောင်းပေါ်မတက်ဘဲ ရန်မျိုးအောင်ပွားရုံအထိ စီးခဲ့ပါသည်။ ဆိုင်ကယ်ရပ်ပြီး ဓမ္မာရုံထဲ ပြေးဝင်လိုက်ရပါသည်။ မိုးကာရွတ်ပြီး ဘုရားကို ဦးစွာ ကန်တော့လိုက်ပြီး ဓမ္မာရုံတွင် စာဖတ်နေသော ဆရာတော်ဦးကလျာဏအား ရိုသေစွာ ဦးခိုက်ကန်တော့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် အနားတွင် အသင့်ရှိနေသော ကျောင်းသားငယ်အား မီးဖိုထဲမှ ရေနွေးအိုးဖြင့် စားစရာပါမကျန် ယူခိုင်းလိုက်ပါသည်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။

ကျောင်းသားငယ်သည် ရေနွေးကမ်း(မြေ)အိုးဖြင့် ယူလာခဲ့ပါသည်။ သံပန်းကန်ပြားတွင် မုန့်ဖက်ထုပ်နှင့် မုန့်ပဲဆုပ်ပါ ယူလာခဲ့သည်။

ကိုင်း... ရေနွေးပူကလေး သောက်လိုက်ပြီး ဇာတိဝန်ဆောင်ရေး ပန်ကုဏ္ဍေ နားဆင် သောက်လိုက်နားရာရောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ။

ဒီပု ဖိုလိလာတဲ့အကွာ နွေးသွားပယ် ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ပြော သည့်အတိုင်း လက်ဖဝါးထဲ ဇာတိ ဝက်သွေးဆေး မန့်ကျည်းနှစ်စေ့ခန့် ထည့်လိုက်ပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်း လိုက်ပြီး မြေကရားအိုးမှ ရေခဲနွေးပူပူ ဖြင့် ကျွိုက်ချလိုက်ရပါသည်။

မိနစ်ပိုင်းပဲ ကြာမည်။ လျင်စွာ နွေးထွေးသွားပါသည်။ မုန့်ဖက်ထုပ် တစ်ထုပ်စားပြီး မုန့်ပဲဆုပ်ကလေး ရေခဲနွေးနှင့် မျှောချလိုက်မှ အအေး၏ ဒဏ်နှင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေ သည့် အနေထားမှာ ပြေသွားပါ သည်။

'အရှင်ဘုရား... ရေခဲနွေးအိုးက မြေကရားအိုးပါလား ဘုရား' ဆရာတော်သည် စာဖတ်နေရာမှ စာရေးသူအား ကြည့်ပြီး...

'အိမ်... မြေဆိုတော့ ပထဝီတတ်ပဲ။ 'ပထဝီ'ဆိုတာ ခိုင်ပြတာပဲ။ ဒီဘက် ဆက် သံတို့ ဒန်တို့ လျှပ်စစ်အိုးတို့ ထက် ဘုန်းကြီးက ကြိုက်တယ်။ ဘေး ပြစ်ဘူး။ လျှပ်စစ်တည်တဲ့ ရေခဲနွေး... သဘာဝ ထင်မိ၊ ငါးသွေးတို့တည်တဲ့ ရေခဲနွေးက အပူအေးက ကောင်းတယ်။ ရောဂါကင်း တာပေါ့။ ဘုန်းကြီးတို့ ဘိုးဘွားတိုင်း လက်ထက် က ဒီလို ပြောအုံးချက် ပြောအုံးရခဲနွေး တည် အိမ်ဆက်က ဒီဘက်ဆော် လောက် ရောဂါ ပထိတူး' 'တင်ပါ ဘုရား' ဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏ ပြောပြချက်မှာလည်း ယုတ္တိရှိသည် လျှပ်စစ်အိုးနှင့်တည်သည့် ရေခဲနွေး ပွက်ပွက်ဆူ ချပြီး ကြက်ဥ ထည့်

ကြည့်ပါ။ လျင်စွာ မကျက်ပါ။ (၃)မိနစ်ချင်း မတူပါ။ ထင်းမီးနှင့်တည့်ပြီး ရေခဲနွေးအိုးထဲ ကြက်ဥထည့်သော် (၃)မိနစ်ချင်း တူသော်လည်း ကြက်ဥ အလွန် ကျက်သွားပါသည်။ ဆရာတော်ထံ လာသည့်အခါ ပညာရပ်တစ်ခု၊ ဗဟုသုတ အကြောင်းအရာများ များစွာ ရပါ သည်။ ဆရာတော်ဖတ်နေသည့် စာအုပ် ၏ အပြင်အဖုံးကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့် လိုက်သည့်အခါ သိရိမင်္ဂလာ ပရိတ်တော် ဖြစ်နေပါသည်။ ဆရာတော်ထံမှ ပရိတ်တော်၏ ကောင်းကျိုးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရလော မည့် ဗဟုသုတအလိုငှာ စမ်းပြီး မေးမြန်း လျှောက်တင်ကြည့်လိုက် ပါသည်။ 'ဆရာတော်ဘုရား... သိရိမင်္ဂလာပရိတ် တော်ရဲ့အကျိုးသွား တပည့်တော် သိလို ပါတယ် ဘုရား' ဤသို့ မေးမည်ကို ကြိုသိဟန်နှင့် ဆရာတော်ဦးကလျာဏက ဤသို့ မိန့်ပါသည်။ 'ပရိတ်တော်ဆိုတာ ကောင်းတာရှည်ပဲ။ နတ်ပုဂံကနေ ပုဏ္ဏားသုတ်အထိ အားလုံး ဟာ အသုံးပြုတက်ရင် ကောင်းကျိုး မင်္ဂလာ အပြုပြင် ရရှိစေရမှာ ဖြစ်တယ် ဒကာ' စာရေးသူ ဆရာတော်ပြောပြ မည်ကို စောင့်စားငံ့လင့်လျက်ရှိရာ ဆရာတော်မှ ပြန်ပြီးချီးမြှင့်ပါသည်။ 'ပရိတ်တော်တွေကတော့ ဒကာလဲ ဘာသာရေး အခမ်းအနားတွေမှာပဲ ဖြစ်ပြန် ကုဋ္ဌပုဂံလားအခမ်းအနားတွေမှာ

ဆရာတော်ကြီးတွေ ရွတ်ဖတ်သရဏပုဂံ တာ ကြည့်မှာပဲ' 'တင်ပါ ဘုရား' 'ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက တရုတ် ပရိတ်ရဲ့အသက်ကို ပြောမယ်။ တရုတ်ပရိတ်ရဲ့ အသက်က ဘာလဲ ဆိုတော့...' 'ဗုဒ္ဓါနံ ဝိစိတဿ န သက္ကာ ကောနိ အန္တရာယော ကာတံ တထာ မေ ဟောတု' အဓိပ္ပာယ်က... ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဝိစိ တဿ၊ အသက်တော်၏။ အန္တရာ ယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကောနိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊ ငါ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို ကော ဝိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ သည်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတု ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အခု ဘုန်းကြီးရွတ်ပြလိုက်တဲ့ "ဗုဒ္ဓါနံ ဝိစိတဿ န သက္ကာ ကောနိ အန္တရာယော ကာတံ တထာ မေ ဟောတု"ကို ဗျူဟာမှာ တည်တောဆရာတော် ကြီး ဖြေခဲ့ဖူးတယ်။ လူတွေ ပြောနေကြတဲ့ နောင်မှာ မယ့်ဘုရား အရိမေတ္တေယျာဗျူဟာ အတိတ်က ဝိပါကကြောင့် ရှင်မဟာကာသာပရဲ့ ရုပ်အလောင်း မဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ လက်ပါးတော်ပေါ် မှာ တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်းမှုမှ ဘုရားရှင်ဟာ ဒီမီးလောင်ဒဏ်ရ

ပျက်စီးပျက်ပြယ်သို့တာ ဟုတ်ပါ သလားလို့ ပြောတော့ တည်တော ဆရာတော်ကြီး စောစောက အပိုဒ် ဖြေတော်မူတယ်။ ဘုရားရှင်တော်တို့ မည်သည်မှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပယောဂဖြင့် ပြုနိုင်ပါသလား။ သူ့အလိုသာလျှင် ပြုနိုင်ပါသလားဟု ဖြေတယ်။ စာရေးသူ သေချာစွာ နားထောင် မှုပါသည်။ မည်သည့်အကျိုးသွား ကို မိမိမည်ကို ဆက်လက်နားထောင် မှုပါသည်။ 'ကာလံ တရုတ်ပရိတ်တော်တစ်ရပ်မှ ပျက်စီးပျက်ပြယ်သို့ အချိန်ပရိတ် "ဗုဒ္ဓါနံ ဝိစိတဿ န သက္ကာ ကောနိ အန္တရာ ယော ကာတံ တထာ မေ ဟောတု"ကို ဖြေပြီး ရှိပါ။ အန္တရာယ် ကင်းပယ် တေရှင်ပယ်။ ပိတုန်းရှင်လဲ ဖယောင်းတိုင်အောက် ပြုမှာ ခုနစ်နေ့ရှေ့ပြီး မိမိနေ့ကို မတော်ပြီး ထောင်လိုက် "ဗုဒ္ဓါနံ ဝိစိတဿ"ကို ရှေ့ပါ။ ဗုဒ္ဓပုဂံပုဂံဖော် ဖယောင်းတိုင်ကို မိမိ ကလေးအတိုင်းရွတ်ပြီး ပုဂံပိ၊ လွန်စွာ ကောင်းပါတယ်' ဆရာတော်ကြီး၏ နည်းကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ချီးမွမ်းတင်ပြအပ်ပါသည်။ 'ဗုဒ္ဓါနံ ဝိစိတဿ န သက္ကာ ကောနိ အန္တရာယော ကာတံ တထာ မေ ဟောတု' အောက် နေသားဆိုပါစို့ အောက် မှတ်တမ်း ဖယောင်းတိုင်ကို စီရင်ပါ။

ကြီးကျောင်းမှ အထွက်တွင် မိုင်းသုန် တောင်သည် မှန်မှိုင်းလျက် ရှိသည်။ တောင်လုံးညိုသည်လည်း ခေါင်း ငြိုးခြုံနေပါသည်။ ရာသီဥတု အနေ ထားကြောင့် စာရေးသူသည် ဆရာ တော်ဦးကလျာဏအား ရိုသေစွာ ဦးချပြီး ဆိုင်ကယ်ဖြင့် အမြန်ဆုံး ထွက်ခဲ့ပါသည်။ စက်ကုန်းအရောက်တွင် မိုးကျစ ပြုလာပါတော့သည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
 မောင်ဗဟိုနိုး(အင်းတော်)

→ မွေးနံ
 → နေ့ရနစ်နေနံ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်အသံတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လစားဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့ EXPRESSဝန်ဆောင်မှု ဝန်ခံဖြင့် အမြန်ဆုံး အရောက် ဝိုင်းဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ဝေ့ယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၈၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လစားဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက် ။ လေယာဉ်ပျံနှင့် ဝိုရ သောဒေသများအတွက် လေယာဉ်ခ ကိုပိုပေးဆောင်ရပါမည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ မွန်

၀၉-၇၇၆၃၇၅၁၀၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၇

မြန်မာနိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်ရှိ အံ့ဖွယ်ထူးခြား အံ့ဖွယ် နေရာများ၊ ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ၏ နေရာများအကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရသစုံမဂ္ဂဇင်းကြီးမှ ဖော်ပြပေးလျက်ရှိပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရောက်ခဲ့သော ရေပူစမ်းနှင့် ရောဂါများ ပျောက်ကင်းကြပုံကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစင်မြင့်မှ ထပ်ဆင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်၊ ချီညောင်းခရိုင်၊ ဟိုပင်မြို့နယ်၊ ဟိုပင်ဘင်တော်ကြီး၊ ကားလမ်းမကြီး၊ ဌာသစ်ကြီးကျေးရွာမှ ခြောက်ဘက်ကြီးစခန်းကျေးရွာနှင့် နီးကပ်စွာ တောင်တန်းတွင် အသိုက်ကျွန်းတည်ရှိပါသည်။ ဟိုပင်မြို့မှ (၆)မိုင်ခန့်သာ ထားပါသည်။

ရေပူစမ်းသည် တောင်စောင်းတွင် တည်ရှိနေပြီး အလှူရှင်များမှ ရေပူရေအေး ရောစပ်၍ ရေစိမ့် ရေချိုး နိုင်ရန် အမျိုးသားများသီသန့်၊ အမျိုးသမီးများသီးသန့် ကန်များဖြင့် လှူဒါန်းထားပါသည်။

ထိုကန်များမှာ တောင်ကြားအတိုင်း ထက်၍ တက်သွားပါက တောင်တန်းနှင့် မိမိရေ(အရောင်း)များ ထွက်ရှိသောနေရာကို ရောက်ပါသည်။

ရှုခင်းသာသာ လှပသော နေရာကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ရေပူစမ်းသို့ လာရောက်သူများ တည်ဆဲနိုင်ရန် ဇရပ်သုံးဆောင်လည်း ရှိပါသည်။

ရေပူစမ်းသည် လေဖြတ်သူများ၊ အရေပြားတွင် ပေါက်သော ပွေး၊ ဝဲယားနာများ ပျောက်ကင်းကြသည်ဟု သိရပါသည်။

လူကောင်းများ ရေပူစမ်း ရေချိုး စိမ်းပါက ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းပါသည်။ တရုတ်ဝေဒနာသည်များ၊ ကချင်၊ ရဝမ်၊ လီဆူးစသော တိုင်းရင်းသား လေဖြတ်ဝေဒနာရှင်များ စားအိုးစားခွက်ဖြင့် ရက်ရှည် လာရောက်၍ ရေစိမ့်ရေချိုးနေကြပါသည်။

ထိုဝေဒနာရှင်တို့၏ စောင့်ရှောက်သူများကို မေးမြန်းကြည့်ရာ လေဖြတ်ဝေဒနာ သက်သာကြကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။ အညောင်းအကိုက်နှင့် အရေပြားတွင် ဖြစ်ပေါ်သော ရောဂါများမှာ အမြန်ပျောက်ကင်းကြကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ထိုရေပူစမ်းသို့ သွားလိုလျှင် ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးညှင်းခရိုင်၊ ဟိုပင်မြို့သို့ မီးရထား၊ ကားတို့ဖြင့် သွား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အံ့ဖွယ် ရေပူစမ်း

လမ်းညွှန်ပါရစေ

လာရောက်နိုင်ပြီး ဟိုပင်မြို့မှ ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီတို့ဖြင့် သွားရောက်နိုင်ပါသည်။ ကား၊ ဝဲယားများပါ သွားလာနိုင်ပါသည်။

ထိုရေပူစမ်းကို ဆရာတော်နှင့် ဘုန်းကြီးစခန်းကျေးရွာတို့မှ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နေပါသည်။ မိမိတတ်စွမ်းသရွေ့ အလှူငွေ လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ကျေးစမ်း မူလထွက်ရာ အစိုင်တွင် ကြက်ဥ၊ ယုတ်တစ် ခါးတို့ဖြင့် ထုတ်၍ ထည့်ထားပါက (၁၅)မိနစ်ခန့်တွင် ကျက်သည်ဟု ညွှန်တင်၍ ကျွမ်းကျင်စွာ တစ်ဦးက ထောင့်ပါသည်။

ရေပူများကို ကန်များဖြင့် ထည့်ထားပြီး ရေပူစမ်း ရောက်နိုင်ရန် ပိုက်လိုင်း သွယ်ပေးထားပါသည်။ မိမိတို့နှစ်သက်သလို ရောစပ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အရေပြားဝေဒနာရှင်များ၊ အညောင်းအကိုက်အားကြီးသူများ၊ လေဖြတ်ဝေဒနာရှင်များ သွားရောက်သင့်သော နေရာဖြစ်ကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးမှတစ်ဆင့် လမ်းညွှန်အပ်ပါသည်။

ဦးမြင့်ဌေး(မြကန်သာ) ဝင်ဦးမြို့

ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များအတွက်

ဆေးဖက်ဝင် အဟာရ Diet တင်းလျာ စီမံနည်းများ [၂]

မင်းဆွေအိမ်၊ (ပုသိမ်)

ယခင်အပတ်က ဆီးချိုသွေးချို သမားများအတွက် အခြေခံအားဖြင့် ရှောင်သင့်သော အစားအစာများနှင့် စားသုံးရန် သင့်တော်တဲ့ အစားအစာများအကြောင်း အသေးစိတ် တင်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။

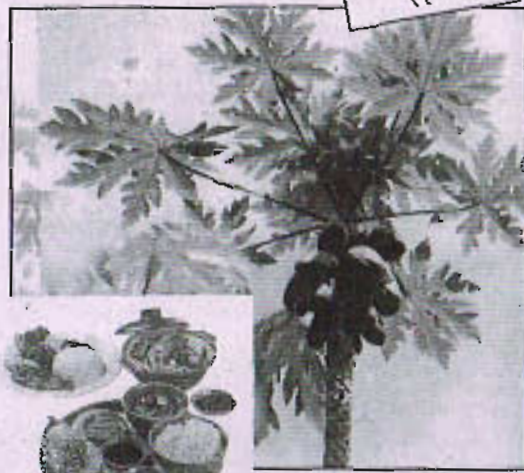
အချို့...အချို့သော ဆီးချိုသမားများက ရောဂါကို အလွန်ဂရုစိုက်ပြီး အစားအသောက်အပေါ် စိုးရိမ်စိတ် လွန်ကဲပြီး ဟိုဟာစားလဲ ဆီးချိုတက်မှာကြောက်၊ ဝဲဟာ စားလဲ ဆီးချိုတက်မှာကြောက်နဲ့...ဘာကိုမှ စားစရာ မရှိတော့တဲ့ အခြေစိုင်းနဲ့ ကြုံလာပါတယ်။

သို့နှင့် အဟာရပြတ် ခံတွင်းပျက် နှုတ်မမြန်တဲ့ အစားအစာပေါ်မှာ အစိုးရိမ် လွန်ကဲတဲ့ စိတ်ရောဂါ မူလာတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်...

စာရေးသူမှ ဆီးချိုရောဂါအတွက် တိကျသေချာပြီး ဆေးဖက်ဝင် အကျိုးပြု သဘာဝအစွမ်း အာနိသင်ဓာတ် များ ပါဝင်နေတဲ့ "ဆေးဖက်ဝင် အစားအဟာရ Diet စားဖွယ်ရာ" တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ "သဘောရွက်နဲ့ နီပဲပြုလုပ်တဲ့ ဆီးချိုအတွက် Diet စားဖွယ်ရာ" မှတ်ပြန်စာများကို တင်ပြပေးပါမယ်။

ဆီးချိုသမားများအတွက် သဘောသီးအမှည့်က လစ်သီး သကြား အချိုဓာတ် ပါဝင်မှုများတဲ့အတွက် မသင့်တော်ပေမယ့် သဘောသီးအစိမ်းနဲ့ သဘောရွက်ကတော့ ဆီးချိုသမားများအတွက် လွန်စွာ ဆေးဖက်ဝင် အသုံးတည့်ပြီး အကျိုးများပါတယ်။

သဘောရွက်နဲ့ သဘောသီးအစိမ်းတို့မှာ Phytonutrients ဓာတ် ပါဝင်နေတာကြောင့် အရသာ က ပါပါတယ်။ ယင်းက သွေးတွင်း သကြားဓာတ်ကို ပိုမိုလျှော့ပေးပြီး ကိုယ်ခံအားကို ကောင်းစေပါတယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံက သုတေသန လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ

သဘောရွက်က လူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက သွေးတွင်း သကြားဓာတ်ကို ထိန်းညှိ ပေးနိုင်ပြီး ဆီးချိုရောဂါကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဇီဝရုပ်ပျက်စီးမှုတွေကိုလဲ သဘောရွက်ဖျော်ရည်(သတ္တ) ရည်က ပြန်လည် ပြုပြင်ကောင်းမွန်စေနိုင်ပါတယ်။

သဘောရွက်မှာ အမိုင်နိုအက်စစ်(Amino Acid) (၅၀)ကျော် ပါဝင်နေပါတယ်။

သရိုယိုနိုင်း၊ ဂလျတာမိတ်အက်စစ်၊ ဂလျဆင်း၊ ဗေလင်း၊ လူစင်းဖီနိုင်း လာလာနိုင်း လိုင်စင်း၊ ထရိုတိုဖန်း၊ ခရစ်တိုင်း၊ ဟစ်တီဒင်း တိုင်ရိုစင်း၊ အလာနိုင်း၊ ပရိုလင်း၊ အက်စပါတိတ် စတာတွေ ပါဝင်နေပြီး...

ယင်းတို့ထဲမှ အချို့ဟာ အသားအရေ နုပျိုဖြောင့်အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကို တားဆီးပေးနိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် သဘောရွက်မှာ ဗီတာမင်များဖြစ်တဲ့ Vit.A, Vit.C, Vit.D, Vit.E ကယ်လ်စီယမ်နဲ့ Anti Oxidants ဓာတ်များ ပါဝင်နေတာကြောင့် စိတ်ဖိစီးမှု၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောက်ကပ်ပျက်စီးခြင်း၊ အသည်းအဆိပ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း စတဲ့ ဆီးချိုရောဂါရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးဖြစ်နိုင်ခြေတို့ကို လျော့ချပေးနိုင်ပါတယ်။

ထို့အတူ သင်္ဘောရွက်ထဲမှာ **အေစီတိုဂျင်နင်း** (Acetogenins) ပါဝင်နေလို့ သူ့ရဲ့အစွမ်းကြောင့် ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ကင်ဆာဆဲ(လ်)တွေရဲ့ ပွားများမှုကို တားဆီးထိန်းချုပ်ပေးပြီး ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပုံမှန်ဆဲ(လ်)တွေရဲ့ ဇီဝဖြစ်စဉ်တွေကို ပုံမှန်ဖြစ်ပြီး အားပြည့်ပေးပေးပါတယ်။

ဒါကြောင့် သန်ကောင်တွေ... ဝိုင်းပျံ(စ်)တချို့နဲ့ Fungous မှိုများအပြင် ကင်ဆာဆဲ(လ်)တွေအပေါ်မှာ ဆန့်ကျင်ထိန်းချုပ်ပေးပေးပါတယ်။ အစာအိမ်ကိုလဲ သင်္ဘောရွက်က အကျိုးပြုပေးပါတယ်။

သင်္ဘောရွက်မှာပါတဲ့ **ကာပီနို**(Karpain)၊ **ပါပီနို**(Parpain)၊ **Protease Enzyme** နဲ့ **Amulase Enzyme** တွေပါဝင်နေတဲ့အတွက် အစာအိမ်အတွင်း စားသောက်လိုက်တဲ့ ပရိုတင်းဓာတ်၊ အမျှင်ဓာတ် စတာတွေကို ချေဖျက်ပြီး နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစေလို့ အစာပကြေခြင်း၊ ရှင်ပူရင်အောင်ခြင်းတို့ကို သက်သာပေးပြီး နှုတ်ခံတွင်းကို သန့်ရှင်းပေးပါတယ်။

ယခုလို ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းအာနိသင်များ ပြည့်စုံကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်နေတဲ့ "သင်္ဘောရွက်နဲ့ သင်္ဘောသီးအစိမ်း" တို့မှာ ဆီးချိုသမားများအတွက် အထူးသင့်တော်တဲ့ စားဖွယ်ရာ အာဟာရ အသီးအရွက်ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ဘောရွက်နဲ့ သင်္ဘောသီးအစိမ်း၊ သင်္ဘောပင်စည်ရဲ့အတွင်းသားတို့ကို နည်းလမ်းစုံလင်စွာနဲ့ ဆီးချိုသမားများ နှုတ်ခံတွင်းတွေပြီး ဆေးဖက်ဝင် Diet အစာအာဟာရ ဟင်းလျာဖြစ်အောင် စီမံနည်းစနစ်များကို တင်ပြပေးပါမယ်။

၁။ သင်္ဘောရွက် ဖျော်ရည်ပြုလုပ်နည်း

သင်္ဘောရွက်ကို ဆေးဝါးအနေဖြင့် ဖျော်ရည်လုပ်သောက်သုံးခြင်းက အစွမ်းအထက်ဆုံးနည်း ဖြစ်ပါတယ်။

လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းတဲ့ သင်္ဘောရွက် အရိုးတံပါ ၁၁၈ နမူနာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အပါအဝင် အနေတော် လှီးဖြတ်ပြီး ရေ(၄)လီတာ ပြုတ်ပါ။

ပြုတ်ရည် လေးပုံ တစ်ပုံကျန်း ပြုတ်ရေ (၁)လီတာခန့် ကျန်တဲ့အထိ ကျိုပြီး အအေးခံ၍ သံပရာသီး တစ်လုံး အရည်ညစ်ထည့်ပြီး သမသွားအောင် လှုပ်ပေးပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲတွင် သိမ်းထားရင် (၃/၄)ရက် အထားခံပါတယ်။

ဆီးချိုသမားများ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန်တစ်ဝက်မှ တစ်ပန်းကန်အထိ သောက်သုံးပေးရင် သွေးတွင်း သကြားဓာတ်ကို ထိန်းညှိပေးပြီး အစာကြေ၍ ဆီးဝမ်းကို ပုန်ကန်ပေးပါတယ်။

၂။ သင်္ဘောရွက်နု(Salad)သုပ်

ပါဝင်ပစ္စည်းများ...

- ၁။ သင်္ဘောရွက်နု ၁၀ ရွက်
- ၂။ ပုစွန်ကျော့ ၁၅ ကျပ်သား
- ၃။ ကြက်သွန်နီ ၃ လုံး
- ၄။ ကြက်သွန်ဖြူ ၇ တက်
- ၅။ သံပရာသီး ၁/၂ လုံး
- ၆။ ငံပြာရည်(အချို) လိုအပ်သလောက်
- ၇။ ငရုတ်သီးစိမ်း ၁၀ တောင့်
- ၈။ ပျင်ပိစိ အနည်းငယ်
- ၉။ မြေပဲဆီ ၁၀ ကျပ်သား
- ၁၀။ နမ်းဖြူ နက်လှော် ၁ ဇွန်ဆီ

ပါဝင်ပစ္စည်းများ ခုံလင်ပါက သင်္ဘောရွက်နုလေး

များကို ရေနွေးဆူဆူတွင် ဆား(၁)ဇွန်း ထည့်မွှေပြီး သင်္ဘောရွက်နုများကို ထည့်စိမ်၍ (၅)မိနစ်ခန့် ရေနွေးဖြောင့်ပြီး ဆယ်ယူ၍ ရေအေးတွင် စိမ်ထားပါ။ အေးသွားမှ ရေညစ်၍ ပါးပါးလှီးပြီးထားပါ။

ကြက်သွန်နီကို ပါးပါးလှီးထားပြီး... တစ်ဝက်ကို ကြက်သွန်ဖြူ(၇)တက် ပါးပါးလှီးထားတာနဲ့ မြေပဲဆီမှာ နှုတ်အနည်းငယ် ထည့်၍ အပူပေးပြီး ကြက်သွန်ဖြူ နီထီချက် ချက်ထားပါ။

ငရုတ်စိမ်းတောင့်များကို မိမိ အလိုရှိသလောက် ပါးပါးလှီး၍ထားပါ။

ပုစွန်ကျော့များကို သန့်စင်ဆေးကြောပြီး အခွံခွာ၍ အားအနည်းငယ်ထည့်ပြီး ရေစိမ့်ကင်းလေးထည့်ကာ ဖျော့နုပြုတ်ထားပြီး ငရုတ်ဆုံတွင် မညက်တညက် အထားထားပါ။

ပျင်ပိစိကို မီးဖြင့်ကျက်၍ အနံ့မွှေးလာတဲ့အထိ ကပ်ပါ။ အားလုံး ပြည့်စုံပြီဆိုရင် လေ့တစ်လုံးတွင်

စာမျက်နှာ (၁၂၀)မှ အဆက်

(၄၀)နှစ်ရှိသူ၏ လက်ဖြတ် ကြွင်းနေပါသည်။ မျက်မည်ဆိုပါစို့...

$$\begin{array}{r}
 \text{အသက်} \quad ၄၀ \\
 \text{ပေါင်းကိန်း} \quad + ၁၂ \\
 \hline
 \text{စားကိန်း} \quad ၈ \div ၅၂ = ၆ \\
 \hline
 \quad \quad \quad ၄၈ \\
 \quad \quad \quad \quad ၄ \\
 \hline
 \text{အကြွင်းမှတ်ပါ}
 \end{array}$$

အသက်(၄၀)ရှိသူကို ဥပမာ မျက်ကြည့်ရာ စန်းပြတ် တွက်နည်း မျက်စာဖြန့်စိတ်လုံး သုည ကြွင်း မျက်စိ။

မျက်ဖြတ်တွက်ကြည့်ရာ (၁)ခု ပြုတ်စေခြင်း၊ လက်ဖြတ်တွက်ကြည့်ရာ (၄)ခု

ပါဝင်ပစ္စည်းများထည့်ပြီး ဆီချက် အနေတော်စားပါ။ ငံပြာရည်ပါ တစ်ပါတည်း ထည့်၍ ရောနယ်ပါ။

ပြီးရင် သံပရာရည်ကို အချဉ်စိတ်ကြိုက် ဆမ်းပြီး မွှေ၍ အပေါ်မှ ကြက်သွန်ဖြူ နီကြော်နဲ့ နှမ်းအဖြူ အနက်လှော် ဖြူးပြီး ဟင်းပွဲပြင်လိုက်ပြီဆိုရင် အလွန်ပုရန်မွှေးကြိုင်ပြီး ခံတွင်းအရသာကို ထူးစေမယ်...

ဆီးချိုသမားများအတွက် အထူးနှုတ်မြိန် ဆေးဖက်ဝင် Diet ဓာတ်စာ စားဖွယ်ရာ ဟင်းလျာကို စိတ်ကြိုက် သုံးဆောင်နိုင်ပါပြီ။

[ရှေ့အပတ်တွင် သင်္ဘောသီးစိမ်း၊ သင်္ဘောပင်ပင်စည်အတွင်းသားတို့နဲ့ နှုတ်မြိန်ဆေးဖက်ဝင် Diet စားဖွယ်ရာများကို ဆက်လက်တင်ပြပေးပါမယ်။]

စားသမျှ ဆေးဖြစ်၍ ကျန်းမာကြပါစေ...

မင်းချမ်းမြေ့(ပုသိမ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်း

တိုက်

နှင့်

ဆက်သွယ်

နိုင်သော

ဗုဒ္ဓနံပါတ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

ကောင်းခန့် (သစ္စာမြေ) ဝက်လက်

စန်းပြတ်, လွန်းပြတ်, လက်ပြတ်

တွက်နည်းနှင့် ယတြာ

၆၈၈၆၁၆ (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

အထက်တွင် ခေါင်းစဉ် တပ်ထားသော စန်းပြတ်, လွန်းပြတ်, လက်ပြတ် တွက်နည်းနှင့် ယတြာသည် ကျန်းမာရေးညံ့နေသည်ဟု ထင်ရသောသူကို တွက်ကြည့်ပြီး ယတြာချေသင့်လျှင် ချေပေးရန် နည်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တွက်ရန် အလွန် လွယ်သော မြန်မာ့ရိုးရာ နည်းတစ်ခု ဖြစ်သဖြင့်လည်း စာရေးသူအနေနှင့် ရှာဖွေရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တွက်နည်းတို့နှင့်တကွ ရှင်းလင်းစွာ တွက်ကြည့်နိုင်စေရန် ဥပမာ တွက်ပြပုံတို့ကိုပါ မေ့င်ဝါသနာရှင်တို့အတွက် ရေးသားထားပါသည်။

ရှိသူကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့...
(၄၀)နှစ်ရှိသူကို စန်းပြတ် ဥပမာ တွက်မည်ဆိုပါစို့...

***

တည့်ကိန်း	၁၀၈
အသက်မြောက်ကိန်း	× ၄၀
	၄၃၂၀

(၁) စားကိန်း: $၂၇ \div ၄၃၂၀ = ၁၆၀$ လဒ်မလုံ
၄၃၂၀
၀ အကြွင်းမှတ်ပါ။

(၂) စားကိန်း: $၈ \div ၄၃၂၀ = ၅၄၀$ လဒ်မလုံ
၄၃၂၀
၀ အကြွင်းမှတ်ပါ။

(၄၀)နှစ်ရှိသူ၏ လွန်းပြတ် ဥပမာ တွက်မည်ဆိုပါစို့...

***

အသက်	၄၀
ပေါင်းကိန်း	+ ၁၇
စားကိန်း	၈ ÷ ၅၇ = ၇
	၅၆

၀ အကြွင်းမှတ်ပါ

စန်းပြတ်တွက်နည်း

(၁၀၈)ကို တည့်ပြီး တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်နှင့် မြောက်ပါထိုမြောက်ပြီးကို နှစ်ဖော်တည့်ပြီး အသက်တစ်ဖော်ကို (၂၇)နှင့် စားပြီး အောက်တစ်ဖော်ကို (၈)နှင့်စားပါ။ နှစ်ဖော်လုံး သုည(၀) ကြွင်းသော် စန်းပြတ်ပါသည်။

စန်းပြတ်လျှင် အသက်ခန္ဓာ ဆုံးတတ်ပါသည်။ (၁)ခု ကြွင်းသော် ကျန်းမာရေးညံ့ ဖွားနာတတ်ပါသည်။

လွန်းပြတ်တွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ အသက်ကိုတည့်ပြီး (၁၇)နှင့်ပေါင်းပါ။ ပေါင်းပြီးကို (၈)နှင့် စားပါ။ (၀)သုညကြွင်းသော လွန်းပြတ်ဖြစ်ပါသည်။ လွန်းပြတ်လျှင်လည်း ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်ပါသည်။ ရောဂါတစ်ခုခု စွဲတတ်ပါသည်။

လက်ပြတ်တွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ အသက်ကို တည့်ပြီး (၁၂)ပေါင်းပါ။ ပြီးလျှင် (၈)နှင့်စားပါ။ (၀)သုညကြွင်းလျှင် ကျန်းမာရေးညံ့တတ်ပါသည်။ ထိုသူသည် စန်း, လွန်း, လက် အားလုံးသျှဉ်းသော် အညံ့ဆုံးနှစ်ဖြစ်ပြီး အသက်ခန္ဓာ ပြတ်တတ်ပါသည်။ လက်တွေ့ဥပမာတွက်ပြပါမည်။ ဥပမာအသက်(၄၀)

၁၂၀ နှစ်ကျကျရေးခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၁၃)

S.A Lighting **SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED**
စိုးအောင်(ဘုရားသား) 首 照 明

မူပိုင်ခွင့်တွင် မှန်ကန်သော အမျိုးအစား၊ သင့်တော်သော နှုန်းထားဖြင့် လက်လီလက်ကား အထူးနှုန်း ဂရုစိုက်ပါသည်။

Create Your Dream With S.A Lighting

J-LITE

TAIWAN ပါးစာလှဆစ်ပစ္စည်းများနှင့် CRYSTAL မီးခိုးမီးများ

Magnum Cable Made In Malaysia

Central Cables Berhad (MADE IN MALAYSIA) XLPE

ABB classic II CLIPSAL MITSUBISHI

၂၄/၂၅/၂၆/၂၇/၂၈/၂၉/၃၀/၃၁/၃၂/၃၃/၃၄/၃၅/၃၆/၃၇/၃၈/၃၉/၄၀/၄၁/၄၂/၄၃/၄၄/၄၅/၄၆/၄၇/၄၈/၄၉/၅၀/၅၁/၅၂/၅၃/၅၄/၅၅/၅၆/၅၇/၅၈/၅၉/၆၀/၆၁/၆၂/၆၃/၆၄/၆၅/၆၆/၆၇/၆၈/၆၉/၇၀/၇၁/၇၂/၇၃/၇၄/၇၅/၇၆/၇၇/၇၈/၇၉/၈၀/၈၁/၈၂/၈၃/၈၄/၈၅/၈၆/၈၇/၈၈/၈၉/၉၀/၉၁/၉၂/၉၃/၉၄/၉၅/၉၆/၉၇/၉၈/၉၉/၁၀၀/၁၀၁/၁၀၂/၁၀၃/၁၀၄/၁၀၅/၁၀၆/၁၀၇/၁၀၈/၁၀၉/၁၁၀/၁၁၁/၁၁၂/၁၁၃/၁၁၄/၁၁၅/၁၁၆/၁၁၇/၁၁၈/၁၁၉/၁၂၀

၂၄/၂၅/၂၆/၂၇/၂၈/၂၉/၃၀/၃၁/၃၂/၃၃/၃၄/၃၅/၃၆/၃၇/၃၈/၃၉/၄၀/၄၁/၄၂/၄၃/၄၄/၄၅/၄၆/၄၇/၄၈/၄၉/၅၀/၅၁/၅၂/၅၃/၅၄/၅၅/၅၆/၅၇/၅၈/၅၉/၆၀/၆၁/၆၂/၆၃/၆၄/၆၅/၆၆/၆၇/၆၈/၆၉/၇၀/၇၁/၇၂/၇၃/၇၄/၇၅/၇၆/၇၇/၇၈/၇၉/၈၀/၈၁/၈၂/၈၃/၈၄/၈၅/၈၆/၈၇/၈၈/၈၉/၉၀/၉၁/၉၂/၉၃/၉၄/၉၅/၉၆/၉၇/၉၈/၉၉/၁၀၀/၁၀၁/၁၀၂/၁၀၃/၁၀၄/၁၀၅/၁၀၆/၁၀၇/၁၀၈/၁၀၉/၁၁၀/၁၁၁/၁၁၂/၁၁၃/၁၁၄/၁၁၅/၁၁၆/၁၁၇/၁၁၈/၁၁၉/၁၂၀

www.burmeseclassic.com

အားကစားသမားများအတွက်
သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်ပြထားသော

ဇော်ပျံ

အကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကြောင့်
အကျိုးအမြတ်ကြောင့်

အမှတ် ၂၉၀၊ ဧညားလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ၁၅၂၀၅၇

မင်းဒေါ်ကြီးဘုရားနှင့် ပတ်သက်၍ သမိုင်းအထောက်အထားများ ရရှိရန် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ခရီးထွက်စဉ် တောင်ခြေ ရွာလေးတစ်ရွာဖြစ်သည့် “မီးတောရွာ” မှလေသို့ မကြာမီက ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ထိုရွာလေးသို့ ရောက်ရှိစဉ် ရွာထဲသို့ အိမ်များ၏အမျိုးသမီး သားဖွားနိုင်သဖြင့် မတော်တရားသို့ နေသံကို ကြားရ၏။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း ထိုအိမ်ကို ဦးတည်သွားရာ ကျွန်တော်တို့သွားသည့်အိမ်မှ မီးဖွားနိုင်သည့်အဖြစ်ကို ကြုံနေရ၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရသည်။

ထိုအမျိုးသမီး၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆယ်အိမ်မှူး ကိုစိုင်းမှူး မိသားစုများမှာလည်း ပျာယာခတ်နေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ဧည့်မခံနိုင်၊ အားလည်းနာ နှုတ်ပေးရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း သူ့ကို ပြန်အားနာ နှုတ်ပေးသည့်အကူအညီပေးရမည်ကို အချင်းချင်း တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြရ၏။

မီးတောရွာလေးမှာ မြို့နှင့် အတော်လှမ်းသော ရွာလေးဖြစ်ပြီး မြို့ဆေးရုံရှိဖို့ ဆိုသည်ကလည်း သိပ်မလွယ်။

အနီးကပ်ကျင်၌လည်း ကျန်းမာရေးဌာနက မရှိ၊ မုတ်စွအဆုံး သားဖွားဆရာမပင် မရှိသည့် ရွာလေး ဖြစ်သည့်အတွက် “ယောက်ျား ဖောင်စီး၊ မိန်းမ မီးနေ” ဆိုသည့်စကားအတိုင်း ရုတ်တရက် အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စမျိုးဖြစ်၍ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေကြလေသည်။

ထိုအချိန် ကိုစိုင်းအမျိုးသမီးဘက်မှ ဘကြီးတော်သူ ဘကြီးတော်ယောက် ရောက်လာပြီး...

“ဟေ့ ဖောင်စိုင်း... ဒီလို ကြည့်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲကွ ကလေးက ခြေမကိုင်တာကြာပြီ၊ ပွေးသင့်နေပြီ၊ ရေပြာ မိတ်ပြာလို့ လေးနာရီအတွင်းမှ မီးပွားရင် စိုးရိမ်ရတယ်လို့ ငါ ကြံဖူးတယ်။ ယာအံက ဆရာကြီးပေါက်ဆိန်ကို အပြန် ပြောပင့်”

ဟု အကြံပေးလေသည်။

လည်တော့ ကိုစိုင်းက...

“ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီး”

16A, June, 2018.

အလွယ်တကူ
ကျန်းမာရေး
ကျန်းမာရေး

ဟု ဆိုကာ ရွာ၏ အရှေ့ဘက် ယာခင်းဆီသို့ ထွက် ပြေးလေ၏။ မကြာပါ... အသက်(၇၀)အရွယ်ခန့် သျှောင်တစောင်းထိုးနှင့် ဘကြီးတစ်ယောက် ကိုစိုင်းနှင့် အတူ ပါလာသည်။

ထိုဘကြီးသည် အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဘုရားကို ရိုနှိုးကာ ရေသန့်သန့်တစ်ခွက် တောင်း၍ ဘုရားစင်ရှေ့၌ ပါးစပ်မှ ပွစိပွစိနှင့် ရေကိုမန်းကာ အမျိုးသမီးအား ထိုရေကို ခပ်ဖျားမှစ အောက်ပိုင်းကို သပ်ချစေကာ သောက်ခိုင်းလိုက်သည်။

ကိုစိုင်းလည်း ဘကြီးပြောသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ရန် ရေခွက်ကိုငြိပြီး မီးနေခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ရင်တမမနှင့် ဖြစ်နေကြ၏။ မကြာပါ... နာရီဝက်လောက်အကြာ၌ မီးနေခန်းထဲမှ နုပျော့ရောင်ခြည်ပူရင်း ၁၂၁ (ဒါမျက်နှာ (၁၂၂) ခု)

“ကြက်ခြေလှုပ်ရေးနည်းတစ်ထွေ” ဟူသည်ကား မိမိတို့၏ ရောက်ဆဲ အသက်အရွယ်မှာ ကံကြမ္မာသည် အဆိုးနှင့် တွေ့နိုင်သလော၊ သို့မဟုတ် အကောင်းနှင့် တွေ့နိုင် သလောဆိုသည်ကို အလွယ်တကူ ဆန်းစစ်ယူနိုင်သောနည်းဖြစ်၏။

ဤနည်းသည် ရှေးရှေးက မြန်မာ့ ဗေဒင်ဆရာကြီးများ၏ လက်တွေ့ သုံး နည်းကောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါ သည်။

ဤနည်းကို စားရေးသူ ရရှိ ထားသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ပင် ကျော်ချေပြီ။

ရံဖန်ရံခါ ဤအတိုင်း ဗေဒင်လာ မေးသူကို စာရေးသူဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့ရာ အတော်ကလေး တိုက် ဆိုင် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း ထောက်ခံ ပြောဆိုသွားကြပါသည်။

ဤနည်းတွင် စတုရန်းပုံနှစ်ထပ် ပါရှိပြီး အတွင်းစတုရန်းပုံမှာရော အပြင်စတုရန်းပုံမှာပါ အကွက် (၈)ကွက်စီ ပါရှိပါသည်။

နံပါတ်(၈) အကွက်နေရာတွင် ကြက်ခြေအမှတ်အသားကို တွေ့ရ မည်ဖြစ်၏။

မိမိ၏ ရောက်ဆဲအသက်ကို (၈) ဖြင့်စားပြီးတွက်ရသော သက်ရောက် တွက်နည်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဟောကိန်းတို့နှင့် အတော်ကလေး ဆင်တူသည်။

သို့သော် ဤနည်းမှာ မိမိ၏ရောက် ဆဲအသက်ကို (၈)ဖြင့်စားစရာမလိုပါ။ မိမိ၏အသက်ကို မတူမတူနှင့် ဖွဲ့နုတ်နုတ် တည်ရှိရာအကွက်မှ လက်ယာရစ် ဖြေ ရလေသည်။

ထိုသို့ရေရာတွင် ကြက်ခြေရှိရာ ၁၂၂ နှစ်အရွယ်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကြက်ခြေလှုပ်ရေး နည်းတစ်ထွေ

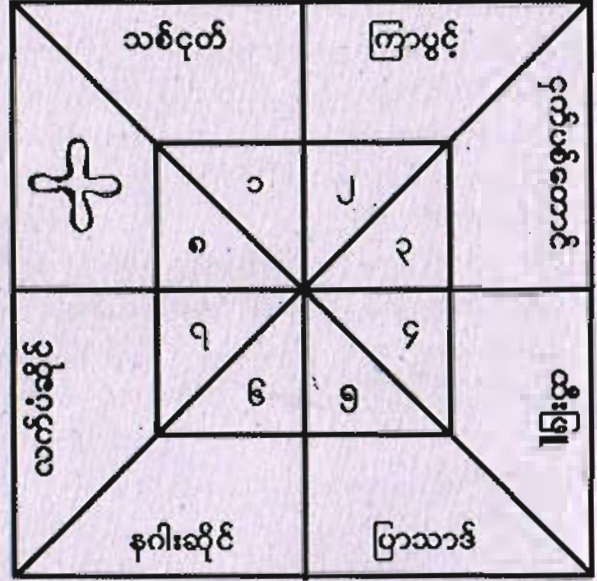

နတ်မောက်ကြည်ဖြူ

အကောင်းကို ဆန်းစစ်ယူနိုင်သော (၈) ကြက်ခြေလှုပ်ရေးသော နည်း ဖြစ်၍ “ကြက်ခြေလှုပ်ရေးနည်း တစ်ထွေ” ဟု စာရေးသူက ဆောက် ပါးခေါင်းစီးကို ပေးထားခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ဤနည်းတွင် အဓိကကျလှသော စတုရန်းပုံနှစ်ထပ်နှင့် တစ်ကွက်ချင်း စီ၏ ဟောကိန်းများကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်ပရိသတ်များ လေ့လာဖွဲ့ စေရန် အောက်တွင် ဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

အကွက်ကို ထည့်မရေရာဘဲ ချန် လှုပ်ထားခဲ့ရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ ရောက်ဆဲ အသက်ဝယ် ကံကြမ္မာအဆိုး ဖြေယူတု...

F.16B. June, 2011

ယွန်းကန်ရှိရာအကွက်မှစ၍ အသက် ၁၀၀၀၀၀ လက်ယာရစ်ပေါ်လေး ကျရာ အနိမ့်မှာ ဟောကိန်းပါရှိပါသည်။

သစ်ငုတ် နှလုံးပူဆာအံ့။ ဥစ္စာပျောက်အံ့။ မြေကြေးအကုန်အကျ များအံ့။ များသော စီးပွားဥစ္စာ အဖတ်မဘင် ပြု။ ကြီးရအံ့။

ကြာပွင့် ကောင်းစားအံ့။ မိန်းမကညာ များအံ့။ ပုဆိုးမတွင် လာဘ်ရအံ့။ မင်း ပုဆိုးရအံ့။ အချုပ်အနှောင်ကြိုက် ကျက်အံ့။

ပြာသာဒ် မှာပေါက်တတ်သည်။ သူတစ် ယောက် ခုန်တွေ့တတ်သည်။ ကိုယ်ပူ မှုတ်တတ်သည်။ သားမြေး များကျွန်ကြောင့် အရှက်ရအံ့။ မြို့သောသူနှင့် ကွဲတတ်သည်။ အသားပျက် နှင့် ခိုက်ရန် ပြုတတ်သည်။ အနှောင်အဖွဲ့ ရအံ့။

ထီးဖြူ များမှာတတ်သည် မသေ။ မြေမြှုပ်ချောင်း စုတ်လာဘ်ရမည်။ များက ပူဖော်မည်။ ကြေးဟောင်း ပြုရအံ့။

ပြာသာဒ် မိန်းမပုဆိုးခံရအံ့။ သွားလေရာ တွက်ရအံ့။ ကိုယ်ကိုက်အံ့။ သောင်း မြေအောက် အဆွေခင်ပွန်း ကျေး

ကျွန်ကြောင့် စိတ်ပူဆာအံ့။ ချစ် သောသူနှင့် ကွင်းအံ့။

နဂါးဆိုင် သူတစ်ထူးကို ဆုံးမသော်လည်း နားမထောင်ဘဲ နေအံ့။ ကျေးဇူးကန်း ခြင်း ခံရအံ့။ မိန်းမဖျက်အံ့။ မိန်းမ ဖြစ်က လာဘ်ရအံ့။

လက်ပံဆိုင် စိတ်ပူဆာအံ့။ ပျက်စီးအံ့။ အဆူ အပူခံရအံ့။ ပေးပြီးဥစ္စာပြန်ယူအံ့။

ဤသည်တို့မှာ စာရေးသူရရှိထား သော နည်းထဲအတိုင်း ပြန်လည် ဖော်ပြပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟောကိန်းတို့မှာ သွယ်ဝိုက်ထား ခြင်းမရှိ။ လိုရင်းတိုရှင်းမျှသာ ဖော် ပြထားကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရ မည်ဖြစ်၏။

မိမိတို့၏ ရောက်ဆဲအသက်ဝယ် ကံကြမ္မာ အဆိုးအကောင်းကို “ကြက်ခြေလှုပ်ရေးနည်းတစ်ထွေ” ဖြင့် ဆန်းစစ်ကြည့်ကြပါလေကုန်။

ဥပမာ ဥပမေယျဖြင့် ရှင်းပြစရာ မလို တကယ်မခက် အလွယ်သက် သက်နည်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါ ကြောင်း...

* စုတ် = ကောင်းသောလက္ခဏာ များစုံသော ကာလအပိုင်းအခြား တစ်မျိုး။ ရွယ်ယိုသောလင်မယား နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သောအရာ။ (မြန်မာအဘိဓာန်)

၇၇-၇၇၆၃၅၉၇၇၅
၇၉-၄၄၃၂၅၇၂၀

စာဂူလူ
လူတေသီနှင့်
ပညာရှင်
ဆောင်းပါးရှင်တို့ ခင်ဗျာ...

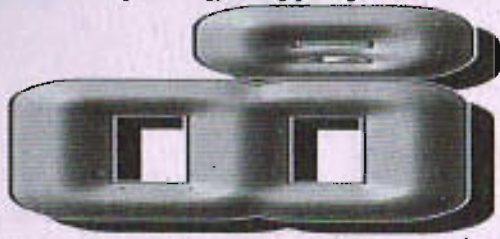
၂၀၁၈ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏
(၃၂)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

သေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၀-(ပထမထပ်)
၂၉-သမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း
၀၉-၇၇၆၃၅၉၇၇၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၃

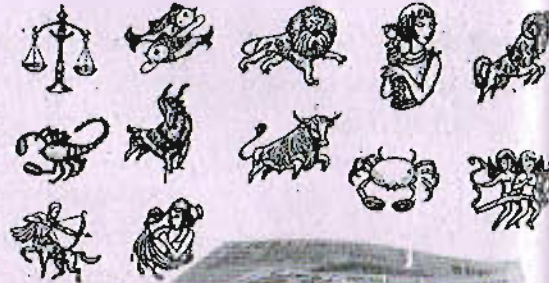

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ထက်မင်းကျော်စွာ

မွေးလ	အိုက်ဂရပ်	အရောင်	အရပ်	လားဘိလ်	အရသာ	ကျောက်မျက်	စင်ထုထုအန်	ရှောင်ရန်
မိသရာသီဇွား ပတ်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
ပြုသရာသီဇွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၈	ပျောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ဂေါ်မိတ်	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဇေယျန်ရာသီဇွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဇွန်(၂၀)	၂	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
တရုတ်ရာသီဇွား ဇွန်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၁	နီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
သိမ်ရာသီဇွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဩဂုတ်(၂၀)	၄	စိမ်း	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောငှာ	မြ	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ကန်ရာသီဇွား ဩဂုတ်(၂၀) မှ စက်တင်ဘာ(၂၀)	၆	ပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါ	စနေ
တူရာသီဇွား စက်တင်ဘာ(၂၀) မှ အောက်တိုဘာ(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ
မြို့ရွာရာသီဇွား အောက်တိုဘာ(၂၀) မှ နိုဝင်ဘာ(၂၀)	၉	ဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကြောင်	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
မနုရာသီဇွား နိုဝင်ဘာ(၂၀) မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၀)	၇	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
မဟာရာသီဇွား ဒီဇင်ဘာ(၂၀) မှ ဇန်နဝါရီ(၁၉)	၀	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ
ထိုရာသီဇွား ဇန်နဝါရီ(၂၀) မှ ဖေဖော်ဝါရီ(၁၈)	၅	ဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချိုဆိပ်	ဥဏ္ဍရား	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
မိန်ရာသီဇွား ဖေဖော်ဝါရီ(၁၉) မှ ပတ်(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	သောကြာ	တနင်္ဂနွေ

၂၀၁၇ နှစ်ကုန်အောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် သိန်းတစ်သောင်း ထိဖွင့်ပွဲ
ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန်အတွက်
၂၅၊ ၀၊ ၆ ဂဏန်းခြေများကို ရွေးချယ်ကာ ၈၊ ၈
၈၊ ၈ အက္ခရာများနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။
ဤလတွင် ထိကံထူးနိုင်သူများမှာ သောကြာသား
သမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာ
သားသမီးများလည်း အတန်အသင့် ကံကောင်း၍
ပျော်လက်ဆုငယ်ကလေးများ မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။
မိမိတို့မွေးလရာသီအရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို ယေး
ယွင်းကြည့်ပါ။

***
ဥပမာ ။ ။ မိန်ရာသီဇွား(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက်
မှ မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည်
(၅)ဂဏန်း၊ ပန်းရောင်၊ တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့၊
မိသရာသီအရသာ၊ သန္တာကျောက်စသည်တို့က ကံ
ကောင်း ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် သောကြာသားသမီးများနှင့်
မတ်လ ၂၀-ရက် တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် စပ်တူ ယှဉ်ဆိုင်ပါ။
ဖိုင်တည်နေရာရွေးချယ်လိုပါက... မြေပြင်ကျယ်

ကွက်လပ်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ထိလက်မှတ်အရောင်း
ဆိုင်၊ ပန်းခြံ၊ ကလေးကစားကွင်းများအတွင်းရှိ ဆိုင်၊
ကုန်းမြင့်ကမူထက်ရှိ ဆိုင်၊ နှစ်ကာလကြာရှည် ခွဲပြား
ရောင်းချလာသော ထိဆိုင်။

ရှေးဟောင်းအဆောက်အအုံ၊ ပြတိုက် စသည်များ
အနီးရှိ ဆိုင်များနှင့် မိမိတို့ သွားလာလှုပ်ရှားစဉ် နိစ္စမှပ
မြင်တွေ့နေရတတ်သော ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်
များက ကံထူးကံကောင်းစေနိုင်သည်။

ထိကံမြှင့်ယတြာ ပြုလိုပါက... အနီရောင်ကို အောက်
ခံထား၍ ပန်းရောင်ကို အထက်ဆောင်ပါ။ ဥပမာ အနီ
ပွင့်၊ အနီကွက်ပါသော ထဘီ၊ လုံခြုံစည် စသည် ဝတ်ဆင်
၍ ပန်းရောင်ပဝါကို အင်္ကျီအိတ်တွင် ထည့်ဆောင်ပါ။
အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် ပန်းရောင်ထီး၊ ပန်းရောင်ဖဲပြား
ပန်းရောင် ခေါင်းစည်း စသည် ဆင်မြန်းသွားနိုင်ပါသည်။
(ထိထိုသည့်အချိန်တွင် ဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။)

သိန်းပေါင်း ထောင်သောင်းဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်
ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

မာမျက်နှာ (၁၂၁) မှ အဆက်

“အုတ်... အုတ်... အုတ်” ဟူသော
ကလေးငယ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။
ထိုသို့ ကလေးငယ်သံကြားပြီး
အောက်ကြည့် ကိုရိုင်း ပြုံးပြီး ပြုံးပြီး
ပြုံးပြီးနောက်ထပ်ပြန်ထွက်လာကာ...
“မာရာတို့ရေ... ယောက်ျားလေး
မှ ယောက်ျားလေး”
ဟု ဝမ်းသာအားရ ပြောရင်း
မာမျက်နှာပေးသည့် ဘကြီး
အကြောင်း ကျွန်တော်တို့အား
ပြောပြပါသည်။
“မာမျက်နှာသည် ဦးပေါက်ဆိန်တုံး...
မာမျက်နှာပေးရမ်း၊ ဒီအရပ်မှာတော့
မာမျက်နှာပေးရမ်း... မီးဖွားတာ
ပေးရမ်း တာကြီးကို ပြုပြီး ရေးရမ်း

တောင်းတယ်၊ ဘကြီး ရေးရမ်းလုပ်
ပေးပြီးလိုက်တော့ အရေးကုန်ကြာ
တစ်နှစ်လောက် လောလောဆယ် မိန်းမက
သည့်နေ့တော့ ကျွန်တော်လဲ ဘကြီးကို
မာမျက်နှာ
ကျွန်တော်လည်း ဘကြီး၏
အလွယ်တကူ သားဖွားစေသော
ရေးရမ်းအကြောင်း သိရသည်နှင့်
စာရေးဖို့တော့ ကုန်ကြားတစ်ခုခုပြုဟု
အပိုင်တွက်လိုက်ပြီး ဘကြီးကို ထို
ရေးရမ်းမန္တန်အား တောင်းခံခဲ့ပါသည်။
ဘကြီးကလည်း သဘောကောင်း
ပါ၏။ အလွယ်တကူပင် ပေးပါ
သည်။ ယခုတင်ပြသည့် မန္တန်သည်
ဘကြီးဦးပေါက်ဆိန်၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့်
ရေးသားသည့် မန္တန်ဖြစ်ပါသည်။

သားဖွားမန္တန်

“ဦးပေါက်ဆိန်... တွင်းတွင်းအောင်း
ယောက်ျားအခြားပြင်ဘက်သို့ထွက်
ဦးပေါက်ဆိန် ဆရာတော် သမ္မာဒွေ
ဝိသုဒ္ဓါ အနုဘော်အားဖြင့် သဗ္ဗေပယ်
ကဆာယံ သွားဟု ဦးပေါက်ဆိန်
ကောထာဂုံ၊ ကသာပ၊ ဂေါတမ၊
အရိပေတ္တေယျ ပြတ်စွာဘုရား၊
ကယ်ပါလော့၊ ဦးပေါက်ဆိန်
သံကွင်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထိပ်တွင်ထား
တံခါးရှင်းရှင်းပွင့်စေထား”
ရေကို (၇)အုပ်မန်းဆိုက် ပေး
သားဖွားစေသည်။

လိုအပ်သောအခါ...
ပြည်ကြီး...
ကောင်းမြတ်(မိကျန်း)

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ
(2018-April လအတွက်)

တန်ခူးလ

မိဿရာသီ

နက္ခတ်ဇာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သော အစားအစာများ

သရာ မင်းသမီးသာ

မိဿရာသီ(April)လကို မြန်မာ့ခေတ်ဦးကာလကတည်းက အတာကူးတဲ့လ၊ တန်ခူးလတို့မှ တန်ခူးလရယ်လို့ ခေါ်ဆိုစမှတ် ပြုခဲ့ကြပါတယ်။

တကယ်တမ်း အနှစ်ချုပ်လိုက်တော့ နှစ်ဟောင်းကုန်လို့ နှစ်သစ်ကို အစပြုတဲ့ "လ" နှစ်ဦးကာလ ရာသီလတွင်...

"ရာသီပိဿ...စိတ္တကြယ်...ပေါ်ထွန်းလို့ စန်းယုဉ်ရာသီ ထက်ဝင် ပန်း ကံ့ကော် ရှောင်ဆန်နဲ့ ဒါတော်ပို ပိတောက်ပန်း ပွင့်တဲ့ နှစ်ပိုအခါ ရေတင် သင်္ကြန်ပွင့်ကြည့်ချိန်ပါ"

နွေနှောင်း မိုးအစ အတာကူးလို့ နှစ်ဦးမှာ တန်ခူးလေ သုန်သုန်မြူး၍ မိုးစ၊ မိုးရေလေးများ ပက်ဖျန်းလိုက်တဲ့ အခါ တစ်နွေလုံး ပူခဲ့တဲ့ အပူဒဏ်ကို အေးမြသက်သာရာ ရစေတဲ့ လရာသီဖြစ်တာနဲ့အညီ...

ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ တစ်နွေစာ အပူတတ်များ ပြင်ပသို့ ကန်ထွက်လာတတ်သောကြောင့် ရင်သွေးငယ်နဲ့ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်များတွင် ရာသီနာ ဝက်သက်၊ ပဲသီတာ၊ ရေကျောက်၊ မိတ်ဖု၊ အင်ပြင် စသော အနာရောဂါများ ဖြစ်ပွားတတ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ရောဂါတို့ကို သက်သာ အေးငြိမ်းစေရန်အတွက် ရာသီအလိုက် ဓာတ်ကြိုက် သွေးညီ နေထိုင် စားသောက်နိုင်ကြစေရန်အတွက်...

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ
ငရုတ်ကောင်၊ ချဉ်၊ ပတ်ကော၊ ကုလားအော်ငရုတ်၊ ချဉ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်

သီး စသော ခန္ဓာကိုယ်ဝမ်းတွင်းကို ပူလောင်စေပြီး ဆီးဝမ်းအထိပါ ပူလောင်စင်စေတတ်သော အစားအစာများကို ရှောင်ပါ။

မြေအောင်းသား ဖားကြွက် စသည်ကို ရှောင်ပါ။ ခူးရင်းသီး၊ ဥသျှစ်သီး၊ တမာရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊ ရဲယိုသိ၊ ဆိပ်ဖူး၊ ကန့်အိတ်၊ ရှောက်ရွက်၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ တညင်၊ သီး၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ သိုးသား၊ ပုရစ်၊ သင်ပေါင်းပိုး၊ ပျားတူ စသည်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု ဆေးဖက်ဝင် စားသုံးသင့်သည့် အစားအစာများ

အသီးအရွက်
ကျောက်ဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံပွင့်၊ သခွားသီး၊ ဘူးသီး၊ ရေညို၊ ကျောက်ပွင့်၊ ပဲပုစွန်၊ ကင်းပုံသီး၊ ကင်းပုံညှစ်၊ ကညွတ်၊ ရုံးပတီသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ဝက်ချဉ်ပေါင်၊ ရွှေတိုချဉ်ပေါင်၊ ပဲနီလေး၊ ပဲစင်းပုံ၊ ပဲကတ္တီပါ...

မြင်းခွာရွက်၊ မြွေရွက်၊ မြက်ကြက်သွန်၊ ကြက်နားရွက်၊ မှို၊ ခံတက်ချဉ်၊ မုန်လာဥ၊ အုန်းရည်၊ ထန်းရည်၊ ဝါရည်၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဖရဲသီး၊ ပြောင်းဖူး၊ ပန်းဂေါ်၊ စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသား/ငါး
ကနုကမာ၊ ကကူရုံ၊ ကသပေါင်၊ ကဏန်းပျော့၊

ပျူနီတုပ်၊ ရေခူ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်၊ ကင်းမွန် စသော မပူထွက်ပစ္စည်းများကို ဦးစားပေး စားသင့်ပါတယ်။ ကြက်သား၊ ဘဲသား၊ ကျွဲသား၊ ဝက်သား၊ ဆိတ်သား၊ မတ်သား၊ ဂျုံ(ချေ)သားစသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး
ပဖုံးရည်၊ ထန်းရည်၊ ရှာလကာ၊ ပန်းသီးမိနီကာ၊ မုန့်ကျည်သီး၊ မရမ်းသီး၊ သပြေသီး၊ စင်ပြမ်းသီး၊ ပဲပရာ စသည်တို့ကို အသုပ်/ဟင်းခွဲများတွင် ထည့်သွင်း စားသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်
မိဿရာသီ တန်ခူးလတွင် အပူကန် ရာသီနာဖြစ်သော ဝက်သက်၊ ပဲသီတာ၊ ရေကျောက်၊ မိတ်ဖု၊ တမာ စသည့် ရောဂါများဖြစ်ခဲ့သော် မန်ကျည်မုန့်မိန်ဖား၊ သောရည်ဖြင့် ရေချိုးပေးပြီး ရေခြောက်အောင် ဖုတ်၍ ကံ့ကော်ဝတ်ဆံနှင့် ကရမက်ကိုရော သွေးပြီး ချောက်ယိုအနံ့ လိမ်းပေးပါ။
ဝမ်းတွင်းအေး၍ ဆီးသက်စေရန်အတွက် ဆေးကုလားမ (သို့မဟုတ်) ကျောက်ပွင့်အဖြူကို ရေစိမ်၍ ပါလာသကြားခဲနှင့် ဖျော်ပြီး အဝတ်ကိုပေးပါက သက်သာစေပါသည်။

ပြင် ကိုင်းသခွားသီး အကြွပ်သီးနှင့် ထန်းလျက်ကို ချဉ် စားပေးလျှင်လည်း ကောင်းလှပါသည်။

မိဿရာသီ တန်ခူးလ မိသားစု ကျန်းမာရေး ထမ်းပို့အတွက် ဆေးဖက်ဝင်ဇာတ်စာ

ဟင်းစင်အစွဲများ(၇-ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းခွဲများ)

အကျ ကြက်အသည်းမြစ်၊ သံပရာဆစ်၊ သုပ်
◆ ပန်းပွားကော်ရည် အစိမ်းကြော်
◆ ငါးခြောက်ထောင်းကြော်
◆ (၁၂)မျိုးဟင်းချို

ကကတစ်ငါး သံပရာဆစ်
◆ ငါးနပ်ခြောက်၊ ခရမ်းချဉ်သီးချက်
◆ ဗြိတ်ငါးပိသုပ်
◆ မြင်းခွာရွက်ဟင်းချို

၃။ ငါးရဲ့အကွင်း ချဉ်ပေါင်အုပ်ချက်
◆ မြူရွက်သုပ်
◆ ဘူးသီးဟင်းခါး
◆ ငါးပိတို့စရာစုံ

၄။ ငါးရဲ့ကြော်နပ်
◆ ချဉ်ပေါင်မုန့်ရောင်ဟင်းချို
◆ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ပုစွန်ခြောက်ချက်
◆ ငှက်ပျောဖူးသုပ်

၅။ ငါးပုတ်ခြောက်နဲ့ အာလူးကုလားဟင်း
◆ ဆတ်သားခြောက် မီးဖုတ်ဆီဆမ်း
◆ ကင်ပွန်းချဉ်ဟင်းချို
◆ ရခိုင်ငါးပိထောင်း

၆။ အမဲသား ထန်းရည်ချဉ်နပ်ချက်(အညာချက်)
◆ သမုန်းပွင့်သုပ်
◆ အညာ-ဟင်းရွက်စုံကြော်
◆ ပဲကြီး ဆူးပုပ်ဟင်းချို

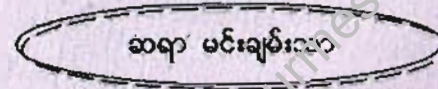
၇။ ဘဲသား သီကျန်ရေကျန်ဟင်း
◆ ချဉ်ပေါင်ပုစွန်ဆိတ်ကြော်
◆ ခရမ်းသီးမီးဖုတ်သုပ်
◆ ဒန်သလွန်ဟင်းချို

အချို့အနေဖြင့်...

ပုန့်နပ်၊ ပူတင်၊ ကျောက်ကျော၊ ဆီး(ဖိ)ယို၊ ကျောက်ဖရုံယို၊ သီးသီးယို၊ မုန့်ကျည်သီး၊ ဖရဲသီး၊ သခွားဖွေးသီး၊ သစ်တော်သီး၊ စပုန်သီး စသည်တို့ကို အချို့ပွဲ တည်ခင်းနိုင်ပါသည်။

'ယခု တင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် တစ်ပတ်စာ ဟင်းစင် အတွဲများသည် အတာကူးတဲ့ တန်ခူးလ မိဿရာသီ အတွက် ရာသီအလိုက် ဓာတ်ကြိုက် ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု "နက္ခတ်ဇာတ်စာ ဟင်းလျာ" များ ဖြစ်ပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ သက်ရှည် ကျန်းမာကြပါစေ။

နက္ခတ်ဇာတ်စာခြေရာမဂ္ဂဇာတ်

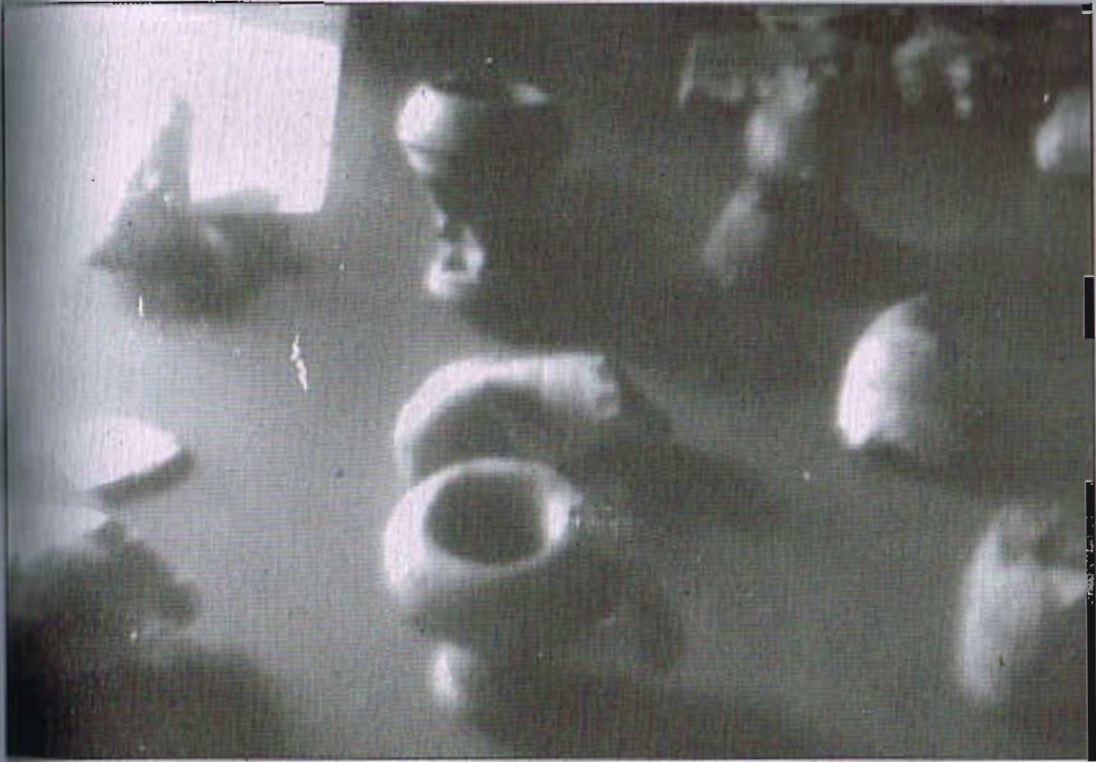
၁- ကျောက်ကျောက်ထုတ် ငှက်တောင်မှ တူးဖော်ရရှိသည့် ဝမ်းရိုးနှင့် အင်္ဂါများပါ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများ
၂- လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၆၀၀၀) ကျောက်ကျောက်ထုတ် လူသားများ ထုတ်ဖော်သည့် ငှက်တောင်မှ တူးဖော်ရရှိသည့် ဦးထိပ်နှင့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း

ပုထိုးတွေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ရှာဖွေတင်ပြခဲ့သလို...
စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး နဲ့ အခြားသော သိသင့်သိထိုက်တဲ့ သမိုင်းဝင် အကြောင်းအရာတွေကို လဲ ရှာဖွေ တင်ပြလျက် ရှိပါတယ်။
ဒီနောက်ပိုင်း လုပ်ငန်းတာဝန် တစ်ကံနဲ့ ကန့်သတ် မလှည့်အားပေ မယ့် ပြည်နယ်အတွင်းက သမိုင်းဝင် အချက်အလက်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘူမိ အခြေပြု ဒေသန္တရနဲ့ ခရီးသွား လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာ လေးတွေကို ရှာဖွေရေးသား တင်ပြ ဖြစ်ခဲ့တယ်။
ဒီတစ်ပတ်မှာတော့ ယခင်တင်ပြ ဖူးခဲ့တဲ့ ဓနကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ရွာင်မြို့နယ်က သမိုင်းဝင် ပြဒါးလင်းဂူလှိုင် ရှစ်ခုပြည် နယ်တောင်ပိုင်း၊ ကလေးမြို့နယ်၊ ဟဲဟိုးမြို့နယ်ရှိတဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၆၀၀၀)ကျော်က ကျောက်ခေတ် ၁၃၀၀ နှစ်ကျော်ခန့်ဖြစ်ခြင်းကို

သစ် ရုပ်ကြွင်းတွေကို တွေ့ရှိသိမ်း ဆည်းထားတဲ့ သမိုင်းဝင် ဗုဒ္ဓေါ ဖိနောလိုဏ်ဂူအကြောင်း တင်ပြလို တာပါ။
အဲဒီ သမိုင်းဝင် ဗုဒ္ဓေါဏှာ လိုဏ်ဂူ ထောက်တည်ရာမှာ ရှစ်ခြောက်နှစ်ပေါင်း (၆)ပေါင်းကျော် ဟဲဟိုးမြို့၊ ထောင်တော် (၆)ပေါင်းကျော် ဟဲဟိုးမှ ထောင်တော် သွား ဖြည့်ထောင်ရာလမ်းမကြီး လက် ယာတက်၊ သီသီ(တီကောင်ထောင်) အတက်အနီးမှာ ရှိပါတယ်။
အဆိုပါ ဗုဒ္ဓေါဖိနောလိုဏ်ဂူ ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၆၀၀၀) မှ (၄၀၀၀)သက် တမ်းရှိတဲ့ ကျောက်ခေတ်သစ် Neolithic အချိန်ကာလက ကျောက်ခေတ် လူသားတို့ အသုံးပြု ခဲ့တဲ့ ကျောက်လက်နက်များ၊ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများ၊ အရိုးစု များ၊ တိရစ္ဆာန်ဦးချိုများ၊ သွားများ၊ မေးရိုးများကို တိုက်ခန်းငယ်တစ်ခုနဲ့ စုဆောင်းပြထားတာကို တွေ့ရှိရပါ

တယ်။
လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးသူရိယ တရားအားထုတ်တော် မူရာ ဗုဒ္ဓေါဖိနောလိုဏ်ဂူအတွင်း ၁၉၉၁ ခုနှစ်မှာ စတင် တွေ့ရှိရပြီး တောင်ကြီးတက္ကသိုလ် ဘူမိဗေဒ ဌာန အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ပါမောက္ခ ဒေါက်တာတင်သိန်း ဦးဆောင်ပြီး တွဲဖက်ပါမောက္ခ၊ ကထိက၊ လက်ထောက် ကထိကများ ကျောင်းသားကျောင်းသူများက စတင် တူးဖော်ခဲ့ရာကနေ ၁၃-၉-၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ အောင်မြင်စွာ တူးဖော်ခဲ့ကြ တာ ဖြစ်ပါတယ်။
သုတေသန လုပ်ငန်းများမှာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း အဓိကကျ ကျောက်ဖြစ် ရုပ်ကြွင်းများကို သုံးစွဲ ခဲ့ခြားနိုင်ပြီး ရှေးအကျဆုံး နှစ်ပေါင်း (၆၀၀၀)မှ (၄၀၀၀)ကြား Neolithic Man ကျောက်ခေတ်သစ်လူသားတို့ ထုတ်ဖော်တစ်ပျက် ရုပ်ကြွင်းများ (Anyathian Man Culture) ကို

F.17B. June, 2011

၁- ကျောက်ကျောက်ထုတ်များ၏ လူသားများ အသုံးပြုခဲ့သည့် ထောက်များ

ကျောက်ဖြစ်ရိုးတစ်လျှောက်ရှိ မြစ် နှစ်ဖျောင်းပေါ်မှာ အင်ကြင်း ကျောက်(Fossil Wood)ဖြင့် ပြု လုပ်ထားတဲ့ အညာသားယဉ်ကျေး မှု(Anyathian Culture) ကျောက် လက်နက်များကနေ ရှေးဦးစွာ တွေ့ ရှိကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။
ဂူတိယသက်တမ်း တစ်သိန်း နှစ်ပေါင်းကျော်ရှိ ကျောက်ခေတ် လူသား (Palcolithic Man)များရဲ့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း များကို ဓနကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ဒေသတစ်ခုဖြစ်သော ရွာင်ရှိ ပြဒါး လှိုင်ဂူမှာ တွေ့ရှိခဲ့ပြီး နှစ်သက်တမ်း (၆၀၀၀)မှ (၄၀၀၀)ကြား Neolithic Man ကျောက်ခေတ်သစ်လူသားတို့ ထုတ်ဖော်တစ်ပျက် ရုပ်ကြွင်းများ

Semi Fossilများကို ယခု တွက် ကောင်းစွာခြင်း၊ အလင်း ရောင် ကောင်းစွာခြင်း၊ လိုဏ်ဂူ အောက်ပေ (၃၀၀)ခန့် အနက်ပိုင်း တွင် တစ်ချိန်က သောက်သုံးရန် အတွက် လုံလောက်မယ့် ပမာဏ ရှိမယ့် ရေအိုင်ကြီးရှိခဲ့ခြင်း စတဲ့ ခိုင်လုံသော ခန့်မှန်းချက်များဖြင့် အတည်ပြုနိုင်ခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။
ကျောက်ခေတ်သစ် အချိန် ကာလမှာ တုတ်ချောင်းများတွင် တပ်ဆင်အသုံးပြုခဲ့တဲ့ စူးထိုး စိုက်ပျိုးရေးသုံးများ၊ ကျောက်တုံး လက်နက် Pebble များ၊ လက်ကိုင် ရိုးတပ် တူအဖြစ် ထုတ်ဖော်ရရှိရုံမျှ အချို့ကျောက်ကွင်း Stone Ring များမှ နွယ်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့သင်္ဘောကာ ရန်သူနဲ့ အမဲလိုက်ရာတွင်လည်း နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၃၁

ထွက် ကောင်းစွာခြင်း၊ အလင်း ရောင် ကောင်းစွာခြင်း၊ လိုဏ်ဂူ အောက်ပေ (၃၀၀)ခန့် အနက်ပိုင်း တွင် တစ်ချိန်က သောက်သုံးရန် အတွက် လုံလောက်မယ့် ပမာဏ ရှိမယ့် ရေအိုင်ကြီးရှိခဲ့ခြင်း စတဲ့ ခိုင်လုံသော ခန့်မှန်းချက်များဖြင့် အတည်ပြုနိုင်ခဲ့တယ်လို့သိရပါတယ်။
ကျောက်ခေတ်သစ် အချိန် ကာလမှာ တုတ်ချောင်းများတွင် တပ်ဆင်အသုံးပြုခဲ့တဲ့ စူးထိုး စိုက်ပျိုးရေးသုံးများ၊ ကျောက်တုံး လက်နက် Pebble များ၊ လက်ကိုင် ရိုးတပ် တူအဖြစ် ထုတ်ဖော်ရရှိရုံမျှ အချို့ကျောက်ကွင်း Stone Ring များမှ နွယ်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့သင်္ဘောကာ ရန်သူနဲ့ အမဲလိုက်ရာတွင်လည်း နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၃၁

ကျောက်လက်နက်များ

ကောင်း အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း ခန့်မှန်း နိုင်ခဲ့ကြတယ်။

အဆိုပါ ကျောက်လက်နက်များ ကိုသဲကျောက်(Sand Stone) သဲမှုန့် ကျောက်(Silt Stone)နဲ့ သလင်း ကျောက်(Quartzite)များဖြင့် ပြု လုပ်ထားကြောင်း မှတ်တမ်းပြု ထားသည်ကို လေ့လာနိုင်တယ်။

အထက်ပါ တွေ့ရှိခဲ့တဲ့ ကျောက် ဖြစ်ရပ်ကြွင်းများရဲ့ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကိုနေပြည်တော်စစ်သမိုင်း ပြတိုက်နဲ့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မနဿ ဗေဒဌာနတို့မှာ ပြသထားပါတယ်။

ကျန်ရှိတဲ့ အချို့သော ကျောက် ခေတ်သစ် ပစ္စည်းများကို လက်ရှိ ဗုဒ္ဓေါဇီနောလိုဏ်ဂူအနီး မထင်မရှား ၁၃၂ နဂ္ဂမ္မရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဆောက်အအုံငယ်အတွင်း ထည့် ပြီး ထိန်းသိမ်းထားခြင်းကနေမှ ပိုမို ကောင်းမွန်စနစ်ကျတဲ့ အဆောက် အအုံ တစ်ခုခုဆီကို ပြောင်းရွှေ့ ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်နေပြီး ဒီတိုင်း ဆက်လက် ထားရှိမည်ဆိုပါက မကြာမီ ပျက်စီးဆုံးရှုံးနိုင်ကြောင်း သုတေသီအချို့မှ သတိပေး ပြော ကြားထားပါတယ်။

အဆိုပါ အခြေအနေကနေမှ နိုင်ငံတော်အတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင် တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ သမိုင်း ပြတိုက်တစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးပေးနိုင် မယ်ဆိုပါက ရှမ်းပြည်နယ်တောင် ပိုင်းရဲ့ ခရီးသွား အရင်းအမြစ်များ ရှိရာ တောင်ကြီး၊ အင်းလေး၊

ညောင်ရွှေ၊ ကလေး၊ ပင်းတယ၊ အောင်ပန်းတို့နဲ့ အလှမ်းပဝေးတဲ့ သော ခရီးအကွာအဝေးအတွင်း တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်း ပြည်ပသုတေသီများ၊ ကမ္ဘာ့သုတေ သီခရီးသွား ဧည့်သည်များအတွက် အထူး စိတ်ဝင်စားစရာနေရာသို့ တစ်ခုတည်းလာမည်ဖြစ်ပြီး...

ဒေသတွင်း ခရီးသွားလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးစေရန်အတွက်လဲ အထောက် အကူကောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း နက္ခတ္တဓာတ်ပညာ မဂ္ဂဇင်းစာချစ်သူများ လေ့လာမှု အတွက်ရေသာအောင်ပြလိုက်ပါ။

နိုင်မင်းညို

လက္ခဏာပဟေဠိ

အဖြေညိုကြစို့

သမ္မာဗြဟ္မစာအုပ်မြိုင် (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာပဟေဠိပညာသုတေသီ

- ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါး ပုံစံပိုင်ရှင်က အသက်(၃၁)နှစ်အရွယ်
- ကျေးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။
- လက်ဖဝါးပြင်ကို သေချာကြည့်ရှု
- လေ့လာပြီးမှ အောင်ပါ ပဟေဠိ
- မပွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။။
- ပြည်တွင်းမှာ လုပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် ပြည်ပမှာ လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့တွင် ဘယ်မှာ
- ပိုမို အကျိုးပေးမှာလဲ...
- ကျေးသမီး သွားလာလှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်ရတဲ့
- အလုပ်နဲ့ ပြိုင်ပြိုင်ထိုင်ထိုင်ပဲ လုပ်ကိုင်ရတဲ့
- အလုပ်မျိုးဆိုရင် ဘယ်အလုပ်က
- ပိုမို အကျိုးပေးမှာလဲ...
- ပြည်ပလို ပုပန်သောက်
- ဖောက်ဖောက်သူလား...
- အလုပ်လုပ် နည်းပါသူလား...
- ပိုမိုအဖြေကို အကြောင်းပြချက်
- မကုသ သီးခြားစာရွက်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှ
- ပဟေဠိအဖြေများနဲ့ တိုက်ဆိုင် စစ်ဆေး
- ပြန်လို့ရန် တိုက်တွန်း အကြံပေးအပ်ပါ
- တင်ပါ။

ပဟေဠိအဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၃၆)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်

ရွှေမိတ္တူ ကြောင်လျှာခေါက်

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

ရက်များကြာမီက ဖြစ်သည်။ မတွေ့ရတာကြာပြီ ဖြစ်သည့် မိတ်ဆွေကိုလှရွှေတစ်ယောက် ရွှေပေါက်ကွဲ ရှိ သူ၏နှမအိမ်တွင် ရောက်ရှိနေကြောင်း သတင်းရသဖြင့် သူတည်းခိုရာအိမ်သို့ သွားခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ကိုလှရွှေနှင့် ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရပြီးစ ခုနှစ်က ဗိုလ်တထောင် မြို့နယ်ရှိ ပုဂ္ဂလိက အဆောင်တစ်ခုတွင် နှစ်အတန်ကြာ အတူနေခဲ့ကြဖူးသည်။

နောက်ပိုင်းတွင်လည်း သူ့မိသားစု ကိုယ့်မိသားစု အားဖြင့် မိသားစုလိုက် ရင်းနှီးမှုရှိသဖြင့် ညီအစ်ကို အရင်းတမျှပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် သူ့ဇာတိ မော်လမြိုင်တွင် အခြေချနေထိုင်သောကြောင့် မတွေ့ ဖြစ်ကြတော့ချေ။ သူကလည်း ဆေးကုရန်လာသည့် အခေါက်သာ ရန်ကုန်လာဖြစ်တော့သည်။

ယခုလည်း သူ့ညီမ ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် သာ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အပြေးအလွှား ဆိုသလို ပင် သူ့ဆီ သွားတွေ့ရသည်။ နောက်နေ့ မော်လမြိုင် ပြန်ရန် စီစဉ်ထားကြောင်း သိရသည်။

ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ၊ ဘာသာရေးတွေ၊ ကျန်းမာရေးတွေအကြောင်း ထွေရာလေးပါး ပြောမကုန် အောင်ရှိသည်။ ကိုလှရွှေပြောသော ကြောင်လျှာပင် ခေါက်၏ အစွမ်းထက်ပုံကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက် ရပါသည်။

'ဒီကြောင်လျှာပင်ခေါက်က အကျိတ်အဖုတွေ၊ အကြောတက်တွေအတွက် အလွန်စွမ်းတယ်လို့ သိရ တယ်ဗျ။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုဗျ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတစ်ဦး ကျောမှာ ကျွန်တော်တို့ အခေါ်တော့ "အနာပုဆုပ်" ပေါ့ဗျာ... အမြစ်တွေနဲ့ အနာကြီးဖြစ်နေတာ။ ဆရာဝန် သွားပြတော့ ခွဲရမယ် ပြောတယ်ပေါ့။

၁၃၄ နားပျော့ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

ဒါနဲ့ သူ့ကိုးကွယ်တဲ့ ဆရာတော်ကို ကြိုလို့ လျှောက် ထားမိတော့ ကြောင်လျှာပင်အခေါက်ကို သွေးလိမ်းလို့ ညွှန်းလိုက်သတဲ့။

တစ်ပတ်လောက် လိမ်းလိုက်တော့ အနာက ချပ်သွား ပါလေဧရာ။ ဆရာဝန်ကို ပြန်ပြတော့ ဆရာဝန်လဲ အံ့ဩသွားတာပေါ့။ ခွဲစရာမလိုတော့ဘူးလို့ ပြောတယ်။

သူလဲ ဆက်လိမ်းလိုက်တာ သူ့အနာက လုံးဝကို ပျောက်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒါကို ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော် မှတ်စုစာအုပ်မှာ ရေးမှတ်ထားခဲ့တာ။ ခု... ညီမက နေမကောင်းဘူးကြားတော့ မော်လမြိုင်မှာ ကြောင်လျှာ ပင် လိုက်ရှာတာဗျာ... ဘယ်မှာမှ မရဘူး။ မရှိဘူး။

ဒါနဲ့ မြို့စွန်နားမှာနေတဲ့ ကျွန်တော်အစ်ကိုကြီးကို သွားပြီး အကူအညီတောင်းတော့မှ ရခဲ့တယ်။ မော်လမြိုင်မြို့ထဲမှာတော့ ရှိကိုမရှိတာ။

တကယ်တော့ ကိုအေးကြူဧ... ဒီကြောင်လျှာပင် ဝါတာကို ဘယ်သူကမှ တခုတ်တရ စိုက်ကြတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ အလေ့ကျပေါက်တာပဲရှိတာ။ ဟော... မတွေ့မယ့်တွေ့တော့ဗျာ... ခု ညီမအိမ်ဘေး လမ်းရဲ့ ဟိုဘက်မှာ အကြီးကြီးနှစ်ပင် ပူးနေတာ တွေ့လား။ ဝါဒီကနေ ကျွန်တော် အခေါက်ခွာလာတာ ခင်ဗျား တစ်ခုယူသွား။ ကိုယ်တိုင် သုံးရင်လဲသုံး။ တခြားအသုံး လိုတဲ့သူ ရှိရင်လဲ သုံးရတာပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောကာ အလျား တစ်ထွာကျော်ကျော် အပြား လက်သုံးလုံးခန့် အခေါက်တစ်ခုကို ပေးလိုက်သဖြင့် ယူလာခဲ့ရပါသည်။

မှန်ပါ၏။ ကျွန်တော် သူ့ထံမှ လမ်းမသို့ ပြန်အထွက် လျှောက် လိုက်ပို့ပြီး လက်ညှိုးထိုးပြသဖြင့် တွေ့ရသည်မှာ ပုဂံတိုမှ ပြန်ပေါက်နေသော ကြောင်လျှာပင်ပေါက် များအပြား ရှိနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိပ်ပိုင်ရှင်တွေက သူတို့အိမ်ခြံဝင်းထဲရှိ ကြောင်လျှာ ပင်များကို ခုတ်ပစ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"နယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်" ဟူသော စကားပုံ ပါ၏။ သို့သော် "မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား" ဟုပင် ဆိုရတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ သိသမျှမှာ ကြောင်လျှာရွက်ကို ပြုတ် ကိုသည်။ အသီးကို ပြုတ်တို့သည်။ မီးဖုတ်တို့သည်။ မျက်စားသည်။

ပြုမှုသာပါ... ထို့ပြင် ကြောင်လျှာရွက် ကြောင်လျှာ ပင်သည် စားလျှင် အကြောအလွန်တက်သည်။ ခုန့်ကြောင့် မစားဝံ့ကြ။ ရှောင်ကြသည်။

တစ်ခါက ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ကြောင်လျှာရွက် ကို ငါးပိရည်နှင့် တို့စားလိုက်ရာ အကြောတွေ တက်ပြီး တစ်ပတ်လောက် ဖျားနေသဖြင့် ကြောင်လျှာ ပင် ကြောင်လျှာသီးကို ဝေးဝေးက ရှောင်ခဲ့သည်။

ကိုက်ဆိုင်မှုလေလားတော့ မပြောတတ်ပါ။ ဟော... ဗျာ... အကြောအလွန်တက်သော ကြောင်လျှာသီး၊ ကြောင်လျှာရွက်၏ အခေါက်က အကျိတ်အဖုတွေ၊ အကြောတက်တာတွေ အလွန်ကောင်းဆိုတော့ အံ့ဩ မှတ်ဖူးကြီးပါပေါ့။

ကိုလှရွှေ ပေးသဖြင့် ကြောင်လျှာခေါက်ကို ယူလာ ခဲ့လိုက်သည်။ အိမ်ရောက်တော့ မြေးငယ်၏ ကုပ်ရင်း တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အကျိတ်လေးကို လိမ်းပေးလိုက် သည်။

နောက်နေ့ကျတော့ သမီးက စမ်းကြည့်ပြီး "နည်း နည်းပျော့သွားတယ်" ဟု ပြောလာသည်။ "က... ဆက် လိမ်းပေးလိုက်" ဟု ပြောရသည်။

နောက်တစ်နေ့မှာပင် သမီးနှင့်မြေးက သူ နေထိုင် ရာနယ်သို့ ပြန်သွားသည်။ ကြောင်လျှာခေါက် တစ်ဝက် ဖြတ်ပေးလိုက်သည်။

ကိုလှရွှေထံမှတစ်ဆင့် ထိုညကပင် ကျွန်တော်လည်း ပန်း နှင့် ဇက်ကို လိမ်းလိုက်သည်။

ဇက်ကျော တက်နေသည့်အပြင် ပန်းတွင်ပါ နားပျော့ သည် မှာ (၃-၄) နက်ရှိပြီး ဖြစ်သည်။ ကလေးကို ကိုယ်မြောက် ကာမာဆိုရုံပဲလားမသိ။ ဇက်ကို တောင်းတောင်းလှည့်၍ မရခဲ့။

ကြောင်လျှာခေါက်လိမ်းပြီး နောက်နေ့ကျတော့ ကိုယ့်ရောဂါကို မေ့၍ပင်နေသည်။ ညနေကျမှ ပျောက် နေမှန်း သတိပြုမိသည်။

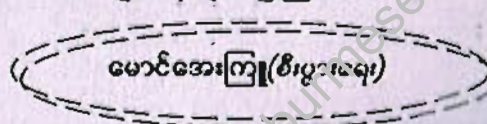
ကိုလှရွှေထံ ဖုန်းဆက်ပြီး ကျေးဇူးစကား ဆိုမိ တော့...

'ခင်ဗျားက စမ်းတောင်ကြည့်ပြီးပြီလား။ ကျွန်တော် ဖြင့် တစ်ခါမှတောင် စမ်းမကြည့်ရသေးဘူး။ သောက်လို့ လဲ ရတယ်ဗျ'

ဟု ပြောလာသည်။ စာရှုသူမိတ်ဆွေများခင်ဗျား... ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ ကြောင်လျှာပင်ခေါက် အစွမ်းကို သိလောက်ပါပြီ။

အကြောတက်တတ်တာကတော့ လူတိုင်းမို့ ကြောင် လျှာခေါက်ကိုဆောင်ထား။ သွေးလိမ်းပါ။ အကျိတ်အဖု ရှိရင်လည်း ပျောက်မှာ ကေနမလွဲပါလို့ ကြေညာမောင်း ခတ်လိုက်ပါတယ်ဗျာ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

နားပျော့ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ၁၃၅

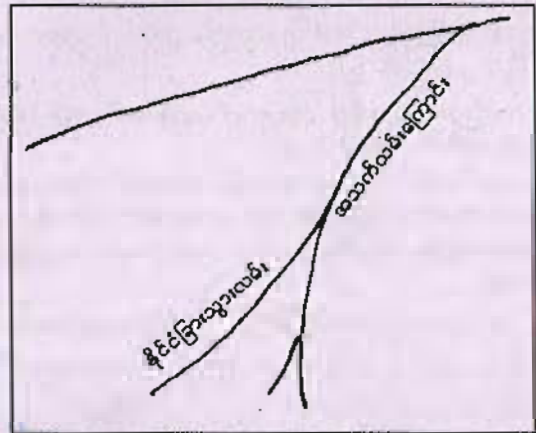
စာမျက်နှာ (၁၃၃) မှ အဆက်

လက္ခဏာပစ္စည်း အခြေများ

၁။ ပြည်ပမှာ လုပ်ကိုင်ခြင်းက ပိုပြီး အကျိုးပေးပါတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေမှာ နိုင်ငံခြားခရီးလမ်းက အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေထက် ပိုပြီး ရှည်လျား အားကောင်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

***

၂။ ခရီးဝေး သွားလာလုပ်ရား လုပ်ကိုင်ရတဲ့ အလုပ်က ပိုပြီး အကျိုးပေးပါမယ်။

လက်ချောင်းထိပ်ဖျားများ အားလုံးမှာ "ကြိုးမွေ" များ ရှိကြလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

***

လက် နဖူရှာမောင်ခြည့်ပရောင်း

၃။ အပူအပင် နည်းပါးသူဖြစ်ပါတယ်။

အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်မှာ လမ်းကြောင်းလမ်းဖျားများ ရှင်းလင်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

***

မှတ်ချက် ။ ။ ဤလက္ခဏာရှင်မှာ နိုင်ငံခြားလေကြောင်းလိုင်းမှ လေယာဉ်မယ် ဖြစ်ပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

မိုးမိတ်မြို့

ရွှေကျောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏ ပဓာန နာယက

ဘဒ္ဒန္တ နာဂသေန

(အဂ္ဂမဟာက္ခဝါစကပဏ္ဍိတ) (၅)ဘွဲ့ပိုင်ရှင် ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော ကျင့်စဉ်နှင့်

ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ် (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ဖွဲ့စည်း (မိုးမိတ်) တွင်ပေးသောပဓာနအရာရှိ ရန်ကုန်

မိုးမိတ်မြို့ ရွှေကျောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဘဒ္ဒန္တ နာဂသေန ဆရာတော်ကြီးသည် ယခင်က မိုးမိတ်မြို့နယ် အပါအဝင် ယခုကပါ ပတ်ဝန်းကျင် နှစ်ပုံပုံ၊ မဟုတ်(၄)ရပ်ကွက် အပ ဦးကျီးညို၊ မိုးမိတ်ပေါ်တို့မှ ၁၃၀၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဆန်း(၄)ရက် စနေနေ့ မှာ ပွားပြင်တော်ပူပါသည်။

ဆရာတော် လောင်းလျာသည် (၂)နှစ်သားအရွယ်နှစ်ပုံပုံကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုမနတ်တော်တွင် အောက်အခြေ ကျမ်းစာတို့ကို ပြင်ဆင်ပြီး (၁၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် မိုးမိတ်မြို့ ရွှေကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဗုဒ္ဓန (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) မှ ပွားစားသားတပည့်ဖြစ်ပြီး မိုးမိတ်ကြီး မွှေးစိရိယဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီး ယခင် ပရိယတ္တိ စာပေများကို ရေးသားတော်မူပါသည်။

• ဘဒ္ဒန္တ နာဂသေန (သာသနဓဇ ဇွာထိုဃ)၊ (မဟာက္ခဝါစကပဏ္ဍိတ)၊ (အဂ္ဂမဟာက္ခဝါစကပဏ္ဍိတ)၊ ပဓာန နာယကအဖြစ် ဆရာတော်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် မိုးမိတ်မြို့ (၄)နှစ်(၄)နှစ်) နာယက

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော် ဦးနာဂသေန၏ ဆရာအရင်းဖြစ်သော ဘဒ္ဒန္တဝိမ္ဗာနန္ဒ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)သည် ပရိယတ္တိဘက်၌ ကျွမ်းကျင်သည့်အပြင် ငယ်ရွယ်စဉ် ရဟန်းပျိုဘဝကစ၍ ထွက်ရပ်ပေါက်ပိစွာများနှင့် တွေ့ကာ ဝိဇ္ဇာတို့၏ ချီးမြှောက်မှုကို ခံယူရရှိသော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ထို ဆရာတော်ကြီးသည်ပင် သူကိုယ်တိုင် စရဏကျင့်စဉ်တို့ကို ရယူကာ လိုအပ်သော သာသနာပြု စရာရှိသည်တို့ကို ပြုတော်မူ၍ ဝိဇ္ဇာစိုရ်အဖြစ်ဖြင့် ခန္ဓာဟောင်းကို စွန့်လွှတ်ကာ ဝိဇ္ဇာစိုရ်ခန္ဓာသစ် ကူးသွားရှာလေသည်။

ယခုလက်ရှိ ဘဒ္ဒန္တနာဂသေန ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း သားတပည့် ဖြစ်သည့်အလျောက် စောင့်ရှောက်တော်မူကာ ဝိဇ္ဇာတို့၏ စရဏကျင့်စဉ်ကို ပေးသနားတော်မူခဲ့သဖြင့် ယခု ဆရာတော်ကြီး လက်ထက်တွင်လည်း သာသနာပြု ရာ၌ အထူး အောင်မြင်ကျော်ကြား လျက် ရှိပေသည်။

၁။ မူလဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဓမ္မာနန္ဒ ၏ ဩဝါဒကို ခံယူ၍ သံဃာအပါး တစ်ရာကျော်ရှိ စာသင်တိုက်ကြီး ကို ပြည်ပြည်စုံစုံ တည်ထောင် တော်မူနိုင်ခြင်း။

၂။ ဝိဇ္ဇာများကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကို ပေရစ်ထောင်နီးပါး မြင့်မားသော ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် တောင်ထူး တောင်မြတ်၊ တောင်ကလပ်သို့ ပင့်သွားပြီး ဝိဇ္ဇာအကူအညီဖြင့်

၁၃၈ နဂါးရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း

ဓာတ်တော်တိုက် နေရာတွင် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်နှင့် ကျောင်းကန်တို့ကို တည်ထားပြီး သာသနာဖွံ့ဖြိုးအောင် ပြုစုနိုင်ခြင်း။

ထို ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်တောင်မှ ထူးခြားမှုမျိုးစုံတို့ကို တွေ့ရှိသဖြင့် သမိုင်းမှတ်တမ်းများ ရေးသားပြုစုထားနိုင်ခြင်း။

၃။ ဘုရားကျောင်းကန် မရှိသေးသော နေရာအရပ်တို့၌ သူမတူအောင် ဘုရားကျောင်းကန်များ တည်ဆောက်ပေးခြင်း။

၄။ အခြားဘာသာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းအောင် ဟောပြောနိုင်သဖြင့် ကျား/မ မျိုးစုံ လူပေါင်း (၃၅၀)ကျော်တို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း။ ရပ်ရွာတည်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းများ ဆောက်ပေးခြင်း။

၅။ ရွှေကျောင်းပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီး၌လည်း သံဃာတော်များ ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ သုံးဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ကျောင်း

ကြီးကန်ကြီး၊ စက်ကြီး၊ စက်ငယ် ခေတ်အသုံး ကွန်ပျူတာပါ မကျန်ဘဲ ယာဉ်ကားကြီး၊ သေတို့ကို ဆောင်ရွက်ထားနိုင်ခြင်း။ ၆။ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်၌လည်း သာသနာဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ နိုင်ငံတော်အဖွဲ့က ဆက်ကပ်သော မဟာဂုဏ်ဝါကောဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ အပမဟာဂုဏ်ဝါစက ဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ မန္တလေး သက္ကသီယ အသင်းကြီးမှ ဆက်ကပ်သော သက္ကသီယ ပရိယတ္တိဟိတရ ဂုဏ်ဝါသီဌ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်၊ မိုးမိတ်မြို့ သာသနာ့ဟိတ အသင်းကြီးမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော သာသနာ့ဟိတရ ကာရက ဘွဲ့တံဆိပ်တော် စသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော် (၅)တန်တို့ကို အလှူခံရရှိတော်မူပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာတော်သည် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ မိုးမိတ်မြို့ရွှေကျောင်း ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီးနှင့် ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ် တောင်တော်ကြီးတွင် ကျန်းမာချမ်းသာ ဖြင့် ပရိယတ္တိ/ပဋိပတ္တိ ရှုရာ (၂) နှစ် ထမ်းဆောင်နေသည့်အပြင် ဝိဇ္ဇာတို့၏ အကူအညီဖြင့် စရဏကျင့်စဉ်တို့ကို နှလုံးသွင်းလျက် သီတင်းပျော်မွေ့လျက် ရှိပါသည်။

စာရေးသူသည် ဤကဲ့သို့ ဘွဲ့တံဆိပ်ကြီးတော်မူသော ဆရာတော်ဘုရားထံသို့ သွားရောက်၍ မဂ္ဂဇင်းတော်၏ စရဏကျင့်စဉ်များ လျှောက်ထားကြည့်ရာ ဆယ့်

F.18B, June, 2011

ကြီးက အောက်ပါ အမေးအဖြေအတိုင်း မိန့်ကြားပါသည်။

စာရေးသူ ။ ဆရာတော် ဘုရား... တပည့်တော် အား တပည့်ရင်းဖြစ်တဲ့အတွက် ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ အောင်မြင်မှု ကျင့်စဉ်ကို အမိန့်ရိုပေးတော်မူပါ ဘုရား

စာရေးသူ ။ ဒကာတော် သက်ရှိသက်မဲ့ အရာ အား ပျော်တို့သည် ဘယ်မှာ တည်ပါသလဲ

စာရေးသူ ။ မြေပေါ်မှာ တည်ပါတယ် ဘုရား

စာရေးသူ ။ ဒါဖြင့် မြေထုယူနေဘယ်လောက် ရှိသလဲ

စာရေးသူ ။ နှစ်သိန်း လေးသောင်း ရှိပါတယ် ဘုရား

စာရေးသူ ။ အဲဒီလိုဆိုရင် ဂုဏ်တော်ကို နှစ်သိန်း လေးသောင်းပြည့်အောင် ပုတီးစိပ်

စာရေးသူ ။ အဲဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် ကို လေးသိန်းရှစ်သောင်း စိပ်ပေါ့တဲ့။ စာရေးသူက... 'ဆရာလေး ဒါဆိုရင် ဂုဏ်တော်ကို လေးသိန်းရှစ်သောင်း စိပ်ပေါ့တဲ့။' 'အဲဒီလိုဆိုရင် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ပါသလဲဘုရား' ဟုလျှောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက... 'ရေထုမှာရှိတဲ့ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့မှန်သမျှ အားလုံး မိမိစိတ်ညွတ်လိုက်ရင် လိုတာဖြစ်ပြီပေါ့တဲ့။' 'အဲဒါဆိုရင် အာကာသ ပေါက်ပြီး' 'အာကာသ ပေါက်တော့ ဘယ်လို အကျိုးအဓိပ္ပာယ် ဆောင်ပါသလဲ ဘုရား' ဟု လျှောက်တော့... 'ဒီပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝိဇ္ဇာသတ် ကိန်းပြီပေါ့' 'ဝိဇ္ဇာဓာတ် ကိန်းရင် လိုရအားလုံး ပြီးပြီလားဘုရား'

စာရေးသူ ။ 'ရေထုမှာ လေထုမှာ တည်နေပါတယ်'

စာရေးသူ ။ 'လေထု ဘယ်ယူမှာရှိသလဲ'

စာရေးသူ ။ 'ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်း ရှိပါတယ် ဘုရား'

စာရေးသူ ။ 'ဒကာတော် သက်ရှိဟု လျှောက်တော့...'

စာရေးသူ ။ 'ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်း ပြည့်အောင် ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ပေါ့'

စာရေးသူ ။ 'ဘယ်လို အကျိုးတွေ ရပါသလဲဘုရား'

စာရေးသူ ။ 'ရေထုမှာ လေထုမှာ တည်နေပါတယ်'

စာရေးသူ ။ 'လေထု ဘယ်ယူမှာရှိသလဲ'

စာရေးသူ ။ 'ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်း ရှိပါတယ် ဘုရား'

စာရေးသူ ။ 'ဒကာတော် သက်ရှိဟု လျှောက်တော့...'

စာရေးသူ ။ 'ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်း ပြည့်အောင် ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ပေါ့'

စာရေးသူ ။ 'ဘယ်လို အကျိုးတွေ ရပါသလဲဘုရား'

စာရေးသူ ။ 'လေထုမှာ တည်တဲ့ အရာအားလုံး စိတ်ညွတ်ရုံနဲ့ လိုရာ ပြည့်ပြီပေါ့'

စာရေးသူ ။ 'ဆက်လက် ကျင့်စဉ် ရှိပါသေးလား ဘုရား' ဟု လျှောက်သည့်အခါ... စာရေးသူ ။ 'လေထု ဘယ်မှာ တည်သလဲ' ဟု ပြန်မေးသည့်အခါ... စာရေးသူ ။ 'အာကာသမှာ တည်ပါတယ် ဘုရား' စာရေးသူ ။ 'အဲဒါဆိုရင် အာကာသ ပေါက်ပြီး' စာရေးသူ ။ 'အာကာသ ပေါက်တော့ ဘယ်လို အကျိုးအဓိပ္ပာယ် ဆောင်ပါသလဲ ဘုရား' ဟု လျှောက်တော့... စာရေးသူ ။ 'ဒီပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝိဇ္ဇာသတ် ကိန်းပြီပေါ့' စာရေးသူ ။ 'ဝိဇ္ဇာဓာတ် ကိန်းရင် လိုရအားလုံး ပြီးပြီလားဘုရား'

နဂါးရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

ဟု လျှောက်တော့...
ဆရာတော် ၂၂ 'လောကီ အနုနန္ဒ
တော့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့
အရာ အသေးအဖွဲလေးတွေ မိမိ
စိတ်ညွတ်တိုင်း ပြည့်စုံပြီပေါ့။ ဒါပေ
မယ့် ထွက်ရပ်မရောက်သေးဘူး
ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

ဆရာတော် ၂၂ 'တပည့်တော် ထွက်ရပ်
ကို အလိုရှိပါသဖြင့်
ဆရာတော် အမိန့်ရှိပေးပါ ဘုရား
ဟု လျှောက်တော့...

ဆရာတော် ၂၂ 'ငါတပည့် ကျင့်နိုင်မှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ကျင့်
စဉ်က အတော် ကြိုးစားရမှာ'
ဆရာတော် ၂၂ 'အမိန့်ရှိပါ ဘုရား'
ဟု လျှောက်သဖြင့် အောက်ပါ
အတိုင်း ကျင့်စဉ်ရောက်တို့ကို ရေးပြ
ချီးမြှင့်ပေးသနားပါသည်။

ကျင့်စဉ်ပုဒ်စီရန်

* * *

သော	ဘဂဝါ	ဣတိပိ	အရဟံ	မြေထု	၂၄၀၀၀၀
သော	ဘဂဝါ	ဣတိပိ	အရဟံ	မြေထု	၄၈၀၀၀၀
သော	ဘဂဝါ	ဣတိပိ	အရဟံ	မြေထု	၉၆၀၀၀၀
ပေါင်း =					၁၆၈၀၀၀၀

စာပုဒ်... သုတေသီ... ပညာရှင်ကို ခင်ဗျား...

ဤဆောင်းပါးမှာ (၉-၆-၂၀၀၃)ခုနှစ်က ရရှိခဲ့သော စာပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပေးပို့ပြန်ခဲ့ပါ။
ယနေ့မှ ဖော်ပြရသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန်နှင့်...
ဆရာတော်၏ အဆက်အနွယ်များမှ ဆရာတော်၏ ကျင့်စဉ်ရေစာများ ဆက်လက်ရေးသားပေးပို့ပါရန် ပေးပို့
ရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရိယတ္တိ

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရိယတ္တိ

အထိ နောက်ဆုံး မြေထု/ရေထု/
လေထု စိပ်ပါ။ ဂုဏ်တော်
(၁၅၁၂၀၀၀) ရရှိပါသည်။ ဤဟာ
သည် (ပဋိလုံ တစ်ခန်း)ဟု ခေါ်ပါ
သည်။

ဤကဲ့သို့ အနုလုံ(၁၅၁၂၀၀၀)
ပဋိလုံ(၁၅၁၂၀၀၀) ပေါင်းသော်
ဂုဏ်တော် (၃၀၂၄၀၀၀) ရရှိပါ
သည်။ ဤသည်လျှင် အခန်းကြီး
တစ်ခန်းဟု ခေါ်ပါသည်။

'ဤကဲ့သို့ အခန်းကြီးပေါင်း (၉)ခန်း
ပြည့်စုံ ဝိသုဒ္ဓိ လိုရာ ပြီးပြီပေါ့။
ကျန်တဲ့ ဝိသုဒ္ဓိ ထုံးစံအရ ဆရာ
တော့ အထက်က ပိဋကတ္တက ပြဿနာ
ဖြစ်တဲ့အတွက် မညွှန်ပေးတော့ပါဘူး'
ဟု ဆရာတော် အမိန့်ရှိပါသည်။
စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ပရိယတ္တိများ သိရှိလေ့လာ ကျင့်ကြံ
နိုင်ရန်အတွက် စေတနာကောင်းစွာ
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျန် ဂုဏ်တော်ရှစ်ပါးတို့ကို
လည်း မြေထု/ရေထု/လေထု ကုန်
အောင်စိပ်ပါ။ ဂုဏ်တော်ပေါင်း
၁၅၁၂၀၀၀ (တစ်ကုဋေငါးသန်း
တစ်သိန်းနှစ်သောင်း) ရရှိပါသည်။
ဤဟာသည် (အနုလုံ တစ်ခန်း)ဟု
ခေါ်ပါသည်။ နောက်...

"သော ဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ"
ဂုဏ်တော်မှစ၍ အရဟံဂုဏ်တော်

ချစ်အေး(မိုးမိတ်)
ဘူမိဗေဒသုတေသနအရာရှိ
ရန်ကုန်

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(ထိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

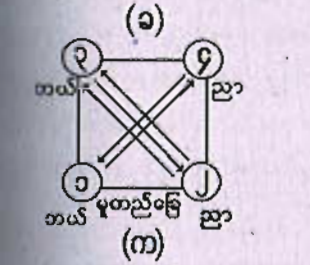
ဘဝအတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) [အမှတ်-၇]

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(ထိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

၇။ ယိုးဒယား နောက်ဆံသပ်/
၈။ ဆံသပ် ၄-ကွက်၊ ၂-မျက်နှာ

အသင့်ပြင်။။ ၁-တွင် ဘယ်ခြေ
၂-တွင် ညာခြေချလျက် ဘယ်-
က ဘေးကို စွယ်စုံဟန်ဖြင့် အသင့်
ပြင်ပါ။

လှုပ်ရှားမှုအဆင့်ဆင့်

၂-မှ ညာခြေကို ၃-သို့တက်၊
ညာဘေးကို ပင့်စလွယ်စား(၃-
စား)ခုတ်၊ ဘေးရိုးကို ရင်ဝသို့
ဆွဲထောက်ထား၊ ဓားသွား
ပက်လက်ဖြင့် ဓားဦးမှာ ရှေ့သို့
ချိန်ရွယ်ထား၊ ညာဒူးညွတ်ထား
ပါ။
၃။ ဘယ်ဘေးကို ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်
၄။ ပက်စား(၁၀-စား)ဖြင့် ပက်

ကား ခေါင်းနောက်သို့ ဖြီး ချပါ။
(ဘယ်ခြီးစား) ယိုးဒယား
နောက်ဆံသပ် ဟု ခေါ်သည်။
၃။ ဘယ်ဘေးကို နောက်မှ ရှေ့သို့
ဖြီးချပါ။ (ယိုးဒယားရှေ့
ဆံသပ်)ဟု ခေါ်ပါသည်။
၄။ ညာဘေးကို ရှေ့သို့ဖြီးချပါ။
၅။ ၃-မှ ညာခြေကို ၂-သို့ ဆုတ်

ကား ညာတွက်စား(၆-စား)
ခုတ်။
၆။ ၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ တက်၊
ဘယ်ဘေးကို ပင့်စလွယ်စား(၃-
စား)ခုတ်။
စားရိုးကို ရင်ဝသို့ ဆွဲထောက်
ထား၊ ဓားသွားပက်လက်ဖြင့် ဓားဦး
မှာ ရှေ့သို့ ချိန်ရွယ်ထား၊ ဘယ်ဒူး
ညွတ်ထားပါ။
၇။ ညာဘေးကို ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်
ပက်စား(၁၀-စား)ဖြင့် ပက်ကာ
ခေါင်းနောက်သို့ ဖြီးချပါ။(ညာ
ခြီးစား) ယိုးဒယား နောက်ဆံ
သပ်ဟု ခေါ်သည်။
၈။ ညာဘေးကို ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။
(ယိုးဒယား ရှေ့ဆံသပ်) ဟု
ခေါ်ပါသည်။
၉။ ဘယ်ဘေးကို ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။
၁၀။ ၄-မှ ညာခြေကို ၁-သို့ ဆုတ်
ကာ ဘယ်တွက်စား(၆-စား)
ခုတ်။
၁၁။ ၂-မှ ညာခြေကို ၃-သို့တက်၊
ညာဘေးကို ပင့်စလွယ်စား(၃-
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရိယတ္တိ

ဝေး)ခတ်၊ ဝေးရိုးကို ရင်ဝသို့ ဆွဲထောက်ထား၊ ဝေးသွား ပက်လက်ဖြင့် ဝေးဦးမှာ ရှေ့သို့ချိန် ရွယ်ထား၊ ညာဘက်ညွှတ်ထားပါ။

၁၂။ ဘယ်ဝေးကို ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်၍ ပက်ဝေး(၁၀-ဝေး)ဖြင့် ပက်ကာ ခေါင်းနောက်သို့ ဖြီးချပါ။

(ဘယ်ဖြီးဝေး) ယိုးဒယား နောက်ဆံသပ် ဟု ခေါ်သည်။

၁၃။ ဘယ်ဝေးကို နောက်မှ ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။ **(ယိုးဒယားရှေ့ ဆံသပ်)** ဟု ခေါ်ပါသည်။

၁၄။ ညာဝေးကို ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။

၁၅။ ညာဝေးကို (ခ)ဘက်သို့ တွက်ဝေး(၆-ဝေး)ခတ်ပါ။

၁၆။ နောက်ဘက်သို့(က-ဘက်သို့) ဘယ်ဘယ်မှ လှည့်၍ ဘယ်ဝေးကို ပင့်စလွယ်ဝေး(၃-ဝေး) ခတ်။

ဝေးရိုးကို ရင်ဝသို့ ဆွဲထောက်ထား၊ ဝေးသွားပက်လက်ဖြင့် ဝေးဦးမှာ ရှေ့သို့ ချိန်ရွယ်ထား၊ ဘယ်ဝေးညွှတ်ထားပါ။

၁၇။ ညာဝေးကို ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်၍ ပက်ဝေး(၁၀-ဝေး)ဖြင့် ပက်ကာ ခေါင်းနောက်သို့ ဖြီးချပါ။

(ညာဖြီးဝေး) ယိုးဒယား နောက်ဆံသပ်ဟု ခေါ်သည်။

၁၈။ ညာဝေးကို ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။ **(ယိုးဒယားရှေ့ဆံသပ်)** ဟု ခေါ်ပါသည်။

၁၉။ ဘယ်ဝေးကို ရှေ့သို့ ဖြီးချပါ။

၂၀။ ၁-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ ဆုတ်၍ ဘယ်ဝေးကို တွက်ဝေး (၆-ဝေး)ခတ်ပါ။

ယိုးဒယားရှေ့ဆံသပ်၊ ယိုးဒယား နောက်ဆံသပ်၄-ကွက်တစ်မျက်နှာ ဖြီး၏။

ရောက်သည့် နေရာ(ခ)မျက်နှာမှ ပြန်၍ ကစားလျှင် မူလနေရာသို့ ပြန်ရောက်၍ ၄-ကွက် ၂-မျက်နှာ ဖြီး၏။ ယခုအသွား တစ်မျက်နှာ ကစားကွက်ကိုသာ ပြထားသည်။

၈။ ဟင်္သာလည်ယုတ်ယူစား(၀၂)

ဟင်္သာလည်ယုတ်စား

“ဟင်္သာလည်ယုတ်ယူ” ဝေးသည် ရှမ်းကြီး **“စုံဝေး”** နှင့် ဆင်သည်။ အသွားအလာ တူသော်လည်း ဝေးထားပုံ ဝေးယူပုံ ကွာသည်။

“ဟင်္သာလည်ယုတ်ယူ” ဝေးတွင် တစ်ဖက်၏ ဝေးရိုးထိပ်နှင့် တစ်ဖက်၏ ဝေးရိုးထိပ်တို့ ထောင့်ကွေးပုံဖြင့် ထိစပ်ထားပြီး **“စုံဝေး”** သည် တစ်ဖက်၏ ဝေးသွားလမ်းနှင့် တစ်ဖက်၏ ဝေးသွားလမ်းတို့ တူညီပြီး ဝေးတစ်ခါထွက်လျှင် ဝေးတစ်စုံ ထွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပမာအားဖြင့် ဘယ်ဝေးသည် တွက်စလွယ်ဝေး(၂-ဝေး) ခတ်လျှင် ညာဝေးက ပိုင်းစလွယ်ဝေး(၁-ဝေး) လိုက်ခတ်သည်။ ဝေးလာရာ တူအောင် ခုတ်သောကြောင့် ဝေးချက် အမည်ချင်း မတူနိုင်ပါ။

* * *

၉။ ဟင်္သာလည်ယုတ်ယူစား(၀၂)

ဟင်္သာလည်ယုတ်စားကိုပုံ

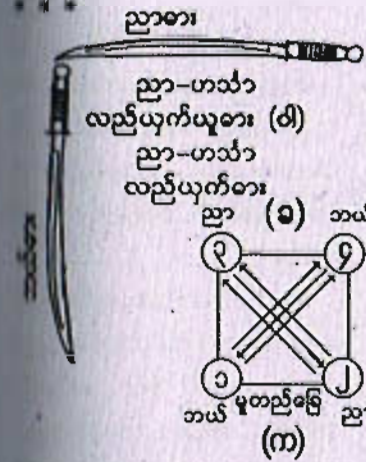
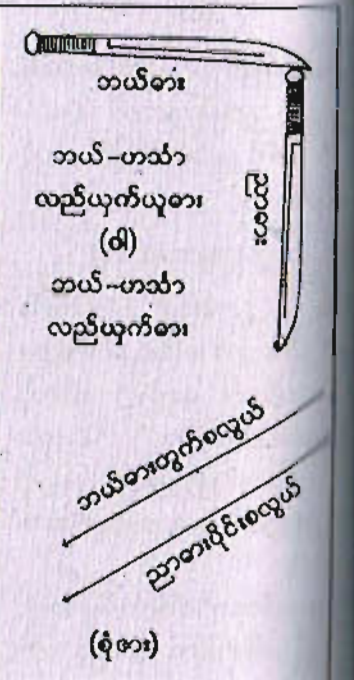
၁။ ဘယ်-ဟင်္သာလည်ယုတ်စား ဘယ်ဝေးကို ရှေ့မှာထား၍ ဘယ်

ဘက်သို့သွားသော ဝေးကို **“ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ်စား”** ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဝေးကိုပုံမှာ ဘယ်ဝေးကို အသွားပက်လက်ထား၍ ဘယ်ဘက်တွင် ဝေးရိုး၊ ညာဘက်တွင် ဝေးဦးထား၍ ညာဝေး၏ ဝေးရိုးအဆုံး(ဝေးရိုးထိပ်) ကို ဝေးဦးတွင် တွေ့ကပ်ထားသော ပုံစံဖြစ်သည်။

၂။ ညာ-ဟင်္သာလည်ယုတ်စား ညာဝေးကို ရှေ့မှာ၍ ညာဘက်သို့ သွားသောဝေးကို **“ညာဟင်္သာလည်ယုတ်စား”** ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဝေးကိုပုံမှာ ညာဝေးကို အသွားပက်လက်ထား၍ ညာဘယ်တွင် ဝေးရိုး၊ ဘယ်ဘက်တွင် ဝေးဦးထား၍ ဘယ်ဝေး၏ ဝေးရိုးအဆုံး(ဝေးရိုးထိပ်) ကို ဝေးဦးတွင် တွေ့ကပ်ထားသော ပုံစံဖြစ်သည်။

ဟင်္သာလည်ယုတ်စား

၄-ကွက်၊ ၂-မျက်နှာ

အသင့်ဖြင့် ။ ။ ဘယ်ဝေးရှေ့မှာဝေးဘေးတွင် ထား၍ ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ် ဝေးဟန်ဖြင့် အသင့်ဖြင့်ထားပါ။

လှည့်ရှားမှုအဆင့်ဆင့်

၂-မှ ညာခြေကို ခြေခွင်မြှောက်၍ ဝေး(၂)ချောင်းကို (ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ်စားဟန်ဖြင့်) ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

၃။ ညာဟင်္သာလည်ယုတ် ဝေးပုံသို့ ပြောင်းလိုက်၍ ညာခြေကို ၃-သို့ ချကာ ဝေး(၂)ချောင်းကို ရှေ့ဘက်(ခ-ဘက်သို့) နှိပ်ယူသွားပါ။

၄။ ၃-မှ ညာခြေကို ခြေခွင်မှောက်ထား၊ ညာဟင်္သာလည်ယုတ်ပုံဟန်ဖြင့် ဝေး(၂)လက်ကို ဘယ်ဘက်တွင် မြှောက်ထားပါ။

၅။ မြှောက်ထားသော ညာခြေကို ၂-သို့ ချ၍ ဝေး(၂)ချောင်းကို

ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

၆။ ညာဝေး ရှေ့ဘယ်ဝေးဘေး (ညာဟင်္သာလည်ယုတ်စား) ဟန်သို့ ပြောင်း၍ ဘယ်ခြေကို ခြေခွင်မြှောက်ကာ ဝေး(၂)ချောင်းကို ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

၇။ မြှောက်ထားသော ဘယ်ခြေကို ၄-တွင်ချ၊ (ညာဟင်္သာလည်ယုတ်စား)မှ (ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ်)သို့ ပြောင်းကာ ရှေ့သို့(ခ-ဘက်သို့) ဝေး(၂)ချောင်းကို နှိပ်ယူသွားပါ။

၈။ ဘယ်ဝေးရှေ့ ညာဝေးဘေး (ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ်စား) ဟန်ဖြင့် ဘယ်ခြေကို မြှောက်ထားကာ ဝေး(၂)လက်ကို ညာဘက်တွင် မြှောက်ထားပါ။

၉။ မြှောက်ထားသော ဘယ်ခြေကို ၁-တွင်ချ(ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ်စား)မှ (ညာဟင်္သာလည်ယုတ်စား)သို့ ပြောင်းကာ ဝေး(၂)ချောင်းကို ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

၁၀။ ၂-မှ ညာခြေကို ခြေခွင်မြှောက်၍ ဝေး(၂)ချောင်းကို ဘယ်ဟင်္သာလည်ယုတ် ဟန်သို့ ပြောင်း၍ ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

၁၁။ ညာ ဟင်္သာလည်ယုတ်စားဟန်သို့ ပြောင်းလိုက်၍ ညာခြေကို ၃-သို့ ချကာ ဝေး(၂)ချောင်းကို ရှေ့ဘက်(ခ-ဘက်သို့) နှိပ်ယူသွားပါ။

၁၂။ ဘယ်ခြေကို ခြေခွင်မြှောက်၍ ဝေး(၂)လက်ကို ညာဘက်ဘက်တွင် မြှောက်ထားပါ။

၁၃။ ဘယ် ဟင်္သာလည်ယုတ်စားဟန်သို့ ပြောင်း၍ နောက်ဘက်(က-ဘက်သို့) ဝေး(၂)ချောင်းကို နှိပ်ယူသွားပါ။

၁၄။ ဘယ်ခြေကို ၄-တွင် ချ၍ ညာဟင်္သာလည်ယုတ်စားဟန်သို့ ပြောင်းကာ ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့ နှိပ်ယူသွားပါ။

[ဟင်္သာလည်ယုတ် ၄-ကွက် ၁-မျက်နှာ ဖြီး၏။ ယခု ရောက်ရာ နေရာမှ ပြန်ကစားလျှင် မူလနေရာသို့ ရောက်မည်။ ထိုအခါမှ ဟင်္သာလည်ယုတ်စား ၂-မျက်နှာ ဖြီး၏။]

၉။ နေ့ဖြီးစား

ဝေးကို ခေါင်းနောက်မှ ရှေ့သို့ ဖြီးသလို ဖြီးချသော ဝေးကို ရှေ့ဖြီးစားဟု ခေါ်ပါသည်။ ရှေ့မှ ခုတ်သော ဝေးကို ခုခံမည်ဆိုလျှင် နောက်ဖြီးစားဖြင့် ခုခံရမည်ဖြစ်သည်။ ရှေ့မှခုတ်သော ဝေးကို ခြေတက်၍ ခုခံမည်ဆိုလျှင် နောက်ဖြီးစားဖြင့်သာ ခုခံကာကွယ်ရမည်။ ရှေ့မှခုတ်သော ဝေးကို ခြေဆုတ်၍ ခုခံကာကွယ်မည်ဆိုလျှင် ရှေ့ဖြီးစားဖြင့် ခုခံကာကွယ်ရမည်။

ပမာအားဖြင့် မိမိ၏ ရှေ့ရန်သူက ဝေး(ခ-ဝေး)ဖြင့် ခုတ်၍ မိမိက ညာခြေတက် ခုခံတိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် မိမိဘယ်နောက်ဖြီးစားဖြင့် သူခုတ်သော ဝေးကို ခုခံလိုက်၍ ညာပင် ဝေးနှစ်ချက်(၃-ဝေး နှင့် ၄-ဝေး)ကို

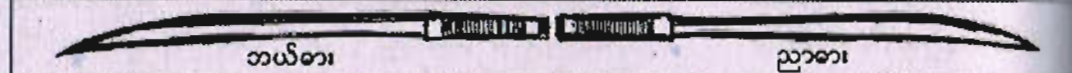

သွင်းလိုက်လျှင်ရ၏။
ပမာအားဖြင့် မိမိရှေ့ရန်သူက
မိုးခား(၈-ခား)ဖြင့် ခုတ်၍ မိမိက
ညာခြေဆုတ်၍ ခုခံကာကွယ်မည်
ဆိုလျှင် မိမိဘယ်ရှေ့ပြီးခားဖြင့် ခုခံ
ကာကွယ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၁၀။ စွန်ဝဲခား

ခားနှစ်ချောင်းကို ညာခားအပေါ်
ဘယ်ခားအောက် (သို့မဟုတ်)
ဘယ်ခားအပေါ် ညာခားအောက်
ထား၍ မူသေ ထပ်ထားကာ အသွား

ကို အတွင်းဘက်၌ထားကာ ဘယ်
ဘက်မှ ညာဘက်၊ ညာဘက်မှ
ဘယ်ဘက်သို့ ဝဲ၍သွားသော ခား
ဖြစ်သည်။
ရန်သူခား/တုတ်တို့ကို ယင်း
စွန်ဝဲခားဖြင့်ပင် ခုခံပြီး... ခုခံရာမှ
တိုက်ခိုက်ရာသို့ ပြောင်းလျှင် ယင်း
စွန်ဝဲခားဖြင့် လည်ပင်းကို တိုက်ခိုက်
ခြင်း၊ ရင်အုံကိုထိုးခြင်းတို့ ပြုလုပ်
နိုင်သည်။
လည်ပင်းကို ယင်းစွန်ဝဲခားဖြင့်
ထိုးညှပ်ထားရာမှ ဘယ်ခားကို
ဘယ်ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ညာ

၁၄၄ နယုန်ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

ခားကို ညာဘက်သို့လည်းကောင်း
အားဖြင့် ဆွဲလိုက်လျှင်(ကတ်ကြေး
ညှပ်သကဲ့သို့) လည်ပင်းပြတ်ထွက်
သွားနိုင်သည်။

၁၁။ နောက်ပြီးခားထမ်း

ပြီးထားသောခားကို ပခုံးတွင်
ထမ်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခားတစ်
ချောင်းကို ထမ်းပြီး ကျန်ခားတစ်
ချောင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်သောနည်း
ဖြစ်သည်။
ပမာအားဖြင့် ဘယ်ခားဖြင့်
နောက်သို့ ပြီးချလျက် ဘယ်ဘက်
ပခုံးတွင် ဘယ်ခားထမ်းထားကာ
ညာခားဖြင့် ပင့်စလွယ်၊ ပက်စလွယ်၊
ပိုင်းစလွယ်၊ တွက်စလွယ်ခားများ
ခုတ်နိုင်သည်။

၁၂။ ခားထမ်းကျော်

“ခားထမ်းကျော်” သည်
နောက်ပြီးခားထမ်းနှင့် တစ်ဆက်

တည်းဖြစ်သည်။ ခားထမ်းပြီး
ကျော်ရင်သည့်အတွက် “နောက်ပြီး
ခားထမ်း”ကို ကြိုတင် ပြုလုပ်ထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။
ပမာအားဖြင့် ဘယ်ခားကို ခေါင်း
ရှေ့မှ နောက်သို့ ပြီးချလျက် ဘယ်
ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်းကာ ညာခြေကို
ခြေခွင်မြှောက်ပြီး ညာခားကို
(မြေကြီးနှင့် မျဉ်းပြိုင်ထားကာ)
အောက်သို့ နှိပ်နိုင်သမျှ နှိပ်၍
မြှောက်ထားသော ညာခြေကို အဆို
ပါ ညာခားပေါ်မှ ကျော်ချလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

၁၃။ ခားရိုးဆောင်

ခားရိုးဆောင်နည်းမှာ နှစ်နည်း
သည်။ ခားရိုးခားရိုးချင်း ဆောင်ခြင်း
က တစ်နည်းဖြစ်၍ ခားရိုးဖြင့် မြေ
ဆောင်ခြင်းက တစ်နည်း ဖြစ်
သည်။
အမှန်မှာ ခားကစားရင်း ခား
ချောင်လာကြောင့် ခားရိုးကျပ်သွား
စေရန် မြေကြီး နံရံ တစ်ခုမှ
ဆောင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။
ထိုမှတစ်ဆင့် ရန်သူ၏ နားထင်
သို့ ဆောင်ခြင်း၊ နဖူးသို့ ဆောင်ခြင်း
မျက်နှာသို့ဆောင်ခြင်း၊ လက်ဖက်
ကိုင်းလက်ကို ခားရိုးဖြင့် ဆောင်ခြင်း
ရင်ဝသို့ ဆောင်ခြင်း၊ ပေါင်
ဆောင်ခြင်းတို့ ဖြစ်လာပါသည်။
ရန်သူ၏ နားထင်နှစ်ဖက်
ခားရိုးထိပ်ဖြင့် ညှပ်ဆောင်ခြင်း
စသည်ဖြင့် အသုံးပြုလာကြပါသည်။
***

၁၄။ ခွေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အများအားဖြင့် ခားရိုးထိပ်
ဆောင်ပြီးသည်နှင့် လက်ပူး
ခားကို ဆက်ကစားလေ့ ရှိပါသည်။
လက်ပူးလှည့် မကစားလျှင်
ပန်းခြံ(မ)ခား (လက်ပူးလှည့်
အကျ)ကို ကစားလေ့ ရှိပါသည်။
စကား

ခွေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

မိုးကြိုးညွှန်

ဂါထာတော်များ

(၇)ရက်သားသမီးများ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဝဝ
ရောက်စေခြင်းငှာ လောကီ၊လောကုတ္တရာ သုတ
အမြောက်အမြားကို ထည့်သွင်းပေးပြုနေသော နက္ခတ္တ
ဗေဒပညာရှင်တို့သည် မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့နိုင်ရန်အတွက် လောကီ၊
လောကုတ္တရာ သုတအမြောက်အမြားကို ကျွန်တော်အဖို့
ပေးပို့ထားရ ရှာဖွေလေ့လာနေရပါသည်။
ထိုသို့ လေ့လာရှာဖွေ၍ တွေ့ရှိပါက ရှာဖွေလေ့လာ
ရရှိသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ပညာရှင်တို့ ပေးပို့ပါသည်။
မဂ္ဂဇင်း ငလျင်ဘေး၊ မုန်တိုင်းဘေး၊ မိုးကြိုး
တိုင်းခတ်မှု တားဆီးကာကွယ် ကင်းလွတ်စေ
ရန် ဂါထာတော်ကြီးကို တွေ့ရှိရပါသည်။
ဂါထာတော်ကြီးကို ယခု နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ပညာရှင် ရေးသားလိုက်ပါသည်။
ဂါထာတော်ကြီးမှာ အနော်ရထာမင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ တည်ထားတော်မူခဲ့သော ညောင်ဦးမြို့ရှိ
ဗုဒ္ဓတော်ကြီး၏ ထီးတော်အောက်
တွင် ရေးထိုးသော ဂါထာ
တော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်ဟု
ပညာရှင်များက သိရှိကြောင်း “လောကီ၊လောကုတ္တရာ သုတ
အမြောက်အမြား” (လက်ရေးမူ) တွင် ရေးသားမှတ်တမ်းပြုထား
အတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။
ဂါထာတော်ကြီးကို ကျော်အောင်စံထား ဆရာ
တော်ကြီး၏ “ပေမူ” တွင်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။
မိုးကြိုးလွှဲဂါထာ(၈)ဂါထာ
ပထမပုဒ် ဗုဒ္ဓဗျာ၊ ဇယျာကံ ဇယျာ ဇေဝဏ၊
ဗျာဒိတံ ဝိသေသိ၊ အသန္နိ ပရိဝုဇ္ဈယံ၊
ဇေဝဏံ ဒေဝ ပနဿာနံ ပိယောနာက သုပုဏ္ဏာနံ၊
ဇေဝဏံ ပြုဗ္ဗဏံ ပုဏ္ဏံ၊ ဝိသိန္ဓိယံ နယာပဟံ၊
၁။ ဇေယျော = ဇေယော
ဗဒ္ဓရဇ္ဇ = ဗတ်ရရင်စ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ၁၄၅

၃။ ကရုဏာ ညာဏသပ္ပန္နော၊ စက္က စက္ကန္တံ သပ္ပဝေ၊
ဗဟိန္ဒိယံ လက္ခဏုပတော၊ တာဒိတာ ဒိန္နုပုဂ္ဂိတော၊
၄။ တိတဂူပသမော နာထော၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓိဿ၊
နပုတ္တကဿ သင်္ဂမော၊ ဝိနော ဝိနုဂ္ဂ သပ္ပဿ၊
၅။ တိလောကုပ္ပိ ဘူတဿ၊ ဒေဝ ဒေဝိန္ဒရာ ဝိနော၊
သက္ကတိ သက္ကရာဇဿ၊ ဗြဟ္မ ဗြဟ္မိန္ဒ ဗြဟ္မနော၊
၆။ သာရာထိ သာရဒန္တဿ၊ ကဝိ ကဝိန္ဒ၊ ဧကတုနော၊
နပုတ္တံ လောကဇေဋ္ဌဿ၊ မုနိ မုနိန္ဒ ရာဇိနော၊
၇။ ဝရလက္ခဏ သပ္ပန္နံ သုရာသုရ သုခိလံ၊
သက္ကိန္ဒဝံသ ဝိဇ္ဇေဋ္ဌ ဝိတာဝိတံ ဝိနာယကံ၊
၈။ သိလာဒိဂုဏ သပ္ပန္နံ နရနရိန္ဒ ပါဇာကံ၊
နယာပိ သုဂတံ နာထံ ပတိပနံ ယာပုညံ၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
၁။ ဇေယျော = ဇေယော
ဗဒ္ဓရဇ္ဇ = ဗတ်ရရင်စ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ၁၄၅

ကုမာန်	=	အိမာန်
ပရိဝဇ္ဇယံ	=	ပရိဝဇ္ဇယံ
၂။ မနုဿာနံ	=	မနုတ်သာနံ
သုပတ္တာနံ	=	သုပန်နာနံ
ဗြဟ္မဏ	=	ဗြန်မန
မုတ္တမံ	=	မုတ်တမံ
ဝိယိန္တိယံ	=	ဝိယိန်ဒရိယံ
၃။ ညာဏသမ္ပန္နော	=	ညာနသမ်ပန်နော
စက္က စက္ကိန္ဒ	=	စက်ကစက်ကိန်ဒ
သမ္ဘဝေါ	=	သမ်ဘဝေါ
ဗာတ္ထိသ	=	ဗတ်တိန်သ
လက္ခဏပေတော	=	လက်ခနပေတော
ဒိန္နမတ္တိတော	=	ဒိန်နမန်တိတော
၄။ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဂ္ဂ	=	ဗုတ်ဗုတ်ဂက်ဂ
ဗုဒ္ဓိမော	=	ဗုတ်မိမော
နမတ္ထုတဿ	=	နမတ်ထုတတ်သ
သင်္ဂမော	=	သင်ဂမော
ဖိနဂ္ဂ	=	ဖိနက်ဂ
သမ္ပယော	=	သမ်မဂေါ
၅။ မုဒ္ဓိ	=	မုတ်မိ
ဘူတဿ	=	ဘူတတ်သ
ဒေဝိန္ဒရာ	=	ဒေဝိန်ဒရာ
သက္ကာတိ	=	သက်ကာတိ
သတ္တရာဿ	=	သက်ကရာဇတ်သ
ဗြဟ္မ	=	ဗြန်မ
ဗြဟ္မိန္ဒ	=	ဗြန်မိန်ဒ
ဗြဟ္မဇော	=	ဗြန်မဇော
၆။ သာဓုဒန္တဿ	=	သာဓုဒန်တတ်သ
ကဝိန္ဒ	=	ကဝိန်ဒ
နမတ္ထု	=	နမတ်ထု
လောကဓဋ္ဌဿ	=	လောကဇစ်ထတ်သ
မုနိန္ဒ	=	မုနိန်ဒ
၇။ ဝရလက္ခဏ	=	ဝရလက်ခန
သမ္ပန္နံ	=	သမ်ပန်နံ
သတ္တိန္ဒဝံသ	=	သက်ကိန်ဒဝံသ

၁၄၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဝိဇ္ဇေ	=	ဝိဇ္ဇေထ
၈။ သမ္ပန္နံ	=	သမ်ပန်နံ
နရိန္ဒ	=	နရိန်ဒ
ပါမောက္ခ	=	ပါမောက်ခံ
မဟာပုညံ	=	မဟာပုန်ညံ
မိုးကြိုးလျှ(၈)ဂါထာအနက်		
၁။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗဒ္ဒဇ္ဈ၊ ကိလေသာ		
အနှောင်အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဓဇယျော၊ အောင်တော်ပူ		
ဓဇယျော၊ အောင်အပ်ဖွယ်ရာ အဖြာဖြာကို။ ဓဇယျ		
မေဝစ၊ အောင်မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ကုမာန်၊		
တိထိ လေခါနီ၊ ဤအရေးသုံးပါးတို့သည်။ အသိ၊		
မိုးကြိုးစက်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယံ၊ ရှောင်လွှဲထပြီ။		
၂။ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဝိယော၊ ချစ်မြတ်စွာ		
အပ်သည်။ နာဂသုပတ္တာနံ၊ နဂါးဂဠုန်တို့၏		
ဝိယော၊ ချစ်မြတ်စွာအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ပြော		
ဗြဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူကို		
ဝိယော၊ ချစ်မြတ်စွာအပ်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော		
ဝိယိန္တိယံ၊ ချစ်မြတ်စွာအပ်သော ကျွန်ုပ်တို့၏		
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမ		
ရိနိုးပါ၏။		
၃။ ကရုဏာညာဏသမ္ပန္နော၊ မဟာကရုဏာ သမ္ပန္နော		
ညာဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ စက္က စက္ကိန္ဒ သမ္ပန္နော		
လောကီစကြာ ရတနာတို့ထက် သာလွန်မှုကို		
သော တရားစကြာ ရတနာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော		
ထသော။ ဗာတ္ထိသ လက္ခဏပေတော၊ သုံး		
နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ		
နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ တာဝိ		
ဒိန္နမတ္တိတော၊ လာဘာ လာဘာ စသည်တို့၏		
လောကဝံကြောင့် ဖောက်ပြန်မရှိ ရောင့်ရဲတို့		
တာဝိဂုဏ်နှင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။		
၄။ ဝိဘူပသမော၊ ဘဝသုံးပါး၌ သွားလာပြုစု		
မှု ပြီးတော်မူပြီးထသော။ နာထော၊ လူ၊ နတ်		
သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန် ဖြစ်တော်		
မူသော။ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓဂ္ဂ ဗုဒ္ဓိမော၊ သုတဗုဒ္ဓ၊ ပဋိပက္ခ		
ထက် မြတ်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအစစ် ဖြစ်တော်		

F.19B, June 1951

သော။ ဝိဇ္ဇော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်ပူပြီးထ

သော။ သင်္ဂါမော၊ အောင်အပ်သော စစ်မြေပြင်လည်း

ရှိထသော။ ဝိနဂ္ဂ သမ္ပယော၊ အောင်သူတကာတို့

ထက် မြတ်သည်ဟု ကြွေးကြော်အပ်ထသော။

တဿ၊ ထိုသို့ များလှပုံမှ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံ

တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။

နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ မြစ်ပါစေသတည်း။

ဝိဇ္ဇာလကမုဒ္ဓိ ဘူတဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ဦးထိပ်

သဗ္ဗယံ ဖြစ်ထသော။ ဒေဝ ဒေဝိန္ဒရာဝိဇ္ဇော၊ နတ်

တကာတို့ထက်မြတ်သော အသဒိသ ဝိသုဒ္ဓိနတ်

လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ သက္ကာတိ သက္က

ရာဿ၊ သိကြားတကာတို့ထက် လွန်မြတ်သော

သိကြားမင်းလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗြဟ္မဗြဟ္မိန္ဒ

ဗြဟ္မဇော၊ ဗြဟ္မာတကာတို့ကို အစိုးရသော ရဟန္တာ

ဗြဟ္မာမင်းလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။

သာရာတိ သာဓုဒန္တဿ၊ ယဉ်ကျေးသောသူတို့

ထက် မယဉ်ကျေးသောသူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်

သော။ ကဝိ ကဝိန္ဒ ကေတုဇော၊ လောကီပညာရှင်

တို့ထက် လွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာပညာရှင်တို့

၏ ပုန်ကင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။

ပုနိ ပုနိန္ဒ ရာဝိဇ္ဇော၊ ပုထုဇဉ် အရိယာ ရဟန်းတို့ကို

အစိုးရသော ရဟန်းမင်းလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။

မဟာကဓဋ္ဌဿ၊ လူသုံးဦးတို့ထက် အထူးသဖြင့်

ကြီးမြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ မေ၊

အကျွန်ုပ်၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊

မြစ်ပါစေသတည်း။

မုလက္ခဏ သမ္ပန္နော၊ မြတ်သော လက္ခဏာ

ကြီးမယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။

ဗုဒ္ဓာသုရ သုခါဝဟံ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏

အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆောင်တော်မူထသော။ သက္ကိန္ဒ

ဝိယော၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးကို အစိုးရသော ဥဂ္ဂါဝံသ

မုလက္ခဏသမ္ပန္နံလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓဇဋ္ဌံ၊

ကြီးမသာသူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ကြီးတော်မူထ

သော။ ဝိဘာဝိတံ၊ ဝိပုတ္တိငါးပါး မြတ်တရားကို

အစိုးရတော်မူတတ်ထသော။ ဝိနာယကံ၊ ဗြဟ္မာ

နတ်လူ သုံးဘုံသူကို နိဗ္ဗာန်သင်္ခါင် ဘေးမဲ့သောင်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။

၈။ သီလာဝိဂုဏသမ္ပန္နံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်နှင့်

ပြည့်စုံတော်မူထသော။ နာနာနရိန္ဒ ပါမောက္ခ၊ လူ့ရာ

နတ်ပါ သတ္တဝါကို သံသရာမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း

နည်းကောင်းညွှန်ပြ ဆရာမှန်လည်း ဖြစ်တော်မူထ

သော။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း

ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ မတိမနိ၊ လောကုတ္တရာ

ဖိုလ်ပညာဖြင့် မကွာထုံအပ်သော စိတ်နှလုံးတော်

လည်း ရှိထသော။ မဟာပုညံ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်

ပူဇော်အပ်သော ဘုန်းတန်ခိုးတော်လည်း ရှိတော်မူ

ထသော။ နာထံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

သည်။ နမာမိ၊ ကာယစစ် မနသိဖြင့် ဦးနှစ်ညွတ်လျှိုး

ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

[ဤဂါထာတော်များ၏ ပါဠိအနက်ကို စက္ခုတ္တရာဇ်ခြေညီ

မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး

ဦးသီဟ(သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

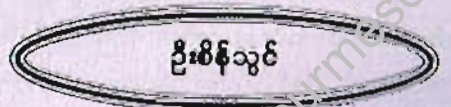
ဤဂါထာတော်ကြီးကို ရေးကူး၍ဖြစ်စေ ကွန်ပျူတာ

စာစီ၍ဖြစ်စေ လုပ်ဆောင်ကြကာ နေအိမ်တိုက်တာ

များ၏ မြင်မြတ်သော နေရာတို့၌ ထားရှိကြပါ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြ၍ ဘေးဘာသာ

ဝေးကြပါစေ။

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၄၇

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတွင် သဘာဝအလျောက် ရှိသည့် ရိုင်းဖိုတီးယမ်း ပဲခြစ်ပုလင်းများ

တင်ပို့ရန်

အထွက်တိုးပေးပို့

ပဲခြစ်ပု ဇီဝမြေဩဇာ သုံးစွဲစို့

တစ်နေ့က မထင်မှတ်ဘဲ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ အိမ်ကို အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့တယ်။

အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မတွေ့၊ ဘာသံမှ မကြားတာနဲ့ အိမ်အနောက်ဘက် စိုက်ခင်းဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်မှ မြေပဲခင်းအလယ်မှာ မြေပဲနုတ်သိမ်းနေတဲ့ မိသားတစ်စု လုံးကို တွေ့ရတယ်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားတဲ့အချိန်က ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ ဆောင်းမြေပဲတွေ နုတ်သိမ်းတဲ့အချိန်ပါ။ မိတ်ဆွေ ဖြစ်သူကလဲ ကျွန်တော်ကိုမြင်တော့ လက်ယပ်ခေါ်တာနဲ့

၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြံအလယ်လမ်းအတိုင်း သူ့ဆီ သွားလိုက်ပါတယ်။ သူတို့အနားရောက်မှ မိတ်ဆွေမိသားစု နုတ်သိမ်းမှု မြေပဲပင်တွေမှာ မြေပဲတောင့်တွေက သူများအတွက် တွေ့နေ့ မတူအောင်ကို ဥတွေ ပြုတ်သိမ်းပေးနေတာ ဥထားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

နုတ်ပြီးသား မြေပဲပင်တစ်ပင်က မြေပဲပင်တစ်ပင်ရောက်ကြည့်လိုက်တော့ အတောင့်ပေါင်း (၁၂) ပင် တွေ့ရတယ်။ သူ့မြေပဲဥနှုန်းက စံချိန်မှီတယ်လို့ ပြောမှာပေါ့။

ဒါနဲ့... ကျွန်တော်လဲ သူ့မြေပဲပင်တွေကို

ကောင်းအောင် ဘယ်လို စိုက်ပျိုးပြုစုတယ်ဆိုတာကို မေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာသူက သူ့မြေပဲတွေ အခုလို အထူးထွက် ကောင်းအောင် အသုံးပြုစိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့ စိုက်ပျိုးရေးနည်း ပညာ တာကြောင်းကို အခုလို ပြန်လည်လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

'ယုန်က ယင်းမြို့တဲ့အတိုင်းပဲလေကွာ၊ ဟိုဘက်ခြံက ကိုလှကျော် မြေပဲတွေ အရမ်း ဥနှုန်း ကောင်းပေမယ့် ဝါအခင်းက မျိုးထောင် ပြန်မရခဲ့ဘူး။

ဒါကြောင့် ဘာဖြစ်လို့ ဝါပြော ပြေပဲ ပညာတာလဲဆိုပြီး စိုက်ပျိုး မေး ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆရာဆွေဆီ မေးမြန်းကြည့်တော့မှ ပြေပဲဥနဲ့ အားပေးပြီး မြေဆီလွှာနဲ့ စိုက်သီးနှံတွေ ပွံ့ဖြိုးဖြစ်ထွန်းအောင် အားပေးတဲ့ အကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယားတစ်မျိုး ဝါပြော ယုန်လို့ လို့ ပြောတယ်။

ဒါနဲ့... ငါလဲ အဲဒီ အကျိုးပြု ဘက်တီးရီးယားကို ဘယ်လိုမွေးမြူ ပြု ဘယ်လိုအသုံးပြုပယ်ဆိုတာ လေ့လာပြီး လက်တွေ့အသုံးပြု ကြည့်တော့မှ အခုလို အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းခဲ့တာကွ။

ယမ်း စိတ်ဝင်စားရင် အဲဒီဘက်တီးရီးယားကို ဘယ်လိုမွေးမြူ ဘယ်လိုပြုပြင်အသုံးပြုတယ်ဆိုတာကို ဝါပြောပြမယ်။ လာ... မြေပဲ ပြုတ်စားရင်း နားထောင်ကွာ'

လို့ ပြောတာနဲ့ သူ့နဲ့အတူ ခြံထောင့်က အရိပ်ကောင်းတဲ့ သရက်ပင်အောက်ဆီ လှမ်းခဲ့ကြပါတယ်။

ပဲခြစ်ပုဖိစပ်မြေဩဇာအဖြစ် အသုံးပြုတဲ့ ရိုင်ဖီ ဝါယမ်းကို အင်္ဂလိပ်လိုတော့ Rhizobium inoculant လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီ ပဲခြစ်ပုရိုင်ဖိုနီးလေးတွေနဲ့ အပင်တွေ

ရဲ့ သဟဇာတဖြစ်စဉ်ခေါ်တဲ့ Symbiosis အပြန်အလှန် အကျိုးပေးမှုကတော့ လေထုတွင်းမှာ သဘာဝအလျောက် ရှိနေတဲ့ နိုက်ထရိုဂျင်ဓာတ်ကို သီးနှံပင်တွေအတွက် ပြုလုပ်ပေးတယ်။

မြေဆီလွှာအတွင်းမှာရှိတဲ့ အပင်ရဲ့ အမြစ်များနဲ့ အပင်ပေါ်ပြီး မြေဆီလွှာအတွင်းက ရေနှင့် အာဟာရ ဓာတ်ပင်တွေကို အပင်အတွက် စုပ်ယူတယ်။ အပင်တွေ မွေးမြူခြင်းနှင့် အစာချက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်တဲ့ အလင်းမှီ အစာချက်ခြင်း(Photosynthesis) (ခေါ်) ကာဗွန် ဖုန်းချုပ်ခြင်း(Carbon Fixation)ကို ပိုမိုကောင်းမွန် စေရန် ဖန်တီးပေးတယ်။

မြေပဲပင်တွင် တွယ်ကပ်လျက်ရှိသည့် ရိုင်းဖိုတီးယမ်း ပဲခြစ်ပုများ

သက်ရှိ အပင်နှစ်မျိုးကြား အပြန်အလှန် အကျိုးပြု ဆက်သွယ်လို့ သဟဇာတဖြစ်စဉ်လို့ သုံးကြတာပေါ့။

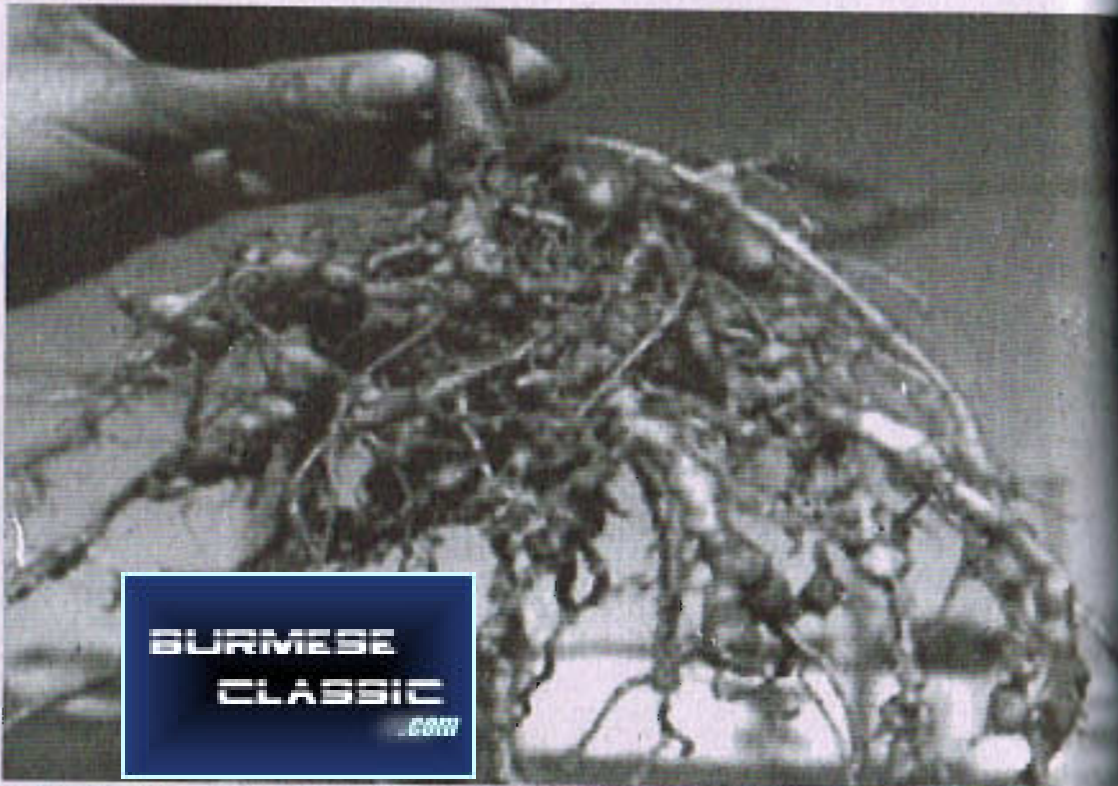
အဲဒီ ရိုင်ဖီဝါယမ်းဖိစပ်မြေဩဇာကို ကိုယ်တိုင်ပြု လုပ်ပြီး အသုံးပြုနိုင်တယ်။ ရိုင်ဖီဝါယမ်းတွေကို ရယူ စုဆောင်းဖို့ရာ အတွက်ကတော့ ပဲတစ်မျိုးမျိုးကို ကြိုတင် စိုက်ပျိုးထားရမှာ...

ဥပမာ ။ ။ မြေပဲစိုက်မှာလား... မတ်ပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ထောပတ်ပဲ၊ ပဲတီးစိမ်း၊ ပဲစင်းငုံ စိုက်မှာလား ဆိုတာကို ရွေးချယ်ပြီး ကိုယ်စိုက်လိုတဲ့ ပဲတစ်ကေစာ မျိုးပွားယူဖို့ မျိုးရင်းတူ ပဲပင်အပင်(၂၀)ကနေ အပင်(၅၀)ကို စိုက်ပျိုး ထားရမှာဖြစ်တယ်။

အဲဒီ မျိုးယူဖို့ စိုက်ပျိုးတဲ့ မြေအနေအလားကို လုံးဝ ခြောက်သွေ့ခြင်းမရှိတဲ့ မြေဆီလွှာနဲ့ သစ်ဆွေးမြေပါတဲ့ မြေမျိုးမှာ စိုက်ပျိုးတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၉

BURMESE CLASSIC .COM

ထင်ရှားစွာ ထွက်ရှိသည့် ရိုင်ဖိုတီးယမ်း မြစ်ဖျား

မိမိစိုက်တဲ့ ပဲမျိုးပေါ် မှုတည်ပြီး သက်တမ်းတော့ ကွာခြားလိမ့်မယ်။ မျိုးအဖြစ် စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ပဲပင် ငယ်များ စတင် ပူးပွင့်ခါနီးအချိန်မှာ နတ်ပြီး အမြစ်တွေ ကို ရေဆေး... အဲဒီအခါ ရေသောက်မြစ်ရဲ့ အရင်းပိုင်းက အကြီးဆုံး။ အရောင်အရင့်ဆုံးနဲ့ အဖောင်းကြွဆုံး မြစ်ဖျားကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။

ရေသောက်မြစ် အလယ်ပိုင်း လေမြစ်ကြီးများရဲ့ အရင်းပိုင်းမှာလဲ ဒုတိယတန်းစား မြစ်ဖျားကို တွေ့နိုင် တယ်။ သေးငယ်တဲ့ မြစ်ဖျားတွေကိုတော့ အသုံးမပြုနဲ့ပေါ့။

အဲဒီလို မြစ်ဖျားတွေကို စုဆောင်းပြီးပြီဆိုရင် နွားနို့ တစ်ပိဿာကို ဆူအောင်ကျိုချက်၊ တက်လာတဲ့ မလိုင် တွေကိုဖယ်ထုတ်၊ မျက်နှာပြင်ကျယ်တဲ့ခွက်(ဒါမှမဟုတ်) လေ့တစ်ခုမှာ အအေးခံ၊ ကြက်သီးနွေးအဆင့်(Luke Warm)အဆင့် အပူချိန်မှာတော့ စောစောက ရေဆေး ထားတဲ့ ပဲမြစ်ဖျားတွေကို ခြေဖွပြီး ထည့်ပေး။

မြစ်ဖျားအတွင်းမှာ ပါရှိနေတဲ့ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းများ နွားနို့ ၁၅၀ နှုတ်ရှာရောင်ခြည်ပရောင်:

ထဲမှာ ပွားသွားလိမ့်မယ်။ (၃)ရက်ကနေ (၅)ရက်ထာ... ခဲ့ရင်ဖြင့် အသုံးပြုနိုင်တဲ့အဆင့် ရောက်ပါပြီ။ မိမိစိုက်... လိုတဲ့ ပဲမျိုးစေ့တွေကို အဲဒီ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းတွေ ပျော်... နေတဲ့ ပဲမြစ်ဖျားရောင်နဲ့ လူးနယ်ပြီး အစိုဓာတ် ရှိ... တဲ့ စိုက်ခင်းမှာ ချစိုက်လို့ ရပြီ။

မိမိအနေနဲ့ တစ်ခါစိုက် တစ်ခါလုပ်နေရမှာလား... ပဲမြစ်ဖျားရောင်ကို ရေရှည်အသုံးပြုလိုရင်ကော... မေးလာခဲ့ရင် ရေရှည်သိုလှောင်ထားနိုင်တဲ့ နည်းမျိုး... တယ်။

အဆိုပါ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းပျော်ရောင်ကို ခဲမြေ(Pent...) မဟုတ် အုန်းရုံမှုန့်ဆွေး (သို့မဟုတ်) လွှစာမှုန့်ဆွေး (၄)ပြည်၊ တင်လဲရည် (သို့မဟုတ်) ထန်းလျက်ရည် (၅၀)ကျပ်သား၊ ဆန်ကွဲကြော်(၄)ပြည်နဲ့ ပလတ်စတစ် အခင်းတစ်ခုပေါ်မှာ စုပုံပြီး သမအောင် ရောစပ်ပါ။

ဓာတ်ငွေ့ အဝင်အထွက်ရှိနိုင်တဲ့ ပလတ်စတစ်သီး... မျိုးမှာ တစ်ပေါင်စီ ဒါမှမဟုတ် တစ်ကီလိုစီ အထုပ်

ပုပ်ပြီး နေရောင် တိုက်ရိုက် မထိတွေ့နိုင်တဲ့ အေးပြီး... မြောက်သွေ့တဲ့ နေရာမှာ သိုမှီးထားနိုင်တယ်။

ထိကအချက်ကတော့ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းရဲ့ သက်တမ်း... (၆)လထက်တော့ ပိုမသိမ်းဆည်းပါနဲ့။ အစောပိုင်း... အသုံးပြုနိုင်လေ ကောင်းလေပဲ။

ရိုင်ဖိုတီးယမ်းကို အသုံးပြုမယ်ဆိုရင်ဖြင့် မျိုးစေ့... မှုတည်မှာ အသုံးပြုခြင်းနဲ့ ပင်ပေါက်အဆင့်မှာ အသုံးပြု... မှုတည်ပြီး နှစ်မျိုးရှိတယ်။

မျိုးစေ့အဆင့်မှာတော့ အထက်မှာ ဆိုထားခဲ့သလို... မျိုးစေ့ရဲ့ လူးနယ်ပြီး စိုက်ပျိုးတာပါ။ အချို့က မျိုးစေ့... မှု တွယ်ကပ်အားကောင်းစေဖို့ နွားနို့ဖျော်ရည်မှာ... ကော်ရည်တစ်မျိုးမျိုးကို ရောစပ်အသုံးပြုတယ်။

စိုက်ပျိုးပြီး ပင်ပေါက်အဆင့်မှာတော့ မိမိစိုက်ပျိုး... ကားတဲ့ ပဲပင်တွေရဲ့ မြစ်ဖျား မြစ်ပေါ်မှ ကောင်းမကောင်း... မခြေအနေပေါ် မှုတည်ပြီး ရိုင်ဖိုတီးယမ်း နို့ချည်ရည်ကို... စိုက်ခင်းမှာ ပက်ဖျန်းခြင်း၊ လွှစာမှုန့်နဲ့ ရောစပ်ပြီး... မျိုးစေ့ပေါ် အခင်းပေါ် ကြဲပက်ပေးခြင်းတို့ဖြင့်လဲ... မျက်နှာပျက် တိုးပွားအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။

သာမန်အားဖြင့်တော့ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းများအနေနဲ့ ကြီး... များမှုန့်မြန်ပါတယ်။ သူတို့ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အပူချိန်... (၂၀-၃၀)ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်မှာဆိုရင် (၂ မှ ၄ လီမီတာ)... မျှော်လင့်တဲ့ ကိုလိုနီများအဆင့်ကို (၃-၅)ရက်အတွင်း... ရောက်ရှိနိုင်တယ်။

သာသာအခြေအနေမှာ ပဲပင်ပေါက်များအတွင်း... (၁၀-၁၄)ရက်အတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်ပြီး နောက်အကျဆုံး... (၂၀-၂၆)ရက်အတွင်းမှာကို မြစ်ဖျားကို သာမန်... မျက်နှာပျက် ဖြစ်တွေ့နိုင်တယ်။

မြစ်ဖျားတွေရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်၊ အရွယ်၊ အရောင်နဲ့ မျက်နှာ... များအနေအထားတွေကိုတော့ မျိုးပေါ်မှာ မှုတည်ပြီး... များခြားမှုတော့ ရှိပါလိမ့်မယ်။

ပဲပင်မှာ တစ်ခု သတိထားစေလိုတာကတော့... မျိုးပေါ်အနွယ်ဝင်ဖြစ်တဲ့ ပိတောက်၊ ကုက္ကို၊ ဘော... ကိုလဲ။ မန်ကျည်း အစရှိတဲ့ အပင်ကြီးတွေကအစ... များ ပဲပင်နဲ့ ကုလားပဲအဆုံး တူညီတဲ့ လက်ခံပင်စီ... ကျားအများဆုံး ဝင်ရောက်တတ်တယ်ဆိုတာကိုပါ။

ဆိုလိုတာကတော့ မြေပဲက ရိုင်ဖိုတီးယမ်းက ပဲပင်... စိမ်း၊ မတ်ပဲ မှအစ အခြားသော အပင်များကို ဝင်ရောက်... လေ့မရှိသော်လဲ မြေပဲမှာတော့ အလွယ်တကူပဲ... ဝင်ရောက်တတ်ပါတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ရိုင်ဖိုတီးယမ်းမှာ သီးသန့်... လက်ခံပင်တွေ ရှိတတ်တယ် ဆိုတာပါ။ ဒါကြောင့်... အထက်မှာ တင်ပြခဲ့သလို မိမိစိုက်မယ့် သီးနှံအမျိုး... အစားနဲ့ တူညီတဲ့ မျိုးပွားပင်ကို စိုက်ပျိုးပြီး မျိုးပွားတာ... ဟာ အကောင်းဆုံးပါ။

ဒီဘက်တီးရီးယားရဲ့ အစွမ်းကတော့ စိုက်ပျိုးတဲ့... ပဲမျိုးပေါ် မှုတည်ပြီး လေထုထဲက နိုက်ထရိုဂျင်ကို... တစ်ကေမှာ ပေါင်(၄၀)ကနေ ပေါင်(၁၅၀)အထိ ဖမ်းယူ... ပေးပြီး ပဲမျိုးစုံသီးနှံအထွက်နှုန်းကို(၂၀-၅၀ ရာခိုင်နှုန်း) အထိ တိုးတက်စေတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ပဲမြစ်ဖျားဖိစေခြင်းကတော့ ၁၉၇၈ ခုနှစ်... ကတည်းက တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုခဲ့တာဖြစ်ပြီး... မြေတစ်ကေစာအတွက် ပဲမြစ်ဖျားဖိစေခြင်းက တစ်ပေါင်... ထုပ် တစ်ထုပ် သုံးရုံဖြင့် လုံလောက်တယ်လို့ ဆိုထား... တယ်။

နောက်ဆုံး တင်ပြလိုရင်းကတော့ မိမိတို့ရဲ့ စိုက်ပျိုး... ရေးလုပ်ငန်းမှာ ဇီဝနိုက်ထရိုဂျင် စုစည်းမှု စွမ်းရည်နဲ့... ဇီဝဗေဒကို ဗဟိုပြုပြီး သီးနှံအထွက်တိုးစေတဲ့အပြင်... မျက်မှောက်ခေတ် စိုက်ပျိုးရေး အနှစ်သာရဖြစ်တဲ့... တာရှည်ခံစိုက်ပျိုးရေးဖြင့် လုံလောက်တဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ... ထုတ်လုပ်ရေး၊ ဓာတုကင်းလွတ်ထုတ်လုပ်ရေး၊ ပတ်ဝန်း... ကျင် မပျက်စီးရေး၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် အရင်းအမြစ်... များကိုပါ ထိန်းသိမ်းရာရောက်ပြီး...

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အပြန်အလှန် တည်မှီ အကျိုးပြုတဲ့... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေရဲ့ ဇီဝမြေဩဇာ ထုတ်လုပ်နည်းနဲ့... အသုံးပြု စိုက်ပျိုးအထွက်တိုးခဲ့တဲ့ ပဲစိုက်ပျိုးနည်းကို... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက်... တစ်ဆင့်ပြန်လည်လို့ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

တင်ညှိအေး

အင်္ဂါရတ်ပညာတွင် လွယ်ကူသော၊ ရိုးရှင်းသော၊ ပြုလုပ်ရန် လွယ်ကူသော အင်္ဂါရတ် နည်းလမ်းတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို သွပ်ဓာတ်လုံးအား လာဘ်လာဘာပွင့် လန်းစေရန်အတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသွပ်ဓာတ်လုံး ပြုလုပ်စီရင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးဦးစွာ ငါးပါးသီလကို ဦးစွာ ဆောက်တည်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် သဗ္ဗဇယမဂ်လာဂါထာ(ဒိဝါတပတီ)ကို သက်စေ့ ရွတ်ဖတ်မှု ပြုလုပ်ပြီးမှ ဓာတ်လုံးပြုလုပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

လိုအပ်သော ပစ္စည်းများမှာ...

- ⊙ သွပ် (၅)ကျပ်သား
- ⊙ ဆေးဒန်း (၅)ကျပ်သား
- ⊙ ဒုတ္တာ (၅)ကျပ်သား
- ⊙ ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ် (၅)ကျပ်သား
- ⊙ လုံ (၁)ခုံ

တို့ ဖြစ်ပါသည်။

(အထက်ပါ ပစ္စည်းများအား ပရဆေးဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။)

ပြုလုပ်နည်း(စီရင်နည်း)

သွပ်ကို လုံထဲထည့်၍ အရည်ပျော်သည်အထိ ကျိုပါ။ ပြီးလျှင် အအေးခံပြီး သွပ်ကို သန့်စင်ပါ။ ဆေးဒန်း၊ ဒုတ္တာတို့ကို အမှုန်ပြုလုပ်ပါ။

ထို့နောက် သန့်စင်ပြီး သွပ်ကို လုံတွင်ထည့်၍ အရည်ကျိုပါ။ သွပ် အရည်ပျော်ပါက ဆေးမှုန့်များကို ဆတူထည့်၍ သမအောင်မွှေပါ။

အားလုံး သမသွားပြီဆိုပါက ယင်းသွပ်ရည်(ဓာတ် အရည်)များကို ပုံစံခွက် တစ်ခုထဲသို့ ထည့်၍ အအေး ခံပါ။ ထိုအခါ သွပ်ဓာတ်လုံးကို ရရှိပေမည်။

ထို့နောက် လုံအလွတ်ထဲသို့ ရှားစောင်းလက်ပပ် အနှစ် (၂၅)ကျပ်သားကို အောက်မှ ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် ထိုသွပ်ဓာတ်လုံးကိုထည့်ပါ။ ယင်းသွပ်ဓာတ်လုံးအပေါ်မှ ကျန်ရှိသော ရှားစောင်းလက်ပပ်ကို အပေါ်မှ အုပ်ပါ။ ထို့နောက် လုံကို သေချာအောင် ရွှံ့စေးဖြင့် မံပါ။

ရွှံ့စေးဖြင့် မံထားသော လုံကို ဖွဲမီးဖို(သို့မဟုတ်) မီးသွေးဖိုထဲ၌ တစ်ရက်ခန့် မီးအေးအေးဖြင့် ထားပါ။

၁၅၂ နမူနာပျော်ခြေညီပုဂ္ဂလိ:

လာဘ်လာဘာ

ပွင့်စေသော

သွပ်ဓာတ်လုံး

နောက်နေ့တွင် ယင်းသွပ် ဓာတ်လုံးအား လာဘ်လာဘာ ပွင့်စေရန် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အသုံးပြုနည်း

စားသောက်ဆိုင် (သို့မဟုတ်) လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုပါက မီးဖိုတွင် အလယ်ထဲ၌ မြှုပ်နှံထားပေးပါ။ အလွန်ရောင်းအားကောင်းသော ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖြစ်လာပါမည်။

ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ ဈေးသည်များအနေဖြင့် မိမိ နေအိမ်တွင် မီးသွေးမီးဖို ရှိပါက ယင်းမီးဖိုထဲသို့ အဆိုပါ လုံးအား ထည့်ထားပါ။ ထင်းမီးဖိုဖြင့်လည်း ရပါသည်။ လျှပ်စစ်မီးဖို အသုံးပြုသူများအနေဖြင့် မီးသွေးမီးဖို (သို့မဟုတ်) ဖွဲမီးဖိုဖြင့် ထိုဓာတ်လုံးအား တစ်နေ့လျှင် (၂)နာရီခန့် မီးအေးအေးဖြင့် ထားပေးပါ။

ဖြစ်နိုင်လျှင် ယင်းဓာတ်လုံးအား မီးဖိုတွင် အပြုထူး နိုင်လျှင် ပိုကောင်းသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက မိမိဆိုင်၊ မိမိလုပ်ငန်းများ ယခင်က ထက်ပို၍ လာဘ် လာဘာ ပိုမို ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မည်။

ဤသည်မှာပင် မြန်မာ့အင်္ဂါရတ်နယ်ပယ်မှ လွယ်ကူ၍ လာဘ်လာဘာပွင့်လန်း တိုးတက်စေသော အစီအမံ တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

[ဤပညာရပ်အား ညွှန်ပြသော ဖခင်ကြီးဦးဘိုကြီး အား လည်းကောင်း၊ အကူအညီပေးသော ဆရာ ကံမောင်(ဝin)အား လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တဇရာ၊ ခြည်မဂ္ဂဇင်းအဖွဲ့ကြီးအားလည်းကောင်း၊ ဆောင်းပါးဖြင့် ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုလျက်...]

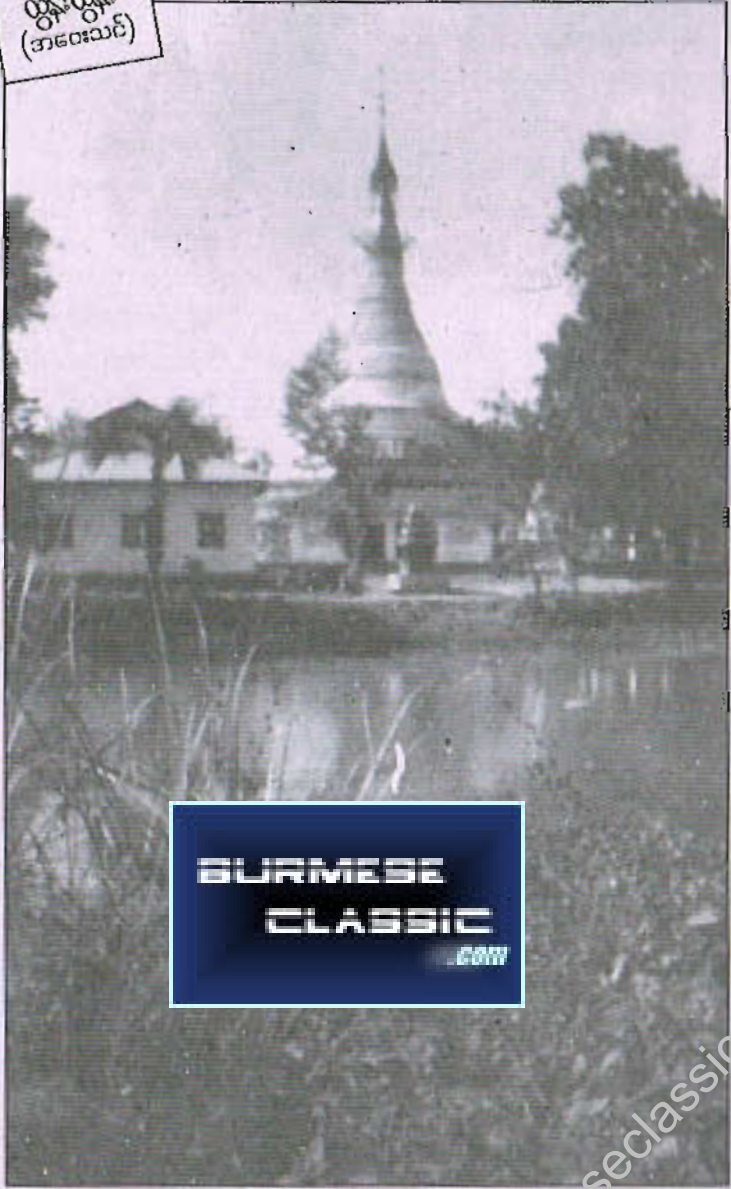
ဝေဖြိုးအောင် (တောင်သာ)

မှော်ဘီမြို့ မြတ်မော်တင်စေတီတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသူတစ်ဦး၏

သိဒ္ဓါပေါက် ပုစိမ်းပိပ်နည်း

ထွန်းထွန်း (အထေးသင်)

BURMESE CLASSIC .COM

မှော်ဘီမြို့ရှိ အောင်သိဒ္ဓါ နံ့သာ ကောင် ပေါ်ဘော်မူဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီးနောက် ဆရာတော် မိလိန္ဒာနန္ဒကောလိယကြောင့် ရန်ကုန်တိုင်း မှော်ဘီမြို့နယ်၊ မြို့မ(၂)ရပ်ကွက် မိလိန္ဒာနန္ဒဝင် မြတ်မော်တင်စေတီ ကောင်သို့ပါ ဝင်ရောက်ကြည့်ညို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ခဲ့၏။

ထို့နောက် အေးဆေးသော ရင် မြှောက်ထောင့် တစ်နေရာတွင် မှော်ဘီရန်အတွက် သီလခံယူ ဆောက်တည်ကာလင်တော်ဘာဝနာ ကို ပွားများနေခဲ့ပါသည်။ ပြီးသော အခါ ဘုရားကို လက်ယာရစ် တစ် ဖက် လှည့်လည်ကြည့်ညို့သောအခါ ကောင်ဘက်မှစတင် ယောက်ဝတ်စုံ ကပ်စင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ဦး မှော်ဘီရန်နေသည်ကို တွေ့ရပေ လျှင်။

ထိုအခါ ဘုရားအာရုံယူ၍ သဒ္ဓါ ပွားများနေသော အဘိုးအိုအား လှူပါနိုးချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ မဟာနိဂ္ဂလင်စောင့်ဆိုင်ရင်း ကိစ္စများ ပြုလုပ်သော အဘိုးအိုအား တတ် စားသမျှ လှူဒါန်းမိ၏။ သို့သော် မှော်ဘီကို လက်မခံချေ။

ထိုအခါက ပြည့်စုံပီတယ် သာမံ လိုအပ် တာသလို အဘိုးက မှော်ဘီဈေးနားမှာ မျက်စိ၊ အသက်(ခေါင်း)နှစ်ကျော် ရှိပါပြီ။ ဘုရားမှာ ပုတီးလာအိပ်ရင်တယ်ဆိုလို့

ပြေးတစ်ယောက်က လာပို့သွားတာပါ။
တော်ကြာ ကားနဲ့ လာပြန်ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။
▲ 'ဒီဘုရားက ဘုရားလောင်းအစတီ
ထက်အန် အဘိုး'

○ 'ဟုတ်တယ်ကွယ်။ ဒီစေတီက
သမိုင်းဝင်ဘုရားပါပဲ။ မဟာ
သက္ကရာဇ် ၁၀၃၃ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း
(၅)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဂေါတမဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင်ဟာ လင်းလွန်းပင် ခြေရင်း
မှာ တပုသသနဲ့ ဘလ္လိက ကုန်သည်
ညီနောင်တို့က မုန့်ဆွမ်းကပ်ပြီး
ကိုးကွယ်ဖို့ တောင်းခံတာကြောင့်
ဆံတော်မြတ်(၈)ဆူကို ပေးသနား
တော်မူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီ ဆံတော်တွေကို ဌာပနာဖို့
အတွက်၊ ဘုရားတည်ဖို့အတွက်
သိဂုံတ္တရကုန်းတော်နေရာကို ရှာဖွေ
ကြတဲ့အခါ ဗိုလ်တစ်ထောင် ဘိုးဘိုး
ကြီးနဲ့ ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီးတို့က
မရှာနိုင်ကြဘူးလေ။ အဲဒီမှာအသက်
ရှည်ဆုံးဖြစ်တဲ့ မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီး
က သိဂုံတ္တရကုန်းတော်ကို ရှာဖွေ
ပေးခဲ့တာကြောင့် စေတီတော်တည်
နိုင်ခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ဆံတော်မြတ်(၈)ဆူကို
ပင့်ဆောင်လိုက်တဲ့အခါ ကြာတ်
အတွင်းမှ ဆံတော်တွေ ပွားများ
နေတာကို တွေ့ကြရတယ်။ အဲဒီ
ဆံတော်ပွားတွေကို မှော်ဘီ
ဘိုးဘိုးကြီးက ဒီမြို့ကို ပင့်ဆောင်
ပူဇော်လာပြီး မြတ်မော်တင်စေတီ
ကို တည်ထားကာ စွယ်တော်ပွား
တွေကိုဌာပနာထည့်သွင်း ကိုးကွယ်
ခဲ့တာပေါ့။

အဲဒီနောက် မြတ်မော်တင် စေတီ
တော်ကို မွန်ဘုရင်အဆက်ဆက်
၁၅၄ နှစ်ကျော်အောင်ခြေထီပူဇော်

ထိန်းသိမ်းကိုးကွယ် ဆည်းကပ်လာ
ခဲ့ကြပြီး ဟံသာဝတီမှာ (၇)နှစ်တာမျှ
ထိန်းနန်းစိုးစံခဲ့တဲ့ မွန်ဘုရင်မကြီး
ရှင်စောပု လက်ထက်မှာတော့
ဆံတော်ရှင်မြတ်မော်တင်စေတီတော်
ကို ဉာဏ်တော် အတောင်(၆၀)
အထိ မြှင့်တင်ပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့
တယ်။

၁၃၅၁ခုနှစ်မှာ မြတ်မော်တင်
စေတီတော်သို့ မင်းကွန်းဆရာတော်
ကြီး တိပိဋကဓရ၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက၊
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌ
ဂုရုအဘိဓမ္မအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မစောတိ
က ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသနဲ့
ဆရာဝန်ကြီး ဦးသာလှတို့ ပူးပေါင်း
ကြည့်ညှိဖို့ ရောက်လာကြပြီး
အဓိဋ္ဌာန်ပြု လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့ကြ
တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သမိုင်းဝင်
မြတ်မော်တင်စေတီတော်လို့ ထင်
ရှားနေတာပါ။ အဘိုးက ဒီစေတီမှာ
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၃၀)ကျော်ကတည်း
က အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာ အောင်မြင်လို့
လာပုတီးစိပ်တာပေါ့။

▲ 'ဘယ်လို အဓိဋ္ဌာန်ခိုးကို အောင်
မြင်တာလဲ အဘိုး'

○ 'မိမိရဲ့ မွေးနေ့တိုင်းမှာ သိဒ္ဓိ
ပေါက် ပုတီးစိပ်ရတဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ပါပဲ။
ဒီနေ့ဆို အဘိုးရဲ့ မွေးနေ့ စနေနေ့ပဲ
လေ။ ဇေယျဒီပေါ လက်ယာတောင်
ကျွန်းမှာ နိမိတ်ထွန်းတယ်။ မြတ်
မော်တင် စေတီတော်မှာ ကိန်းဝပ်
နေတဲ့ ဆံတော်ရှင်ဟာ နိုးနိုးဆံတော်
ရှင် မဟုတ်ဘူး။ အသက်ရှည်တဲ့
မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီး ပင့်ဆောင်လာတဲ့
ဆံတော်ပွားတွေ ဖြစ်တာကြောင့်
ဒီဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်လို့

ရှိရင်...

- အသက်ရှည်ခြင်း။
  - စည်စိမ်စွာပျားခြင်း။
- ဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးနှစ်မျိုးစလုံး
ကို မချရစေတယ်။ ဒါဟာ အဘိုး
ကိုယ်တွေ့ပဲ။ နောက်ပြီး ဗုဒ္ဓဝါဒဆို
ဟာဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် ကံရ
ကံ၏အကျိုးကို ကြည့်ထားတဲ့ ဝါဒ၊
တူညီသော အကျိုးကို ပြန်ပေးမယ်
လို့ လက်ခံထားတဲ့ဝါဒပဲ မဟုတ်
လား။

ဒါကြောင့် စေတီတော်မှာ ကိုးကွယ်
ဆည်းကပ် ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသူတွေ
ဟာ မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီးလို အသက်ရှည်
ခြင်း ဆံတော်ပွားလှို စည်စိမ်စွာပျား
ရောနာပျား တို့ပျားခြင်းဆိုတဲ့ တူညီသော
ကောင်းကျိုးတွေကို ပြန်ခံစားရတာပါ။
အဘိုးက အစတုန်းက အခုလို
မပြည့်စုံသေးဘူး။ ရရစားစားပဲပေါ့။
တစ်နေ့မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက
ခေါ်လို့ ပုပ္ဖားတောင်ပေါ်က
ထူးခြားတဲ့ ရသေ့တစ်ပါးဆီကို
လိုက်သွားဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီရသေ့
က သိဒ္ဓိပေါက် ပုတီးစိပ်နည်းကို
ပေးတာကြောင့် ဒီဘုရားမှာ မွေးဖွား
တိုင်း အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်ရင်းနဲ့ တစ်စ
တစ်စ ပြည့်စုံလာရတာပါ။

အခုဆိုရင် အဘိုးတို့မိသားစုတွေ
အားလုံး မိမိတို့ မွေးနေ့ရောက်တိုင်း
သက်ဆိုင်ရာ အရပ်ထောင့်မှာ
လာပြီး ပုတီးစိပ်နေကြပါပြီ။ ဝိပု
တွေကလဲ တိုးပွားသထက် တိုးပွား
နေပါပြီ။

အဘိုးရဲ့သားကြီးက ဂျပန်နိုင်ငံ
မှာ သားအငယ်ဆုံးက စင်ကာပူ

နိုင်ငံမှာ ပြေးနှစ်ယောက်ကတော့
မလေးရှားနိုင်ငံမှာ အလုပ်တွေ
လုပ်ကိုင်နေကြပါတယ်။ သူတို့က
အဘိုးကို ဗုဒ္ဓဝါဒကို ပို့ပေးတာလဲ
(၃)ကြိမ်ရှိပြီ။

ထာဝယ်တော့ အဓိဋ္ဌာန် ကျစ်စဉ်တစ်ခု
ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာဟာ
ပုတီးစိပ်နည်းကလဲ အရေးကြီးလို့
ပုတီးစိပ်တဲ့နေရာကလဲ အရေးပဲပြီး
ပုတီးစိပ်နေသူရဲ့ အာရုံပြုထားမှုကလဲ
အဓိကကျန်သားဟာ ဆုတောင်းပွားဖို့က
လဲ ယာန ကျတော့ပေါ့။
ထိုစဉ် အဘိုးအိုအား လာကြို
သော ဆလွန်းကားဖြူလေးမှ
ပျားပျားတီး၍ ခေါ်နေပါ၍
အဘိုးအိုက လက်ပြကာ ခေတ္တ
မတိုင်မီတောင်းသဖြင့် အရေးကြီး
သော နောက်ဆုံးမေးခွန်းကို မေး
လိုက်ရပါတော့သည်။

▲ 'ပုပ္ဖားတောင်ပေါ်က ရသေ့တဲ့ သိဒ္ဓိ
ပေါက် ပုတီးစိပ်နည်းကို ဖြောင့်မတ်စွာ
ပြောပါ။'

○ 'ပုတီးစိပ်နည်းက ရတနာမြတ်
ပေါ့ပေါ့။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို
ပျားပျားပြီး သိဒ္ဓိတင်ထားတဲ့နည်း
ပေါ့။ ရသေ့ကြီးကတော့ကာယသိဒ္ဓိ၊
ဗျာဒိဒိ၊ ဝိယသိဒ္ဓိ၊ အရဟံသိဒ္ဓိ၊
ဗျာဒိဒိ၊ အာယုသိဒ္ဓိ၊ အာရော
ဗျာဒိဒိ၊ ဝဏ္ဏသိဒ္ဓိ၊ အဂ္ဂိသိဒ္ဓိ၊
ဗျာဒိဒိ၊ ဉာဏသိဒ္ဓိ၊ မနောမယ
ဗျာဒိဒိ၊ ဝိညာဏသိဒ္ဓိ၊ ဣစ္ဆာသယ
ဗျာဒိဒိ၊ အာဟာရသိဒ္ဓိ၊ အာကာသ
ဗျာဒိဒိ၊ ပထဝီသိဒ္ဓိ၊ သုခသိဒ္ဓိဆိုတဲ့
ဗျာဒိဒိ(၁၀)ပါးလုံးပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ပါရမီ
ပျားပျားပျားအလိုက် ပြီးစီးစေတယ်လို့
ပြောပါ။

အဘိုးက ဒီပုတီးစိပ်နည်းနဲ့ အဓိဋ္ဌာန်
ကျစ်စဉ်လိုက်တာ (၃)လအတွင်း
ထူးခြားလာလို့ ပုပ္ဖားကို ပြန်သွားပြီး
ရသေ့ကြီးကိုရှာတော့ မတွေ့တော့ဘူး
လေ။ အဘိုးရဲ့ ကန်တော့ယပ်စွယ်တွေ
ကိုရုန်းတစ်ပါးကို လှူဒါန်းပြီး ပြန်လာခဲ့ရ
တယ်။

တကယ်တော့ ရသေ့ကြီးက
ပါရမီအခံကိုသိလို့ ပေးခဲ့တာထင်
တယ်။ အဘိုးရဲ့ သူငယ်ချင်းက
တောင် သူမသိလို့ဆိုပြီး အဘိုးဆီက
ပြန်တောင်းသွားလို့ ပုတီးစိပ်နည်းကို
ကူးပေးလိုက်ရသေးတယ်။ သားလဲ
စိပ်ကြည့်ပေါ့။ ထူးခြားပါလိမ့်မယ်'
ထို့နောက် အဘိုးအား ညာလက်
မောင်းကိုတွဲ၍ ဆလွန်းကားလေး
ရှိရာသို့ လိုက်ပို့သောအခါ အဘိုးက
လက်မောင်းကို အတွဲမခံဘဲ တစ်ဦး
တည်း တည်မတ်တည်ငြိမ်စွာ
ကားဆီသို့ လှမ်းသွားပြီး ကား
နောက်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်ကာ
လက်ပြနုတ်ဆက်ရင်းလိုက်ပါသွားပါ
တော့သည်။ ထိုအခါကျမှ အဘိုး၏
ပုတီးစိပ်နည်းကို စိတ်ထဲ၌ မှတ်ထား
သမျှ စာရွက်ပေါ်တွင် ပြန်လည်
ရေးချရပါသည်။

သိဒ္ဓိပေါက် ပုတီးစိပ်နည်း

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣတ္ထမိ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ဝဗ္ဗံ သရဏံ ဣတ္ထမိ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

အရဟံ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

လှူဒါန်းသူ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ဝိညာဏဗျာဒိဒိ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

သုဂတော နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

လောကဗိဒု နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

အနတ္တဇရာပုဂ္ဂိုလ်သဒ္ဓမ္မာရထိ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

သတ္တဒေဝနသ္မာနံ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ပုဗ္ဗေ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ဘဂဝံ နမောသိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ပုဒိဏာ နမော သုခံ ဒေဝာ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ပုဗ္ဗေ ဝေပာ သံဃော နမော သုခံ
ဒေဝာ
[ပုတီးတစ်လုံးချ]

ထွန်းထွန်း (အဝေဝသင်)

နေ့ ပရိဝါရ၏ ပရိယာယ်

သုခရပ် ဓမ္မရာဇ်တောင်ကုန်း ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီအပါး၌ ခိုနားလာခဲ့သည်မှာ ငါးနှစ်ပင် ပြည့်တော့ပေမည်။ စိတ်ထဲမှာဖြင့် ဤမျှကြာပြီကောဟု မထင်မိ။ မြန်မာနိုင်ငံ မြောက်ဘက်နယ်သား ကျွန်ုပ်သည် တောင်ဘက် ကမ်းရိုးတန်း ပုလောနယ်သို့ခဏတာ ဒေသန္တရဟုသုတအဖြစ်သာ နေမည်ဟု ရည်ခဲ့သော်လည်း စိတ်တွင် ဘယ်မှာနေနေ နေပြီးရင်း သေရပေလိမ့်မည်။

သေရဖို့အရေး နေရာရွေးပြီး နေခြင်းသည် စရဏသမားတစ်ဦး အဖို့မလျော်ကန်လှ။ မသေရသေးမီ ပုဒ္ဓအလိုကျ တရားနှင့်နေရန်ဖြင့် ဤအရပ်မှ ဒေသခံတွေအပေါ်၌ ကောင်းကျိုးကို မျှဝေပေး၍ သေဖို့ နေနေခြင်းကသာ အကောင်းဆုံးဟု ခံယူမိပါသည်။

တော်သလင်း ဆီးနှင်းတစ်ပြိုင်က မိုးတစ်ပြိုင်ဆိုသကဲ့သို့ (၇)နာရီပင် ထိုးနေသော်လည်း တောင်ပေါ်မှာ ဆီးနှင်းဖွေးဖွေးလေလား။ မိုးစက် ရေးရေးလားတော့ မဝေခွဲတတ်။ အေးစိမ့်စိမ့် ရှိလှသည်။

ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ရေပူကိုသောက်ရင်းနှင့် လောကီ ဝိဇ္ဇာကျမ်းမှ ဥပ္ပါတဟိတ် နိမိတ် ရှစ်ချက်ကို အသံထွက်ပြီး အလွတ် ကျက်မှတ်နေမိသည်။

ဥပ္ပါတဟိတ်နိမိတ် ရှစ်ချက်

၁။ မိုးကြိုး လောင်မီးကျခြင်း၊ လင်းတ၊ ခင်ပုပ်၊ ဒီးဒုတ်ငှက်ဆို။

၂၅၆ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေဂါဇာ

ဝေံ ဤသို့

၉။ ချိုးသိမ်းစွန့်တို့ အိမ်ထက်နားခြင်း စသဖြင့် မြို့ရွာဒေသတို့ ချောက်ချားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **ဣန္ဒဥပဒ်**။

၂။ မီးတောက်မီးလျှံ ထင်မြင်ခြင်း၊ စားဖိုလယ်ပိုပေါက်ခြင်း စသဖြင့် မီးလောင်ဖန်များခြင်း အပူပွားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **အင်္ဂုဥပဒ်**။

၃။ နတ်၊ ပြိတ္တာတို့ ငိုသံ၊ ရယ်သံတို့ ကြားခြင်း၊ တောသတ္တဝါ လူနယ် လူရပ်အိမ်သို့ ဝင်လာခြင်း စသဖြင့် အနာရောဂါ လွန်စွာ များပြီး ရောဂါအန္တရာယ် ကပ်ဆိုက်စေတတ်သော **ယမဥပဒ်**။

၄။ ဆင်းတု၊ ရုပ်ပွား၊ ဘုရား၊ ပုထိုး အစိုးအလှံ၊ သွေးသံဇေယျ၊ ကိုယ်တော် ရောင်ကြွခြင်း၊ နေလ နက္ခတ်မြေသို့ ကျသွား ထင်ခြင်းစသဖြင့် မြို့ရွာကျော် ဝှက်ရဟန်း ရှင်သာမဏေ သံဃာ သည်းဖျင်းပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **နရာယနဥပဒ်**။

၅။ မိုးရွာမလိုလိုနှင့် မရွာ၊ စားရေကြီးခြင်း စသဖြင့် မိုးမရွာ ရှားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **ဝရဏဥပဒ်**။

၆။ မုန်တိုင်းလေကြမ်း တိုက်ခတ်ထားသောတံခါး အပူပွားတို့ အလိုလိုပွင့်ခြင်း စသဖြင့်

စေတီ၊ ဂူ၊ ကျောင်း တိမ်းစောင်း ပြိုကွဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **ပါယုဥပဒ်**။

၇။ တိရစ္ဆာန်တို့ ဇာတ်တခြားကို မွေးဖွားခြင်း၊ ပျားသကာတင်လဲတို့ သွေးဆဲသွေးပေါက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း စသဖြင့် လူအများ သောကဗျာပါဒ ပွားကာ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **သောမဥပဒ်**။

၈။ ကျိကျစပါး၊ လျှော့သွားကွယ် ပျောက်ခြင်း၊ ဖွပ်ပြီးဆန်၊ လှော်ပြီး နမ်းပဲ စသည်တို့ အစို့အညှောက် ထွက်ခြင်း စသဖြင့် ခိုးသူတိုက်ဖျက် စစ်မက်ထူပြောခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော **သောမဥပဒ်**။ ဤသို့ သုံးလေးခေါက်ခန့် ဆိုပြီး ဤမှာပဲ...

‘ဗွတ်ဖတ်မန်းပုတ် အလုပ်ရှုပ်နေပါလား ဆရာနေရဲ့’

‘အဆောင်ရှေ့မှ အသံကြောင့် ကြည့်လိုက်တော့ ပုလောကုန်း ကျေးရွာမှ ဦးဇောဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာ အရင်က ထိုရွာ၏ ကျောင်းပိုင်ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏။ အသံကောင်း၊ ဥပမိကောင်း၊ အပြောကောင်းပြီး ဩဇာညောင်း၍ ဘုန်းကြီးကြီးခဲ့၏။’

‘လို့သော် ဣတ္ထိယစက်အောက်က မရောင်နိုင်ရာသဖြင့် လူပြန်တော်မူခြင်းဖြင့် ဘုရားကိုဆူတင် ဆရာအဖေကို ခံယူလျက် လောကီဇာတ်ခုံထက်၌ အသက်ကြီးခါမှ ကပြနေရလျက်ပါသည်။’

‘ကျွန်ုပ်ထံမှလည်း ဗေဒင်ပညာကို အားသည့်အခါ လာရောက်သင်ယူ

လေ့ရှိသည်။ ယခုလည်း ငှားသွားသော ကျွန်ုပ်၏ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို လက်မှ ကိုင်လာရင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

‘စောလှပါလားဗျာ၊ ဘယ်ကို သွားစရာရှိလို့လဲ’

‘ညနေပိုင်းမှာ လမ်းဆုံရပ်ထဲ တော့ ဘုရားကိုဆူ တင်ပေးစရာ ရှိရဲ့။ ဆရာနေနဲ့ ဆွေးနွေးလေ့လာ စရာရှိလို့ စောစောလာခဲ့တာပါ’

‘ဒါဆိုရင်လဲ စကားထက် အစား ဆက်လိုက်ပါဦးဗျာ’

‘ကျွန်ုပ်လည်း အရပ်ထဲမှ လာ ကန်တော့ထားသော ကောဖိမစ် ထုပ်များနှင့် မုန့်များကို ချတည်ခင်း လိုက်သည်။ ဦးဇောကား စားသောက်နေရင်းမှပင်...

‘ဒီ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲက ဆရာနေရဲ့ အခါဆတ်ပေးပါတဲ့ ပုညရေးတဲ့ ဤစာ’ ဆိုတဲ့ ဆောင်ပါးထဲက စာကြောင်းတစ်ခုဟာ ဖျင်းမလင်းဖြစ်နေလို့ဗျာ’

‘ဘာများပါလိမ့်’

‘ဤနေ့သည် တနင်္လာနေ့ဖြစ်သောကြောင့် တနင်္လာနေ့၏ တေဇကျရာအရပ်မှ ထိုင်၍ ဝန္တနာ ပြုလိုက်သည်’ ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ နားလည်ထားတဲ့ ပရိဝါရ စသည်ကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ အသုံးပြုထားတယ်လို့ သိပေမယ့် ရှင်းလင်းတိကျစွာတော့ စဉ်းစားမရဘူး ဆရာနေ။ အဲဒါကို ရှင်းပြပါလား’

‘မှန်ပေသည်။ ဦးဇောမှ မဟုတ်ပါ။ ပုလောမြို့မှ စာဖတ်ပရိသတ်တချို့ ကလည်း ဤသို့ မေးဖူးသည်။ ယခုတော့ ပရိဝါရ စသည်၏ ပရိယာယ်အသုံးတစ်မျိုးကို အမေးကြံ့ပြန်တော့လည်း အဖြေခံရပေတော့မည်။’

‘အင်း... ဒီနည်းကို ဘယ်ဆရာထံက ရသလဲဆိုတာ စ၊ မပြောခင် ပရိဝါရ စသည်တို့ရဲ့ မူလအခြေခံကို ဦးစွာ သိရမှ ပိုရှင်းမှာဆိုတော့ ကဲ... ဦးဇောရေ’

‘ပြောပါ ဆရာနေ’

‘ခင်ဗျားကို သင်ပေးထားတဲ့ သုတစယ သန္နိကျမ်းထဲက ပရိဝါရ လင်္ကာကို ဆိုလိုက်စမ်းပါဦးဗျာ’

အရပ်ရှစ်ပါး

‘ပရိဝါရ၊ အာယု၊ နဂရ၊ ဤဗွိ၊ ဂဟပတိ၊ တေဇ၊ ဌာန၊ သီရိ၊ ပိယိနံ၊ လက်ယာပြ၊ ဇာကြွလှုပ်မှက်နာ၊ ပရိဝါရ၊ နေကျပ်တွင် အာယု၊ နယ်စိုက်သင့်ပါ။’

နဂရဌာပြည် ဟည်ထောင်းလော့၊

နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၇၇

ဘုမ္မိညစ်ကြေး စွန့်ပစ်လျှော့ ထားစေရ သလိုသာ။

ဂဟပတိ ထားဘိက္ခုကျ တေရရပ်ပွန်း ထီးတံခွန်၊ ကျောင်းကန်တည့်တိုရာ၊ ဌာနည့်ကား၊ ကျွဲနွားမြင်းဆပ် စီးတော် ယာဉ်၊ ထားလျှင်သင့်မြတ်၊ သီရိရုပ်၊ ထားအပ်လယ်ပြေသာ'

'ဟုတ်ပြီ ခင်ဗျား တော်တော် ထက်လာပြီပဲ။ ကဲ... ဒါဆိုရင် ပရိဝါရ စသည်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေကို စာသံပေသံနဲ့ ရှင်းပြပြီး ဘယ်နေ့မှာ ဘယ်အရပ်က မိမိရဲ့ ဆန္ဒကို ပြည့် မြောက် အောင်မြင်ဖို့ ပူဇော်သင့် တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါမယ်'

ကျရာအရပ်မှာ စပြီး ဆုတောင်းရ တယ်။ ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားတစ်ဦး ဟာ အဂါနေ့ကစပြီး ကျန်းမာရေး ပိုညံ့လာတယ်ဆိုပါစို့။ သူ့အတွက် ရည်စူးကာ ဗုဒ္ဓဟူး တောင်အရပ် (စေတီ၏ ကောင်ဘက်မှန်)က ဆင်းတုတော်အား နံသင့်ပန်း စတာ နဲ့ ပူဇော်ဆုတောင်းပေးရတယ်။ ဂြိုဟ်တစ်ပတ်လည်ဆို ပိုကောင်း တယ်။

နာဂရ ပြောင်လို့ဌာနာ၊ မြို့ဒေသာနှင့်၊ အိမ်ရာ ပျားတွင် အသုံးဝင်သောအရပ်၊ ကိုယ်ပြောင်းလိုတဲ့ ဌာနတို့ မြို့တို့ ရဖို့ရာ၊ ရောက်ဖို့ရာနဲ့ အိမ်ပြဿနာ လို့ဆိုရမယ့် နေထိုင်မှုဒုက္ခ သင့်နေ ရင်တော့ နေ့တစ်နေ့ရဲ့ နာဂရကျတဲ့ အရပ်မှာ ဆုတောင်းရတယ်။

ဘုမ္မိ ရှင်းသန်ဝန်းကျင် ရန်ပြုချင်သော် သုံး လျှင်သင့်မြတ် ဤအနပ်၊ ဘုမ္မိဆိုတာ မူလမှာလဲ အညစ် အကြေးစွန့်ရာ အိမ်သာ စတာ ထားသင့်တဲ့ အရပ်ပျ။ နေ့အလိုမှာ

တော့ ရန်ပြုချင်ရင် ဒီအရပ်မှာ ဆုတောင်းရတယ်။

ဂဟပတိ
ဖောက်ကားရောင်းဝယ်၊ ကုန်သွယ်မှု၊ ကြေးမူနှင့် ဟာရပ်ပြည့် စည်စိမ်းမှု၊ ကိုရိုသင့်မြတ် ဤအနပ်၊ ငါးခုမြောက် နေ့တစ်နေ့ ကြွယ်ဝစုံသိ ဂဟပတိအရပ်ကို ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး အဆင်မပြေ အောင်၊ ပေးထားတဲ့ အကြွေစာ ပြန်လည်ရစေအောင်၊ မိမိအိမ်မှာ အစာအာဟာရ ပေါများစေအောင် ဆိုရင် ဆုတောင်းပူဇော်ရတယ်။

တောဇ
အရာရာနဲ့ ဆက်တိုက်ပွဲနှင့် အားပေးမှု ပြီးအောင်ပြန်ရာ၊ ဝိသေ့ပြုတ် ဤအနပ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ သာမန်ကျ မကြုံတဲ့နေ့ဆို အမြဲတမ်းပဲ ချ တစ်နေ့ရဲ့ ဒီတေကျတဲ့ အရပ်က နေပြီး ရှိခိုးလေ့ ရှိတယ်ပျ။ ဒါကလဲ စေတီတစ်ဆူကို ပူးခွင့်ကြုံတဲ့အခါ ပူဇော်ရတာ မဟုတ်လား။ တေအေရပ်ဟာ မိမိ အပြု အစည်အောင်ဖို့ ဘဝတိုက်ပွဲမှာ နိုင်ဖို့၊ လူငယ်တွေ စာမေးပွဲမှ အောင်ဖို့ရာလဲ ဒီတေအေရပ်မှာ ဆုတောင်း ပူဇော်ရတယ်ပျ။ စာမေးပွဲဆိုတော့ ဖြေတဲ့ရက်တိုက် တတ်နိုင်ရင် လှည့်ပူဇော်ပေးပျ ကောင်းမယ်။

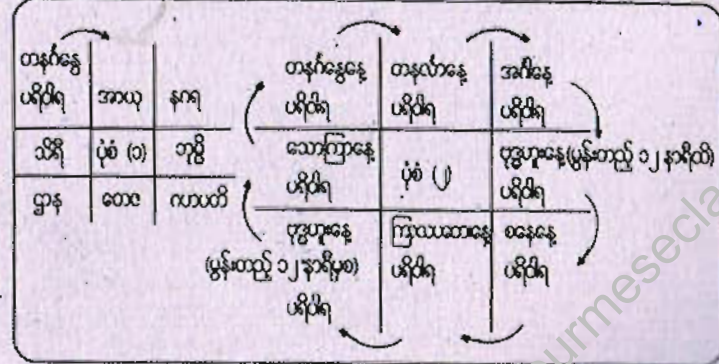
ဌာန
ပြုလိုနေရာ အိမ်ထဲကုန်ပွဲ ပျားစာ၊ ဟုက္ကတ၊ မိမိထာပညာကို ပြောပြပျ ပြုပေးဆည်းကပ် ဤအနပ်။

လုပ်အကိုင် ရာထူးဌာနနှုရာ မိမိမြဲ စတာတွေ မိမိမှာ မတည်ငြိမ် မရင်၊ သားသမီးတွေနဲ့ တကွ ပြော၊ စိတ်ထား ဆန္ဒပျက်ယွင်းနေ ပျင် အောက်လက်ငယ်သားတွေ ကြောင့် စိတ်ညစ်ရင်တော့ ဒီဌာန အရပ်မှာ ဆုတောင်းပါ။ တစ်ခုသိထားဖို့က ကိုယ်ကြုံတဲ့ ပညာအရေးအတွက် တစ်ရက် ပညာ တစ်ခါတည်း စေတီမှာ ဆုတောင်းတာထက် ပထမ စ.လုပ် ခဲ့ဖို့ကစပြီး တစ်ပတ်လည်အောင် ဆုတောင်းပူဇော်မှ သိသိသာသာ အောင်မြင် အစွမ်းထက်တယ် ဆိုတာပဲ။

သီရိ
ကျွမ်းလေ့လင်း တက်နေထိုင်ပို့ လောင်ပွဲပွဲ စက်ကြုံရောင်း ချစ်သွေး ပျော်ပယ်လေကြောင်း၊ ခိုခိုခါကောင်းကို ဝယ်ထားပြုတ် ရပ်လို့။ မင်္ဂလာအရေး စိတ်အေးဖို့ရာ စေတီတစ်ဆူကို ပူးခွင့်ကြုံတဲ့အခါ ပူဇော်ရတာ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့လဲ အပြု သတင်းလှဖို့ ဘုန်း ကျက် ပြုပျဲ အနုပညာသမားတို့ ခန္ဓာ ကျ ဟန်မူရာ ပြုသူတို့အတွက် အောင်မြင်စေအောင် ပူဇော်ရမယ့် အရပ်ပေါ့ ပျဲအောင် ယေးသဘောနဲ့ ဆုတောင်းပါဦးမယ်။

သဘောပေါက်ပါ စရာနေ။ ကျွန်တော့်အမြင် အတိုင်းအတာအနေနဲ့ ဒီနေ့ ပရိဝါရ အရပ်ကို အင်္ဂါပိဇ္ဇာအချိန်

နာရီပါ တွဲစပ်ပြီး အသုံးချရရင် ပိုကောင်းမလားလို့ 'ကောင်းပါတယ်။ "မသီရင် ကျော်၊ သီလျှင်ဖော်၊ ဉာဏ်မျှော် တွေးကောက်၊ လိုရာမြောက်" ဆိုသလိုပါပဲ။ ကဲဗျာ... ဒီနေ့က ကြာသပတေးနေ့၊ ခင်ဗျားမှာ အကြွေးတောင်းစရာ ရှိတယ်ဆိုပါ စို့။ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားပြုရမယ့် အစီ အရင်ကို ဆိုပြစမ်းပါဦး' 'အကြွေးရစေဖို့အနပ်က ဂဟပတိ ကြာသပတေးနေ့ဆိုတော့ အင်၊ တနင်္လာ အရှောက်မှန်ရှိ စေတီမှာ နာရီအချိန် (၁၀:၀၀)နာရီမှ (၁၂)နာရီက အင်၊ နတ် (၁:၃၀)နာရီမှ (၃)နာရီက ညွှန်ပျဉာ ဖြစ်ဆိုတဲ့ အင်၊ နတ် ဒီ နှစ်ချိန်မှာ တစ်ချိန်ချိန် သွားသောင်းဖို့ စပြီး ရှိပြီး ဆုတောင်းရမယ်ဟုတ်လား ဆရာနေ' 'မှန်ပါတယ် ဦးဇော၊ ထက်ဗျား နေမှု၊ ကျော်စောယု (ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဩဇာအရှိန်အဝါရေး၊ စရဏရေး စသည်)၊ ညွှန်ပျဉာဖြစ် (စီးပွားရေး၊ ငွေကြေးကိစ္စ စသည်)၊ ဆပွတ်စုတ်ဝင် (မင်္ဂလာရေး၊ အောင်မြင်ရေး စသည်) ဆိုတဲ့ အင်္ဂါပိဇ္ဇာလက်ကို အခြေခံပြီး မိမိနဲ့ အထက်သုံးလုံးကျတဲ့ အထဲကနေ

ရွေးကောက် ပူဇော်နိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ အချိန်အတွက် အခက်အခဲမရှိရင် လဲ သာမန်သာ ပူဇော်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဂြိုဟ်တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ပူဇော်ဖို့ တော့ သင့်တယ်ပျ' 'ဟုတ်ကဲ့ နောက်ဆုံး ပေးစရာ ဆိုလို့...' 'ဟိုး... တော်ပါတော့၊ ပါးစပ်ဟာ လိုက်တာနဲ့ အူဘယ်နှစ်ခွေ ရှိတယ် ဆိုတာ သိပါရဲ့။ ခင်ဗျားသိချင်တဲ့ ဒီနေ့ ပရိဝါရရဲ့ ပရိယာယ်ပညာကို ဘယ်ဆရာ၊ ဘယ်ဌာနမှ ရသလဲ ဆိုတဲ့အကြောင်းကို နိဂုံးချုပ် ပြော ပြမယ် နားထောင်။' 'ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၇၀)ခန့်က ကောလင်းမြို့နယ်၊ မြို့အနောက် ဘက် ဥက္ကံ-မိုးနဲဒေသဘက်ရှိ "လာကာ"ဆိုတဲ့ ရွာမှာ (ဦး) ဘိုးသောမဆိုတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ကျောင်းထိုင်ခဲ့တယ်။ ဆရာတော် ဟာ အင်းနဲ့ ပတ်သက်တာ မှန်သမျှ ကို တစ်ဖက်ကမ်းပဲ တတ်မြောက် တဲ့ ပါရဂူတစ်ပါးဆိုတာ တစ်နယ် လုံးက သိကြ၊ အံ့ဩကြတယ်ပျ။ ထူးခြားတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေထဲက တစ်ခုလောက် ပြောပြရရင်...

တစ်နေ့မှာပေါ့... လာကာဆရာ
တော် ဘိုးသောမဟာ လာကာဒေသ
ရဲ့ သံဃာ့ပဝါရဏာ ဝိသုဒ္ဓိဆရာ
တော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းအတွက် သုံးစွဲ
လှေခပ်ကြီးကြီးတစ်စီး လိုအပ်နေတဲ့
အတွက် ပစ္စည်းရိက္ခာ အစုံအလင်နဲ့
ဒကာတွေပါ ခေါ်ပြီး တောထဲကို
သွားကြတယ်။ ဆရာတော်ကြီး
ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီး အစစ စီမံကြ
တယ်။

ဒီလိုနဲ့ တောထဲမှာ တစ်ဆယ့်ငါး
ရက်ခန့်အကြာမှာတော့ စိတ်ကြိုက်
ပလ္လင်ကြီးတစ်စီး ရရှိခဲ့တယ် ဆိုကြပါ
စို့။ ပြီးစီးပေမယ့် သယ်ယူဖို့က
မလွယ်ဘူးပျ။ မိုးတွင်းမှ ချောင်းထဲ
မျောချ သယ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြပြီး
ခုလို နွေရာသီမှာ လှေကြီးကို တော
မီးမလောင်စေဖို့ မီးတား မီးကွင်း
လှေအနီးက သစ်ပင်မှန်သမျှ ရှင်း
လင်းနေကြတာပေါ့။

ဒီအချိန်မှာ ဘိုးသောမဟာ သူ့
လွယ်အိတ်ထဲက လက်နှိုက်ပြီး စက္ကူ
တစ်ခုကို ယူလိုက်တယ်။ လက်ဝါး
ပေါ်တင်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို ခဲတံတို
လေးနဲ့ ရေးနေတာကို လူတချို့က
မြင်လိုက်သတဲ့။ ပြီးတော့ မြေကြီး
ပေါ်ကို အင်းစက္ကူစလေး ချလိုက်ပြီး
ဆရာတော်ဟာ ခြေဖြင့် နင်းထား
ရင်...

“ဆရာတော်ဘုရား... မိစ္ဆာတတ်တယ်
မိတာစရာ ဖလိုဟုထင်တယ် ဘုရား”
“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ သောမ
ရယ်၊ နွေခေါင်ခေါင်ကြီး မိုးရွာရ
ပယ်လို့ မဟုတ်တာ”

သိပ်မကြာပါဘူး ခပ်ဝေးဝေးက
ခပ်ခပ် နုပျဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လေသံတွေ၊ မိုးသံတွေ ကြားလာပါ
ရော၊ ဒီတော့ ဘိုးသောမက...

“ဟေ့...ဟေ့ ဒကာတို့ ရပ်ကြ ပစ္စည်း
တွေကို လှေထဲမှာ ထည့်ကြ ပြန်ပြန်လုပ်
ဖို့ရွာတော့မယ် ဆရာတော်ဘုရား...
လှေထဲဆင်းပါ ဘုရား”

လို့ လျှောက်ပြီးတာနဲ့ သူပါ လှေ
ဦးမှာ ထိုင်လိုက်တယ်။ ဒကာတွေလဲ
အမြန်ဆုံး လှေထဲ ဆင်းကြတာပေါ့။
အားလုံးလဲ စုံရော လှေကြီးဟာ
ရေစီးမှာ သစ်ရွက်ကလေး တစ်ရွက်
မျောပါသလို မျောပါသွားလိုက်တာ
နှစ်ရက်ခန့်နဲ့ရတဲ့ ခရီးဟာ
တစ်အောင်ခန့်သာ ကြာလိုက်တယ်။
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းနား
ရောက်လာခဲ့တယ်ပျ။

ဒီလို ဇာတ်လမ်းတွေဟာ
ဘိုးသောမရဲ့ တကယ့်အဖြစ်အပျက်
တွေပဲပျ။ နောက်ပြီး သူ့ရဲ့ တပည့်
လာကာရွာ ဦးနက်ကျော်ရဲ့ အစွမ်း
တွေကလဲ အံ့ဖွယ်ခန်းရှိသေးတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဥက္ကံဘက်ကို
သွားရင်း ဒီပရိပါရ အသုံးအနှုန်းကို
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အနွယ်တော်
ဦးတိုးထံက ရခဲ့တာပဲ။ ဒါကြောင့်
ဝေ၊ ဤသို့ နေပရိပါရ စသည်၏
အသုံးအနှုန်းအစီအရင်ကို။ မေ၊
အကျွန်ုပ် နေဝိဇ္ဇာသည်။ သုတံ၊
လာကာဦးသောမ၊ ဩချ ပရမေ၊
အင်းနယ်မြေကို၊ နှံ့စေပါရဂူ၊
အောင်လံထူသည်၊ ဖျဉ်ဥက္ကံ၊
ပညာမြတ်ကို၊ မှတ်သားကြားနာမိ
ပါသတည်း’

နေဝိဇ္ဇာ

○ စာတူသူ
သုတေသီနှင့်
ပညာရှင်
ဆောင်းပါးရှင်တို့ ခင်ဗျာ

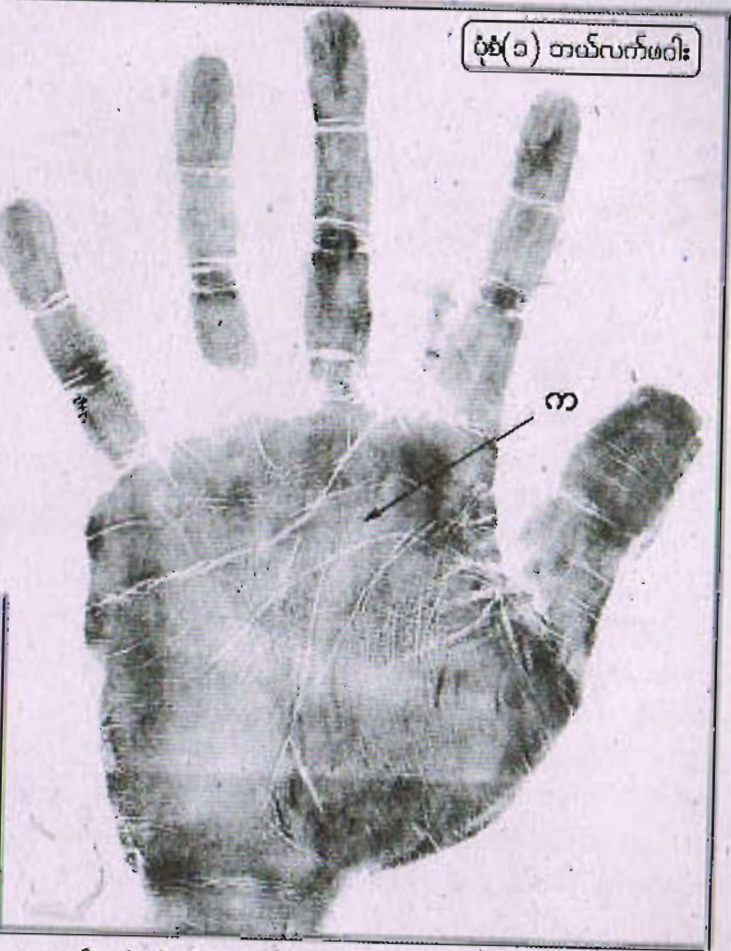
၂၀၁၈ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
(၃၂)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်
သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဇာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀-(ပထမဆယ်)
၂၉-လမ်း၊ ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ အခြေစွာ

ဆရာကြီးမောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

“ဘဝမှာ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ ခြံမြေ
ကြီးကြီးပားပား ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း
ဖြစ်နိုင်နေထိုင်ရမယ့် ကံကြမ္မာဖို့ ရှိပါ
လား”
ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုးကို ရည်မှန်း
ချက် အလွန်မြင့်မားတဲ့ ဆယ်ကျော်
ပတ် လူငယ်လူရွယ် အမျိုးသား/
အမျိုးသမီးတွေ လက္ခဏာဗေဒင်
ကုသပေးတဲ့အခါ မေးမြန်းလေ့ ရှိကြ
ပါလား။
အထူးသဖြင့် အသက်(၂၀)ဝန်း
ကျယ်တွေက အဲဒီလို မေးခွန်းမျိုးကို
မေးတတ်ပါတယ်။
ဒီလို မေးခွန်းမျိုးကို အလွယ်
တကူ အမြန်ဆုံးနဲ့ အမှန်ဆုံး ဖြေဆို
ဖို့ဆိုတာ လက္ခဏာပညာ
ပညာသမားတွေ အတော်များများ
ချစ်ထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
အသက်(၂၀)ဝန်းကျင် အမျိုး
သား/အမျိုးသမီး လူငယ်လူရွယ်
များမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝစွာ
ပျော်ပျော်နေတဲ့... ဆင်းရဲမျိုးတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လက္ခဏာ
ပညာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားရတယ်။

ပုံ(၁) တယ်လက်ဖဝါး

နောက် (၁၀)နှစ် အနစ်(၂၀) လူကြီးဘဝ လက္ခဏာကို ပြန်တိုက်
ကြာတဲ့အခါ အဲဒီ အမျိုးသား/အမျိုး
သမီးတွေကို ပြန်လည် တွေ့ဆုံတိုင်း
လက္ခဏာပုံစံ ထပ်မံနိပ်ယူ သိမ်း
ဆည်းရပြန်တယ်။
သူတို့ရဲ့ လူငယ်ဘဝ လက္ခဏာနဲ့
လူကြီးဘဝ လက္ခဏာကို ပြန်တိုက်
ဆိုင်စစ်ဆေးရသလို... သူတို့ရဲ့
ယခင် လူနေမှုအဆင့်အတန်းနဲ့
ယခု လူနေမှုအဆင့်အတန်း ကွာ
ခြားမှုကိုလဲ မေးမြန်း မှတ်တမ်းတင်
ရပါသေးတယ်။

ဒါအပြင် သူတို့ တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးတွေကိုပါ စုံစမ်းမှတ်တမ်းတင်ရတယ်။

တချို့က ငယ်စဉ်မှာ ဆင်းရဲပေမယ့် ကြီးလာတော့ ချမ်းသာတယ်။ တချို့က ငယ်စဉ်မှာ ချမ်းသာပေမယ့် ကြီးလာတော့ ဆင်းရဲသွားတယ်။ တချို့က ငယ်စဉ်မှာ ဆင်းရဲသလို... ကြီးလာတော့လဲ သိပ်မချမ်းသာကြပါဘူး။

တချို့က ငယ်စဉ်မှာ ချမ်းသာသလို ကြီးလာတော့လဲ ချမ်းသာမြဲ ချမ်းသာကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲလို့ သုံးသပ်ကြည့်တဲ့အခါ အတိတ်ဘဝက ကုသိုလ်ကံ အဆိုး/အကောင်းက ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအတွက် အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အထောက်အပံ့ဆိုတာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။

အတိတ်ကုသိုလ်ကံ ကောင်းတဲ့ သူတွေဟာ အများအားဖြင့် ရာထူးမြင့်စားရဲ့၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ၊ ပညာဉာဏ်ထူးချွန်၊ အကျင့်သီလကောင်းစသဖြင့် ကောင်းတာတွေ များစွာ ပြည့်စုံတဲ့ မိဘတွေထံမှ လူဖြစ်လာတတ်ကြတယ်။

မိဘတွေရဲ့ ကောင်းမွန် မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးမပြုပြင် လမ်းပြမှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းလာရတယ်။ ဒီတော့ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းသလို အနာဂတ်လဲ ကောင်းကြတာပေါ့။

အတိတ်ဘဝ ကုသိုလ်ကံ ညံ့ရှင် ညံ့သလို သြဇာအာဏာမဲ့၊ စီးပွားဥစ္စာမဲ့၊ ပညာမဲ့၊ အကျင့်သီလမဲ့ဆိုတဲ့ မိဘတွေထံမှာ လူဖြစ်လာတဲ့

ပုံစံ(၂) ဘယ်လက်ဖဝါ။

သူကတော့ အများအားဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဆင်းရဲသလို အနာဂတ်မှာလဲ ဆင်းရဲကြတာပါပဲ။

ယခု ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ပုံစံ(၁) ဘယ်လက်ဖဝါ၊ ပြင်စို့ရဲ့ (၂) ဘယ်လက်ဖဝါ၊ ပြင်စို့ရဲ့ ပိုင်ရှင်တွေဟာ အသက်(၂၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသားလူငယ်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အိုးအိမ်တိုက်တာ ခြံမြေပိုင်ဆိုင် နေထိုင်ရခြင်းဆိုတဲ့ အတိတ်ကံ အခြေအနေကို သိချင်ရင် အမျိုးသားတွေရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါ၊ ပြင်မှာ ကြည့်ရပါတယ်။

အထူးသဖြင့် နှလုံးလမ်းကြောင်း နဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြား မတူလွှဲပြင်နေရာမှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ လို့ ခေါ်တဲ့ စတုဂံပုံ ရှိ မရှိ ကြည့်တာပါ။

စတုဂံပုံသေးရင် အိမ်သေတေး မြေကွက်ကျဉ်းကျဉ်း နေထိုင်ပိုင်ပိုင် ရတတ်ပြီး... စတုဂံပုံကြီးမားကြီးသလို မြေကွက်ကျယ်ကျယ် အိမ်ကြီးကြီး နေထိုင်ပိုင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။

စတုဂံပုံ နှစ်ကွက်တွဲ သုံးကွက်တွဲ လေး၊ ငါးခြောက်ကွက်တွဲဆိုတဲ့ တိုက်အိမ်ခြံမြေများများ ပိုင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။

ပိုင်ရတတ်ပါတယ်။
ဘယ်လက်ဖဝါမှာ ဗိမာန်သင်္ကေတရှိပြီး ဉာဏ်လက်ဖဝါမှာ မရှိဘူးဆိုရင် အဲဒီလူငယ်ဟာ မိဘလက်ထဲမှာ တိုက်အိမ်နဲ့ နေထိုင်ခဲ့ရပေမယ့် သူ ကြီးလာတဲ့အခါ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေနဲ့ နေထိုင်ပိုင်ဆိုင်ရဖို့ မလွယ်ပါဘူး။

ဘယ်လက်ဖဝါပြင်မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ မရှိပေမယ့် ဉာဏ်လက်ဖဝါပြင်မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတရှိတဲ့ လူငယ်ဆိုရင် သူ့မိဘလက်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေနဲ့ မနေထိုင်ခဲ့ရပေမယ့် သူ ကြီးလာတဲ့အခါ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေနဲ့ ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်လက်ဖဝါပြင်နဲ့ ဉာဏ်လက်ဖဝါပြင်တို့မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ ထင်ရှားပါရှိနေတဲ့ လူငယ်ဆိုရင် ဘယ်လက်ထဲမှာ မိဘပိုင် တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေနဲ့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေထိုင်ရပြီး ကြီးလာတဲ့အခါမှာလဲ ကိုယ်ပိုင် တိုက်တာခြံမြေနဲ့ ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရပြန်တယ်။

ဘယ်/ဉာဏ်လက်ဖဝါပြင် နှစ်ဖက်ဖက်မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ လုံးဝမပါရှိတဲ့ လူငယ်မျိုးဆိုရင် မိဘလက်ထဲမှာလဲ မိဘပိုင် အိုးအိမ်ခြံမြေတို့နဲ့ နေထိုင်ခဲ့ရတဲ့ ကြီးလာရင်လဲ သူ့ကိုယ်ပိုင် အိုးအိမ်ခြံမြေ လုံးဝ မပိုင်ဆိုင် မနေထိုင်ရပြန်ဘူး။ အိမ်ငှားအဖြစ်ပေ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတွေ အဖြစ်ပေ မှီခိုကပ်ရပ်နေရတတ်ပါတယ်။

ရှင်းချက်အနေနဲ့ တချို့ လက်ဖဝါပြင်မှာ စတုဂံကွက် ဗိမာန်

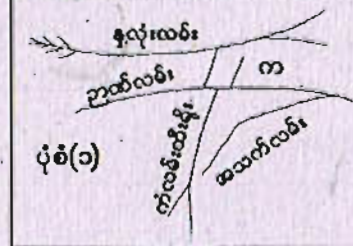
သင်္ကေတဟာ နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြားမှာ မရှိဘဲ... ဉာဏ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်း ကြားမှာ ရှိတတ်တယ်။

တချို့ လက်ဖဝါပြင်မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ မရှိပေမယ့် နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြားမှာ အောင်လံတံခွန်လို သင်္ကေတမျိုးရှိရင်လဲ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ရတာမျိုး ရှိပါတယ်။

ဗိမာန်သင်္ကေတရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းကတော့ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေအတွက် အခိုင်မာဆုံး အထောက်အထား ဖြစ်ပါတယ်။

ယခု ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါပြင်ကို စတင်ကြည့်ရအောင်... နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြားမှာ ရော... ဉာဏ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်း ကြားမှာပါ ဗိမာန်သင်္ကေတတွေ မရှိပါဘူး။ အောင်လံတံခွန်လို မင်္ဂလာအခြံအရံမျိုးလဲ မရှိပါဘူး။ ကံလမ်းထိုးရိုးအပြတ်တွေပဲ ရှိတယ်။ “က” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

***

ပုံစံ(၁) လက္ခဏာရှင်ရဲ့ ဉာဏ်လက်ဖဝါပြင်မှာလဲ အခုဘယ်လက်ဖဝါပြင် ပုံစံလိုပါပဲ။

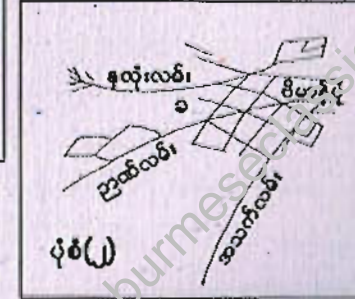
ဗိမာန်သင်္ကေတဟဲ့ အခြားသော မင်္ဂလာအခြံအရံ သင်္ကေတမျိုးတွေ မရှိပါဘူး။

ဒီလူငယ်ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ် ဝန်းကျင်က သူ့မိဘလက်ထဲမှာ နေထိုင်ရစဉ် ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေတွေနဲ့ မနေထိုင်ခဲ့ရဘူး။ အသက်(၃၀)နှစ် ဝန်းကျင်အထိမှာလဲ သူ့ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ မရှိသေးဘူး။ သူ့လက်ရှိ အခြေအနေအရ နောက်အနာဂတ် အသက်ပိုင်းလဲ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ အိမ်ခြံမြေ ဖြစ်လာဖို့ မလွယ်ဘူး။

ပုံစံ(၂) ဘယ်လက်ဖဝါပြင်ကို ကြည့်ပါ။ နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြားမှာ ရော ဉာဏ်လမ်းကြောင်းနဲ့ အသက်လမ်းကြောင်းကြားမှာပါ ကြီးမားကျယ်ပြန့်တဲ့ စတုဂံကွက်ကြီးတွေ ဆက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

အလွန် ထင်ရှားတဲ့ ဗိမာန်သင်္ကေတတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ “ခ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။ သူဟာ ရာထူးမြင့်စား မြင့်မားပြီး စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့ မိဘတွေပိုင်ဆိုင်တဲ့ ခြံမြေကျယ်ကျယ်ကို တိုက်အိမ်ကြီးကြီးမှာ စည်းစိမ်အပြည့်နဲ့ နေထိုင်ခဲ့ရတယ်။

***

ပွဲတွေယတြာ

ဤသို့စီရင်ပါ

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

ပွဲတွေယတြာအစီအမံမှာ စာရေးသူ၏အဘိုး ဦးဘိုးငု၏ မှတ်စုထဲက ရရှိပါသည်။ စာရေးသူအဘိုးမှာ ရွှေတိုသားဖြစ်ပါသည်။ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ရှိသည်ဟု စာရေးသူ ဖခင်က ပြောပါသည်။ စာရေးသူ၏ အဘိုးက အစ်ကိုအကြီးဆုံးဟု ဆိုပါသည်။

ဦးဘိုးငု၊ ဦးဘိုးဘ၊ ဦးစိုးရဟု ပြောပါသည်။ အဘိုးဦးဘိုးငုသည် ထီးချိုင့်သူအဘွား ဒေါ်ကြည်နှင့်

အိမ်ထောင်ကျပြီး ထီးချိုင့်မြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ သားသမီးငါးဦး ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

ဒေါ်သိန်းမေ၊ ဒေါ်သိန်းမြင့်၊ ဦးညွန့်မောင်ဒေါ်ခင်သင့် ဦးမြအောင် တို့ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ဖခင်မှာ ဦးညွန့်မောင်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည်ပင်လျှင် အသက် (၇၀)နား ရောက်လာပြီဖြစ်၍ ဖခင် ဖြစ်သူဘက်မှ အဖေ၏ မျိုးဆက် မောင်နှမများလောက၌ မရှိကြတော့

ပါ။ အဖေ၏ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်သင့်ထံမှ အဘိုး၏လက်ရေးမူ ဖောင်တွက်နည်းမျိုးစုံ ယတြာအပုံစံမှတ်သားထားသော စာအုပ်ကို စာရေးသူ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ယခု ရေးသားဖော်ပြချက်မှာ လည်း အဘိုး၏ မှတ်စုစာအုပ်ထဲက

စဉ်	နေ့သား/သမီး	သောက်ရမည့် အရာည ယတြာ	လှူဒါန်းရမည့် အသီး ယတြာ	လှူဒါန်းရမည့် ပန်းယတြာ	လှူရမည့် အရာပျက်နာ	ဝတ်ဆင်ရန် အင်္ကျီအင်္ကျော်
၁။	တနင်္ဂနွေ	ကြံရည်	အုန်းသီး	သိညွန့်	အနောက်အရပ်တရား ကြာသပတေးအရပ်	နီညို၊ ရှား၊ ဆိး၊ ညိုရို
၂။	တနင်္လာ	ဆီးဖျော်ရည်	ကြံ၊ ကွပ်သီး	ဒေါ်နု၊ ဒန်း	မြောက်အရပ်တရား သောကြာအရပ်	အဖြူ၊ ဆင်စွယ်၊ နီနစ်ရောင်
၃။	အင်္ဂါ	ရှောက်ရည်	ဆီးသီး	အုန်းညွန့်	အနောက်တောင်တောင့် တရား၊ စနေတောင့်	အနီ၊ ပန်းရောင်ရုပ်ရည်ပျက်
၄။	ဗုဒ္ဓဟူး	ကော်ဖီစစ်	ရှောက်သီး	ကံ့ကော်ညွန့်	အရှေ့မြောက်တောင့် တရား၊ တနင်္ဂနွေတောင့်	အစိမ်း၊ ရေညှိစိမ်းရောင်
၅။	ကြာသပတေး	အသီးဖျော်ရည်	ပန်းသီး	ဇွန်၊ ဆီးညွန့်	အရှေ့အရပ်တရား တနင်္လာအရပ်	အဝါ၊ ဓမ္မာ၊ လိမ္မော်ရောင်
၆။	သောကြာ	နာနတ်ရည်	သိသီး	ဝါး၊ ရွက်လှ၊ ရုပ်ရွက်	အရှေ့တောင်တောင့် တရား၊ အင်္ဂါတောင်	အဖြူ၊ အပြာ၊ ရောင်စုံတောက်တောက်
၇။	စနေ	အုန်းရည်	နာနတ်သီး	သပြေ၊ မေပျိုပန်း	တောင်အရပ်တရား၊ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်	နက်ပြာ၊ ပိန်း၊ ခရမ်းရောင်

ပါသည်။ အင်္ဂါနက္ခတ် ယတြာ အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤယတြာမှာ ပွဲတွေယတြာ အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူထံ မှတ်စုအတွက် လာသူများကို ဖြိုပါးသွက်လက် လွယ်ကူသည့် ပွဲတွေယတြာပေးခဲ့ဖူးပါသည်။

အောင်မြင်မှုတွေ ရခဲ့ကြပါသည်။ မှတ်စုများအနေဖြင့်လည်းဆရာ မလိုဘဲ ကိုယ်တိုင်စီရင်နိုင်သည့် ယတြာကလေးကို အသုံးပြုနိုင်ရန် ပြုစုအခြာ အလို့ငှာ ပေးလိုခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

* * *

လှူဒါန်းရမည့်အချိန်မှာ စာမေးပွဲ မှတ်စုအရပ်ကို နေ့သား မှတ်စု ထပ်ဆင့်တင်ပြလိုပါသည်။

၁။ တနင်္ဂနွေသား ကြာသပတေး နေ့လယ် (၁၂:၃၀)

နာရီမှ နေ့လယ်(၁၃:၀၀)နာရီထိ။

၂။ တနင်္လာသား ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၁၁)နာရီမှ နံနက် (၁၁)နာရီ (၃၀)မိနစ်ထိ။

၃။ အင်္ဂါသား သောကြာနေ့ နံနက်(၆:၃၀)နာရီ မှ နံနက်(၇)နာရီထိ။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသား တနင်္လာနေ့ နံနက်(၈)နာရီမှ နံနက် (၈)နာရီ (၃၀)မိနစ်အထိ။

၅။ ကြာသပတေးသား တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၆)နာရီမှ နံနက်(၇)နာရီအထိ။

၆။ သောကြာသား အင်္ဂါနေ့ နေ့လယ်(၁၂:၃၀)မှ နေ့လယ်(၁၃:၀၀)နာရီထိ။

၇။ စနေသား ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်(၁၂:၃၀)မှ (၁၃:၀၀)နာရီထိ။

မှတ်ချက်။ ။ အရပ်ပျက်နာအရ ဘုရားပထမ မရှိသော် မိမိနေထိုင်သည့် မြို့၊ ရပ်ကွက်ရှိ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ရှိ ဘုရား တွင် နေ့နံအရ ထောင့်အလိုက် နေ့နံဘုရားတွင် လှူပါ။

ဥပမာ။ ။ တနင်္ဂနွေသားဆိုလျှင် ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ရှိရာ ကြာသပတေးနံ ဘုရားတွင် လှူပါ။ ကျန်နေ့သားများ တနင်္ဂနွေသားနည်းကို မိုး၍ ကြံပါ လေ။

ရာဟုသားများအဖို့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သားအတိုင်း ယတြာဆောင်ရွက် နိုင်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခ ဗေတ

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

စာမျက်နှာ (၁၆၃)မှ အဆက်

ဤယတြာ ညာလက်ဖမ်းပြီးနောက် အရပ်တရား အရပ်တရား ကြာသပတေးအရပ် တောင်အရပ် ဝါးမာန်သင်္ကေတကြီးတွေ ထင်ရှားရှိပါ သည်။

ယတြာတွေရဲ့ အထောက်အပံ့ကောင်။ အမွေအနှစ် ကောင်။ အရင်းအနှီးကောင်တွေကြောင့် ပညာစုံ ကျင့်ထက်ကောင်ရဲ့ စီးပွားရှာရ လွယ်ကူခဲ့ပါတယ်။ မျိုးသားပြည့်စုံတဲ့ ဇနီးကောင်လဲ ခုတယ်။ တိုက်တာ မြို့ပြတွေ ကြီးကြီးမားမား များများပိုင်ဆိုင် နေထိုင် မှုကို အသက်(၃၀)ဝန်းကျင်မှာပဲ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့စား မှုရှိ။

မောင်အနာဂတ် အသက်ပိုင်းမှာလဲ ဒီအနေအထား အောက် ရောက်သွားဖို့ မရှိအောင် "ခိုင်" နေပါပြီ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဦး)
လက္ခဏာဗေဒပညာသူပေးသိ

ခံရပုံကို သိခဲ့ရပါတယ်။
ဦးသန်းငွေကလဲ အမေလိုပဲ
လေဖြတ်ခံခဲ့ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဦးသန်းငွေ
လေဖြတ်တဲ့အချိန်မှာ နည်း
စနစ်တကျ ပြုစု ကုသပေး
မယ့်သူ အနီးအနားမှာ ရှိခဲ့

ပါတယ်။ အဲဒီလူက ကယ်တင်ခဲ့လို့
ယခု ဦးသန်းငွေဟာ လူကောင်း
ပကတိ သွားလာလုပ်ကိုင်လျက်
ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ တိတိကျကျ သိရ
အောင် ဦးသန်းငွေနဲ့ တွေ့ဆုံ
မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ဦးသန်းငွေရဲ့

ဇနီးဒေါ်အေးသိန်းနဲ့လဲ တွေ့ဆုံ
မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့
ငယ်စဉ်ကတည်းက ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့
သူတွေလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးသန်းငွေဟာ အသက်(၆၀)
အရွယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က
ဦးသန်းငွေကို အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြမေးမြန်းတဲ့အခါ...

'ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါ လေဖြတ်ခံ
ရတာက မကြာသေးဘူး။ ဒီ ၂၀၁၂
ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထဲမှာ ဖြစ်ခဲ့တာ။
အရင်ကလဲ ဖြစ်ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့်
လေဖြန်းတဲ့အဆင့်လို့ ဆိုရမလား
ဘဲ... မျက်စိတစ်ဖက်တော့ ဘာမှ
မမြင်ရတော့ဘူး။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော် မိတ္တီလာ
“ထိလာဦးဆေးရုံ” ကို သွားပြတယ်။
ဆရာဝန်က သွေးချိန်ပြီးတော့ သတိ
ပေးတယ်။ သွေးပေါင်က ၂၀၀/၁၀၀
ဖြစ်နေတယ်တဲ့။

ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလားတဲ့ မေး
ခါပု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ ဘာမှ
မဖြစ်ဘူးပေါ့။ သွားလာနေတာပါပဲ
လို့ ဖြေလိုက်တယ်။ ဒီတော့
ဆရာဝန်က “နောက်ထပ် လေ
ဖြတ်နိုင်တယ်။ သတိထားပါ။
မပေါ့ပါနဲ့” လို့ သတိပေးပါတယ်။
ဆေးရုံမှာ နှစ်ရက် တက်ရောက်
ကုသခဲ့ရပါသေးတယ်။

အဲ... အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး သိပ်
မကြာပါဘူး။ တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းမှာ
ထမင်းစားပြီး ကွမ်းယာ ဝါးချင်တာနဲ့
ကွမ်းယာသွားဝယ်တယ်။ အိမ်ရှေ့
မှာ ထိုင်ပြီး ကွမ်းယာဝါးနေရင်းနဲ့
ပါးစပ်က ဟမရတော့ဘူး။ ပါးတွေ
ရွံ့သွားသလို ခံစားရတယ်။

အနားမှာ မအေးသိန်းလဲ ရှိနေ
တယ်။ သားအငယ် ဟန်ဝင်းလဲ
ရှိတယ်။ ပါးစပ်က ပြောလို့မရတော့
လက်နဲ့ပြည့် လက်ကိုမြှောက်တော့လဲ
လက်မြှောက်မရတော့ဘူး။ ပြီးတော့
လဲကျသွားတာပါပဲ။

မအေးသိန်းက ကျွန်တော်ဖြစ်နေ
တာ တွေ့သွားတော့ အလန်တကြား
အော်တာပေါ့။

“လာကြပါဦး... လုပ်ကြပါဦး...
ဟောဒီမှာ ဦးသန်းငွေ ဘာဖြစ်သွား
မှန်းမသိဘူး။ လာကြပါဦး”

အဲဒီလို အော်လိုက်တော့ လူတွေ

ရောက်လာကြတယ်။ အဲဒီ
အထဲမှာ ဖိုးတိုးဆိုတဲ့ လူငယ်
က...

“ဟာ... ဒါလေဖြတ်
တာ၊ လက်ချုပ်အပ်နဲ့ နားကို
ဖောက်ပေးရမယ်။ အပ်ရှာ
ခဲ့... အပ်ရှာခဲ့”

ဆိုပြီး အပ်တောင်းတယ်။
အပ်ကို ဖိကပ်ပြီး အိမ်ထဲမှာ
(နေရာမရွံ့အောင်) ‘နားသန်သီး’ကို
လက်နဲ့ ဖွတ်ဆွဲ... ဖွတ်ဆွဲအောင်
နားနံ့ထက်ကို ယောက်ယေးလိုက်တယ်။
သွေးထွက်အောင် ယောက်ယေးတယ်။
ကျွန်တော့် နားတစ်ဖက်ကို ယောက်
အပ်မှာ ကျွန်တော် “အား” လို့ ယက်
လိုက်တယ်။ နှုတ်ရှင်း ဝါးစိပ်တင်
ပျောက်သွားတယ်။ မြန်တည်းလျှား
တယ်။ သတိလဲ မြန်လာတယ်။

အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော့်ကို အိမ်
ပေါ်တင်ပေး။ ခုတင်ပေါ် တင်ပေး
တယ်။ ခုတင်ပေါ်ရောက်တော့
ခြေတွေ့လက်တွေ့ မြှောက်ကြည့်
တယ်။ မြောက်လို့ရတယ်။ ဘာမှ
မဖြစ်တော့ဘူးဗျာ။

ဆရာဝန် သွားပင့်ပြီး ပြတော့လဲ
ဆရာဝန်တောင် အံ့ဩသွားတယ်။
လူကောင်းအတိုင်း ဖြစ်သွားလို့လေး
ခုထိ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။

သွားလို့လာလို့ ကောင်းမနေ
မကဘူး။ အရင်လေဖြန်းလို့ ကျွန်
သွားတဲ့ မျက်စိကလဲ အခု ပြန်
လာပြီဗျာ။ မျက်စိထဲမှာ
နေရာလေး နည်းနည်းပဲ ကျန်တော့
တယ်။ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ဖြစ်
တယ်’

ထိုအခါ ကျွန်တော်က ...
‘အစ်ကိုက အတော်ကံကောင်း

တာပဲနော်။ လေဖြတ်တာ ကယ်တင်
ကုသတဲ့နည်းကို ကျွန်တော် တိတိ
ကျကျလေး သိချင်တယ်။ အစ်ကို
ပြောပြပါဦး’

“ဟာ... သိပ်မခက်ပါဘူး။ အစ်ကို
နည်းကို စာရွက်နဲ့ စာရိုက်ပြီး
စေတဲ့ စာရွက်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီ
စာရွက်တွေ ပို့ပေးလိုက်မယ်။ ပို
တိကျတာပေါ့’

ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို ကျေးဇူးပါပဲဗျာ။
ကျွန်တော်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းကို စာမူ ရေးပို့မှာပါ။ အများ
လို အကျိုးရှိရအောင်လို့လေ’

သိပ်ကောင်းပါတယ်။ ရေးဖြစ်
အောင် ရေးပါ။ အဲဒီစာရွက် ပို့ပေး
လိုက်မယ်နော်’

နောက်ရက်တွင် ကျွန်တော်ထံသို့
“လေဖြတ်တာ ကယ်တင် ကုသ
နည်း” စာရွက်လေး ရောက်လာ
ပါတယ်။ မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြပေး
လိုက်ပါတယ်။ စာဖတ်သူများလဲ
အားပေးအားပေး ကောင်းမှုထူးကို ပြုနိုင်
အောင်လို့ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော် လေဖြတ်ခံရသောသူအား

သွေးဖောက်ပြီး

ကျွန်တော်ကယ်တင်ကုသနည်း

“ယခု အရှေ့ဂြိုဟ်အချက်မှာ ယေ
ပျာသော လူနာကို ငွေခန်း၊ ရေခန်း၊
ဝါယာခန်း စသည်ဖြင့် ဖြည့်သည့်
ပျော့တွင်းပုံဖြစ်စေ... ဖြစ်သောနေရာမှ
ပျော့ဖြင့် သယ်ယူခြင်း လုံ့လ ပြုလုပ်
ရမည်။

ထိုပိုချက်ရှင်း ဣပြောင်းသယ်ဆောင်
ပုံစံ လုပ်ရာ ခြင်းအား ကားဆောင်ခြင်း
ပေးဆောင်ရာအားဖြင့် ဦးနှောက်သွေး

ကြောလေးများကို ဖြိုလျှင်ဖြိုစွာ ပေါက်
ကွဲစေပြီး လူနာ၏ အခြေအနေကို ပိုဆိုး
စေပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူနာကို ဖယ်သည့်နေရာ
ကိုမှ ရှောင်ပြောင်ခြင်း ပြုလုပ်ပြီး
လူနာကို ဖြစ်သည့်နေရာ၌ပင် အသာ
ထူပေးပြီး ပြန်လဲကုသပေးရန် အသာ
ပေး၍ “ပ” ပေးထားပါ။

ထိုသို့ထူပေးပြီးချင်း ပြီးသတ်ထားသော
ဆေးထိုးအိမ်ဖြင့်သော် ယည်းကောင်း
မီကပ်ပြီးသော လက်ချုပ်အိမ် ထိပ်ဖျား
ဖြင့်သော်လည်းကောင်း လူနာ၏ ယက်
ချောင်း(ဝ)ချောင်း ထိပ်ဖျားကို ယောက်
ယေးပါ။ (ပဲစေ့နံ့) သွေးစက် တစ်ဖက်စီ
ထွက်လာအောင် ယောက်ယေးပါ။

သွေးစက် ပဲထက်နံ့ ထွက်ပထက်
ဆွေ့ စော့ကြည့်ပါ။ အာဟာရရှိ
သွေးပထက်ပါက သွေးထွက်လာအောင်
လက်ဖြင့် ညှစ်ထုတ်ပေးပါ။

လက်ချောင်းတိုင်း သွေး တစ်ဖက်စီ
ထွက်လာပြီး မိနစ်ပိုင်းအတွင်း လူနာ
ပြန်လည် သတိရပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ လူနာ ပါးစပ် ရွံ့သွားပါက
လူနာ၏ နားရွက်နှစ်ဖက်ကို နီလာသည့်
တိုင်အောင် လက်ဖြင့် ပွတ်ဆွဲပေးပါ။

နီလာပါက နားရွက်အောက်ရှိ
နားပေါက်ဖောက်သည့်နေရာ၌ ပိုသက်
ထားသော အိမ်ဖြင့် တစ်ဖက် နှစ်ဖက်စီ
ဖောက်ပေးရပါမည်။

နားရွက်နှစ်ဖက်စီလုံးမှ သွေးစက်
နှစ်ဖက်စီ ပဲစေ့နံ့ ထွက်လာပြီး မိနစ်ပိုင်း
အတွင်း ပါးစပ်ရွံ့ရာမှ ပြန်တည်သွား
ပါလိမ့်မည်။

ထိုလူနာ ပုံမှန် အခြေအနေသို့ ရောက်
အောင် ဆော့ပြီးမှ ဆေးရုံသို့ လူနာကို
ပို့ပေး၍ လိုအပ်သော ဆေးကုသမှုကို
ခံယူပါစေ။

ထိုသို့ ရှေးဦးစွာ ပြုစုပြီးမှ ဆေးကုသ
ခံယူပါက အကြောသေခြင်း၊ ကိုယ်
တစ်ခြမ်းသေခြင်း၊ မြေ့လက်လှုပ်ခြင်း၊
စကားပယ်သဖြင့်ခြင်းတို့မှ လုံ့လ ကင်း
လွတ်ပေးမည်။

ဤနည်းမှာ လက်တွေ့ပျောက်
ကင်း သက်သာစေသောနည်း ဖြစ်
ပါသည်။ ဤနည်းကို လူအများ
လေဖြတ်ခြင်း ဝေဒနာမှ ကင်းဝေး
စေရန်အတွက် မေတ္တာ စေတနာဖြင့်
ကုသိုလ်ပြုလိုက်ပါသည်။

ထိုနည်းကို မိမိတို့နီးစပ်ရာ အသိ
ပတ်ဆွေများထံသို့ တစ်ဆင့် ပြန့်ဝေ
ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူကြပါ။ ဤ
နည်းသည် ကိုယ်တွေ့ လက်တွေ့
လူနာကို ပြုစုပေးခြင်းဖြင့် ရာနှုန်း
ပြည့် အောင်မြင်သော နည်းဖြစ်
ကြောင်း အားခံပါသည်။

ဤကုသနည်းကို တရုတ်နိုင်ငံမှ
ပေးပို့သော ကုသနည်းမှ ဘာသာ
ပြန်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၁

၆၇၀ နိဂုံး

ဆုံးပြာပေးနှင့် ထွက်ရပ်စခန်း

ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးကြီးသည် ရှေးမြန်မာ ဓာတ်ပိန္နဲဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ လူနာများကို ဆေးဝါး ကုသရာ၌ ဓာတ်ယူဓာတ်ကောက်များနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်သစ်ရွက် သစ်သီးသစ်ဖု သစ်ဥသစ်ခေါက် သစ်ညှောက်များနှင့်သာ ကုလေ့ရှိကြောင်း...

သီးသန့်ဆေးလွယ်အိတ်ဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ အလွန်လည်းနာမည်ကြီးကြောင်း အဖေ၊ အမေတို့၏ ပြောစကားများနှင့် ကျေးရွာတွင်းရှိ လူကြီးသူမများ၏ ပြောစကားများကို ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ကြားခဲ့ရပါသည်။

အဘိုးကြီးမှာ အမေ၏ အဖေအဖေ(အမေဘာကြီး)ဖြစ်ပြီး နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးတစ်ဦး၏သား ဖြစ်ကြောင်း အဘိုးကြီး ပြောပြဖူးသဖြင့် သိရှိခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အဘိုးကြီးအား (၁၀)နှစ်သားအရွယ်ထိ မိလိုက်၍ အဘိုး၏ ပုံရိပ်များကို ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပါသည်။

လူနာတစ်ယောက်အတွက် လာပင့်လျှင် အဘိုးက ရှေးသမားစဉ်သုံးအတိုင်း...

‘အဖိုးတော် ကြားသော်အံ့ စွန်နတ်ကျော် လောက်စွာ ပျားကိုရေ သာဓဇ္ဇိ တိုလေသု’

ဟူသည့် လင်္ကာလေးနှင့်အညီ **အစနာသူ၊ လယ်မူခေါ်နေ၊ ဆုံးနေ့ရှောင်ရပ်** အဖြစ် ကောက်ယူပြီးမှ ဆရာလာရောက်ပင့်သူ၏ လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်ကို အတိတ် နိမိတ်ယူကာ လိုက်သင့်၊ မလိုက်သင့် ဆုံးဖြတ်ကာ

လိုက်သင့်မှ လိုက်လေ့ရှိကြောင်း သိရှိခဲ့ပါသည်။ ဆရာ လာပင့်၍ လိုက်သွားလျှင်လည်း အဘိုးမည်သည့်အခါမျှ ဆေးလွယ်အိတ် ပါလေ့မရှိ။ သို့သော် ကုသသော လူနာအတိုင်း ပျောက်ကွယ်ချမ်းသာလေ့ရှိသဖြင့် အလွန်နာမည်ကြီးပေသည်။

တချို့ဆိုလျှင် အဘိုးနှင့်သာ တွေ့ပါက ဝိဇ္ဇာတွေ့ရသလိုပင် အထင်ပေါက်ကာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ရောဂါတစ်ဝက် ပျောက်ကြောင်း အဘိုးပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့သော် အဘိုးသည် ဆေးဝါးကုသသူ သက်သေမဟုတ် အင်္ဂုရတ်လည်း အလွန်ဝါသနာပါသူ ဖြစ်သည်။ အဘိုးသည် မည်သည့်သားသမီးနှင့်မျှ မပုစွာစာရေးသူ မှတ်မိချိန်၌ အဘိုးအဘွား နှစ်ဦးတို့ စာရေးသူတို့၏ ခေါင်းရင်းတက်ရှိ သရက်ခြံကြိုက်နေပါသည်။

ခေါင်းရင်းဘက် သရက်ပင်အိုကြီးအောက်၌ အဘိုးအင်္ဂုရတ်ကစားသည့် ဖိုရုံလေး ရှိပါသည်။ ဖိုရုံလေးဆိုသော်လည်း သိပ်တော့ မသေးလှပါ။ သုံးပင်နှစ်ပင်တံတစ်လုံးစာလောက်တော့ရှိမည် ထင်ပါသည်။ ထိုဖိုရုံလေးထဲ၌ အဘိုး၏ ကျွန်းသားနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လေးထပ် ဖားဖိုလေးအပြင်... လေဖိုအမျိုးမျိုး ကျင်းချ၍ ဖွဲ့မီးဆိုက်ထားသည့် မြေဖိုကျင်း အမျိုးမျိုး ရှိပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ် ထိုဖိုရုံလေးထဲ အဘိုးနှင့်အတူ ရောက်ရှိသွားတိုင်း အဘိုးက...

‘ဦးအဖွဲ့ကို မြေလေးပဲ သုံးခုပျားပဲ၊ မြေလေး ပါးပျားပဲ၊ ကျွန်တို့ သာသနာတို့၌ မြေတော့တော့ ပြုညာကိုပျားပဲ’

ပျား မသိဘူး’

ဟု ဆိုကာ...

‘ပျားထက်က သံတင်သွပ်ပျက်၊ ဒန်၊ ဘော်၊ သွပ်၊ ရှပ်၊ လှို (၈)ပါး၊ ဂျာ၊ ဂျာ၊ အကာသဓာတ် နာပိတနာ၊ ကလံ ဒုတ္တ၊ ကန့်၊ စိန်နီ၊ လက်နား၊ ဆေးဖိနပ်၊ စိန်ဖြူ၊ ဟင်ချိုင်း၊ ဇဝင်သာ ရှပ်လှို (၈)ပါး၊ ဂျာ၊ ဂျာ၊ အဲဒီ အကာသဓာတ် နာပိတနာ (၈)ပါးက ကတ္တား ဖြစ်လို့ ရှပ်ကိုလဲ ပြုပြင်တတ်တယ်’

ဟု ဓာတ်များကို တစ်ပါးချင်းပြုပြီး ပြောလေ့ ရှိပါသည်။

စာရေးသူ ကျွန်ုပ်က အဘိုးပြောစကားများကို နားထောင်ရင်း ပညာကို တန်ဖိုးထားရမှန်း မသိသော်လည်း ကလေးပီပီ ဆော့ချင် လက်တည့်စမ်း ဖြစ်နေသဖြင့် မခိုင်မနင်း ဖိုကြီး၊ ဆွဲပေးရင်း ဆော့ကစားလေ့ ရှိပါသည်။

ပညာကို တလေးတစား ယူရကောင်းမှန်း မသိခဲ့ပါ။ အဘိုး၏ နှုတ်တိုက်သင်ကြားမှုများကိုတော့ အထိုက်အလျောက် မှတ်မိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ကြီးပြင်းလာသောအခါ၌ “ဘမြေး ဘိုးတူ” ဟူသည့် ဆောင်ပုဒ်လေးအတိုင်း အင်္ဂုရတ်ကို ဝါသနာပါစွာ လာလိုက်စားခဲ့ပါသည်။ သည်တွင် အဘိုးရေးသားခဲ့သည့် အင်္ဂုရတ်မှတ်စုများသည် ကျွန်ုပ်အတွက် သုံးစားဖွယ် အင်္ဂုရတ်မှတ်စုများသည် ကျွန်ုပ်အတွက် သုံးစားဖွယ် အင်္ဂုရတ်မှတ်စုများသည် လေ့လာမကုန်နိုင်သော စာပေများဟုဆိုကြီးသဖြင့် ဖြစ်လာပါတော့၏။

ယခု တင်ပြမည့် “ထုံးပြာလမ်းနှင့် ထွက်ရပ်စခန်း” မှာ အဘိုးကြီး၏ ပေမူမှ တွေ့ရှိရသော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂုရတ်လောက၌ “ရှိုတော့ရှိုပြီး ရှားပါသော” တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်သည့်နည်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပါသဖြင့် နည်းကောင်းနည်းမှန်(ရှေးပညာရှင်များ) မပျောက်ပျက်စိမ့်သောငှာ ထိန်းသိမ်းသောအားဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထုံးပြာလမ်းနှင့် ထွက်ရပ်စခန်း လုပ်ထုံး

ရှေးစွက် မအောက်သံတင်တင်ကို ရာထဲအိုး(စွဲအိုး)တွင်ယှက် ရေးအပြည့်အလောင် တစ်ညထိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ ဟုတ်နင်း ပွေ့ပေး၊ နောက် ဖြန့်ပြန့်အောင်ထား ရေပြို၍ အပေါ်ကျန်ပျက် လာလျှင် အပေါ်ရေကြည်ကိုယှက် ဒယ်အိုးထဲထည့် ဆားချက် ထိုရရှိသော ဆားကို **ဒန့်သလွန်မြစ်(၂၅)ကျပ်သား** ရေစင်ကြယ်စွာဆေး၍ (၃)ရက်စိမ်၊ တစ်ညရတိုင်း တစ်ခါခါနေလှန်း၊ တစ်ညစိမ် တစ်ခါခါနေလှန်း (၃)ရက် လုပ်ရမည်။

နောက် **သဘောဘိုမြစ်ရေနှင့် (၃)ရက်စိမ်** အထက် နည်းအတိုင်း (၃)ရက်နေလှန်း။

ခြောက်လျှင် လုံကြီးလုပ်၍ လုံမှာထည့်ပြီး လုံပိတ်၊ စီးပြင်းနှင့် နာနာထိုး ထိုဆားသည် နက်၍ သေ၏။ ဖြူနေသေးလျှင် မီးပျော့၍ ဖြစ်သဖြင့် နက်သည်အထိ ပြန်ထိုး၊ နက်မှတန့်။

ထို“ဆားသေ”နှင့် **သွပ်၊ ဂျာ၊ ဘင်၊ နာ၊ ဘော်၊ သံ၊ ကိတ်၊ သုတ၊ ဒန်** ဓာတ်(၉)ပါး၌ ဒန့်၊ ဂျာ၊ သွပ် (၃)ကျပ်သားလျှင် (၃)မူပစ်၊ ဘင်၊ နာ၊ ဘော်၊ သံ၊ ကိတ်၊ သုတ ယင်းဓာတ်(၆)ပါး၌ (၅)ကျပ်သားလျှင် (၃)မူပစ် ဓာတ်(၉)ပါး ပြာကျ၏။

ယင်းပြာ တက်ရန်မှာ ဘော်စင်(၁)ကျပ်သား၊ ပြာ(၁) ကျပ်သား စပ်၍ လုံပိတ် မီးနာနာထိုး ပြာနုဆိုက်သည်။

ယင်း ပြာနု(၆)ကျပ်သား၊ သုတစင်(၆)ကျပ်သား စေ့ နယ်၊ လုံတွင်ထည့်၊ ဖွဲ့မီး(၇)ရက်စိုက်၊ ပြာနု ဆိုက်ပြီး နား၊ ယင်းပြာ နာခွက်(၅၀)တွင် (၆)ရွေးပစ်၊ ဘော်မြစ်၏။ ထိုပြာကို တစ်ရက်စားလျှင် ပိုးမျိုး(၈၀) ဖွက်သည်။ (၆)ရက်စားလျှင် (၉၆)ပါးသော အနာရောဂါကိုမှ လွတ်၏။

ကျွဲနွား ကာလရောဂါ

(၇၅)ရာနှုန်းသော တောင်သူများအဖို့ ကျွဲနွားနဲ့ လုံးဝ မကင်းနိုင်ကြသေးပါ။ လေရှူတဲ့ အသက်နဲ့ အကောင်တွေ ဆိုတော့ ရောဂါဘယဆိုတာ ရှောင်လွှဲလို့ မရပါဘူး။ နာတာရှည်ရောဂါကိုတော့ ဆရာဝန်တွေ၊ တိုင်းရင်းဆရာတွေနဲ့ မိရိုးဖလာနည်းတွေနဲ့ ကုသလေ့ ရှိကြပါတယ်။

တိုင်းရင်းနည်းထဲမှာမှ “စတီ”နည်းဆိုတဲ့ ရိုးရာ ဓလေ့လေးကို ဖော်ထုတ်လိုက်ချင်ပါတယ်။

ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂနဲ့ လျော်စွာ “ကာလရောဂါ” ဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဥတုစပ်ကြား(အပူ၊ အအေးပြောင်း)အချိန်မှာ ဖြစ်ပွားတတ်ပါတယ်။

ထောင့်သန်းနဲ့ ဆင့်ပွားရောဂါများ ခွာနာ၊ လျှာနာများ ပေါ်တတ်တယ်။ အဲဒါလို မဖြစ်ပွားရလေအောင် ကာကွယ်ထားသင့်ပါတယ်။ “ကာကွယ်ခြင်းသည် ကုသခြင်းထက် ကောင်းသည်” အဲဒီဆောင်ပုဒ်ရှိတယ်။

နော၊ ဒီလိုကာကွယ်ကြရာမှ မြန်မာ့ရိုးရာ ရှေးထုံး ဓလေ့ဖြစ်တဲ့ စတီနည်း စီရင်ပုံ ကလေးတွေကို ပြောပြ ပါတော့မယ်။

၁။ ပထမဆုံးနည်းကတော့ “လှည်းနားစောင့်” မြေမြှုပ်တဲ့ စတီနည်းပါ။ သိပြီးသားနေမှာပါ။

လှည်းနားစောင့် ဆိုတာ အများအားဖြင့် “ကျွဲ၊ နွားလှည်း” တွေမှာ ပါရတယ်။ “တီး”ရဲ့ အပြင်က “ငုတ်တိုင်ကလေး” ပါ။ ဘီးကျွတ်ထွက်မသွားအောင် ထိန်းထားတာပါ။

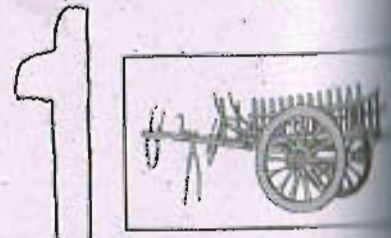
သိပြီးနော် လှည်းနားစောင့်။

အဲဒီလို လှည်းနားစောင့်ကလေးကို နွားတပ်ကုပ် ခေါ် နွားခြံတဲ့ရဲ့

၁၇၆ နတ္ထရာဇာန်မြို့နယ်မဂ္ဂဇင်း

စနေထောင့်တိုင်း တိုင်းခြေအရင်းမှာ တူပြီး မြှုပ်ထားရုံပါပဲ။ လျှာရှည်တဲ့ မိကျောင်းမျိုးလို မစွပ်စွဲလိုက်ပါနဲ့။ တိကျအောင် တင်ပြပါမယ်ခင်ဗျ။ လှည်းနားစောင့်ဆိုတော့လဲ မရပါဘူးခင်ဗျ။ လမ်းမှာ ပြုတ်ကျကျန်နေတဲ့ လှည်းနားစောင့်ပါခင်ဗျ။

အသစ်ပြုလုပ်တာ၊ လှည်းကနေ ဖြုတ်တာ၊ တစ်စနေရာရာကရတာ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ။ သိပြီးမှ * * *

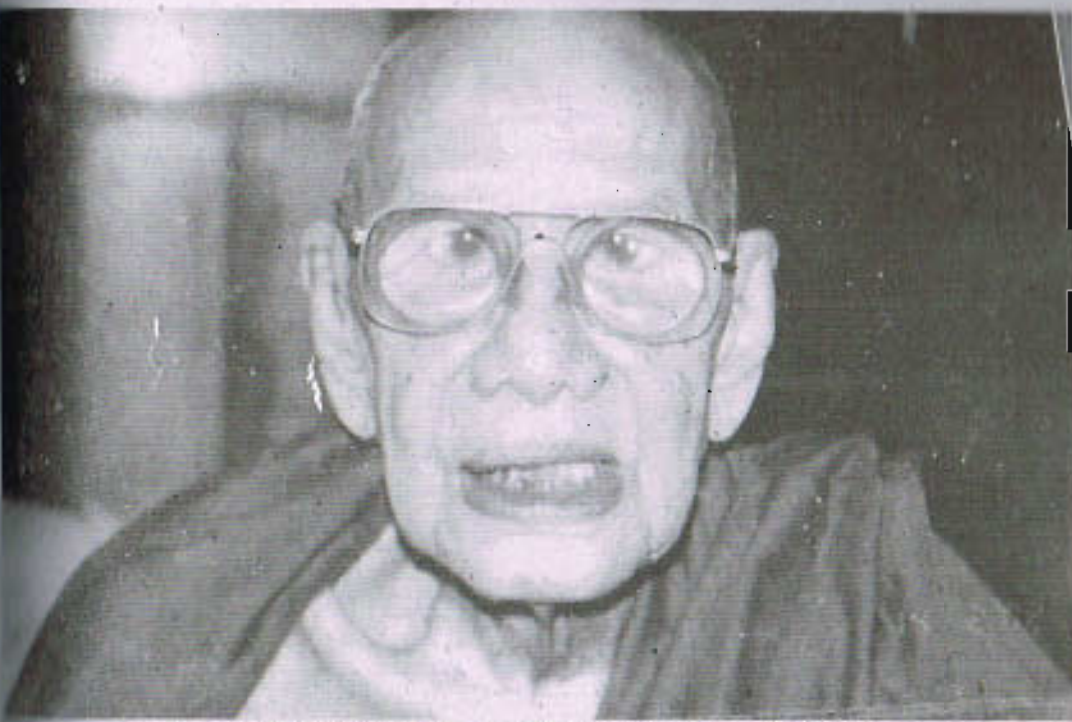
၂။ ဒုတိယနည်းကတော့ နွားရဲ့ ဦးချိုကို အပြုသုတ်ထားတာပါ။

အပြာဆီဆိုတာက မဲနယ်လို့လဲ ခေါ်ကြပါတယ်။ မရှိရင်လဲ ဆေးဆိုးဆိုင်က(အပြာရောင်)ဆေးလဲ ပြုတယ်။

အဲဒါ ကျုပ်တို့ဒေသ တောင်သူကြီးတွေရဲ့ ကာလရောဂါကာကွယ် စတီနည်းပဲ ဖြစ်ပါတော့မယ်။ နောက်လတွေမှာ ဆိုကြသေးတာပေါ့။

ကျေးဇူးစကား။။ နားလေးတတ်သူနဲ့ စာတတ်သူတွေ ရေးကာ ရေးကာနဲ့ စိတ်ရှည်ရှည် ချုပ်စားကိုဘာဘာကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း။

ရတနာ ဆင်မင်း(တုံရွာ၊ ဆားလင်းကျို)

၁ ကာလရောဂါတော်ကြီး၏ ဤစာတိုက် မှုကိစ္စမှာ သိပ္ပံနည်းကျပါသည်။

ဘက်စောက်ကျွဲ ပိန္နဲပျံဆရာတော်ကြီးများ၏

သီတာသန်း
(မော်လမြိုင်)

အဓိပ္ပာယ်နက်နဲသော စကားတော်များ

လမ်းဆွဲတဲ့ရှင်မင်း ပြဒါးဖိဆွဲတဲ့ ဒီဘုန်းကြီး
ယိုယွှဲတဲ့ ရှင်မင်း ပြဒါးဖိဆွဲတဲ့ ဒီဘုန်းကြီး
ပုလဲပျက်စိ ဘုန်းကြီးလဲပျက်စိ
အပြုကြံတဲ့ ရှင်မင်း ပန်းသုခ ဝေလေ့
မလင်ပုလဲနဲ့ကြီး...
ပျံပျံပျံ ပျံပျံပျံ မရရှိစွာန့်
မိမိက ရှင်...
ပျံပျံက နယ်...

ကောင်းကင်က ရှင်အရဟံ အသံဖြင့်ပေး
လေးလေးစားစား နှင်လွှဲတဲ့ရှင်မင်း
ခွေးတွင်းထဲ တတ်လုံးရောက်
ပေါက်မြောက်အောင်ပိုင်...
လှည်းထင်ရိုးသံ တည်ညံ့ ပုဂံဘုရားမင်းတဲ့
ပရောနဲ့လေ...
ဘုန်းကြီးအကြောင်းပြောတာ...
လပုတန်းလဲ ရေထားလား

တရုတ်တန်းလဲ ရေးထား...
 ရေတာ မှာဘူး နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးတဲ့
 အမှတ်တရ ရေးပြီပြီလား...
 ကော့ပွန် ပိပုတ္တိလုပ်
 မင်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန်
 သံဖိုဆွဲတဲ့ ရှင်ဖထီး
 ပြီးဖိုဆွဲတဲ့ ဒီဘုန်းကြီးပါ...
 ကော့ပွန် ဖိုသွားဆွဲ ရပြီလား
 လက်ချားက ဒီလောက်
 ကော့ပေါက်...
 ကော့ပေါက်...
 ကော့ပေါက်။

ဆရာတော်ကြီးနှုတ်ကံ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ စကားလုံး
 မှန်သမျှ မှတ်စုစာအုပ်ထဲ အကုန်ရေးထားတာ။
 လာရောက်ဖူးပြောသူ မှန်သမျှ တစ်ခါ မိတ်ဆက်
 ကန်တော့ပြီးရင် နောက် ဘယ်ချိန်လာလာ ဆရာတော်
 ကစပြီး နာမည်ခေါ်မယ်၊ နှုတ်ဆက်မယ်။
 ထူးတာက ဆရာတော်ပေးတဲ့ အေး လုပ်ရက် အမည်
 တွေကို ဖိုလ်ထဲမှာ သွေးကတော့ တစ်ခု ထူးခြားသွား
 တတ်တယ်လေ။

“မပွန်က မခင်ဝင်းပါ ဘုရား”
 နောက်နေ့ သွားဖူးရင် “မပွန်” လို့ နှုတ်ဆက်တယ်။
 ‘ပွန်က သုံးယောက်၊ မြိတ်က တစ်ယောက်၊ ကော့ပွန်က
 တစ်ယောက်’

အများပရိသတ် ကြားလောက်ရုံလေး တိုးတိုးလေး
 ပြောနေလေရဲ့။

အများပရိသတ် ကြားလောက်ရုံဆိုလို့ အတော်ကျယ်
 တဲ့ အသံလို့ ခန့်မှန်းမိကြပေမယ်။ တကယ့် ဆရာတော်
 ရဲ့အသံကြီးက စစ်ကာ အသံချဲ့စက် မလိုတဲ့ အသံကြီးနဲ့
 အမြဲ တရားဟောတတ်တယ်။

ကျန်းမာရေးမှ ကောင်းရဲ့လား။ သက်တော်(၁၀၈)နှစ်
 ဆိုတော့ အိပ်ရာထဲ လဲနေမလားလို့ သံသယနဲ့ လာဖူး
 တွေ့တဲ့သူ ပါလာရင်တော့ ဆရာတော်ကြီးက သိနေ
 တယ်။

အဖူးရောက်သူရဲ့ စိတ်အကြံကို သိနှင့်သူပီပီ
 ကျယ်ကျယ်ကြီး ဟောပြောတော့တာပါပဲ။

၁၃၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟာသဉာဏ်လဲ ရှိတယ်။ ရောက်နှင့်နေတဲ့ ဒါယကာ
 ဟောင်းတွေရဲ့နာမည်ကို တစ်ယောက်မကျန် ခေါ်ပါ
 ချီးမြှောက်တော့တာပါပဲ။
 ‘ဖိုညို၊ ဦးညွှန်လွင်၊ ဦးကောင်း၊ ယာဉ်လှ၊ ဒေါ်ခိုင်
 ပေါ်လာ...လာ...လာ...လက်ဖက်ရည်ဆိုင်’
 ‘၃၁-ဘုံ အထက်ဆုံးက “ဘဝင်”
 ဘုန်းကြီးလူနာမည် “အဝက်”
 ကော့လှ(မော်လမြိုင် နာမည်ကြီး ကော့လှ
 ဆရာတော်)က ပြောတယ်။ တယ်နုပါလားတဲ့ သူပု
 ကြားမှာ ကြောက်လို့ တိုးတိုးလေး ပြောတယ်။ “မော်
 ဥတ္တမ” တဲ့။ နာမည်ပေးသွားတယ်။
 ခင်မိုး၊ အလှိုင်၊ မီးသွေးအတုံးကြီး ၃-အိတ်၊ အဝတ်
 ၂-အိတ်၊ ခင်စောဝင်း အလှူထည့်သွားဦး

F.23B, June, 2018

• စာတုလူ သိမ်ဆည်းပုဆိုးထားသော
 ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီး၏ သင်္ကန်းတော်များ

ကော့လှဘုန်းကြီးက စပ်စုတယ်။ ခြေထောက်နဲ့
 လက်ကို ကိုင်ကြည့်သွားတယ်။ မနေ့က လာကန်တော့
 ကယ်၊ ငွေက သုံးသောင်း။
 ရှိတဲ့ ဓာတ်ပုံလဲနဲ့၊ အသက်ရှည်တဲ့ ဝါကျ၊ ကျောင်းပါ
 ပုဆိုးထားလို့ မှတ်တော့တော့။ တကယ့် ခြင်္စံရှား လက်မှာ
 ပါမယ်တဲ့။ အတ္တပုတ္တိရာ ရှိတဲ့ရာ စာထဲမှာ အောင်
 ပါလား။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် ထွက်တော့မယ်။ အသက်ရှည်
 တာ လက္ခဏာမှာပါတယ်။ (၁၀၂)နှစ်တန်းက တစ်ခါ
 လာဖူးတယ်။ အခုတစ်ခါ (၅)နှစ်တစ်ခါ။
 လာမယ့်တစ်ပတ်ဆို (၁၀၇)နှစ်။ ဘုရားကိုယ်တိုင်
 အသက်ရှည်ဆေး လာပေးသွားတယ်။ ဘုန်းကြီး
 အသက်(၉၅)နှစ်တန်းက အင်မတန် ဆင်းရဲတယ်။
 ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်း ကျောင်းမှာ ထိုင်လိုတောင်
 မရဘူး မှန်ကြီးပဲ။ တင်မောင်ယု(ဆရာဝန်) အသိဆုံး။
 ကုလားထိုင်စုတ်စုတ်နဲ့ မီးသွေးမှုန့်တွေ မည်းလို့။
 ဖိုဆွဲတဲ့ဆီ ဖင်တွန်းသွားတဲ့ လမ်းကလေးပဲ ကျောင်းပေါ်
 မှာ ပြောင်နေတယ်။ လူတွေ မလာရဲဘူး။ ထမင်းရေဆင်း
 ကတယ်။

ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါးနဲ့
 လက်အုပ်ချီ...
 ‘အရှင်ဘုရားရဲ့သာယာနာကို အသက်နဲ့ကိုယ်ပါ လျှော် ငွမ်းဆောင်
 ပါမယ်ဘုရား’
 ဘုရားကို အပ်နှင်းလိုက်တယ်။
 အဲဒီနေ့ပဲ တင်မောင်ယု(ဆရာဝန်)လာတယ်။ ငွေ
 (၁၀၀၀)ထုပ်၊ ဖယောင်းတိုင် တစ်ထုပ်နဲ့။
 မဟာစည်ဒါယကာ ကားနဲ့ လာတယ်။ (၅၀၀)တန်
 (၂၀၀)ထုပ် ငွေတစ်သိန်း၊ မိသိန်းက ရေတယ်။ အသစ်
 တွေ။ အတုလိုတောင် ထင်မိတယ်။ ငွေတစ်သိန်း
 တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး။
 အဲဒါ ဘုရားရဲ့ အရှိန်အဝါ။ ကံကုသိုလ် ဥစ္စာမလ
 သေး နှောင့်နှေးပျာပါ မရှိရာတဲ့။ အဲဒီကနေစပြီး
 တိုးတက်လာတာပဲ။
 ဘုရားအာရုံပြုကြ။ “ပုတီးစိတ်”(အပေါင်ကလူ)
 မလျော့နဲ့။ လုပ်သာလုပ်။ အကြားအမြင် မြင်ရမယ်။
 ကိုယ်ပျက်စိမှာ မြင်ရမယ်။ တစ်နေ့တော့ပေါ့။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၂၈

ဆင်းရဲတာ အမြဲမဟုတ်၊ ချမ်းသာတာ အမြဲမဟုတ်။ အားလုံးရဲ့ခေါင်းကို ဓာတ်လုံးအိတ်နဲ့ထိပြီး သိဒ္ဓိတင် ပေးတယ်။

သိတော့လွယ်တယ်။ မသိတော့ ကျယ်တယ်။ တရားဟာ နှာပြီးရင် ယူရမယ်။ စာလဲအံ အဓိပ္ပာယ်လဲကျန်။ စိတ်နက်ယို အသက်လဲရှည်တယ်။ ဘုန်းကြီး မောင်နုမ(၉)ယောက်၊ (၅)ယောက် သေသွားပြီ။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးပဲ ကျန်တယ်။ အသက်ရှည် ငွေပေးလို့ မရဘူး။ အသက်လဲ ရှည်၊ ဘုန်းလဲကြီး။

ကြားလား... ဆရာမတွေ။ အဆောင်မှူး(ဆရာ အံတတ်သင်ကျောင်း) စင်ကြယ်တဲ့ တရား၊ စင်ကြယ်တဲ့ စကား။

ဓာတ်မှန်လက္ခဏာ ယူသွားတယ်။ ဘာကြောင့် အသက်ရှည်လဲ။ ဆရာတော်ရုပ်ပုံ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နွဲ့သွားပြီ။ (နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက လက္ခဏာ၊ ဓာတ်ပုံများယူ၍ စာရေးသော နယ်လှည့်ဒယ်ဒီတာများ)

“အသက်ရှည်တဲ့ ပီရူ
ဇျှပ်ဆန်
ပုံနှံထင်မိ
ဟိုးဟိုးကျော်သော
ကျောပေါက်ဆရာတော်”

ဟု လက်တန်းကဗျာ စပ်လိုက်သေးလိုက်တာကို ကြားသမျှ၊ မှတ်တမ်းရေးထားသမျှ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ စကားတော်များ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာချစ်သူများကို ပြန်လည်ကာ အရှိအတိုင်း ရေးပြလိုက်ပါတယ်။

ရှင်အဇ္ဈဂေါဏ (ခေါ်) ရှင်မထီး၊ ရှင်အရဟံ၊ ကော့ပေါက်ဆရာတော်၊ ဝိဇ္ဇာဝိရိ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ဇော်ဂျီ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ မန္တလေးဝိဇ္ဇာ၊ နက္ခတ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊ အထက်ဝိဇ္ဇာ၊ သူတော်ကောင်းကြီးများ၏ အကျင့်လမ်းစဉ်တွေကို လျှို့ဝှက်နက်နဲပြီး ဝါမန်လူတို့ သိရှိနားလည်ရန် ကော်လံပုံပါတယ်။

ယခု စာရေးသူ ရေးပြတဲ့ ဆရာတော်ကြီးဟာ “ပြဒါးသေ တစ်ဆွေဝ” လို့ နာမည်ကြီး သက်တော်ရှည် ကော့ပေါက်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကမဟာဘဒ္ဒန္တဦးဥတ္တမရဲ့ တရားဟောရင်း စကားပြောချက်ပါသွားတဲ့ ထွက်ရာပေါက် ကျင့်စဉ် ဖိုဆွဲခြင်း လုပ်ရာကို အချို့ကို မှတ်တမ်းပြုထားသမျှ ပြန်ရေးပြမှ တာဝန်ထမ်းမယ်လို့ ခံယူမိတာမို့ ပျံလွန်တော်မူတဲ့ (၁၀၈)နှစ်အထိ အနီးကပ်မှတ်တမ်းတချို့ဟာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးရှိကောင်းမယ်လို့ ခံယူမိပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မှတ်သားစရာ မှတ်တမ်းများ ရေးမှတ်ထားတာ များလှပါတယ်။ အဆင်သင့်ရေးပါဦးမယ်။

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

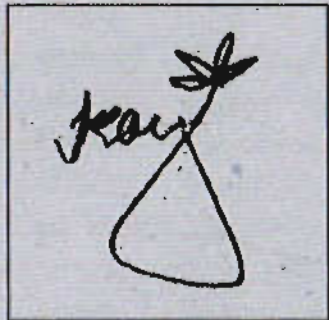
စာမျက်နှာ (၁၀၂)မှ အဆက်

တနင်္လာ သိုက်ဖွားကို တနင်္လာ အစ သောကြာအဆုံး နာမည်ပေးထားလိုသိုက်+အထွန်း=က္ကဋ္ဌ+က္ကဋ္ဌ နာမည်ကောင်းဖြစ်တယ်။ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။

ဒါပေမယ့် တနင်္လာနဲ့ သောကြာဟာ အတွင်းရန်ဓာတ်ဖြစ်လို့ ကျန်းမာရေးနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ဒုက္ခပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒီနာမည်မှာ “ကေ” တစ်လုံးတည်းကိုသာ

လက်မှတ်ရေးထိုးသင့်တယ်။

***

▲ အောက်ခြေပြား တိုက်ပုံ ငွေအိတ် သင်္ကေတ တည်တည်လှလှဆွဲပါ။

▲ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၄)မျိုး ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။ အသက်ကံကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။

(ဒီတစ်လ ဒီမျှနဲ့သာ စကား နိုင်ကြပါစေ။)

အောင်မြင်ကျော်ကြား မှတ်တမ်း ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသန

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)

နာမည်ပေးထားလို့ အထွန်း+ပုထိုး= က္ကဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ ဖြစ်ပါတယ်။ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် မှားနေတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ချက်ကြောင့် ခွဲစိတ်မှုတွေ ကြုံရ တတ်တယ်။ “သန်း”အပေါ်မှာ “၂”ကလေးတင်ထားလို့ အိမ် ထောင်ရေးမှာ စိတ်မချရဘူး။ “နဝယ်”အမြီးရှည်လို့ ငွေထွက် များတတ်တယ်။

နာမည်ပေး ချက်ကြောင့် ဘဝမှာ အိမ်မမြဲ ဖြစ်တတ် တယ်။ စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန် မယ်။ နာမည်ပျက် ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်တဲ့ အမှုပြဿနာမျိုးတွေ

နာမည်ပေး ချက်ကြောင့် ဘဝမှာ အိမ်မမြဲ ဖြစ်တတ် တယ်။ စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန် မယ်။ နာမည်ပျက် ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်တဲ့ အမှုပြဿနာမျိုးတွေ

နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် မှားနေတယ်။

နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် မှားနေတယ်။

သောကြာအစ၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး

နာမည်ပေးထားလို့ အထွန်း+ပုထိုး= က္ကဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ ဖြစ်ပါတယ်။ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် မှားနေတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ချက်ကြောင့် ခွဲစိတ်မှုတွေ ကြုံရ တတ်တယ်။ “သန်း”အပေါ်မှာ “၂”ကလေးတင်ထားလို့ အိမ် ထောင်ရေးမှာ စိတ်မချရဘူး။ “နဝယ်”အမြီးရှည်လို့ ငွေထွက် များတတ်တယ်။

နာမည်ပေး ချက်ကြောင့် ဘဝမှာ အိမ်မမြဲ ဖြစ်တတ် တယ်။ စိတ်အပြောင်းအလဲ မြန် မယ်။ နာမည်ပျက် ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်တဲ့ အမှုပြဿနာမျိုးတွေ

	အိတ်		၄		
အထွန်း	သိုက်	ရာဝ	၆	၂	၅
ပရဏ	ဘိ	ပုထိ	၃	၀	၁

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

	၆	
၅	၄	
၃	၂	
၀	၀	

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၀ ၂

(ဝိဒ္ဓိကရုပ်)

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသန

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူအများခေါ်တဲ့ နာမည်ကို “သန်းသန်း” နှလုံးတွဲပဲ ခေါ်သင့်တယ်။ လက်မှတ်ထိုးတဲ့ အခါ “သန်း” တစ်လုံးတည်းသာ ထိုးသင့်ပါတယ်။

***

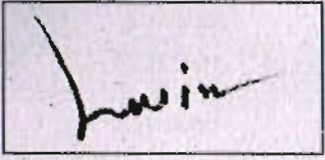

▲ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှ ဆွဲပါ။

▲ လက်မှတ်ရဲ့ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ် (၆)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။ လက်မှတ်အောက်က ပျံ့မသားသင့် ပါဘူး။

၂။ * * *

နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က တော့ အသက်(၄၀)ဝန်းကျင်ရှိ "ဦးအေးလွင်" ဆိုတဲ့ အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလ မွေးတဲ့ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

* * * [နံပါတ်-၂]

အပေါ်			နံပါတ်-၂		
အထွန်း	ယိုက်	ရာဝ	၂	၅	၁
ပရဏ	တင်	ပုတိ	၆	၃	၄

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၁	၀
၆	၅
၄	၃

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

တနင်္ဂနွေသား ရာဇဝါဒကို တနင်္ဂနွေအစ ပုဒ္ဒဟူးအဆုံး၊ ရာဇဝါဒပုဒ်=ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေး မကောင်းပါဘူး။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှားနေပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်က နာမည် နောက်ဆုံး "လွင်" ကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထား တယ်။ နောက်လန်နေတဲ့ လက်မှတ် မျိုးပါ။ ကြိုးစားသလောက် ခရီး ၁၀၂ နက္ခရာရောင်ခြည်ပရုဇင်း

မရောက်ဘဲ ဖြစ်တတ်တယ်။ လက်မှတ်မှာ ပါဝင်တဲ့ စာလုံးတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ခြားနေလို့ မိသားစုနဲ့ ခွဲပြီး မကြာခဏ ခရီးသွားရတဲ့ အလုပ်မျိုး လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ ရာဇဝါဒနာမည်အစ စာလုံး "အေး" ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာ ပို ကောင်းမယ်။

* * *

▲ အောက်ခြေပြား ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ကြိုပုံ ထိုးသင့်တယ်။ ဒါမှ တည်မြဲနိုင်ပြီ တိုးတက်မှုကို ရရှိ မယ်။

၃။ * * *

ယခု နံပါတ်(၃)နေရာမှာ ဖော် ပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင် ရှင်က အသက်(၂၅)အရွယ်၊ "မကေသီ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က အပေါ်ဘက်မှာလဲ မျဉ်းပြိုင်စေ ရှိသလို အောက်ဘက်မှာလဲ မျဉ်းပြိုင် ရှိတယ်။ "မကေသီ" ဆိုတဲ့ နာမည် နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားတာ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ရော အလုပ်အကိုင်မှာပါ အပျက် အမြှင်တွေများပြီး စိတ်ညစ်ရတတ် တယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရမယ်။

* * * [နံပါတ်-၃]

အပေါ်			နံပါတ်-၃		
အထွန်း	ယိုက်	ရာဝ	၅	၅	၁
ပရဏ	တင်	ပုတိ	၆	၃	၄

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

၅	၅
၆	၅
၃	၃

(နာမက္ခရာတိုင်စဉ်)

စာမျက်နှာ (၁၈)

သွေးတိုးရောဂါအတွက်

ဆေးကောင်းတစ်လက်

ကျေးဇူး ခံနိဗ္ဗ

သွေးတိုးရောဂါကို သိပ္ပံဆေးပညာရှင် ဆရာဝန် များက (Silent Killer) အသံတိတ် လူသတ်သမားဟု ခေါ်စား ပြောဆိုကြသည်။

သွေးတိုးရောဂါဖြစ်လာပြီး မတည့်သောအစားအစာ များ စားလိုက်၊ သွေးတိုးကျဆေးသောက်လိုက်နှင့် သွေးတိုးရောဂါတွင် သံသရာလည်နေတတ်ပါသည်။ သွေးတိုးရောဂါမှတစ်ဆင့် နှလုံးရောဂါ၊ လေဖြတ် ရောဂါ၊ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ရောဂါ၊ ဦးနှောက်သွေး ကြောပြတ်ရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ခံစားလာရတတ် ပါသည်။

သွေးတိုးကျဆေးနှင့် ဆေးချိုးစုံအား မြန်မာနိုင်ငံအပါ မြစ် နိုင်ငံတကာမှ ထုတ်လုပ်ရောင်းချလျက်ရှိရာ မြန်မာ့သောပျောက်ကင်းသူများရှိသကဲ့သို့ မပျောက်ကင်း သူများလည်း ရှိနေပါသည်။

အချို့သွေးတိုးရောဂါရှင်များမှာ အစားအသောက် များစွာ မဆင်ခြင်၍ ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်ပြီး မြန်မာ့သောပျောက်ကင်းသူများရှိသကဲ့သို့ အသက်ဆုံးရှုံးသူများလည်း ရှိပါသည်။

မာရသွေးအနေနှင့် တိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦး ကိုယ်ကဲ့သို့ သက်ကြီးဝါကြီး တိုင်းရင်းဆေးသမားတော် များထံတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နည်းနာခံ၍ လေ့လာ ပြုစုထားကာ ရောဂါအမျိုးမျိုး ကုသလျက်ရှိပါသည်။ မာရသွေးထံ ရောက်ရှိလာသော သွေးတိုးရောဂါရှင် များမှာ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသပေးလျက်ရှိရာ မာရသွေးအောက်သွေး (၁၂၀)နှင့် (၈၀)ထက်မပိုဘဲ ပျောက်၊ ထိန်းထားနိုင်ပါသည်။

မာရသွေး ကုသလျက်ရှိသည့် သွေးတိုးကျဆေးမှာ မာရသွေးထိုင်များတွင် အလွယ်အကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ကာ မာရသွေးကုသော သစ်ဥသစ်ဖုများသာ ဖြစ်ပါသည်။ သွေးတိုးရောဂါအပြင် သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါကိုပင်

ထိန်းထားနိုင်သည့် ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း နေထိုင်ကြသူအားလုံး သွေးတိုး ရောဂါရှိသူများ သက်တမ်းစေ့နေနိုင်ကြစေရန် ပညာကို သေရွာသို့ယူမသွားဘဲ ဆရာစားမချန် တင်ပြမှာဖြစ်ပါ သည်။

သို့သော် တစ်ခုပြောချင်ပါသည်။ အချို့ဆေးကြော် ငြာများတွင် ကြော်ငြာထားသကဲ့သို့ ဘာလေးစားစား ဒီဆေးတော့ဆောင်ထားဟု မပြောချင်ပါ။

သွေးတိုးရောဂါရှင်များအနေနှင့် အဆီ၊ အဆီမိုး၊ အငန်၊ ချွဲစေးစသ၊ ပိတ်ဖွဲ့စာများ၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ချုပ်စာများ လွန်ကျူးစွာစားသောက်ခြင်းအား သတိထား ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထာဝစဉ်ကျန်းမာလိုသူတိုင်း ရသော(၆)ပါး မျှတစွာ စားသောက်ရပါမည်။

စာရေးသူတင်ပြမည့် သွေးတိုးကျဆေးအား သွေး တိုးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သုံးစွဲလျှင် သွေးတိုးရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းပြီး နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါများ ကင်းစင်လျက် သက်တမ်းစေ့ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင် သွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခရာရောင်ခြည်ပရုဇင်း ၁၀၂

သွေးတိုးကျဆေး

၁။ ဆင်တုံးယွယ်	-	၁ ကျပ်သား
၂။ ရှမ်းဆေးခါ	-	၁ ကျပ်သား
၃။ ဟုဗ္ဗနာဗာ	-	၁ ကျပ်သား
၄။ ဆေးပုလဲ	-	၁ ကျပ်သား
၅။ ကန်ယုဉ္ဇ	-	၈ ပဲသား
၆။ တရုတ်စံကာယွင်ခြောက်	-	၈ ပဲသား

ဆေး(၆)မျိုး၊ ဆေးချိန်(၅)ကျပ်သား ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါဆေးဖက်များအား အမှုန့်ကြိတ်ပြီး သမအောင်ရောစပ်၍ လေလုံဖန်ပုလင်းနှင့်ထားပါ။ (အထက်ပါဆေးများအား ပရဆေးဆိုင်များတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။)

သွေးတိုးရောဂါရှင်များအနေနှင့် တစ်ကြိမ်သောက်လျှင် ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့် နံနက်တစ်

ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် တစ်နေ့(၂)ကြိမ် ရေပူ (သို့မဟုတ်) ရေးအေးနှင့် သောက်နိုင်ပါသည်။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝမရှိပါ။

အထက်ပါသွေးတိုးကျဆေးအား သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးတက်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်ခြင်း၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခေါင်းကိုက်မှု၊ ဝေခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း သွေးတိုးရောဂါရှင်များ သက်တမ်းစေ့ ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်နိုင်ကြစေရန် စာရေးသူကုသလျက်ရှိသည့် သမားကိုင်းဆေးအား ဆေးစားမချန်ဘဲ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကော့မှူး စိန်လှ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၁၅
ဇွန်လ	၆
ခုနှစ်	၂၀၁၈

၂၀၁၉ = ၁၄ = ၅

အကြိမ်,လ,ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက "၅" ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁,၂,၅,၉,၀ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၁,၂,၅,၉ ကို ထိပ်ဆုံးဂဏန်းများအဖြစ် ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၅...၁	၉...၁
၁...၂	၂...၂	၅...၂	၉...၂
၁...၅	၂...၅	၅...၅	၉...၅
၁...၉	၂...၉	၅...၉	၉...၉
၁...၀	၂...၀	၅...၀	၉...၀

မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၁,၂,၅,၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

"အကြိမ်" ဂဏန်း ပေါ်ဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "ခုနှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၆ + ၂ + ၀ + ၁ + ၈) = ၁၇ = ၈

ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၈" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မဖြစ်ပါ။

စ... ဆုံး

၁... ၁	၂... ၅	၅... ၉	၀... ၀
၂... ၂	၅... ၈	၉... ၀	၀... ၁
၅... ၅	၈... ၀	၀... ၁	၁... ၂
၉... ၉	၀... ၁	၁... ၂	၀... ၅

ဤလတွင် "ကြာသပတေး" နှင့် "ဗုဒ္ဓဟူး" သားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

မိမိတို့ဒေသရှိ ရေးဟောင်းစေတီတော် တစ်ဆူဆူတွင် "၅" ရက်တိတိ ရင်ပြင်တော် ပေါ်တွင် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးပြီး မိမိ၏ မွေးနံ့အရပ်ထောင့်တွင်ရှိ ဘုရားအား ရေသဖျိုးပေးပြီးနောက် "ဒီဂါပတီ" အစချီ ဂါထာတော်ကို သက်စေ့ရွတ်ဖွား ပူဇော်ပေးပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

ဤအဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီးမှ ထိက်ပွင့်ရရှိစာသင်တိုက် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဆန့် ဆီ, ဆား, ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ရန် နှစ်သက်ရာဆိုင်တွင် ထိက်ပွင့်ကြိုက်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

★၁၂၅၈၉၅ ★၅၂၁၀၈၉ ★၉၂၂၅၈၀

ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက်(သုတေပါ)

အဘာကို အားတေး

အသုဘကို ပွားများ

နံ့ကြွယ်

နေပူပူနှင့် လေပူပူက ဘဝဆူပူပူပူ လှောင်နေရာထင်၊ အညာထင်၊ "ဦးထွန်းလင်းရွှေ" နှင့် "ဦးမဲကြီး" တို့ နှစ်ဦး ခြံ့နှင့် (၄) မိုင်ခန့်ဝေးသည့် မြို့နယ်ကရင် တိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ရာ နေရာတော် ပေါင်းဖက်နေထိုင်ရာ "နန်းကပ်ရွာ" လေးသို့ ခြေကျော် ချီတက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နန်းကပ်ရွာ ဝေဗ္ဗရံသီ ဘုရား၊ ဆရာတော် "ဦးပဏ္ဍိတ" ၏ ကျောင်းချက်အရ ကျောင်းပရိဝုဇ် အတွင်း တည်ထား ထူထောင်ခဲ့သည့် "အမတာစေတီ" ဖြစ်တော်တင်နှင့် စုပေါင်းရှင်ပြု နှစ်သက်ရာ နေရာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ပတ်လည် တောင်တန်းများ ကာရံထားသဖြင့် ယခုလို နွေဦးကာလ တွင် အပူဒဏ်ကို မြင့်မားစွာ ခံစား ကြရသည်။ နှစ်ဦးသား ဖားဆောင်းမြို့မှ နံနက်(၇) နာရီကျော်ခန့်တွင် ထွက်လာကြရာ နန်းကပ်ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရောက်တော့ (၈) နာရီခွဲနေပေပြီ။

အမတာစေတီ မြို့နယ် ပင်လယ်ရေ မျက်နှာပြင် အောက် ပေ(၅၀၀) ခန့်သာ အမြင့်ရှိပြီး သံလွင်မြစ်ကြီးနှင့် ဘေး

ပတ်လည် တောင်တန်းများ ကာရံထားသဖြင့် ယခုလို နွေဦးကာလ တွင် အပူဒဏ်ကို မြင့်မားစွာ ခံစား ကြရသည်။

နှစ်ဦးသား ဖားဆောင်းမြို့မှ နံနက်(၇) နာရီကျော်ခန့်တွင် ထွက်လာကြရာ နန်းကပ်ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရောက်တော့ (၈) နာရီခွဲနေပေပြီ။

အမောပြေ နေပူခံ အခါရည် (ရေခွေးကြမ်း) သောက်၊ ပဲကြီးလှော် ဝါးကာ... ရွာမိရွာဖ ဂေါပကအဖွဲ့များ စုံပြီဖြစ်၍ (၉) နာရီတွင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပွဲ စ၊ ခဲ့ကြသည်။

ဘုရားထီးတင်ပွဲ၊ ရဟန်းခံရှင်ပြု အလှူပွဲ ကျင်းပရန် ရွေးချယ် အချိန် နာရီ သတ်မှတ်ကြ ပည့်ခံကျွေးမွေးရေး အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲကြရာ

(၁၁)နာရီတွင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုများ ပြီးစီးခဲ့သည်။

ဆရာတော်အား နေ့ဆွမ်းကပ် လှူကြပီး... ဆွမ်းကျွန်ကွမ်းကျွန် ဆီဦးထောပတ်ပါမကျန် ရောသမ ဓမ္မကာ ဦးမဲကြီးတို့နှစ်ဦး ခေါင်းမဖော် စတမ်း လွေးခဲ့ကြသည်။

ထမင်းစားပြီးနောက် ရွာမှ လူကြီး များ အသီးသီး ပြန်သွားကြသဖြင့် နေစောင်းမှ ဖားဆောင်းကို ပြန်ကြ မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးသာ ဆရာ တော်အပါးတွင် ကျန်ပါတော့သည်။

အခွင့်ကောင်းတော့ တန်လေပြီ။ သူတို့ရင်ထဲမှာ မရှင်းသည့် ပဟေဠိ ကို အဖြေသိရန် မေးရချေတော့မည် ဟူသော အသိက နှစ်ဦးသားကို တက်ကြွစေခဲ့သည်။

'ဆရာတော်ဘုရား... အခုနေ လူရှင်းတုန်း တပည့်တော်တို့ သိလို သည်များကို ရှင်းလင်းမိန့်ကြားနိုင်ဖို့ မေးလျှောက်ခွင့်ပြုပါ ဘုရား'

'ဘာတွေမေးမှာတုန်း ဒကာ မဲကြီးရေ... ဦးပဉ္စင်းသိတာ ဆိုရင် တော့ ဖြေမှာပဲ။ ကဲ...မေးစရာကို လျှောက်စမ်းပါဦးလေ'

'ဒီလိုပါဘုရား... တပည့်တော် တို့နဲ့ ညီရင်းအစ်ကိုလိုနေတဲ့ စာပေ ဝါသနာရှင်တစ်ဦးက သူ ဖားဆောင်း ကနေ ပြန်မယ်နေ့ ကားပေါ်တက်ခါ နီးမှာ တပည့်တော်တို့ကို စာလင်္ကာ လေးရှေ့ပြီး စာလေးတစ်စောင် ပေး သွားပါတယ် ဘုရား...'

ဒီအထဲမှာက လင်္ကာလေး သာမကဘဲ ဆုံးမစာလိုလို၊ လမ်း ညွှန်ချက်လိုလို စာတိုလေးလဲ ပါ တယ်ဘုရား။ အဲဒီ သူ့စာကို ဖတ်ပြီး

၁၀၆ နယုကာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တပည့်တော်တို့အတွက် ပဟေဠိ ဖြစ်နေရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါလေး က ဘာဆိုလိုတာလဲဆိုတဲ့ အဖြေကို သိချင်တာကြောင့် မေးမြန်းလျှောက် ထားတာပါ ဘုရား'

'ဟုတ်လား ဒကာကြီးရဲ့... ဒါဆို ရင် ရေးထားတဲ့စာလေးကို ပြစမ်းပါ ဦးဗျ။ ဦးပဉ္စင်းပါ ဖတ်ကြည့်ရင်း အဖြေရှာကြတာပေါ့နော်'

ဦးမဲကြီးက သူ့အင်္ကျီအိတ်ကပ် ထဲမှ ခေါက်လျက်သား စာရွက်လေး ကို ဆရာတော်ထံ တရိုတသေ ကပ်ပေးခဲ့သည်။ စာထဲမှာတော့...

အသားမည်းလည်း အသွယ်မဟယ်၊ လှုပ်မှာထ၊ နှလုံးလှလှ၊ ခေါ်တွင်ကြ နာမဲ "ကာလီဂမ်"၊

အသက်ပါစဉ် တွက်စစ်ပြန်လျှင် ဆယ်တန်ခြောက်ခါ၊ ရောက်ပါလေငြား၊ ယနာရ်သော သာဓနာနာရ်၊ ရှင်အရဟန္တန် ပြေလှန်ဆောင်ရွက်၊ များကိုးတွက်သား ဘာပုပု၊ ဂရုပု၊ မျက်ပုနယ် ထူခဲ့ပေါ့၊ ခေါ်ကြသူပါ ထိုလူအမည်ဆန်း "ဒီပယ်" ဟု ပည်သညား၊

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ဘဝခန့်မှာ အတက်သာ အားထားပါ။ ဆရာတော်မှာ စာတိုလေးကို ဖတ်ကြည့်လျက် အဖြေရှာနေမိ သည်။

'အေးဗျ...စာတိုလေးက သုံးပိုဒ် ခွဲထားတာပဲ။ ပဟေဠိလိုပဲနော်။ နေပါဦး...ဦးပဉ္စင်း တွေးကြည့်တော့ အပေါ်လင်္ကာလေးနှစ်ပုဒ်က လူ ပုဂ္ဂိုလ်အမည်ကို ရေးထားတာ ဖြစ် မှာပဲဗျ။

အင်း...ဦးမဲကြီးက ဘာတိုင်းရင်၊ သားမျိုးနွယ်လဲဗျ။ နာမည်ရင်းမျိုး ရှိသေးလား။ ပြောပြပါဦး'

'တပည့်တော်က ကချင်တိုင်းရင် သားပါ။ အမည်ရင်းက "မရစ်ဂမ်" ပါ ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ အသား အရောင်က ညိုတာလက် နည်းနည်း ပိုငာမို့ အရင်ထဲက လူတွေက ချစ်စနိုးနဲ့ "ကိုမဲကြီး" လို့ ခေါ်ကြ ရင်း မူလအမည်ရင်း ပျောက်ပြီ။ နာမည်ပြောင်ကိုပဲ အခုလို လူသိ များပြီး ခေါ်နေကြတာပါ ဘုရား'

'ဒါဆို ဟုတ်ပြီ၊ ဒီစာလေးပဲ ပထမလင်္ကာလေးမှာ ဒကာကြီး နာမည်ရင်း "ဂမ်" ဆိုတာကို တွေ့ရ တော့ ဒကာကြီးကို ရည်ညွှန်းထား တာပဲလေ'

'မှန်ပဲ "ဂမ်" ဆိုတာက တပည့်တော် ကချင်တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်မှာ အကြံ ဆုံသားလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိပါတယ်။ တပည့်တော်က ဖွဲ့ချင်သလိုပဲ ဖောင်နှစ်(၇)ဦးမှာ အကြီးဆုံးလဲပြီ။ လဲဖြစ်တာမို့ အမည်ရဲ့ နောက်ပိုင်း "ဂမ်" ကို ထည့်ပည့်ထားတာပါ ဘုရား'

'ဟား...ဟား...ဟား... ဟုတ်ပါ ပြီဗျား၊ ပထမလင်္ကာတိုလေးက ဦးမဲကြီးကို ညွှန်းထားတာပဲ။ ကချင်ကို ပေါင်းထားတာလေ။ ဆရာတော်လေးက သဘောပျ စွာ ရယ်မောရင်း ပြောလိုက်တာပဲ ဦးမဲကြီးက...

'ရှင်းပြပါဦး ဘုရား' ဟု လျှောက်ထားလိုက်သလို 'ဒီလိုဗျ...ပါဠိလို "ကာလီ" ဆိုတာက "အသားမည်းတဲ့လူ" ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ တစ်ခါ က

အင်း...ဦးမဲကြီးက ဘာတိုင်းရင်၊ သားမျိုးနွယ်လဲဗျ။ နာမည်ရင်းမျိုး ရှိသေးလား။ ပြောပြပါဦး'

'ဟား...ဟား...ဟား... ဟုတ်ပါ ပြီဗျား၊ ပထမလင်္ကာတိုလေးက ဦးမဲကြီးကို ညွှန်းထားတာပဲ။ ကချင်ကို ပေါင်းထားတာလေ။ ဆရာတော်လေးက သဘောပျ စွာ ရယ်မောရင်း ပြောလိုက်တာပဲ ဦးမဲကြီးက...

ဒကာအရ ဒကာကြီး ပြောသလို "ဂမ်" ဆိုတာ "အကြီးဆုံးသား" လို့ ဆိုတာ "ကာလီဂမ်" ဆိုတာ "အသားမည်းတဲ့ အကြီးဆုံးသား" ကို ရည်ညွှန်းအားဖြင့် "လူမည်းကြီး" "ကိုမဲကြီး" လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတာ မရှိဗျား။ ဟား...ဟား...ဟား'

ဆရာတော်က ရှင်းပြတော့ ဒုစိဦး များ အားရပါးရ ရယ်မောကြသည်။ 'ကာလီဂမ်ဆိုတာတော့ ရှင်းပါပြီ ဗျား "ဒီပယ်" ဆိုတာကရော အဓိပ္ပာယ်ရိတ်တယ် ရှင်းပြပါဦးဘုရား'

ဦးမဲကြီးက ရှိသေစွာ လျှောက် ထားပြန်သည်။ ဆရာတော်က လျှောက်လေးကို ပြန်ကြည့်လျက် မိမိတော့ စဉ်းစားပြီး ပြုံးတော်မူ လျက်...

'ဟုတ်မှန်အထူးကြီးနဲ့ ဦးထွန်းလင်း မှတ်ဗျားကို ညွှန်းထားတာပဲဗျ။ ဒကာကရွယ်ကို မမှတ် ရပ်နေရွာ ပုဂ္ဂိုလ်ထောင်ရွက်နေကြောင်း ဖော်ပြ ပြီး အမည်ရင်းကို ပါဠိနဲ့ ဦးပဉ္စင်းတို့ နှစ်ဦးရင်းသား အခေါ်အဝေါ်တို့ များပြီး ခေါ်ထားတာပဲဗျ'

ဟု ဆိုတော့ ဦးထွန်းလင်းရွှေ 'ဆက်လက် ရှင်းပြ အမိန့်ရှိပါဦး ဗျား'

ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။ 'ဒီလိုလေ ပါဠိလို "ဒီပ" ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်ရပြန်တော့ "ထွန်းလင်း" ဆိုတာက "ဂမ်" ဆိုတာကတော့ ရှင်း ပြနိုင်ဖို့ မဖြစ်မာလို "ရွှေ" လို့

ဒကာအရ ဒကာကြီး ပြောသလို "ဂမ်" ဆိုတာ "အကြီးဆုံးသား" လို့ ဆိုတာ "ကာလီဂမ်" ဆိုတာ "အသားမည်းတဲ့ အကြီးဆုံးသား" ကို ရည်ညွှန်းအားဖြင့် "လူမည်းကြီး" "ကိုမဲကြီး" လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတာ မရှိဗျား။ ဟား...ဟား...ဟား'

ဆရာတော်က ရှင်းပြတော့ ဒုစိဦး များ အားရပါးရ ရယ်မောကြသည်။ 'ကာလီဂမ်ဆိုတာတော့ ရှင်းပါပြီ ဗျား "ဒီပယ်" ဆိုတာကရော အဓိပ္ပာယ်ရိတ်တယ် ရှင်းပြပါဦးဘုရား'

ဆိုတာပေါ့ဗျား။ ဒီတော့ "ဒီပယ်" ဆိုတာ "ထွန်းလင်းတောက်ပသည့် ရွှေ" အတိုချုံးရင်တော့ "ထွန်းလင်းတဲ့ ရွှေ" "ဦးထွန်းလင်းရွှေ" ပေါ့နော်။ ဒကာကြီးတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေက ချစ်စနိုး နဲ့ နောက်ပြောင်ခေါ်ဝေါ် ရေးသွား တာပါပဲဗျာ'

'ရှင်းပါပြီ ဘုရား။ အတော်နောက် တဲ့လူပဲ။ တပည့်တော်တို့က ဘာကို ဆိုလိုမှန်း မသိကြတော့ အများကြီး စဉ်းစားခဲ့ကြတာ ဘုရား။ ဆရာ တော် အမိန့်ရှိမှပဲ ရင်ထဲ ရှင်းသွားရ ပါတယ် ဘုရား။

ဒါပေမယ့် တစ်ခု ကျန်သေးတယ် ဘုရား။ "အဘကိုသာ အားထား ပါ" ဆိုတာကရော ဘယ်သူ့ကို ညွှန်း တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြပါဦးဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစား ရင်း...

'ဒါကတော့ ပဟေဠိပဲ။ ရည်ညွှန်း ထားတာကတော့ "ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ဘဝခန့်မှာ" လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် ဒကာကြီးတို့ကို ညွှန်းထားတာပဲ လေ'

'တင်ပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်က

စစ်မှုထမ်းဟောင်း ဖြစ်ပေမယ့် မှန်တာကို ပြောတတ်လွန်းလို့ လူ တွေက သိပ်မကြိုက်ကြဘူးဘုရား။ အဘလိုခေါ်ပြီး အားကိုးလောက်တဲ့ သူတွေလဲ မရှိပါဘူး ဘုရား'

ဦးမဲကြီးက ပြောကြားလျှောက် ထားခဲ့သလို ဦးထွန်းလင်းရွှေက လည်း...

'တပည့်တော်လဲ ပညာရေး ဝန်ထမ်း အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ပို့ တပည့်တွေပဲ ရှိပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ အသက်အရွယ်နဲ့ "အဘ" လို့ခေါ်ပြီး အားကိုးရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ မရှိပါဘူးဘုရား'

ဟု ဆိုပြန်တော့ ဆရာတော် စဉ်းစားရ ကျပ်သွားခဲ့သည်။ အတန် ကြာမှ...

'နေပါဦး... ဒကာတို့မိတ်ဆွေက ဘယ်ဘာသာ ကိုးကွယ်တာလဲ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို လေးစား ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေသူလား ဆို တာ ဦးပဉ္စင်းကို ပြောပြပါဦး'

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့သည်။ 'မှန်ပါ... ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပါဘုရား။ သူလဲ ပင်စင်စား ဝန်ထမ်းဟောင်း တစ်ဦးပါပဲ။ ပင်စင်ယူပြီးကတည်းက ဘာသာရေးကို စောက်ချလုပ်နေသူ ပါဘုရား'

'ဒါဆို ဦးပဉ္စင်းတွေးတာ မှန်ပြီ။ သူ ရည်ညွှန်းတဲ့ ဒကာတို့အနေနဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို အမြဲမပြတ် အားထား ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြပါ လို့ မှာကြားတိုက်တွန်းထားတာပဲဗျ'

ဆရာတော်က ဖမ်းသားအားရ မိန့်ကြားခဲ့ရာ ဦးမဲကြီးတို့ ဖေဝေပါ နယုကာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၇

ဖြစ်ကြရသည်။

'တပည့်တော်တို့ ဆိုလိုရင်းကို မရှင်းသေးလို့ အကျယ်ချဲ့ပြီး အမိန့် ရှိပါဦးဘုရား'

'ဒီလိုလေ သူ့စာမှာပါတဲ့ "အဘ" ဆိုတာက ဒကာတို့ တွေးသလို ခေတ်စကားနဲ့ခေါ်တဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့် အာဏာပါဝါရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အဘ ကို ခေါ်တာမျိုး၊ ဆိုလိုတာမျိုး မဟုတ်ဘူးဗျ။

သူပြောချင်တဲ့ "အဘ"က "အရဟံ"အစ "ဘဂဝါ"အဆုံး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူ တဲ့ "ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား"ကိုသာ တစ်သက်တာ အားထားကိုးကွယ် ကြပါလို့ တိုက်တွန်းထားတာပဲ။

ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးရဲ့ အစနဲ့ အဆုံးကို အတိုချုံးပြီး ပဟေဠိပေး ထားခဲ့တာပါ။ ကဲ... ဒီတော့ သူ ပြောချင်တဲ့ "အဘ"ကတော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ရဲ့ ကိုးကွယ်အားထားရာ "မြတ်စွာဘုရားရှင်"ပါပဲဗျာ'

'မှန်လှပါ...အခုတော့ ရှင်သွား ပါပြီဘုရား။ တပည့်တော်တို့ သို့ လော...သို့လော... ဒွိဟပွားနေခဲ့ တာများကို သံသယကင်းအောင် ရှင်းပြပေးတော်မူခဲ့တဲ့ ဆရာတော် ဘုရားရဲ့ ကျေးဇူးက ကြီးမားလှပါ တယ်ဘုရား'

ဟု နှစ်ဦးသား လက်အုပ်ချိမ်း လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။

'ဟုတ်ပါပြီ ဒကာကြီးတို့ရယ်... ကြုံတုန်း ဦးပဉ္စင်းငယ်ငယ်က အဖြစ် အဖျက်နဲ့ ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ကြောင့် ယခုလို သာသနာ့ဘောင် ရောက်ရှိ

၁၈၈ နဂျာရာဇ်မြစ်ပရစင်း

ခဲ့ရပုံလေးကိုလဲ ပြောပြရဦးမယ် 'အမိန့်ရှိပါ ဘုရား'

'ဦးပဉ္စင်း သာသနာတော်ကို မဝင်ခင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၂၀)ကျော် လောက်ကပေါ့။ ဒကာကြီးတို့ သိကြ တဲ့အတိုင်း ဒီမြို့/ဒီရွာတွေဟာ လုံခြုံရေး စိတ်မချရသလို ကျန်းမာ ရေးအတွက် ဆေးဝါးကစ ချို့တဲ့ခဲ့တဲ့ ဒေသတွေပေါ့။

ကျန်းမာရေးမှာ အထူးသဖြင့် ငှက်ဖျားရောဂါဒဏ်ကို လူတိုင်းနီးပါး ခံကြရသလို တချို့ဆို အသက်ပါ ဆုံးကြရတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဦးပဉ္စင်း လဲ ငှက်ဖျားဒဏ်ကို သေကောင် ပေါင်းလဲ ခံစားနေရပြီး နေ့လား၊ ညလား စောင့်ကြည့်နေရတဲ့အချိန် ပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ အခု ဦးပဉ္စင်း ကျောင်းထိုင်နေတဲ့ ကျောင်းက ပျဉ်ကာဖက်မိုးနဲ့ပေါ့။ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးကတော့ အခု ဖားဆောင်းမြို့၊ တောင်ပိုင်း ရပ်ကွက်မှာရှိတဲ့ "ဓမ္မသိဒ္ဓိသိမ်

ကျောင်း' ဆရာတော် ဦးအာပီ (သဒ္ဓမ္မဇောတိကဝေ) အရှင်မြတ် ပါပဲ။ ဦးပဉ္စင်းရဲ့ အန္တေဝါသီက လက်ရင်းဆရာပေါ့။

ဆရာတော်ကြီးက ငှက်ဖျား ရောဂါ ခံစားနေရတဲ့အိမ်ကို ကြွလာ ပြီး လူနာကြည့်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်က တော့ ငှက်ဖျားတက်ပြီး သေငယ် ဇောနဲ့ မျောနေခဲ့တယ်လေ။

ဆရာတော်က ဗောဇ္ဈင်သုတ် အပါအဝင် တန်ခိုးထက်မြက် ထရား တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေး တယ်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တန်ခိုးနဲ့ ကျုပ် သတိလည်လာ တယ်ဗျ။ အဖျားကတော့ မကျသေး ဘူးပေါ့။ ဒီအချိန်မှာ ဆရာတော်ကြီး က အမိန့်ရှိခဲ့တယ်။

'မောင်စိုင်း နေဦး၊ မင်း ခံစားရ ရတဲ့ ငှက်ဖျားဝေဒနာက ပြင်းထန် လွန်းလှတယ်။ ဘုန်းဘုန်း ဆေးယူတဲ့ ပေးမယ်။ ကုကြည့်ပါ။ အလျှင် ပျောက်သွားလိမ့်မယ်' ဆိုတော့ ကျုပ်ကလဲ...

'ဒီဆေးနည်းကို ချိုးမြှင့်ပေးပါ ဘုရား' လို့ လျှောက်ထားတော့ ဘုန်းဘုန်းက...

'အထက်ကလေးနယ်တဲ့ ရှင်... မန်းထောင်ပိုင်ပိုင်' လို့ အမိန့်ရှိတယ်လေ ဘုန်းဘုန်း စကားသံ အဆုံးမှာ ကျုပ်လဲ ထား ကုန်သွားသလို ခံစားရပြီး...

'တပည့်တော်က နေရာက ယူပြီး အောင် မကျန်းမာသူပါ ဘုရား တယ်' လုပ် ခရီးသွားပြီး မန်းထောင်ပိုင် ပိုင်

ယဲ ဘုရား၊ မန္တလေးကို မသွားနိုင်လို့ မေရယ်ဆိုရင်လဲ အိမ်မှာပဲ အသေခံပါ တော့ ယယ်ဘုရား'

လို့ ပြန်လျှောက်မိတယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ဘုရားက ပြုံးပြီးကြီးနဲ့...

'မင်းကို မန္တလေးသွားခိုင်းပြီး မင်းတောင်ရိပ်ကို ခိုခိုင်းတာ မဟုတ် ပါဘူး။ မင့်ရောဂါပျောက်ဖို့ ကျင့်ကြ မှားထုတ်ရန် နည်းလမ်းတွေ ပေး တာပါကွယ်'

လို့ မိန့်ကြားပြန်တော့ ကျုပ် ကလေးက ပဟေဠိ ဖြစ်ရတာပေါ့။ ကျုပ်ကလဲ ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါ ပျောက်ချင်တဲ့ သူမို့...

'ဘုန်းဘုန်းဘုရား... ဒီပဟေဠိ ကို တပည့်တော် မဖော်နိုင်ပါဘူး ဘုရား။ ရှင်းပြလမ်းညွှန်ပေးပါ ဘုရား'

လို့ လျှောက်ထားတော့ ဘုန်းဘုန်း က...

'ကိုင်း... နေဦး မင်းလဲ ဘုန်းကြီး ကျောင်းသား ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာပဲ။ တို့များ များများရာနေနဲ့တွေနဲ့ နံသင့်ဂဏန်း ကို သိပြီးသားပါလေ။ "မန်းတောင် ရိပ်" ဆိုတာ နေနံဂဏန်းတွေနဲ့ ပျက်ရင် "မန်း" ဆိုတာ ကြာသ တောင်နံမို့ (၅)ဂဏန်း ရတယ်။ "မောင်" ဆိုတာ စနေနံ ဖြစ်တာ ကျင့် (၇)ဂဏန်းပေါ့။ "ရိပ်" က မဟုတ်နံမို့ (၄) နံသင့်ရတယ်။ "ရိပ်" ဆိုတာက တနင်္လာနံမို့ (၂)ဂဏန်း မဟုတ်လား။

'မန်း' ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးနံ (၅)ဂဏန်း ဖြစ်တာမို့ "ပါဏာတိ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒံ သမာဒိ

ယာမိ" အစချီတဲ့ ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြရမယ်လို့ ဆို တာပါပဲ။

'တောင်' ဆိုတဲ့ စနေနံသင့် (၇) ဂဏန်းကတော့ သူတော်ကောင်း တရားခုနစ်ပါးဖြစ်တဲ့ "သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ" တရားတွေကို အမြဲမပြတ် လက်ကိုင်ထားကျင့်သုံးဖို့ ဖြစ်တယ်။

'ရိပ်' ကတော့ (၄)ဂဏန်းဖြစ် တာကြောင့် ဗြဟ္မာဝိဟာရ တရား လေးပါးဖြစ်တဲ့ "မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ" တို့ကို နှလုံး သွင်းပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့ကို ဆိုလိုတာပါ။

'ရိပ်' ဆိုတဲ့ တနင်္လာနံသင့် (၂) ဂဏန်းကတော့ လောကီ၊ လောကုတ် မဆုတ်မနစ် အားကိုးပြုရတဲ့ "ဝိရိယ၊ ဓန္တီ" ဆိုသော တရား နှစ်ပါးပါပဲ။

ငါ့တပည့် ဒကာလေးလဲ ငါးပါး သီလလုံခြုံပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ရ မယ့် တရားများကို အမြဲမပြတ်

ကျင့်သုံးလိုက်နာ ပွားများသွားမယ် ဆိုရင် မင်း ခံစားနေရတဲ့ ငှက်ဖျား ရောဂါဝေဒနာဆိုကိုသာမက ထင်ရှာ ကံနာများရော... (၉၆)ပါးသော ဝေဒနာများပါ ကင်းဝေးစေမှာ အမှန် ပေါ့ကွယ်။

ဒီ... "မန်းတောင်ရိပ်ရိပ်" ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားပြီး ကျင့်သုံးမယ်ဆိုရင် လောကီ၊ လောကုတ် မဆုတ်ယုတ်နိုင်ဘဲ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများသာ ဖြစ် စေပါတယ်လို့ ဘုန်းဘုန်းက ဘုရား ဆေးတော်ကြီးကို ချီးမြှင့်လိုက်ပါ တယ်'

လို့ အမိန့်ရှိ လမ်းညွှန်မှုပေးခဲ့ပါ တယ်။

ကျုပ်လဲ အဲဒီနေ့ကစလို့ ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ပေးခဲ့တဲ့ "မန်းထောင်ပိုင်ပိုင်" ကို အမြဲ ကျင့်သုံးလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့တာ ကြောင့် အခုလို ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိနေပြီး သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်း ဘဝကိုတောင် ရောက်ရှိခဲ့တယ်။

ဒီအပြင် ဘုရားကျောင်း သိင်္ခကွေ့ကိုပါ နဂျာရာဇ်မြစ်ပရစင်း

ဦးဆောင် တည်ထား ကိုးကွယ်နိုင်ခဲ့ပြီး တာသာသာသနာအကျိုးကို သယ်ယူနိုင် ခဲ့ဟန်ဆိုတာ အာကျိတို့အပြင်အတွေ့ ပါပဲလေ။

အာကျိတို့လဲ လောကီ၊လောကုတ် အကျိုးပျားစေတဲ့ "ပန်းထောင်ရိပ်ခို" ပဟေဠိကို အပြု အပြောကြပါလို့ မှာ လိုက်ပါရစေနော်'

ဆရာတော်လေးက သူ့ဘဝဖြစ် စဉ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းနှင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ပုံများကို မမောမပန်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ ဦးမဲကြီးတို့နှစ်ဦးသား မှာလည်း ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါမည့် အကြောင်း ကတိပြုခဲ့ကြသည်။

'ကဲ... ဒကာကြီးတို့လဲ နေညိုပြီ ဆိုတော့ ပြန်ကြလေဦးတော့။ ဦးပွင့်လဲ ဘုရားဝေယျာဝစ္စဖြစ်တဲ့ သောက်တော်ရေလဲ၊ ပန်းကပ်လှူ ပြီး စေတီတော်ရင်ပြင်မှာ အမှိုက်လုံး ရဦးမယ်လေ။

ဒကာတို့ မပြန်ခင် ဦးပွင့်က ပဟေဠိတစ်ပုဒ် ချီးမြှင့်လိုက်ပါဦး မယ်။ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ဖို့ ပေါ့။ ဒကာကြီးတို့အနေနဲ့ အချိန် ရတိုင်း "အသုဘတရား ပွားများ ကြပါ" လို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါ တယ်နော်'

ဆရာတော်လေး၏ စကားဆုံး သည်နှင့် ဦးမဲကြီးက...

'ဒီအတွက်တော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့က ရပ်ရွာထဲ မှာ သာရေးနာရေးကို ဝတ္တရားမပျက် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါတယ်ဘုရား။ မြို့ပေါ်မှာရော ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာ

များမှာပါ အသုဘနာရေးရှိရင် အရင်ဆုံးရောက်ပြီး အောက်ခြေ သိမ်းကာစ ဆောင်ရွက်ကြသူများပါ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဆရာ တော်က ပြုံးတော်မူပြီး...

'ဒကာကြီးပြောတဲ့ နာရေး အသုဘကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြတာ ကောင်းပါတယ်။ လူမှုရေး တာဝန် ကျေပွန်သလို ကုသိုလ်လဲ ရပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးပွင့်ပြောတဲ့ "အသုဘတရား" ဆိုတာက နာရေးအသုဘကို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့ရာ ဦးထွန်းလင်းရွှေ က...

'ဒါဖြင့် အသုဘဆိုတာ ဘာကို ပြောတာလဲ ဘုရား ဒီပဟေဠိကိုလဲ တပည့်တော်တို့ နားလည်အောင် ရှင်းပြပါဦး ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။

'ဦးပွင့်ပြောတဲ့ အသုဘဆို တာက ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးမှာ ပါတဲ့ "အရဟံဂုဏ်တော်၊ သုဂတော ဂုဏ်တော်နဲ့ ဘဂဝါဂုဏ်တော်" စတဲ့ ဘုရားဂုဏ်သုံးပါးကို အမြဲ မပြတ် ပွားများ ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြပါ လို့ ပြောချင်တာပါ။

ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးလုံးက တန်ခိုး ထက်မြက်ကြပါတယ်။ ဒီ ဂုဏ်တော်တွေထဲကမူ "လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ တော်မူထိုက်သော" လို့ အဓိပ္ပာယ် ရတော်မူတဲ့ "အရဟံဂုဏ်တော်"၊ "ကောင်းသော စကားများကို

ဟောကြားညွှန်ပြည့် နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူသော" လို့ ဂုဏ် ကျေးဇူးရှိတော်မူတဲ့ "သုဂတော ဂုဏ်တော်"နဲ့ "ဘုန်းတော် ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံ တော်မူသော" ဆိုတဲ့ "ဘဂဝါ ဂုဏ်တော်" တို့ဟာ ဒကာကြီးတို့လို လောကီနယ်မှာ ကျင်လည်ကြတဲ့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အကျိုး ထူး အလွန်ရရှိစေနိုင်တာမို့ ဦးပွင့်က "အသုဘတရားကို ပွားများ ကြပါ" လို့ အတိုချုံး မှာကြားလိုက် တာပါပဲ။

ဆရာတော်၏ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင် သော "အသုဘတရား" ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နာယူမှတ်သား ရင်း သာဓုခေါ်ကာ ဆရာတော်အား ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦးချလျက် လောကီ အရေး ရတက်မအေးဘဲ ဆောင်ရွက် ရန် ရှိသေးသည်များကို တွေးမူ ရုန်းမထွက်နိုင်သည့် အိမ်ထောင် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရန် ဦးမဲကြီးတို့နှစ်ဦးသား ပြန်လာခဲ့ ပါတော့သတည်း။

[မှတ်ချက် ။ "ရိပ်" ဆိုသည်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ(၄)အတွက် ဗြဟ္မာရိုသေမှု လေးပါးဖြစ်သည့် ဝိရိယ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာဟု လည်းကောင်း၊ "မိ" ဆိုသည့် တနင်္လာနံ(၂) အတွက် ဒေဝရံတရားနှစ်ပါးဖြစ် သော ဟိရိ၊ သြတ္တပဟုလည်း ကောင်း အဆိုအမိန့်များလျက် ရှိပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

အံ့ကြွယ်

လောက်လောက်

ရွှင်လန်းကြပါစေ

ဤလတွင် ငွေကြေးဆိုင်ရာ သောကများ ကင်းကွာ၍ လောက်လောက် ရွှင်လန်းကြစေရန်...

ဝါယုဇာတိများ (မတ်လ ၂၁-ရက် မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥက္ကဋ္ဌ(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ မှတ်လုပ်နန်း(၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်တွင် စနေနေ့၌ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ဝါယုဇာတိများ (ဧပြီလ ၂၁-ရက်မှ မေလ ၂၀-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

ဧက(၂)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၂)ခက်၊ ကံ့ကော်(၂)ညွန့်နှင့် ယပ် (တံခွန်) (၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ဝါယုဇာတိများ (မေလ ၂၁-ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥက္ကဋ္ဌ(၁)ညွန့်၊ ဆီး(၆)ညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၂)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၂)ခွက်တို့ကို ကြာသ

ပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ် တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

ဝါယုဇာတိများ (ဇွန်လ ၂၁-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

အုန်းယို(၄)ပန်းကန်၊ ထန်းလျက်(၄)ခဲနှင့် ကွမ်းရွက် (၄)ရွက်တို့ကို ဖယောင်းတိုင်(၂)တိုင်နှင့်အတူ အင်္ဂါနေ့၌ စေတီတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆု တောင်းပါ။

ဝါယုဇာတိများ (ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက် အတွင်း မွေးသူ)

ခရေ(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊ ပေါက်ပေါက်(၆) ပန်းကန်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆု တောင်းပါ။

ကန်ရာသီဥတု

(ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁-ရက် အတွင်း မွေးသွား)

ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့် (၃)ညွန့်၊ ဩစာညွန့်(၃)ညွန့် နှင့် တံခွန်(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

တူရာသီဥတု

(စက်တင်ဘာလ ၂၂-ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂-ရက်အတွင်း မွေးသွား)

ဆီး(၆)ညွန့် (၉)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၉)ရွက်၊ သပြေ(၉)ရွက်နှင့် သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ဗြိတ္တရာသီဥတု

(အောက်တိုဘာလ ၂၃-ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂-ရက်အတွင်း မွေးသွား)

အောင်သပြေ(၇)ခက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့် (၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

မနေရာသီဥတု

(နိုဝင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက် အတွင်း မွေးသွား)

ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)လက်၊ ၁၉၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီပုဂ္ဂလိက

စွယ်တော်ညွန့်(၁၀)နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

မကာရာသီဥတု

(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉-ရက် အတွင်း မွေးသွား)

နာနတ်ယို(၅)ပန်းကန်၊ အုန်းယို(၅)ပန်းကန်၊ ခြေပုံ(၅)ယုက်နှင့် ယပ်(၁၀)လက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ကုရာသီဥတု

(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက် အတွင်း မွေးသွား)

အောင်သပြေ(၃)ခက်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဩစာညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

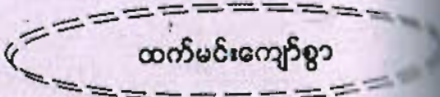

မိန်ရာသီဥတု

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက်မှ မတ်လ ၂၀-ရက် အတွင်း မွေးသွား)

ဆီး(၆)ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းဝေဆာကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

အညာဒေသရှိ လယ်ယာမြေ သီးနှံ အလွန်ဖြစ်ထွန်းတာကို ကြည့်ရတာ စိတ်ကြည်နူးစရာပဲ။ လယ်ယာကောက်ပဲသီးနှံ ပေါများ ဖြစ်ထွန်းပါမှ ကျေးလက်တောရွာ စည်ပင်သာယာမည်။

တက္ကသိုလ် မြေကွဲ

အိုးစည်ပုံမောင်းထံ စည်ပြောမှ စတင်သူလယ်သမားများ စီးပွား ရေကောင်းသည်ကို ကြိုခန့်မှန်းနိုင် ပါ။

လယ်ယာမြေပြန်ဖို့

ဒီလိုစီရင်ပါ

ကျွန်ုပ်၏ ယောက်ဖတော်သူ ကိုအောင်ဘသည် မြစ်ဝမြေကွဲများ ပေါင်းစပ်သော လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်သူလည်း ဖြစ်၏။ အညာဒေသ မှ တောင်သူလုပ်ငန်းများကိုလေ့လာ ကြည့် ကျွန်ုပ်တို့ဇာတိ နတ်မောက်

ဆိုရင် စိုက်ပျိုးလို့မရဘူး။ စိုက်တယ် လို့ထင်ရင် သတိထားရမယ်ကွယ်' ကိုအောင်ဘမှာ သူ့လယ်မြေများ

ကန်တော့ပါ။ ၂။ ထမင်း ဆန်နှစ်လုံး (ဒီဆီဘူး) ချက်ပါ။ အမဲသား(၆)တုံးလဲ ချက်ပါ။

ပျံ့နှံ့ တံကြိုးကျေရွာသို့ ခေါ် ကတော့ ယာမြေစိုက်ခင်းမှ မြေပဲ

သည် သူတစ်ပါးလယ်မြေရဲ့ အောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်သည်။ အောင် ရေဘယ်လောက်ပဲရရ စပါးသီးနှံ မဖြစ်ထွန်းဘူး။ အောက်ပြည်

၃။ အလယ်တစ်တွင်းမှာ ထမင်းကို ထည့်၊ ကျန်ခြောက်တွင်းမှာ အမဲ သား(၆)တုံးကိုထည့်ပါ။

ပဲပျိုးစုံ ဖြစ်ထွန်းနေတာမြင် မှာပူတော့ အားကျနေရှာသည်။

အောက်ရွာလေ့တွေလည်း စုံပြီ။ တစ်နှစ်မှ သူ့စပါးမရဘူး။ ညီအစ်ကို မောင်နှမ သူစိမ်းတွေဆီမှာ ဝမ်းစာ စပါး၊ လယ်မြေစိုက်ကြေး လည်

၄။ သတိပြုရမှာက ဆန်မပြာရ၊ စပါးလုံးမရွေးရ၊ ဆန်မဆေး ရ။ ယင်းအတိုင်း ဆန်ထဲ ရေ ထည့်ချက်ပါ။

ပဲပျိုးစုံ ထောင်သူလယ်သမားဆိုတာ လယ်ယာပြေထွန်းယက်မှု ပျိုးစေ့နဲ့ မျှခြားတွေ ဘယ်လောက် တက်နိုင်၊ တက်နိုင် မပြင်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ကိုပဲ ဥပမာပြုပြုလို့ မရဘူးကွယ်' ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးဖြစ်သူက

အေး... ကောင်းပြီ။ ဒီလိုလုပ် ကွယ် ငါ့မြေး... ၁။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်မယ့် ထောင့် တစ်ထောင့်မှာ တွင်း ခုနစ်တွင်း တူးပါ။

အမဲသားဝယ်တဲ့အခါမှာလဲ ဈေး မဆစ်ရ။ နှုတ်မထည့်ရ။ အိုးမဲခဲ မီးသွေးခဲ မပါရ။ သတိထားချက်ပါ။

အောင်ဘကိုလက်ဖက်ရည်ကြမ်း မိမှာ စကားလက်ဆုံစဉ် စကား ပြောလိုက်၏။ 'ပြောပါဦး အဘရယ်' 'ဒီလိုကွယ်...'

ထောင့်အယုတ်ဆိုတာ လူသား များ မပြင်နိုင်ပါဘူးကွယ်။ ဒီတော့ လယ်ယာမြေတွေဟာ မြေ ပြေလို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ထွန်းဘူး

၅။ ညနေ နေဝင်ခါနီးမှာသွားရောက် ကျွေးမွေးရမယ်။ တစ်ယောက် တည်း သွားကျွေးမွေးရမယ်။ တွင်းနေရာသို့ မြောင်းမြောင်း သွားရမယ်။ ဘယ်မှ မဝင်ရ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မရပ်ရ။ စကား မပြောရ။

အောင်ဘအယုတ်ဆိုတာ လူသား များ မပြင်နိုင်ပါဘူးကွယ်။ ဒီတော့ လယ်ယာမြေတွေဟာ မြေ ပြေလို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ထွန်းဘူး

ကျွေးတဲ့အချိန်မှာ လယ်ယာစောင့် မြတ်သူ မမြတ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး ကို မေတ္တာပို့ပါ။ ကွင်းပိုင်၊ နယ်ပိုင် တွေပါမကျန်စေနဲ့။ ရတနာသုံးပါးကို

ကျင်းထဲ ထမင်းထည့်ချိန်မှာ ဘယ်သတ္တဝါပဲစားစား မောင်း

ကပ္ပိရတ်ကျမ်းမှ မုဆိုင်က အညွန့်အတိုင်း ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့ဖူးသော နည်းအတိုင်း လုပ်ရတ်မှာ...

- ကြေး (၁)ကျပ်သား
- နာ (၃)ကျပ်သား
- သံကောင်းကောင်း (၁)ကျပ်သား [သံကောင်းဖို့ အရေးကြီးပါသည်]
- ဘင် (၁)ကျပ်သား
- ပြဒါး [သန့်စင်ပြီး] (၁)ကျပ်သား

ဓာတ်ယနေ့စတင်ပုံ ပထမအဆင့်

'နဂါးစင်ပုံ ဂူတွင်လုံ-ကျွန်ုပ်တို့သတ်' အရ...

ကြေးနီ (၁)ကျပ်သားနှင့် နာ(၃)ကျပ်သားတွဲထိုး၊ ချက်ထိုးထိုး၊ နာ သုံးကျပ်သားကုန်အောင် သုံးခါထိုး (လက်ချားမထည့်ရ) အန္တောဓာတ်ရပါသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ ထိုနဂါးစင်ပုံ၊ ဝမ်းလျှပ်လျှပ်' အရ ဓာတ်သည် နီရောင်သမ်းနေပါသည်။

၂။ ဒုတိယဆင့်

'ခြင်္သေ့နှင့်ဆင် ဂူတွင်ထင် တွင်တွင်သတ်ပုတ်ကြ' ခြင်္သေ့လည်းကြေ ဆင်လည်းကြေ နှစ်ထွေတသွ (ဘသွဘမှာ) -ရောနှောခြင်းဖြစ်၏။

'ခြင်္သေ့ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေးလိုက်ကြ' ကျွန်တော် ကောက်ယူခဲ့သော အယူအဆများမှာ ကျွန်တော်နှင့် (ဆရာ၊ ကြားဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ သင်ဆရာ) ဆရာများ၏ အယူအဆအတိုင်း ကောက်ယူ၍ လုပ်ခဲ့ပါသည်။

'ခြင်္သေ့နှင့်ဆင် ဂူတွင်ထင်' အရ ထိုနီရောင် အန္တောဓာတ်ထဲသို့ ညှန်ပါသည်။

'ခြင်္သေ့ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေးလိုက်ကြ' အရ ယင်းကိုပင် ထပ်၍ ပြောခြင်းဟု ယူဆပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခြင်္သေ့မှာ အင်္ဂါနံ သံကောက်၍ ဆင်မှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ ဘင်ကောက်ပါသည်။

(မှတ်ချက်)။ ဆရာတော်(ဝိရုဗလ-မုဒိတာရင်ခွင်)၏ စာတွင် "ဘော်" ကောက်ယူထားပါသည်။ ကျွန်တော်၏

မုဆိုင်က

ဆရာ အဘော်မှာ "ဘင်" ဖြစ်ပါသည်။ သို့ကြောင့် သို့ကြောင့် ထိုနီရောင် အန္တောဓာတ်သားကို ဖတ်ပျော်မီးဖြင့် ထား၍ သံ(၁)ကျပ်သားကို အရင်ကျည့်ပျော်လျှင် ဘင်(၁)ကျပ်သားကို ထည့်ပါသည်။

"သာယာဖြည်းညင်း တေဇောသွင်း" ၍ ဓာတ်ပျော်မီးဖြင့် ထိုးလိုက်သောအခါ ကြိတ်ကြေအထက်မှာ တက်လာပါသည်။ (ထိုအဖတ်များ ယူပစ်ပါ)

ဓာတ်သုံးပါး ကောလိဖြစ်၍ ဓာတ်(၁)ကျပ်သား ကျန်လျှင် မီးလျှော့၍ ပြဒါးခံနိုင်ရုံ မီးဖြင့် ပြဒါး(၁) ကျပ်သား ထည့်၍ တဖြည်းဖြည်း မီးကျင့်ပေးပါ။ ဓာတ်(၁)ကျပ်သားကျန်လျှင် တော်ပါ။

"ခြင်္သေ့ ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေးလိုက်ကြ" ရောက်ပါသည်။

၃။ တတိယဆင့်တွင်

ဓာတ်(၁)ကျပ်သားလျှင် ဓာတ်၏ လေးပုံတစ်ပုံ (နီ)ကို ပြဒါးလေးပုံတစ်ပုံ(နီ)ခံ၍ ယင်းဓာတ်လုံးအပေါ်မှ ထားပြီး မီးသွေးခဲတင်၍ ခန့်မှန်း ဆယ်မိနစ်၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်တွင် အအေးခံကြည့်ကာ အောက်မှ ပြဒါးခဲနေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ (ဓာတ်လုံး တေဇောဝင်မှ ပြဒါးခဲပါသည်။)

ယင်း ပြဒါးခဲကို အညွန့်မှာ ဖော်နှစ်၍ ပြဒါးကျွေးခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်မှာ ယင်းပြဒါးခဲကို ချော်မနစ်ဘဲ ဓာတ်လုံးကို ကျွေးခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြဒါးခဲ၍ ကျွေးခဲ့သည်မှာ ခန့်မှန်းခြေ ပြဒါး(၁၂)ကျပ်သားအကုန်တွင် လက်တွေ့လုပ်စဉ်တွင် မဟာကုန်သည်ထိ တေဇောမသွင်းခဲ့၍ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဓာတ်လုံးမှာ ကြီးကြီးလာပါသည်။

ခြင်္သေ့ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေး ကျွေးနစ်ကောင် ဝမ်းပြုနည်း ကြီးအောင်စာပြန်က အစားယန်နှစ် နဂါးစစ်ယင်းညှစ် ထွေလ

ယင်းအတိုင်းလုပ်လျှင် ဓာတ်မှာ မလှပသေးပါ။ အညွန့်မှာ ပြဒါး ဘယ်လောက်ရယ်လို့ မပါပါ။ ကျွန်တော်၏ ခန့်မှန်းခြေသာ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဓာတ်မှာ စာထဲကအတိုင်း အမောက်ထလာပါသည်။ လမ်းစဉ်မှာ စာဆိုအတိုင်း မှန်နေပါသည်။ တစ်နေ့တွင်...

တစ်နေ့တွင် ပြဒါးခဲ၍ ကျွေးခြင်းကို ရပ်၍ တေဇောဝင်အောင် သွင်းခဲ့ရာ (လက်ချားထည့်၍) လုံချ၍ ခွဲကြည့်သောအခါ ဓာတ်မှာ မပျော်လင့်ဘဲ ရောင်လေးထွေ ကောက်နေပါသည်။

ထိုလေးချိန်တော့ အတော် လျော့သွားပါသည်။ (၃)ကျပ်သားခန့်သာ ကျန်ပါတော့သည်။ အရောင်ကတော့ မကောက်တောက်ပါသည်။ ပြောလျှင် မယုံမှာစိုး၍ မဟာမြိုင်ချောင်းဆုံရွာကျောင်းက ဘုန်းကြီးနှင့် မဟာမြိုင်တော့ မောင်ကျော်ဝင်း၊ မဟာမြိုင်တော့ကြီးလေး မဟာမြိုင်အိုင်မရွာမှ ဦးသာလှ၊ မောင်လှထွန်းတို့ကို ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

နောက် ချော်နည်းနည်းကပ်နေသဖြင့် ဓာတ်လုံးကို

သံပရာရည်စိမ်လိုက်ရာ အရောင်များပြန်မိန့်၍ သာယာနီ ဓာတ်လုံး(အဖြူရောင်) (၃)ပုသားအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါသည်။

ဒါ ကျွန်တော့်လက်တွေ့ပါ။ ချောင်းဆုံကျောင်း ဘုန်းကြီးနှင့် လူများ၊ အထက်ပါလူများ ယခုထိရှိပါသည်။

မုဆိုင်ကအညွန့်မှာ... 'ဖာကိုတစ်ဖန် စာပြန်ပြီး ပြုဆံတက္ကကြ ဖာ၏အသား ဖန်ဖန်စား နဂါးယုဇာ နဂါးလည်းသေ ဖားလေကြ လိုလေ သုံးဆောင်ကြ'

လက်ရှိ ယင်းဓာတ်လုံးမှာ ပြဒါးခဲ၍ ရပြီး ပြာတော့ မဆိုက်သေးပါ။

ပြဒါးခဲ(နီ)ဓာတ်လုံးထဲ ရောသွား၍ တေဇောဝင်လျှင် တော့ ပြာအန်ပါသည်။

"နဂါးသေ၍ ဖားမကြေသေး" ဟူ၍ ယူဆပါသည်။ ကြိုတင်စဉ်းစား သတိထား အမှားနည်းရမည်။ (ကြိုးစားပါဦးမည်။)

နောင် ဓာတ်လမ်းစဉ်လိုက်လိုသူများ ချင့်ချိန်၍ လမ်းမှန်သို့ ရောက်စေလိုသော စေတနာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါရမီရှိသူများ ပေါက်ရောက်စေလိုသော စေတနာဖြင့် လည်းကောင်း စေတနာရှေ့တန်း၍ ရေးသားလိုက်ပါသည်။

အကြံပြုလိုသည်မှာ... သီလအခြေခံ၍ စရုဏခေါ်သော အကျင့်ပါလျှင် ကူးလမ်းမြောင့်၍ ရောက်လွယ်ပါလိမ့်မည်။

မုဆိုးကံ

နဂါးတစ်ပုံ ဂုဏ်လုံ ဂုဏ်သုံးကြိမ်လတ်၊
 ဂုဏ်ပုံပြား ထိုနဂါးနိတွား ဝင်းလှုပ်လှုပ်၊
 တစ်နှစ်သုံးလေး စာပေထွေး ဆိုရေးကျမ်းနှင့်ဟပ်
 တတ်ပွဲကလစ် နှစ်ရစ် ဖင်းဖြစ် သမသတ်၊
 လောကဒေဝါ ဗြဟ္မာဇာတ်ထိန်း ဆေးနှစ်ကိန်း လျှိုပြန်ပယ်ပတ်၊
 ပါပအန္တရာယ် ထိုသဘော အတ္တရသိအောင်မှတ်(ယင်း အန္တရာယ်ကို
 ဆိုလိုသည်။)
 ခြင်္သေ့နှင့်ဆင် ဂုဏ်လုံ တွင်တွင်သတ်ပတ်ကြ၊
 ခြင်္သေ့လည်းကြေ ဆင်လည်းကြေ နှစ်ထွေသွေး၊
 ခြင်္သေ့ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေးလိုက်ကြ၊
 ခြင်္သေ့ဆင်သား ထိုနှစ်ပါး နဂါးကျွေး
 ကျားကြီးနှစ်ကောင် ဖင်းပြီနောင် ကုန်အောင် စားပြန်က၊
 အစားမာန်နှစ် နဂါးစစ် မည်ညစ်တလ္လ၊
 ဖားဖားအသား ဖန်ဖန်စား နဂါးဖရုဏ၊
 နဂါးလည်းသေ ဖားလည်းကြေ လိုလေသုံးဆောင်ကြ၊

* * *

ကျွန်တော်၏ အာဘော်ဆန္ဒမှာ

ဤဆောင်းပါးတွင် ကျွန်တော်၏ (ဆရာ၊ ကြားဆရာ၊
 မြင်ဆရာ၊ သင်ဆရာ)၏ အာဘော်ဆန္ဒအတိုင်း
 ကျွန်တော် ပြုလုပ်ခဲ့သော လုပ်ခဲ့သော အရှိအတိုင်းသ
 လျှင် တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 နောက်တွင် ဆရာတော်(ဝိရမဇာ-မုဒိတာရင်ခွင်)
 ၏ ဆောင်းပါးဖတ် ခဲ့သောအခါ ဘော်ကောက်ခြင်း၊
 တင်ကောက်ခြင်းသာလျှင် စိတ်ထဲ ဒွါဟဖြစ်ပါသည်။
 ကျန်သောဆရာတော်၏ ကောက်ယူချက်များ
 အားလုံး နှစ်သက်ပါသည်။ ဝါသနာရှင်များ၊ ပါရမီရှင်များ
 အမှန်နှင့်အမှား ဆင်ခြင်နိုင်ရန် လမ်းမှန်ကြံဆနိုင်ရန်
 စေတနာဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

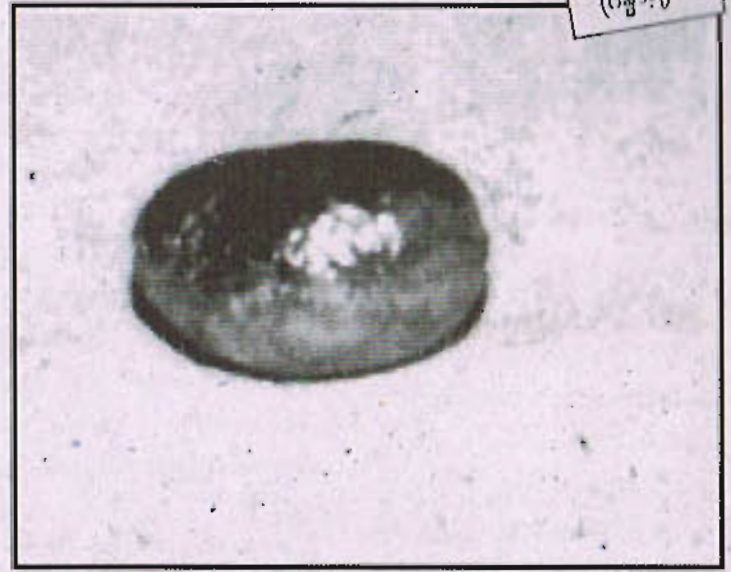
လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဦးဝင်းမြင့်

ပဟာသိဒ္ဓိက္ခန္ဓာသယဆေးတောင့်

အစိအရင်နှင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံမှုများ

ဝဇ္ဇာသယဆေးတောင့် (ဝဇ္ဇာနီ)

ဝဇ္ဇာသယဆေးတောင့်

၂၀၀၇ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။
 ဖာဖတ်သူများ အကျိုးထူး တစ်စုံ
 တစ်ရာ ရလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်
 ယူဆမိသောကြောင့် လက်တွေ့
 စောင့်မြင်စွာ သုံးစွဲနေသော
 ဆေးတောင့်ကြီးတစ်ဦးထံမှ ရရှိ
 ကာသည့် ပဟာသိဒ္ဓိက္ခန္ဓာသယ
 ဆေးတောင့်စီရင်ပုံကို ဖော်ထုတ်
 ဖျာသားပေးလိုက်ပါမည်။
 လောကီပညာရပ် များစွာထဲမှ
 ပညာတစ်နည်း ဖြစ်သောကြောင့်
 လောကလူသားတို့အတွက် အသုံး
 ကုန်သော အစိအရင်တစ်ခု ဖြစ်ပါ
 သည်။

အစိအရင်ပေးသူ ဆရာကြီးမှာ
 ယနေ့အထိ အသက်ထင်ရှား ရှိပါ
 သေးသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက် မခံလို
 သောကြောင့် အစိအရင်ကိုသာ
 ဖော်ပြပေးနိုင်ပါတော့သည်။

အားပြည့် ကိုယ်တွေ့

ဆေးဆရာများ ရောဂါရှာဖွေရာ
 ဌ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့်
 ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အကြောများ အလုပ်
 လုပ်သည်၊ မလုပ်သည်ကို လည်း
 ကောင်း။ မည်သည့်အကြောက
 အားနည်းနေသည်ကို လည်း
 ကောင်း။ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်း
 မည်သည့်နေရာ၌ ရောဂါရှိသည်

ကို လည်းကောင်း သိနိုင်သော
 ဆေးတောင့် ဖြစ်သည်။

ရောဂါ ရှာပုံ

ရောဂါသည်ကို အိမ်ရှင် လှိုင်မြို့
 မြေနှင့် မြေသို့ကြားမှစ၍ မြေထောက်
 များကြား ဆေးတောင့်နှင့် လိုက်ကြည့်
 ပါ။

ထိုအတူ လက်ချောင်းများကြား
 လိုက်တို့ကြည့်ရသည်။ ရောဂါရှိ
 လျှင် လူနာမှာ မနေနိုင်အောင်
 ဖြစ်သွားသည်။ ကျင့်သွားသလို၊
 ပုသွားသလိုမျိုး ခံစားရသည်။
 ဆေးတောင့် နှင့် သိဒ္ဓိ တက်လာ
 လျှင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး တို့ကြည့်ပါ

နက္ခတ္တရောဂါခြေညီပဂ္ဂလင်း သုဂု

စာမျက်နှာ (၁၉၃)မှ အဆက်

မထုတ်ချ၊ မဆဲချ၊ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်
 မစွန့်ချ။
 ၆။ လယ်မြေ၊ ကွင်း၊ ယာမြေမှာ
 ရှိတဲ့ နာနာဘာဝတွေကို မေတ္တာ
 ပို့ပါ။ ဒီလယ်ယာမြေတွေ လုပ်
 ကိုင်စားသောက်ခွင့်ပြုပါ။ ခွင့်
 တောင်းပါ။
 အစာကျွေးပြီးပြန်ပါ။ နောက်တစ်
 နေ့ ကျင်းထဲမှာရင်းနေရင် လယ်ယာ
 မြေကို အေးအေးဆေးဆေး ဖြောင့်
 ဖြောင့်တန်းတန်း လုပ်စားပါ။
 လယ်ယာမြေ အောင်မြင်ရင်
 နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ကျွေးပါ။
 လယ်ယာမြေမှာ စိတ်ချမ်းသာစွာ
 လုပ်ကိုင်စားသောက်လို့ ရပါပြီ
 ကျွန်ုပ်အဘိုး ဦးအောင်ချစ်က

ရင်းလင်းပြောပြစဉ် ယောက်ဖဖြစ်
 သူ ကိုအောင်ဘလည်း သဘော
 ပေါက်သွားပါပြီ။
 နောက်နှစ်များတွင် ကိုအောင်ဘ
 က သားရင်ပြု စိတ်ကြားပါသည်။
 ကျွန်ုပ်အဘိုးအား ကျေးဇူးတင်
 ကြောင်း ပြောပြ၏။ ကျေးဇူးဆပ်ချင်
 ကြောင်း ပြောပြတော့ ကျွန်ုပ်အဘိုး
 ကွယ်လွန်တာမနှစ်ကဖြစ်ပါကြောင်း
 အဘိုးအားရည်စူး၍ ကန်တော့ရင်း
 သူ့အလှူဒါနပြုသမျှ အမျှတန်းဝေ
 ရင်း...
 ပညာကို သေရွာမှာ ယူမသွား
 ကြောင်း ပြောပြရှာပါသည်။
 သုခိတာဟောထ ဒုက္ခ မုဒ္ဒထ...

တက္ကသိုလ် အောင်နိုင်

နက္ခတ္တ
 ရောင်ခြည်
 မဂ္ဂဇင်းနှင့်
 ဆက်သွယ်
 နိုင်သော
 ဗုဒ္ဓနိပါတ်များ...

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၈

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

က ကျောက်ရိသော နေရာ၌ နေနိုင်
အောင် တစ်မျိုး ခံစားရပါသည်။

အစီအရင် ပြပုံ

၁။ ပက်လက်ကြွေ ညောင်ရွက် (၉)ရွက်
၂။ တနင်္ဂနွေကြီးတုရား၏ အင်္ဂါအင်္ဂါအစား
၃။ နတ်စင်အောက်ရှိ ပြေကြီး
၄။ လယ်ဆုံလယ်ဆေးရွှေ ပြေကြီး
၅။ ပြေကြီးနေသော ငါးရွက်

အထက်ပါ လိုအပ်ပစ္စည်းများကို
ဦးစွာ ရှာဖွေပါ။
ရှင်းလင်းချက်

ပက်လက်ကြွေ ညောင်ရွက် ဆို
သည်မှာ ကြွေကျနေသော ညောင်
ရွက်သည် မှောက်ခုံ ဖြစ်နေလျှင်
မစွမ်းပါ။ ပက်လက်အနေအထား
ဖြစ်အောင် ကျထားသော ညောင်
ရွက် ဖြစ်ရမည်။

မြေစိုက်နေသော ဝါးရွက်ဆို
သည်မှာ ဝါးပင်မှ ကြွေကျနေသော
အရွက်၏ အရင်းပိုင်(သို့မဟုတ်)
အဖျားပိုင်သည် ဝါးပင်အောက်ရှိ
မြေကြီးတွင် သူ့အလိုအလျောက်
စိုက်ပြီးထောင်နေသော ဝါးရွက်
ဖြစ်ရပါမည်။

စီရင်ပုံ
ပစ္စည်းအားလုံးကို အရိပ်ထဲ
ခြောက်သွေ့စေပြီးလျှင်...

ညောင်(၉)ရွက်ကို ထောင်းပြီး
အဖျားပြုပါ။ ရဟာထော အဖျားကို
ပို၍ထည့် ကုန်ပစ္စည်းများ၏ အဖျားများနှင့်
ထတူထာပင်ပြီး အထောက် ပြုလုပ်ရ
သည်။ ဦးလျှင် သစ်ထထောက် တွေ့ရ
သိဒ္ဓါတင်ရပါမည်။

အခြား လိုအပ်သော ကိစ္စရပ်များ
ဤဆေးတောင့်ကြီးကို တကယ်
၁၉၈ နေရာ၌ ဖြစ်ပါက ရှင်း

စီရင်လုပ်ဆောင်တော့မည်ဆိုလျှင်
မစီရင်မီ (၉)ရက်နှင့် စီရင်သည့်
နေ့မှစပြီး (၉)ရက်တိတိတို့၌
(၉)ပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်
ပြီး စီရင်ရပါမည်။ မစီရင်မီ
(၉)ရက်တွင် "အရဟံ သိဒ္ဓိ" ဟူ၍
ပုတီး(၁)လုံးချပြီး တစ်နေ့လျှင်
ပုတီးပတ်ရေ (၉၉)ပတ် ရအောင်
စိပ်ရမည်။

[စာရေးသူအား သိမြဲသူ ထာရု၏
နည်းအရ နံနက်(၄)နာရီမှ စောင့်၍
မိသားစုသည်ဟု မှတ်သားရပါမည်။]

(၉)ရက်ပြည့်ပြီး နောက်တစ်နေ့
၌ ပွဲစုံ ခင်းရမည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ဘုရားပွဲ၊ ဝိဇ္ဇာပွဲ၊
ဆေးပွဲ ဟူ၍ အနည်းဆုံး (၃)ပွဲ
ပြင်ရမည်။ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျော
(၃)ဖီးစီ၊ အလင်းတိုင်၊ ကွမ်း၊
နံ့သာတိုင် စသဖြင့် လုပ်နေကျ
ပုံစံများအတိုင်း သတ်မှတ်ကာ
လျှာဒါန်း၍ ယင်းပွဲများရှေ့၌ စီရင်ရပါ
မည်။

စီရင်နေချိန်

ဆေးတောင့် ပြုလုပ်နေခိုက် အစ
မှအဆုံးတွင် "ဥံ၊ စိန္တာတိတိ
သွာဟံဟံ" ဟူသော ဂါထာမန္တန်

ကို ရွတ်ဆိုနေရပါသည်။
ထိုနေ့ အစီအရင်ဆေးတောင့်
ဖြစ်သည့် အချိန်မှစ၍ (၉)ရက်တိတိ
"သမ္မုဒ္ဓေါတောတော်" ကို တစ်နေ့
(၁၀၀၀) ရွတ်ပွားပူဇော်ရပါမည်။
ရက်စေ့လျှင် သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတောင့်
တကယ်ဖြစ်၍လာပြီး နေ့နံ အသံ
ပြုနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း လက်ထွေ
သိလာရပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ရန်များ

ဤဆေးတောင့်ကို မည်သည့်
နေရာမဆို ယူဆောင်သွားနိုင်သော်
လည်း နေအိမ်၌မှ ဘုရားဆေး
တစ်နေရာ၌သာ ထားရမည်။
အခြား မည်သည့်နေရာမှ မထား
အပ်။

ဆေးတောင့်ကို ကိုင်ဆောင်ထား
ချိန်၌ ပုဆိုးလုံချည် ဦးခေါင်းပေါ်
မှာ တင်မထားရပါ။

အသုဘအိမ်မှ ထမင်း၊ ပါး၊
အစားအစာ မစားရပါ။

စီရင်သင့်သော ကာလ

မည်သည့်လတွင်မဆို ထမင်း
ပိုင်းတွင် စီရင်ရပါမည်။ ထမင်း
အကျ ဆိုရပါမူ...

မြန်မာလတစ်လ၏ လဆန်း(၈)ရက်
လပြည့်ကျော်(၇)ရက် အကြား
စီရင်ပါ။

မြန်မာလများ၌ တန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်
လတွင် စီရင်နိုင်ပါက ပို၍ ပြုနိုင်
ထိရောက်ပါလိမ့်မည်။

၂ - ဝဠာကျော် (ဂဇာရီ)
၂ - ဝဠာကျော် (ဂဇာရီ)

▲ ကြွက်နှစ်ဖွား
မတော်တဆ
ထိခိုက်ဒဏ်ရာခြင်း ဂရုစိုက်ပါ။
ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်စကားတင်းဆိုသူ
ပါပေါက်နိုင်သည်။

ယုဂ္ဂဒေဝီ
(Hu Jin Zhi)

လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍
ကျေးအမြတ် ရရှိတတ်သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏
သာရေး၊ နာရေးကိစ္စအတွက် ငွေကုန်လှုပ်ပမ်းဖြစ်ရကိန်း
ရှိသည်။

▲ မြွေနှစ်ဖွား
အလုပ်အကိုင်ရာထူး တိုးတက်
နိုင်သည်။ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
စကားစကား ကြားသိရတတ်
သည်။

ရုပ်ဝေပြည်ပစီးပွားလုပ်ငန်း အကျိုးပေးသည့်ကာလ
ရှိသည်။ ဆီးနှင့်ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ
ပျောက်ကာကွယ်ပါ။

▲ ကျားနှစ်ဖွား
လုပ်ငန်းစီမံချက်၊ အကြံ
အစည်များ အောင်မြင်နိုင်
သည်။ ချစ်မှုရေးရာတွင် အချစ်
သစ်တွေ့ဆုံရကိန်းရှိသည်။
ကြွေထည်မြေထည် ပစ္စည်း
များ အကျိုးပေးထက်သန်
ကာလဖြစ်သည်။ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း
တတ်သည်။

▲ လှံနှစ်ဖွား
လုပ်ငန်းအောင်မြင် ကြိုးပွား
ကာလချိန်ဖြစ်သည်။ လူချစ်
ပျော်ပေါများ၍ မျက်နှာပွင့်လန်း
ပါပေါက် ပစ္စည်းများနှင့်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ပုဂံပွင့်တို့၏

ကံကြမ္မာ

အကျိုးပေးနိုင်သည်။ အိမ်၊ ခြံမြေအသစ် မွမ်းမံရတတ်
သည်။ သွားနှင့်ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ဂရုစိုက်
ကာကွယ်ပါ။

▲ မြင်းနှစ်ဖွား
နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်
မားလာမည်။ ဖိမ်ခံပစ္စည်း
ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ရေနှင့်ရေထွက်
ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။
အမျိုးသားများသည် သား
သမီးအတွက် ဂုဏ်တက်၍ အမျိုးသမီးတို့မှာ ခင်ပွန်း
သည်အတွက် ဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူရတတ်သည်။

▲ နွားနှစ်ဖွား
ငွေကြေး လိမ်လည်လှယက်
ခြင်း ခံရတတ်သဖြင့် သတိ
ပိုရိယထားပါ။ သောကမဂ္ဂဇာ
သော ငွေကြေးများနှင့် ပတ်
သက်မိ၍ ငွေကြေး ဆုံးရှုံးနိုင်
သည်။

ကြေး သံ၊ ဒန် စသည့် သတ္တုပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်းဝေဒနာ သတိပြုကာ ကွယ်ပါ။

▲ နဂါးနှစ်ဖွား

ငွေကြေး လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းမည်။ စုဆောင်းထားသောငွေကြေးများဖြင့် အလှူအတန်းပြုလုပ်ဖြစ်မည်။

ထိဆုငယ်ကလေးများလည်း ပိုင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။ စားသောက်ရန်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ အူမဆိုင်ရာဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ကာကွယ်ပါ။

▲ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်ရကိန်းရှိသည်။ ထီးခမောက်၊ ဦးထုပ်စသည့် ဦးခေါင်းထက် အသုံးအဆောင်များ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

စက်အပိုပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိမည်။ အရေပြားတွင် ဖြစ်တတ်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။

▲ မျောက်နှစ်ဖွား

အတွေ့အကြုံ မဟုတ်တတိုးပွားသောကာလ ဖြစ်သည်။ မရောက်ဘူးသေးသော နေရာဒေသများသို့ အလည်အပတ် သွားရကိန်း ရှိသည်။

စက္ကူနှင့်အထည်အလိပ်များ အကျိုးပေးသောအချိန် ဖြစ်သည်။ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

▲ ကြက်နှစ်ဖွား

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ ကြုံဆုံတွေ့မြင်ရတတ်သည်။ စိတ်ပျက် အား

လျော့နေတတ်သဖြင့် လက်တွေ့ကျသော လုပ်ငန်းများတွင်သာ အာရုံစူးစိုက်နေသင့်သည်။ သစ်ဝါကြို သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။

● ခွေးနှစ်ဖွား

မိန့်ပျားကာလ ဖြစ်သည်။ နှုတ်မူလက်မှု အတတ်ငယ်များကြောင့် ငွေကြေးတိုတိုတွာထွာ မကြာခင် ဝင်လာတတ်သည်။

ရွှေငွေလက်ဝတ်တန်ဆာပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရနိုင်သည်။ အမျိုးသားများ လိင်အင်္ဂါဆိုင်ရာဝေဒနာ သတိပြုပါ။

● ဝက်နှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည် လျော့ပါးသွားမည်။ တစ်နယ်ရပ်ဝေး ရောက်နေသူတို့မှာ ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်ဖွယ်ရှိသည်။

စွမ်းအင်လောင်စာ၊ မီးဖိုဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် အပူပေးသောကာလဖြစ်သည်။

ဤလ၌ ကံဇာတာနိမ့်ပါးနေသူတို့သည် ကောက်ညှင်းဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့် စားဖွယ်တစ်ခုခုကို သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား စနေနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် လှူဒါန်းပေးပါ။ အသိုးများလျော့ပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

(၁)

ရှေ့ပေါ်ကျွန်းသာသနာ့နယ်မြေသို့ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ(၂၄) ရက်...

ဤနေ့ရက်နှင့် ဤခရီးသည်များသည် ဤနေ့ရက်အား အရွှေ့ပြောင်းကြီးတပ်ခု ဖြစ်သွားစေခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူး အထူး...အထူး... ဝင်ရပ်ည့် ဦးနိုင်ဝင်း(ရွှေဘိုခရိုင် မြေစာရင်းဦးစီးမှူး)၏ လက်တွဲပေးခြင်းဖြင့် ပထမအကြိမ် ရှေ့ပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင်ကျောင်းတော် သာသနာ့နယ်မြေသို့ တွေ့တော်ကြုံခဲ့ စာရေးသူ လိုက်ပါခဲ့ရခြင်း ချစ်ခဲ့သည်။

အစိုးအသား မကွယ်မဂုဏ် ဝန်ခံမှုဖြင့် ထိုစဉ်က ဘုရားမေ့ တရားမမှားကာ အရက်ကို စာရေးသူ မလွန်အကျွံ သောက်ကြူးနေချိန် ဖြစ်၏။

ဤခရီးအပေါ် မွန်မြတ်သော အာသာရေး အသိစိတ်ဖြင့် လိုက်ပါပေးခြင်း မဟုတ်ဘဲ မဒေသန္တရ မဟုတ်ဘဲ ခင်ပေါ့ပေါ့ ခင်ပွန်းပြီး နောက်ပြီးဆွဲ ခရီးဖော် ဖြစ် မယောင်မလည် လိုက်ပါပေးခြင်းသာဖြစ်၏။

ဤခရီးတွင် ဦးနိုင်ဝင်းက အဖွဲ့ဝင်ဆောင် ဦးခိုလ်(ရွှေဘိုခရိုင် မြေစာရင်းဦးစီးမှူး)၊ ဦးခိုလ်(သာစည် မမှတ်မိတော့ပါ။) စာရေးသူတို့ ခရီးသွားဖော် များပက် လေးယောက်အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။

196A, June, 2018.

ရှေ့ပေါ်ကျွန်း အကျွမ်းပြု

[မှတ်ချက် ။ ဘုရားဖူးလာကြသော ကားများပေါ်တွင် အရက်နှင့် သားငါးများ(ထမင်းချိုင့်ထဲမှ အသားဟင်း) ပါလာခဲ့ပါက ကားစက် ချို့ယွင်းတတ်ကြောင်း၊ ခရီးဖင့်နွဲ့ တတ်ကြောင်းကို ဦးနိုင်ဝင်း ပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူ]

နဂါးနှစ်ဖွားမြင်ခြင်း ၂၀၁

(၂)

ထူးခြားသော ဘာသာရေးပုံစံများ

ရွှေပေါ်ကျွန်း ရောက်သောနေ့မှာပင် "ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး နေ့လယ်(၁)နာရီတွင် ကန်တော့ခံထွက်မည်" မင်္ဂလာဦးသတင်း ရလိုက်သည်။ ရောက်မဆိုက် သုတ်ပျာသုတ်ပျာနှင့် ရေခိုးချိုးပြီး ထမင်းကျွေးရုံတွင် သားသတ်လွတ်ဟင်းနှင့် ထမင်းဝင်စားကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအဝန်း အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ လာရောက်လှူဒါန်းကြသော ဟင်းသီးဟင်းရွက် အမောက်နှင့် ဆန်အိတ်အပြည့် တင်ထားသော သုံးတန်ကားကြီးများကို ကျွေးရုံအနီး ရိက္ခာအိတ်အိတ်တွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

ထမင်းစားရာတွင် ကြေးစွန်းကို ညာလက်နှင့်ကိုင်၍ ဟင်းကို ကော်ခပ်သုံးဆောင်ရသော ဓလေ့တစ်ခု(အစဉ်လာတစ်ခု) ရွှေပေါ်ကျွန်းကျွေးရုံတွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရ၏။

ထမင်းစားပြီး ဓမ္မသာလာဆောင်သို့ လာခဲ့ကြသည်။ နယ်ပေါင်းစုံမှ ဘုရားဖူးလာကြသော ဧည့်သည်တော် ငါးရာနီးပါး ဓမ္မသာလာဆောင်တွင် စုစုဝေးဝေး တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုစဉ်က ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာ့ ရေစီးကြောင်းက အရှိန်အဟုန်နှင့် စီးမြောနေပုံရသည်။

ဆီ၊ ရေ၊ ဆား၊ ရေမွှေးပုလင်းနှင့် ပုတီးများ စာရေးသူတို့ ဝယ်ပြီး မိမိနာမည်နှင့် မြို့အမည်ကို ပုလင်းများပေါ် ရေးကပ်လိုက်သည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးမည့် ကုလားထိုင်ရှေ့တွင် စားပွဲခုံများ ဆက်ခင်းထားသည်။ စားပွဲများပေါ် ဆရာတော် သိဒ္ဓိတင်ပေးရန် စားပွဲများနှင့်အပြည့် ဆီ၊ ဆား၊ ရေ၊ ရေမွှေးပုလင်းနှင့် ပုတီးများအား ဘုရားဖူးများမှ ကြိုတင် တင်ထားနှင့်ကြသည်။

စာရေးသူတို့လည်း အများနည်းတူ ဆီ၊ ရေ၊ ဆား၊ ရေမွှေး ပုလင်းများ စားပွဲပေါ် ဝင်ရောက်၍ တင်ထားလိုက်သည်။ မြို့အမည်နှင့် ဘုရားဖူးလာသည့် လူဦးရေ စာရင်းစာရွက်အား ဦးဝင်းနိုင်မှ ဦးသန်းအောင် (ရွှေဘို)ရွှေပေါ်ကျွန်း ဝေါပကလူကြီးလက် ပေးအပ်ခဲ့သည်။

စားပွဲများရှေ့တွင် ထုံးဖြူမွှေးမွှေးနှင့် ဝါးရာဖေတ် ကာထားသည်။ ဝါးရာဖေတ်ရှေ့တွင် အနီရောင်ကတ္တီယိုကော်စောခင်း၍ လှူလျှောက်လမ်း ပြုလုပ်ပေးထား၏။

မကြာမတင် ဆရာတော်ကြီး ကြံချီနေရာယူ၍ စားပွဲများပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ် သိဒ္ဓိတင်ပေးပြီးနောက် ဦးသန်းအောင်(ဝေါပက)မှ မြို့အမည်များကို အစဉ်တိုင်းခေါ်၍ ဆရာတော်အား လမ်းလျှောက်ပုံစံဖြင့် အနီးကပ် ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြရန် မြို့နယ်အသီးသီးမှ ဘုရားဖူးများအား "ခိုက်"ဖြင့် ခေါ်နေပါပြီ။ 'တောဝါကြီး' ပိုးကုတ် စက်ကိုင် မြစ်ကြီးနား' ရွှေတို'...

"ရွှေဘို"ဟု ခေါ်လိုက်သည်နှင့် စာရေးသူတို့ နေရာယူလိုက်သည်။

ဦးနိုင်ဝင်း၊ စာရေးသူ၊ ဦးပိုလ်၊ ဦးပိုလ်သားတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် စီတန်းပြီး မြစ်ကြီးနားဘုရားဖူးကျွန်းနောက်မှ ဝင်ရပ်လိုက်ကြသည်။ ဘုရားဖူး သူထုပရိသတ်ကြီးတန်းလမ်းလျှောက်၍ ဆရာတော်ကြီးအား အနီးကပ် ဖူးမြော်နေကြပါပြီ။

စာရေးသူတို့ရှေ့မှ လူတန်းကြီးသည် ရှင်လောင်းလှည့်သလိုမျိုး တအိအိနှင့် ရှေးတိုးလိုက် ရပ်တန့်လိုက်နှင့် ခရီးမတွင်သလို ဖြစ်နေပုံ ဆရာတော်ရှေ့ အမြန်ရောက်ပုံ ဆန္ဒတွေ့ စောနေမိပါသည်။

(၃)

ပဋ္ဌာန်းဆက်တစ်ဆူ၏

အထောက်အပံ့

ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် မြစ်ကြီးနားဘုရားဖူးများနောက်မှာ စာရေးသူတို့ ကပ်လိုက်လာခဲ့သည်။ မြစ်ကြီးနားအဖွဲ့ လွန်သည်နှင့် ဆရာတော်ရှေ့မှောက် ဦးနိုင်ဝင်း ရောက်လာသည်။

အသားတော် ညိုမှောင်ပျောက် ခန္ဓာကိုယ်သွယ်လျှလျ လေးလေး ကျကျ မျက်နှာနှင့် ထူထဲမာမာ မျက်ခုံးအစုံတွင် ဖြူရောင်တောက်စွက်နေသည့် မျက်ခုံးမွှေးမျှော်သတိထား တွေ့လိုက်ရသည်။ စကားမပြောဘဲ မျက်လွှာမျှ ကန်တော့ခံနေ၏။

ဦးနိုင်ဝင်း အနီးကပ် ကန်တော့ပြီး ရှေ့တိုးသွားသည်နှင့် ဆရာတော်ရှေ့မှောက် စာရေးသူ ရောက်လာ

သည်။ လက်အုပ်ချိမ်း၍ ဆရာတော်ရှေ့မှောက် ဦးနိုင်ဝင်းမှ စာရေးသူ ပခုံးဆုပ်ကိုင်၍... 'ထည်ထက်ကဆော့ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဘာသာယာပီတုရာ' ဒီကို ငါးခေါက်တိတိ ရောက်ပြီပဲဦး တပည့်ထော်နဲ့ အခု ငါ့ကတဲ ကန်တော့က အငြိမ်းစား ဘာလုပ် ဦးသန်းဖောကတော့ ခုမှ ရောက်ပုံတာပဲ ဘုရား' ဟု ဦးနိုင်ဝင်းမှ ဆရာတော်အား ရှေ့ထောစား လျှောက်တင်လိုက်

သည်နှင့် မျက်လွှာချထားရာမှ မထင်မှတ်ဘဲ ဆရာတော် မျက်လွှာပင့်၍ "စူး"ခနဲ စာရေးသူအား ကြည့်လိုက်သည်။ ဆရာတော်အကြည့်က သံလိုက်ဓာတ် ပါပုံရသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွှေးညင်းများ ထ၍ ခေါင်းနားပန်း ကြီးသွားသလားဟု ထင်လိုက်ရ၏။ ဆရာတော်မှ... 'ဦးသန်းအောင် ကန်တော့ခံပြီရင် ဒီ ဒီယကာကို ကျုပ်ကျောင်း ခေါ်ခေါ်

ဟု ယတိပြုတ် အပိန်ချိုလိုက် သဖြင့် စာရေးသူ နာမည်စား၊ စာရွက်ပေါ် ဦးသန်းအောင် ရေးမှတ် ယူထားလိုက်သည်။

ထင်မထားသော ဆရာတော် မိန့်မှာစကားကြောင့် စာရေးသူတို့ မှင်တက်မိကာ ဝမ်းသာပီတိများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။

စာရေးသူတို့ ရှောင်ကြဉ်ရေး ဌာနတက်တရွေရွေနှင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ အရက်၊ မူးယစ်ဆေးဝါး၊ ခြေလေးချောင်းသား၊ လောင်းကစား တို့ကို မိမိတို့ ဆန္ဒသဘောအရ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဖြစ်သည်။ လုံးဝ မရှောင်လိုလည်း ရသည်။ အတင်းအကျပ် မစေခိုင်း။ မရှောင်လည်း အပြစ်မရောက်။

ထိုစဉ် ဆရာတော်မှ ရှောင်ကြဉ်ရေးကိုစွဲပေါ် သစ္စာကြီးနှင့် ကိုင်တွယ်နေချိန်ဖြစ်၍ ကတိသစ္စာ မျက်ကွက်ချိုးဖောက်သူများ ကြီးလေးသည့် ဘေးဒုက္ခများ ဒက်ထိ ကျရောက်နေချိန်ဖြစ်၏။

သို့ဖြင့်... စိတ်နိုင်၊ စိတ်ခိုင်မှ ရှောင်ကြဉ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ရန် သတိပေးစကား အထပ်ထပ်ကို စာရေးသူအား ဦးနိုင်ဝင်းမှ ကြိုတင်၍ စေတနာဖြင့် ပြောထားနှင့်ပါသည်။

မိမိ ရှောင်လိုသည့် အလုံးစုံကို ဖြစ်စေ၊ တစ်မည်၊ နှစ်မည်ဖြစ်စေ လျှင်နိုင်သည်။ တစ်လ၊ နှစ်လ လျှင် မရ။ အနည်းဆုံး သုံးလတော့ လျှင်ရမည်။ စိတ်ပြတ်၊ ကိုယ်ပြတ် ယုံကြည်မှုအပြည့်နှင့် စာရေးသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှောင်ကြဉ်ရေး အားလုံးကို လျှော့ခဲ့ပါသည်။

[မှတ်ချက်။။ ထိုစဉ်က သစ္စာပျက်သူများ အထိခိုက် များလာသဖြင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားချက်အရ နောက်ပိုင်း သစ္စာကြီးမှ ဖြေလျော့၍ မေတ္တာကြီးသို့ ဆရာတော် ပြောင်းလဲကိုင်တွယ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ]

(၄)

ဆရာတော် ဒီဂျစ်သည့် သိဒ္ဓိဝင် ပစ္စည်းများ

ကန်တော့ခံ မွှာရုံတွင် တစ်စတစ်စ လှူပရိသတ်များ နည်းနည်း သွားသည်။ မြေကေ များစွာ ကျယ်ပြောသော ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာ့ကုန်းမြေအတွင်းမှ ဘုရားများဆီသို့ နတ်ကွန်းများဆီသို့ အစုဖွဲ့လိုက် ကိုယ့်အစီအစဉ်နှင့်ကိုယ် သွားလာလှည့်ပတ် ပူးမြော်ရန်ဖြစ်၏။ နေရာတိုင်း ခြံမြဲခြံမြဲသည့် ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်စည်ကားကား ဖြစ်နေသည်။

ဘုရားအဆူဆူ၊ တည်းခိုဆောင် အမြောက်အမြား၊ တန်ဆောင်း ပြာသာဒ် အပုံဖုံဖြင့် ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာ့မြေက စည်ဝေလျက်ရှိ၏။

သစ်၊ ပါး ရှားပါးသော ဤ လွင်တီးခေါင်ရပ်ဝန်းတွင် အံထင်ကရ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော သစ်သား (အသားထည်) ဘာသာရေးဗိမာန် အဆောက်အအုံကြီးများကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် စာရေးသူ အံ့သြတကြီး ဖြစ်မိခဲ့ပါသည်။ သိဒ္ဓိတင် ပစ္စည်းများအား သွားယူနေစဉ်...

ကျွန်ုပ် ဦးသန်းဖေနှင့်အဖွဲ့ ဆရာတော် ဘုရားကျောင်းသွားဖို့ အသံကြားရာ နေရာသို့ ကြွခဲ့ကြပါသည်။ ဟု ဦးသန်းအောင်မှ "မိုက်" ဖြင့် စာရေးသူတို့အား ခေါ်လိုက်ပါသည်။ ဦးနိုင်ဝင်းမှ...

အဟာဆိုတုန်းက ကျွန်ုပ်က ခရီးသွား ခေါင်းဆောင် ခုတော့ ဦးသန်းဖေက ကျုပ်တို့ရဲ့ ရှေ့ဆောင်သူ ခင်ဗျားကျောင်း ကျောင်း ဘယ်တုန်းကမှ ရောက်ခဲ့ မကြုံခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ကျောင်း ရောက်ဖူး သော့မှား ခင်ဗျားကို ခေါ်မိတာ ကျုပ်တို့ အဖို့တော့ ယောအကျိုးယူကြတယ်နဲ့ ရသွားပြီဗျ်။

ဟု ဦးနိုင်ဝင်းမှ အရိုးခံစကားဖြင့် ဝမ်းသာအလဲ ပြောလိုက်ပါသည်။ စကားပြောရင်းဆိုရင်း ဦးသန်းအောင်ရှိရာ စာရေးသူတို့ ရောက်လာကြသည်။

ဦးသန်းအောင်မှ ခရီးဦးကြိုပြုပြီး စာရေးသူတို့အား ဆရာတော်ရှိရာ ကျောင်းသစ်ခမ်းသို့ လမ်းပြခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ ဆရာတော် ရောက်စက သီတင်းသုံးနေထိုင်လာခဲ့သော သုံးပင်၊ နှစ်ပင် ပျဉ်ထောင် ပျဉ်ခင်း စေတီတော်တော် ကျောင်းသစ်ခမ်းလေးတွင် အခြေမပျက် ပကာသန မဖက်ဘဲ ဆက်လက် နေထိုင်ဆဲ ဖြစ်၏။

ကျောင်းသစ်ခမ်းရှေ့ မြေကွက်လပ်ပေါ်မှ ကြိမ်စားပွဲအနီးရှိ ကြိမ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် စက္ခုဂုဏ်ခြေချ၍ ဆရာတော် ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူသည်။

ဆရာတော်နှင့် အနီးဆုံး မြေပေါ်တွင် စာရေးသူ ပုဆစ်တုပ်ပြီး နေရာဝင်ယူထိုင်လိုက်သည်။

စာရေးသူဘေးတွင် ဦးနိုင်ဝင်း၊ ဦးနိုင်ဝင်းနှင့် ကပ်လျက်က ဦးဗိုလ်၊

ဦးဗိုလ်အနီးတွင် သူ့သား ဝင်ထိုင်ပြီး... ထိုခြင်းငါးပါးနှင့်အညီ ဆရာတော်အား ရိုက္ခီးစွာ ဦးချက်နီတော့ လိုက်ကြသည်။

စာရေးသူတို့အား တစ်ခွက် တစ်ပါဒသော စကားကိုမျှ ဆရာတော် မမိန့်ကြား။ မျက်လွှာချ၍ ထိုင်နေတော်မူ၏။ စိုးထင်စွာ နှစ်ခွက်အား အရိပ်အခြည်တစ်စာရေးသူတို့ အသံတိတ်ငြိမ်စွာ စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြ၏။

ခဏအကြာမှ ကြိမ်စားပွဲတွင် တင်ထားသော နွားနို့ဖန်ခွက်တစ်ခွက် ဆရာတော် ယူ၍ စာရေးသူကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ မပြောမဆို ဆရာတော် ပေးသော နွားနို့ခွက်အား ယောင်နုနှင့် မပျော်ယူလိုက်ပြီး လက်နှင့် ကိုင်ထားပြီး ဦးနိုင်ဝင်းမှ...

'သောက်လိုက်... သောက်လိုက်... ကျွန်တော်တို့ဘက်အား ဟု စာရေးသူ၏ "နား" နားထဲမှ ချွတ်ချွတ်ညှစ်ညှစ် လေးသံဖြင့် မျက်လှည့် လိုက်မှ သတိဝင်လာပြီး နွားနို့ခွက်ကို ခနဲ ခနဲ သောက်လိုက်သည်။

တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မပျော်ကြဘူးသေးသော နွားနို့ဖန်ခွက်ထူးထူးကဲကဲအား ရင်လှည့် ခံစားလိုက်ရပြီး စိတ်ခံစားမှုမှ လွတ်လပ် ပေါ့ပါးသွားသလို သဘောပျက်စရာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

သတိပြန်ဝင်လာမှ နွားနို့ခွက်အား ဦးနိုင်ဝင်းဘက် ပေးလိုက်သည်။ ဦးနိုင်ဝင်းမှ အောင် သောက်ပြီး ဦးဗိုလ်မှ ပေးလိုက်၏။ လက်ကုန်များကို ဦးဗိုလ်သားမှ အပြတ်ရုပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ နွားနို့ဖန်ခွက်

သည်နှင့် ဆရာတော်မှ ပါကင်ဖွင့်ပြီး သား ငါးသုံးလုံး (TRIPLE FIVE) စီးကရက်တစ်ဘူး စာရေးသူထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

စီးကရက်ဘူးတွင် ဆေးလိပ် ဖွစ်လိပ်သာ ပါသည်။ စီးကရက်ဘူးအား စာရေးသူ ခပ်တွေ့တွေ့ ကိုင်ကြည့်ပြီး ဦးနိုင်ဝင်းအား လေသံတိုးတိုးဖြင့်...

ဦးနိုင်ဝင်း ကျွန်တော်က ဆေးလိပ်ဖွတ်ထားတာပျံ့ ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဦးနိုင်ဝင်းမှ...

'တစ်လိပ်ယူသောက်လိုက်၊ ဆရာတော် သိဒ္ဓိတင်ထားတာ၊ ခင်ဗျား ကုသိုလ်ထူး လို သောက်ခွင့်ကြတာ

ဟု ပြောပြီး သူ့အပေါ်အကျီ ဝတ်မှ ဝက်(စ်)မီးခြစ်လေး ထုတ်၍ စာရေးသူအား ပေးလိုက်သည်။ ထိုင်ခုံပေါ်နေတော့ဘဲ စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိဖွာရှိုက် သောက်လိုက်သည်။ ပြောမပြန်သော ယုကဲသည့် စီးကရက် အနီးအငွေ့ မရသာ အထွတ်အမြတ်ကို သောက်သုံးခွင့် ရလိုက်ပါသည်။

ကျွန် စီးကရက်တစ်လိပ်အား ဦးနိုင်ဝင်းအား ပေးလိုက်သည်။ တစ်ဖွာ၊ နှစ်ဖွာ ဖွာပြီး ဦးဗိုလ်ဘက် ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ဦးဗိုလ်မှ ဆင့်တင်သလောက် သောက်ပြီး သူ့သားအား လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ဖင်စီခံ မီးလောင်သည် အထိ ဦးဗိုလ်သားမှ အားပါးတရ စီးကရက်လက်ကျန်ကို သောက်ပစ်လိုက်ပါ၏။

ဆေးလိပ် သောက်ပြီးနောက် ကြိမ်စားပွဲပေါ်မှ ဘဲညှပ် ဖန်တုံးလေး ခု ပေးထားသော (၄၅)ကျပ်တန် နွားနို့ဖန်ခွက်တစ်ခွက် ဆရာတော်မှ ယူ၍ စာရေးသူအား ကမ်းပေးလိုက်

ပြီး... 'ဒီနေ့ ကုန်အောင် သုံးလိုက်ကြ' ဟု ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ ဘုရား' ဟု အားလုံး တိုင်ပင်ထားသလို လျှောက်တင်လိုက်ကြသည်။ ဆရာတော်မှ ရွှေရောင်အတီ ဝင်းမှည့် နေသော ပဲနီစေ့ခန့်ရှိ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး စာရေးသူအား သီးခြား ပေးလိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်အနီး ပုဆစ်တုပ် ထိုင်နေသော ဦးသန်းအောင်ဘက် ဆရာတော်မှ လှည့်၍...

'ဦးသန်းအောင် ဒီနေ့သေ နတ်ကျွန်း ပို့ယုံ နတ်ရုပ်ဆွာကို ထီးဖြူ လိုက်ဖို့ ဖေဖို့ ဒီ... အာလေးသောက်ကို ထီးဖြူ လေးလက် ပေးလိုက်ပါ။

နက်ဖြန်ပုနက် အရုဏ်တက်မှာ ရွှေပေါ်ကျွန်းချောင်းကနေ ခြင်္သေ့ကြီးနှစ်ကောင် ထိ သန်ရှင်ရေလုပ်ဖို့ တံမြက်စည်း လေးချောင်းလဲ ပေးလိုက်။ အဲဒါတွေ ပြီးရင် ဦးသန်းဖေကို ကန်တော့ပွဲ ဆယ်ပွဲ အပ်လိုက်ပါ။

ဟု ပြောပြီး ဆရာတော် ကျောင်း သစ်ခမ်းပေါ် ပြန်လည်ကြွချီသွားပါသည်။

[မှတ်ချက်။။ သခင်စိုးလှကြီး ရုပ်ပုံပါသော (၄၅)ကျပ်တန်နှင့် ဆရာဝံ ပုံပါသော (၉၀)ကျပ်တန် ငွေစက္ကူများကို ပြည်သူပိုင် မသိမ်းခဲ့ပါ။ (၄၅)ကျပ်နှင့် (၉၀)ကျပ်တန်တို့ကို ဘဏ်မှ အသွင်း ခံပြီး ယင်း ငွေစက္ကူများအား ပြန်လည်ထုတ်ပေးခြင်း မပြုတော့ပါ။ စာရေးသူ]

(၅)

ကန်တော့ပွဲ ဆယ်ပွဲ အပ်နှံခြင်း စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များရှိရာ မရန်း

ပင်ကြီးတောက်သို့ ဦးသန်းအောင် ရေထောင်၍ စာရေးသူတို့အား ခေါ်သွားသည်။

'ဦးသန်းဖေ ဘာပေးသလဲ' ဟု ဦးသန်းအောင်မှ မေးလိုက်သည်။

'ကြာသပတေးသားပါ'

'အေး... ကြာသပတေးသားဆိုရင် ဘယ်အချိန်ယုံ ကန်တော့ပွဲပွဲကြာ သပတေးနေ့ စတင်ရယ်။ တစ်ပွဲ တင်ရင် ကိုးရက်... ဆယ်ပွဲဆိုတော့ ရက်ကိုးရက် ဆုံးပဲလို့တင်ရယ်။ ကြားထဲ ရက်ပျက်ပျက် ပျက်သွားရင် ကန်တော့ပွဲကို တစ်ကနေ ပြန်စပြု။ ဦးသန်းဖေ လုပ်နိုင်ပါလား... စိတ်ရှေ့ ခိုင်လုံလား'

ဟု ဦးသန်းအောင်မှ အမေးရှိလာ ပါသည်။ ဦးသန်းအောင် အမေးအား တွန့်ဆိုင်းမနော့ဘဲ...

'ကျွန်တော် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ မပျက်မကွက် လုပ်နိုင်ပါတယ်' ဟု စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချ၍ အဖြေ ပြန်ပေးလိုက်ပါသည်။

'ကန်တော့ပွဲယူဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးရင် ဒီစာရွက်ကတော့ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲမှာ ပါဝင်ရယ် ပစ္စည်းအပယ် ဒါကတော့ ကန်တော့ပွဲရဲ့ မနက်တိုင်း ရွတ်ဆိုရယ် ဂုဏ်တော်တွေ။

ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဘာသာရေးပေါ် အဆော် လေးအားနည်းနေလို့ လွယ်လင့်တကူ ရွတ်ဆိုဖူးပျားနဲ့ ဖယ် ဂုဏ်တော်တွေ ကို ဆရာတော် လျှော့ပျိုးပြီး ရွှေပေး ထားတာ

ဟု ပြော၍ စာရွက်နှစ်ရွက် လှမ်း ပေးလိုက်သည်။ စာရွက်များအား ယူကြည့်လိုက်သောအခါ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ရမည့် (သွည်း အမည်) စာရင်းမှာ...

၀။ အနီးထိ တစ်လုံး (အနားကင်း) ကြက်ဖြူ ကောင်းကောင်း၊

၂၂ ငှက်ပျောသီချင်းပုံစံ (ကသံငှက်ပျော)
၃၂ သပြေသုံးခက် (သို့မဟုတ်) သပြေသုံးဆယ်
၄၂ အမွှေးတိုင် တစ်ထပ်
၅၂ ဖယောင်းတိုင် တစ်ထပ်
၆၂ ယိုးဒယားတူ သုံးကတော့ (သုံးကတော့
ပေါင်း "၁၀" ကျပ်သားခန့်)
၇၂ လက်ဖက် သုံးကတော့ (သုံးကတော့
ပေါင်း "၁၀" ကျပ်သားခန့်)
၈၂ ပေါက်ပေါက် သုံးကတော့ (သင့်တော်
သော ပမာဏ)

၉၂ စက္ကယီးဖြူ တစ်လက်
[မှတ်ချက် ။ ။ ကြာသပတေး
နေ့မှ စတင်ကန်တော့ပွဲတိုး ရက်
ကိုးဆယ်(သုံးလတ်တီ) ရက်ပျက်
မရှိစေရ။ ပျက်ကွက်ခဲ့ပါက
ကန်တော့ပွဲ တစ်မှ ပြန်စတင်ရ
မည်။]

ကန်တော့ပွဲတိုးပြီး နံနက်ပိုင်း
လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စများ

- ၁။ ဘုရားကန်တော့
၂။ ငါးပါးသီလံယူ
၃။ (က) သရဏကံလုံးပီး
(နှုတ်ဖြင့် ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို)
(ခ) ဂုဏ်တော်ကိုးပီး
(နှုတ်ဖြင့် ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို)
(ဂ) ကြာသပတေးသား ကံပွင့်ဂါထာ
(နှုတ်ဖြင့် ကိုးခေါက်ရွတ်ဆို)
(ဃ) လိုရာဆုတောင်း

ကန်တော့ပွဲရှေ့တွင် နေ့စဉ်
နံနက်တိုင်း ဤသုံးချက်ကို မပျက်
မကွက် လုပ်ဆောင်ရမည်။
[ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်]
[မှတ်ချက် ။ ။ ကန်တော့ပွဲ
ထိုးရာတွင် ငှက်ပျောနှစ်ဖီးကိစ္စ
အား မရှင်းလင်း၍ မေးကြည့်ရာ
ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်မှ ဘုရား
စင်တွင် ညောင်ရေအိုးသုံးလုံး
အစား တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်များအား
နှစ်လုံးသာ တင်ခိုင်းသည်ကို
၂၀၆ နဂါးရွာရေခင်းခြေစံပုဂ္ဂိုလ်

တွေ့ရကြောင်း ဦးသန်းအောင်မှ
သူ့အတွေ့အကြုံကို ရှင်းပြပါ
သည်။ စာရေးသူ]
ဆရာတော် မိန့်မှာသော စကား
အတိုင်း ညနေပိုင်းတွင် လုပ်ငန်း
ကိစ္စများအား စာရေးသူတို့ မပျက်
မကွက် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ
၏။

နောက်နေ့ အရက်တက်သည်
နှင့် အိပ်ရာမှ စောစောထ၍ ရွှေပေါ်
ကျွန်းချောင်းမှ ခြင်္သေ့ကြီး
နှစ်ကောင်ထိ တံမြက်စည်း ကိုယ်စီ
ဖြင့် ချွေးထွက်သံယို ဖြစ်သည်အထိ
သန့်ရှင်းရေးများ ကုသိုလ်ယူ ပြုလုပ်
ခဲ့ကြသည်။
နေ့ပိုင်းတွင် အပြောကျယ်
လွမ်းမောစရာ ရွှေပေါ်ကျွန်း
သာသနာ့မြေမှ ဘုရားစံသို့ သွား၍
ဆွတ်ပျံ့ကြည့်ဖွဲ့ဖွယ် ဖူးမြော်ခဲ့
ကြသည်။

ဦးနိုင်ဝင်းတို့မှာ လက်ရှိ ဝန်ထမ်း
များ ဖြစ်နေ၍ ရွှေပေါ်ကျွန်းတွင်
အချိန်ဆွဲပြီး ကြာကြာနေမရ။
နောက်နေ့ အမြဲနေရပ် ရွှေဘို၊
ကန်ဘလူ ဌာနေအသီးသီးသို့ ပြန်
ရတော့မည်။

(၆)

ကန်တော့ပွဲ စတင်ပြင်ဆင်ခြင်း
ကန်ဘလူ ပြန်ရောက်ပြီး
ရက်သတ္တပတ်ခန့်အကြာ တစ်ရက်
သော ကြာသပတေးနေ့တွင် ပထမ
ကန်တော့ပွဲကို စတင် တင်နိုင်ခဲ့ပါ
သည်။ အားလုံး အဖုအထစ်မရှိ
အဆင်ချောပြီးတော့ ဦးကျီးခဲ၏။
ဒုတိယ ကန်တော့ပွဲကိုလည်း
အမှားအယွင်း ကင်းကင်းဖြင့် တင်
နိုင်ခဲ့၏။ ထူးခြားမှုများ မတွေ့ရ။
တတိယကန်တော့ပွဲ ကိုးရက်
မြောက် ပြီးဆုံးမည့်နေ့တွင် ထူးခြား

မှုကို စတင်တွေ့ရသည်။
မွေးကင်းစအရွယ် ကြွက်
အကောင်ငယ် နှစ်ဆယ်ခန့်
ကန်တော့ပွဲအနီး ရောက်လာ
သည်။ ပေါက်ပေါက်နှင့် ယိုများကို
စားသုံးခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း လုပ်
မပြုဘဲ ကန်တော့ပွဲ အနီးအပါး
ရစ်ဝဲရစ်ဝဲ လုပ်ကာ ပြန်လည်
ထွက်ခွာသွားကြသည်။

လေးပွဲမြောက် ကန်တော့ပွဲတွင်
ထူးခြားမှုမရှိ။ ငါးပွဲမြောက် စတင်
သည်နေ့က စာတင် အကောင်
သုံးဆယ်ခန့် ကန်တော့ပွဲ ရှိရာထိ
တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် ပျံလာ
ကြသည်။
ကန်တော့ပွဲအား ထိပါးစရာ
ယှက်ခြင်း မပြုဘဲ ကန်တော့ပွဲထိ
တက်လိုက် ဆင်းလိုက် လုပ်၍
လိုက် အပြင်ပျံထွက်သွားကြ၏။

ခုနစ်ပွဲမြောက် တင်ထားပါ။
တွင် အနီနှင့်အဝါ စပ်ကျား
အလတ်စားအရွယ် ငန်းတော်ကျား
မြွေတစ်ကောင် ဘုရားစင်ပေါ်
လျှောခနဲ ဆင်းလာပြီး ကန်တော့
ကို ကိုယ်နှင့် တစ်ပတ် ရစ်ပတ်
အိမ်မကြီးပြတင်းပေါက်မှ ပြုတ်
ဖြည်းလေး တွားသွား၍ ထွက်ခွာ
သည်။

စာရေးသူ မကြောက်မ
ငန်းတော်ကျားမြွေ၏ လှုပ်ရှားမှု
အနီးကပ် ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။
ယုံကြည်မှုအပြည့် ကြိုတင်
အတိဖြင့် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
ကန်တော့ပွဲများကို တလေးတလေး
ဘုရားဆောင်ပေါ်မှ သိဒ္ဓိတင်
ပေးပြီး အနီးအကပ် စေ့စေ့
ပြည့်သော နံနက်ခင်းသို့ ပျောက်
လာသည်။
ဆရာတော် ခိုးမြင့်လိုက်စား
ကန်တော့ပွဲ ဆယ်ပွဲအား တော်

ချောပောစွာ တင်လိုက်နိုင်ပါပြီ။
[မှတ်ချက် ။ ။ ကန်တော့ပွဲ ဆယ်ပွဲ
၈၀ လုံး ငှက်ပျော အမှည့် ညီသည်
ကို တွေ့ရ၏။ စာရေးသူ]
ထိုနေ့က ကောင်းကင်တွင်
ကိပ်လွှာကင်းစင်ပြီး နေသာသော
ပျက်ခင်းဖြစ်၏။ ကန်တော့ပွဲများ
အား စ.လယ်ဆုံး ပြီးဆုံးသွား
ကောင် တင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ လန်းဆန်းပေါ့ပါးသလို ဖြစ်
ရသည်။

ဘုရားခန်းမှ တရုတ်ကပ်မှန်ကို
ကောက်ထွင်း၍ နေခြည်နုက ဘုရား
ထောင်အား မှန်ပျံ့ပျံ့ အလင်းတန်း
များဖြင့် ဖျန်းပက်ပေးထားသလို
ဖြစ်နေသည်။
ဘုရားစင်ပေါ်မှ ဆရာတော်
ပျံတင်ပေးလိုက်သော ဆီ၊ ရေ၊
မုန့်ပွား ပုလင်းများအား ဂရုတစိုက်
ကောက် ကြည့်လိုက်မိသောအခါ
ပုလင်းများအပေါ် အလင်းတန်း
များဖြင့် နှလေးများ တရိုက်ရိုက်
တက်ပျံ့နှင့် ဖြာကျ ပြေးလွှားနေ
သည့်ပုံပုံကို သတိပြုကြည့်မိလိုက်
သည်။

ပုလင်းများအပေါ် အလင်းရောင်
များဖြင့် ပုလင်းများထဲမှ
အလင်းတန်း၏
အလင်းတန်းနှင့် လှုပ်ရှားနေသည်ဟု
ထင်မိခဲ့၏။
အောက်ပိုင်း စိတ်ထဲ သင်္ကာ
အထိသလို ဖြစ်လာကာ ထိုင်ရာမှ
ဘုရားဆောင်ပေါ်မှ သိဒ္ဓိတင်
ပေးပြီး အနီးအကပ် စေ့စေ့
ပြည့်သော နံနက်ခင်းသို့ ပျောက်
လာသည်။
ဆရာတော် ခိုးမြင့်လိုက်စား
ကန်တော့ပွဲ ဆယ်ပွဲအား တော်

ဆွက်နေကြသည်ကို ပြာသာ မြင်ဆွ
လိုက်ရပါတော့သည်။
မမျှော်လင့်သော ထင်မှတ်
မထားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို
မျက်ဝါးထင်ထင် မျက်မြင်တွေ့ခွင့်
ရလိုက်သဖြင့် စိတ်ကို မထိန်းနိုင်
တော့ဘဲ...
'အောင်ပြီ...အောင်ပြီ...အောင်ပြီ'
ဟု ညာလက်ရုံး ဆန်တန်း၍
သူ့ရူးတစ်ယောက်နယ် မရှက်
မကြောက် ခုန်ပေါက်အော်ဟစ်မိ
လိုက်ပါသည်။

(၇)

အစွမ်းပြလာသော
ဆရာတော် သိဒ္ဓိတင် ပစ္စည်းများ

တစ်ရက်... ပိစောကံမြိုင်
သစ်စက် နေအိမ်တွင် စာရေးသူတို့
မိသားစု ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရား
သုံးဆူအား ဘုရားအနေကလာ
မတင်မီ တစ်ရက်အလိုကဖြစ်သည်။
ရဟန်းသံဃာ အရှင်သူမြတ်များ
နှင့် ရောင်းရင်းမိတ်ဆွေ အပေါင်း
အား ကြာဆံချက်ဖြင့် ကုသိုလ်ဖြူ
ရန် ညပိုင်း စာရေးသူတို့ ချက်ပြုတ်
ရေးအဖွဲ့ သစ်စက်ဝင်းထဲ ကြာဆံ
ချက်နေစဉ်ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် ဇနီးမဌေးက စာရေးသူ
အိမ်၏ မြောက်ဘက် တစ်အိမ်ကျော်
မှ သူ့အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ ခင်ဆင့်
မီးဖွားမည့် ဇနီးအိမ်သို့ ရောက်နေ
သည်။
ခင်ဆင့် ယခုမွေးမည့် ကလေး
မှာ လေးယောက်မြောက် ရင်သွေး
ဖြစ်၏။ အကြီးဆုံးသမီးက မဦး၊
မဦးအောက် မခိုင်၊ အငယ်ဆုံးသား
က ကျော်နိုင်။ သမီးနှစ်ယောက်၊
သားတစ်ယောက် မွေးပြီးပြီ။
ည(၈)နာရီခန့်တွင် ခင်ဆင့် သမီး

အကြီးမ "မဦး" အကြမ်းပန်ကန်
လေးတစ်လုံး လက်မှာကိုင်ပြီး၊
အမောတကောနှင့် စာရေးသူထံ
ရောက်လာသည်။
'ဟဲ့...မဦး ရှေ့ကြိုလုပ်မှာ ဘာဖြစ်
လာတာလဲ
ဟု စာရေးသူ ဆီးမေးလိုက်
သည်။

'ဒေါ်ကြီးဌေးက ဦးလေးဆီ ရွှေပေါ်ကျွန်း
ဆရာတော် ဖန်ဆင်းတောင်းခိုင်းလိုက်
လို့
'ခင်ဆင့် မွေးပြီ မဟုတ်လား'
'မမွေးနိုင်သေးဘူး ဦးလေး။
အမေ မီးဖွားမရဘဲ အခက်တွေ့နေ
လို့ ဒီကိုလာခဲ့တာ။ သားဖွားဆရာမ
က လက်လျှော့ပြီး ဆေးရုံတင်ခိုင်း
တာနဲ့ လှည်းတောင် အိမ်ရောက်
နေပြီ။ လှည်းပေါ် ပစ္စည်းတွေ တင်
နေတုန်း ဒေါ်ကြီးဌေးက ဦးလေးဆီ
လွှတ်လိုက်လို့'

ဟု သူ့အမေဖြစ်အင်အပေါ် ငိုသံ
ပါလေးနှင့် မဦး ပြောပြနေရာ၏။
'ဟေ... ဒီလိုဖြစ်နေတာလား။
အေး...အေး... ဦးလေး ပရိတ်ရေ
ပေးလိုက်ပါမယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်
နဲ့ သောက်ခိုင်းပေါ့။ ဦးလေး
တတ်သလောက် မှတ်သလောက်
လုပ်ပေးလိုက်ပါမယ်'
ဟု ပြော၍ ဘုရားစင်ရှိရာ အိမ်
ပေါ်သို့ အလောတကြီး တက်ခဲ့
သည်။ မဦး ယူလာသော ပန်းကန်
ကို ဆေးကြောသန့်စင်၍ အဓိဋ္ဌာန်
ပြုကာ ဆရာတော်ကြီး ပရိတ်ရေ
မဦးအား ပေးလိုက်သည်။ ပန်းကန်
ယူပြီး ပျာသုတ်ပျာသုတ်နှင့် မဦး
ပြန်ထွက်သွားသည်။
စာရေးသူ ချက်ပြုတ်ရေး နေရာ
သို့ ပြန်ရောက်ပြီး ကွမ်းတစ်ယာ
ညက်ခန့် ကြားလိုက်သည်နှင့်...

'အူဝဲ...အူဝဲ...အူဝဲ...'
ဟု ကမ္ဘာကြီးကို စတင် နှုတ်ဆက် လိုက်သော မင်္ဂလာရှိသည့် မွေးကင်းစ ကလေးငယ်၏ ငိုသံကို အပျော်လေးတွေပက်၍ စာရေးသူ ကြားလိုက်ရပါသည်။

ခင်ဆင့်ကို အကြောင်းခံ၍ တစ်ယောက်အစ တစ်ရာအဆုံး... တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ဖြစ် လာသည်။ ရပ်ကွက်ထဲမှ အပျိုငိုက် အအိုငိုက် မရွေး ငိုက်ကြီးသည့် မမများ မွေးခါနီးလျှင် ဆရာတော် ပရိတ်ရေကို လာတောင်းကြသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော် ရေမန်း အား လက်မလည်အောင် ဒါနပြုခဲ့ ရသည်။ ရပ်ကွက်ထဲတွင်မက မြို့ထဲ ထိ တောမီးပမာ ခင်ဆင့်၏သတင်း ဖို့နှံသွား၏။ ရွှေပေါကျွန်းအား တစ်စတစ်စနှင့် ရေမန်းစား လူသိ များလာခဲ့သည်။

အငြိမ်းစားတောအုပ် ဘဝမှ တစ်ဖြစ်လဲ၍ ဆေးဆရာ ဖြစ်မှန်း မသိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကလေး၊ လူကြီး ပျက်စိနာလျှင် ဆားမန်းရေ နှင့် မျက်လုံးကွက်လိမ်းပေး။ ဗိုက်နာ ဝမ်းနာ ဖြစ်နေပါက ဆီမန်း ဗိုက်ပွတ် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် အပျောက်အကင်း များလာသည်။

အပ(ပယောဂ) ဖိုလာသော ကလေးလူကြီး မကျန် ဓာတ်လုံး ရေစိမ်၍ ခေါင်းကို ဓာတ်လုံးရေမန်း အား လက်ဖြင့် တောက်ပေးခြင်း၊ ပက်ဖျန်းပေးခြင်းဖြင့် ယူပစ်သလို ဝေဒနာများ ပျောက်သွားတတ် သည်။

စာမေးပွဲဖြေမည့် ကျောင်းသား များနှင့် အလုပ်လျှောက်သူများ ရေမွှေးမန်းကို လာတောင်းလေ့ ရှိ၏။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအပေါ် ဆရာတော် သိဒ္ဓိတင် ပစ္စည်းများနှင့်

တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ဆေးဒါနကုသိုလ် စာရေးသူ ပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာ တော်ကျေးဇူး အထူး ကြီးမားလှပေ သည်။

(၈)

ရွှေပေါကျွန်း သစ္စာတော်ခံ

စာရေးသူနှင့် ဆက်နွယ်၍ အချိန် နှင့်အမျှ ကန်ဘလူမြို့တွင် ရွှေပေါ ကျွန်းသားကများ တိုးတက်ပွားများ လာခဲ့သည်။ ထိုခေတ် ထိုအချိန်က ကန်ဘလူနယ်မှ လူပရိသတ် အတော်များများ ရွှေပေါကျွန်းသို့ အသွားအလာ များလာခဲ့၏။

"ရွှေပေါကျွန်း အကျိုးတော် ဆောင်" အဖွဲ့ကို ခင်မင်နီးစပ်ရာ ပိတ်ဆွေများနှင့် စာရေးသူ ဖွဲ့စည်း ၍ ဒေသထွက် မျှစ်ခြောက် မျှစ်ချဉ်၊ ပဲမျိုးစုံကို လူကြိုများနှင့် ပါး၍ လည်းကောင်း၊ မန္တလေးရန်ကုန် မဟာဓာတ်အားလှိုင်းမှ ရွှေပေါကျွန်း သို့ (၂၄)နာရီ လျှပ်စစ်မီးသွယ်တန်း ရာတွင် စုပေါင်း၍ လျှပ်စစ်မီး ကုသိုလ်ဒါနများအား လည်းကောင်း တတ်အားသမျှ ဆောင်ရွက်လုပ် ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှ အစပြုကာ ရွှေပေါ ကျွန်းအောင်မြေ နင်းပြီး ရွှေပေါ ကျွန်း သစ္စာတော်ခံ၍ ရွှေပေါကျွန်း သားသမီးအဖြစ် စာရေးသူ ခံယူ လိုက်ပါသည်။

ရွှေပေါကျွန်းသို့ ဆရာတော် မပျံ့လွန်တော်မူမီ ဆယ်ခေါက်တိတိ အရောက်သွားခဲ့သည်။ ရောက်စဉ် ရောက်ခိုက် ရွှေပေါကျွန်း သာသနာ ဝေယျာဝစ္စများ တတ်အားသမျှ လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ကန်ဘလူမြို့မှ ရွှေနှင်းသိ ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင် ဒေါ်စိန်မေ၊

ကန်ဘလူခရိုင် ထန်းတပင် ဇီကျေး မှ "နီး" နှင့် "နီးပစ္စည်း" ရောင်းဝယ် ရေးလုပ်ငန်းရှင် ဒေါ်တင်သိန်းတို့မှ စုပေါင်း၍ ကန်ဘလူမှ လက်သမား နှင့် ပန်းရန်ဆရာများ ခေါ်သွား၍ ဆရာတော်အား ပါဆိုသကဲ့သို့ ကပ်လှူခြင်း...

ပျက်စီးချို့ယွင်းနေသော "ပိတူ လာတည်းခိုဆောင်" အား မွှေးမြှော် ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အဆောင်တော် လျှပ်စစ်မီး သွယ်တန်းခြင်း၊ မိတ္ထီလာဆောင်၌ တည်းခိုသူ ဘုရား ပွားများ သုံးစွဲနိုင်ရန် အုတ်ရေကန် ကြီးတစ်လုံးအား စုပေါင်း၍ ရွှေပေါ ကျွန်းတွင်းကန်ဘလူမှ လက်သမား ပန်းရန်ဆရာများနှင့် ကိုယ်ပိုင် စာရေးသူ တစ်လတိတိ နေထိုင် စီမံဆောက်လုပ် လှူဒါနခြင်း ကုသိုလ်ပြုနိုင်ခဲ့ပါ၏။

(၉)

ရွှေပေါကျွန်း အလွမ်းပြ

ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်က နေရောင်၊ လရောင်ပမာ ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့သော ရွှေပေါ ကျွန်း သာသနာ့နယ်မြေ။ ထိုနယ် မြေတွင် စာရေးသူ တွေကြွရွာခဲ့ သော အထူးအခြား ဘာသာမရှိ ပုံရိပ်တစ်ခုကို နှလုံးသားထဲ မပျောက်မပျက် ယနေ့တိုင် ပြက်ပြက်ထင်ထင် စွဲထင်နေမိ ဖြစ်၏။

သို့ဖြင့်... ဤ "ရွှေပေါကျွန်း အလွမ်းပြ" ဘာသာရေးအဖွဲ့မှ စာစုလေးအား လွမ်းမေတ္တာသမျှ ပြန်လည်တူးဆွ ဖော်ထုတ်ပေး ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုလ်သန်း(ကန်ဘလူ)

ဒီဇိုင်းဖြင့် (TC-ခြင်း) ကျောက်မြောင်း

စာတတ်အဘိုးနှင့်

ဥစ္စာစောင့်မလေး

ကန်ဘလူ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခင် မင်းများအဆက်ဆက် ထက်ကတည်းက တည်ထား ကွယ်ခဲ့ကြသော ဘုရားစေတီ များများ ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ယနေ့တိုင် တန်ခိုးကြီး ထင်ရှား ကျော်စောသော ဘုရားများ၊ စေတီ များကို ကိုးကွယ်ပူဇော် ကန်တော့ မြို့နယ်တွင် ရှေးမင်းများ၏ စေတီကျိုး ချမ်းသာမှုများကြောင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တွင်ရှိသည့် အတွက် နောင် များမတ်သားတို့ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့

ဘုရားစုံများကို ပူးမြော်ကြည်ညို ကန်တော့နှင့် ရခဲ့ကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ တိုင်းဒေသကြီး ပြည်နယ်များအလိုက် မြို့နယ်တိုင်း၊ မြို့နယ်တိုင်းတွင်လည်း ရာဇဝင်တွင် သည့် ဘုရားစေတီပုထိုးများ နေရာ အနှံ့တွင် ရှိခြင်းကြောင့် တိုင်းရင်း သား လူမျိုးပေါင်းစုံတို့သည်လည်း

ယနေ့တိုင် ကိုးကွယ်ပူဇော်ခဲ့ကြရပါ သည်။ ဘုရားများ၊ စေတီပုထိုးများ တည်ထားခဲ့ကြသော မင်းများသည် တချို့သော နေရာဒေသများတွင် ဘုရားစေတီကြီးများကို စောင့် ရှောက်ရန်အတွက်နှင့် ဘုရားများ တွင် ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ရန်

www.burmeseclassic.com

ရွာများမှ လူတချို့ကို ဘုရင့် အမိန့်ပေး၍ ပြုပြင်ကြည့်ရှုရန် ဘုရားမှာ လှူထားခဲ့သည့် ရွာနှင့် လူများလည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ဘုရားများ တည်ထား ကိုးကွယ်ရာတွင်လည်း အထွတ်အမြတ်ထားရာ စိန်ဖူးတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်၊ ဘုရားထီးတော်တို့တွင် အလွန် အဖိုးထိုက်တန်သော စိန်ရွှေရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားများကို ပူဇော် ခဲ့ကြသလို ဘုရားတွင်ထည့်၍ ဌာပနာ ပူဇော်ထားရာတွင်လည်း ရှေးဘုရားများ၏ အသုံးအဆောင် များ လှူဒါန်းထားသည် ရတနာ ပစ္စည်းများ စသည်ဖြင့် ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်များကို ထည့်၍ ဌာပနာ ပြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားကြီး၊ စေတီကြီး တွေကို အစစအရာရာ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်၍ ဝေယျာဝစ္စ အလုံးစုံ ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည့် လူများ ရှိခဲ့ကြသလို... ဘုရားပိုင် ပစ္စည်း အဖိုးတန် ရွှေငွေရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားတွေကို စောင့် ရှောက်ကြကုန်သော မမြင်နိုင်သည့် သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိခဲ့ကြပါသည်။

နောင်သောအခါ ပွင့်ပေါ်လာမည့် ဗုဒ္ဓဘုရားများကို ပထမဆုံး ရွှေငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား ရတနာပစ္စည်း မျိုးစုံ စီခြယ်ထားသည့် ရွှေပလ္လင် တော်၊ ရွှေကျောင်းတော်နှင့် ရွှေ ဗိမာန်ကြီးများကို ဆောက်လုပ်

လှူဒါန်းရန်အတွက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပွင့်ပေါ်လာမည့် အချိန်ကို စောင့်မျှော် ကြိုလင့်နေကြသည့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတွေကို စောင့်ရှောက်နေကြ ရသည့် "ဥစ္စာစောင့်" များ ရှိခဲ့ပါ သည်။ တန်ခိုးကြီး၍ ထင်ရှားကျော်စော သော ဘုရားစေတီပုထိုးများ မြောက်မြားစွာတို့ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းရန်အတွက် မြတ်စွာဘုရား ရှင် ပွင့်တော်မူသည်အထိ စောင့်ကြို ပူးမြော်နေကြသည့် ဥစ္စာစောင့်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကြီး လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် (၁၀)နှစ်အကြာ ၁၉၅၅ အချိန်ခန့် တရုတ်ပြည်မကြီး မှ "ကိုနင်ကွမ်း" တစ်ယောက် မြန်မာနိုင်ငံက ဆွေမျိုးများရှိရာ အလည်အပတ် ရောက်ရှိလာရာ ရေမြေစီးပွားရေး ကောင်းမွန်သည် ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် တရုတ်ပြည်မကြီး သို့ မပြန်တော့ဘဲ မြန်မာနိုင်ငံမှ တရုတ်ကပြားမလေးနှင့် အိမ်ထောင် ကျကာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နေထိုင်

လာခဲ့ပါသော သူ၏ စီးပွားရေး နားလည်သော ကိုနင်ကွမ်းသည် တောင်ငူမြို့သို့ ပြောင်းလာ ကာ ကုန်သည်ကြီး လမ်းတွင် အိမ်ဝယ်၍ မိမိတတ်ထားသော စက်ချုပ်ပညာနှင့် "ဌာပနာ ကမ္ဘာလုံးအပ်ချုပ်ဆိုင်း" ဟု အမည်ပေးကာ အကို

တရုတ်နိုင်ငံမှ ပုံစံအတိုင်း ချုပ်လုပ် ရာ နာမည်ကြီးပြီး တပည့်များမှ ဆိုင်ခွဲများပင် တိုးတက်ခဲ့ပါသည်။ ကိုနင်ကွမ်းက လောဘမကြီးဘဲ မိမိအိမ်မှ ဆိုင်မှာပဲ ချုပ်နေပါ သည်။ တပည့်တွေကသာ ပညာ တတ်၍ ဆိုင်ခွဲကာ တည်ထောင် လာခဲ့ကြပါသည်။ ကိုနင်ကွမ်းက မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘုရား များကို အလွန်ကြည်ညိုပြီး အိမ်တွင် လည်း ဆွမ်းလောင်း၊ ဘုန်းကြီးများ ကို နံနက်တိုင်း ဆွမ်းလောင်းလှူ ပါသည်။

ဦးပဋ္ဌင်းတစ်ပါးမှ တရုတ်ပြည် မှ ဘုန်းကြီးများ သံဃာများကို တွေ့လို မှုမရှိ စေတနာသဒ္ဓါ ထက်သန်သူ တို့သိ၍ ပုတီးတစ်ကုံးပေးပြီး နံနက် တိုင်းနှင့် ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ဘုရား ကိုကုန်တော့ "ဘဂဝါ" ဟု ဆို၍ ပုတီးစိပ်ခိုင်းပါသည်။ ကိုနင်ကွမ်း လည်း "ဘုရား" ဟူသော "ဘဂဝါ" တစ်ခုတည်းကို အာရုံစိုက်ကာ မြဲမြံ ပုတီးစိပ်ပါသည်။ သည်လိုနှင့် ရက်မှလ၊ လပျက်

သို့တိုင်ရောက်ပြီး တရုတ်ကြီး "ဦးနင်ကွမ်း" ဘဂဝါ ပုတီးကတော့ မပမပြတ်ခဲ့ပါ။ နံနက်တိုင်း လမ်း ကျောက်ရင်း ရွှေဆံတော်ဘုရားကြီး သို့သွား၍ ဘုရားကန်တော့ပြီး ပုတီး မပြုစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။ နံနက်(၅)နာရီ ဘုရားသို့ သွား၍ မနက်(၇)နာရီတွင် ဘုရားပုဂံပြန်ဆင်း လာပြီး အိမ်တွင် စက်ဆိုင်ပြန် ခိုင်းပါ သည်။ တရုတ်ကြီး ဦးနင်ကွမ်း၏ စုစဉ်နေ့တိုင်း အလုပ်ဖြစ်နေပါ တော့သည်။

သမီးတစ်ယောက်၊ သား တစ်ယောက် ရသည့်တိုင် အလှူ ပြုတန်းကို မလျှော့ဘဲ ဇနီးသည်နှင့် ရွှေဆံတော်ဘုရားသို့ အမြဲသွားကာ ကုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသို့ ဆွမ်း ပူဇော်ကျ ဖြစ်ပါသည်။ တောင်ငူမြို့ရှိ ရွှေဆံတော်ဘုရား ကြီး၏ အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ဘေးဘက် အရပ်မျက်နှာ များတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ များစွာ နံနက်တိုင်း တရားသံတွေ ပြုစုပေးနေကာ အလွန် ကျက်သရေ မြင့်လာရှိစွာ သာယာစည်ဝေနေပါ သည်။

ဘုရားကုန်းတော်၏ အောက် မြောက်ပတ်ပတ်လည်မှ နံနက်(၄) နာရီ ထိုးသည်နှင့် အုန်းမောင်း မြက်သံ ကြေးစည်သံ ကြေးမောင်း သံ ဘုရားဝတ်တက်သံ၊ တရားသံ များ လွှမ်းမိုးနေပါသဖြင့် အင်မတန် ကြည်ညိုမိပါသည်။ ဦးနင်ကွမ်းတစ်ယောက် ဘုရား ကြီး အရှေ့မုခ်စောင်းတန်းမှ အမြဲ မြက်ခွဲပြီး ပထမဆုံး ဘုရားကိုးဆူ

တွင် ထပ်ပြုကန်တော့ကာ "ဘဂဝါ" ဟူသော မိမိတတ်သည့်အတိုင်း ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။ တရုတ်အဘိုး "ဘဂဝါ" ဆိုသော "ဘုရား" မှတစ်ပါး သူ ဘာမှမသိပါ။ နံနက်(၅)နာရီတွင် ဘုရားတက် ကန်တော့ ပုတီးစိပ်ပြီး နံနက်(၇) နာရီပြန်ကာ စက်ဆိုင်ဖွင့်ပါတော့ သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဆိုင်နီးချင်း များက "ဦးနင်ကွမ်း" ဟု မခေါ်ဘဲ "သူတော်ကောင်းကြီး" ဟု အမြဲ ခေါ်ကြပါသည်။ တရုတ်အဘိုးသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟလည်းမရှိ စိတ်လည်း မဆိုးတတ်၊ မိသားစုများအပေါ်တွင် လည်း တစ်ခါတလေမှ ဆူပူကြိမ်း မောင်း ရိုက်ပုတ်ဆဲဆိုမှုမျိုး မရှိပါ။ ဗမာစကားလည်း ကောင်းကောင်း မတတ်ပါ။ စက်ချုပ်သော အလုပ်နှင့် ဘုရားသာ အာရုံထဲ ရှိပါသည်။ တစ်နေ့မှာတော့ တာဝန်မပျက် ထပ်ပြုမပျက် မနက်(၅)နာရီ ဘုရား စောင်းတန်း အရှည်ကြီးအတိုင်း လာပြီး ကုန်းတော်ပေါ်သို့ အတက် လှေကားထစ်များအရောက်...

'အဘ ရောက်လာပြီလား' ဟုပေး၍ နှုတ်ထက်လှည့် အတွက် လမ်းကြည့်လိုက်ပြီး 'အေး...အေး...လာပြီ သမီး' ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဇနီးဖြစ်သူ ကို...

'အလွန်ချောမောလှပတဲ့ သမီး တစ်ယောက်၊ ဆံပင်ကလဲ အရှည် ကြီးနဲ့၊ အနံ့ကလဲ မွှေးကြိုင်နေတာ ပဲ။ ဘုရားပေါ်ထိ လိုက်ပို့ပြီး ဘုရား ကန်တော့နေမှ ဘယ်ကို ထွက်သွား မှန်း မသိဘူး၊ ပျောက်သွားတယ်။ အနံ့တွေက မွှေးကြိုင်ပြီး ဘုရားမန်း မှာ ကျန်ခဲ့တယ်' ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဒီလိုနှင့် နောက်တစ်နေ့ နံနက် (၅)နာရီ ဘုရားရောက်တော့ မနေ့ က သမီးလေး၊ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်တော့ဘဲ အမျိုးသမီးလေး နှစ်ယောက် စောင်းတန်းထိပ် ဘုရား ကုန်းအထက်မှာ စောင့်ကြိုပြီး...

'အဘ ရောက်လာပြီလား' ဟု မေးမြန်းပါသည်။ တရုတ်အဘိုးကလည်း... 'အေး...အေး...သမီး' ဟု ပြန်ပြောပြီး အတူတူ ဘုရား ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုရားပေါ် ရောက်သည်နှင့် သူ တို့လည်း ပျောက်ပျောက် သွားကြ တာပဲ။ ဒီတော့မှ ဇနီးသည် ပြော သောစကား မှန်နေမှန်း သိလား၊ တော့သည်။ 'ဦးနင်ကွမ်း ဘုရားမှာ ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာ ရှိတယ်၊ လူတိုင်း သူ့လိုနဲ့ထွက်ဖို့ မရဘူး။ သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာရှိပြီး စိတ်ထား၊ နတ္ထရာဇာနည်ခြင်ပုဂ္ဂိုလ်။

လွမ်းမိသည်တည့် လူပီးဝါသနာ

ဒီလ (ရေတံခွန်တောင်)

ဖြူစင်သန့်ရှင်းတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ တွေ့ရတား မကောင်းတဲ့ လူတွေဆို မဆွေ ရတာ။ ဘုရားပိုင် ရတနာပစ္စည်းတွေကို လှူဖို့ စောင့်ရှောက်ပြီး လောဘတက်တဲ့ လူတွေ ယသိအောင် ကိုယ်ယောင် ပျောက်နေကြရတဲ့ အစောင့်အရှောက်တွေနဲ့ လူတို့ ပြင်နိုင်တဲ့ သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်တယ်။

တရုတ်အဘိုး ဦးနုနွဲ့ကွမ်းတစ်ယောက် “ဘဂဝါ” တစ်မျိုးတည်းသာ တတ်ပြီး “ဘဂဝါ” ဟူသော “ဘုရား” ကိုသာ အာရုံပြု၍ နေ့တိုင်း ဘုရားမှာ လာသုတီးစိပ်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဥစ္စာစောင့်မလေး များကလည်း လူသူတော်ကောင်းကြီးကို နေ့တိုင်း မနက်တိုင်း ကြိုဆို၍ နှုတ်ဆက်မြဲ ဖြစ်ပါသည်။ စောင်းတန်းမှ ဘုရားထဲထိ လိုက်ပို့နေကျ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဆံတော်ဘုရားကြီးတွင် ယနေ့တိုင် တကယ်ရှိနေကြသော ဥစ္စာစောင့်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားကို အလွန် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားပြီး “ဘဂဝါ” တစ်မျိုးတည်းကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ပုတီးစိပ်တတ်ခဲ့သည့် တရုတ်အဘိုး ဦးနုနွဲ့ကွမ်းတစ်ယောက် အသက်(၈၅)နှစ်မှာ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်၍ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားရပါပြီ။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဆွေမျိုးများက တောင်ငူမြို့ တရုတ်သင်္ချိုင်းတွင် ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

ထူးဆန်းသည်က တရုတ်အဘိုးကြီး ဦးနုနွဲ့ကွမ်း၏ အလောင်းကို ၂၁၅ နှစ်ကျော်မြောက်အထိ မပျက်စီး

အိမ်တွင် (၃)ရက်ထားရာ လုံးဝ မပုပ်မသိုး၊ အနံ့မထွက်၊ အရည်မထွက် ဘာစော်မှ မနံဘဲ ကန်တော့ထားသော သစ်သီးမျိုးစုံ အနံ့နှင့် အမွှေးတိုင်နံ့များသာ ထွက်နေပါသည်။

တရုတ်အဘိုး၏ ခန္ဓာကိုယ် ဝါပြုထောက်တွေ လက်တွေ့ နှုတ်ဆက်ဆိုင်တွေ အားလုံးဟာ ထူးဆန်းစွာ သွေးဆွဲ၍ အားဦး ထောင့်ထောင့်ကြီး ဖြစ်နေတတ်ကြောင်း သိရှိ၍ လှည့်၍ လူကောင်းမကတိ အိပ်နေသကဲ့သို့ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းလေး ဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထူးဆန်းစွာ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံး အားထောင့်၍ မနေဘဲ ပျော့ပျောင်းနေခြင်းပါ။

မြန်မာစကားကို အလုံးစုံမတတ်သော်လည်း ဘုန်းကြီး သင်ပေးလိုက်သော “ဘဂဝါ” တစ်မျိုးတည်းနှင့် ဘုရားကို အာရုံပြု၍ ပုတီးစိပ်တတ်သော ဦးနုနွဲ့ကွမ်းတစ်ယောက် တရုတ်ဘိုးတော်ကြီး သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝိမာန် ကောင်းရာ သုဂတိ နတ်ဘုံနတ်နန်းသို့ ရောက်သွားရပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဥစ္စာစောင့်မလေးများက စောင့်ရှောက်၍ စကားပြောခဲ့သော တရုတ်အဘိုး “ဦးနုနွဲ့ကွမ်း သူတော်ကောင်းကြီး” မြင့်မြတ်သော ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်ပါစေ။

ဒါနု၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ပွားများကာ ကုသိုလ်အထူးရကြပါစေ... ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးဌေးမြင့် (TC-ဇွဲမ်း) ကျောက်မြောင်း

○ စာရှုသူ
သုတေသီနှင့်
ပညာရှင်
အေးဦးပါး(ရှင်တို့ ခင်အောင်)

၂၀၁၈ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လထုတ်သည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
(၃၂)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ
အထူးထုတ်လ ဖြစ်ပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မည်သူမဆို
ပါဝင်ရေးသားနိုင်ပါကြောင်း
အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀-(ပထမထပ်)
၂၉-လမ်း၊ ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ဗုန်း

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

[၀]
နတ်တော်လပြည့်။
ရေတံခွန်တောင်ဘုရားပွဲ
နဂိုကတည်းက ရှမ်းရိုးမတောင်ကြား လေတွေ
ကြောင့် အေးနေရတဲ့အထဲ ဆောင်းကာလဖြစ်ပြန်လို့
တုံ့နေအောင်ကို အအေးဒဏ် ခံနေရပါတယ်။

[၂]
ဘုရားက ရေတံခွန်တောင်ထိပ်မှာ မင်းရှင်စော
ကညီထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ
မြစ်ဟန်ပါ။

ဒါကို ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး လက်ထက်ကျ
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ညွှန်ပြချက်နဲ့ သိလာကြပြီး ဟိုလူက
ပျက်စီးနေတဲ့ အဲဒီဘုရား ပြင်ချင်၊ ဒီလူက ဘုရား
ထီးတင်ချင်နဲ့ ဖြစ်နေကြတယ်။
ဆရာတော်ကြီးက...
'မဟုတ်ဘူးကွယ်'
နဲ့သာ ပယ်ချပစ်နေရတယ်။
ဒီလိုတွေ နောက်မှာတော့ ကိုစိန်ကြိုင်ဆိုသူ လူငယ်
တစ်ယောက် ကျောင်းရောက်လာတော့တယ်။
သူ့ကို ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်တစ်ယောက်က
နှစ်ကျော်မြောက်အထိ မပျက်စီး

အိမ်နီးနားချင်းမို့ ဆရာတော် ဖူးဖူးအောင်ခေါ်လာတဲ့ သဘောပါ။ အဲဒီမှာ အဲဒီလူငယ် ကျောင်းပေါ် တက် လာတော့သာ...

'ဘုရားအကာ လာပြီဟေ့' လို့ ဆရာတော်ကြီးက ဆီးမိန့်တော့တယ်။ နောင်တော့လဲ... 'မင်း ဘုရားပြင်'

နဲ့ တောင်ထိပ်ဘုရားကို ညွှန်ပြီး အမိန့်ချတော့တယ်။ ပြင်တဲ့အခါမှာလဲ ဌာပနာတိုက်ကို လုပ်တော့မယ့် အခါ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ် ဌာပနာထုတ်ယူ၊ ဌာပနာတိုက်ဟောင်းပြင် ချက်ချင်း ပြန်ထည့်နဲ့...လုပ် တယ်။

အဲဒီမှာ ထောင်ရွက်ဖောက်ခံ ညာတင်ကပ်လေးနေတဲ့ တခြားပစ္စည်းတွေ တွေ့ရပြီး ညာတင်ကပ်တစ်ခုက ငြိမ့် သားလို့ ဆရာတော်က မိန့်ဆိုပါတယ်။

ဘုရား ထီးတင်တဲ့အခါမှာလဲ ထီးတင်တဲ့နေရာ တောင်ထိပ်ကြီးမှာကို ရေတွေ ပန်းထွက်လာလို့ အခုထိ ရေတွင်း လုပ်ထားရပါတယ်။

အဲဒါ ကိုမိန့်ကြိုင် ပြင်လိုက်တာကလဲ နှစ်ဆယ့်ခုနစ် တောင်လောက် ဉာဏ်တော် ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီဟာတွေပြီးလို့ ကြာမှ ကျွန်တော်က ကျောင်း ရောက်တော့တာ။ ကိုမိန့်ကြိုင်နောက် ရောက်တာလဲ ဖြစ်၊ နောက်ဆုံးတပည့်လဲဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ပါ။

၂၁၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

တစ်ခါမှာတော့ ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို 'မိန့်ကြိုင်က မင်းရှင်စောအဆက်ကွ'

နဲ့ မိန့်ခွဲတယ်။ မင်းရှင်စောဘဝက လာတဲ့သူပေါ့ လေ။

ကိုမိန့်ကြိုင်က ဘုရားပြင်ပြီးကတည်းက ဒီနေ့ အထိ နတ်တော်လပြည့်နေတိုင်း ဘုရားပွဲ လုပ်နေတော့ တာပါ။

ခုအခါမှာတော့ လပြည့်လကွယ်ညတွေမှာ ဆဲ၊ ဘုရားစေတီဆီကနေ ပတ္တမြားမျက်ရှင် ပေါ်ထွက် ယုံသန်းနေတာက အထူးအဆန်း ဖြစ်နေရတယ်။

[၃]

ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်ကတော့ ဘုရားပွဲနေ့ မနက် စောစော အရှက်တက်မှာ လက်တင်ကုလားထိုင်ကြိုမှ ဆရာတော်ကို လူလေးယောက် အလှည့်ကျ ထပ်ပြီး တောင်ပေါ် ပင့်ကြရတာပါ။ အဲဒီတုန်းက တောင်ပေါ် ကားလမ်း မပေါက်သေးဘူး။

မနက်စောစော တပျော့ပျော့ ကျနေတဲ့ ရေတံခွန်တောင် ကနေ မြူတွေ နှင်းတွေထဲ တိုးပြီး တောင်ပေါ်တက် ရတာက နတ်ပြည်ကို သွားနေရသလိုပါပဲ။ တောင်ပေါ် ကလဲ ထုံအိအိ မွှေးလို့။

တောင်ပေါ်မှာက ညကတည်းက ကြိုတင် ချက်ပြုတ် ပြင်ဆင်စောင့်နေတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စောင့်ကြိုတဲ့ ပင့်သံဃာတွေ တဖွဲ့ဖွဲ့ ကြွလို့...လာလို့။

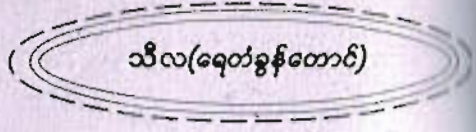
[၄]

အခုတော့ ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့ဘူး။

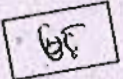
တောင်ပေါ်ဘုရားဘေး မလှမ်းမကမ်းမှာ တည်ထား တဲ့ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဂူဗိမာန်နဲ့ ကြေးသွန်းရုပ်တုကြီး ကသာ ငြိမ်သက်လို့။

တောင်ကျရေတွေလဲ ခြောက်ခန်းလို့။

တောင်ပေါ်ဝါးရုံတောတွေလဲ ပျက်သုဉ်းကုန်ပြီး စမ်းရေခန်းလို့ ပန်းရနံ့တွေလဲ မမွှေးနိုင်တော့ပါဘူး။ သံဝေဂသာ ရနေမိပါတော့တယ်။

မမေ့နိုင်သည့်

ညတစ်ည

...ခုသည့် နှစ်လယ်လောက်တွင် ကျွန်မသည် ...တရက် ဆေးရုံတက်ရပါသည်။ အဖြစ်က ကျွန်မ ...နည်းသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ အခံကြောင့် အသက် ...လာသည်။

...က်သာနိုးနှင့် နေရင်း မခံရပ်နိုင်သဖြင့် ဆေးရုံသို့ ...ပြန်သည်။ အချိန်က (၁၀)နာရီကျော်စ ဖြစ်သော်

လည်း မိုးအုံ့မှိုင်းနေသဖြင့် လူခြေ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဆေးရုံမှာ လိုအပ်သည်များ စစ်ဆေးခံယူပြီး ဆေးထိုး ဆေးသွင်းရင်း တစ်ည ဆေးရုံတက်ရပါသည်။ ကျွန်မသည် ဆေးရုံကွင်းလားသည်က တစ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၂၁၅

ကြောင်း၊ ညညအိပ်မပျော်တတ်သည်က တစ်ကြောင်း
ကြောင့် ဆေးရုံတွင် အိပ်မရ ဖြစ်နေပါသည်။

ညသည် တဖြည်းဖြည်း နက်လာသည်။ လူနာနှင့်
လူနာစောင့်များ အိပ်မောကျလောက်ပြီဖြစ်သည်။ အရာ
အားလုံးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

သမီးက ဘေးမှ အိပ်ပေးနေသဖြင့် လှုပ်ရှားခြင်း
မပြုဘဲ ပဋ္ဌာန်းနှင့် ပရိတ်တော်များကို ပါးစပ်လှုပ်ရုံ
ရွတ်ပွားနေမိပါသည်။

ဆေးရုံ လူနာဆောင်က နှစ်ထပ်ဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီး၊
အမျိုးသားဆောင်နှစ်ခု တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်
တွဲလျက် အလယ်မှာ လေကားဖြင့် ခြားထားပါသည်။

လူနာဆောင် ဝင်ပေါက်တံခါးမကြီးနှင့် မျက်စောင်းထိုး
မှာရှိသည့် အဆောင်ထိပ်မှာ ကျွန်မ နေရပါသည်။
ကျွန်မခုတင်က အဆောင်တံခါးပေါက်နားမှာ ရှိပါသည်။

ကျွန်မတို့အညာက မိုး တစ်ပေါက်၊ နှစ်ပေါက် ရွာလျှင်
မိုးအုံ့လျှင် လေအေးတိုက်ပြီး ချမ်းအေးတတ်သည်။

လေအေး တိုက်လွန်းသည်ကြောင့် အေးလာသဖြင့်
မအိပ်မိ သမီးက တံခါးတစ်ခြမ်း ပိတ်ထားသည်။
ဖွင့်ထားသည်ဘက်က လေအေးတဖြူဖြူ ဝင်နေသည်။

အချိန်က သန်းခေါင်ကျော်လောက်ရှိမည် ထင်ပါ
သည်။ သည်အချိန်မှာ လူနာဆောင် ရှေ့တစ်ဝိုက်မှာ
ခွေးအူသံတွေ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

ပရလောကသားတွေက နေရာမရွေး ရှိနေမည်
ဖြစ်သော်လည်း ဆေးရုံဆိုသည်က သိကြသည်အတိုင်း
နာနာဘာဝတွေ ပေါများတတ်သည်လေ။

ခွေးတွေက ဘယ်က ထွက်လာသည်မသိ ဆွဲဆွဲငင်
ငင်နှင့် အူနေသည်က ချောက်ချားစရာပင်။

လူ့စိတ်က ဆန်းကြယ်သည်။ မကြောက်ဘူးဟု
မဆိုသော်လည်း ဟိုနားသည်နားက မည်းမည်း
သဏ္ဍာန် မြင်လာမည်လား၊ အပုပ်နံ့များရမလားဟု
မျက်စိဖြင့် လှမ်းမြင်နိုင်သမျှ ကြည့်မိသည်။

အကာလ တိတ်ဆိတ်သည့် ညဉ့်၏ ခွေးအူသံက
အသည်းငယ်စရာ ကောင်းသော်လည်း ကြက်သီး
ထခြင်း မရှိပါ။ လူနာဆောင် အပြင်ဘက်တွင် မီးတွေ
ထိန်လင်းနေသော်လည်း လူနာဆောင် တံခါးမကြီးက
သံဘာဂျာတပ်ထားသည့်အပြင် တစ်ဆက်တည်း

၂၁၆ နတ္ထပျော်ခြေညီပုဂ္ဂလိက

အုတ်ခံထားသည့်အပေါ်ရှိ သံဆန်ခါများသည် ဘေး
စောင်းမြင်နေရ၍ အပြင်ကို ကောင်းစွာ မမြင်ရပါ။

မကြိုဘူးပေမယ့် နာနာဘာဝဆိုသည်က ရိပ်ခနဲမြင်
အောင် ပြတတ်သည်ဟု သိထားသဖြင့် လူ့သဘာဝ
အတိုင်း ကြည့်မိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မည်သည့်အချိန်
အယောင်မျှ မမြင်ရပါ။

ကျွန်မလည်း အပြင်ဘက်ကို မှန်းပြီး ပြုသမျှ ကုသိုလ်
အဖို့ကို အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်
အသံမထွက်ဘဲ အမျှပေးဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခဏအကြာမှာ စူးရှသည့် အမွှေးနံ့သည် လေအေးမျှ
အတူ တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာပါသည်။ ပေါင်ဒါနဲ့လိုလို
ခေါင်းလိမ်းဆီလိုလိုနှင့် မွှေးကြိုင်သည့် ရနံ့သည်
ကြိုင်လှိုင်နေသဖြင့် တစ်ခန်းလုံး အနံ့ ရနိုင်လောက်
သည်။

တဖြူးဖြူးတိုက်နေသည့် လေအေးနှင့်အတူ ရှုဖို့ကို
မိသည့် အမွှေးနံ့သည် တော်ရုံနှင့် မပျောက်ပါ။ အတော်
ကြာသည်ထိ လေက သယ်ဆောင်လာပါသည်။
တိတ်ဆိတ်အေးမြသော ညတွင် ရှုဖို့ရသည့် ငါ
သည် အေးချမ်းနေပေသည်။

ကျွန်မသည် တောင်ဘက် အမျိုးသားအဆောင်မှ
ဖြတ်လာသည်လား၊ သို့မဟုတ် သည်က ဖြတ်သွား
သလားဟု မီးလင်းနေသော စကြိုတစ်လျှောက် ကြည့်
သော်လည်း မည်သည့်အရာမျှ မတွေ့ရပါ။

တကယ်တော့ သည်အချိန်ကြီးမှာ မည်သူမျှ အမျှ
နံ့သာလိမ်းကျံမည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်မ မစဉ်းစားပါ
သာ ဖြစ်သည်။ စိတ်ထဲ ရိုးရှင်းနေသည်။

နံနက်ရောက်၍ သမီးကို ညက ခွေးအူပြီး ခဏအကြာ
အမွှေးနံ့တွေ ထုံလာသည်ဟု ပြောသည့်အခါ သမီးက
ဘာအမွှေးနံ့မျှ မရပါဟု ဆိုပါသည်။

ကပ်အိပ်နေပြီး မည်သည့်အမွှေးနံ့မှ မရသည့်
အံ့ဩမိရင်း ကျွန်မ သဘောပေါက်သွားပါသည်။ တစ်
တစ်ယောက်၏ အသံပေးမှု ဖြစ်ပေမည်။

ဆေးရုံတွင် လူနာစောင့်ခဲသည့် ရက်များစွာရှိခဲ့သော်
လည်း သည်အဖြစ်မျိုး သည်တစ်ခါပဲ ကြုံဖူးပါသည်။

မြင့်

မြင့်

မြင့်

သာဂန္ဓ (ကသာမြေ)

ရတနာရွှေသိုက်

ရတနာရွှေသိုက် ကျောက်သံပတ္တမြား
ရတနာတစ်ပါးဟု ခေါ်ဆိုကြ
သားသမီးများ ထွန်းကား
ရတနာ"ဟု ခေါ်ကြပြန်သလို
ဆင်ရတနာ၊ မြင်းရတနာ စသည်ဖြင့် မြင့်မြတ်သောစွယ်စုံများ ဖြစ်သည်။
"ရတနာ"ဟု ခေါ်သော အရာအား အစုံလိုက်၊ အလိုက် ရှိနေလျှင်
လုံးသည် လူတို့ တန်ဖိုးထားရာ "သိုက်"ဟု ခေါ်ကြသည်။ ရွှေသိုက်၊
နတ္ထပျော်ခြေညီပုဂ္ဂလိက ၂၁၇

ငွေသိုက်၊ ဓာတ်သတ္တုသိုက် စသဖြင့် ပြောကြလျှင် အလွန် ပေါများသော နေရာဟု သတ်မှတ်ကြတော့သည်။

စာရေးသူသည် တောင်သူမျိုးရိုးမှ မွေးဖွား ကြီးပြင်းလာသော်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာဆိုလျှင် စူးစမ်းလို စိတ်က အချိန်နှင့်အမျှ ရှိနေတတ် သည်။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ဘကြီးမျိုး တို့အိမ်တွင် အနေများသည်။ ဘကြီး မျိုး၏ ယုံတမ်းပုံပြင်နှင့် ချောက်ချား စရာ နာနာဘာဝများ၏ ခြောက်လှန့် တတ်သော နေရာဒေသများ ရှိနေ ရာ တောတောင်များ၊ တောကြီးများ ကိုသွားလျှင် အန္တရာယ်ရှိတတ်သော အနေအထား အန္တရာယ်မရှိဘဲ အေးဆေးငြိမ်းချမ်းစွာ အိပ်စက် နားခိုသင့်သော နေရာများ စသည် ဖြင့် ဘကြီးမျိုး ပြောခဲ့သည်များကို ကြားသိခဲ့ရသည်။

စာရေးသူ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရ သောသက်တမ်း သွားလာခဲ့ရသော နေရာများတွင် အဆိုးအကောင်း ခွဲခြားသိနိုင်ဖို့ ဘကြီးမျိုး၏ ယုံတမ်း ပုံပြင်များက အမှန်များသာ ပြောခဲ့ သည်ဟု မှတ်ယူခဲ့ရပါသည်။

မှန်ကန်နေသည့် အဖြစ်အပျက် များမှ သက်သေပြစရာ အတွေ့ အကြုံတစ်ခုကို စာရေးသူလို ခရီး သွားများအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်ခဲ့လျှင် စာရေးသူကို ကျေးဇူးတင် စရာမလို ဘကြီးမျိုးလို လူကြီးများ ကိုသာ ကျေးဇူးတင်စေချင်ပါသည်။

အမှတ်ရစေသည့် နေ့လေးက တော့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည

တစ်ညတွင် လမင်းကြီးကလည်း ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိသည်။ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်အချိန် က ရာသီဥတုသည် အလွန်အေးနေ သောအချိန် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆောင်းရာသီ ဝင်ခဲ့ပြီး ကသာ မြို့၊ သက်ပန်းကျောင်းမှာလည်း ဝက်ဘာပွဲကြီးကလည်း ခြံခွဲခြံခွဲ သံသံ ကျင်းပနေသည်။

စာရေးသူတို့ လူငယ်များကတော့ မိဘများနှင့် ပွဲသွားလျှင် လိုက်ပါ သွားရသလို ပွဲမသွားသည့် ရက်များ မှာတော့ ဘကြီးမျိုး၏ ယုံတမ်းပုံပြင် ပွဲမှာ ခေါင်းမဖော်တမ်း ဘကြီးမျိုး၏ မီးဖိုဘေးမှာ မီးဖို၏ အနွေးဓာတ်နှင့် ချွေးများပင် ပြန်လောက်အောင် မီးတောက်များထည့်ကာ မီးပုံပွဲ လက်ဖက်ရည်ခါးနှင့် ခေါပုတ် (ခေါစည်)၊ ပေါင်းတင်းများ ကင်ကာ စားပွဲတစ်ပွဲ ဆင်နွှဲနေကြရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဘကြီးမျိုး၏ မီးဖို မီးငြိမ်းမတတ် ဖြစ်သွားသည်။ ဘကြီးမျိုး၏ စိတ်ဝင်စားစရာ စကား ကောင်းချက်ကြောင့် ထင်းများ မထည့်ဖြစ်ဘဲ ဖြစ်ရသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ကလေးတစ်သိုက် ကတော့ ချွေးများပြန်ထွက်နေ သည်။ စော့ချွေးများပင် ပြန်နေသည်။ စိတ်ဝင်စားစရာ ကြောက်စရာ သည်းထိတ်ရင်ဖိုစရာ အကြောင်း များကြောင့် မီး၏ အနွေးဓာတ်ထက် ပင် ပို၍ မူသလို ခံရပြီး ချွေးများ စိမ့်ခြင်းဖြစ်သည်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် မတိုင်မီ (၁၄)ရက်ညတွင် ဘကြီးမျိုးက...

'နောက်နေညကျရင် ပုံပြင် ကောင်းကောင်းတစ်ပုဒ် ပြောပါ မယ်။ မင်းတို့ လာခဲ့ကြ'

ဟု စကားညွှန်းထားသည်။ ဘကြီးမျိုး၏ တော်တော်ကောင်း မည်ဟုပြောလျှင် အမှန်ပင် လျှို့ဝှက် နက်နဲသည့် အကြောင်းများ ဖြစ်ပေ တတ်သည်။

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ည ထိုညသည် ကျွန်တော်တို့ကလေး များကို ဘကြီးမျိုးမှ ပုံပြင်မှ ကလေးများနှင့် လိုက်ဖက်သော ယဉ်ကျေးလိမ္မာစရာ အကြောင်းများ ကို အထူးတလည် ပြောပြတတ် သည်။

ဘကြီးမျိုး၏ စကားထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ကလေးများ၏ စိတ် တွေကို ဆွဲဆောင်ခဲ့သလို ဘကြီးမျိုး ၏ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန် ဘဝလေးကို တန်ဖိုးရှိစွာ အသုံးပြု လက်ဆင့်ကမ်း စကားများသည် နောင်တစ်ချိန် ကလေးဘဝမှ လူကြီး များ ဖြစ်ခဲ့ချိန်မှာတော့ ဘကြီးမျိုး၏ ပုံပြင်လိုလို စကားများသည် စာရေး သူ လူကြီးဖြစ်ချိန်မှာ အလွန်စိတ် ဝင်စားစရာ တကယ့်ဖြစ်ရပ်များဟု ယုံကြည်ရသည့် သက်ကြီးစကား များ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

'မင်းတို့ မှတ်ထားကြ ဘကြီးမျိုး ယခင် ဘကြီးမျိုး တကယ်အဖြစ်အပျက်များ ကို ပြောပြသွားမယ်။ ဂျပန်ခေတ် အချိန် တုန်းက ဘကြီးမျိုးတို့ကို နေရာမှ ဂျပန်တွေနဲ့အတူ ကသာမြို့၊ ဝိန်းကုန်း ကနေ အနောက်ဘက် ဖက်ဆွတ်တောင် ကြောကြီးကို ဖြတ်ခဲ့ရတယ်။

အင်္ဂလိပ်အပြေးဆိုတော့ လမ်းကောင်း တဲ့နေရာက မသွားရဘူး။ အန္တရာယ်ရှိ မယ်ထင်ရတဲ့ နေရာတွေကို (ကွင်းပြိုလွှား ကြရာယ်) အင်းတော်မြို့နဲ့ မော်လမြိုင် တက်လောက်ထည့်တည့်ကို သွားမယ်လို့ မျှော် ရတယ်။

ကျော်ပေါ်မှာ တာ့ထောက်နားပြီး ယမ်းချက်စားကြတော့ ဘကြီးမျိုးတို့က ထမ်းချက်ကြတယ်။ ဖိခုံလောက်အဖြစ် ကျောက်တုံးနဲ့ အလွယ်တကူလှုပ်ပြီး မီးထည့်ထမ်းချက်ကြတော့ လူအတော် များပျားစားဖို့ မျက်ရတဲ့ မီးဖိုကြီးမှ ကျောက်ကြီးများ ပုလွက်နေပြီး ထမ်း မ်းချက်ပြီး ဖိခုံရယ်လို့ ဆိုထား တော့ မီးပုံပွဲ မီးပျားကို ငြိမ်းလိုက်တော့ ပြုပုံထဲမှာ ရွှေလိုလို ခဲလိုလို အဆဲဆဲ ဆွဲ ကျောက်ဆဲထဲက အရည်ပျော်ကုန်တယ် ထင်ပါနဲ့။

ဂျပန်တွေကလဲ သွားကြဖို့ ဆိုဆက်ဖို့ အသံပေးပြီး သွားဖို့အချက်ပေးရင် မျက်ချင်သွားရတာဆိုတော့ စိတ်ဝင်စား စရာ ရွှေလိုလို ထင်ရတဲ့ အချက်ကြီးကို မယူခဲ့ရဘူး။ ပစ္စည်းထက် အသက်ကို တန်ဖိုးထားရလေတော့ မယူဖြစ်ခဲ့ဘူး။ မင်းတို့ အသက်ကြီးလို့ သွားနိုင်တဲ့ အချိန် သွားရှာကြ။ ဖက်ဆွတ်တောင်ရဲ့ အနောက်ဘက်ခြမ်း နန်းမကျိုင်းရွာ ထည့်ထည့်လောက်လို့ ခန့်မှန်းရာနေရာ ကို မင်းတို့ သွားရှာကြ။ ဘကြီးမျိုးကတော့ မသွားနိုင်တော့ဘူး။ ဘကြီးမျိုးပြောတာ အမှန်တွေဆိုတာ တော့ မင်းတို့ သိစေချင်တယ်။

ဟု ဘကြီးမျိုး၏ စကားသည် စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲမှာ မှတ်တမ်း မပယ် ရှိနေခဲ့သည်။

စာရေးသူ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကတည်းက သားသမီးနှစ်ယောက် ပြီးတော့ တိုက်ဆိုင်မှု စကားတစ်ခု က ဘကြီးမျိုး ပြောပြထားခဲ့သော စကားနှင့် ဆင်ဆင်တူသည့် နေရာ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်က အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို စေတီဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးခဲ့သော ဦးပဉ္စင်းကြီး၏ စကားသည် တကယ်အဖြစ်အပျက် ဟုဆိုသည်။

နန်းမကျိုင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာ ကပ္ပိယလုပ်ပြီး သား မယား မရှိ၊ ဆွေမျိုးလည်းမရှိသည့် ကပ္ပိယကြီး၏ စကားပင်ဖြစ်သည်။ ကပ္ပိယကြီးသည် ဘိန်းမည်းကို အလွန်ကြိုက်သောသူ ဖြစ်သည်။ ဘိန်းပြတ်ပြီဆိုလျှင် နန်းမကျိုင်းရွာ ၏ အရှေ့ဘက်တောင်ကြောဆီ သွားပြီး ရွှေအနည်းငယ်ကို ယူကာ ရောင်းချပြီး ဘိန်းဝယ်ပြီးစားသည့်သူ ဖြစ်သည်။

လောဘလည်းမရှိ တစ်ကိုယ် တည်းဘဝ ဆိုတော့ လိုချင်တပ်မက်

မှ မလိုသောသူပဲ အများကြီးလည်း ယူခဲ့။ အိမ်မှာနဲ့ပဲ ယူရသလိုမယူရ ဖြစ်မည်ဟု ထင်ရသည်။

ဤဘောင်ကျောင်းမှာ ထောင်များ သည် နတ်များကိုပေးပြီး ယောက်ျား လှုပ်လှားများကို ဆုံးမတတ်၊ တရားဝင် တတ်သည်။ တချို့ ကြီးကြီးလေးလေး ဆိုလျှင် အသက်သေသည်တစ်ပါး ဆုံးမ တတ်သည်။

ကပ္ပိယကြီးက နန်းမကျိုင်း ဘုန်းကြီးကို ရွှေရှိသည့် နေရာသို့ သူမသေမီ ပြောပြပြီး ကိုယ်တိုင် လည်း တွေ့သိရအောင် ခေါ်ပြပါ မည်ဟု ကတိပေးပြီးသည့် အချိန်မှာ ကပ္ပိယကြီး ကျန်းမာရေး မကောင်း ဖြစ်လာပြီး အသက်ပင် သေဆုံးမည့် ဝေဒနာကြောင့် နန်းမကျိုင်းဘုန်းကြီး လည်း ကပ္ပိယ၏စကားသာ သိထား ကျန်ရစ်သော ယုံတမ်းစကားသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကပ္ပိယကြီး သေဆုံးသွားသည့် တိုက်ကားကို စေတီကျောင်းဘုန်းကြီး ကို နန်းမကျိုင်းဘုန်းကြီး ပြောပြ သဖြင့် သိရပြီး စေတီကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဦးပဉ္စင်း ကြီးဦးတင်ငွေအား စေတီဘုန်းကြီး ဦးပဉ္စိတက ပြောပြခဲ့သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ပြောပြခဲ့သည်မှာ နန်းမကျိုင်းရွာ ၏ အရှေ့ဘက်တောင်ကြောမှာ ကျောက်တောင်ကြီးရှိသည်။ ကျောက် တောင်ကြီး၏လယ်တွင် ဤဘောင် ရှိသည်။ ထိုထုထဲမှာ ကျောက်နံရံ ရောနှောနေသော သူများနဲ့ပင်ဟု သာ ဘိန်းစားကပ္ပိယကြီး၏ ပြော စကားကိုသာ ပြောနိုင်တော့သည်။

နန်းမကျိုင်းဘုန်းကြီး စေတီ ဘုန်းကြီးနှင့် ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးတင်ငွေ နက္ခတ္တဗေဒနှင့်အခြားအကြောင်း ၂၁၉

လည်း ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပြီး ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ တစ်ယောက်သာ ယနေ့အချိန်ထိ အသက်(၆၀)ကျော် ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ယုံတမ်းစကား ဟုဆိုဆို ပုံပြင်ဟုပြောပြော ယခင်ပြောပြခဲ့သော ရဟန်းသံဃာတော်များ ပြောပြခဲ့သည် ဆိုတာကိုတော့ အမှန်များသာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်ရပါသည်။

စာရေးသူသည် တောင်သူလုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးခဲ့သော်လည်း သားသမီးများ ကြီးပြင်းလာပြီး သားသမီးများကို ပညာသင်ပေးပြီး လုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်ခိုင်းထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် လယ်ယာပြန်စားလောပန်း ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

လောပန်းဆို၍ အထင်မကြီးပါနှင့်။ လောပန်းဆိုသည့် စကားသည် လမ်းပေါ်သူသာဖြစ်သည်။ တောင်ကြီးတောင်ကြား ဂန္ထရုပစ္စည်း၊ တောကြီးတောကြား ဆေးသမားဆေးရှာသည့် ဆေးသုတေသီဘဝမှာ အချိန်ကုန်စေခဲ့သည်။

တွေ့ရှိလာသော အကြောင်းများ သိရှိထားသော အသိများနှင့် နက်နဲသော ခက်ခဲသော အရာများကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားရင်း နန်းမကျိုင်းရွာ၏ အရှေ့ဘက် တောင်ကြောကို စာရေးသူ လေ့လာရေးခရီး သွားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဘကြီးမျိုး၏ တစ်ထောင့်တစ်ည ပုံပြင်နှင့် ကပ္ပိယကြီး၏ ပြောစကားများကို ဆက်စပ်ကြည့်လျှင် ဘကြီးမျိုး၏ ပြောပြသော စကားများနှင့်

တိုက်ဆိုင်မှု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘကြီးမျိုးသည် အင်္ဂလိပ်ခေတ်၊ ဂျပန်အစင် ထိုအချိန်များတွင် လူရွယ်လွန် အသက်(၆၀)နှစ်ခန့်ရှိသည့် အချိန်ကဖြစ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ပြေးဂျပန်များ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် အချိန်များတွင် မထင်လျှင် မထင်သလို အစစ်ဆေး အမေးအမြန်း ခံကြရသည်။

ပိန္နဲကုန်းရွာ၏ မွှာရုံနားမှ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ကင်ပေတိုင်ရုံး ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

အင်္ဂလိပ်တပ်များကို လိုက်လံရှင်းလင်းရာတွင် ချောအဖြစ် ရွာထဲမှ ယောက်ျားကြီးများ လိုက်ကြသည်။ ခုခေတ်အခေါ်က တော(ပေါ်တာဆွဲတာပေါ့) ဘကြီးမျိုးလည်း လိုက်ပါသွားခဲ့ရသည်။

ပိန္နဲကုန်းရွာမှ အနောက်ဘက်သို့ သွားရသည်ဟု ပင်းမလွတ်ရွာကို ကွင်းကာ စပါးပုံတောင်၏ ခြေရင်း

မှတစ်ဆင့် ရေတံခွန်ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရပြီး ထိုမှ တောင်၏ အနောက်ဘက် တောင်ကြောတစ်ခုတွင် စခန်းချနားရင်း ထမင်းချက်စားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တောတောင်ကြောပေါ်တွင် နေရာအတိအကျ မမှတ်ထားနိုင်ကြဘဲ ထို တောင်ကြောဝန်းကျင်ဟုသာ ဘကြီးမျိုးမှတ်မိနိုင်သည်။ ထိုထမင်းချက်သည် နေရာတွင် ဖိုခုံလောက် ကျောက်တုံးမှ ရွှေလိုလို သတ္တုများ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဘကြီးမျိုး ပြောပြသည်။

ထိုနေရာဝန်းကျင်မှာပဲ ကန်းနီးပွဲသား ကန်းနီးရွာ နေထိုင်သူ ဦးသန်းထွန်းကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ တစ်ခု ပြောပြခဲ့သည်။ ဦးသန်းထွန်းသည် ဖက်ဆွတ်တောင်ကြီး၏ ခြေရင်းတွင် လယ်ရှိပြီး မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသူ မုဆိုးကျော်ကြီး ဖြစ်သည်။

သားကောင်များကို လယ်ပေါ်စိုက်ပြီးချိန် သိမ်းပြီးချိန်တွင် တောတွင်း တောင်ကြောပေါ် လှည့်လည်ပြီး သားကောင်များကို ရှာဖွေကြသည်။ သားကောင်ကြီးများ သူ့တောင်ကြော၏ ဝန်းကျင်ရှိ လှမြောင်များတွင် နေထိုင်ကျက်စားကြသည်။

ဝါးတောကြီးများလည်း ရှိသလို သားကောင်များအတွက် စားရေစာပေါသလို သစ်သီးဝလံများလည်း ပေါပါသည်။

သူ့ရှာသိနှင့်သူ သစ်သီးဝလံများ မျောက်ပို(ခေါ်)အုတ်

တန်း၊ ကနစိုး စသည့် သစ်သီးများ ရာသီအလိုက် ရှိသဖြင့် သားကောင်များ အစာအဖြစ် စားသောက်ကြသလို မုဆိုးများကလည်း ရာသီအလိုက် သစ်သီးလိုက်သော သားကောင်များကို လင့်စင်ထိုးကာ မျောင်းမြောင်း ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးကြသည်။

ခြေနင်းသံညှပ်လည် တိုးဂိုင်း၊ မြေနင်းဂိုင်း၊ စားကောက်ဂိုင်း၊ ညှပ်ဖိစသဖြင့် သားကောင်ဖမ်းနည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖမ်းဆီးကြသည်။

မုဆိုးကြီး ဦးသန်းထွန်းသည် တစ်နေ့သော လမိုက်ညတွင် သားကောင် ရှာဖွေပစ်ခတ်ရန် တောလည်ရန် တစ်ယောက်တည်း တောင်ကြောခင်တန်းအတိုင်း ကသာ-မင်းတော် ကားလမ်း၏ မြောက်ဘက်တောင်ကြော ခင်တန်းအတိုင်း စာထက်သို့ တက်ခဲ့သည်။

ပျင်းကတိုစိုက်ခင်းများကို လွန်ပြီး စာထက်အဆင်းများကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကျောက်တောင်ကြီး၏ ခါးတစ်ဖက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ပါလာသော ဓာတ်မီးနှင့် သားကောင် ရှာဖွေရန် ဓာတ်မီးခလုတ်ကို မောင်းတင်လိုက်ပြီး မီးအလင်းတန်းတွေက တောင်နံရံကို တွေ့ထိပြီး ထိုတောင်နံရံ လိုဏ်ခေါင်းပေါက်လိုလိုမှ အလင်းများ လင်းလက်ပြီး မောင်းတင်ပြီးသဖွယ် ဖြစ်သွားကာ ကျောက်စိတ်များ အလိုလို ဖြစ်ပေါ်ပျားရသည်။

ထိုသော်လည်း မုဆိုးတို့ မည်သည့် အသက်တစ်ဝက်ပေးပြီး သား

ကောင်ကို ရှာရသော မုဆိုးတွေ ဆိုတော့ ခဏတာ ကြောက်စိတ်တွေကို ဖယ်ပြီး တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်သွားခဲ့သည်။

ဓာတ်မီးကလည်း မလွတ်တမ်းထိုး။ အလင်းတုံးကြီး မီးထိုးလျက်နှင့် သွားခဲ့ရာ အနီးကပ်လျက် တွေ့ရသော အလင်းတုံးကြီးသည် ကျောက်တုံးကြီးမှ အလင်းဓာတ်များ ဖြာထွက်နေသည်ကို တွေ့ရတော့ ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ဆို ရွှေတုံးကြီးများ ဖြစ်နေမလား။ ကိုင်ကြည့်လိုက်တော့လည်း ကျောက်တုံးကြီး ဖြစ်နေသည်။

တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုဟု ထင်မိပြီး အမှတ်အသားပြု၍ ပြန်ခဲ့ပုံကို စာရေးသူအား ပြောပြသဖြင့် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ရှိသော တွေ့ရှိချက်တွေနှင့် ပေါင်းစပ်မိလိုက်သည်။

ဘိန်းစားကပ္ပိယကြီး တွေ့ရှိခဲ့သည်ဆိုသော ရွှေတွေပေါသော လိုဏ်ဂူကြီးလား။ ဘကြီးမျိုးတွေ့ခဲ့ရသော ကျောက်တုံးဖိုခုံလောက်မှ

ထွက်ရှိခဲ့သော သတ္တုဟု ယူဆရသော နေရာများလားဟု ဆက်စပ်တွေးတောပါသည်။

ရှာပုံတော်ဖွင့်ဖို့ တိုက်ဆိုလိုမှု ရှိလာပြီ။ မုဆိုးကြီး ဦးသန်းထွန်းကို တွေ့ရှိသည့်နေရာကို ပြုပေးဖို့ စာရေးသူ ပြောပါသည်။ လူလည်း အသက်ကြီးလာပြီး ကျန်းမာရေး မကောင်းတာကြောင့် လိုက်မပို့နိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူနှင့် အတော်ရင်းနှီးတာကြောင့် သူ့သားအကြီး မောင်ဦးကို ခေါ်ပြီး သွားကြည့်ဖို့ အကြံပြုပါသည်။

စာရေးသူသည် ရက်ကောင်းသော ရက်ကို ရွေးပြီး စားစရိတ်များကို အကုန်ကျခံ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး စာရေးသူ၊ ဦးသန်းထွန်း၏ သားမောင်ဦး(ကန်နီရွာသား)၊ မောင်တင်ထွန်း(အင်းတော် ပေပင်ရွာ)တို့နှင့် နံနက်စာ စားပြီး ကန်နီရွာ၏ အရှေ့ဘက် တောင်ကြောကို ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။

နဘားလမ်းခွဲကိုကျော်ပြီး ကသာဘက်သို့ ကားလမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ လျှောက်လာပြီး မိုင်တိုင်(၁၁)မိုင်အနီးမှ တောထဲဝင်သွားရာ ဆင်စခန်းတစ်ခုကို တွေ့သည်။

ထိုဆင်စခန်းမှ ဆက်လက်ပြီး တောင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ နားလိုက်သွားလိုက်နှင့် ခရီးအတော်ပေါက်ခဲ့ရာ ဦးသန်းထွန်း ပြောခဲ့သော နေရာနှင့် အတော်ပင်နီးနေပြီဟု မောင်ဦးဆိုလျက် ပြောပြသည်။ တောင်ကြီးက မြင့်မားနေပြီး

အတော် သွားလာရခက်သည့် ကျောက်တောင်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်သည် ကျောက်တောင်ပြတ်ကြောများ ရှိနေပြီး တောင်ပြုဖယ်စောင်းကြီး သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။

အထပ်ထပ်ရှိနေသော ကျောက်ကြောကြီး၏ အပေါ်နေသော ကျောက်သား အနေအထားမှာ အထပ်လိုက်ရှိနေသော လချေးနှင့် ဆင်တူသော အထပ်ကျောက် အမည်းကြောများ...

ခြံပိုးအုံသဖွယ် ကတေ မြေကြောများ၊ ကျောက်ဖြူလေးများ ရောနှောနေသော ကျောက်ထပ်များ၊ သံချေးများနှင့်အတူ ကတေများသဖြင့် စာရေးသူ မဖော်ပြတတ်သော ကျောက်အမျိုးအစားတွေက တစ်ပုံကြီး ရှိနေသော ကျောက်တောင်ကြီး၏ ဘေးစောင်းအတိုင်း သွားကြသည်။

မုဆိုးကျော်ကြီး တွေ့ထားခဲ့သည် ဟုဆိုသော လင်းလက်သည့် ကျောက်တုံးကြီး ရှိသည့်နေရာသို့ ရောက်ခါနီးပြီး လှမ်းမြင်ရသည့် အနေအထားသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ကျောက်တောင် ဖယ်စောင်းကြီးများမှ ပေါက်နေသော သစ်ပင်များကို ဆွဲကိုင်ကာသွားရသည်။ ခြေချော်မကျအောင် ဂရုစိုက်ရသည်က သည်းထိတ်ရင်ဖိုစရာ။ ချော်ကျွတ်ကတော့ တောင်အောက်မှ ချောက်ကြီးထဲသို့ ကျသွားနိုင်သည်။

လူသုံးယောက်သား ခက်ခက်ခဲခဲ

နှင့် လင်းလက်သော ကျောက်ဂူအဝက ကျောက်တုံးကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျောက်တုံးကြီးကတော့ တူးတော့ ထူးခြားသည်။ ဂူအဝတွင် ကျောက်ကတေများက ဘေးဘက်တွင် ခြံရံပြီး ကျောက်ပွကြောထဲမှာ ဝင်ပြီး "ဥ" နေသလို ဖြစ်နေသည်။

ကျောက်ဂူကတော့ သိပ်မနက်ပါ။ ဝါးတစ်ပြန်လောက်သာ ရှိသည်။ ကျောက်တောင်ကြီး၏ အလယ်ကောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက်ဂူအဝတွင် ထိုကျောက်လုံးကြီးသည် လူနှစ်ဖက်စာလောက် လုံးပတ်ရှိပြီး အလျား တစ်လံကျော်ကျော်လောက် ရှိသည်။

လုံးပတ်ကြီးပြီး အလျားတိုသည်။

အဝိုင်းလည်းမဟုတ်၊ အပြားလည်းမဟုတ်သော ထိုကျောက်တုံး၏ အပေါ်ယံကျောက်သား၏ အထူးအထူးမှာ စလင်းကျောက် (သို့မဟုတ်) စိန်မှုန့်များဟု ယူဆရသော ကျောက်မှုန့်များ ကပ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ညအချိန် ဓာတ်ပုံရိုက်ထိုးသော မုဆိုးကြီး၏ ဓာတ်ပုံအရောင်ကြောင့် လင်းလက်နေသော သဘောရှိသည်။

ခေါင်းဆောင်အဖြစ် စာရေးသူ ဦးဆောင်ပြီးလာသော ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ဝင် လူသုံးယောက်ထဲမှ စာရေးသူက အသက်အကြီးဆုံး ကျန်နစ်ယောက်ကတော့ အသက် (၃၀)နှစ်ဝန်းကျင်လောက်

သည်။ လုပ်ရဲကိုင်ရဲသော သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသူတွေ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသူတို့နှစ်ဦးလည်း တောင်ကြောပေါ်မှာ သားကောင် ရှာဖွေနေသော မုဆိုးငယ်များသာဖြစ်ပြီး မဟာလည်းကျွမ်းသည်။

သို့သော်လည်း တောင်စောင့်မှတ်များကိုတော့ ရှိသေကြပြီး အရည်အဆက် လူကြီးများ၏ ပြောပြထားသော တော၏ မာသာများ၊ မြိုင်နိုင် မသိအပ်သော အကြောင်းများကို တွေ့ကြုံဖူးကြသူတွေဆိုတော့ ကြောက်ရွံ့ရုံရှိသေကြသည်။

မောင်ဦးက သူ့အတွေ့အကြုံမရ ဒီကျောက်တောင်ဝန်းကျင်မှာ ဘာကောင်ပစ်မည်ဆိုလျှင် နတ်များကို "ပသ" "တင်သ" ပြီးမှ ဘာကောင်ကို ပစ်ရကြောင်း ပြောပြသည်။ နို့မဟုတ်ရွှံ့ကတော့ တော

တောင်ပေါ်မှ ကျောက်တုံးကြီး လိမ်ကုလားသလို... "ဟင်းမျိုး" ကြီးများ မြေရာများကို တွေ့ရတတ်သည်။ သားကောင်တွေ၍ ပစ်လိုက်လျှင်လည်း ဘယ်တော့မှ မရဘဲ ကြောက်ခြင်းများနှင့်သာ ကြုံတွေ့ရပေါင်းများတော့ "ဒီကျောက်တုံးကို ထုခွဲကြည့်ဖို့ ဦးလေးပဲ ကာဝန်ယူပေးပါ" ဟု ပြောကြသည်။

လူကြီးဖြစ်သော စာရေးသူလည်း ပါလာသော ဖယောင်းတိုင်များကို ချိတ်ပြီး တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်နှင့် နယ်တော်ရှင်၊ ပယ်တော်ရှင်များကို တိုင်တည်ပသပြီး ကျောက်တုံးကြီးကို ပါလာသော

သံတူးရွင်းဖြင့် ထိုးဆွပြီး သစ်သားမောင်းကုတ်စရာများဖြင့် ကုတ်ချလိုက်ရာ အတုံးလိုက် ပြုတ်ကျလာခဲ့သည်။

လူတွေလည်း မောပန်းနွမ်းနယ်သွားသဖြင့် ခဏနားပြီး အဆာပြေစားရန် ယူလာခဲ့သော မုန့်များကို စားကြပြီး မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ မိမိတို့နေသော နေရာနှင့် အတော်ဝေးသော တောင်အောက်မှ စက်သံတွေကို သဲ့သဲ့ကြားရသည်။

ထိုစက်သံတွေက ဘာလုပ်ကြလို့ ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲဟု ပါလာသူ မောင်ဦးကို မေးကြည့်ရာ ရွှေကျောက်တွေကို စက်နဲ့ ခွဲပြီး ရွှေထုတ်နေကြတာဟု ပြောကြသည်။

တအောင်အနားယူပြီး ထိုကျောက်တုံးကြီးကို ပါလာသော "စို" သံစိုဖြင့် ခွဲလို့ကောင်းမည် နေရာကို တည်ပြီး ပါလာသော ခြောက်ပေါင်တူဖြင့် ထုခွဲလိုက်ရာ ကျောက်တုံးကြီး ထက်ခြမ်းကွဲသွားတော့သည်။

ကျောက်တုံးကြီး၏ အထဲမှ အဆာများသည် အပြင်က အကြောနှင့် လုံးဝ မတူတာကို တွေ့ရသည်။ စလင်းကျောက်များ တွေ့ရပြီး အဖြူ၊ အပြာ၊ နီပုတ်ရောင်များ ဖြစ်နေသည်။

ခြံပိုးအုံကဲ့သို့လည်း တွေ့ရပြီး ရွှေကဲ့သို့ အရောင်များ ခပ်စိပ်စိပ်ကပ်နေသည်။ ထိုအထဲမှ ကျောက်သန္ဓေ ကျောက်လုံးများကိုလည်း

တွေ့ရပြီး နံ့သာရောင် မမြေကြီးပျက်များ အထဲတွင် တွေ့ရပြီး မြေကြီးများကို လက်နှင့်ဖုတ်ကြည့်လျှင် ခပ်ချောချော ဖြစ်နေသည်။

ထို အစုအဝေး အားလုံးထဲမှာ စလင်းကျောက်မှုန့်များနှင့် အတွဲပန်းပွင့်သလို စလင်းကျောက်တုံးနှစ်ခုကို လူးခြားစွာ ရရှိခဲ့သည်။

လှပသောကြောင့် စာရေးသူထံတွင် ယနေ့ထိတိုင် အမှတ်တရ သိမ်းထားခဲ့သည်။ ကြည့်လိုသူများ စာရေးသူထံသို့ မေးမြန်းပြီး လာရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ကြောင်းလည်း ပြောချင်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဂန္ဓိရုစွည်းများ ရှာဖွေမှုတွေကို ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေပြီး ကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသော စာမူဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် သက်သေနှင့်တကွ သက်ဆိုင်သူ လူများ ယနေ့တိုင် ရှိနေကြပြီး နှစ်အတော်ကြာသော အချိန်မှာ သတ္တုရှာဖွေရေးအဖွဲ့များ ဝင်ရောက်ရှာဖွေနေသည်ဟုသာ သိရပြီး ဘာပစ္စည်းတွေ တွေ့လို့ တွေ့ကြသည်ကို စာရေးသူ မသိနိုင်တော့ပါ။

ကသာမြို့နယ်အတွင်းမှ တောင်တန်းများသည် တန်ဖိုးကြီးသော သစ်ပင်၊ သယံဇာတများ ရှိနေသည်ဆိုသော လူပြောသူပြောနှင့် လက်တွေ့ရှာဖွေ သူတို့ ရှိနေပြီဆိုတာကို ဖြစ်ရပ်မှန်အဖြစ် ရေးသားရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြစ်အပျက်လေးကတော့ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။
လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၅ ခုနှစ် (၁၂)လပိုင်းလောက်က ဖြစ်
တာပါ။

ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်မှာ အမြဲ ပူဇော်ပသနေတဲ့
ကန်တွင်း မောင်တော်-နမတော်(နတ်နန်း)ရယ်လို့
ရှိပါတယ်။

အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းကလဲ သခင်မနဲ့
မောင်တော်ကို နှစ်စဉ် ကနားပေးပြီး
ပူဇော်ပသကြပါတယ်။ တစ်ခုသော
ညနေရှစ်နာရီခန့်အချိန် သခင်မရဲ့ နတ်နန်းမှ
ဆီမီးများ လင်းထိန်ပြီး ဆိုင်းသံပုံသံများ
ကြားနေရတဲ့အတွက် အိမ်တိုင်း
အိမ်တိုင်းက အံ့ဩနေကြတယ်။

နတ်ကနားလဲ ဘယ်သူမှ လာမပေးဘဲနဲ့
ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဆူညံသော အသံများ
ကြားနေရလို့ နတ်နန်းသို့ ပြေးလွှားပြီး ကြည့်ကြတယ်။
အချို့ အတွေ့အကြုံ ရှိတဲ့သူတွေကတော့...

'အစ်မရေ...အစ်ကိုရေ... ရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေ နေရာပြောင်းပြီး
ဝှက်ထားကြ၊ ထားပြန်ပြန်၊ သိုက်ကနား လာပေးတာနော်'
လို့ ပြောသူက တစ်မျိုး။ နတ်နန်းသို့ လာခဲ့ရန်
ရပ်ကွက်လူကြီးများ၊ ရဲကင်းများ အကြောင်းကြားပြီး
သွားကြည့်ကြသူက တစ်ဖုံ။

ထိုအခါ ဆီမီးခွက်လေး ထွန်းပြီး ထိုင်နေတဲ့ အရူး
တစ်ယောက်ကို တွေ့ရတယ်။

'ဆိုင်းသံ၊ ဖုံသံတွေ ကြားရတာ ဘယ်သူတီးတာလဲ'
လို့ မေးတော့ အရူးက "သိဘူး" တဲ့။

ဒါနဲ့ နီးစပ်ရာမှ ချက်ချင်းဆိုသလို ကန်တော့ပွဲ
စီစဉ်ပြီး သခင်မကို တောင်းပန်ကြတဲ့အခါ ကနားစည်း
တစ်ဦးကို ဝင်ပူးတယ်။

'နတ်တို့တစ်ရပ်ကွက်လုံး ဘေးကင်းရန်ကင်းအောင် ငါ စောင့်
ရှောက်နေတာဟဲ့၊ ခုနက လူ(၅)ယောက် ငါ့ဆီလာပြီး နတ်တို့ကို
ဒုက္ခပေးဖို့ ပွဲထိုးကြတယ်။ ငါလက်မခံဘူး။ နတ်တို့ ကြားအောင်
ငါက ဖုံသံဆိုင်းသံတွေ တီးပေးလိုက်တာ။ ငါက အဲဒီလူတွေကို
လဲပြန်ဖို့ တိုက်လွှတ်လိုက်တာ။ နတ်တို့တစ်ရပ်ကွက်လုံး ကံကောင်း
တယ်ပုတီး'

နတ် စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာ

တဲ့။ ထိုအခါကျမှ သွားကြည့်တဲ့သူများအားလုံးက
'သခင်မ ဆက်ပြီးတော့လဲ စောင့်ရှောက်တော်မူပါ
ဟု တောင်းပန်စကားများပြောကြပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့ကြတယ်။

"ပြောပြန်ရင်လဲ အောင်မင်းလွန်ရာကြမယ်" ဟု
ကိုမယုံကြည်သူများ ယုံကြည်အောင် ရေးသားတော်မူ
ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်လေးမို့ အများ
အောင် "ကဲ...ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ" သဘော
ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ရွှေမင်းသား(စစ်ကိုင်း)

ရှင်တောက်ထိန်ဘုရား ပျက်ရှင်တော်

သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ တနင်္သာရီ
တိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊
မလောင်းလုံမြို့နယ်၊ ကမြောက်ကမ်းရွာ
ကြီးတစ်ရွာ၌ ပေါ်တော်မူဘုရား
ရှင်တောက်ထိန် ရုပ်ပွားတော်ကို
ဖူးမြော် တည်ထားခွင့်ရသောနှစ်
ဖြစ်ပါသည်။

ယခု သက္ကရာဇ် ၁၃၇၉ ခုနှစ်
ပေါ်တော်မူသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်
နှစ်ပေါင်း (၁၂၇၆)နှစ် ကြာညောင်းခဲ့
ပြီ။ "ဥဒြအော်သည် ထားဝယ်
စည်" ၁၁၁၆ ခုနှစ်သည် ယခု
ထားဝယ်မြို့ တည်သောနှစ် ဖြစ်
သည်။

သို့သော် ရှင်တောက်ထိန်
ရုပ်ပွားတော်မြတ်သည် ထားဝယ်မြို့
စည် ခုနှစ်ထက် နှစ်(၁၆၀) ဦးနေ
တာကို တွေ့ရသည်။

ရှင်တောက်ထိန် ရုပ်ပွားတော်
မြတ်သည် ဝိဇ္ဇာများ ဓာတ်လုံး
(၅)လုံး ဌာပနာထားသည်ဟု ရှေး
ကျမ်းကျမ်းအစဉ်အဆက် သိရ
သည်။

* * *
'ကိုဖိုးတုတ်'
'ဟင်'
'မစောသီ... ပြောစရာရှိသလား
ဟင်'
တစ်ခုတည်းရှိသော တောင်ယာ

၁၀၀၀ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးစုံတော်

• ဘုရားကျော်မှာ အနက်ကွက်တွေက ဘုရားဆန်ကျ၊ သံတံဆိပ်ဖြစ်ပါတယ်။
[ကျေးဇူးတင်စွာ မပျော်စမ်း၊ သောတတ်ထားတာပါ]

တဲလေးပေါ်မှာ မနက်လင်းကတည်း
က ထူးခြားနေတဲ့ လင်ယောက်ျားရဲ့
မျက်နှာကို အကဲခတ်ရင်း မစောသီ
ဟာ သိလိုစောနဲ့ ခေါ်လိုက်ခြင်းပါ။
'ကိုဖိုးတုတ် အိပ်ရာနီးကတည်း
က ရှင်မျက်နှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေလို့

တွေ့ထူး တွေးစရာများ ရှိလားလို့ပါ
'အေးဟယ် မိန်းမရယ်...
ကောင်းတာတော့ ကောင်းတာပါပဲ။
ဘယ်လို တွေးရမယ်မှန်း မသိဘူး'
'ဘာလဲ အိပ်မက်လား၊ သူများ
ပြောစကားလား၊ ပြောစမ်းပါ ကိုဖိုး
နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီပဏ္ဍိုင် ၂၂၅

တုတ်။ အေးအတူ ပူအမျှပေါ့။ ဒီလင်
ဒီမယား နှစ်ယောက်ပဲရှိတာ’
မစောသီက အားတက်သရော
မေးရှာတယ်။
‘အိပ်မက်ပါကွယ်’
‘ဟယ်... ပြောစမ်း... ပြောစမ်း
ကောင်းတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’
‘ကိုယ် ညတုန်းက အိပ်မက်ထဲမှာ
ကိုယ်တို့စိုက် ခင်းထဲမှာ မီးလောင်
ပြင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ အပင်ဆိုလို့
မရှိတော့ဘူး။ ပြောင်တလင်း ဖြစ်နေ
တယ်’
‘ဟယ်... ဆက်ပြောပါဦး
ကိုဖိုးတုတ်’
‘ဝါးရုံမရှိဘဲ မျှစ်စိုကြီးတစ်ခု
မြေကြီးကို ခွဲပြီး ထွက်ပေါ်လာတယ်’
‘အဲဒီ မျှစ်စိုကြီးက အလွန်ကြီး
လားဟင်၊ စားလို့ သိပ်ချိုမှာ’
‘တယ်... ဒီမိန်းမ’
‘စတာပါကို ဖိုးတုတ်ရယ်၊ ဆက်
ပြောပါဦး’
‘မျှစ်စိုက သိပ်ကြီးတယ်။ ကိုယ်
က အံ့သြတယ်။ ဝါးပင်မရှိဘဲ မျှစ်စို
ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲပေါ့။ ကိုယ့်မှာ
စားမရှိဘူး။ တူးဖို့ စိတ်ကူးရတယ်။
ဒါပေမယ့် လက်နဲ့ တွန်းလှဲဖို့
လက် ရှေ့ကို ဆန့်လိုက်တယ်။
ဆန့်လိုက်တာ မိန်းမရယ်... မျှစ်စို
ကြီးဟာ ခဏထဲမှာပဲ ကိုယ့်ရဲ့ ညာ
လက်ဖဝါးပေါ်ကို ရောက်လာတယ်။
လက်ပေါ် ရောက်လာတဲ့ မျှစ်စို
ကြီးကို အံ့သြနေတုန်း မျှစ်စိုက
အသွင်ပြောင်းပြီး ထိုင်တော်မူ
ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့
လက်ဖဝါးပေါ်မှာ သီတင်းသုံးပြီး

လက်ဝါးနဲ့ မထိဘဲ ရောင်ခြည်တော်
လွှတ်ပြီး စံပယ်နေပြီး ရုပ်ပွားတော်
က ကြီးလာတယ်။
ကိုယ်လဲ ပီတိဖြစ်ပြီး ပူးတွေ့နေရ
တယ်။ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးဟာ
ကိုယ်တို့ တောင်ယာရှေ့ယွန်းယွန်း
ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပျောက်ကွယ်
သွားတယ်’
‘ဟယ်... ကိုဖိုးတုတ် အိပ်မက်
ထူးလိုက်တာ’
‘ကောင်းတာတော့ ကောင်းတာ
ပါပဲ မစောသီရယ်၊ တတ်သိ
နားလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မေးမြန်း
ရမယ်’
‘မစော’
‘ရှင်’
‘ဒီမနက် မွန်းတည့်နေ့လယ်မှာတိုင်း
ဆွမ်းတော်တင် ပန်းလှူ၊ ရေချမ်း
ကပ်ပေါ့။ ကိုယ်တို့လဲ ယာထွက်
သစ်သီးပဲစားဖို့ သားငါး ရှောင်မယ်
နော်’
‘ဪ... တော်ကလဲ ငါးပိ
မစားရ မနေနိုင်ပေါင်’
‘စွဲလိုက်တဲ့ ငါးပိ။’
‘ဪ... မစောရယ်၊ ဆားပဲ
စားရလဲ ရပါတယ်ကွယ်’
ဒီနေ့ကစပြီး ကိုဖိုးတုတ်+မစောသီ
လင်မယားနှစ်ယောက်သည် အလို
လိုအကျင့်စရဏ၊ အဓိဋ္ဌာန်မပြုဘဲ
အလိုလို အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်နေပါပြီ။
တတ်သလောက်မှတ်သလောက်
ဘုရားရှိခိုးပြီး အရပ် ပုတီးစိပ်နေ
တာက တစ်နေ့ သုံးပတ်မှ ကိုးပတ်
စိပ်နိုင်လာပြီ။ ကုသိုလ်အထုံဆိုတာ
လုပ်ယူမှ ရတာပါ။
ဒီလိုနဲ့ မယားက လင်ကို ရိုသေ၊

လင်ကလဲ ဝတ္တရားကျေပြီး နေလာ
လိုက်တာ ၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ
လပြည့်နေ့နဲ့ ကြုံလာပြီပေါ့ခင်ဗျား။
ထူးထူးဆန်းဆန်း ဗုဒ္ဓပန်း
‘ကိုဖိုးတုတ်’
‘ပြောလေ မစော’
‘ကိုးဒီမက်ထဲ မြင်တဲ့ မျှစ်စို
ပေါက်ရာ ကျွန်မတို့ ယာရှေ့ ယွန်း
ယွန်းနေ ယာလေးမှာ ကန်စွန်းညှစ်
ပီနဲညှစ် စိုက်ရင် ကောင်းမလားလို့
ကျွန်မတို့ စားဖို့လဲ ရအောင်ပေါ့’
‘ကောင်းတယ် မစော၊ ဒီနေရာ
ဟာ ရေစီးလဲ လွတ်တယ်။ တောင်
ကမူလို မိုမိုလေး မြင့်နေတယ်။
သင့်တော်ပါတယ်’
ပြောရင်း ကိုဖိုးတုတ် ပေါက်တူး
(ပေါက်ပြား)တစ်လက်ကို ကိုင်ဖို့ပြီး
ယာတဲလေးမှ လှမ်းထွက်လာပါ
တယ်။
‘နေဦးလေ ကိုဖိုးတုတ် ကျွန်မလဲ
မြေဆွပေးမယ်လေ’
တောင်တစ်လုံးဆွဲပြီး ပြေးလိုက်
လာတယ်။
‘ဒီနေရာလေးက ကျောက်ပျက်
ရှိတယ်။ နည်းနည်းမြေမာတယ်
မစော’
‘ဖြည်းဖြည်းသာ လုပ်ပါမစော
ကိုဖိုးတုတ် မပင်ပန်းအောင်ပါ’
ပြောပြောဆိုဆို...
‘ဒုတ်’
ကိုဖိုးတုတ် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး
ပေါက်တူးတစ်စာ ပေါက်ဆွဲလေး
ဆွဲလိုက်တယ်။
‘ဟာ...ဘာပါလိမ့်’
မည်းညစ်ညစ် မာကျောကျော

ပစ္စည်းလေးတစ်ခု ကိုဖိုးတုတ်
သတိထားပြီး မြေကို ပေါက်တူးနဲ့
ဖယ်ပစ်နေတယ်။
‘အလို... မြတ်စွာဘုရား မြတ်စွာဘုရား
ပြစ်မှားတာရှိလျှင် ခွင့်လွှတ်ပါ ဘုရား။
တပည့်တော် တပင်သက်သက် မလုပ်ပါ
ဘုရား’
တစ်ယောက်တည်း တတွတ်
တွတ်ပြောရင်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်
ပြီး ရှိခိုးဦးချနေပါတော့တယ်။
ကိုဖိုးတုတ် အနီးရှိ မစောသီဟာ
မကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်ပြီး...
‘ကိုဖိုးတုတ် ဘာလဲဟင်’
မစောသီရဲ့ အမေးကို ကိုဖိုးတုတ်
ပြန်ပြီး မပြောနိုင်ရှာပါ။ တတွတ်တွတ်
ပြောနေသော ကိုဖိုးတုတ်ကိုသာ
မတွဲနေရပါတယ်။
မစောသီမှာ ပါလာတဲ့ ခေါင်းခု
ပူးလေးချပြီး ဖြန့်လိုက်တယ်။
လင်တော်မောင် ဦးခိုက်ရှိခိုးနေတာ
ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ မထဲကဲ့ဘဲ
ပြန်မနေတယ်။
မစောသီဟာ မြေဆီနဲ့ မည်း
ညစ်ညစ်ပစ္စည်းကို သူ့ရဲ့ ခေါင်းခုပိုင်း
ပူးလေးနဲ့ အထပ်ထပ် သုတ်ဖယ်လိုက်
တယ်။ သန့်ရှင်းလာပြီး အမြင်ကြည်
လင်လာတယ်။
‘မကောင်မယ်လေး...’
မစောသီ ရုတ်တရက် လန့်ပြီး
အောက်ပြန် ဖင်ထိုင်လဲကျသွား
တယ်။
‘လက်ပြန်ဝင်လာတော့ ကိုဖိုးတုတ်
မစောသီ လဲကျသွားတာမြင်လို့
မကျေမကြား မေးလိုက်တယ်။
‘ဘာဖြစ်တာလဲ မစော’
‘ဘုရားပျက်တော်တော် လှုပ်ပြီး

ပြုံးတော်မူတယ်ရှင်’
‘ဟာ...’
‘ဟင်...’
‘ဘုရားပျက်လုံးတော်နှစ်ဆူဟာ ရောင်
ခြည်တော်တွေ လွှတ်နေတယ်(ကျွန်ပြုံး
နေတယ်)။ ငါတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်
ကုသိုလ်ထူးကွယ်’
‘ကိုဖိုးတုတ်’
‘ဟင်’
‘မစောသီ’
‘ရှင်’
‘ဘုရား ပူးလိုက်ကြပါစို့ရယ်
ကွယ်၊ သံသရာနယ်မှ လွတ်ကြောင်း
ကုသိုလ်ထူး ဆုထူးပန်စို့ကွယ်’
မစောသီရယ်’
* * *
ယနေ့သည် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ပြာသို
လပြည့် စနေနေ့ ဖြစ်သည်။

ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင်၊
လူသတင်း လူချင်းဆောင် ဆိုသလို
ပေါ်တော်မူဘုရားအကြောင်း ရဟန်း
ရှင်လူများ စည်ကားစွာ ကြွရောက်
ပြီး သာသနာပိုင် သံဃာတော်များ
ကြီးများပြီး...
၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့
မှာပဲ ဂန္ဓကုဋ်သိမ်တော်တွင်းသို့
ပင့်လျှောက်ပြီး သီတင်းသုံး စံပယ်
လျက် “ရှင်တောက်ထိန်” ဘွဲ့ဖြင့်
သီတင်းသုံးနေပါတယ်။
ထားဝယ်ခရိုင်၊ လောင်းလုံ
မြို့နယ်၊ ကမြောက်ကမ်းရွာတွင် ရှေး
ဟောင်းရုပ်ပွားတော်အား လာ
ရောက် ပူးမြော်နိုင်ပါတယ်။
ကြာဇေဇေ တန်ဖိုးကြီးဇေဇေ
နှစ်တွေ ကြာလာတော့ အသစ်
တွေ အဟောင်းတွေဖြစ်၊ အဟောင်း၊
နယုရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၂၇

တွေလဲ အသစ်ဖြစ်မလာပေမယ့် တန်ဖိုးကြီး ဖြစ်ချင် ဖြစ်လာတတ် တာကိုး။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်း တန်ဖိုးကြီး... ဘာလို့လို့နဲ့ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ ကြာပြီလေ။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသ ကြီး ထားဝယ်မြို့ရဲ့ ကျက်သရေ ဆောင် တန်ဖိုးကြီး ရှင်ကိုရှင် ဘုရား စေတီ ရုပ်ပွားတော်များဟာ အချိန် တန်လိုလား။ မြန်မာလူမျိုးများနဲ့ ထိုက်တန်လိုလား... တန်ဖိုးပြာဋိဟာ တွေ ပြလာတာကို တွေ့ကြုံဖူးမြင်ရ သူ များလာပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တန်ဖိုးတော် ဟာ အံ့မခန်းပါလား... ရိုသေလေး မြတ်ထားလို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ လို့ ကျွန်တော် ကနက်သိရိ ဆရာ အုန်းရွှေ တိုက်တွန်းပါတယ်နော်။

အံ့မခန်း

- ၁။ ရှင်ပင်ခရုဘုရား
  - ၂။ ရှင်မုတ္တီးဘုရား
  - ၃။ ရှင်တောင့်ပုံ
  - ၄။ ရှင်မော်
  - ၅။ ရှင်တောက်ထိန်(နိပါတ်-၅ နေရာ)
  - ၆။ ရှင်လွန်
  - ၇။ ရှင်ဥသြ
  - ၈။ ရှင်ဓာတ်ဝဲ
  - ၉။ ဆံတော်ရှင်
- ဖော်ပြပါ တန်ဖိုးကြီး ရှင်ကိုးရှင် ဘုရားများ ရှိကြရာဝယ် ယခုအခါ များမှာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ဘုရား ဖူးညွှတ်သည်များ ထားဝယ်ဒေသသို့ ကြွရောက်ပြီး ဘုရားဖူး ရောက်လာ ကုန်သော မော်တော်ကားဖြင့် ဘုရားဖူးပြည်သူတွေ ကျေးဇူးတင်ရှိ
- ၂၂၀ နေရာရောက်ခြင်းပစ္စည်း

ပါကြောင်း ထားဝယ်မြို့ရဲ့ကိုယ်စား ကြိုဆိုပါတယ်လို့နော်...

ဒီနှစ် ၁၃၇၈ ခုနှစ်... ၁၃၇၉ ခုနှစ် သို့ မကူးတကူး (၃-၄-၂၀၁၇)နှစ် နေ့စွဲအရ ထူးထူးဆန်းဆန်း အံ့မခန်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းလေးပါ။

၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၇) ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ပွန်းတည့် (၁၁) နာရီ (၃၀)မိနစ် အချိန်။

(၃-၄-၂၀၁၇)နေ့ အချိန်ပေါ့...

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ရောက် လာကုန်ကြသော နံပါတ်စဉ်(၅) ရှင်တောက်ထိန်ဘုရားတွင် ဘုရား ဖူးညွှတ်သည်နဲ့ မော်တော်ကား နေရာမဆုံအောင် စည်ကားနေ တယ် ခင်ဗျား...

တချို့က ဘုရားဖူးပြီး ဂန္ဓကုဋ် တိုက်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းကြပြီး ဝယ် စရာ စားစရာတွေကို ဝယ်ခြင်းနေ ကြတယ်။

ထိုစဉ် ဘုရားရဲ့ တဝဂ္ဂတွင်းမှာ ဘုရားဖူးပြီး ကျန်ရစ်နေခဲ့သော သားအမိနှစ်ယောက် (အမည် မသိပါ)သာ ကျန်တယ်။

အမေဖြစ်သူ အသက်(၅၀)ရွယ် (ခန့်မှန်း)ခန့်ရှိ အမျိုးသမီး ဘုရားရှိခိုး နေတဲ့ အချိန်...

သမီးဖြစ်သူ (၈)နှစ်(ခန့်မှန်း) ရှိခိုး ချပြီး ရှင်တောက်ထိန်ဘုရားရဲ့ မျက်နှာတော်ကို ကြည့်ညိုပြီး ကြည့် ရှုခိုက်မှာ...

'မေမေ'

သမီးက အမေပေါင်ကို လက်နဲ့

တိုပြီး...

'ဘုရားဖူးတော်မူတယ် မေမေ

ကြည့်ပါဦး' ဘုရားဦးချပြီး အမေက...

'သမီး တောက်တီးတောက် တက်' လို့ ပြောလိုက်ပြီးမှ ဘုရားကို

မော်ဖူးတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားမျက်လုံး တော်အက ရောင်ခြည်ကွန်မြူးနေပါ တယ်။

'လာကြ... လာကြ... ဖူးကြ ကွယ်တို့... ကြုံတောင့်ကြုံခဲ'

အမျိုးသမီးကြီးက အော်ပြော လေတော့တယ်။

ဘုရားဖူးအဖော်ကြီးရဲ့ အလှူ တကြား အသံကြောင့် ရှုပ်ထွေးဖူး တဲ့အချိန်မှာ...

ဘုရားရဲ့ တဝဂ္ဂနဲ့ မျက်နှာမျက် ဆိုင်ရှိသော ကွမ်းယာဆိုင်ရဲ့ သိမ်တော်တံခါးမှ လက်နံပါတ်ပါ မှ အလင်းရောင်ထွက်လာပြီး အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်လာတာ ကို အပြင်မှ အနားယူနေကြစဉ်မှာ ဘုရားဖူးညွှတ်သည်တော်များ ပျောက် ရပါတယ်။

'ငါတို့ ဘုရားတပည့်တွေ နေမလဲ... တိုးဝေပြီး ဘုရား သိမ်တော်ကြီးထဲကို တိုးဝင်ကြပါ ပေါ့'

'ဖြည်းဖြည်းဗျ... ဖြည်းဖြည်း ကလေးတွေလဲ ရှိတယ် နတ်ကြီး လိမ့်မယ်'

အသင့်ရှိသော ဂေါပက များမှာ များက ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ပြုစု ပါတယ်။

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ထဲ

တဖြည်းဖြည်း ဖူးမြင်ကြပါ

လိုက်တော့... ဘုရားရုပ်ပွားတော် ညာတက်

မျက်လုံးတော်သည် မူလမျက်လုံးတော် များထက်ပို၍ အထိမှ မျက်ဆန် တော်အနက်သည် ကြယ်ရောင်မြူးပြီး ယင်းမျက်ဆန်အဖြစ်မှ အလင်းတန်း ကျော်ဖြည့် ကွန်မြူးနေတာကို အံ့မခန်း မှုကြုံတွေ့ ရှိရပါတယ်။

ညနေပိုင်းလောက်မှာပဲ သာသနာ ပိုင် ဆရာတော်များ ကြွရောက်လာ ပြီး စစ်ဆေးကြတယ်။

သာသနာဝန်ကြီးဌာနမှလဲ ကြွ ရောက်ပြီး စစ်ဆေးခဲ့ကြပါတယ်။

ရောက်ရှိလာသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဟာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲမို့ ကြည့်ညို လာဖို့မရှိခဲ့ရပါတယ်။

ထူးထူးခြားခြား ဟိုဂိုလ်

ထားဝယ်ဆရာတော် ဦးဝါယမလဲ ကြွရောက်ပြီး ဘုရားရဲ့ဓာတ်တော် များ ရောင်ခြည်တော်ကို လာရောက် ဖူးမြင်ပါတယ်။

ရှင်တောက်ထိန် မြတ်စွာဘုရား ဓာတ်တော် ရောင်ခြည်တော် (၃) မျက် ကွန်မြူးပြီး မျက်လုံးတော် မျက်အတိုင်း ပြန်မှေးသွားလိမ့်မယ်လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

မှန်လေစွ... မှန်လေစွ... ဘုရား မျက်လုံးတော်မှ ရောင်ခြည်တော် (၃)မျက်သာ လွှတ်ပါတယ်။

မျက်လုံးတော် ကျယ်ခြင်းမှာလဲ မှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပါပြီ။

ဂန္ဓကုဋ် ဘုရားခန်းမှာတော့ မူလယခင်က ခတ်ထားတဲ့ အာမခံ မဟာလောကကြီးက ပိတ်လျက် ပါ။

တတိယ ရောင်ခြည်တော် ပြန်လွှတ်သိမ်းခြင်း

ရှင်တောက်ထိန်ဘုရား ထူးခြားချက်	၆။ ဖိ ဖိ ပွားစေ့လှပစေ့ ကိစ္စများကို စနေညနေပိုင်းတွင် ဆီမီးရှေ့ပြား ပန်းနံသာ ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်းကာ အလို ပြည့်ခြင်း...
၁။ ဘုရားရဲ့ ဦးခေါင်းတော် လက်ဝဲတက်တွင် ပေါက်ပြားရှုခိုက်ခြင်း။	မြားမြောင်းလှတဲ့ ကိစ္စအဝဝကိုလဲ ရိုသေသမှုပြု၍ ဆုတောင်းနိုင်ပါ တယ်။
၂။ ရုပ်ပွားတော်သည် အပြည့်တော်ပူ၍ မျက်တောင်တော် လှုပ်ခတ်ခြင်း။	ကပြောကင်းစွာ လောင်လုံပြုနယ်၊ ထားဝယ်ခရိုင်၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး
၃။ ရုပ်ပွားတော်သည် ညနေပိုင်းတွင် ဘုရား ဖူးဖူး ရုပ်ပွားတော် ရှစ်ဆူအထိ ပွား၍ ဖူးတွေ့ရတတ်ခြင်း။	၇။ ကနက်သိရိ ဆရာအုန်းရွှေ
၄။ ပိဋကတ်များ တတ်လုံး(၉)လုံး ဌာပနာ ထားခြင်း။	၈။ မှေးမှေးမြေ့မြေ့ခြင်း
၅။ ရုပ်ပွားတော်သည် မျက်ရှင်ဆော်ခြင်း	၉။ မှေးမှေးမြေ့မြေ့ခြင်း

စိတ်ပေးခြင်း ပျော်ရွှင်ခြင်း (၁၂)

နှင်းပုလဲသူ

စာရေးသူတို့ ဖိသားစုသုံးယောက် အဘကြီးနှင့် အမရပူရတွင် အတူ နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် မှော်ဘီမြို့မှ စာရေး သူ၏ အစ်မထံမှ စာရောက်လာပါ သည်။

စာတွင် ညီအစ်မငါးယောက် အတွက် တစ်ဦးလျှင် (၂၀'x ၅၀') မြေတစ်ကွက်စီ အမွေခွဲပြီးပြီဖြစ် ကြောင်း ရေးထားပါသည်။ စာရေး သူ ရောင်းလိုပါက မင်္ဂလာဒုံသို့ လာခဲ့ပါရန် အကြောင်းကြားစာ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိဘနှစ်ပါးသည် ကွယ်လွန်ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ကျိုက်ကလော့ ဘုရားနှင့် တည့်တည့်ရှိ ပေါက်ကုန်း ရပ်ကွက်ထိပ်မှ မထီစေတီအနီးတွင် စာရေးသူ၏ မိဘများ နေခဲ့သော မြေနှင့်အိမ် ရှိပါသည်။

စာရေးသူ၏ အထက်တွင် အစ်မ (၄)ယောက် ရှိပါသည်။ အမှတ်စဉ် အတိုင်း ဖော်ပြရလျှင် အကြီးဆုံး အမှတ်(၁)အစ်မသည် ဆက်သွယ် ရေးတပ်မှ စစ်သမီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအစ်မသည် အငြိမ်းစားယူထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအစ်မသည် ဗိုလ်ကြီး တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပါသည်။ ထိုအစ်မရော သူမ၏ခင်ပွန်းပါ ကွယ်လွန်သွားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ တတိယအစ်မသည် မှော်ဘီမြို့ အမှတ်(၁) အထက်တန်းကျောင်းမှ အထက်တန်းပြဆရာမ (အငြိမ်းစား) ဖြစ်ပါသည်။

၂၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စတုတ္ထအစ်မသည် အလုပ်မရှိပါ။ သူမ၏ ခင်ပွန်းမှာ ရုံးဌာနတစ်ခုမှ ထွက်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုစတုတ္ထ အစ်မမိသားစုသည် မိဘများ၏ အိမ်နှင့်ခြံတွင် ယခု နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

၏စာကို ပြန် စာရေးသူ ရန်ကုန်သို့ ခဏသွားမည့်အကြောင်း အသိပေး ပါသည်။ မန္တလေးဘူတာသို့ဆင်းယှဉ် ညနေတွင် သွားခါနီး အဘကြီးက လက်ထိုးပြန်၍ အပေါ်သို့လက်မြှောက် ပြီး ဆွဲယူလိုက်ရာ ပုံတွင် မြင်ရသည့် အတိုင်း အမြင့်(၁)လက်မခွဲခန့်

မန်းကုန်းဘိုးဘိုးကြီးပုံတော် ပါလာ ပြီး စာရေးသူကို လှမ်းပေးပါသည်။ အဘကြီးက ထိုပုံကိုစာရေးသူ၏ ပုံကံအိတ်ထဲတွင် ဆောင်သွားရန် မှာ တာစကားမှ မပြောရန် မှာလိုက် ပါသည်။ စာရေးသူက အဘကြီး ပေးသည့် အနားကုံးဘိုးဘိုးကြီးပုံကို လေသေချာချာ ကြည့်မိပါသည်။

ပုံတွင် ညွှန်လက်တွင် ကိုယ်ထား မည့် ထုထောင်းစာများ ထားသည့် ယစ်ထောင်းမှာ တစ်ဝက်ခြောက်နေပါ ပြန်။ တယ်လက်ထိုးထိတွင် ရှိနေသည့် များလှပေသွား ဖြစ်ပါ။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ရသင့် မည့်ငွေ အကုန်ရလိမ့်မည် မဟုတ် ပါဟု တွေးလိုက်မိပါသည်။ စာရေးသူ တစ်ဦးတည်း မှော်ဘီ မြို့ရှိ တတိယအစ်မထံသို့ သွားခဲ့ပါ သည်။ ရောက်ပြီး နာရီဝက်လောက် ကြာတွင် မှော်ဘီဘိုးဘိုးကြီး မှတ်တမ်းသို့သွား၍ ကန်တော့ပွဲ မှတ်တမ်းနှင့် ပန်း၊ သီမီး ကပ်လှူပြီး မှတ်တမ်းကြာ ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မှော်ဘီမှ တတိယအစ်မကို အဖော်ခေါ်၍ မင်္ဂလာဒုံအိမ်ခြံရှိ စတုတ္ထအစ်မထံ သို့ သွားကြပါသည်။ စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူ၏ခင်ပွန်းက မင်္ဂလာဒုံရမည့် ပေ(၂၀'x၅၀') မြေပိုင်းကို ထုတ်ပေးပြီး စာရေး သူကို မြေတယ်လိုမှ မပေးနိုင် ကြောင်း ဒေါသတကြီး ငြင်းဆိုကြ ပြီးတော့သည်။

စာရေးသူရော တတိယအစ်မပါ ကိုယ်ပျော့ဘဲ မှော်ဘီသို့ ပြန်ခဲ့ကြ ပါသည်။ စာရေးသူ ရမည့် မြေကွက် တွင် အိမ်လေးတစ်လုံး ဆောက် ထားပြီး စတုတ္ထအစ်မက အိမ်ငှား တင်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါ သည်။

နောက်ရက်တွင် မင်္ဂလာဒုံ ဆက်သွယ်ရေးတပ်မှ တူမဖြစ်သူ က လာခေါ်သဖြင့် လိုက်သွားပြီး ထိုအိမ်တွင် သုံးရက်နေပါသည်။ လေးရက်မြောက်နေ့တွင် အမရ ပူရသို့ပြန်ရန် စီစဉ်နေစဉ် မရမ်းကုန်း မြို့နယ်၊ ရှစ်မိုင်မှ မနီလာမြတ်နှင့် အဆက်အသွယ်ရပြီး မနက်ဖြန် သူမအိမ်သို့ အလည်လာရန် ဖိတ်ပါ သည်။

မနီလာမြတ်သည် လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်က သူမပိုင် တိုက်လေး တစ်လုံး အပါအဝင် မြေတစ်ကွက် ကို အရောင်းငွေကုန် အကူအညီ တောင်းခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါသည်။ နောက် နေ့မနက်တွင် မနီလာမြတ်က သူမ ၏ ကိုယ်ပိုင်ကားလေးနှင့် စာရေးသူ ကို လာခေါ်ပါသည်။

သူမ၏အိမ်တွင် စာရေးသူအား သူမ လက်ရှိကြိုနေရသည့် ကိစ္စများ အား မေးပြီး ဉာဏ်ပူဇော်ခအဖြစ် ငွေသုံးသောင်းကျပ် ပေးပါသည်။ အဘကြီးအတွက်လည်း ငွေးငါး သောင်းကျပ် လှူလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ် က စာရေးသူအား အကူအညီ တောင်းခဲ့သည့် မြေကွက်နှင့် တစ် ထပ်တိုက်လေး အရောင်းထွက်သွား ခဲ့သည့်အတွက် သူမစိတ်ထဲ ပေါ် သည့်အတိုင်း စာရေးသူလှူရန် ဖယ်ထားသည့်ငွေ ဖြစ်ပါသည်ဟု

ပြောကာ ငွေသုံးသိန်းကို စာရေး သူနှင့် ထည့်ပေးပါသည်။ ထိုငွေသုံးသိန်း ပေးမနေစဉ် စာရေး သူ၏ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ အဘကြီး ချီးမြှင့်လိုက်သော အနားကုံးဘိုးဘိုး ကြီးပုံတော်ကို သတိရလိုက်မိပါ သည်။ နောက်ရက်တွင် အမရပူရသို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် စာရေးသူပိုင်သောမြေ ပေ(၂၀'x ၅၀')အတွက် စတုတ္ထအစ်မ ဖိသားစု နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဒုတိယအကြိမ် ရန်ကုန်သို့ သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူ၏သမီး သည် ဘွဲ့ယူပြီးနောက် ဂျပန် အလှူကုန် ကုမ္ပဏီ(Aphrodite)တွင် လက်ထောက် မန်နေဂျာအဖြစ် အလုပ် လုပ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သမီးက ရုံးမှ ခွင့်တစ်လယူပြီး စာရေးသူနှင့်အတူ ရန်ကုန်သို့ လိုက် လာပါသည်။ နောက်ရက်တွင် မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ပေါက်ကုန်း ရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌအိမ်ကို စုံစမ်း၍ မနှစ်က အစ်မဖြစ်သူက စာချုပ်သာ ပေးပြီး မြေကို မပေးသည့်အတွက် စာတင် အကူအညီတောင်းခံရန် လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူက ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

နောက်ရက်တွင် ရပ်ကွက်ရုံးသို့ ညနေ(၅)နာရီ အရောက်လာရန် ဥက္ကဋ္ဌမှ စာရေးသူအား မှာလိုက်ပါ သည်။ ရပ်ကွက်ရုံးတွင် စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူ၏ခင်ပွန်း နှင့်ယောက်လုံးက စာရေးသူနှင့်သမီးအား ရပ်ကွက်

နောက်ရက်တွင် ရပ်ကွက်ရုံးသို့ ညနေ(၅)နာရီ အရောက်လာရန် ဥက္ကဋ္ဌမှ စာရေးသူအား မှာလိုက်ပါ သည်။ ရပ်ကွက်ရုံးတွင် စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူ၏ခင်ပွန်း နှင့်ယောက်လုံးက စာရေးသူနှင့်သမီးအား ရပ်ကွက်

နောက်ရက်တွင် ရပ်ကွက်ရုံးသို့ ညနေ(၅)နာရီ အရောက်လာရန် ဥက္ကဋ္ဌမှ စာရေးသူအား မှာလိုက်ပါ သည်။ ရပ်ကွက်ရုံးတွင် စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူ၏ခင်ပွန်း နှင့်ယောက်လုံးက စာရေးသူနှင့်သမီးအား ရပ်ကွက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၁

ကျောက်စိမ်းပန်းကန် (၂)

ရွှေတောင်
ပြည်အောင်ကြီး

ယခင်လမှ အဆက်

လူကြီးများရှေ့တွင်ပင် အတော် ဆိုးရွားမိုက်ရိုင်းသော စကားလုံးများ သုံး၍ ရန်တွေ့ပါတော့သည်။

စာရေးသူရော သမီးပါ ရန်ပြန် မဖြစ်ဘဲ ခေါင်းငုံ့သည်ခံနေတာကို တွေ့တော့ ဒုတိယအကြိမ်မှစ၍ ရပ်ကွက်လူကြီး ငါးယောက်နှင့် စတုတ္ထအစ်မ လင်မယားတို့ စကား များကြပါသည်။

နောက်ရက်တွင် စာရေးသူပိုင် သည့် မြေကွက်ပေါ်တွင်နေသော အိမ်ငှားများက လုံးဝ ဖယ်မပေးရန် သူတို့အား စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူမ ခင်ပွန်းက မှာထားကြောင်း စာရေး သူတည်းခိုသည့် အိမ်ကို လာပြော ပြကြပါသည်။

ရပ်ကွက်ရုံးတွင် တတိယအကြိမ် တွေ့ပြီးနောက် ရာအိမ်မှူးက စာရေးသူ တည်းခိုသည့် အိမ်ထိ လိုက်လာပြီး စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူမ ခင်ပွန်း မတရားလွန်း၍ သူ အစ အဆုံး လိုက်ကူညီမညီအကြောင်း နှင့် ယခုဝယ်သူရှိပါက ရောင်းမည် လားဟု မေးပါသည်။

စာရေးသူက ရသည့်ဈေးနှင့် ရောင်းပါမည်ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ရပ်ကွက်ရုံးတွင် စတုတ္ထအစ်မနှင့် သူမခင်ပွန်းအား (၇)ကြိမ်တိတိ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ရာအိမ်မှူးက သိန်းနှစ်ဆယ် ပေးဝယ်မည့်သူက စရန်ငွေနှစ်သိန်း ပေးလိုက်သည့် အကြောင်း လာပြောပါသည်။ ပေါက်ဈေးထက် များစွာနည်းနေမှန်း သိသော်လည်း ရောင်းရန် ဆုံးဖြတ်

လိုက်ပြီး အမရပူရသို့ သိန်းနှစ်ဆယ် ယူ၍ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ မပေးပါဘူးဟု အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်နေသော အစ်မနှင့် သူမခင်ပွန်းအား တစ်ခွန်းမှ မတုံ့ပြန်ဘဲ ရအောင် ရောင်းနိုင်ခဲ့ သည်မှာ အဘကြီး ချီးမြှင့်လိုက် သည့် အနီးကုံးဘိုးဘိုးကြီးပုံတော် လေးကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု စာရေးသူ ထင်ပါသည်။

အနီးကုံးဘိုးဘိုးကြီးပုံတွင် ညာ လက်၌ ယပ်တောင်တွင် ဆုတောင်း စာ တစ်ဝက်ပြတ်နေခြင်း၊ ဘယ် လက်ပေါ်တွင် ရွှေလှေ မပါခြင်းတို့ က စာရေးသူ ရင်ဆိုင်ရမည့် အမွေ ကိစ္စတွင် ငွေ အပြည့်အဝ မရမည့် နိမိတ် ဖြစ်မည်ဟု စာရေးသူ ထင် ထားခဲ့သည့် အတွေးသည် မှန်နေပါ သည်။

သို့သော် အဘကြီး ချီးမြှင့်သည့် အနီးကုံးဘိုးဘိုးကြီး ပုံတော်လေး ဆောင်သွားသည့် ရန်ကုန်ခရီးစဉ် နှစ်ကြိမ်လုံး စာရေးသူ ငွေများများ ရခဲ့သည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ဤစာစုဖြင့် အဘကြီးဘိုးဘိုး အောင်၊ အဘကြီးဘိုးမင်းခေါင်၊ အဘရာကျော် ဆရာတော်ကြီးနှင့် တကွ ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော် များ အားလုံးရော သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ ဖြစ်သည့် အဘကြီးကိုပါ ရိုသေစွာ ကန်တော့ ပါသည်။

နင်းပုလဲသူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့ EXPRESSဝန်ဆောင်မှ ဝန်ခံဖြင့် အမြန်ဆုံး အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။

စာအုပ်ရောက် ရှေးသူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၈၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက် ။ လေယာဉ်ယူနှုန်း ပိုမို သောဒေသများအတွက် လေယာဉ် ကိုပိုပေးဆောင်ရပါမည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဧည့်သည် ၂၀၁၈-ပထမထပ် ၂၉-လမ်း(ခေထက်) မန်းဆဲးတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း မြို့နယ်

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

တယ်လက်ရွာမှာ မောင် ဒေါ်လှတင့်တို့က ဦးမင်းအောင်ရဲ့ ယောက္ခမ။ မောင်က ခဏခဏ ပြောလွန်းလို့ “ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်” ကို ဦးမင်းအောင်က ရင်ထဲမှာ စွဲနေ တယ်။ မှတ်မိနေတယ်။ တွေးနေ ရမှာ မလို။ ကရားရေလွတ်သလို စကားတွတ် တွတ် ပြောနိုင်တာ... ယောက္ခမ ပြောစကားသာ

ကြားသိရတာ။ ကိုယ်တိုင် ကြိုတာတော့ မဟုတ်။ ငယ်သေးသကို ဦးမင်းအောင်။ “ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်”ရဲ့ အန္တေ ဝါသိက တပည့်ရင်း ဦးကြာမြင့်နဲ့ ဦးမင်းအောင်တို့က မောင်ဖိုးဟန် ကို ဖြစ်ပျက်ခြင်းရာ ထွက်လာ သေသေချာချာ ပြောပြကြတာ။

တစ်ယောက်က ပြောလိုက် ကျန်နေရင် နောက်တစ်ယောက်က ထောက်လိုက်။ အထောက်အပ နှစ်ယောက်သာ။ စိတ်ဝင်စားဖျော့... မောင်ဖိုးဟန်မှာ ခေါင်း ဝိုက် ဝိုက် လာအောင် နားထောင်ရတယ်။ “အိ”တော့ မသွားဘူး။ အဆီ တစ်ထပ် အသားတစ်ထပ်ကတော့ အမှန်ပဲ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးအကြောင်း နှစ်ထောင်း အားရ ကြားခဲ့ရ။ ပိတိကို မြန်ဝေ ပါတယ်။ ထပ်တူထပ်မျှ ရကြပါ စေကုန်...

ပါရမီဆက်ရှိကြတဲ့ သူတွေက တော့ “ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်”မှ “ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်” ယောင်လို့ တောင်မှ မပြစ်မှား။ ဖော်ကားလို စိတ်မရှိ။ ပကတိ ရိုးသားကြတဲ့ တောသူတောင်သားတွေ။

ကြည့်ဖြူတဲ့ သဒ္ဓါတရား ထပ်ပွား။ မနားတမ်းလှူကြ။ တန်းကြ။ သီလ ခံယူ။

ဒါပေမယ့် တော်တော်စိတ်ညစ် ကြရတယ်ဆိုပဲ။ လူထူရင်(ပရိသတ် များလာရင်) သဒ္ဓါတရား စမ်းသတဲ့ ပြောချင်တာတွေ ပြော။ ငိုချင် တာတွေဆို။ အော်လိုက်။ ဟဲ့လိုက်။ အရှုံးပမာ။ သဒ္ဓါချို့ ဖြစ်မှ။ တချို့က အကြည့်ညို တန်ကြ ရော။ ဟော... စခန်းသတ်လို့

တစ်စခန်း ရပ်သွားကြပါလေရော။
ဆိုပါတော့... ည ကျိန်းစက်ရင်
ကျောက်တုံးကြီး ခေါင်းအုံး
ကျိန်းတာ။

သိကြတော့ ခေါင်းအုံး
ယူလာပြီး လှူကြတယ်။
အလှူခံပါတယ်။ အလှူရှင်
ရှေ့မှာကို စွန့်ချင်တဲ့သူကို
ပြန်စွန့်တာ။ ချက်ချင်းကြီး။
ဘယ်နှယ်ဗျာ ခေါင်းအုံး
အလှူရှင်...

ခေါင်းအုံးအလှူရှင် စိတ်ထဲမှာ
ထင်သွားပြီဆိုတာလဲ သိတယ်။
ဟောပြော။ ပြောပြီ။ ဆိုဆုံးမပြီ။

'နင်လှူတဲ့ ခေါင်းအုံး သင်္ခါ ပြုတူ။
အလှူလက်ခံတဲ့ ငါလဲ ပြုတူ။ ခေါင်းအုံး
လှူတဲ့ နင်လဲ ပြုတူ။ သင်္ခါ
ခေါင်းအုံး နင် ငါ သင်္ခါ၊ လောကကြီးမှာ
ဘာမှ ပြုတူ။

အနိစ္စ အပြု ယိုး၊ ဖျက်ရယ်ဆိုတာ
နင်တို့ သိ။

ငါ ပစ္စည်းစားတဲ့ အရပ် အဖြစ်ပုံစံက
ငါ့ကို နင် ခေါင်းအုံး လှူတယ်။ ကုသိုလ်
ရပြီ ငါက ပြန်စွန့်လိုက်တော့ ကုသိုလ်ရ
ပြန်ပြီ နင်သာ စိတ်ထားတတ်ရင် အလှူ
(၂)ခု ကုသိုလ်(၂)ခု ကောင်းမှုပေါ်
ကောင်းမှုဆင့်တော့ ထပ်ဆင့်ကောင်းမှု
လှူသာပေါ့။ နတ်သာပေါ့။ နိဗ္ဗာန်
ပျော်...ဟ'

ခေါင်းအုံးအလှူရှင်လဲ အသိသာ။
ပီတိဖြာ။ ရင်မှာအေး ကောင်းမှု
ကုသိုလ်လေးကို တွေး...တွေးပြီး...

* * *
ဦးမောင်နဲ့ ဒေါ်လှတင်တို့က
စိုက်ပျိုးရေးသမားတွေ။ ဟင်းသီး

ဟင်းရွက် သူတို့လက်က ထွက်တာ။
စိုက်ခင်းက ထွက်တဲ့ ပန်းမျိုးစုံနဲ့
ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို ရွှေ
တောင်မြို့၊ ဈေးထဲမှာ လူသွားလမ်း
ဘေး ဗန်းလေးတွေ ခင်း ခင်းပြီး
ရောင်းကြတာ။

ဘူးသီး ခရမ်းသီး ရုံးပတီသီး
ဂေါ်ဖီထုပ် ပန်းဂေါ်ဖီ ဆလတ်
ပဲစောင်းလျား နွေပဲသီး ပဲလင်းမြေ
သီး ရွှေဖရုံ ကျောက်ဖရုံ... စတာ
တွေပဲ။ စုံနေတာပဲ။

မိုးမလင်းမီ ရွာကထွက်။ ခြေလျင်
ခရီး၊ မနီး။

တစ်နေ့တော့ ဒေါ်လှတင် ဟင်း
သီးဟင်းရွက်တွေကို တာနင့်တပိုး
ရွက်ပြီး အဖော်တွေနဲ့ အိမ်က ထွက်
အလာ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က...

'ဟေ့...လှတင် နင် ရွှေတောင်ရွာကို
သွားပြီး ရောင်းပေးနဲ့... ခြေထောက်
ညောင်ချုံ ရှိပယ်။ နင်ပစ္စည်းတွေတစ်ခု
ရောင်းရမှာ ယဟုတ်ဘူး'
ဒီဘုန်းကြီးနယ် တော်... မိုးမှ

မလင်းသေးဘူး။ မဦးမချွတ် ပြော
ရက်လိုက်တာလို့ တွေးတယ်။
ဒေါသလဲ အကြီးအကျယ် ဖြစ်သွား
တယ်။ စိတ်ထဲမှာ တထင်ထင်
တွေးပြီး ရွှေတောင်ရွာကို ရောက်
သွားတယ်။

သိုင်နေကျ နေရာလေးမှာ ထိုင်
ခံတောင်းထဲက ဟင်းသီး

ဟင်းရွက်တွေကိုထုတ်
ဆိုင်ခင်းပြီး၊ တကြော်ကြော်
အော်ဟစ်လို့ ဈေးပေါ်

အော်သာအော် အလကား။ ခေါ်သာ
ခေါ် အလကား။ ဝယ်အား မပို
နတ္ထိ။ အခြားဈေးသည်တွေနဲ့ ဟေ့
တစ်မူကွဲ။ နေပူထဲမှာ...

ဈေးကွဲချိန်ထိ ဝယ်ဖို့ပေးဖို့
ပေးမယ့်သူတောင် မရှိ။

အရောင်းအ...တော့ တောင်...
မပြီး ဒေါ်လှတင် ပြန်ခဲ့ရ။ ကုန်မိမိ
က ရှုံးပြီ။ နိဂုံးကတော့ အိမ်အပြန်
ခရီး။

ဘယ်လက်ရွာအဝင် ကုက္ကို
ရိပ်အောက်မှာ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်
ကို လှမ်းမြင်ရတယ်။

'လှတင် နင် ဘယ်နှယ်လဲ ငါပြော
ယဟုတ်ဘူးလား'
တဲ့။

နောက်(၃)ရက်လောက် ကြို
တော့ သူ့ဒကာကြီး ဦးမောင်
ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်ဆီ သွားရောက်
ဖူးမြော်ကန်တော့တယ်။ နှုတ်
မဟာ စိတ်ထဲက ဝန်ချတော့...
တယ်။ ဦး(၃)ကြိမ် ချပြီးတော့

'မင်းတို့ ပြန်ကြတော့ အိမ်ပြန်
တာနဲ့ တစ်ရွာလုံးက ထွက်တဲ့ ဟင်း

ဟင်းရွက်တွေကိုအာနိတ်ယူ၊ ဈေးသွားရ
သက်သာတော့ သူတို့တွေ ပြန်ပြီး
ရောင်းကြမှာပါကွာ။ ပနက်ပြန်ပနက်
ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကို လှည်းနဲ့တင်
အိမ်ကထွက်။

ဈေးဘက်ကိုတောင် မင်းတို့ ယရောက်
ပါကွာ။ ရွှေတောင်မြို့ အထဲမှာ မင်းတို့
ပါသမျှ အာနိတ်ယူယူ ဘော်ယော်
ကြိုက်ဈေးခေါ် ရောင်းလိုက်ကြ
ဦးမောင်တို့ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့
တစ်ရွာလုံးက ထွက်တဲ့ ဟင်းရွက်
ဟင်းသီး ချုပ်ပြီး ဝယ်တယ်။

မနက် လှည်းပေါ်တင်။
ရွှေတောင်ကို ဝင်ပြီ။

အပြင် ရှမ်းလမ်းထိပ်မှာ ဝယ်
လက်က စောင့်နေတယ်။ အကုန်
ပယ်တာ။ ခေါ်ဈေးပေးတာ။ ပါသမျှ
ကုန်ရော။

ဦး(၂)ကောင် ကဆုန်ချ။
ဟင်းပြန်ကြ။ မိုးမှ မလင်းသေး။
မရဘူးအိပ်။ ခွေးသိပ်။ ရတဲ့အမြတ်
က ထိပ်။

* * *

ဒေါ်လှတင် ရွှေတောင်ရွာကို
ရောက်သွားရောင်းရင် တစ်ယောက်
တည်း မဟုတ်ဘူး။ အဖော်တသင်း
အတင်းရင်းတွေ ပါတယ်။ ရွာထိပ်မှာ
တစ်ယောက်စောင့် တစ်ယောက်
စောင့်နဲ့ စောင့်...စောင့်ပြီး လူစု
လူစု ရွှေတောင်ကို သွားကြတာ။
ဈေးရောက်တော့ မိုးမလင်းသေး။
ဈေးတောင် အိပ်နိုင်။

တစ်နေ့တော့ လူစုံအောင်
အိမ်ထိုင်ရတာ မိုးတောင် လင်းလှ
တောင်နီ ကွယ်ပျောက် အလင်း

တောက်ပြီ။

ဒေါ်လှတင်တို့ (၅)ယောက်သား
ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခံတောင်းလေး
တွေ ခေါင်းပေါ်တင်။ ဘယ်လက်ရွာ
ကနေ ခြေလျင် ကြိတ်ခဲ့ကြတာ။
ရန်ကုန်-ပြည် ကားလမ်းပေါ်
ရောက်တော့ အလင်းရောင်က
လူလုံးကွဲပြီ။

ကားလမ်းဘေး ဝဲယာမှာက
ကုက္ကိုပင်ကြီးတွေ အပြိုင်းအခိုင်း...

'ငါ့ကို ကြည့်လိုက်ကြစမ်း။ ကုက္ကိုပင်
ပေါ်က လှယ်သား အဲဒါ ဒီပဲဟေ့'
ဒေါ်လှတင်တို့ ကြောက်လန့်
တကြား ဖြစ်မိ။ အသံကြားရာကြည့်။
မြေပြင်မှာ မရှိ။ တောင်းလေးတွေချုံ
မော့ကြည့်ကြတော့ လူနှစ်ဖက်စာ
လောက်ရှိတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးခွကြားမှာ
အကျအန ထိုင်နေတာက ဘုန်းကြီး
ဒိန်းဒေါင်။ အိမ်ခေါင်(၁၈)တောင်

လောက်အပြိုင်။
ကြည့်နေကြရင်း ဘုန်းကြီး
ဒိန်းဒေါင် မြေပြင်ကို မုန့်ချလိုက်
တယ်။ လှလှပပ။ မတ်တတ်ကျ။
ဂွမ်းစပမာ ဖြေပါးစွာ။ အကျကောင်။
လိုက်တာ။
ရုတ်တရက် ပြန်ခုန်တက်တယ်။
ကျွမ်းကျင် ကြီးဆွဲလက်က ရုပ်သေး
ရုပ်လို့ "ဖြောက်" ခနဲ ထိုင်။ ကျ။
သစ်ပင်ခွ။
သိဒ္ဓိစွမ်းအစ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်
ပြု။
စိတ်နေသဘောထား ဖြူစင်
ရိုးသားကြတဲ့ တောသူတွေ တွေ့ရာ
လေးပါး မစဉ်းစား...အတွေးယွား...
ဈေး ဆက်သွား။

* * *

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မောင်ကြာမြင့်နဲ့
မောင်ခံသိန်းတို့ (၂)ယောက်သား
ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ
ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြ
တာ မငြီးမငွေ့ ရက်ရွှေ့လို့ လက်ရှိ
(၂)လလောက် ကြာတော့
ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က ကြီးပုတီး ထိုး
နည်း သင်ပေးတယ်။ ပုတီးခေါင်းထိုး
နည်းလဲ သင်ပေးတယ်။ (၁၀၈)လုံး
ပုတီးတစ်ကုံးစာ ရတော့...

'မင်းတို့ ပုတီးစိတ်ကြို ဘုန်းဂုဏ်တော်
(၉)ပါး တစ်ပါးပါးကို အာရုံပြုစိမ်း
စိတ်ကိုဆွဲယူ...ညွှတ်ယူ...အာရုံပြု
ကျုပ်တို့(၂)ယောက် ဆရာတော်
ကြီး အဆုံးအမနဲ့ ကုသိုလ်တွေ
ရလိုက်ကြတာများလို့ အသက်(၇၈)
နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဦးကြာမြင့်က
မောင်ဖိုးဟန်ကို ပြောပြတယ်။

* * *
ကျမ်းဂန်မြေဩဇာစာအုပ် ၂၃၄

ဦးစံသိန်းကတော့ အသက် (၄၈)နှစ်မှာ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီလို့ လဲ သိလိုက်ရတယ်။

ဦးကြာမြင့်ကို ကြည့်ရတာ သူ့ စိတ်က အတိတ်ဆီ ရောက်နေသလိုပဲ။ တမ်းတစ်တံကြောင့် ထင်ပါရဲ့ မျက်နှာက ညှိုးနေတယ်။ စကား နည်းတယ်။ သိပ်မပြောဘူး။ မေးနိုင် ပါမှ တစ်ခွန်းစ နှစ်ခွန်းစ။ နှုတ်ထွက် စကားက နားနားနေနေ။ လိုနေရင် တော့ ဝင်ပြောတယ်။

ဦးမင်းအောင်ကတော့ ပြော သွားလိုက်တာ။ မနေမနား။ ကြား ရသူ မျက်စိတ်ထဲမှာ ပုံရိပ်တွေ ထင်...လို့။

* * *

တစ်နေ့တော့ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင် က ဒကာရင်း ဒကာမရင်းတွေကို အမိန့်ရှိတယ်။

'မနက်ဖြန်နယ် ပုသိမ်မြို့နယ် ကျွန်းကျွန်းကြီးက တပည့်ကြီး ဦးအာလှနဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ရောက် လာကြမယ်။ မနက်စာ ထမ်းကျွေးမယ်။ ယ်ဆီတစ်တွေ ဟင်းလျာ ရှာကြရမယ်။ အသားဟင်းငါးဟင်း ယဟုတ်။ သက်သတ် လွတ်ဟင်း။

သက်သတ်လွတ်ဟင်း အတွက် ချက်ဖို့ ပြုတ်ဖို့ တွေးတောပုံပင်မနေ ကြနဲ့။ လယ်တောရွာတောက ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေနဲ့ ချက်မှာ။

မနက်ဖြန်မနက် နေထွက်တာနဲ့ အိမ်က ထွက်ခဲ့ကြ။ ဒီရောက်မှ ဟင်းလျာရာမယ်။ အိမ်က စဉ်းတိ တုံး... ဟင်းရွက်ထည့်ဖို့ ဗန်း... လှီးဖို့ ဖြတ်ဖို့ ဓားလေးတွေ ယူလာခဲ့ ပါ။

ကြ။ အခု ပြန်ကြ' ပုသိမ်မြို့နယ် ကျွန်းကျွန်းရွာက ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ဝတ် ကျေကျေ ဧည့်ခံနိုင်ကြဖို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ရောက်လာကြပြီ။ မှာလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေလဲ အပြည့် အစုံ ယူလာကြတယ်။

မပါတာက ပန်းကန်ခွက် ယောက်။ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ငြင်းကြ။ ခုန်ကြ။ မေးကြ။ မြန်းကြ။

'ဘာနဲ့ထည့် ကျွေးမှာတဲ့' ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင် ကြားတော့ သူတို့အနား ရောက်လာတယ်။

'ကျောက်စိမ်းပန်းကန်နဲ့ ကျွေးမယ်' 'တပည့်တော်တို့ ကျောက်စိမ်း ပန်းကန် မြင်တောင် မမြင်ဖူးဘူး ဘုရား'

'မင်းတို့ (၃)ယောက် အိမ်ပြန် ငှက်ပျောယင်က ငှက်ပျောရွက် အလက် (၅၀)ကျော်ခတ်ခဲ၊ သွားကြ၊ ခုတ်ခဲကြ ငှက်ပျောရွက်က "ကျောက် စိမ်းပန်းကန်"

'ဒကာ ဒကာမတွေ တချို့က အိမ်ပြန် ဟင်းနုနုနယ် ခူးခဲ့ကြ။ တချို့က ယယ်ထဲ ကို သွား။ ပွန်ကန်စာတွေ ခွာယူခဲ့။ ကန်စွန်းရွက်... လယ်ပတူ... ဝရံဟာ ရွက်တွေ ခူးခဲ့'

နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော်က အမှန် တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးရဲ့ တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။ သိစေချင်လွန်းတဲ့ စေတနာက ရေးဖြစ်ဖို့ တွန်းပို့ပါ တယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ရေးခဲ့သမျှ အမှန် တွေပါ။ လုပ်ကြံတာ မပါ။ အခု

ဆက်ရေးမှာကလဲ မယုံကြည်ပါ စရာ။

သက်သေ သာဓကတော့ ပြု ပါတယ်။

'ဝိဇ္ဇာတို့အဖ. ဟ'

ဒီဖြစ်ရပ်အတွက် ရွှေတောင်မြို့ နယ် ဘယ်လက်ရွာမှာ ဘုန်းကြီး ဒိန်းဒေါင်ရဲ့ တပည့် ဒကာ ဒကာမ တွေ ကနေထွက်တိုင် တချို့ သက် ယိုင်ရှား ရှိနေကြပါသေးတယ်။

အသက်(၈၀) တစ်ပတ်လည် တွေ။ ဝိဘာစကား တစ်ဆင့်ကြီး အသက်(၆၀)ကျော်တွေ။ သူတို့တွေ အားရပါးရ ပြောပြကြတာက ကား ဖြစ်နေသလိုလို။

အတိတ်ကို သဲသဲကွဲကွဲကြို မြင်ရဖို့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကနေ နောက် ကြောင်းပြန်။ ဆွဲ။ ဖြေ...ပြလိုက် သလို။ သိစိတ်ထဲ အလင်းလဲ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်။ ပြက်ပြက် ထင်ထင်။

ကဲ... ဆက်ရေးပြပါမယ်။ မယုံ နိုင်စရာ။ ယုံလိုက်ကြပါ။

အတာကြိုအိုးလေး တစ်လုံး ဆန်နီဆီဘူးတစ်လုံး ချက်သား လယ်ထဲကယူလာတဲ့ တိကျမှု။ တွေ ထည့်သတဲ့။ ဒကာမတွေကို ချက်ခိုင်းတာ။

ထမင်းချက်နေတုန်း ဟင်းချက် တွေကို ရေဆေး။ စဉ်းတိကုတ် တင်။ ဓားနဲ့ လှီးခိုင်းတယ်။ ဟင်းရွက်စုံ ဓားလှီးသားပေးတဲ့ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က လက် ခုပ်...ခုပ်ပြီး အတာကြိုအိုးလေး နောက်တစ်လုံးထဲ ထည့်တယ်။

ထည့်တိုင်း ထဲတဲ့ အတာအိုး ကလေး။ ဟင်းချက်တွေသာ ကန်လှူး မယ်။ ခြည့်တိုင်း ခြည့် အိုးမခြည့်။ မဟာကံသက်။ လက်(၂)လုံးလောက် နေ...။

ရေနည်းနည်းထည့်။ မီးဖိုပေါ် ထင် ချက်ခိုင်းတယ်။ ဟင်းအိုးက ပူပူက။ အိုးနုတ်ခမ်းပေါ် တံကံပြီး မတော့ ဝေမကျ။ အိုးလည်ရစ်မှာ ပဲလည်...ခ။

ထမင်းလဲ ကျက်။ ဟင်းလဲ ကျက် ပြီး။

တမျှော်မျှော်။ ဧည့်သည်တွေ မျှော်။ ရွာထိပ်ကမျှော်။ ကားလမ်း အကံထွက်။ ကားလမ်းဘေး ရပ် လျက်မျှော်။

ပုသိမ်မြို့နယ် ကျွန်းကျွန်းကြီးရွာ က ဒကာ ဒကာမတွေ ရောက်လာ ကြပါပြီ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးက "ဦးအာလှ..."တဲ့။

ဧည့်သည်တွေ ကားစီးလုံး မပြည့်။ ခရီးပန်းလို့ နွမ်းတယ်မရှိ။ ပန်းဝေဆာ မျက်နှာကိုယ်စီ။ မယ်ရယ်မောမော သောသောလှုပ်။

ဆရာတော်ကြီး ဘုန်းကြီး ဒိန်းဒေါင်ကို ရှိခိုးဦးချက်နံတော့ကြ။ မျက်ဝန်းမှာခို။ မျက်ရည်ယို။ ကြ။ ဆရာတော်က တရားပြ။

ဆိုဆုံးမ။

'ဖြစ်ပြန် ပျက်ပြန် လောကံစံ သံသရာ ရှည်လျား ဘဝများစွာ။ ကြံလာခဏ။ ခွဲကြရ အနာတဂ္ဂ။ နတ်တို့မြင်ကြ...တဲ့ ဧည့်သည်တွေကို ထမင်းကျွေးဖို့ ပြင်ပြီ။ မြေမြင်က သဘာဝစားပွဲ။ ဝဲယာ အတန်း(၂)တန်း။ အတန်း ရှည်။ ငှက်ပျောရွက်တွေ ခင်း။

ထမင်းချက်ထားတဲ့ အတာအိုး လေးကို ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က ဘယ်လက်လက်ဖမ်းပေါ်တင်။ ရင် မှာထိုက်။ ထမင်းတွေကို ညာလက်နဲ့ နှိုက်...နှိုက်ပြီး ငှက်ပျောရွက်တွေ ပေါ်မှာပုံ...ပုံသွားတယ်။ ကျန်တယ် ကို မရှိ။ မွှေးလိုက်ပါတီ။

ထမင်းပေါ်မှာ ဟင်း ပုံပြန်ပြီ။ အတာအိုး နောက်တစ်လုံးထဲက ဟင်းတွေကို ဖွန်းနဲ့ ခပ်...ခပ်ပြီး ထမင်းပေါ် တင်တယ်။ မြင်တာနဲ့ စားချင်စရာ။ ဒါလဲ ကုန်ပါဘူး။

ပုသိမ်က ဒကာ ဒကာမတွေနဲ့ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ကိုင်ကြသူတွေ (၅၀)ကျော် နှံ့ပျော်တဲ့ အလှူတော် ထမင်းပွဲ။ အတာအိုးလေး (၂)လုံး တည်းနဲ့ ကျွေးတာ။

ထမင်းလဲ ထပ်မယူ။ ဟင်းလဲ ထပ်မတောင်း။ ကောင်းကောင်း ကြီးဝ။ အရသာက နတ်သုခ။

တစ်သက်မှာ တစ်ခါတော့ ပပေမိ အောင်...

* * *

နောက်ဆုံး အလှူတော်က စတုဒိသာ အလှူတော်မင်္ဂလာ... နွေရာသီ ကောက်ခြေတလင်၊ ပြတ်ပြီ။ လမ်းပန်းကသာ အသွား အလာများကြ။

ညတစ်ညမှာ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင် က သူ့ ဒကာ ဒကာမတွေကို မိန့်ဆို စကားတစ်ခွန်း နှုတ်တော်က ဟတယ်။

'ဦးဟု ယနေ့တော့ဘူး တစ်နေရာ ကို သွားစရာရှိတယ်။ သွားရမယ့် လမ်းကိုလဲ မြင်နေပြီ။ ငါ ပတ္တာမင် ကောက်ညှပ်ပေါင်း တော်သော ကျွေးမယ်။ ကုက္ကိုကိုင်းတွေခတ်။ ကားလမ်းသေးမှာ ပတ္တာပိယ့်'

ဒကာ ဒကာမတွေက (၄)ပင် (၃)ခန်း မဏ္ဍပ်ကြီး ထိုးတယ်။ မဏ္ဍပ်ကို ကြည့်ပြီး ဘုန်းကြီး ဒိန်းဒေါင်က...

"မင်းနား ကြီးကျယ်လိုက်တဲ့ မဏ္ဍပ်ကြီး နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှ တင့်တယ်လှပေစွ"လို့ ခိုးမွမ်း သတဲ့။

မဏ္ဍပ်ထိုးပြီးတဲ့ည ဘုန်းကြီး ဒိန်းဒေါင်က...

'ငါ မနက်ဖြန်နယ် ကောက်ညှပ်ပေါင်း စတုဒိသာ ကျွေးမယ်။ နတ်တို့ စိစဉ် ပြည်-ရွာတောင် ကားလမ်းသို့မှာ အစုအဆန် ပေါင်းနှင်သွားလားနော် တဲ့ ကားတွေပေါ်က သီးသည်တွေကို တစ်ယောက်ယောက် ကျွေးမှာ။ ကျန်လေ သည် ယှိန်။ လူပုဂံပင် စားကြရစေ။ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်

အစုအစည်းကားတွေကို ဆီပြီတာ။ ကားရပ်တာနဲ့ ကောက်ညှင်းပေါင်းထုပ်တွေ တစ်ယောက် တစ်ထုပ် ဆဲ' ဒကာ ဒကာမတွေ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်။ ပီတိ ဖဝေခွဲနိုင်။ မျက်လုံးတွေ ပြူ။ ဦးလေးတွေ ချ။ နှုတ်ကလဲ မှန်ပါ... မှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဒုက္ခတွေ့ ရောက်ကြပြီ... ဘယ်မှာ ကောက်ညှင်းဆန်။ ညကြီးအချိန်မတော် သွားဝယ်ဖို့ ခက်ခဲ။ ပေါင်းချောင်နဲ့ ပေါင်းအိုးကတော့ ထားပါတော့။ ထုပ်စရာ ဖက် ရှုတ်တရက် ရှာမရ။ 'ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား ကောက်ညှင်းဆန်...'

'နပ်တို့တွေ တယ်ခက်တာ။ ကောက်ညှင်းဆန်ရှိတယ်။ ကြည့်' ကေသီထောင်စွန်းမှာ ချည်ထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်ကလေး။ မသကာ ရှိလှ ကောက်ညှင်းဆန် နို့ဆီဘူး တစ်လုံးပေါ့။ ကျွေးမှာက... 'ပန်ဂိုလင်းတာနဲ့ နပ်တို့ ယာခွဲကြ။ ကောက်ညှင်းပေါင်းမှာက ဝါ။ နပ်တို့ ရောက်လာတာနဲ့ ကောက်ညှင်းပေါင်းက ကျန်နေမှာ ထုပ်ဖို့သာ ပြင်ကြ' 'ကောက်ညှင်းပေါင်း ထုပ်မယ့် ဖက်က...' 'ဟယ်...လယ်ကန်သစ်ရှိမှာ ပေါက်ဖ်တွေ နွယ်ခင်းပြီး ရှိနေတာ။ အဲဒီ ပေါက်ရွက်ကို ပန်ကကျမှူး ထူခြားတဲ့ အလုပ် ယဟယ်။ ငုတ်ထုထီးထိုင်... ဝိုင်းနေကြနဲ့။ အခု အိမ်ပြန် ပန်ပြန် နောလာကြ။ တင်းအတင်း(၃)လုံး ယူခဲ့ကြ' နောက်တစ်နေ့မနက် ဖိုး'ဆတ်'

ခနဲ လင်းတာနဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ အချင်းချင်း လက်တို့။ ကောက်ညှင်းပေါင်း စတုဒိသာကျွေးဖို့ ရောက်လာကြတယ်။ တင်းတောင်းကြီး(၃)လုံးလဲ ပါလာတယ်။ ရောက်တာနဲ့ ချက်ချင်း ပေါက်ရွက် ခူးခိုင်းတယ်။ 'တစ်ယောက်ယူရန် သွားကြ။ ရသမျှ ခူးခဲ့' တဲ့။ ပေါက်ရွက် သွားခူးကြ။ စိတ်ကတော့ တထင့်ထင့်။ ကောက်ညှင်းပေါင်းလဲ မမြင်။ အိုး မမြင်။ မီး မမြင်။ နောက်ဆံ တငင်ငင်... ခူးလာလိုက်တဲ့ ပေါက်ရွက်တွေ တပွေတပိုက်။ လူတိုင်းမှာပါ။ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာ ဘုန်းကြီး ဒိန်းဒေါင်က စကြကြလို့ စောင့်နေတယ်။ ရင်ခွင်ပိုက် လက်ထဲမှာ တာအိုးလေး။ သကြန်ကြို တာအိုး

လေး။ အဖိုးမရှိ။ အိုးအဝက အရှေ့တထောင်းထောင်း ထွက်နေတယ်။ ပေါက်ရွက်ခူးတဲ့သူတွေ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ရောက်လာကြတော့ အဲဒီအိုးလေးထဲကို ညှာလက်နဲ့ နှိုက်... ပြန်ထုတ်လိုက်တော့ ကောက်ညှင်းပေါင်းတွေ ပျူ နွေးနွေး။ လက်ခဏာခဏာ ဆေးပြို ကိုင်လို့ နှိုက်နိုင်မယ့် အပူမျိုး။ ပေါက်ရွက်တွေနဲ့ ထုပ်...ထုပ်ပြီး တစ်ထုပ်စီ တစ်ထုပ်စီ ပြည့်(၂၀)ဝပ် တင်းတောင်းတွေထဲကို စီပြီး ထည့်ခိုင်းတယ်။ တင်းတောင်း(၃)လုံး ပြည့်တော့ အတာအိုးလေးထဲက ကောက်ညှင်းပေါင်းတွေ မရှိပြီ။ ကုန်သွားပြီး ပေါက်ရွက်နဲ့ တညီ။ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က ပလာ အတာအိုးလေးကို ကုက္ကိုပင်ကြီးပစ်။ ပေါက်။ ကုက္ကိုပင်စည်ကြိုကို အရောက်။ "ဖျောက်" ခနဲကွဲ

မလေးစိတ်လေးမြွှာ။ မြေမှာ ပြန်ကြ။ ဖိုးလဲ သင်္ခါရ။ နောက်နောင် သုံးလို့ မရအောင်။ 'လိုက်ခဲ့ကြ' ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင် မြေလှမ်းစကားလမ်းမကြီးဆီ ကြည့်ပြီ။ တပည့်ကာ ဒကာမတွေလဲ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်နောက်က လိုက်သွားကြ ဖုတ်ယံ။ ကားလမ်းမကြီး တစ်ဖက် တစ်ချက် နေရာယူ။ အစုအစည်း ကားတွေကို တာ။ ကောက်ညှင်းပေါင်းထုပ်တွေ ဝေတယ်။ တစ်ယောက် တစ်ထုပ်။ ဆုပ်... ဆုပ်ပြီး စားခိုင်းတယ်။ တချို့က ဖားကြတယ်။ တချို့က မစားကြဘူး။ အထုပ်လိုက် ကိုင်သွားကြ တယ်။ ပြည့်(၂၀)ဝပ် တင်းတောင်း(၃)လုံးထဲက ကောက်ညှင်းပေါင်း ထုပ်တွေ ကုန်နိုင်တယ် မရှိ။ ပေးလို့ မကုန်။ လျှာလို့ မခနဲ။ အံ့မခနဲ။ မနားတမ်း အလှူပေးလိုက်တာ

မနက်(၆)နာရီ လောက်ကနေ မနက်(၉)နာရီထိုးလောက် အထိပဲ။ (၉)နာရီထိုးမှာ ကုန်သွားပြီ။ သတ္တဝါတွေကို ကယ်မတဲ့ ဆရာ ဒကာ လှူနေဆဲ အောင်ပွဲဆင်။ ပျော်ရွှင်မဆုံး တပြုံးပြုံး။ မိုးမလင်းခင်ကစ။ တစ်မနက်လုံး ချွေးတလုံးလုံးနဲ့ ပြုံးပန်းဆင်တဲ့ အလှူပွဲ။ လူစဲပြီ။ မလ္လာပုံကို ဖျက်။ တောင်းတွေကို ရွက်။ ပြန်ကြပြီ။ ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်ကလဲ ရုက္ခမူ ဓူတင်ဆောင်တဲ့ ရွာထိပ် ကုက္ကိုပင် ရိပ်အောက်က တဲကျောင်းဆီ ပြန်ကြလေပြီ။ ညနေ နေဝင်ရီတရောမှာ ဒကာ ဒကာမတွေ ရောက်လာကြပြန် တယ်။ တစ်မနက်က အလှူပွဲ နှဲ့ခဲသမျှ အားရဝမ်းသာ ပြောကြ။ ဆိုကြ။ အားကုန်။ မေးလိုက်ကြ။ မြန်းလိုက်ကြ။ လိုအပ်သမျှ ထောက်ကြ။ ထောက်ပြ။ သောသောည့်အောင် ဖြည့်စွက်ကြ။ အလှူအတွက် ပီတိ

သောမနဿ။ အဲဒီတချိန် ဆရာတော်ကြီး ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်က ကွမ်းတစ် ယာစီ ငှဝပေးတယ်။ လှူတင်တဲ့ ကွမ်းတစ်ယာစီ ရကြတော့... "မင်းတို့ ပြန်ကြ"...တဲ့။ အဲဒီမှာ ဘယ်ဆက်နေပုံကြမှာ တုန်း။ နေရာကထ။ ပြန်ကြရမယ်။ ပြန်သာလာရ... စိတ်ကမပါ။ နေရင် သေးတာ။ "ပြန်ကြ" ဆိုလို့သာ။ ကွမ်းယာတွေကို ကိုင်။ ဝိုင်။ အိမ်တိုင်ရာရောက် ခရီးပေါက်ပဲ့။ မနက် အိပ်ရာက ထကြတော့ ကျိုးမနိုးသေး။ လုပ်ရေးကိုင်တာ တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိကြသည့်ပို့... မန့် မပို့လေး စား။ ရှိတာလေးနဲ့ ဝမ်းဟာ နေတာမြည်း။ မနေ့က အလုပ်ကို ဆက်ဖို့ လယ်ဘက် ယာဘက် အထွက်... "အသံနက်ကြီး" တစ်သံ ရွာ အနောက်ဘက်ထိပ်ကနေ "လှို" လာတယ်။ ရပ်ကျော်ရွာကျော် ပေါက်ထွက်လာတယ်။ ဘယ်သူ မဆို အကုန်ကြား... နားအဝင်ခက်။ ကြားရချက် မသက်သာ... စနည်းနာ။ ရွာအနောက်ဘက် ပြေးထွက် လာကြ။ ကျမျက်ရည် ကိုယ်စီခ။ စီးကျစ်မိမ်း... ဘယ်လမ်းနဲ့ ဘယ်စခန်းဆီ ပြန်ကြရီ... "ဘုန်းကြီးဒိန်းဒေါင်" မရှိတော့ပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထ မှုက်စိန်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြလေပေမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာပတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာစွာ သိရှိစေရန်အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ နေ့သားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇွန်လ(၁၄)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၁၄)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၄)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၇)ရက်။ ယင်း(၂၇)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင်ပေါင်းလျှင်

၂၇၀ နဂါးဂဏန်းခြေညှိမဂ္ဂဏန်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် နေ့ကောင်းရက်သား ရွေးချယ်ပါ

✦ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ✦

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
					1	2
3	4	၃	၄	၅	၆	၇
10	11	၁	၂	၃	၄	၅
17	18	၈	၉	၁	၂	၃
24	25	၆	၇	၈	၉	၁

၂ + ၇ = ၉ ရက်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဇွန်လ(၁၄)ရက်နေ့တွင်(၉)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။
၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စောင်းထားသော အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ၊ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်

ကြည့်ရှုစရာများ ကြုံရတတ်၏။
၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွယ်လွယ်တူတူ အခြေအပျက်များ၊ တိုက်ခတ်မှုများ ဖြစ်ရခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ၊ ပထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တာဝန်ပညာရေး ဆရာသမားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။
မိတ်ဆွေအဖေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅

ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။
မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြှားမြှောင်ကိုစွဲ ဆောင်ရွက်ပါ။ လျှင် ဆန္ဒဖြည့်ဝ လှလုံးလှကာ လေးစားအလယ် ဝတ်စဉ်ကြွယ်သည် လောကီအကျိုးတည်း။
ကောင်းမှုအကြောင်းပြု စေတနာဖြည့်ပါစေ။
သုခစုစံ(ကျိုက်လတ်)

မေတ္တာဖြင့်သာ

အောင်နိုင်ရာ၏
ကျွန်တော်နေတာက မြန်မာနိုင်ငံမှာထိုပေမယ့် သဘောထားမို့ တစ်ခါတစ်ခါမှ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်လာ ဖြစ်ပါတယ်။
တကယ်တော့ ကျွန်တော်မှာ ချစ်သူရှိပါတယ်။ အိမ်ကို ဖွင့်မပြော သေးပေမယ့် ဒီတစ်ခါ ပြန်လာရင် လက်ထပ်ကြဖို့ ဆွေးနွေးပြီးပါပြီ။ ရည်းစားသက်တမ်း သုံးနှစ်ကျော် ကြာပြီမို့ ယူသင့်နေပြီလေ။
EJA, June, 2018.

ကျွန်တော် မပြန်ခင်မှာ ညီမတွေကို မပြောဘဲ အမေ့ကိုပဲ ဖွင့်ပြောခဲ့ပါတယ်။
'သာညီမလေးတွေကတော့ အစ်ကိုကို အားကိုးလို့ မိန်းမယူမှာ စိုးရိမ်နေကြတာ။ သူတို့လဲ ဘွဲ့ရ အလုပ်ရကုန်မှ ဘာမှ မရှိတော့ပေမယ့် သာက အစ်ကိုကို တာဝန်ကျေပယ်လို့ သင့်တဲ့အရွယ် ရောက်နေပါပြီ။
နဂါးဂဏန်းခြေညှိမဂ္ဂဏန်း ၂၇၀

တာ တခြားလူသာဆို ထိုးလိုက်မိ
မလား မသိဘူး။

သူ့ကို အိမ်ထဲမှာ ထားခဲ့ပြီး အိမ်
ပေါ်ထပ်တက်၊ သူငယ်ချင်းကို အကူ
အညီတောင်းတော့ သူက ဆရာ
တစ်ယောက်ကို သွားပင့်လာလိုက်
တယ်။

ဆရာရောက်လာတော့ ဘုရား
ခန်းရှေ့ မိန်းမကို ခေါ်သွားပြီး ပူးကပ်
ဝင်နေတဲ့ မိန်းမကို ဘာကြောင့်
နှောင့်ယှက်ရတာလဲလို့ မေးပြီး
ထွက်ခိုင်းတာ မထွက်တော့ ပါလာ
တဲ့ ကြိမ်လုံးနဲ့ ရိုက်ပါလေရော။

'ဆရာ... ဆက်မကုပါနဲ့တော့
ကျွန်တော့်မိန်းမကို ရိုက်တာ
မကြိုက်ပါဘူး'

'မင်းမိန်းမကို မရိုက်ပါဘူး။ ဝင်
ပူးနေတဲ့ သရဲမကို ရိုက်တာကွ'
ကျွန်တော် သိသလောက်တော့
တကယ်တတ်တဲ့ ဆရာတွေက ကြိမ်လုံး
ယှက်တဲ့ နှုတ်နဲ့ရိုက် နှုတ်နဲ့ လက်ပြန်
ကြီးတုတ်လိုက်စမ်းဆို လက်နှစ်ဖက်
နောက်ပစ်ပြီး မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။

ကျွန်တော်အဘိုးက မနောယိဒ္ဓိဝိက္ခင်္ဂါ
ဂိုဏ်းက ငါးကံထိန်းဆရာပဲ နှုတ်နဲ့ပဲ
အဆိန်ပေးပြီး မေတ္တာနဲ့ပဲ ဆေးကုတာကို
တွေ့ဖူးတဲ့ကျွန်တော် ရိုက်ကုတာကို
အာမယေးဘူး။ မကုတော့ဘူး'

ထိုဆရာ ပြန်သွားတော့ ဆက်
သောင်းကျန်းနေသော သရဲမအား
ပရိတ်ရေ၊ ပဋ္ဌာန်းရေတို့နဲ့ ဖျန်း
တော့...

'ပူပါတယ်၊ ဖျန်းပါနဲ့ ထွက်ပါတော့မယ်'
လို့ အော်ဟစ်ပြီး ထွက်သွားခဲ့ပါ
တယ်။

ဒီမြေနေရာက အစက ကုလား
တွေပိုင်တဲ့နေရာ နွားမွေး၊ နွားနို့
ရောင်းကြတာတဲ့။ ဒီမြေနေရာကို
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်
လောက်က သူငယ်ချင်းရဲ့ အဘိုး
အဘွားက ဝယ်ထားခဲ့တာ။

အစကတော့ ခြံထဲမှာ ကုန်သည်
တွေဆိုတော့ ပစ္စည်းလှောင်တာတို့၊
ကားကြီးတွေ ထားတာတို့ လုပ်ခဲ့
တာ။ မြေးလက်ထပ်မှာပဲ တိုက်အိမ်
ဆောက်ဖြစ်တာ ခြံပိုင်ရှင်ကုလားမ
က ကလေးမွေးရင်း သေသွားပြီး
နှစ်အတော်ကြာ သူတို့နေတဲ့ တဲ
လေးမှာ နေရာကနေ၊ တဲလေးထဲ
လှဝင်နေလဲ နှောင့်ယှက်လို့ ပရိတ်
ရွတ်ပြီး ဆရာတော်က အိမ်ရှေ့က
သခွတ်ပင်မှာ နေရာပေးလိုက်
တာ...

သခွတ်ပင်မှာ ပြောင်းနေခဲ့ပေ
မယ့် ခြံထဲကို ဝက်သားယူတာတို့
လုံးဝ မကြိုက်ဘဲ နှောင့်ယှက်တတ်
တာလို့ သူငယ်ချင်းက ပြောပါတယ်။

'မင်းကို ငါပြောသားပဲ။ အိမ်ထဲ
ဝက်သားမသွင်းပါနဲ့လို့'
သတိပေးထားတာကို မလိုက်နာ

မိတာက ကိုယ့်အမှားမို့ သူ့ကို ဘာ
မပြောလိုတော့ပေမယ့် ကျေတော့
မကျေနပ်ပါဘူး။ ကိုယ့်အိမ်ပြင်ပျော်
အိမ်ပေါ် ဘာတင်တင် သူနဲ့မှ မဆို
တော့တာကို လာနှောင့်ယှက်မ
တာ ဆရာရိုက်လဲ ပြန်မထွက်ဘဲ
ထွက်ဆိုလဲ ပမာမခန့်နဲ့ ဆရာကို
ပြန်ပြောခဲ့ ကိုယ့်မိန်းမမှာသာ မေ့
တွေ ထွက်လို့။

ဘုရားရဲ့ ပရိတ်တော်ရေသာ
မကယ်ရင် တစ်ညလုံးများ သောဝါ
ကျန်းနေဦးမှာလားလို့ တွေးမိပါသေး
တယ်။ ဘုရားရဲ့ ပရိတ်ကြီး ဆယ်
တစ်သုတ်တို့ ပဋ္ဌာန်းတို့ ရွတ်ဆိုထား
တဲ့ ပရိတ်ရေတွေဟာ အခုထက်ထိ
တန်ခိုးကြီးနေတုန်းပါပဲ။

ပရိတ်ကြီးကို အရဟံဂုဏ်တော်
ရွတ်ဆိုပြီး အရဟံဆို တစ်ထုံး ထုံး
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဆို တစ်ထုံး ထုံးပြီး
ဗုဒ္ဓေါအထိ ရွတ်ပြီး ကိုးထုံးချည်ပြီး
ပရိတ်ကြီး ဆွဲထားပေးလိုက်ပါ
တယ်။

စိတ်မချရလို့ အဘိုးရဲ့သား ကိုယ့်
ဦးလေးကို အိမ်ခေါ်ပြီး ဓာတ်မစ်ခိုင်း
ရပါတယ်။ ပြုစားထားတာ မဟုတ်
ဘဲ ဝင်ပူးကပ်တာမို့ ဘာအောက်
လမ်းဓာတ်မှ မရှိတဲ့အကြောင်း ပြော
ပါတယ်။

အောက်လမ်းဓာတ် ထုတ်တဲ့
အခါမှာလဲ ပူးကပ်ခံရသူရဲ့ ခေါင်း
ကနေ ခြေထောက်အထိ လက်
ပုတ်ထုတ်ကာ "မကောင်းသည့်
အောက်ဓာတ်တွေထွက်" လို့ ဆို
လိုက်တဲ့အခါ ခြေထောက်နှစ်ဖက်
ကလဲ ပူးလိုက်ခွာလိုက်နဲ့ တစ်ခု

မလိုလို ရိုက်ကာ ခါထုတ်နေတာ
တွေပူးပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ မနှောင့်ယှက်နိုင်
အောင် ဒီဂါထာတော်ကို အမြဲရွတ်
ဆိုနေဖို့ ဦးလေးက ရေးပေးခဲ့ပါ
တယ်။ သိကြားမင်း သက်စောင့်
ဂါထာလို့ ပြောပါတယ်။

ဆဒိသာကု၊ ကုဏာဒိဝေ
ဒိယဏာဒ၊ ဒဿာဒါ
ဿာသိကု၊ ကုဏိဿာသာ
ကုဒကု၊ ကုတုဒကု၊
ကုနကု

ဝေ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဒါ၊ ဝေ
သောအရပ်သို့။ သာ၊ လျင်စွာ။

ကု၊ ပြေးစေကုန်သတည်း။ ကု၊
မကောင်းသောသူတို့သည်။ သာ၊
မိမိအလိုလို။ ဒါ၊ အကြံအစည်

ပျက်သောအားဖြင့်။ ဝေ၊ ပျောက်စေ
ကုန်သတည်း။ ဒါ၊ ဒါနစေတာနာ

ကြောင့်။ ယသာ၊ အခြံအရံ
အကျော်အစောတို့သည်။ ဒါ၊ ပွား
ထေတည်း။ ဒသာ၊ ဆယ်ပါးသော

ရန်တို့သည်။ ယ၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး
တန်ခိုးအားကြောင့်။ ဒါ၊ ပျောက်
စေကုန်သတည်း။

သာသာ၊ မက်မောခြင်းဖြစ်သော
သူတို့နှင့်။ ဝိ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ ကု၊
မပေါင်းရသည်။ ဖြစ်စေကုန်

သတည်း။ ကုမိ၊ အမျက်ဒေါသ
ကြီးသောသူတို့ကို။ သာသာ၊ ဆုံးမ
ဩဝါဒပေးသဖြင့်သာလျှင် အောင်

စေသတည်း။ ကု၊ သူတော်ကောင်း
တို့နှင့်။ ဒါ၊ မပြတ်။ ဘု၊ ဖြစ်လေ
ရာရာ သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်

မှ။ ကု၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို ပြုရစေ

သတည်း။ ကု၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
မကောင်းစွာသောသူတို့နှင့်။ ဘု၊
ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ ဒါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ ကု၊ မတွေ့ရသည် ဖြစ်
စေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီ
ပဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနစေ
ဓမ္မာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]
လို့ ရွတ်ရပါတယ်။

ညဘက် အိမ်မက်၊ မက်တဲ့အခါ
ကုလားမဟာ ဆာဇိပတ်ထားပြီး
အိမ်နောက်တက်ကနေ အိမ်ပေါ်ကို
တက်လာခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပေါ်
ရောက်တာနဲ့ ကြောက်ပါပြီ။ နောက်
မလာတော့ပါဘူး။ မနှောင့်မယှက်ပါ
ဘူးလို့ အော်ဟစ်ပြီး ဆင်းပြေးသွား
တယ်လို့ မက်ပါတယ်။

အိမ်ရှေ့ဝင်ပေါက်နဲ့ အိမ်နောက်
ဘက် ထွက်ပေါက်အပေါ်မှာ ဝေဒါ
သာကု ဂါထာတော်ကို ရေးပြီး ကပ်
ထားပါတယ်။

အဘိုးနဲ့ အတူနေခဲ့ရတဲ့အချိန်
တွေမှာ အဘိုး ဆေးကုတာတွေကို
မြင်ဖူးခဲ့လို့လဲ ကြိမ်နဲ့ရိုက်နေတာကို

တားလိုက်နိုင်တာပါ။ တကယ်
မေတ္တာနဲ့ကု၊ ရေမန်းနဲ့ ကုတဲ့အခါ၊
ပူးကပ်သူ ထွက်သွားတဲ့အခါမှာ
ပူးကပ်ခံရသူမှာ ဘာဒဏ်ရာမှ
မကျန်ခဲ့ပါ။

လက်နဲ့ စက်ဝိုင်း၊ ဝိုင်းပြီး ပညာ
တွေကို ပြန်မထုတ်ရင် ဒီစက်ဝိုင်း
ထဲက ထွက်နိုင်ဘဲ ဒီည မပြန်ရဘူး
လို့ ပြောလိုက်ရင် ပူးကပ်သူ၊ ပြုစား
သူက မပြန်နိုင်ပါ။ ပူးကပ်သူများ၊
ပြုစားသူများမှာ နှုတ်နဲ့ ရိုက်လိုက်
တာကိုပင် ခေါင်းတွင် အဝတ်စည်း
ထားရပြီး ဆေးထိုးယူရပါတယ်။

အဘိုးက သရဲတစ္ဆေ ဝန်းပြုစား
တာတို့ကို ဘုရားမှာ ဖယောင်းတိုင်
ငါးတိုင်လျှာ၊ သောက်တော်ရေ ကပ်
ပြီး ထိုသောက်တော်ရေနဲ့ ဖျန်းကာ
တိုက်ကာ ကုတာကို မြင်ဖူးခဲ့ပါ
တယ်။

မနောမယိဒ္ဓိဂိုဏ်းချုပ် ပြည်လုံး
ချမ်းသာ ဆရာကျော်ကြီးသည်
ဆုကြီးပန် ပါရမီရှင် ယောက်ျား
ကောင်းယောက်ျားမြတ် ဖြစ်ပြီး
မနောမယိဒ္ဓိ ပညာမျိုးစေ့ကို ချပေး
နိုင်ခဲ့သော ဆရာကြီး ဖြစ်ပါတယ်။
မနောမယိဒ္ဓိပညာခွင်ရဲ့ စည်း
ကမ်းများမှာ ပညာခွင်သားများရဲ့
ဆရာပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဂိုဏ်းချုပ်
မယ်တော်ကြီး ဒေါ်စောသိန်းလှ
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်
စဉ်က...

'ပယ်တော်တို့ဘစ်တွေ လျှို့ဝှက်ပွဲ ဖျို
သည့်နောက် ပညာ၏ ချမ်းကမ်းမှာ။
ကြည်အုန်း၊ ဖြိုဖျက်ပွဲတွင် တစ်ထားပြီး
ဖြစ်၍ တပည့်များ၏ ဆရာအရာမှ တည်

ရစ်ယံ
လို့ အခါခါ အမိန့်ရှိခဲ့ကြောင်း
ဖတ်ဖူးခဲ့ပါတယ်။

ဂိုဏ်းချုပ် မယ်တော်ကြီး ကွယ်
လွန် အနိစ္စ ရောက်သွားပြီဖြစ်သော်
လဲ ဝမ်းသာပျော်စရာပညာခွင်ရဲ့
နှစ်စဉ် သြဝါဒများ၊ စည်းကမ်းများ
အစဉ်သဖြင့် တည်ရစ်နေ၍ ပညာ
ခွင်သားများအနေဖြင့် လမ်းပျောက်
စရာမရှိ၍ ဒုက္ခရောက်သူများကို
ကူညီ ကယ်တင်နိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်
ပါတယ်။

မနောမယိဒ္ဓိပညာသည် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်ရဲ့ သြဝါဒနဲ့ ကိုက်ညီသဖြင့်
ဘဒ္ဒကမ္ဘာတည်သမျှ ကာလပတ်
လုံး ပညာခွင်ကြီး ဆက်လက် တည်
ရှိနေမှာ အမှန်အကန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်
လို့ မနောမယိဒ္ဓိဂိုဏ်းချုပ် ပြည်လုံး
ချမ်းသာ ဆရာကျော်ကြီးရဲ့ (၁၂၃)
နှစ်မြောက်မွေးနေ့မှာ ထုတ်တဲ့
စာအုပ်လေးမှာ ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။

တချို့ကလေးတွေ ကျောင်းကို
သွားမယ့်လမ်းမှာ ခေါင်းကိုက်လို့
ဆိုကာ ကျောင်းဆက်မသွားနိုင်ဘဲ
ပြန်ခဲ့ရတယ်။ ကျောင်းရောက်ရင်
နေမကောင်း၊ အိမ်မှာနေရင်
အကောင်းသား ဖြစ်ရတဲ့ အဖြစ်များ
လဲ တွေ့ရပါတယ်။

ကျောင်းမတက်နိုင်ဘဲ ကျောင်း
ထွက်လိုက်ရတဲ့ ကိုးတန်းကျောင်း
သားလေးအတွက် ကျွန်တော်က
ထိုရောဂါသည် ဆရာဝန်နဲ့ ကုမရ
ဂိုဏ်းဆရာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့
ကုမှသာ ပျောက်ကင်းနိုင်မယ့်
ရောဂါဖြစ်လို့ အထက်ဂိုဏ်းဆရာ
၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း

တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာပေးမိပါ
တယ်။

တချို့ဆရာတွေက ဝိပဿနာ
တရားအားထုတ်ကာ ရောဂါတွေ
မကုတော့ဘူးလို့ ပြောကြပါတယ်။
ဝေဒနာခံစားနေရသော လူများ
အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိရပါ
တယ်။

အမရပူရတွင်တော့ မနောမယိဒ္ဓိ
ပညာဖြင့် ရောဂါကုသပေးနိုင်တဲ့
ဆရာများရှိကြောင်း လမ်းညွှန်ပေး
ခဲ့သော်လဲ သွား ကုမကုတော့ မသိ
ရတော့ပါ။

အိမ်သန့် မြေသန့် လူသန့်သော
နေရာတွေမှာ နေထိုင်ပါ။ ဒါမှ
မဟုတ် သူများမမှန်းအောင် နေပါမှ
တချို့ ပညာတတ်သော လူများ
သည် အမှားမခံဘဲ သူတို့စိတ်နဲ့
အခန့်မသင့်ရင် ပြုစားတတ်ကြ
သလို ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်မြေကို စွဲလမ်း
ကာ မကျွတ်မလွတ်သော သူများ
ကလဲ သူ့မြေနေရာတွင် နေတာ
မကြိုက်တာတို့ကြောင့်လဲ ပူးကပ်ခါ
မနေဖို့ နှောင့်ယှက်တတ်တာကိုလဲ
ကြုံဖူးခဲ့ရပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ ပရလောကသားများ
စုန်းအတတ်ဖြင့် ပြုစားတတ်သူများ
ကြောင့် ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရ
သူများသည် မေတ္တာဖြင့်ကုသတဲ့
ဆရာများနဲ့သာ ကုသသင့်
ကြောင်းနဲ့ မေတ္တာဖြင့်သာ အောင်
နိုင်ရသည်ကိုလဲ တွေ့ဖူးကြုံဖူးခဲ့
ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။

စောမိသွင်(ရန်ကုန်)

စာ
မ
လ
ပ
ဒ
ဝ
ဒ
...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၁ (ပထမထပ်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ပုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

တစ်လွန်သို့ ထောက်သွားခါစ
လာထောက်နှုတ်ဆက်သော
စိမ်းပြာရောင်အကျီဝတ်

မာရဟာကသား အမျိုးသမီး

ချို (အမရပူရ)

လျှပ်စစ်မီးတိုင်မှ လျှပ်စစ်မီးချောင်းလေး
သည် အိမ်ရှေ့လမ်းမကြီးတွင် လင်းထိန်
နေပါသည်။

ကျွန်မ အိမ်ရှေ့ထွက်လိုက်စဉ်
ခြံဝင်းအပြင်ဘက် လမ်းမပေါ်တွင်
တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်ဆီသို့
စိမ်းပြာရောင်အကျီဝတ်
အမျိုးသမီးတစ်ဦး လျှောက်လာသည်ကို
လျှပ်စစ်မီးရောင် အလင်းဖြင့်
မြင်တွေ့ လိုက်ပါသည်။

ကျွန်မ ရပ်နေသောနေရာနှင့် ခြံဝင်းရှေ့
အကွာအဝေးမှာ ခြေလှမ်း(၁၅)လှမ်း
လောက်သာ ကွာဝေးပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် ခြံထဲသို့ လှမ်းမကြည့်ဘဲ
ရှေ့တည့်တည့်သို့သာ ကြည့်ပြီး ခြံဝင်းဘေးရှိ မန်ကျည်း
ပင်ကြီးနားကို ဖြတ်သွားနေပါသည်။

မန်ကျည်းပင်ကြီးသည် လူတစ်ဖက်စာကျော်ကျော်
လုံးပတ်ပင်စည် ရှိပါသည်။ သာမန်ခြေ(၂)လှမ်းလောက်
လှမ်းပြီးလျှင် ထိုမန်ကျည်းပင်ကြီးကို ဖြတ်သန်းနိုင်ပါ
သည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် မန်ကျည်းပင်နား ဖြတ်သန်းသွား
ပြီး မြောက်ဘက်သို့ ထွက်မလာဘဲပါ။ မန်ကျည်းပင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း ၂၄၇

နံဘေးမှ ထွက်မလာဘဲ မြောက်ဘက်သို့လည်း ထွက်မလာသဖြင့် အံ့ဩပြီး ကြည့်နေမိပါသည်။

မန်ကျည်းပင်ကြီးဘေး ပုန်းပြီး ရပ်နေမလား ထင်ပြီး စောင့်ကြည့်နေသော်လည်း ထွက်မလာပါ။

ကျွန်မသည် ခြံဝင်းအတွင်း ခြေလှမ်း(၁၀)လှမ်းခန့် သွားပြီး ခြံဝင်းအပြင်ဘက် မန်ကျည်းပင်ကြီးဘေးကို ကုန်းကာ ကြည့်သော်လည်း ထိုအမျိုးသမီးကို မတွေ့ရချေ။

မန်ကျည်းပင်ကြီးနားသို့ ကပ်မကြည့်ရဲသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် အတွေးအမျိုးမျိုး ဝင်သော်လည်း ကလေးပီပီ မေ့ပျောက်သွားခဲ့ပါသည်။ လူကြီးများကိုလည်း ထိုအမျိုးသမီးကို တွေ့ကြောင်း မပြောမိတော့ပါ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၅)နာရီလောက်တွင် အိမ်တောင်ဘက် အခြားရပ်ကွက်တွင်နေသော အဒေါ်ဝမ်းကွဲ ကွယ်လွန်ကြောင်း မိခင်ကြီးကို လာရောက်ပြီး အကြောင်းကြားပါသည်။

ကျွန်မစိတ်ထဲတွင် မနေ့ညက ခြံရှေ့တွင် တွေ့လိုက်ရသော အမျိုးသမီးကို သတိရလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ ကျောင်းသွားခါနီးတွင် မိခင်ကြီးက နာရေးသတင်း သွားမေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်မက ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရပြီး ရုတ်တရက် ပျောက်သွားသော အမျိုးသမီးကို သတိရလိုက်မိပါသည်။ မိခင်ကြီးအား...

'သေဆုံးသူ အဒေါ်ဝမ်းကွဲထံထာတဲ့ အင်္ကျီအရောင်ကို ကြည့်မိရုံနော်၊ စိမ်းပြာရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ထားတာလား သေသေချာချာ ကြည့်မေးခဲ့ပါနော်'

ဟု မှာလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်မတို့ ညီအစ်မများ ကျောင်းသွားကြပါသည်။ အစ်မလတ်သည် (၉)တန်း၊ ကျွန်မသည် (၆)တန်းနှင့် ညီမငယ်သည် (၄)တန်းတွင် ပညာသင်ကြားနေကြပါသည်။

နေ့လယ် ထမင်းစားကျောင်းဆင်းချိန် အိမ်သို့ ရောက်

သောအခါ ထမင်းစားမီ မိခင်ကြီးအား ကျွန်မ သိချင်သော အကြောင်းကို မေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ မိခင်ကြီးမှ သေဆုံးသွားသော အဒေါ်သည် စိမ်းပြာရောင်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားကြောင်း၊ မနေ့ည (၈)နာရီကျော်တွင် ကွယ်လွန်ကြောင်းတို့ကို ပြောပြပါသည်။ မိခင်ကြီးက ကျွန်မကို "အင်္ကျီအရောင် ဘာကြောင့်လိတာလဲ" ဟု မေးပါသည်။

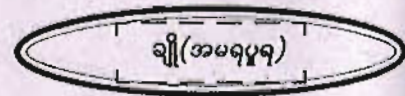
ကျွန်မက မနေ့ည(၈)နာရီခန့်က တွေ့လိုက်သော စိမ်းပြာရောင်အင်္ကျီဝတ် အမျိုးသမီး အကြောင်းကို မိခင်ကြီးအား ပြောပြလိုက်ပါသည်။ သေဆုံးသူ အဒေါ်ဝမ်းကွဲသည် မိခင်ကြီးအား ချစ်ခင်လေးစားသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်က အတူစား၊ အတူတူ သွားလာခဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တမလွန်သို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်၍ မိခင်ကြီးကို နောက်ဆုံးအနေဖြင့် နှုတ်ဆက်ရန် ပရလောကသား အဖြစ်ဖြင့် လာရောက်စဉ် ကျွန်မနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မသည် အင်္ကျီစိမ်းပြာရောင်ဝတ် အမျိုးသမီးကို လူ့အဖြစ် မှတ်ထင်နေမိပါသည်။ ပရလောကသား အဖြစ် လာရောက်နှုတ်ဆက်ပြီး မန်ကျည်းပင်ကြီးမှ ပျောက်သွားသည်ကို သွားကြည့်လျှင် မည်သည့်အမျိုးကို တွေ့မြင်ရခဲ့မည် မသိပါ။

မန်ကျည်းပင်ကြီးနားအထိ သွားမကြည့်ခဲ့သဖြင့် ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းလည်း မဖြစ်ခဲ့ပါ။

သေဆုံးသွားသော အဒေါ်ဝမ်းကွဲ ဝတ်ထားသော အင်္ကျီသည် စိမ်းပြာရောင် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ထူးဆန်းနေမိပါသည်။

တမလွန် ရောက်သွားပြီးမှ မိခင်ကြီးကို သတိပေးလာရောက်နှုတ်ဆက်သော စိမ်းပြာရောင်အင်္ကျီဝတ် အမျိုးသမီးကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ခဲ့ရသည့် ငယ်စဉ်က ကိုလည်း အမှတ်ရနေမိပါတော့သည်။

သုန္ဒရီမြစ် (လယ်တောသား)

အချစ်ရကာယ်ဘုံလား။။

ဇေယျာ

အမည် ဦးနု။ အသက်အားဖြင့် (၅၀)ကျော်။ တည်ရှိသော နေရာ ကာကွယ်လေးတစ်ရွာ၏ သာသနာ့ မြေပြင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မြောက်အတွင်းမှ အမှိုက်များ မှုတ်ပင်၊ ပေါင်းပင်များကို ရှင်းလင်း ပြုစုရာ သနပ်ပြာလို့ ကုသိုလ် ပုရင်း ဘဝနေဝင်ချိန်ကို စောင့်နေ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ အကြောင်းလေး များကို တင်ပြလိုပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအကြောင်း တင်ပြ ရပါက သူ့ဘဝ၏ စာမျက်နှာများကို နောက်ဆုတ်ရှာ၍ တင်ပြမှ သဘာဝ ကျမည်ဖြစ်သည်။ ဘဝအစက ဆိုပါသော်... အဖ ဦးထွန်းရင်၊ အမိဒေါ်သောင်းငွေတို့ ၏ တစ်ဦးတည်းသောသား။ အသား

မည်းပြီး အရပ်ဆိုးဆိုး သားလေး ဖြစ်သော်လည်း အသက်(၄၀)ကျော် မှ ရခဲ့သော သားလေးမို့ "မောင်နု" ဟု မှည့်သည်ထင်။ မောင်နု၏ အဖ အဖများမှာ ဆင်းရဲကြ၏။ မောင်နုမှာလည်း ငယ်ငယ်ကပင် နံလွန်း၊ နလွန်းသည်။ ကိုးနှစ်၊ ဆယ် နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၄၉

နှစ်အရွယ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၌ ကျောင်းထားပေးသည်။ ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်ရန် စာပေများ သင်ပေးဖို့ပါ။

သုံးနှစ်၊ သုံးဝါ နေပါသော်လည်း မောင်နုမှာ သင်ပုန်းကြီးမှ တိုးသင်၍ မရ။ စာတစ်ပိုဒ်ရပြီး တစ်ပိုဒ်တိုး သင်ပါက ပထမအပိုဒ်မှာ မေ့သွား တော့၏။

ထို့ကြောင့် ထုံလွန်း အလွန်း သော မောင်နုအား ဆရာတော် လည်း လက်လျှော့၊ အမိအဖတို့ ကလည်း ကျောင်းမှထုတ်ကာ နွား ကျောင်း ငှားခိုင်းကြတော့သည်။

မောင်နု တစ်ဆယ့်လေး ငါးနှစ် သားအရွယ်တွင် သူ့အမေနှင့် အဖေ မှာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန် သွားကြ၏။ လူမမည်အရွယ် မောင်နုတစ်ယောက် လူက နံအ၊ သလို ဘဝပေးကံကလည်း နံချာ လွန်းပေ၏။

အမေ၊ အဖေတို့ သူ့အား ခွဲသွား သောအခါ မျက်ရည်အရွှေသာဖြင့် မပြောတတ် မဆိုတတ်သော မောင်နုအား ပိုင်းဝန်းသနားကြ သည်။ သူ ငှားသောအိမ်က သူ့အား စောင့်ရှောက်ထားကြသည်။

အရွယ်လည်း ရောက်လာတော့ နွားကျောင်းမှ ထယ်ကိုင်း၊ ထယ်ကိုင်း မှ ထွန်ကိုင်းအထိ လယ်လုပ်ငန်းတွင် ကျွမ်းကျင်လာလေ၏။

အသက်မှာလည်း သုံးဆယ် ကျော်ကာ လေးဆယ်နားပင် နီးခဲ့ပြီ၊ သူများ ကျွေးသရွေ့စား ပေးသရွေ့ ယူ ဘဝနှင့်ပင် နေထိုင်ရသော

မောင်နုအား ဆွေဦးမျိုးစပ်တော် သူတို့မှ အိမ်ထောင်ပြုပေးကြလေ ၏။

သူနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပေးမည့် အမျိုးသမီးမှာ အသက်လေးဆယ် ကျော် မှဆိုမတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အမည် မှာ မမြရင်ဖြစ်၏။ ပထမအိမ်ထောင် နှင့် သားသမီး မရ။ ခြယ်ခြယ် လှယ်လှယ်ရှိသဖြင့် မောင်နု၏အမျိုး များက သဘောတူခြင်း ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်လာသော အခါ မောင်နုမှာ ကိုနု ဖြစ်လာလေ သည်။ ကိုနုမှာ သူ ကျွမ်းကျင်သော သူရင်းငှား လယ်ထွန်ဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ မမြရင်အား ရှာဖွေကျွေး၏။

တလင်း သိမ်းပြီးသွားသောအခါ ကိုနုတစ်ယောက် အလုပ်မရှိ။ အပေါင်းအဖော်များက တစ်ရပ် တစ်ကျေးမှာ အလုပ်ကောင်းသည် ပြောသဖြင့် လိုက်သွားသည်။

သုံးလလောက်ကြာသော် ငွေ လည်း အတော်စုမိ။ မိုးကျရက် လည်း နီးလာသောကြောင့် ရွာပြန် ခဲ့လေသည်။

အိမ်သို့ရောက်လျှင် ရှာလာခဲ့ သော ငွေများအား ဇနီးဖြစ်သူ မမြရင်အား အပ်လိုက်ပါက "တယ် တော်တဲ့ ငါ့ယောက်ျားပါလား" ဟု ပြုံးရွှင်မြူးကြနေမည့် ဇနီးဖြစ်သူ မျက်နှာကို မြင်ယောင်မိသည်။

ကိုနု ကြိုက်တတ်သော ဟင်းများ ချက်ကာ နှစ်ဦးသား ခေါင်းချင်းဆိုင် ၍ စားရမည့် ထပင်းပွဲကို တွေးမိပြန် သောအခါ ကိုနုခြေလှမ်းများမှာ ပို၍ သွက်လက်လာတော့သည်။

မိုးကျတော့မည် ဖြစ်သောကြောင့် တိမ်သားများက အုံဆိုင်းကာ ဝိုင်း ဝိုင်းပေါက်လေးများပင် ကျလာလေ ၏။ ရွာတွင်းသို့ ဝင်လာလေ ကိုနု ခြေလှမ်းများ ပိုသွက်လာလေ ဖြစ် သည်။

အိမ်ခြံဝင်းသို့ပင် ကိုနုရောက်လာ လေခဲ့ချေပြီ။ အိမ်တံခါး ဖွင့်ထား သော်လည်း မမြရင်ကိုမတွေ့။

'မမြရင်... မမြရင် ငါ ပြန်လာပြီ အိမ်တွင်းမှ မည်သည့် အသံမှ မကြား။ အိမ်နီးချင်း ဒေါ်အေးမှဲ့မှာ ကိုနု ပြန်လာတာ မြင်သောအခါ...'

'ဟဲ့... မောင်နု ပြန်လာပြီလား... လာ... လာ... ဒီကို'

ဒေါ်အေးမှဲ့ ဒေါ်သောကြောင့် ကိုနုတစ်ယောက် ဒေါ်အေးမှဲ့အိမ် သွားကာ...

'ဒေါ်အေးမှဲ့ မမြရင် ဘယ်သွားလဲ အိမ်မှာ မတွေ့လို့'

'ဟဲ့... အိမ်ပေါ်တက်ပါဟဲ့ အဝတ်တွေ လဲပါဦး နှင့်မိန်းမ အိမ် မှာ မရှိဘူး။ အေးအေးဆေးဆေး ပြောမှာပေါ့။ ခု... နင်မောမန်းလာ တဲ့ဟာ ဘယ်နှယ် အလောတန်ကြီး'

'ဟာ... ကျွန်တော် မမောပါဘူး မမြရင် အိမ်မှာ မရှိတာ ဘယ်သွား တာလဲ၊ ဘာတွေမှာခဲ့လဲ ပြောပါ ဒေါ်ကြီးရာ ကျွန်တော် သိချင်ချေပြီ ဒေါ်အေးမှဲ့မှာ မပြောချင်သော် လည်း ပြောမှဖြစ်တော့မည်... အနေသို့ ရောက်နေ၏။

'ကဲ... ကဲ... ခဏထိုင်ဦး နှင့်မိန်းမ လဲ နှင့်ထိန်းနော်'

ကိုနုမှာ တင်ပါးလွှဲထိုင်ကာ

'ပြောမှာသာ ပြောပါဗျာ... တာဖြစ်လို့လဲ'

ဒေါ်အေးမှဲ့မှာ မချင့်မရဲဖြင့်...

'မြ... မြရင်တစ်ယောက် သေပြီ ကွယ်'

'ဗျာ... မမြရင် သေပြီဟုတ်လား'

'အေး... ဟုတ်တယ်။ မင်းသွား လို့ တစ်လလောက်ကြာ တော့ မြရင် တစ်ယောက် အပြင်းအထန်ဖျားပြီး သေတဲ့အထိပဲ ပြောပါတော့ကွယ်'

'ဟာ... ဟာ... မဖြစ်နိုင်ဘူး မဖြစ်နိုင်ဘူး မမြရင်မသေဘူး၊ သူ မသေနိုင်ဘူး'

ကိုနုတစ်ယောက် အရှူးမီးပိုင်းခံ ရသလို ပျာပျာသလဲထကာ အိမ် ကက်သို့ ပြန်ပြေးပါတော့သည်။

ကိုနုမေ့မှာ ဘဝပေးကံ မကောင်း သဖြင့် ခဏလေးသာ ပေါင်းခဲ့ရ သော ဇနီးဖြစ်သူမှာလည်း သူ့အား မှီသွားပြန်သည်။ သို့သော် မမြရင် သေပြီဆိုသော စကားကို ကိုနု တစ်ယောက် မယုံ။

'မမြရင် ငါ့ကို စိတ်ကောက်ပြီး ထွက် သွားတာဖြစ်ယ်။ ငါ မမြရင်ကို မတွေ့ တွေ့အောင် လိုက်ရှာမယ်' ကိုနု ရင်ထဲမှာတော့ အမိုးအကာ မရှိသော ကောင်းကင်ပြင်ကြီးပမာ ဟာလာဟင်းလင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ အစားအသောက်လည်း ဘာမှ မကူးမသောက်ချင်၊ ကိလေသာမီး က သူ့ရင်တွင်းလောင်အား ပြင်းလှ လှလှဘိ။ တစ်ညလုံး ဘယ်လူး ပြုလုပ်မိဖြင့် အိပ်၍လည်း မပျော်။ မျက် ဝေလီဝေလင်း အချိန်တွင် ကိုနုတစ်ယောက် မမြရင် ရှာပုံတော်

ခရီး ထွက်ခဲ့တော့သည်။

'သူ ရွာမှ ထွက်ခဲ့သည်ကို မည်သူ မျှ မသိ။ မမြရင်ကို ရှာမည် ထွက်ခဲ့ သော်လည်း ဘယ်ကိုသွားသည် မသိ၊ ဘယ်မှာ ရှာရမည်လည်း အတွေးမရှိဘဲ ခြေဦးတည်ရာ ဟွက် ခဲ့သော ကိုနုတစ်ယောက်...'

လေရှူးသုန်စ ကဆုန်လတွင် ခြေစရာရှာမရနိုင်သော ဝေဒနာ တွေနှင့် တစ်နေ့လုံးလိုလို လျှောက် သွားခဲ့ရာ လယ်ကွင်းတွေလည်း ဖြတ်ခဲ့ပြီ။ တောတွေလည်း ကျော် လာရသေး၏။

လျှောက်လာခဲ့သော်လည်း ဘယ် နေရာ ရောက်လာသည်ကို ကိုနု မသိ။ ရှေ့တွင် လှမ်းမြင်နေရသော ရွာကြီးတစ်ရွာ၊ လမ်းမှာလည်း ရွာ လယ်သို့ တန်းနေ၏။ တဖြည်းဖြည်း ကိုနုတစ်ယောက် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ တော့သည်။

လျှောက်လာရင်းမှ အမျိုးသမီး လေးငါးဦး မြင်သောအခါ ကိုနု စိတ်တွင် ရေတွင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိ၏။ ရေတွင်းကို တွေးမိမှ ရင်ထဲက ဆာလောင်မှုကို သတိရ စာ ရေတောင်းသောက်ရန် ထို အမျိုးသမီးများရှိရာ လျှောက်ခဲ့၏။

အနီးနားကို ရောက်လာသော် အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ သူ့ဇနီး မမြရင် နှင့် တူနေ၏။ သူ့ဘက် နောက်ခိုင်း နေသော်လည်း လွန်ခဲ့သော သုံးလ ကျော်က သူ့ အလုပ်သွားစဉ်က နောက်ဆုံး မြင်ခဲ့သော လုံချည်နှင့် အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည့် မမြရင်ကို ဒီနေ့အထိ မျက်စိထဲတွင် မဖေ့။

ယခုအမျိုးသမီးမှာ ထိုအထိများ မြင် ဖြစ်သည်။ အနားရောက်သော် "မမြရင်" ဟု မရဲတရဲ ခေါ်လိုက်မိ သည်။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ကိုနုဘက် ပြန်လှည့်ကာ...

'ဟာ... ကိုနုပါဟာ။ ကျွန်မနောက် လိုက်လာတာလား'

ကိုနုမှာ သူ့ရှာခဲ့သော မမြရင်ကို တွေ့သဖြင့် ရေသောက်ရန်ပင် မေ့ သွားတော့သည်။

'ဟုတ်တယ် မမြရင် ငါ မနေ့က ပြန်လာ တာ အိမ်ရောက်တာ ယင်းကို မတွေ့ဘူး ဒေါ်အေးမှဲ့ ပြောတော့ မင်း သေပြီလို့ ပြောတယ်။ ပိုစိတ်ထဲမှာ မင်းသေပြန်၊ သိလို့ မင်းကို လိုက်ရှာနေတာ'

ကိုနုနှင့် မမြရင်တို့ စကားပြော နေစဉ် အခြားအမျိုးသမီးများမှာ ရေအိုးများရွက်ကာ သူတို့အနားမှ ထွက်သွားကြ၏။

'မမြရင်ရာ မင်းကို အိမ်မှာ မတွေ့ တော့ ငါ့မှာ ညကလဲ ဘာမှ မစား ဖြစ်၊ တစ်ညလုံးလဲ အိပ်မပျော်ခဲ့ဘူး။ မနက် ငါ ရွာက ထွက်လာတော့ ရွာထဲမှာ ဘယ်သူမှ မနီးကြသေး ဘူး'

ကိုနုမှာ သူ့ ပြောချင်းမည်များကို သာ ဆက်ပြောနေသည်။

'မမြရင် မင်းငါ့ကို စိတ်ကောက်ပြီး အိမ်က ထွက်လာတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး ကိုနုရဲ့'

'ဒါဖြင့် ငါတွေ့ရာသွားတာ ငွေမပါဘူး ထင်လို့လား။ ဒီမှာ ငွေပါပါ တယ် မမြရင်ရဲ့'

ဟု ပြောကာ ခါးပိုက်အတွင်းမှ ကျစ်နေအောင် လိပ်ထားသော ငွေစက္ကူများကို ထုတ်ကာ မမြရင်အား ပေး၏။

'အို... မဟုတ်ပါဘူး ကိုနုရယ်၊ ဒီငွေတွေ ကိုနုပဲ သိမ်းထားပါ။ ကျွန်မ မယူပါရစေနဲ့'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မမြရင်ရာ၊ ကဲ...'

ဒါဆိုလဲ ရွာကို ပြန်ကြမယ်'

'ကျွန်မ ပြန်လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်မ ဒီမှာ အိမ်ထောင်ကျနေပြီ'

'ဘာပြောတယ်... မင်း ဒီရွာမှာ နောက်အိမ်ထောင်ကျနေပြီ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် ကိုနု၊ ဒါကြောင့် ကိုနု ရွာကို ပြန်ပါနော်'

'ဟာ... မမြရင်ရာ မင်းကို မတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာခဲ့တာ၊ တွေ့ကာမှ ငါတစ်ယောက်တည်း ရွာပြန်ရမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်မှာလဲ'

ပြောရင်းမှ ကိုနု စိတ်ထဲမှ တွေ့မိ၏။ ဒေါ်အေးမို့က မမြရင် သေပြီဟု ပြောခဲ့သည်။ ယခု မမြရင်ကို ရှာ၍ တွေ့ခဲ့ပြီ။ တွေ့ပြန်တော့လည်း မမြရင်က သူ နောက်အိမ်ထောင်ကျနေပြီဟု ပြောပြန်ပြီ။ ဘာတွေကို သူ ယုံရမှာလဲ။

'ကဲ... မမြရင်၊ မင်း နောက်အိမ်

ထောင်ကျနေရင် မင်း နောက်ယောက်ျားကို ငါ့ကိုပြု တကယ်ဟုတ်ရင် ငါပြန်မယ်'

'ဒါဆို ကျွန်မ ယောက်ျားနဲ့တွေ့ရင် ကိုနုက ကျွန်မမောင်ကြီးပါလို့ ပြောရမယ်နော်'

'အေး... ငါ သဘောတူတယ်'

ထိုသို့ ပြောပြီး ကိုနုတစ်ယောက် မမြရင်နောက်မှ လိုက်ခဲ့တော့သည်။ အိမ်ခြံတစ်ခြံတွင်းကို မမြရင်မှာ ရှေ့က ဝင်သွားလေရာ ကိုနုလည်း နောက်မှ ဝင်လိုက်သွား၏။

'ဟဲ့... မြရင် ရေခပ်တာ ကြာလှချည်၊ နောက်က ဘယ်သူတုံး'

'ကျွန်မ မောင်ကြီးပါ။ ကျွန်မကို သတိရလို့ လိုက်လာတာ'

'မောင်ကြီး ဒါ ကျွန်မ ယောက်ျားပါ'

'ဪ... မြရင်မောင်ကြီးလား၊ လာမှာ အိမ်ပေါ်ကို'

ကိုနုမှာ မမြရင်ယောက်ျား ဆိုသူမှ အိမ်ပေါ် ခေါ်နေပြီ။ မမြရင်ကလည်း သူ့ကို သတိရလို့ လိုက်လာတာပါဟု ပြောထားတော့ ချက်ချင်း နောက်လှည့်ပြန်လို့ မသင့်သောကြောင့် ဟန်မပျက် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့တော့သည်။

မမြရင်ယောက်ျား ဆိုသူမှာ တော်တော်ရုပ်ဆိုးကာ သူ့ထက် အသက်လည်း ကြီးပုံရ၏။ မမြရင်က ကိုနုကို ထားခဲ့ပြီး ဘာကြောင့် ဒီလူကြီးကို ယူသည်ကို ကိုနု စဉ်းစား၍မရ ဖြစ်နေသည်။

နေ အတော်စောင်းလာသော အခါ လူကြီးနှစ်ယောက် မောင်ကြီးထုကာ "ဖီးကြ၊ လိမ်းကြဟေ့" ဟု ရွာလမ်းအတိုင်း အော်သွားကြသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက် အော်သွားသော အရင်းမရှိ "အဖျားမတုံးတိတ် အသံကို ကိုနုတစ်ယောက် သိချင်သဖြင့်...

'မမြရင် စောစောက လူတွေတာ လုပ်ဖို့ ဖီးကြ၊ လိမ်းကြ အော်သွားတာလဲ'

'ပွဲလာဖို့ အော်သွားတာ မောင်ကြီးရဲ့'

'ဒါဆို ငါလဲ ပွဲကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

'မောင်ကြီးကလဲ... မောင်ကြီးမောလာတာ အိမ်စောင့်ရင်း နားဦး၊ မလိုက်ပါနဲ့ မောင်ကြီးရယ်'

မမြရင်က မလိုက်ခိုင်းသဖြင့် ကိုနုတစ်ယောက် အိမ်စောင့်ပေးရကျန်ခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့နှင့် တစ်ညလုံးလုံး မမြရင်ဖြင့် နှစ်နှစ်ကြိုက်ကြိုက် အိပ်ပျော်သွားတော့သည်။ မိုးလင်းသော မြေရင်တို့ ပြန်ရောက်မှ ကိုနုလည်း အိပ်ရာမှ နိုးတော့သည်။

ကိုနုသည် မမြရင်ကို အကဲမရှိကြည့်ရာ ယခုရသော ယောက်ျားကြီးကို တကယ်ကြင်နာပုံရပြီ။

အပေါ်မှာလည်း တကယ့်မောင်ကြီးအရင်းမမာ ဆက်ဆံနေပြန်သဖြင့် မမြရင်အပေါ် ကိုနုတစ်ယောက် စိတ်ပျက်လာတော့၏။

သူ့မှာတော့ သူ့အတွယ်တာဆုံး မမြရင်ကို မတွေ့သဖြင့် မအိပ်နိုင်၊ မစားနိုင် မတွေ့တွေ့အောင် ရှာခဲ့သည်။ တွေ့သည့်အခါမှာတော့ မမြရင်က သူ့အပေါ်မှာ ဝပ်စိမ်းစိမ်း ဆက်ဆံပြီး မောင်တစ်ယောက်မမာနေခဲ့သဖြင့် ကိုနု ရင်ထဲ နာကျင်လာပါပြီ။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့ ဝင်ပြန်လေသည်။ မနေ့က လူကြီး နှစ်ယောက်မှာ မနေ့ကလိုပင် "ဖီးကြလိမ်းကြဟေ့" ဟု မောင်းကြီးထုကာ အော်သွားကြပြန်၏။ ထိုအသံကြားသည် နှင့် ဒီပွဲကို သူ့မှာ သိပ်ကြည့်ချင်နေသည်။

'မမြရင် ဒီည ငါပွဲကြည့်လိုက်လို့ ဖြစ်မလား'

'ဟာ... မလိုက်ပါနဲ့ မောင်ကြီးရယ်၊ မောင်ကြီး အိမ်စောင့်ရုံလို့ ကျွန်မတို့ ပွဲကြည့်ရတာ မောင်ကြီးကြည့်လဲ ကြိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး' မမြရင်က မလိုက်ရန် တားပြန်သဖြင့် ကိုနုလည်း မလိုက်ဖြစ်ပြန်ပါ။

ထိုညတွင် ကိုနုတစ်ယောက် ကောင်းကောင်း အိပ်ပျော် ဟိုတွေး ဒီတွေးဖြင့်... မမြရင်မှာလည်း မျှော်လင့်ချက်သည် ကိုနုအတွက် ရေးရေးမျှ မမြင်တော့ပါ။

မမြရင် စိတ်ချမ်းသာနေသဖြင့် သူ နောက်ဆုတ်ပြန်သင့်တယ်ဟု တွေးမိသဖြင့် နံနက်မိုးလင်းက ရွာပြန်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အိပ်

ပျော်သွားတော့သည်။ မိုးလင်း၍ မမြရင်တို့ပြန်ရောက်မှ ကိုနုလည်း နိုးလာတော့၏။

'မမြရင် ငါပြန်မယ်'

'ပြန်တုမလား မောင်ကြီးရဲ့၊ ခုမှ နှစ်ရက်ရှိသေးတယ်။ ဒီတစ်နေ့ နေပါဦး... မနက်ဖြန်မှ ပြန်ပေါ့' မမြရင်များ သူ့နောက်ပြန်လိုက်လေမလားအတွေးဖြင့် ထိုတစ်ည နေပြန်သည်။

နေညိုလာသောအခါ မနေ့က လူကြီးများမှာ "ဖီးကြလိမ်းကြဟေ့" ဟု အော်သွားကြပြန်သည်။

'မမြရင် ပွဲက ညတိုင်းပြတာပဲလား'

'ဟုတ်တယ် မောင်ကြီးရဲ့၊ ကျွန်မတို့လဲ မောင်ကြီး အိမ်စောင့်တုန်း ကြည့်ရတာ'

သူလိုက်မယ်မပြောခင် မမြရင်က မလိုက်ရန် ပိတ်ပြောထားပြန်သည်။ ဒီညတော့ မမြရင်တို့ မခေါ်လည်း နောက်က စိတ်တိတ်လိုက်ကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား၏။ မမြရင်တို့ ထွက်သွားလျှင် နောက်မှ နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်လာခဲ့သည်။

မူန့်ပျံ့ လရောင်အောက်တွင် ဟိုမှဒီမှ လူများ ထွက်လာကာ သူ့

ရှေ့မှ သွားနေသဖြင့် သူမုန်းငါမုန်းမသိ။ မမြရင်တို့နှင့် ကွာမဲသွားအောင် နောက်မှ ကပ်လိုက်ခဲ့၏။

မီးရောင်ကို မြင်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် တတ်စက်စပ်လည်း မကြားရ၊ ပွဲဈေးလည်း မတွေ့သဖြင့် ဒီပွဲမှာ ကိုနုအတွက် ထူးဆန်းနေသည်။

မမြရင်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့်တကွ လူများမှာ ထိုမီးရောင်ဘက်ကို သွားနေကြ၏။ ကိုနုလည်း ထက်ကြပ်မကွာလိုက်လာကာ မီးရောင်နားကိုပင် နီးလာချေပြီ။

အနားနီး၍ ကိုနုတစ်ယောက် သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည့် အခါ ရောမကျားကြီးတစ်ကောင် ဝပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ မီးရောင်မှာလည်း ထိုကျားကြီးမျက်လုံးများမှ လင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျားပါးစပ်ကြီးမှာ အငြိမ်မနေ တစ်စုံတစ်ရာကို ဝါးနေ၏။ လူများမှာ ထိုကျားပါးစပ်တွင်းသို့ တစ်ဦးပြီး တစ်ဦး တိုးဝင်နေကြသည်ကို ကိုနု မြင်သောအခါ ကြက်သီးမွေ့ညင်းများ ထသွားသည်အထိ ကြောက်ရွံ့သွားသဖြင့် ဘေးသို့ အသာဖယ်ပြီး ရပ်ကြည့်နေမိ၏။

သေချာစွာ ကြည့်သောအခါ ကျားကြီးမှာ ကျားခေါင်းပုံနှင့် တောင်ကြီးဖြစ်ကာ တစ်ဖက်တွင် အပေါက်ကြီး တစ်ပေါက်လည်း ရှိသည်။ ပါးစပ်တွင်းကို ဝင်လိုက်သည့်သူအား စိမ့်ညက်အောင် ဝါးလိုက်သော်လည်း နောက်ပေါက်မှ ပြန်ထွက်လာသော အကောင်းပကတိဖြစ်ကာ ပါးစပ်ဘက် ပြန်

လှည့်လာရပြန်သည်။
သူ ကြည့်နေသည့် အချိန်မှာပင် မမြရင်ပင် ကျားပါးစပ်ကြီးအတွင်း ဝင်လိုက်၊ နောက်ပေါက်မှ ထွက်ကျ လာလိုက်ဖြင့် သုံးခါတိတိ ရှိသွားပြီ။
ထိုသို့ ခံနေရသည်ကိုပင် ပွဲဟု ပြောလေသလားမသိ။ သည်နေရာ တွင် ကြာကြာမနေရဲသဖြင့် မမြရင် တို့ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။
အိမ်ရောက်၍ အိပ်ပါသော်လည်း ကိုနတစ်ယောက် အိပ်၍မပျော်။
‘ဒီနေရာဟာ ဘယ်နေရာလဲ။ ဒီရွာကိုလဲ ငါတစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး။ မနက်ကျ ငါပြန်တာပဲ ကောင်းမယ်’
မိုးလင်းသည်အထိ ကိုန တစ်ယောက် အိပ်မပျော်တော့ဘဲ “မမြရင်တို့ ပြန်မှ လာနိုင်ကြပါဦး မလား” ဟု တွေးနေစဉ် မမြရင်တို့ ပြန်လာကြတော့၏။
မမြရင်တို့ အိမ်ပေါ်ရောက်သည့် အခါ...
‘မမြရင် ငါ ရွာကို ပြန်တော့မယ်’
‘မောင်ကြီး ပြန်တော့မလား မောင်ကြီး ညက ပွဲလိုက်တာတယ် မိုးလား’
ကိုနမှာ အံ့အားသင့်ပြီး မမြရင်ကို ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ ကြည့်နေမိတော့သည်။
‘အေးလေ... ယောကြီး လာတာလဲ သုံးရက်ရှိပြီ၊ ပြန်ချင်ရောပေါ့၊ ရွာရောက် တဲ့အခါ ကျွန်မနဲ့ ဆွေခွဲတာတွေ... မောင်ကြီး မြင်ခဲ့တာတွေ ကျောင်းက ဆရာတော်ကြီးကို ပြောပြပါ။
မောင်ကြီးနောက်ကို ကျွန်မ ဘာကြောင့် ပြန်ပလိုက်တာလဲ။ ကျွန်မ ဘယ်ကို

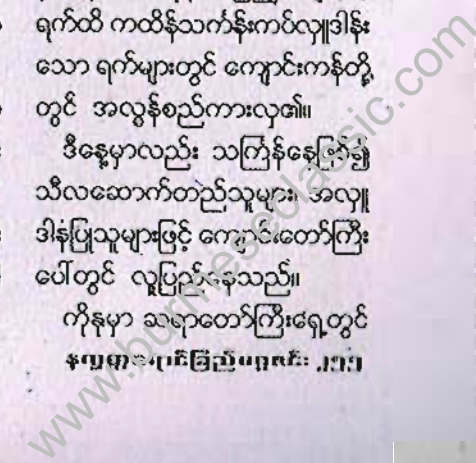
ရောက်နေတာလဲဆိုတာ ဆရာတော်ကြီး က အိမ်ရှိပါလိမ့်မယ်။
ပြီးတော့ မောင်ကြီး ရွာထားတဲ့ ဒီငွေတွေနဲ့ အလှူတစ်ခုခုလုပ်ပြီး ကျွန်မကိုလဲ အမျှပေးပါ မောင်ကြီး ရယ်’
ကိုန အပ်ထားသော ငွေများကို မမြရင်က ပြန်ပေးသဖြင့် ကိုနက လှမ်းယူကာ...
‘စိတ်ချပါ မမြရင်... မင်းပြောတာ တွေ ငါ အကုန်လုပ်ပေးပါ့မယ်ကွာ’ ပြောကာ ကိုနက ထလိုက်၏။
‘ဪ... မောင်ကြီးပြန်ရင် ဒီလမ်း အတိုင်းပြန်၊ ရွာထိရောက်ရင် လူကြီး နှစ်ယောက်တွေလို့ပယ် လူသစ်လား၊ လူဟောင်းလား၊ ရှာဖွေ လူဟောင်းပါလို့ မြေနှော်’
‘ကောင်းပါပြီ မမြရင်၊ ငါသွားပြီ’ နှုတ်ဆက်ပြီး ကိုနတစ်ယောက် ရွာလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပြီး ရွာထိပ်အရောက်တွင် လူကြီးနှစ် ယောက် လမ်း၏ ဟိုဘက် တစ်ယောက်၊ ဒီဘက်တစ်ယောက်

စောင့်နေပြီး ကိုနကို မြင်သောအခါ “လူသစ်လား၊ လူဟောင်းလား” ဟု မေးကြ၏။
ကိုနလည်း မမြရင် မှာသည့် အတိုင်း “လူဟောင်းပါ” ဟု ပြော လိုက်သည့်အခါ “လူဟောင်းဆို သွား သွား” ဟု ပြောလိုက်ကြသည်။
ကိုနလည်း လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာပြီး ရွာအပြင်ဘက် ထွက်ခဲ့၏။ ရွာပြင်ရောက်မှ ဒီရွာကို သူ တစ်ခါမှလည်း မရောက်ဘူး။ သူ့ရွာ ဘယ်ဘက်မှာလည်း သူ မသိ။ သို့ပေမယ့် လမ်းမှာ တစ်လမ်း တည်း ရှိသည့်အတွက် ထိုလမ်း အတိုင်းပင် လျှောက်လာခဲ့တော့၏။
နေ့လယ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့ပြီး မည်သည့်ရွာမှ မတွေ့။ ရှေ့တွင် စမ်းချောင်းလေး တွေ့သဖြင့် စမ်းချောင်းမှ ရေများကို ရင်တွင်းမှ ဆာလောင်မှုအားဖြည့်ကာ ကိုယ့် လက်များလည်း ရေဆွတ်လိုက် သောကြောင့် အတော်အားပြည့် လန်းဆန်းသွားသည်။
စမ်းချောင်းမှ တောအုပ်ဘက်သို့ လမ်းလေး တွေ့သဖြင့် ထိုလမ်း အတိုင်း ကိုနတစ်ယောက် တက်ခဲ့ သည်။
ကွင်းပြင်လည်း ပြန်မထွက်၊ ရွာလည်းမတွေ့ရ။ တောလမ်း အတိုင်း လျှောက်နေရသည်မှာ နေညိုချိန်ပင် ရောက်ခဲ့ပြီ။ ထမင်း၊ လည်းဆာ လူလည်းပန်း စိတ် လည်းနှမ်းလာပြီ။
ခဏနာမည်ဟု တွေးပြီး သစ်ပင် ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် သစ်ပြစ်ကို ခေါင်းအုံးကာ မျက်စိမိတ်ပြီး အပူ

မြေလိုက်ရာ ကိုနတစ်ယောက် အိပ် ပျော်သွားတော့သည်။
မည်မျှကြာကြာ အိပ်ပျော်သွား သည်မသိ။ ကိုန၏ နားစည်သို့ အလွန် အေးချမ်းလှသော အသံ တစ်သံက ပုတ်ခတ်လှုပ်နှိုးလိုက် သည်။ နားစည်မှ ရင်တွင်းအထိပင် ငြိမ်အေးသွားတော့သည်။
“ပုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု”
ကိုန နားနှင့် ကိုန အသံစိတ်မှာ ထိုအသံနှင့် ရင်းနှီးနေပြီဖြစ်၏။ သို့ သော်လည်း မျက်စိမှာ ဖွင့်မရသေး။ အသံမှာ ဩဇာရှိလှ၏။ အောင်မြင် လှ၏။
သုံးခေါက်တိုင်တိုင် ရွတ်လိုက်မှ ကိုန သတိက အသိစိတ်ကို ဖော် ပေးလိုက်သည်။ သူ ငယ်စဉ်က ကြားနေကျ ဆရာတော်ကြီး၏ အသံပင် ဖြစ်တော့သည်။
“ယဿာ နုဘာဝဏော ယက္ခာ နေဝ အဿန္တိ ဘိဿနံ၊ ယပ္ပိ ဝေဓိနုယုတ္တန္တော၊ ရတ္တိန္တိဝ ဟန္တိဏော။”
အစရှိသော မေတ္တသုတ် ရွတ် စိတ်သံ ကြားလိုက်သော် မျက်စိ များလည်း ဖွင့်ရပြီး မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့ လှသော ပိတောက်ပန်းရနံ့တို့မှာ လည်း နှာခေါင်းတွင်း ဖိုဝင်လာကြ ပါ။
တစ်ပင်လုံး ထိန်ထိန်ဝါနေသော ပိတောက်ပင်ကြီးအောက်တွင် ကိုန ရောက်နေသည်။ ဒီပိတောက်ပင် ကြီးက ဘယ်နေရာလဲ...
ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တသုတ် ပြတ်တရားသံမှာလည်း ကြားနေ ခဲ့ပင်။ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သော်

ကိုန ငယ်စဉ်က နေခဲ့သော သူ့ရွာမှ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းနောက် က ပိတောက်ပင်ကြီးအောက်မှာ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ရောက်နေခဲ့သည် မသိတော့။
သူ ငယ်စဉ်က ထိုပိတောက်ပင် ကြီးအောက်တွင် ကစားရင်း အိပ် ပျော်ခဲ့ဖူးသည်။ ဆွမ်းခံချိန် မပြန် သဖြင့် ဆရာတော်ကြီး လိုက်ရှာ သည့် ပိတောက်ပင်အောက်မှာ အိပ်ပျော်နေသော ကိုနအား ဆရာ တော်ကြီးက တောင်ဝှေးဖြင့် သူ့ ခေါင်းကို ခေါက်လိုက်မှ လန့်နှိုးပြီး ခေါင်းမှာ နာလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်စ များဖြင့် ဆွမ်းခံထွက်ခဲ့ရ၏။
ယခုလည်း ဒီပိတောက်ပင်ကြီး အောက်မှာပင်။ လောကဓံတရား၏ ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် နာကျင်သော ရင်တွင်းမှ ခံစားမှုတို့နှင့် ဆရာတော် ကြီး၏ တရားတော်က ညင်သာစွာ နီးထစေခဲ့ပြီ။
ကိုနမှာ ထပ်မံ စဉ်းစားမနေတော့ ဘဲ ကျောင်းပေါ်ကို တက်ပြီး ဆရာ တော်ကြီးကို ဝတ်ဖြည့်လိုက်သည်။
‘ဟဲ့... ဘယ်သူတုန်း၊ မနက် အစောကြီး’
‘တပည့်တော် မောင်နုပါ ဘုရား’
‘ဟေ... မောင်နု၊ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ အစောကြီး ရောက်လာ သတုန်းဟဲ့’
‘မှန်ပါ... ပြီးမှ တပည့်တော် ပြော ပါမယ်ဘုရား၊ ဆွမ်းကျွန်လေးများ ရှိရင် တပည့်တော်ကို စွန့်ပါဘုရား’
‘နင့်တစ်ကိုယ်လုံးလဲ နံစော်ပြီး အဝတ်အစားတွေလဲ စုတ်ပြနေပါ လား၊ သွား... သွား ရေချိုးဦး’

‘ဟဲ့... သံချောင်း’
‘ဘုရား’
‘နင့်အဖေရဲ့ ပုဆိုးတစ်ထည်နဲ့ အကျီတစ်ထည် သွားယူချည်စမ်း’
‘မှန်ပါ ဘုရား’
ကိုန ရေချိုးပြီး အဝတ်လဲကာ ဆရာတော်ကြီး ကျေးသော ဆွမ်းကျွန်၊ ဟင်းကျွန်များကို အားရ ပါးရ စားတော့၏။
ဤနေ့မှာ သင်္ကြန်အကျနေ့ ဖြစ် သဖြင့် သီလယူကြမည့် လူကြီး၊ လူငယ်တို့မှာ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကျောင်းကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာကြသည်။
ကိုနကို တွေ့ကြသည့်အခါ တအံ့တဩ နှုတ်ဆက်ကြ၏။
‘ဟ... ကိုနကြီး၊ ဘယ်လို ကျောင်းကို အစောကြီး ရောက်နေ တာလဲဗျ’
ကိုနမှာ ပါးစပ်တွင်း ထမင်းဟင်း များ ပြည့်နေသဖြင့် စကားပြန်မပြော နိုင်ဘဲ ပြုံးပြန့်တတ်လိုက်နိုင်၏။
‘မောင်နု ဆွမ်းဝရင် ငါ့ရှေ့လာဟဲ့’
‘မှန်ပါ ဘုရား’
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့မှာ ယခုလို သင်္ကြန်ရက်၊ ဝါတွင်းသုံးလနှင့် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၁)ရက် မှ တန်ဆောင်ပုန်းလပြည့်ကျော်(၁) ရက်ထိ ကထိန်သင်္ကန်းကပ်လှူဒါန်း သော ရက်များတွင် ကျောင်းကန်တို့ တွင် အလွန်စည်ကားလှ၏။
ဒီနေ့မှာလည်း သင်္ကြန်နေ့ခြေခံ၍ သီလဆောက်တည်သူများ၊ အလှူ ဒါနပြုသူများဖြင့် ကျောင်းတော်ကြီး ပေါ်တွင် လူပြည်နေသည်။
ကိုနမှာ ဆရာတော်ကြီးရှေ့တွင် နေရာ

ရှိကာ... ကိုန၏ နောက်တွင် လူပရိသတ်ကြီးမှာ ကိုနအား ဆရာတော်ကြီးမှ ဘာတွေမေးလို့ ကိုနက ဘာတွေပြန်ဖြေမည်ကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေကြ၏။

‘ကဲ...မောင်န နှင့် ရွာက ထွက်သွားတာ တစ်နှစ်ပြည့်တော့မယ်။ ဘယ်တွေသွားလို့ ဘာတွေ လုပ်နေလဲ ပြောစမ်းပါဦးဟဲ့’

‘မှန်လှပါ ဘုရား’ ဟု အစချီကာ သူ့ဇနီး မမြရင်နှင့် တွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်း၊ ဟိုမှာ (၃)ရက်သာ ကြာခဲ့ကြောင်းနှင့် သူတွေ့ခဲ့ မြင်ခဲ့သမျှ အားလုံး ပြောပြလိုက်သည့်အခါ ရွာသားများမှာ ထူးဆန်းသော ထိုအဖြစ်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် မောင်နတစ်ယောက် ရှူးများသွားပြီလားဟု တစ်ယောက်တစ်ယောက် ပြောကြ၏။

‘အင်း...ဟောင်န...ဟောင်န လူရှိလူအကြီး မင်းမိန်းမနဲ့ တွေ့ခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်း ထွက်သွားတဲ့ တစ်နှစ်လုံး ဘယ်လူနဲ့လဲ မတွေ့တာကိုး။’

အိမ်ထဲမှာ မင်းရောက်ခဲ့တဲ့ရွာက လူပြည်လူရွာ မဟုတ်ဘူးဟု “နော်...ညစ်” ဆိုတဲ့ ဝေခံတဲ့ အပြုအမူက အသုရကယ်ဘုံ ဖြစ်မယ်။

အဲဒီဘုံမှာ မင်းမိန်းမနဲ့ ဝေခံသူ ဝေခံသားတွေကို မင်းတွေ့ခဲ့တာကလား။

အကြောင်း သူ့အတွက် ရည်စူးပြီး အလှူလှူပြီး အပူပေးပေးလို့ မှာလိုက်တာပေါ့။ သူ တကယ်သေသွားလို့ မင်းနောက်ပြန်မလိုက်နိုင်တာပေါ့ကွယ်။ ကဲ...ငါ ပြောပြတော့ မင်းမိန်းမ သေသွားတာ ယုံကြည်လား’

၂၅၆ နဂျာမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘မှန်ပါ...တပည့်တော် ယုံပါပြီ ဘုရား’

‘အေး...အေး...မင်းမှာလဲ ဘဝဇာကံက မကောင်းရှာဘူး။ အဲဒါ အတိတ်ဘဝက အကြောင်းတွေကြောင့်ပဲကွယ်။ မင်းတို့တွေ အပူပေးပြီး ရှာနေကြတဲ့ ဖွဲ့ညီညွတ်တွေဟာ ဒီဘဝမှာ အရင်းရရှိပုံ အပြတ်ရအောင် ယူနိုင်ကြပါပဲ တော်ကကွယ်။’

ကိုယ်လျှောက်ရမယ့် သံသရာခရီးက ဘယ်လောက် သွားရမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူး။ အဲဒီခရီးမှာ အဓိကလိုအပ်တဲ့ ဒီနည်း၊ သီလထုပ် ဘာနာထုပ်တွေ များများထုပ်နိပ် တန်ရာကုန်မယ်။

အဲဒီကပုတစ်ဆင့် ဝိပဿနာတရားတွေလဲ ကြိုးစားအားထုတ်ကြကွယ်။ တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပြန်လာလုပ်ပြီး တစ်ခုတည်းသော ပန်းတိုင်ဟာ နိဗ္ဗာန်ပဲ။ နိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှ သံသရာမှာ လည်နေကြမှာပဲ။

ခလို လူဖြစ်ကြတန်း အချိန်လေးမှာ လူဖြစ်ပုံရအောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ မောင်န မင်းမှာလဲ ခင်တွယ်စရာ သံယောဇဉ်လဲ မရှိတော့ဘူး။ မင်းဘဝ ဘဝကူးကောင်းအောင် သာသနာ့ဘောင်မှာ ပျော်သရွေ့

ရဟန်းဝတ်၊ မင်းမှာရှိတဲ့ ငွေတွေလဲ အလှူဒါနလုပ်၊ မြရင်နဲ့တကွ ဝေနေယျသတ္တဝါတွေကို အမျှပေးပါကွယ်’

‘မှန်ပါ ဘုရား၊ ဆရာတော် အမိန့်ရှိတဲ့အတိုင်း တပည့်တော် လုပ်ပါ့မယ်ဘုရား’

သို့ဖြင့် ကိုနမှာ ရှိသမျှ ငွေမကလေးများ လှူဒါန်းကာ အမျှပေးရဟန်းဝတ်လိုက်၏။

ဒါပေမယ့် စာမတတ်သော ကိုနတစ်ယောက် ရဟန်းကျင့်ဝတ်နှင့် ညီအောင် မနေနိုင်၍ ကုသိုလ်မရ ငရဲရမည်ကို စိုးသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးက လူထွက်ခိုင်းကာ ကျောင်းတွင် ကဗွိယကြီး လုပ်စေပြီး ကျောင်းခြံတွင်း အမှိုက်များ မြက်ပင်၊ ပေါင်းပင်များ ရှင်းလင်းစေ၍ နေ့စဉ် ကာယဝေယျာဝစ္စ သေနာသနာဝတ်ပြုကာ ကုသိုလ်ယူစေ၏။

ပုတီးစိပ် ဝိပဿနာတရားများလည်း ရှုမှတ်လာခဲ့ရာ ကိုနမှသည် ဦးနုဘဝသို့ပင် ရောက်ကာ အသက် (၇၀)ကျော် သူ့ဘဝ နေညိုချိန်ပင် ရောက်ရှိနေပြီ။

ဘဝကံ မကောင်းသော ဦးနုအတွေ့ကောင်းခဲ့သည်။ အေးမြလှသည့် ဗုဒ္ဓအရိပ်အောက်မှာ ဝိပဿနာတရားများ ကြိုးစားအားထုတ်၍ သံဃာတော် အရှင်မြတ်ကို အဆုံးအမကို ခံယူကာ ဦးနုတစ်ယောက် ဘဝအကူးတွင် အရေပေတွေ ရရှိမည်မှာ မလွဲတော့ပါ။

|| သူရိန်မြင့်(လယ်တောသာ) ||

မြလေးဖြူ (သာစည်)

[၁]

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တမဂ္ဂဇင်း (၈-၂၅)ရက် ကျော်ရွာမှ ဆေးဆရာ လာပင့်မည် ဖြစ်ရပ်ဆန်း” ဟူသော သောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်မိလိုက်မှာတော့ ဆရာဦးသန်းစိုး (မရောင်းနက်)ကို ကျေးဇူးတင်မိလို့မှ “ဪ...ငါသိရှိထားခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကလေးကို ရေးရရင်လဲ ကောင်းမှာပဲ” ဟု ခံယူပြီး ရေးသားမိလိုက်သည်။

[၂]

၁၉၁၂ ခုနှစ် ဟေမန္တရာသီ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၉)ရက် မုက ဖြစ်သည်။ မြင်းခြံခရိုင်၊ ကျောက်ပန်းတောင်း ခြို့နယ်၊

ကျတ်ရွာကို

နတ်ရွာမှတ်စဉ်က

တောင်ရိုးတဲရွာ တောင်သူကြီး ဦးကျော်+ဒေါ်ပုတို့တို့၏ ရှင်ပြုနားသ အလှူတော်မင်္ဂလာအတွက် ရပ်နီး ရပ်ဝေးမှ ဝန်ထုတ်တို့အား ဖိတ်ကြားခဲ့သည်တွင် အညှာသူ အညှာသားတို့၏ ဝလေ့အတိုင်း ရိုးရာ အစားအစာ (အလှူဟောင်း)တစ်မျိုးသည် မရိုးနိုင်သော “မံသ”(ခေါ်) “အမဲသားဟင်း”ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတွင်မက သရက်ချဉ်တစ်မျိုးနှင့်အတူ ဟင်းချိုတစ်ခွက်မှ ငါးပိချက်တို့သည်လည်း တွဲဖက်ညီ

အစားအစာ (ဟင်းလျာ)တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ် အလှူဒကာ ဦးကျော်၊ အလှူအမဲ ဒေါ်ပုတို့၏ အလှူတွင် အမဲသားဟင်း၊ ဟင်းချို၊ သရက်ချဉ်၊ ငါးပိချက် ဟင်းလျာ(၄)မျိုးကိုဖြင့် တရားနာပရိသတ်နှင့်အတူ အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ကျေးဇူးပြု ညှော်ခံရ၍ ညှော်ခံရပြီး (၄:၀၀)နာရီမှ (၁၂:၀၀)နာရီထိ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ပုဂ္ဂိုလ်အချို့က (ပုဂ္ဂိုလ်အရှေ့ဟု ဝေခံသောခေါ်)တွင် နာမည် နက္ခတ္တမဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊

ကြီး “ဆိုင်းဆရာ” မှာ “စိန်မောင်တင့်” ဖြစ်သဖြင့် ဆိုင်းနားထောင် (အားပေးပရိသတ်) တို့သည် များစွာ ရှိခဲ့ကြသည်တွင် (၃.၄.၅) မိုင်ကွာရှိ ကျေးရွာများဖြစ်သော “သစ်တိန်းရွာ” မှအစ

“ဆင်ကျိုးရွာ”၊ “မြင်သာရွာ”၊ “သပြေကိုင်း တောင်မြောက်ရွာ” တို့မှလည်း ပွဲကြည့်ပရိသတ် တို့ ပြည့်နှက်ခဲ့ကြပါသည်။

“စိန်မောင်တင့်” ဆိုင်းဆရာ ကြီးသည် ထိုစဉ်က အထက်အညာ ဒေသ “မိတ္ထီလာခရိုင်မှ မြင်းခြံခရိုင်” အတွင်းထိ နာမည်ကြီး ဆိုင်းဆရာ ကြီး ဖြစ်သည်။ (၂) လ ကြိုတင် စရန်ရိုက်ထားပါမှ သူ၏ဆိုင်းကို ရသည်။ “စိန်ဘမောင်” ကဲ့သို့ နာမည်ကြီး၏။

“အပျိုငြိမ်းငြိမ်း ရွှေသစ်တိန်း” ဟူသော စာဆိုနှင့်အညီ တောင်ရိုး တဲရွာတောင်ဘက် (၅) မိုင်ကျော်မျှ ဝေးကွာသော သစ်တိန်းရွာကြီးမှ ဦးလှဒင် ဆိုသော ဆိုင်းဝါသနာရှင် ကြီးနှင့်အတူ သူ၏ မိတ်ဆွေကြီး ဦးမြင့်၊ ဦးချစ်စရာ(ကွယ်လွန်) တို့ သည်ပင် တောင်ရိုးတဲရွာ ဦးကျော်+ ဒေါ်ပုတို့တို့၏ အလှူမှ မိတ်ကြား ထားသလို ညအချိန် ဆိုင်း နား ထောင် (နားသောတဆင်) ခဲ့ကြပါ သည်။ (နေ့လယ်တွင် တရားနာကြ သည်။)

ပင့်သံဃာ (၁၅) ပါးတို့တွင် “သစ်တိန်းကျောင်း ဆရာတော် ၂၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိုးဝက် ကြက်တို့ကို ပူးတွဲ၍ မွေးမြူကြပါသည်။ ဆန်အတွက် အခက်အခဲ ရှိသည်။ ဖြူပြသိုသွား၍ ဝယ်ယူစားသောက်ရန် ထိုနှစ်များက ဝယ်ယူ သောက် လယ်များ သာရှိသဖြင့် ဝမ်းစာပင် မလိုလောက်သေးသည့်

အညာဒေသမြင်ကွင်း အတိတ် နှစ်(၅၅)နှစ်ကာလ သမေပင် ကြီး တော့သည်။ (ယခုအခါ သာယာ စိုပြည်လျက် ရှိသည်။)

အခြားသော ရွာများမှ ပွဲ သံဃာတို့မှာ လှည်း(ဘုန်းကြီးလှည်း သီးသန့်ထားရှိ) တို့နှင့် ပြန်ကြွ သွားသော်လည်း “လယ်တီတဲကျုံး ဆရာတော်ဦးသုဇ္ဈန်” နှင့် ကျောင်း သား မောင်စိုးသစ်တို့သည် ထိုကျွန်း က မိမိရွာတွင် အလုပ်တွေများ သဖြင့် လှည်းသမား အခက်အခဲ ရှိသောကြောင့် (၅) မိုင် ကျော်ကွာ ဝေးသည့် “တောင်ရိုးတဲရွာ” အလှူ သို့ ခြေကျင်ခရီး လာကြွရောက် ကြသည်။

ထိုမှ ညနေ(၃:၃၀) နာရီ အလှူ တရားပွဲမှ တရားပွဲသိမ်းချိန် (၄:၃၀) နာရီတွင် ပင့်သံဃာတို့ သီတင်းသုံး သည့် တောင်ရိုးတဲကျောင်းတွင် (၁:၀၀) နာရီမျှ ခေတ္တနားပေး၍ တောင်ဘက်စူးစူး (၅) မိုင်ကျော် ဝေး ကွာသည့် လယ်တီတဲကျုံးမှ ကျောင်းသို့ တောတောင် အလယ် ထပ်နှင့် ခင်တန်း လျှိုမြောင်တို့ ဖြတ်သလို “ဒဟတ်တော”

“ထမန်းတော”၊ “ထန်းတော” တို့ကို ကွပ်တင်၍ မိမိ၏ အရပ်ရှိရာ ပြန်ခဲ့ ကြပါတော့သည်။ လမ်းခရီးက ကြမ်းသည်။ လျှိုမြောင်တွေကို ဖြတ်ရ၏။

ရွာအတွက်ကတည်းက “နွားခိုင်း ယွင်းမျိုန်” (ညနေဆည်းဆာချိန်) ဖြစ် မှုသည်။ မြောက်ပြန်လေက တိုက် မက်နေသလို တောပန်းချိခွေးများ ယင်းနေကြသည်က မြေမဟီအနံ့ မျိုးပျက်ကူသံတို့ ခံဖန်ခံခါ ကြားနေရ သည်က တောင်မောက်ကြီး တောင်အစွယ်ရှိ ထနောင်းပင် တောင်ကိုင်းဆီမှ ဖြစ်သည်။ “တော မွေးအ” များပင် “အူ” ကြပါသည်။ တောလမ်းတွေက ကြမ်းသလို မင်ကြင်းတောက်ကို ဖြတ်အကျော်၌ ညနေမှောင်ရီပျိုးနေသည်။ ဆရာ တပည့်တို့ ခရီးပန်းသဖြင့် ထနောင်း နီရဲတွင် ခဏနားခိုလိုက်သည်။

ချမ်းစိမ့်စိမ့် လေနှင့်အတူ နင်းမြူ မတွေ အုံ့ဆိုင်းနေသည်။ နင်းတွေ အဆက်မပြတ် ကျနေသလို ဆရာ တော် ဦးသုဇ္ဈန်သည်ပင် စိတ်တွေ မချောက်ချားသလိုနှင့် ဝေခွဲမရဖြစ် သည့်တွင် ကျောင်းသားလေး မောင်စိုးသစ်သည်လည်း လမ်း မဦးတွင် တဝါးဝါးသမ်းလျက် လိုက် ပါလာခဲ့၏။

မကြာမကြာ တဝါးဝါးသမ်းဝေ လာခဲ့သော ဘုန်းကြီးကျောင်းသား လေး (၁၃) နှစ်ကျော်ကလေးမှ ညှိုး ယယ်သော မျက်နှာလေးနှင့်... ‘ဘုန်း... ဘုန်းကြီးဘုရား... တပည့် တော် အိမ်ပိုင်နေထမ်းဘုရား ရွာကပဲ

အဆင်ကြီးလိုသေးတမ်း တပည့်တော် တယ်လီဖြစ်ပန်း ယသိဘူး ဟိုရွှာဟာ ဘာရွာလဲ ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ လယ်တီတဲကျုံးက အဆင်ကြီးလိုသေး လား ဘုရား၊ လို့ လျှောက်ထားခိုက်မှာပင်... ‘မောင်ကျောင်းသားရေ... ဘုန်း ကြီးတောင် မျက်စိလည်သလိုပဲကွ။ ဟိုရှေ့က ရွာဟာ သပြေကိုင်း တောင်ရွာလို့ ထင်တာပဲ။ လဆုတ် ရက်ဆိုတော့ မောင်နေတာပေါ့ကွာ။

ဘုန်းကြီးလဲ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ကလေး ကျောင်းမှာ မေ့ခဲ့သကွ။ အင်း... အခုမှ ဝှက်ကျသကဲ့။ ဖြည်း ဖြည်းတော့ ကျောင်းရောက်မှာပေါ့ တပည့်ရာ... ဘုန်းဘုန်းရှိပါတယ်... အားမဝယ်နဲ့ မောင်ကျောင်းသား... ရွာနဲ့တော့ နီး နီး လာပါပြီ ငါတပည့် ပြောရုံသာ ပြောရ... ဆရာတော် ပင် ကျောချမ်းလာသလို ရိုပေမယ့် သမာဓိတည်ကြည်စွာဖြင့် ညခရီး ဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

လမ်းခရီးကကြမ်း ဓာတ်မီးက မပါ။ တောတောင်လျှိုမြောင် စမ်း တွေနှင့် လမ်းခရီးပေမို့ အချိန်တွေ ကြာခဲ့သည်။ ညလယ်ခရီးသို့ပင်

ရောက်သွားခဲ့ကြ၏။ တောကြက်ဖ တို့ တွန်သံကြားရသည့် မောင်စိုး တစ်ညပါပေ။

[၃]

လဆုတ်ည (၉:၄၅) နာရီအချိန်ခန့် တွင် မီးရောင်တွေ ထိန်လင်းနေ သည့် ရွာကိုရောက်တော့ နွားတွန် သံ၊ နွားခြုံသံတို့ အပါအဝင် တော စရိုက်မြင်ကွင်းကို ရင်တွင်း မကြည့် မသာ မပီမပြင် တွေ့မြင်လိုက်ရ သည်။

မျက်နှာစိမ်း အပျိုးသားကြီး (အညာဖျင်ကြမ်း ခေါင်းပေါင်း) နှင့် တစ်ဦးမှအစ ရွာသားတို့ကို တွေ့မြင် လိုက်ရသလို ခွေးအူသံ၊ ကလေးဆိုသံ တို့နှင့်အတူ ကလေးအမေတို့နှင့် ဆယ်ကျော်သက် အပျိုအရွယ် ကလေးတို့ကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရ သည်။

ရွာလယ်လမ်းမ (မည်သည့်ရွာ ဟု မဝေခွဲတတ်) ပေါ်သို့ အရောက် ဘုန်းကြီးလှူရန် ဝတ္ထုဗုဒ္ဓည်။ အုန်း သီး တစ်လုံးအပါအဝင် ရွှေလိပ်ပြာ သက်န်း (သင်းပိုင်) တစ် ညှပ်တို့ကို ပွေ့ပိုက်လာခဲ့သည့် ကျောင်းသား လေး မောင်စိုးသစ်ကို မြင်လိုက်ရ

သလို ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရီအနားသို့ အသက်(၆၅)နှစ်ခန့်ရှိ အညာဖျင် ခေါင်းပေါင်း (တဘက်)ကို ခေါင်း တွင်ပတ်လျက် ယောက်ျားကြီး တစ်ယောက်နှင့် အသက်(၅၅)နှစ် ခန့်ရှိ အညာသူမိန်းမကြီး လင်စုံ မယားဖက် နှစ်ဦးတို့မှာ...

‘ဘုန်းကြီးဘုရား... ဟည်တော်တို့အား ဟု ဒီတစ်ည အိမ်(ကျိန်း)ထွားပါဘုရား မှာလဲ မောင်မောင်ပါပြီ ခရီးကလဲ ဝေးပါ သေးတယ်။ ကော်ဆာနဲ့ ဗွေရာတွေလဲ အသင့်ရှိပါတယ်။ လိုအပ်တာ အသိရှိပါ ဘုရား’

ဤကဲ့သို့ ဆရာတော်အား ပြော ကြား(လျှောက်ထား)လို ဘုန်းကြီးနှင့် ကျောင်းသားလေး မောင်ဖိုးသစ်တို့ အား ယင်းတို့၏ အိမ်ကြီး ရခိုင်ဆီသို့ ပင့်ဆောင်သွားခဲ့ပါသည်။

နောက်က လိုက်ပါမိသော ဘုန်း တော်ကြီး ဦးသုန္ဒရီနှင့် ကျောင်းသား လေး မောင်ဖိုးသစ်တို့သည် အိမ်ကြီး ရခိုင်ပေါ်မှ ခုတင်ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံး မှအစ ကော်ဇော၊ မွေရာတွင်ပေါ် အညာစောင် (၂)ထည်နှင့်အတူ ကျောင်းသားလေး မောင်ဖိုးသစ်တို့ လည်း အိမ်ကြီးပေါ်ရှိ ကြမ်းပြင်မှ နီးကြောဖျားခင်းလျက် အညာစောင် (၂)ထည်၊ ခေါင်းအုံး(၁)လုံးတို့ကို ချပေးပြီး ထိုနေ့ညကို အိပ်စက်စေ လိုက်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ အိမ်ကြီးရခိုင်ပေါ်ထိ အိမ်(ကျိန်း)နေရသည့်တိုင် မည် သည့်ရွာ ရောက်နေမှန်း မသိသလို မျက်စိလည် လမ်းမှား စမ်းတဝါးဝါး နှင့် ရှိခဲ့ရသူ ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရီသည် ကြုံရသည့် တစ်ညတာကို အစ

ဘာမှ ရှာမရသလို ဖြစ်ခဲ့ပြီး အိပ် ပျော်သွားခဲ့သည်။

ကျောင်းသားလေးမှာ ကြမ်းပြင် ပေါ်က နီးကြောဖျားတွင် ကွေးကွေး လေး အိပ်လို့ပေါ့။

နံနက်(၄)နာရီ (အုန်းမောင်း ခေါက်ချိန်) အိပ်ရာမှနိုးလာသည့် ဘုန်းကြီး (ဆရာတော်)ဦးသုန္ဒရီ၏ ကြုံရသည့် တစ်ညတာမှာ လမသာ မှောင်ရီဖျိုးမှ လာခဲ့သည့် လမ်းခရီး အိပ်စက်ညသည် ဝါးရုံးပင် ကိုင်း ညွတ်နေသည့် ဝါးရုံးကိုင်းများပေါ် တွင် အိပ်စက်(ကျိန်း)နေပြီး တပည့် လေး မောင်ဖိုးသစ်အား ဝါးရုံးပင် အောက်က ကျောက်ပြားကြီး တစ်ချပ် ပေါ်တွင် အိပ်စက်ရာမှ ချမ်းချမ်းစီးစီး ခိုက်ခိုက်တုန်လျက်မှ နိုးလာခဲ့ပါ သည်။

ဘုန်းကြီး(ဆရာတော်)မှာ ည လယ်ပိုင်းက တွေ့မြင်ရပါသော ရွာ အခြေအနေကို မီးရောင်တွေ ဖြိုး လက်နေသလို၊ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့၍ တောစံပယ်နံ့တွေလှိုင်ခဲ့သမို့ လူတို့ နေထိုင်ရာ ရွာဟု မထင် စိတ်တထင် ထဲကပင် နတ်ရွာအလားသို့ပင် ထင်မှတ်ခဲ့ပါသေးသည်။

သို့သော် ကျတ်ရွာမှာ ရောင်လံ တောင်ကြီးနှင့် ဓားသွေးကျောက် ရေအိုင်ကြားရှိ ဒေဟတ်တောကြီး အလယ်မှ ကျတ်ကုန်းဆိုသော ဖုန်း ဆိုးမြေ (တောရိုင်းမြေများ) ကွင်းပင် ကြီးတည်။

ဤ ဖုန်းဆိုးမြေ(တောရိုင်းမြေ) များသည် “သစ်တိန်းရွာကြီး” ၏ မြောက်ဘက် (၄၃)မိုင်ကွာတွင် ရှိပါ သည်။ ယခုအခါ တောတမာတို့နှင့်

အတူ အင်ကြင်းတောတို့ ဖြစ်တူ လျက် ရှိသလို နှစ်ပေါင်းများစွာက ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း အင်ကြစ် ကျောက်တို့ကိုပါ တွေ့ရှိနိုင်ပါသေး သည်။

[၇]

တစ်ခါက အထက်ပါ အကြောင်း လေးတွေကို တစ်ဆင့် ပြန်လျှောက် ဖောက်သည်ချခဲ့သူ ဦးပွင့်ကြီး (ခေါ်) ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရီသည် ယခုအခါမှာဖြင့် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါ။ ထိုစဉ်က စာရေး၏ အသက် သည် (၁၀)နှစ်သား ဝန်းကျင်သာ ဖြစ်ပါသည်။ လူမှန်းသိတတ် အရွယ်ပါပဲ။ နားထောင်ကောင်း သည့်အရွယ်ပါ။

ဒီအကြောင်းကလေးကို ရေးချစ် ခဲ့တာ ကြာခဲ့ပါပြီကောလား။ “ဒဏ္ဍာရီဆန်တယ်၊ ပုံပြင်ထဲက တယ်”ပဲ ပြောကြပါစေ။ ကျွန်ုပ် ကြားသိခဲ့တာ နားရှိ၍ ဖြစ်ပေမယ့် မှားသည့် အခြင်းအရာမဟုတ် အတိတ်ဇာတ်ကြောင်း ဟုတ်မှန် ခြင်းများပေမို့လည်း “ကျတ်ရွာက နတ်ရွာမှတ်စဉ်က”ဟူ၍သာ ဤ ဝတ္ထုအကြောင်းကလေးကို ဖော်ပြ ပေး၍ ရေးလိုက်မိပါတော့သတည်း။

(ကျောက်ပန်းတောင်း နယ်၊ သစ်တိန်းရွာမှ ငယ်ပေါင်း ကြီးဖော်များသို့ အမှတ်တရအဖြစ် နှင့်အတူ တောင်ရိုးတံရွာမှ အမှတ်တရ...)

စမ်းရေးလိုအားဖြင့် ပန်းတောင်း မွှေးကြပါစေ။

မြလေးဖြူ(သာစည်)

[၁]

ယောနယ်၊ ယောမြို့ဆိုတာက ချင်းပြည်နယ်နဲ့ ပခုက္ကူမြို့ကြားက အစဉ်အလာရှိတဲ့ နေရာဒေသ တစ်ခုပေါ့။

မြန်မာ့ရိုးရာ အဝတ်အထည် ယောလုံချည် ပင်နီဆိုတာတွေက အဲဒီရဲ့ ထွက်ကုန်တွေပါ။

ပခုက္ကူက စကားပြောတာ သေတံနဲ့ နသတ် အသံမကွဲဘူး။ ယောသူယောသားများက မြန်မာ သတ်ပုံအတိုင်း အသံထွက် ပီပြင်ကြ တယ်။

သူတို့က ရိုးရာဆေးပညာ ကျွမ်း ကျင်ကြတယ်။ ရှေးတုန်းကဆိုရင် ယောဆရာကြီးတွေက နာမည်ရှိ တယ်။ အရှိန်အဝါကြီးတယ်။ လူ တွေ လေးစားခန့်ညားရတယ်။

လောကီပညာ တတ်လွန်းလို့ စုန်း အတတ်၊ အောက်လမ်းအတတ် တွေ ကျွမ်းကျင်တယ်လို့တောင် စွပ်စွဲကြရတယ်။

[၂]

ကျွန်တော်တို့ ဒေသအခေါ် “ဝရိုး”ကို “အရိုး”ခေါ်ကြတယ်။ အရိုးမှ အရိုးကြီး၊ အရိုးလေး ခွဲပြန် တယ်။

ကျွန်တော်မှာက အဖေအစ်မရဲ့ ခင်ပွန်း အရိုးကြီး ဦးကရင်ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ သူက ပါဠိစာတတ်တယ်။ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ်။ စာတို စာရှည်တွေကို လေ့လာမှတ်သား တယ်။

ဉာဏ်ကောင်းတဲ့အတွက် ဇာတ် ပွဲတွေက ဇာတ်မင်းသား၊ ဇာတ်မင်း

ဝဇာ (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ယောဆရာကြီး

သမီးတွေ ဇာတ်လမ်းအရဆိုရင် ငိုရင် ပြောရင် သူက တစ်ခါ နား ထောင်ပြီးရင် အလွတ် ပြန်ရွတ်နိုင် တဲ့ မှတ်ဉာဏ်ရှိတယ်။

ဆိုချင်တာက သူ ဉာဏ်ကောင်း သလောက် လေ့လာစူးစမ်းတဲ့ ဝါသနာ ပါပါတယ်။

[၃]

ဒါကြောင့်ပဲ ထင်ပါရဲ့။ သူ့အိမ်မှာ အလည်လာတဲ့ ယော ဆရာကြီးတစ်ယောက်ကို ကျွေးမွေး

ညှော်ခံပြီး ကွမ်းယာစားကြရင်းကမှ လောကီပညာ တတ်ကျွမ်းကြတယ် ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ မေးပြန်ဖူး စမ်းတော့တယ်။

ယောဆရာကြီးက ဘာမှ မပြော ဘူး။

ကွမ်းယာမရခင်ကမှ အရိုးကြီး ကို ကွမ်းယာလုပ်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ သူ့အတွက် ငွေယာမရ ပြန်တယ်။

အရိုးကြီးက သူ့ မေးတဲ့ကုန်

ခေတ်သစ် နွားစားစားစီရင်ခန်း

ပွားလေး (ဥပဒေ)

သည်။
 ပိုင်ရှင်(၂)ဦးပေါ်လာခဲ့ပြီး နွားပုံသဏ္ဍာန်အား စစ်ဆေး
 မေးမြန်းရာ နွားပုံသဏ္ဍာန်အား ပိုင်ရှင်(၂)ဦးစလုံးမှ
 နွားတွင် ပါဝင်သည့် ဦးချိုကြာ၊ အရောင်၊
 ဒေါက်၊ မြီးဆံ၊ သွား၊ အသက်တို့အား
 မေးမြန်းခဲ့ရာ (၂)ဦးစလုံး တူညီစွာ
 ပြောနိုင်ခဲ့ပါသည်။
 ကျွန်တော် အံ့ဩသွားပါသည်။
 ဘယ်လို လုပ်ကိုင်ရမည်ကို
 စဉ်းစားရပါတော့သည်။
 အချိန်ကမရွံ့
 မှန်မှန်ကန်ကန်
 မြန်မြန်ဆန်ဆန်
 ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ရာ
 ရှေးခေတ် ဘုရားအလောင်း
 မဟောသဓာ ဇာတ်တော်

၁၉၉၇ ခုနှစ်
 ခန့်လောက်တွင်
 ဟင်္သာတခရိုင် ရဲစခန်းတစ်ခုတွင်
 စခန်းမှူးတာဝန် ဆောင်ရွက်စဉ်
 နွားများ ပျောက်ဆုံးခဲ့သည့်အမှုများမှ
 သက်သေခံပစ္စည်း နွားများနှင့် တရားခံများကို လိုက်လံ
 ဖမ်းဆီး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
 တရားခံများနှင့် သက်သေခံပစ္စည်းများ ဖမ်းဆီးရမိပြီး
 တရားခံများ၏ ဝန်ခံချက်အရ ပျောက်ဆုံးနွားများကို
 ပြန်လည်သိမ်းဆည်းရမိစဉ် အင်ပင်ရဲစခန်းအပိုင်မှ
 ပျောက်ဆုံးနွားတစ်ကောင်အား သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပါသည်။
 ပိုင်ရှင်ဖော်ထုတ်ရန် အမှုရေးဖွင့် ဆောင်ရွက်ရန်
 အတွက် အင်ပင်ရဲစခန်းမှူးထံ နွားပုံသဏ္ဍာန်အား
 ပို့ပေးပြီး ပိုင်ရှင်စုံစမ်းနိုင်ခဲ့ရာ ပိုင်ရှင်(၂)ဦး ပေါ်လာခဲ့ပါ
 ။

“နွားတရားစီရင်မှု”၌ နွားအား
 ဝမ်းနုတ်ဆေး တိုက်ပြီး နွားစာမြက်ပစ်
 များကို ဘုရားအလောင်း မဟောသဓာမှ
 ဖော်ထုတ်ခဲ့ပုံကို ငယ်စဉ်က ဖတ်လည်း
 ဖတ်ဖူးပါသည်။ ကြားလည်း ကြားဖူးပါသည်။
 သင်လည်း သင်ခဲ့ဖူးပါသည်။
 မဟောသဓာ ဇာတ်တော်တွင် ပါဝင်သော နွားတရား
 စီရင်ခန်းမှာလည်း ဇာတ်တော်လာ ဆောင်ရွက်ရသော
 အခြေအနေ ဖြစ်ပါသည်။
 ယခု စစ်ဆေးရသော နွားတစ်ကောင်နှင့် ပိုင်ရှင်
 နှစ်ယောက် အမှုမှာ ဝမ်းနုတ်ဆေးတိုက်၍ သက်သေခံ
 ပစ္စည်းရာရန် မလွယ်ကူတော့ပါ။
 နွားအား ခိုးသွားသူများ၏ ဝန်ခံချက်အရ နွားပုံ
 လာခဲ့သည်မှာ လွန်ခဲ့သော (၁)နှစ်နီးပါးခန့် ခန့်

ကြောင်း အစစ်ခံချက်အရ သိရ၍ စဉ်းစားတွေးတော
 နေမိပါသည်။
 နွားပိုင်ရှင် မှားပြီးပေးပါက တိုင်ခံရပြီး ရဲစည်းကမ်း
 ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေအရ အရေးယူခံရမည် ဖြစ်ပါ
 သည်။
 ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် အရည်အချင်းစံငါးရပ် ရှိသည့်ကနောက်
 အချက်ပိုင်ပါက ဝင်သည် “ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်သည် စွမ်းရည်
 ပြည့်ဝရန် လိုအပ်သည်”ဟု ဆိုထားပါသည်။ နွားခိုး
 လာသောသူများအား “မင်းတို့ ဘယ်နေရာက ခိုးလာ
 ခဲ့တာလဲ”ဟု မေးရာ နွားစားကျက်ထဲတွင် တွေ့၍
 ခိုးလာခဲ့ကြောင်း ထပ်မံ ထွက်ဆိုထားပါသည်။
 နွားတစ်ကောင်နှင့် ပိုင်ရှင်(၂)ယောက် ပေါ်ပေါက်မှု
 တွင် တစ်ဦးကတော့ လိမ်သူဖြစ်ပြီး ဟစ်ဦးကတော့
 မှန်ကန်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ နွားအား မှားပေးမိပါက
 ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန် များစွာနှစ်နားပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့
 ပုံရိပ်ကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။
 ထို့နောက် နွားပိုင်ရှင်နှစ်ဦး၏ လိပ်စာကိုပါ ယူရာ
 တစ်ဦး၏ အမည်မှာ မောင်မြင့် (ဘ)ဦးတင်မြင့် အသက်
 (၃၅)နှစ်၊ အင်ပင်ရဲစခန်း၊ စမ်းကြီးရွာဖြစ်ပြီး... နောက်
 တစ်ဦးမှာ ဦးတင်အောင် (ဘ)ဦးခင်လှ အသက်(၃၄)နှစ်
 ညောင်ခြေထောက်ကျေးရွာတို့ ဖြစ်ပါသည်။
 နွားပိုင်ရှင်(၂)ဦး၏ ကျေးရွာများအား ခန့်မှန်းကြည့်ရာ
 စမ်းကြီးကျေးရွာသည် မြေပြန့်ဖြစ်ပြီး ညောင်ခြေထောက်
 ကျေးရွာသည် ကုန်းမြင့်ကျေးရွာ ဖြစ်နေပါသည်။
 ကျွန်တော်မှာ နွားပိုင်ရှင်နှစ်ဦး မြေနေရာများကို
 မလှလာပြီး နောက်နေ့ နံနက်(၄)နာရီတွင် အဆုံးအဖြတ်
 မဟုတ်မီနေရာသို့ သွားရောက်ရန် အစီအမံ ရေးဆွဲ
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
 နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်သန်းနှင့်
 အဖွဲ့အား နံနက်စောစောထ၍ နွားဆွဲသူနှင့် နွားအား
 ခေါ်သွားရန်နှင့် ပိုင်ရှင်နှစ်ဦး သက်သေလူကြီး ခေါ်
 များရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့ရ
 ပါသည်။
 (၂၄)နာရီ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသူများဖြစ်၍ အအိပ်
 နည်းပါးသူများဖြစ်ပြီး နောက်နေ့နံနက်တွင်

နွားပိုင်ရှင် မှားပေးမိပါက တိုင်ခံရပြီး ရဲစည်းကမ်း
 ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေအရ အရေးယူခံရမည် ဖြစ်ပါ
 သည်။
 ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် အရည်အချင်းစံငါးရပ် ရှိသည့်ကနောက်
 အချက်ပိုင်ပါက ဝင်သည် “ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်သည် စွမ်းရည်
 ပြည့်ဝရန် လိုအပ်သည်”ဟု ဆိုထားပါသည်။ နွားခိုး
 လာသောသူများအား “မင်းတို့ ဘယ်နေရာက ခိုးလာ
 ခဲ့တာလဲ”ဟု မေးရာ နွားစားကျက်ထဲတွင် တွေ့၍
 ခိုးလာခဲ့ကြောင်း ထပ်မံ ထွက်ဆိုထားပါသည်။
 နွားတစ်ကောင်နှင့် ပိုင်ရှင်(၂)ယောက် ပေါ်ပေါက်မှု
 တွင် တစ်ဦးကတော့ လိမ်သူဖြစ်ပြီး ဟစ်ဦးကတော့
 မှန်ကန်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ နွားအား မှားပေးမိပါက
 ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန် များစွာနှစ်နားပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့
 ပုံရိပ်ကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။
 ထို့နောက် နွားပိုင်ရှင်နှစ်ဦး၏ လိပ်စာကိုပါ ယူရာ
 တစ်ဦး၏ အမည်မှာ မောင်မြင့် (ဘ)ဦးတင်မြင့် အသက်
 (၃၅)နှစ်၊ အင်ပင်ရဲစခန်း၊ စမ်းကြီးရွာဖြစ်ပြီး... နောက်
 တစ်ဦးမှာ ဦးတင်အောင် (ဘ)ဦးခင်လှ အသက်(၃၄)နှစ်
 ညောင်ခြေထောက်ကျေးရွာတို့ ဖြစ်ပါသည်။
 နွားပိုင်ရှင်(၂)ဦး၏ ကျေးရွာများအား ခန့်မှန်းကြည့်ရာ
 စမ်းကြီးကျေးရွာသည် မြေပြန့်ဖြစ်ပြီး ညောင်ခြေထောက်
 ကျေးရွာသည် ကုန်းမြင့်ကျေးရွာ ဖြစ်နေပါသည်။
 ကျွန်တော်မှာ နွားပိုင်ရှင်နှစ်ဦး မြေနေရာများကို
 မလှလာပြီး နောက်နေ့ နံနက်(၄)နာရီတွင် အဆုံးအဖြတ်
 မဟုတ်မီနေရာသို့ သွားရောက်ရန် အစီအမံ ရေးဆွဲ
 ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
 နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် တပ်ကြပ်ကြီး ကျော်သန်းနှင့်
 အဖွဲ့အား နံနက်စောစောထ၍ နွားဆွဲသူနှင့် နွားအား
 ခေါ်သွားရန်နှင့် ပိုင်ရှင်နှစ်ဦး သက်သေလူကြီး ခေါ်
 များရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့ရ
 ပါသည်။
 (၂၄)နာရီ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသူများဖြစ်၍ အအိပ်
 နည်းပါးသူများဖြစ်ပြီး နောက်နေ့နံနက်တွင်

ညောင်ခြေထောက်ကျေးရွာသည် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် တည်ထားသော ရွာလေးဖြစ်၍ ကုန်းမြင့်အောက်ခြေမှ နွားအား သက်သေများရှေ့တွင် စတင် စေလွှတ်ခဲ့ရာ နွားထီးလေးသည် ကုန်းမြင့်အောက်ခြေမှ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် တက်သွားပြီး ပထမဆုံး နွားတင်းကုပ်တွင် နွားစာများ စားနေသော မိခင်နွားမကြီးအား နှာမူတ် အချက်ပေးပြီး ပွတ်သီးပွတ်သပ်လုပ်ကာ နွားစာခွက်ထဲ မှ နွားစာများကို စားနေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ခေတ်သစ် နွားတရားစီရင်မှုအား ပိုင်းဝန်းကြည့်နေသော တစ်ရွာလုံးမှ ရွာသားအားလုံး သည် ဝမ်းသာလုံးဆို၍ ငိုနေကြပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ့်နွားမဟုတ်ဘဲ နွားအား လိမ်လည်တောင်းခံသူ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့အား လိမ်လည်သူ မောင်မြင့်အား ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူ ဆောင်ရွက် ခဲ့ပြီး ပိုင်ရှင်မောင်တင်အောင်အား ပျောက်ဆုံးနွား ပြန်ပေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဤအမှုတွင် အတွေ့အကြုံ အတွေး

အခေါ် လေ့လာမှု လုပ်ငန်းအပေါ် အာရုံစိုက်နိုင်မှုတို့ ကြောင့် နွားပိုင်ရှင် အစစ်အမှန် ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခေတ်သစ် နွားတရားစီရင်မှု ပေါ်ပေါက်သည့် အဓိက အချက်မှာ နွားများသည် မိမိစားသော နွားစာ ခွက်အား (၃)နှစ်တိုင်အောင် မမေ့နိုင်ဘဲ မိုးတွင်း အစားအစာ ရှားသောအချိန်တွင် ပို၍ သတိရ ကြောင်း ရှေးပညာရှိများ၏ စကားအား မှတ်သားမိ၍ ခေတ်သစ် နွားတရားစီရင်မှုအား ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဖြစ်ရပ်မှန် ရေးသားတင်ပြခြင်းမှာ ရပ်ရွာ အေးချမ်းသာယာရေး တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး ဆောင်ရွက် နေသူများသည် စွမ်းရည်ပြည့်ဝစွာ ရှိနေအောင်နှင့် စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိနေကြဖို့ လိုအပ်ကြောင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဝင်းလေး(ဥပဒေ)

စာဖျက်နှာ (၂၆၁)မှ အဆက်
ယာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပါ။ နေလိုက်တာ ပေါ့။ ခဏနေတော့သာ ယောဆရာ ကြီးက...။
'ထွေး...ထွေး'
ဆိုပြီး အမိုးကြီးပါးနေတဲ့ကွမ်း ယာကို ထွေးခိုင်းတော့တယ်။ အမိုး ကြီးလဲ မြန်းထို လန့်သွားပြီး ထွေးခံထဲ ကျွန်ကယာ ထွေးထည့် လိုက်တော့ ကွမ်းယာ မဟုတ် တော့ဘူး။ သားရေလိပ်ကလေး ဖြစ်နေသတဲ့...။
ဒါကို ယောသားကြီးက မြေကြီး ထဲ တူးမြှုပ်လိုက်စေသတဲ့...။
[၄]
အမိုးကြီးက စကားပြောရင် ပြီး ပြီး ပြီးပြီးနဲ့

အဲဒါ ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သား လောက် အမိုးကြီး ခြောက်ဆယ် ကျော်လောက်မှာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့တာပါ။
ကျွန်တော် အသက်အစိတ် လောက် မကွေးမှာ တာဝန်နဲ့နေ တော့ ခုနစ်ဆယ်ကျော်အမိုးကြီးက ရွှေပက်တော်ဘုရားပူး လာရင်း ကျွန်တော့်သိမှာ တည်းတယ်။
အဲဒါမှာ ခုန ယောသားကြီး အကြောင်း ပြောတာမှာ အပင် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း သည်အိမ်မှ ပြောပြ မြီးတယ်။
ဆိုချင်တာက အမိုးကြီး မှတ် ဉာဏ်ကောင်းတာရယ်။ ဒီကိစ္စ တကယ် ဟုတ်လောက်တယ် ဆိုတာရယ်ပါ။

ဝမ်း (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့
ဆက်သွယ်
နိုင်သော
ဖုန်းနံပါတ်များ...
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

(၁၈-၁၀-၂၀၁၇)ရက်နေ့က မိုး ကားကြီး နှင့်စမ်းရွာအနီး ဝေပေါင် တောရကျောင်းသို့ ရောက်ပါသည်။
တံတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁၃) မှုန်ဖြစ်သော်လည်း တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း(၂)ရက်နေ့တွင် ကထိန်ခင်း ပြီးပါသည်။
ဇောစောလာထားရန် ဦးပဉ္စင်း နေ့နံနက် ခေါ်ထားသဖြင့် ရက်စော

ပြီး ရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဦးပဉ္စင်းဦးဇန့်၏ တစ်ပါးတည်း နေကျောင်းတွင် ကျောင်းအောက်၌ ခုတင်ရှိ၍ အိပ်ရပါသည်။ ဦးဇန့် (ခေါ်) လူအမည် ဦးစိုးအောင်က ပြောသည်မှာ...
'ဆရာကြီး လာပယ်ဆိုတာ သိလို့ ဒီ တစ်ခါ ဘာပြောရမလဲဆိုတာ အဲတွဲ ပပေါ်ဘူး ညကမှ အစိုးလေး ပြောသွား

တဲ့အကြောင်းလေး သတိရလို့ သေသေ ချာချာ စဉ်းစားရင် အတွေးတွေ ပေါ်လာ တယ်'
ဟု စကားအစချီပါသည်။
'တင်ပါဘုရား... ပြောပါဘုရား အရှင်ဘုရားပြောတဲ့ ဝတ္ထု ဇာတ်လမ်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွေလဲ ပါနေတာပဲ'
'ကဲ...ကျုပ်ပြောပြယ်ရိုက်လေးနဲ့ ရယ် ရှေ့လဲ ကောင်းတယ်၊ မှတ်သားရလဲ ကောင်းတယ်၊ အစိုးလေး ငယ်ငယ်တုန်း က ကြုံခဲ့တာရယ်၊ ပြောပြတဲ့သူက အတိုအရွယ် ပြန်တာရယ်...'
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

ကျွန်တို့အလက်တွေတောင် (၆၀)ကျော် (၇၀)ရွယ် ရောက်နေပြီဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ရာကျော်က ဖြစ်ပါလိမ့်ပယ်' ဟု ဦးပဉ္စင်းက အစချီပါသည်။

'တင်ပါ... ပြောပါဘုရား'

'ကျုပ်တို့ဒေသ အကြောင်းလဲ ဆရာကြီး သိပြီးပါပြီ။ လယ်တွေ ရိတ်သိမ်းပြီးရင် အရပ်တကာနယ် တကာထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြ တယ်။ လယ်လုပ်ချိန် နယုန်-ဝါဆိုလရောက်မှ ရွာပြန်ရောက်ကြ တယ်။

အဘိုးလေးတို့ ငါးယောက်က ယောနယ်ဘက်ကို နွားဝယ်သွားကြ တယ်။ နွားဝယ်သွားတာဆိုတော့ နွားဖိုးငွေတွေလဲ ပါတာပေါ့။ ဒီတော့ ခပ်မိုက်မိုက်ကောင်တွေလဲ ပါတာ ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် နွားရှာကြရင်း ရွာတစ်ရွာကို ရောက် သွားတယ်။ ရွာထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ ကြောင်ပန်းပင်နဲ့တွေ့ ထောင်း ထောင်းထလိုပေါ့။ ဘယ်အိမ်ကို ကြည့်ကြည့် အိမ်စိုင်းထဲမှာ ကြောင် ပန်းပင်ချုံတွေ ရှိတယ်။ ကြောင်ပန်း ပင်အရွက်က ပင်စိမ်းပင်အရွက် ထက် နံ့တယ်'

ဟု ဦးပဉ္စင်းက ပြောပြီး ခဏရပ် လိုက်ပါသည်။

၂၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

ကြောင်ပန်းပင်သည် ပင်စည် မတ်ပြီး ကြီးသော အပင်မျိုး မဟုတ်၊ ချုံပုတ်သဖွယ် ကြီးထွားခြင်း ဖြစ် သည်။ စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ဖျား လျှင် အာခေါင်တွင် အဖုများပေါက် သည်။

ကြောင်ပန်းရွက်၊ ရွှေအပ် (သို့ မဟုတ်) ကုလားအော်ငရုတ်သီးတို့ ကို ညက်အောင်ထောင်းပြီး လက် ညှိုးတွင် လျှော်မှုင်ပတ်ကာ ထောင်း ထားသည်တို့ကို သုတ်၍ အာခေါင် တွင်းသို့ ပွတ်ပါသည်။

အာခေါင်တွင် ပေါက်နေသော အဖုများ ပေါက်ပြီး စပ်လည်း စပ် သလို မျက်ရည်ပူများလည်း ထွက် လာပါသည်။ ထိုနောက် အဖုများ လည်း ကျပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဇီဝကဗျာရေးဆရာ များ၊ ခြေချောင်းထိပ်များကို အပ် ချည်ဖြင့် စည်းပြီး သွေးဖောက်ထုတ် ပါသည်။

သွေးများသည် ရဲရဲ မနိုး အညို ရောင် သွေးပုပ်များ ထွက်ပါသည်။ သွေးပုပ်များ ထွက်သွားလျှင်လည်း အဖုများပျောက်ပါသည်။

ကြောင်ပန်းရွက်ကို ကလေး သူငယ်နားဆေး ဖော်ရာတွင်လည်း အသုံးပြုပါသည်။ လေးဖက်နာ ပျောက်ဆေးတွင်လည်း ထည့်သည်

ဟု သိရပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းက စကား ခဏရပ်တုန်း စာရေးသူက အတွေ့ နယ်ချဲ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'အဲဒီရွာမှာ တစ်ည-နှစ်ညအိပ် ပြီးကြတော့ ရွာခံတွေနဲ့လဲ ရင်းနီး လာကြပြီ။ နေ့လယ် ထမင်းစားပြီး လက်ဖက်ရည်ကြမ်း သောက်ရင် စကားပြောနေကြတဲ့ သူတွေထဲမှာ အိမ်ရှင်နဲ့ အမျိုးမကင်းတဲ့ အဘိုးကြီး တစ်ယောက်လဲ ပါတယ်။

ကျွန်အဘိုးလေးက ဒီရွာမှာ အိမ် တိုင်းလိုလို ကြောင်ပန်းပင်တွေ စိုက် ကြတာကို ဘယ်ရွာမှာမှ မတွေ့ဘူး လို့ အကြောင်းထူးတစ်ခုတော့ ရှိ မယ်ထင်ကြောင်းနဲ့ အဘိုးသိရင် ပြောပေးပါရန် တောင်းဆိုလိုက် သတဲ့။

စကားစိုင်းမှာ ရောက်နေတဲ့ အဘိုးကြီးကလဲ အသက်(၇၀) ကျော်၊ (၈၀)လောက်ရှိပြီလို့ ပြော တယ်။ အဲဒီအဘိုးက သူငယ်ငယ်က သိခဲ့ရတဲ့အကြောင်းကို ဒီလို ပြောရ တယ်'

ဟု ဦးပဉ္စင်းက ပြောပြီး ရပ်လိုက် ပြန်ပါသည်။ စာရေးသူက မှား ထောင်နေဆဲ။

'ကျွန်တို့ရွာကို ဆံဗားတို့ရောက်ကာ ဒီနေ့ဆိုရင် နှစ်ကျော်ပြီ ဘာ သက်တမ်း သက် ဖိုလဲလဲ၊ ဖိုလင်းတာနဲ့ ဖိုလဲဆိုလဲ မောင်ဆိုးတို့သံတွေ ကြားရပါ ပါဟုတ်လား။ ဒီရွာမှာ ကလေးကလေး စည်းဝါးလိုက်တာတယ်။ လပြည့်လကွယ် ရှစ်ရက်သီတော်ပုဂ္ဂိုလ် နေ့တိုင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဆိုခေါ်ရုံ ကျောင်းတက်သွားတယ်။ လူပျားပါပဲ။

F.34B. June, 2011

ချမ်းကပ်ကြ ဘုရားပန်းလဲကြ ဥပုသ် စောင့်ကြပေါ့။

အလှူပုဂ္ဂိုလ်လားရင်လဲ ဆိုင်ဆီပြီး ပျော်ကြေကြတယ်။ အသုဘရှိရင် သေသူ ကို အိမ်အောက်မှာ ထားရတယ်။ ယုတ္တပ လို့လဲခေါ်တယ်။ ကနားဖျင်းလို့လဲ ခေါ် တယ်။ အဲဒီတိုင်းပြီး အငယ်ကောင်မှာ အိမ်စင်နဲ့ ထားတယ်။

မောင်ရင်းမှာ ဆွေမျိုးထဲက ရွာထဲက လူကြီးတွေက အိမ်ခြေရင်းဘက်မှာ ဝယ် သူတွေက အိမ်ဘေးတစ်ဖက်မှာ ဆိုင်း တီးပြီး ညှဉ်ခံတယ်။

နေ့လဲတီး ညလဲ ဆယ်နာရီထိုးလောက် ထိ တီးကြတယ်။ အသုဘအိမ်က ခုနစ် ရက်ခန့်လောက် ကျွေးမွေ့ထည့်ခံရတယ်။ ဒါက ပြာသုတ္တံစံပဲ'

ဟု ပြောပြီး ခဏရပ်လိုက်ပြန်ပါ သည်။

'ကျွန်တို့ရွာမှာ မင်းသာဗျားစိန်ရိုး (အမည်ပေးထားခြင်း)ဆိုတာ ရှိ တယ်။ ဒီတစ်နယ်လုံးမှာတော့ လူ တိုင်းကြိုက်တဲ့ မင်းသာပေါ့ဗျာ။ ဇာတ်အဖွဲ့လေးလဲ ထောင်ထား တယ်။ အတီးအမှုတ် အကအခုန် ပါသနားကြီးတဲ့ ရွာပါပဲ။

ဦးစိန်ရိုးသေတော့ ရွာထုံးစံ အတိုင်း ညှဉ်ခံမှု ပြုရတာပေါ့။ ကျွန် တို့တစ်နယ်လုံး အားကိုးရတဲ့ မင်းသာ သေတယ်ဆိုတော့လဲ မပြောစရာပေါ့။

မနက်ဖြန်လို သုသာန်ပို့မယ့်ည မှာ မောင်းဆိုင်းနဲ့တီးပြီး ညှဉ်ခံတာ ပေါ့။ မောင်းဆိုင်းတီးတဲ့လူက ဦးကံ ကောင်း (အမည်ပေးထားခြင်း)ပေါ့။ ပျားမှာက မောင်းဆိုင်း၊ ဗုံတီး။

ဆရာကြီးကော မှတ်မိသေးလား' ဟု မေးရာ စာရေးသူက ...

'မှတ်မိပါတယ် ငယ်ငယ်တုန်းက တောရွာဇာတ်ပွဲတွေမှာ ထွန်းတာ မြင်ခဲ့ရဖူးတယ်'

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

'ဟုတ်တယ်... မီးခေါ်ကြီးကို လေထိုးရတယ်။ ရေနံဆီအဖြူထည့် ရတယ်။ မီးဖာပါးအိမ်ပါတယ်။ မီးဖာ က ကြိုးပြား မဟုတ်ဘူး။ ချည်ကို ရက်ထားတာ လေပေါင်ပြည့် အောင်ထိုးထားရင် ညှဉ်ခံလောက် ထိ ခံတယ်။

အပ်တိုင်ပါတယ်။ အပ်တိုင်ပေါက် က ရေနံဆီကို ဖျန်းပေးတော့ မီးက မီးဖာမှာ စွဲပြီး မီးလင်းတာ မီးအိမ်ကို မှန်ပြားလေးတွေနဲ့ ကာထားတာ အကောင်းစားကတော့ မှန်အိမ်လို လုပ်ထားတာ လေတိုက်လဲ ခံတယ်။ မှန်ပြားလေးတွေစိပြီး ထောင့် ထားတာက လေတိုက်ရင် ပခံဘူး။ မီး ထထတောက်တယ်။ မှတ်တယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ် မှတ်စိစိထဲ မြင်မိ တာကို ပြန်ဖြေပြောတာ'

မြောက်လုံးပတ် တီးတတ်သူ နဲ့မှတ် တတ်သူတွေ တော်တော်များများ ရှိတယ်။

ဦးကံကောင်းက နောက်နောက် ရွတ်ရွတ်လဲ ပြောတတ်တယ်။

နောက်ဆုံးညဆိုတော့ တော်တော် လေး ညှဉ်ခံမှ တီးလို့မှတ်လို့ ပြီး ကြတယ်ပေါ့။

သိမ်းတဲ့အခါ ဦးကံကောင်းက... 'မင်းသာကြီး ကိုစိန်ရိုးရေ... ဆံဗား သာ ကယ်ဆိုရင် ကျုပ် ဖုန်းညှဉ်ခံ တီးပေးနိုင်ပါတယ်' လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။

ဟု ပြောပြီး ဦးပဉ္စင်းက ရပ်လိုက် ပြန်ပါသည်။

ထို့နောက် ဆက်၍... 'ဟိုတုန်းက လျှပ်စစ်မီးဆိုတာ မရှိသေးဘူး။ တောအရပ်ဆိုတော့ ဝေလာဝေးပေါ့။ အောက်လင်းမီး အိမ်တွေ အသုံးပြုကြရတယ်။ အောက်လင်းမီးအိမ်ကို ခုခေတ် လူငယ်တွေ သိကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆရာကြီးကော မှတ်မိသေးလား' ဟု မေးရာ စာရေးသူက ...

'မှတ်မိပါတယ် ငယ်ငယ်တုန်းက တောရွာဇာတ်ပွဲတွေမှာ ထွန်းတာ မြင်ခဲ့ရဖူးတယ်'

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

'ဟုတ်တယ်... မီးခေါ်ကြီးကို လေထိုးရတယ်။ ရေနံဆီအဖြူထည့် ရတယ်။ မီးဖာပါးအိမ်ပါတယ်။ မီးဖာ က ကြိုးပြား မဟုတ်ဘူး။ ချည်ကို ရက်ထားတာ လေပေါင်ပြည့် အောင်ထိုးထားရင် ညှဉ်ခံလောက် ထိ ခံတယ်။

အပ်တိုင်ပါတယ်။ အပ်တိုင်ပေါက် က ရေနံဆီကို ဖျန်းပေးတော့ မီးက မီးဖာမှာ စွဲပြီး မီးလင်းတာ မီးအိမ်ကို မှန်ပြားလေးတွေနဲ့ ကာထားတာ အကောင်းစားကတော့ မှန်အိမ်လို လုပ်ထားတာ လေတိုက်လဲ ခံတယ်။ မှန်ပြားလေးတွေစိပြီး ထောင့် ထားတာက လေတိုက်ရင် ပခံဘူး။ မီး ထထတောက်တယ်။ မှတ်တယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ် မှတ်စိစိထဲ မြင်မိ တာကို ပြန်ဖြေပြောတာ'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၂၆၇

မှတ်တမ်း

ကွန်းစားပြိုင် (ရွှေတောင်)

ဒိုင်မှူး၊ ဦးစိန်လှ... ငြိ၊ ... ကုန်ဝယ်ဒိုင်၌ နိုင်ငံတော်အတွက် ဝယ်ယူနေသော အချိန်ကာလ အမျိုးသမီး ခပ်ငယ်ငယ်တစ်ယောက် ဒိုင်မှူး၊ ဦးစိန်လှ နှင့် တွေ့ပါရစေဆိုပြီး ဒိုင်သို့ ရောက်လာပါသည်။

ဒိုင်မှူး၊ ဦးစိန်လှမှ... 'ကျွန်တော် ဦးစိန်လှပါ။ လာရင်းကိစ္စကို ပြောပါဦး' ဆိုသဖြင့် အမျိုးသမီးမှ...

'ကျွန်မက ... ငြိ၊ ... လမ်းက တပင်တိုင်မှန်ဟင်းခါး ရောင်းတဲ့ မမြမြပါ။ ကျွန်မအမေ ဖုတ်ဝင် နေလို့ ဆရာကို လာပင့်တာပါ။ ဆရာရယ်... ကူညီပါဦး ဟု ပြောရာ ဦးစိန်လှမှ...

'ညည်းအမေ ဖုတ်ဝင် တယ်ဆိုတာ ညည်း ဘယ်လို သိသလဲ ဟု မေးရာ အမျိုးသမီးမှ...

'ဖုတ်ဝင်တယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်ဆရာ... ကျွန်မအမေက အစား လုံ့လ ယစားတဲ့ ရှေ့ဆောက်တယ်။ အဲဒါ တစ်ဖက်ဖက် တော့ဘူး။ ကျွန်မ ရှေးရောင်းလို လာစားတဲ့လူတွေ ရှိနေတဲ့အချိန် ရှေးရောင်းတာပဲ အာရုံစိုက်ပြီး ရောင်းနေတာပေါ့။ အဲဒါအချိန်မှာ ငါကြွင်းရောင်းတဲ့ ရှေးသည်ပင်ကြီးတစ်ပင်၊ ကျွန်မတို့ အိမ်နံနံလဲ ဝင်သွားတာ အမှတ်တမဲ့ တွေ့လိုက်တာပဲ။

ကျွန်မ ခေါ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ အကျိုးအကြောင်း သိရအောင် အိမ်နံနံလဲ လိုက်သွားတယ်။ အဲဒါမှာ ကျွန်မအမေက ငါကြွင်းတစ်ကောင်ကို ယူပြီး ပါးစပ်နဲ့ကိုင် သွေးတွေ ပုပ်စားနေတာ ပြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒါမှာ ကျွန်မလဲ လန်ဖျပ်ပြီး 'အမေ အဲဒါ လာလုပ်တာလဲ မေး' ဆိုပြီး ငါ့ကို လှည့်လိုက် ပါတယ်။

အဲဒါကို ရှေးသည်ဆီ ပြန်ပေးပြီး ဘယ်လောက်ကျသလဲ ဓွေပေးပြီး ပြန်ထွက်လိုက်ရတယ်။ ရှေးသည်ကိုလဲ ညည်းက ငါ မခေါ်ဘဲ ဘာလို့ အိမ်နံနံလဲ ဝင်လာသလဲလို့ ပြောလိုက်ရာ ရှေးသည်က အဲဒါက လာပါလို့ အိမ်ထဲက လက်ယပ်ခေါ် လို့ ကျွန်မ လာရောင်းတယ်။ မခေါ်ဘဲ ကျွန်မက လာရောင်းပုံလေး ဆိုပြီး ပြန်သွားတယ်ဆရာ။

ကျွန်မတို့လဲ ဖုတ်ဆရာ(၂)ဦးလောက် ပေးပေးပြီး ဖုတ်ထုတ်ခိုင်း ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် မထွက်ဘူးဆရာ။ ညဆို ဘယ်သူရေ လာပါဦး... ငါ့ကို ထုပေးပါဦး... လှဲပေးပါဦး တစ်ညလုံး သောင်း ကျန်းတော့တာပဲ။

ကျွန်မတို့လဲ အိမ်ရှေ့ပျက်လှပြီ ယထာဆရာက ဖုတ်ထွက် အောင် ခေါ်ပို့လှန်ထားရမယ်... ထရံတစ်ချပ် ဖွင့်ထားရမယ် ဆိုလို့လဲ ကျွန်မတို့ လုပ်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး။ ဒါနဲ့နောက် ဆရာတစ်ယောက်ပင့်တော့ နောက်ဆရာက ဖုတ် ဘုရင်လား... ဖုတ်မင်းလား... ဆိုပြီး ရွှေထီးဆောင်းပေးရင် ထွက်သွားလိမ့်မယ်ဆိုပြီး ကျွန်မတို့လဲ ရွှေထီးငှားပြီး ဆောင်းပေး ပါတယ်။ အဲဒါလဲ မထွက်ဘူး ဆရာရယ်... ကယ်ပါဦး ကျွန်မ တို့မှာ ဒုက္ခရောက်နေပါတယ်။

သူများတွေက ပြောတယ်။ ညည်းက နီးလျက်နဲ့ မဝေးနေတာပဲ။ ညည်းတို့ ... လမ်းနဲ့ ... လမ်းချိုးရင် မရောက်နေတာပဲ။ အဲဒါမှာ မနာမယိဒို့ဆရာကြီး ဦးစိန်လှ ပါတယ်။ သူ့ကို သွားပင့်လို့ ပြောလို့ လာပင့်ရတာပါ' ဆရာဦးစိန်မှ ...

'ညည်း ပြောပြသလောက်ဆိုရင် ဒါ သွေးစုပ်ဖုတ်

သေချာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါကြွင်းကို ကိုက်ပြီး သွေးတွေ စုပ်နေတာ အထင်အရှားပဲ။

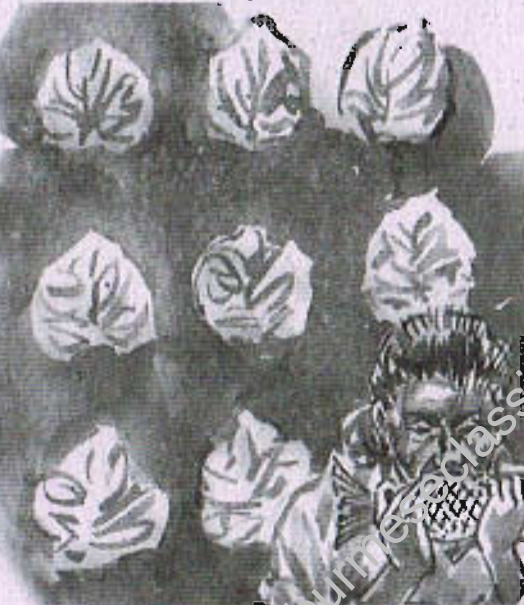
ဖုတ်ထဲမှာ ဖုတ်အမျိုးအစား(၄)မျိုးရှိတယ်။ ငါးပိစား ဖုတ်၊ သွေးစုပ်ဖုတ်၊ ဖုတ်မင်းသား၊ ဖုတ်ဘုရင် ဆိုပြီး သူ့အဆင့်နဲ့သူ ရှိကြတယ်။

ငါးပိစားဖုတ်ဆိုရင် ငါးပိပဲ စားတယ်။ နေ့ခင်းမှာ ငြိပ်ပြီးနေတယ်။ ညလူခြေတိတ် အိပ်ချိန်မှာ အိပ်ရာထဲ က မထနိုင်တဲ့သူက မင်တရွေရွေ နဲ့ မီးဖိုချောင်ထဲ ပင်ပြီး ငါးပိကို လိုက်ရှာတော့တာပဲ။

ငါးပိတွေ ငြိဆိုရင် 'ကားရပါရ စားတော့တာပဲ။ အဲဒီ အချိန်မှာ သူ ခိုးစားတာကို လူမိသွားရင် အဲဒီနေရာမှာ တုံးလုံးလှဲချပြီး မထတော့ဘူး။ ကျန်တဲ့သူတွေက သူ အိပ်တဲ့နေရာ ပြန်ပို့ပေးကြရတယ်။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကတော့ သွေးစုပ်ရမှ သူ အကြာကြီး နေလို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် လူကောင်းတွေဆီက သွေးကို သူက စုပ်ယူတယ်။ ငါ့ကို လာထူပါဦး... လှဲပေးပါဦး ဆိုပြီး သူ့ကို လက်နဲ့ ကိုင်လိုက်ရင် သူက အဲဒီလူရဲ့ လက်ကနေတစ်ဆင့် သွေးကို စုပ်ယူလိုက်တာပဲ။

တစ်ခါ နှစ်ခါလောက် စုပ်ယူပြီးသွားရင် အနည်းဆုံး (၂)ရက်/(၃)ရက်လောက် သူ အဲဒီလူနာဆီမှာ ကပ်နေ လို့ရတယ်။ တခြားရေပဲ တောင်းသောက်တယ်။

သွေးကို စုပ်မရဘူး ဆိုရင်တော့ ခွာပြေးတော့တာပဲ။ ဒါကြောင့် တချို့က လူနာကို ထူတဲ့ လှေကား နေရာမှာ လက်အိတ်စွပ်ပြီးမှ ထူပေး၊ လှေပေး လုပ်ကြတယ်။ ရေလဲ တိုက်တယ်။

တချို့လဲ ဘုရားသောက်တော်ရေ တိုက်တယ်။ ငါ့ အဖေ၊ ငါ့အမေ၊ ငါ့အဒေါ် မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ပြုစုမှုလဲ မလုပ်၊ ရေလဲမတိုက်၊ ပစ်ထားကြတဲ့သူတွေလဲ ရှိပါတယ်။ မလုပ်ကောင်းပါဘူး။

ရေတောင်းရင် ရေပေးပါ။ လက်အိတ်စွပ် ပြုစုရပါတယ်။ ဖုတ်မင်းသား၊ ဖုတ်ဘုရင်ဆိုရင် သိသာပါတယ်။ သူတို့က ကောင်းပေဆိုတဲ့ အိုဗာတင်း၊ မိုင်လို၊ ကော်ဖီ၊ ကြက်ကြော်တို့ကိုပဲ တောင်းပြီး စားတယ်။

အဲဒါတွေ စားနေရင် သူ ယွတ် နေတော့တာပဲ။ အဲ... ဣလိး ဖူး ဆောင်းပေးရင်တော့ ပိုပြီးနေပြီသာပုလဲ။ ဒါတွေက ညည်းကို ဗဟုသုတရှိအောင် ပြောပြတာ။ အချို့ဖုတ်က အသက်မရှိတော့မှ ကပ်တာ။

အချို့က အသက်ငွေငွေလေးရှိတဲ့ အချို့မှ ကပ်တာ။ အသက်မရှိတဲ့ အချို့ကပ်ရင် အဲဒီဖုတ် ခွာခွာလှမ်း လူနာ သေပြီပေါ့။ အသက်ငွေငွေလေးရှိတဲ့ အချို့ကပ်ရင် (၁)ရက်၊ (၂)ရက်လောက် ငြိမ်သွားပြီမှ သေတာပဲ။

၂၂၂ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီပုဂ္ဂိုလ်

ဆရာက ဒီမှာ စပါးဝယ်နေရတဲ့အချိန် ဖြစ်နေလို့ ညည်းတို့အိမ်ကို လိုက်ပြီး လုပ်မပေးနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိဘူး။ ဆရာ ဒီကနေပြီး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာ တွေ လုပ်ပေးလိုက်ရင် ဖုတ်ထွက်သွားမှာပဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ညည်းအမေက ဘာနေ့သမီးလဲ

‘ဆရာ ကျွန်မအမေက အင်္ဂါသမီးပါ’
‘နေနံအတွက် ဆီးရွက်(၉)ရွက် ခူးပြီး ‘ဖုတ် အမြန် ထွက်စေ’ ဆီးရွက်ပေါ်မှာစာရေး သစ္စာဆို ဆေးတောင်း ပြီး...’

အဲဒီ (၉)ရွက်ကို ညည်းအမေအိမ်ထဲ အိမ်ရှေ့ခေါင်းအုံက ဖျာရုံ အောက်မှာ ဆီးရွက်ကို ထိပ်ဖျားကို အပေါ်မှာထား (၁)ရွက်ချထား၊ ညာဘက်၊ ဘယ်ဘက် လက်တစ်ဝါးစာလောက်ဆိုမှာ (၁)ရွက်စီ ချထားရမယ်။

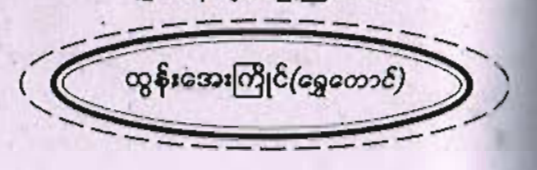
ပြီးတော့... ခါးအောက် ဖျာအောက်မှာ ခါးတည့်တည့် (၁)ရွက် ညာဘက်၊ ဘယ်ဘက် လက်တစ်ဝါးစာလောက် (၁)ရွက်စီ ချထားရမယ်။ ပြီးတော့... နှုတ်ခေါင်းအောက် ဖျာအောက်တည့်တည့်မှာ (၁)ရွက် ညာဘက်၊ ဘယ်ဘက် လက်တစ်ဝါးစာလောက် (၁)ရွက်စီ ချထားရမယ်။

ပေးလိုက်တဲ့ သိဒ္ဓိရေကို မျက်လုံးလဲဆတ် တိုက်လဲ တိုက်ပေးရမယ်။ လည်ပင်းမှာလဲ ပေးလိုက်တဲ့ သိဒ္ဓိကြီးကို ဆွဲပေးရမယ်။ အဲဒါသာလုပ်လိုက်... အဲဒီဖုတ် မနေနိုင်ဘူး။ ခွာသွားလိပ်ပယ်၊ ဒီနေ့ လုပ်ပြီးရင် ယုန်ပြန်ဆို ဖုတ်ထွက်သွားပြီ။ ကံကုန်လိပ်ပယ် ဆိုပြီး ဆရာဦးစိန်လှမှ ပစ္စည်းများ ပေးလိုက်သဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးလည်း ပြန်သွားပါသည်။

နောက်နေနံနက်ဖြစ်ပြီး သတင်းပို့သဖြင့် ‘သူ့အဖေ ဖုတ်ထွက်သွားလို့ ဆုံးသွားပါပြီ’ ဆိုသည့် အကြောင်း ဆရာဦးစိန်လှ သိလိုက်ပါသည်။

ဪ... ဖုတ်ဆိုတာလည်း သူတစ်ပါး ဖိုကပ်ပြီးနေရသည့် နာနာဘာဝတစ်မျိုး မဟုတ်ပါလား။ ကာယကံရှင် နာမည်များ လွှဲထားသည်မှအပ ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။

ရှင်လန်းချစ်မြေကြပါစေ။

ထွန်းအေးကြိုင်(ရွှေတောင်)

မြေ အသုဘ

ပိုခြင်းလား
ခက် ပုံ မောင်မောင်လား

မြေဟူသော သတ္တဝါအား မြန်မာ ဘာသာတို့တွင် မွေ/န ခြေလက်မဲ့၍ လှုပ်လှံဖြင့် လူးလွန်သွားလာသော သတ္တဝါဟု သားစားသတ္တဝါဟု ခေါ်ထားသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မြေအမျိုးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိပါသည်။ မြေအမျိုးပေါင်းများစွာ ရှိသော်လည်း မြေတိုင်း အဆိပ်ရှိသည် မဟုတ်သလို အဆိပ်ရှိသော မြေတို့တွင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ

၌ ယင်ရှားသော မြေတို့မှာ မြေပွေး၊ မြေဟောက်၊ ငန်းမြေ၊ တောကြီး မြေဟောက်တို့သည် လူသိများသော အဆိပ်ရှိမြေများ ဖြစ်ကြသည်။ မြေပွေး၊ မြေဟောက် တို့သည် အဆိပ်ပြင်းသည် မှန်သော်လည်း မြေကိုက်ခံရမှသာ လူကို သေစေနိုင်သော်လည်း လူကိုမကိုက်ဘဲ မြေနှင့် ထိရုံမျှပင် လူကို သေစေနိုင်သော မြေမျိုးလည်းရှိကြောင်း ဗုဒ္ဓစာပေ တို့တွင် တွေ့ရှိရပါသည်။

မြေနှင့် ဆက်သွယ်သော ကမ္ဘီရဆန် သည် ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီများသည်လည်း လူမျိုးတိုင်းတွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေရာ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က မရိုးနိုင်သော ညအိပ်ရာဝင်ပုံပြင် ဖြစ်သည်။ မယ်ထွေးလေးနှင့် ငန်းတော် ရေမြေမင်းသား ပုံပြင်မှာလည်း ကလေးတိုင်းလိုလို ကြားဖူးသော ဒဏ္ဍာရီတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။

• မြေအောက်ဘက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း

မြေနှင့်ပတ်သက်သော ဂန္ထီရ ဇာတ်လမ်းတို့လည်း အများအပြား ပင် ရေးဖွဲ့သည်ကို ဖတ်ရသည်မှာ မြန်မာများသာမဟုတ်ဘဲ လူမျိုးတိုင်း ဘာသာတိုင်းတွင် ရှိကြရာ ဗုဒ္ဓစာပေ တို့မှ ပရိတ်ကြီး ဆယ့်တစ်သုတ်တွင် ပါဝင်သော "ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်" သည်ပင်လျှင် မြေနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်း အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် ပထမတွဲ စတုတ္ထနိပါတ် "အဟိရာဇသုတ်" တွင် ပါရှိပါသည်။

အဟိရာဇသုတ်အား အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြရသော်... အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အာရပ်ဖြစ် သော ဝေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ သာဝတ္ထိပြည်၌ ရဟန်း တစ်ပါးသည် မြေကိုက်၍ သေလေ ၏။ ထိုအခါ များစွာသော ရဟန်းတို့ သည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍

တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်ကြကုန် လျက် မြတ်စွာဘုရားအား... 'အရှင်ဘုရား... ဤသာဝတ္ထိ ပြည်၌ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြေ ကိုက်၍ သေလွန်ပါ၏' ဟု လျှောက်ကုန်၏။

'ရဟန်းတို့... ထိုရဟန်းသည် မြေပင် လေးမျိုးတို့ကို ပေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပယုံလွှင့် စေယောင်တကာ။

ရဟန်းတို့ အကယ်၍ ထိုရဟန်းသည် မြေပင်လေးမျိုးတို့ကို ပေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပယုံလွှင့်ခဲ့လျှင် မြေကိုက်၍ ပသေရာ' အဘယ်လေးမျိုးတို့ နည်းဟူမူ

ဝိရူပက္ခမြေမင်းမျိုး၊ ဧရာပထမြေမင်း မျိုး၊ ဆဗျာပုတ္တမြေမင်းမျိုး၊ ကဏှာ ဂေါတမမြေမင်းမျိုးတို့တည်း။

ရဟန်းတို့ ထိုရဟန်းသည် ဤမြေ မင်းလေးမျိုးတို့ကို မေတ္တာစိတ်ဖြင့် မယုံနဲ့စေယောင်တကာ။ ထိုရဟန်း သည် ဤမြေမင်းလေးမျိုးတို့ကို မေတ္တာစိတ်ဖြင့် အကယ်၍ ပယုံနဲ့စေ ခဲ့လျှင် မြေကိုက်၍ မသေနိုင်ရာ။

ရဟန်းတို့ မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံစေ

ခြင်းငှာ မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာ မိမိ၏အရံအတား အလို ငှာ ဤမြေမင်းလေးမျိုးတို့အား မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပယုံနဲ့စေရန် ငါ ခွင့်ပြု ၏။

ငါ၏မေတ္တာသည် ဝိရူပက္ခနဂါး မင်းမျိုးတို့နှင့် အတူဖြစ်စေသတည်း။ ငါ၏ မေတ္တာသည် ဧရာပထနဂါးမင်း မျိုးတို့နှင့် အတူဖြစ်စေသတည်း။ ငါ၏မေတ္တာသည် ဆဗျာပုတ္တနဂါး မင်းမျိုးတို့နှင့် အတူဖြစ်စေသတည်း။ ငါ၏မေတ္တာသည် ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းမျိုးတို့နှင့် အတူဖြစ်စေ သတည်း။

ငါ၏မေတ္တာသည် အခြေမရှိ သော သတ္တဝါတို့နှင့်အတူ ဖြစ်စေ သတည်း။ ငါ၏မေတ္တာသည် အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့် အတူ ဖြစ်စေသတည်း။

ငါ၏မေတ္တာသည် အခြေလေး ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့် အတူ ဖြစ်စေသတည်း။ ငါ၏မေတ္တာသည် အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့် အတူဖြစ်စေသတည်း။

အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

အခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေ သတည်း။ အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေ သတည်း။

အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။

အလုံးစုံသော ထွက်သက်ဝင်သက် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဘော ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ တို့သည်လည်းကောင်း... ခပ်သိမ်း ကုန်သော ကောင်းသောအာရုံတို့ကို တွေ့မြင်ကြစေကုန်သတည်း။

ယုတ်ညံ့သော မကောင်းကျိုး သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သတ္တဝါတို့ကို မရောက်ပါစေ သတည်း။

မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်သည် အတိုင်းအရှည်မရှိ။ တရားဂုဏ် တော်သည် အတိုင်းအရှည်မရှိ။ သံဃာဂုဏ်တော်သည် အတိုင်း အရှည် မရှိ။ မြေမျိုးတို့သည် ဂုဏ် အားဖြင့် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်၏။

မြေကင်းမြီးကောက် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကင်းခြေများတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပင့်ကူတို့သည် လည်းကောင်း၊ တက်တူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကြွက်တို့သည် လည်းကောင်း ဂုဏ်အားဖြင့် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။

ငါသည် အစောင့်အရှောက်ကို ပြုအပ်ပြီး သတ္တဝါတို့သည် ဖဲသွား စေကုန်သတည်း။

ထို ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏။ ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာ ဘုရားတို့အားလည်း ရှိခိုးပါ၏ဟု အရံအတား(ပရိတ်)ကို မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါသည်။

မြေနှင့် ပတ်သက်၍ ဤမျှပင် မေ့သုတ်ပရိတ်တော်ကို ခွင့်ပြုရ သည်အထိ ဂန္ထီရသဘောစောဓိ

သည် သတ္တဝါ ဖြစ်ပါသည်။

မြေနှင့်ပတ်သက်သော ထူးခြား ဆန်းကြယ် ဂန္ထီရဖြစ်ရပ်များအား သူပြော ငါပြောစကားများဖြင့် ကြား ဖူးသလို... စာပေများဖြင့် ရေးသား သည်ကိုလည်း ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။

ဤစာစုကို ရေးသားသူ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် နှစ်ကြိမ် တိုင် မြွေကိုက်ခံရဖူးပါသည်။ မြေနှင့် သေ(ကံ)မပါ၍လား... ခန္ဓသုတ်ပရိတ် တော်ကြောင့်လားမသိ သေကံ မရောက်ခဲ့ပါ။

မြေနှင့်ပတ်သက်၍ ကြားဖူးသော ထူးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ အချို့ မြေမျိုးတို့သည် သူတို့အမျိုးထဲမှ မြေ တစ်ကောင် သေဆုံးပါက ဝိုင်ဝန်း သယ်ယူ၍ အသုဘချ သင်္ဂြိုဟ်တတ် သည်ဟူ၏။

ကျွန်တော်သည် တောတောင် အရပ်ရပ်တွင် နှစ်ပေါင်း(၃၆)နှစ် တိုင်တိုင် ကျင်လည်တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ထိုဖြစ်ရပ် မျိုး တစ်ခါမျှ မတွေ့ကြုံဘူးခဲ့ပါ။

မြေအကြောင်း မဟုတ်သော် လည်း အလျဉ်းသင့်၍ ထူးဆန်း

သော "ဖားလုံးကြီး" အကြောင်း ထည့်သွင်းတင်ပြလိုပါသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်က ကျွန်တော်တို့ ဘူမိဗေဒ လေ့လာရေးအဖွဲ့သည် ကဘော်လွင်ပြင်နှင့် ချင်းတွင်းမြစ် အကြားရှိ အတွင်းရိုးပထမ ဒါးသွေး ကျောက်ချောင်း ဝန်းကျင်၌ ကျောက်မီးသွေးကြောများ တိုင်း တာမူ ဆောင်ရွက်နေသည်။

ထိုစဉ် မိုးဦးကျစ မေလ၏ နေ့ တစ်နေ့တွင် မိုးများ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလာသောကြောင့် အခြေ စိုက် စခန်းတံရှိရာ ရှေ့နိချောင်းဆုံ သို့ ပြန်လာကြပါသည်။

ထူထပ်သော ဝါးတောကြီးများ အောက်မှ မိုးရွာထဲတွင် လျှောက် လာကြစဉ် မိုးရေစီးကြောင်းတစ်ခု၌ ဖြည်းဖြည်းစွာ လိမ့်နေသော အလုံး ကြီးတစ်လုံးကို ထူးခြားစွာ မြင်ရ သဖြင့် ကျွန်တော်တို့သုံးဦးသား ခေတ္တရပ်ကြည့်ကြပါသည်။

အလုံးကြီးမှာ လူကြီးများ ကန် သော ဘောလုံးကြီးထက် အနည်း ငယ်ကြီး၍ အရောင်အဆင်းမှာ ရေညိုရောင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် (မောင်မောင်အေး၊ ဆာဗေယာ)နှင့်အတူ ဘူမိဗေဒ အရာရှိများဖြစ်သော ကိုလွင်ကိုနှင့် ကိုလှသန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အလုံးကြီးအား သေချာစွာကြည့် ကြသောအခါ ပထမက ဝါးရုံပေါ်မှ ဝါးရုံကြောင့် ပြုတ်ကျလာသော ပတူအုံ(ပျားတူအုံ)ဟု ထင်ခဲ့ရာ ပတူအုံ မဟုတ်ဘဲ စားဖားများ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် တွယ် ဖက်ထားသည့် ဖားလုံးကြီးဖြစ် ကြောင်း ထူးဆန်းစွာ မြင်ကြသည်။ သို့နှင့် ကိုလွင်ကိုနှင့် ကိုလှသန်း တို့က လက်သည်း၊ ခြေသည်းတို့ဖြင့် ကုတ် တွယ် ဖက် ထားကြသည် ဖားများကို တစ်ကောင်ချင်း ခွာထုတ် ပါသည်။

ခွာထုတ်လိုက်သော ဖား အကောင်မှာ (၅၀)ကျော်ပါသည်။ အားလုံးသော ဖားများသည် ဖားဆီး များဖြစ်၍ အတွင်းအောက်ဆုံးတွင် လက်သုံးလုံးခန့်ကြီးသော ဖား တစ်ကောင်မှာ ဖားမဖြစ်နေသော ကြောင့် ကိုလှသန်းက...

‘ဪ... မင်းဟိုတာကလဲ ဒီလောက် ထောင် စားပ ရှာရသလားကွာ’ ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့ရပါသည်။ (ဖားထီး၊ ဖားမကို မြင်နေကျလျှင် ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။)

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၏ နေ့ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏ အိမ်သို့ စာရေးဆရာမ နီနီမွန်(မြန်မာစာ) ရောက်ရှိလာပါသည်။

ဆရာမနီနီမွန်သည် ကျွန်တော်တို့ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းမြို့နယ် စာပေ

စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့၏ တွဲဖက်အတွင်း ရေးဖူးဖြစ်၍ လပတ်အစည်းအဝေး အတွက် အသုံးစရိတ် ရှင်းတမ်းများ ဖော်ပြရန် ဘဏ္ဍာရေးမှူးဖြစ်သော ကျွန်တော့်ထံမှ စာရင်းယေးများ လာရောက်ယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမနီနီမွန် (မြန်မာစာ)နှင့် အတူ ဧည့်သည်နှစ်ဦးလည်း ပါလာ ပါသည်။ ဆရာမနီနီမွန်မှ မိတ်ဆက် ပေးမှုအရ သူတို့နှစ်ဦးသည် ကျွန်တော်၏ စာများကို လစဉ် ဖတ်ရှုသော ပရိသတ်များ ဖြစ်ကြ သည်။

ကျွန်တော် ဝန်ထမ်းဘဝ (ပင်စင် မယူမီ)က သိန္ဓောသတ္တုတွင်း၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် အတူဆုံဆုံ ပူးသော သတ္တုတွင်း အင်/ယာဖြစ် ကြောင်း ပြောပြသော်လည်း ကျွန်တော်က ရုတ်တရက် မမှတ်မိ ပါ။

အသက်ချင်းလည်း ကွာသလို ကျွန်တော်၏ မှတ်ဉာဏ်မကောင်းမှု လည်း ပါပါ၏။

အကောင်ပြုမှ အိမ်ခြံမြင် ဆိုသလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြမှပင် ရေး ရေး ပေါ်လာပါသည်။

မှတ်မိပါပြီ။ ကွဲကွာနေကြသော နှစ်ပေါင်းကလည်း နှစ်(၂၀)ကျော်မှ သလို ကျွန်တော်၏ အသက်ကလေး နည်းနည်းရလာမှုကြောင့် မှတ် ဉာဏ်များ ရုတ်ခြည်း ဖော်ပရု ကြောင့် အားနာဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

သိန္ဓောသတ္တုတွင်းနှင့် ပတ်သက် သော ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဂန္ထီရုပ်ရပ်ကို ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၃၅) တွင် “သတင်းပေးသော စိန်တွင်း ရွှင်ကြီး” ဟု ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုစဉ်က သိန္ဓောသတ္တုတွင်းမှ အတူ (ဌာနခွဲတစ်ခုစီ) တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ဖူးသူ အင်ဂျင်နီယာ ကိုကျော်ဆန်းဦးနှင့် မဖော်တို့နှစ် နေကြောင်း သိရပေရာ အလွန်ပင် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ရသနည်းဆိုသော် ယခုအခါ၌ တွင် ကျွန်တော်က ပင်စင်စားတစ်ဦး ဖြစ်နေသောကြောင့် နေ့စာဝူဝူ ပါပီ အိမ်မှလွဲ၍ ဘယ်ကိုမှ ရောက်သွား မရှိ၊ သက်တူရွယ်တူ လုပ်ဖော်ကို ဖက်တို့လည်း သက်ရှိ ထင်ရှားမှု မရှိသလောက်ဆိုတော့ ဘယ် အပေါင်းအသင်းမျှ မလာနိုင် တော့။

ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုးမျိုး ကျွန်တော် အလွန်တရာမှ ကျေနပ် နှစ်သက်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရသည့် သိန္ဓောရွာကလေးကို ယနေ့တိုင် လွမ်းမောတသဆဲ။ သိန္ဓောသတ္တု တွင်းတွင် အတူတကွ တာဝန်ထမ်း

ဆောင်ခဲ့ဖူးသူ ကိုကျော်ဆန်းဦးတို့ ဇနီးမောင်နှံ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက် လာသည်ဆိုတော့ ဝမ်းသာကြည့်နူး ပူတွေနှင့် လွမ်းမောဖွယ်ရာ သိန္ဓော ရွာကလေးမှ ခင်မင်ရသူတို့အကြောင်း ပြောမဆုံးနိုင် ဖြစ်ကြရပါသည်။

ကိုကျော်ဆန်းဦးက ကျွန်တော် ထက် အသက်များစွာ ငယ်သေးသူ ဖြစ်၍ ပင်စင်စားဘဝ မဖြစ်သေးပါ။

ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကြီးတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ်ဂန္ထီရ ရုပ်ရပ်များကို ကျွန်တော် ရေးသား ထင်ပြနေသည်ကို သိသောကြောင့် မကြာသေးသောကာလက သူ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်အား ကိုကျော်ဆန်းဦးက ပြန်လည်ပြောပြရင်း ဗွီဒီယိုမှတ်တမ်း ကိုပါ ပြသပါသည်။

ကျွန်တော် အထက်က ရေးသား ထင်ပြခဲ့သလို သူပြောပါပြော တစ်ဆင့်စကားဖြင့် မြွေများ အသုဘ ပိုလေ့ရှိကြောင်း ကြားဖူးသော်လည်း လက်တွေ့တွင် ဘယ်သူမျှ တိကျ ရေရာစွာ ပြောနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

ယခု ကိုကျော်ဆန်းဦးတို့ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ကျောက်ပိုင်း (Quarry)တစ်ခုတွင် မြွေတစ်ကောင် အား အမှတ်မထင် ရိုက်သတ်လိုက် ကြသည်။

အမှတ်မထင်ဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း လူအတော်များများတို့သည် မြွေကို တွေ့လျှင် အန္တရာယ်ကောင်ဟု ယူဆကာ ရိုက်သတ်တတ်ကြသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြွေအားရိုက်သတ်ပြီး မကြာမီပင် ဟိုမှသည်မှ မြွေများ ရောက်ရှိလာ သောကြောင့် အံ့ဩစွာဖြင့် ဘာမျှ မလုပ်ဘဲ ကြည့်နေကြပါသည်။

လာကြသော မြွေများကလည်း လူကို ရန်မှုမရှိပဲ မတွေ့ရဘဲ သူတို့ ကိစ္စနှင့် သူတို့လာကြပုံ မြင်ရသော ကြောင့် လူတွေကလည်း ဘာမျှ မလုပ်ဘဲ ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် မြွေ အတော်များများသည် လူနှင့် တွေ့ လျှင် ရှောင်ကွင်းသွားတတ်ကြပါ သည်။

ယခုမှ မြွေများသည် လူကို လုံးဝ ကြောက်ရွံ့မှု မရှိသလို ရန်မှုမရှိသည့် လက္ခဏာလည်းမရှိဘဲ လူများကြား မှ တိုးဝေ၍ သေဆုံးနေသော မြွေရှိ ရာသို့ အလှအယက်သွားကာ မြွေ သေကောင်ကို စုပေါင်း သယ်ယူ သွားကြပါသည်။

နောက်ထပ် ရောက်လာသော မြွေပါဆိုလျှင် အကောင်(၄၀)ခန့် ရှိပါသည်။

မြွေအသုဘအား ဝိုင်းဝန်းသယ် ယူနေသော လှုပ်ရှားဗွီဒီယိုပုံများမှ Focus ကောင်းကောင်းရသော တစ်ပုံအား ကျွန်တော်၏ အိမ်မှ Computer နှင့် Color Printerတို့ ဖြင့် ကူးယူပုံထုတ်၍ ပူးတွဲတင်ပြ ထားပါသည်။

ဤ ထူးခြားဆန်းကြယ် ဂန္ထီရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ရန်အား ပဲခူးတိုင်းထောင်ကြီး၊ ထောင်စုမြို့မှ သံထောင်စုမြို့သို့ သွား သော ကားလမ်းအား တစ်နေရာရှိ ထောင်စု (၅)မိုင်ခန့် အကွာ ရာသင်း ကန်(Quarry)တွင် တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို ဗွီဒီယိုဗီဒီယို တွေ့မြင် ရသဖြင့် ယခင်က တစ်ဆင့်စကား ကြားခဲ့ဖူးသော မြွေအသုဘချ ပုံခြင်း ဆိုသည်မှာ ဤသည်ပေးလားဟု...

ဖြစ်စဉ်နှင့် ဗွီဒီယိုဗီဒီယိုအား ပြသ ပေးသော ခင်မင်ရသည့် ကိုကျော် ဆန်းဦး(အင်/ယာ)နှင့် မဖော်တို့ အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

ယနေ့တိုးတက်နေသော ကမ္ဘာကြီးမှာ သက်ရှိလူသားတိုင်း ရုပ်ဝါဒီတိုးတက်မှု အယူအဆများကိုသာ အများအားဖြင့် လက်ခံလေ့ရှိကြတယ်။ ဤသည်မှာ မှန်သင့်သလောက် မှန်သော်လည်း နာမ် တရားဦးဆောင်မှုဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက် မပါရှိလျှင် ဘယ်အရာမှ အဆုံးတိုင်ခံနိုင်မှုကို မရောက်ရှိပါ။ ထို့အတူ နာမ်ဟူသော စိတ်တစ်လုံးကို အပိုင် အနိုင်အသုံးချတတ်ပါက လောကီ ကိစ္စများ မဆိုထားဘိ နိဗ္ဗာန်ထိတိုင်ပင် မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဘုရားဟော နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်ဝတ္ထုများဖြင့် သာဝကပြု၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ရဟန်းကိစ္စ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်တော်မူသော ဆရာကြီးများသည် စိတ်ကို နိုင်နင်းရင် အရာရာအောင်မြင်တယ်ကွယ်ဟု ဆို ဆုံးမခဲ့ဖူးပါတယ်။

ပမာပြရသော် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်း လုံးတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် သူ၏ တပည့်တစ်ဦးကို ဆိုဆုံးမခဲ့သည်မှာ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှပါတယ်။ ဆိုဆုံးမပုံမှာ...

'ဟဲ့... သူများနိုင်ငံက ဘာကြီးနဲ့ ဖန်လုပ်ကံပယ်၊ ညာကြီးနဲ့ ဖန် လုပ်ကံပယ်ကို သောကထံပြီ ကြောက်နွမ်းယုံအစား ထိရဲစိတ်ကို နိုင်နင်းအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ရင် အဲဒီ ဘာကြီး ညာကြီးတွေကို လက်ညှိုးညှစ်ပြီး လွှဲဖမ်းလို့ရနိုင်တယ်။ လက်ခုတ် (ဖိစီးချောင်းအထိတ်) လို နေအထိတ်ထပ် ပြစ်နေ တာကို အဆင်ပြေအောင်လျှော်ပြီး ကြိုက်တဲ့အရောင်ဆိုရင် အရောင်ထွက်လာမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဖင်တိုစိတ်ကို အဆင်ပြေ ဖွေအောင် ချော့ချော်ပြီး စိတ်ကိုင်နိုင်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နိုင်ရင် တရားက ပြန်ပြီး စောင့်ရှောက်မှာပေါ့' ဟု မိန့်ကြားသည်မှာ ကြက်သီးထဖွယ်ရာပင် ဖြစ် ပါတယ်။

ရဟန်းစိတ် ကျော်ဝါဒီအောင် (မြည် ဆည်းမြောင်း) မယုံမမှီနဲ့

ကွင်းပိုင်၊ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်ဆိုတာ

တကယ်ရှိတယ်

ဒါကြောင့် အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ နာမ်လောကီ ကို သိသိကြီးနဲ့ မထေမဲ့မြင် ပြုကြပါတယ်။ ဒါကလဲ ထိထိရောက်ရောက် ကိုယ်တွေ့မကြုံဘူးသေးလို့ပါ။ ကြုံဖူးသွားရင် ဆုံမိမှာတောင် စိုးရိမ်ကြမှာ မလွဲပါဘူး။ အခုတင်ပြမယ့် အကြောင်းအရာဟာ မကြုံဘူးပဲ။ တဲ့လူတစ်ယောက် ဆုံမိသွားတဲ့ တကယ်ဖြစ်ရပ်ပုဂ္ဂိုလ် ပါ။

အချို့ကပြောကြသေးတယ်။ လက်တွေ့ကြုံမှ ယုံမယ်ဆိုတဲ့ သူတွေပါ။ ဘုရားမရှိ၊ တရားမရှိနဲ့ နာမ်လောကီကို စိန်ခေါ်သူတွေဆိုလဲ မမှားပါဘူး။ တကယ်တမ်း လက်တွေ့ကြုံရပြီ ဆိုရင် တော့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ စိတ်(သို့မဟုတ်)ကိုယ့်မှာ ဒဏ်ရာအနာတရနဲ့ ဖြစ်စေ၊ အသက်ခန္ဓာနဲ့ဖြစ်စေ၊ အလျော်အစား ပေးဆပ်လိုက်ရတဲ့အဖြစ်တွေ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝှမ်း လုံးမှာ လူမသိလိုက်ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ အများကြီးပါ။

လောကမှာ ဘီလူးစည်း၊ လူစည်းဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ကိုယ့်စည်း ကိုယ်မလုံလို့ကတော့ နာမ်လောကီမဆိုထား ပုံကြက်တွေ၊ ခွေးတွေ၊ နွားတွေကအစ ဝင်ရောက်လာ နိုင်တယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ပါ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာသမားမှန်း မသိတဲ့ သူတွေ၊ လူကြမ်းရင် နတ်ကြမ်းမခံနိုင်ဘူးဆိုတဲ့သူတွေ၊ မှက်တိမိုက်ကန်း တစ်စွတ်ထုံးသမားတွေ၊ နာမ်လောကီ သားတွေကို စိန်ခေါ်ကြည့်ပါ။ မယုံဘူးဆိုတဲ့သူတွေ ကြုံဖူးသွားအောင် စာရေးသူက စမ်းကြည့်ပါလို့ ပြော ကြားလိုက်ပါတယ်။ အခု အဖြစ်အပျက်ကလေးဟာ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ယာသာ ပတ်ဝန်းလောက်ကပါ။ ခုနှစ်အတိအကျကို ကလေးသူ မမှတ်မိတော့ပါ။ အခုလက်တွေ့ ကြုံဖူးသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စာရေးသူလိုပဲ ဆည်မြောင်းဦးစီးဌာနက ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ပါ။ သူဟာ ဝန်ထမ်းအဖြစ်နဲ့ ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်ခရိုင် ဆည် မြောင်းဦးစီးဌာန တည်ဆောက်ရေး(၂)မှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေတဲ့အတွက် ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး ဘေး တက်မှာရှိတဲ့ ရွှေလင်ပန်းဘုရားအနီးက ဆည်မြောင်း မြောင်း ဝန်ထမ်းအိမ်ယာမှာ သူ့ရဲ့ဇနီး မိသားစုနဲ့နေထိုင် တဲ့သူပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အမည်ကတော့ ကိုငွေသိန်းပါ။ သူ့ရဲ့ဇနီး ကတော့ အများအားဖြင့် မချီလို့ခေါ်ပါတယ်။ ကိုငွေသိန်း မှုရင်ကိုင်ဘဝနဲ့ အငြိမ်းစားယူပြီး အခု ဆည်တွေမှာ မှုရလိုက်ရောင်းနေတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒါက နာမ်လောကီနဲ့ လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကိုယ်ရေးအကျဉ်းဆိုရင်လဲ မမှားပါဘူး။ ကိုငွေသိန်းဟာ ဝန်ထမ်းဘဝ တုန်းက လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွားဆိုသလို တစ်ခါတစ်ရံ လင်မယားချင်း စကား များလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ တစ်နေ့မှာ ကိုငွေသိန်းဟာ ရွာက မိတ်ဆွေတွေရဲ့ သတင်းစကားအရ သူ့ရဲ့ မိဘဖြစ်သူ ကျန်းမာရေးမကောင်းကြောင်း သိရှိလိုက်ရတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကြီးမဟုတ်ပါဘူး။ မိဘဖြစ်သူကို စိတ်ပူဖတ်တဲ့သားလဲဖြစ်ပြန်။ အပေါင်း အသင်းတွေနဲ့တွေ့ရင် ယမကာလေးလောက်တော့ သောက်စားတတ်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့တွေ့ပြီး ယမကာ လေးကလဲဝင် နှလုံးသားမှာလဲ မိဘကျန်းမာရေးက ဘယ်လိုနေလဲမသိနဲ့ အတွေးများနေချိန် အိမ်ပြန်ရောက် တဲ့အခါ ဇနီးဖြစ်သူမချီနဲ့ စကားများပြီး မိဘများရှိတဲ့ ပြည်ခရိုင် ဝက်ထီးကန်အပိုင် လျှော်ထုံးရွာကို ဝက်ထီး ကန်-ပြည် လိုင်းကားနဲ့ လိုက်သွားပါတယ်။ လျှော်ထုံးရွာကိုတော့ ကိုငွေသိန်းဇနီး မချီပြောပြချက် အရ ခြေကျင်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ သွားတဲ့ အချိန်က မှောင်ရီပျိုးစအချိန်ပါပဲ။ တော်ရုံလူတွေ မသွားရဲပေမယ့် ကိုငွေသိန်းကတော့ ကိုယ့်ဇာတ်ရုပ်မြေဆိုတော့ ကြောက်စရာမလိုဘူးပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့သွားလိုက်တာ လမိုက်ညာမှောင်မှောင်မည်းမည်း နဲ့ လျှော်ထုံးရွာမရောက်ခင် ကွင်းပြင်ထဲမှာရှိတဲ့ သစ်ပင် ကြီးအောက်မှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး အပေါ့စွန့်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကိုငွေသိန်းဟာ လျှော်ထုံးရွာကို ဦးတည်ပြီး ယောက်ျားသားခြေလှမ်းနဲ့ သွက်သွက်လှမ်း ပြီး သွားလိုက်တာ နှစ်နာရီ၊ သုံးနာရီကြာသော်လဲ လျှော်ထုံးရွာကို မရောက်တော့ဘဲ ကွင်းပြင်ထဲမှာ တစ်ဝဲလည်လည်ဖြစ်ပြီး လမ်းပျောက်နေပါ့တယ်။ နောက်ဆုံး သူ အပေါ့စွန့်ခဲ့တဲ့ သစ်ပင်ကြီးအောက်ကို ပြန်ပြန်ရောက်နေတာ လေးငါးကြိမ်မက ရှိနေတဲ့ အတွက် အရက်မူးပြေပြီး သတိဝင်လာကာ ကွင်းပိုင်၊

နယ်ပိုင်၊ တောပိုင်တွေက မျက်စိမှောက် တောမှောက် ထားသလား မသိဘူးဆိုကာ သစ်ပင်ကြီးကို...

'ဤသစ်ပင်ကို စောင့်ရှောက်နေထိုင်သော ရုက္ခမျိုးကြီးနဲ့ ကွင်းပိုင်၊ နယ်ပိုင်၊ တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်ကြီးခင်ဗျား... ကျွန်တော်အသိလို အပေါ့စွာနိမိတ်တယ်။ လမ်းလျှောက်လာရုံ မအောင်နိုင်တာလဲ ပါပါတယ်။ မိဘများ ကျန်းမာရေးမကောင်းလျှင် ဘာကြောင့် စိတ်ပူပန်သောကြောင့် ထားရခြင်းပါ။

လမ်းလဲပျံ့အောင် လမ်းလျှောက်နေပါတယ်။ လမ်းလဲပြတော်ပူပါ။ ကျွန်တော် မသိနားမလည်လို့ အပေါ့စွာနိမိတ်ကိုလဲ တောင်းပန် ပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်တော်ပူခင်ဗျာ'

ဟု ပြောဆိုတောင်းပန်ပြီး မောမောနဲ့ သစ်ပင်ကြီး အောက်တွင် ခေတ္တခဏနားနေစဉ်အတွင်း ခပ်ဝေးဝေးမှ မီးအုပ်ဆောင်းနဲ့ ဖားရိုက်ထွက်လာသူနစ်ဦးသည် သူနားနေရာသစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာ၍ ကြည့်လိုက်ရာ ဖားရိုက်ထွက်လာသူ သားအဖနစ်ဦးဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။

သို့အတွက် ကိုငွေသိန်းဟာ ထို ဖားရိုက်ထွက်လာသူ သားအဖနစ်ဦးကို အကူအညီတောင်းလိုက်ပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ ကိုငွေသိန်းဟာ ခေါင်းကြီးသွားပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းထသွားတာကို သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။

'အတ... ကျွန်တော့်မိဘ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ လျှော်ထုံးရွာကို သွားမလိုဟာ လမ်းအသိလို လမ်းပျောက်နေတယ်။ ကျွန်တော်ကို ကူညီပေး ခင်ဗျာ'

အဲဒီလို အကူအညီတောင်းလိုက်တဲ့အခါ အသက်ကြီး သူအဘကြီးမှ...

'ကဲ...ကဲ ငါတို့နောက်ကလိုက်ခဲ့။ ရွာထိပ်အထိ လိုက်ပို့ပေးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို ဖားရိုက်ထွက်လာတဲ့ သားအဖနစ် ယောက်က ရှေ့ကထွက်သွားတဲ့အတွက် ကိုငွေသိန်းဟာ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နဲ့လိုက်ခဲ့ပေမယ့် သားအဖနစ်ယောက် ရဲ့ခြေလှမ်းကို မမီဘူး ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီလို ခပ်သွက်သွက်နဲ့ လိုက်ခဲ့တဲ့ ကိုငွေသိန်းဟာ မကြာခင်အတောအတွင်းမှာ လျှော်ထုံးရွာထိပ်ကိုရောက် ရှိလာပါတော့တယ်။

ဖားရိုက်ထွက်လာတဲ့ အသက်ကြီးတဲ့လူကြီးက ကိုငွေသိန်းကို လက်ဟန်နဲ့ ညွှန်ပြပြီး ကိုငွေသိန်းဘေးက နေ ပြန်ထွက်သွားတဲ့အခါ ကိုငွေသိန်းဟာ ဖားရိုက်ထွက် လာတဲ့ သားအဖကို သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ ပထမ အကြိမ်တွေ့တုန်းကလို ခေါင်းတွေဘာတွေကြီးပြီ၊ ကြက်သီးထသွားပါတယ်။

ကိုငွေသိန်းလဲ သူ့အတွေးနဲ့အတူ ဝါးတစ်ပြန်လောက် လျှောက်သွားမိပြီးမှ ကျေးဇူးတင်စကားပြောရန် ကွင်းပြင် ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မီးအုပ်ဆောင်းနဲ့ လူမဆို ထားနဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ကြောင်တစ်ပြားမှ မတွေ့ရှိရတော့ ပါ။

အဲဒီတော့မှ ကိုငွေသိန်းလဲ ကြောက်ကြောက်လန့် လန့်နဲ့ ရွာထဲကို ခြေကုန်သုတ် လျှောက်လိုက်ပါတယ်။ နောင်အခါ လူကြီးသူမများ၏ ပြောဆိုဆုံးမစကား ကြောင့် ကွင်းပြင်ထဲမှာ သစ်ပင်ကြီးအောက်တွေမှာ အပေါ့အလေးမစွန့်မိဖို့ အပေါ့စွာနိမိတ်တောင်မတ်တတ်ရပ် မစွန့်မိဖို့ တောင်းပန်တိုးလျှိုးပြီးသွားဖို့ ပြောဆိုဆုံးမတာ နာခံခဲ့ရဖူးပါတယ်။

ကိုငွေသိန်းဟာ မိဘအတွက် ရတက်စောနဲ့မှားတာ ကို တောင်းပန်ဝန်ခံချတာ ခွင့်လွှတ်သည်ခံပြီး ဘေးမလီ ရန်မခအောင် ရွာဦးထိပ်အထိ လိုက်လံပို့ဆောင်သူများ မှာ ယနေ့အထိ ခြုံတော်ရှင်လား၊ ရွာတော်ရှင်လား၊ ကွင်းပိုင်လား၊ တောပိုင်လား၊ တောင်ပိုင်လား၊ မခွဲခြား တတ်သလို နောက်နောင် ဘယ်တော့မှ မလေးမမာ၊ လုပ်ရဲမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဆိုင်ရာပိုင်ရာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ကြုံလို့ ယုံသွားရသူတစ်ဦးရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်လေး ကို တင်ဆက်လိုက်ရပါတယ်။

[ကိုငွေသိန်း(စာရင်းကိုင်) အငြိမ်းစားခန့်ပေး ပြောပြချက်ကို ခံစားတင်ပြပါတယ်။]

ရသဂုတ္တိရ ကျောင်ဝင်းအောင် (ပြည်-ဆည်းမြောင်း)

နိမိတ်ပျား

အတိုက်ပျား

ဝိသုဒ္ဓိ (ဇိနာ)

မိသားစုနေထိုင်ရတာ ခက်ခဲမှုရှိနေပါတယ်' စာရေးသူက... 'ကိုချစ်ချစ်အိမ်က ပျားအုံက ဘယ် နေရာမှ စွဲနေတာလဲ'

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် နယ် အရံမီးသတ်တပ်ဖွဲ့က ပြီးသတ်ဦးစီးပျား ကိုချစ်ချစ် တစ်ယောက် စာရေးသူအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရှေ့ကနေ၍... 'ဆရာရှိပါလား'

ဟူ၍ လှမ်း၍မေးသဖြင့် စာရေးသူ၏ သမီးအငယ် က...

'ဖေဖေရှိတယ်၊ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုချစ်ချစ် အိမ်ထဲဝင်လာပြီး စပေါ်ထပ်ကို တက်ရောက်လာပါသည်။ ဘုရားခန်း ရှေ့တွင်...

'ဟ...ကိုချစ်ချစ်ပါလား၊ လာဗျာ... ဒီမှာပဲ ထိုင်ကြ တာပေါ့'

ဟု ဆိုကာ ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။ စာရေးသူက...

'ကဲ...ကိုချစ်ချစ် ရေခွေးသောက်ဦးဗျာ၊ လာရင်း ကိစ္စကိုလဲပြော'

ဆိုလိုက်ရာ... ကိုချစ်ချစ်က...

'ဒီလိုပါ ဆရာ...ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပျားခွဲနေလို့ ပျားအုံက ထည့်ပေးပြီး ကြီးကြီးလာတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ပြခင်လို ဆရာ အနေနဲ့ ခဏလောက် လိုက်ကြည့်ပေးစေလိုပါတယ် ဆရာ'

'ဪ...ဒီကိစ္စအတွက်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ...ဒီပျားအုံကြောင့် ကျွန်တော်တို့

ဟု မေးလိုက်ရာ... 'ပျားအုံက အိမ်ထဲကို ဝင်တဲ့ အထိဝေးနားက တံခါးပေါက် ပေါင်မှာပါ'

'ဒီလိုဆို ကိုချစ်ချစ်...အရင်သွားနှင့် ကျုပ် နောက်က လိုက်လာခဲ့မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ကိုချစ်ချစ် ပြန်သွားသည်။ စာရေးသူ ညနေ(၆)နာရီခန့် အချိန်တွင် ကိုချစ်ချစ် အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားရာ ပျားအုံကြီးက အိမ်ဝင်ဝ ဘေးနားက တံခါးပေါင်မှာဆိုတော့ ဝဲပျံနေတဲ့ ပျား တွေက တံခါးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိနေကြသည်။

စာရေးသူ တွေးပြီး စဉ်းစားလိုက်သည်။ ဆရာသမား များ၏ ညွှန်ကြား သင်ကြားဖူးသော အကြောင်းအရာ တစ်ခု စိတ်ကူးထဲမှ ပေါ်လာသည်။

“အတိုက်ပျား နိမိတ်ပျား”ကို ယူနက်စကို နိုင်ငံတော်၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပဋ္ဌာန်းကို ရွတ်ဖတ်ပြီးသွားပါက ပျားယိုပါ။

စာရေးသူ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပဋ္ဌာန်းကို ရွတ်ဖတ်ပြီး အိမ် ထဲ ဝင်သွားသည်။ ကိုချစ်ချစ်တို့ ဘုရားခန်းရှေ့တွင်

www.burmeseclassic.com

ထိုင်ကြသည်။
 'ကိုချစ်ချစ်တို့ မိသားစုကို ဒီပျားအုံကိုစွန့်ပတ်သက်ပြီး ကျုပ် အကြံပေးမယ်ဗျာ'
 'ဒီပျားအုံဟာ နိမိတ်ပျား(သို့မဟုတ်) အတိုက်ပြုထားတဲ့ ပျား တစ်ခုရတော့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘယ်လိုပျားပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားတို့ မိသားစုအားလုံး ဒီနေ့ညကစပြီး ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို (၂၄)ရက် တိတိ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
 ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်နေတိုင်း ရေစင်တစ်ခွက် ရှေ့မှာ ထားပြီးရွတ်ပါ။ ရွတ်ဖတ်ပြီးသောအခါ အဲဒီ ပဋ္ဌာန်းရေစင်နဲ့ 'နင်တို့လာရာလမ်း နင်တို့ပြန်' လို့ ပြောဆိုကာ ဟက်ဖျန်းပေးပါ။ ရက်ပိုင်းအတွင်း ပြောင်းရွှေ့သွားကြပါလိမ့်မယ်'
 ဟု စာရေးသူ အကြံပေးလိုက်သည်။
 ခဏအကြာ ကိုချစ်ချစ်၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ကြည်ကြည် ဝင်းက ပျားအုံကြီးကို ကြည့်နေရင်း ခြေတွေလက်တွေ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်လာပြီး စာရေးသူဘက်သို့ လှည့်ကာ လက်အုပ်ချီပြီး...
 'ဆရာ...ဆရာ ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါဦး ဆရာ... ကယ်ပါဦး ဆရာ'
 စာရေးသူက ဒီလိုကိစ္စများကို အတွေ့အကြုံရှိသည်။
 'ဟဲ့...ခု ဝင်ပူးနေတာ ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း' ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ...
 'ကျွန်တော် ခင်မိမိ ဆရာ... ဒီအိမ်က ကျွန်တော်အိမ်ပါ။ ဒီ ဦးလေးချစ်ရစ်က ကျွန်တော် အိမ်ကို လှည့်ထားတာပါ။ ကျွန်တော် မကျေနပ်လို့ ခုလို လုပ်ထားတာပါ ဆရာ' ဟု ပြောလာသည်။
 စာရေးသူက...
 'ကဲ... ကိုချစ်ချစ် ကိုခင်စိုး ဆိုတာက ရှင်းပြ ဝါဦးဗျာ'
 'ဒီလိုပါ ဆရာ... ဒီခင်မိမိဟာ ကျွန်တော်အစ်မရဲ့ သားပါ။ တူတော်ပါတယ်' ကိုချစ်ချစ်က အနည်း

၂၀၂ နက္ခတ်ရာဇ်မြေညီမူရင်း

ငယ် ဒေါ်ကန်သွားပြီး...
 'ဟေ့ကောင်မလေး... ဒီအိမ်က ယင်းနဲ့ ဘာဆိုလဲကွာ၊ ဒီအိမ်က (ဒါပေမယ့်ဒီအိမ်ကွာ အပေးဆုံးသွားတော့ ဝါပိုင်တာပေါ့ ဒါကြောင့် ဝါနေတာပါ။
 အပေးဆုံးတာ အနှစ်(၂၀)ခန့်ရှိပြီ။ ယင်းလဲ ဆုံးတာ (၂)နှစ်ရှိပြီ ဆိုတော့ ဒီအိမ်ကို ဝါစောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ရှိလို့ ဝါနေတာပေါ့' ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ဝင်ပူးနေသူ မောင်ခင်စိုးက ငိုပြီး...
 'ဦးလေး ယခု ကျွန်တော်မှာ နေရာပျိုလို့ အိမ်ရှေ့က ကျွန်ုပ် ယ်မှာ နေနေရတယ်။ အိမ်ထဲကိုလဲ ဝင်မရဘူး။ အိမ်စောင့်နုတ်က တားထားတယ်။
 ကျွန်တော် ဒုက္ခရောက်နေတယ်။ ထံစရာ၊ စားစရာ၊ နေစရာ မရှိ ဖြစ်နေတယ်'
 ဟု သနားစရာ တောင်းခံပြောနေသည်။
 စာရေးသူက ကြားဖြတ်ပြီး...
 'ကဲ...ဟောင်ခင်စိုး၊ မင်းကို ဒုက္ခက ကယ်ဖို့ ဘာလုပ် ပေးရမှာလဲ ပြောပါ။ မင်းဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေရမယ်ကွာ' ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်ခင်စိုးက...
 'ကျွန်တော် ကောင်းတဲ့နေရာ သွားချင်တယ် ဆရာ၊ ယုန်ပြန်ပါ။ ဂန္ဓာရုံကျောင်းဆရာတော်ထံသွားပြီး ကျွန်တော်အတွက် ယိတ် သွတ်ပြီး အပူပေးပေးပါ။ သွားခါနီး ကျွန်ုပ်ယင်ကနေ ကျွန်တော်ကို ခေါ်ပါ။ သာဓုခေါ်ပြီးရင် ကျွန်တော် ကျွတ်လွတ်မှာပါ'
 စာရေးသူက...
 'ကောင်းပြီ... ဒါဆို မင်း ဖြစ်လိုတဲ့ ဆန္ဒအတိုင်းဖြစ် အောင် ကူညီပေးမယ်။ ဘုရားရှိခိုးပြီး မင်းပြန်ပါ' ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘုရားရှိခိုးပြီး ထွက်သွားသည်။
 စာရေးသူက ကိုချစ်ချစ် တို့ဇနီးမောင်နှံကို မနက် ဖြန်ခါ မောင်ခင်စိုး၏ ဒုက္ခကို ကယ်ဖို့ ဆရာတော်ထံ သွားပြီး အမှုအတန်း ပေးပေး ကြည့် ကတိပြုခိုင်းလိုက်

F.36B. June, 2018

သည်။
 တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ကိုချစ်ချစ်တို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် စာရေးသူကိပ်သို့ လက် ဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် ရောက်ရှိလာကြသည်။
 ကိုချစ်ချစ်က...
 'ဆရာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ပျားအုံကြီးလဲ သမိတ်သွယ် အပူပေးပြီး (၃)ရက်အကြာမှာ ပြောင်းရွှေ့သွားကြတယ်။ ခုတော့ မိသားစုအားလုံး စိတ်ချမ်းသာသွားဖို့ပါ ဆရာ' ဟု ပြောပါသည်။
 စာရေးသူက ကိုချစ်ချစ်နှင့် မောင်ခင်စိုးတို့၏ မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အကြောင်းကို မေးကြည့်သောအခါ ကိုချစ်ချစ်က...
 'ဒီလိုပါ ဆရာ... ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ဒီအိမ်မှာ နေပြီး ကျောင်းတက်၊ အလုပ်ဝင်တဲ့အထိ မိဘများနဲ့ အတူနေခဲ့ဖူးပါတယ်။
 ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျပြီး အမှတ်(၅)ရပ်ကွက်မှာ ပြောင်းပြီး နေလိုက်တယ်။ အမေကတော့ အဖေဆုံးပြီး တဲ့နောက် ကျွန်တော်ရဲ့အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းမြင့် (မုဆိုးမ)ကို သားသမီး(၂)ယောက်နဲ့အတူ ဒီအိမ်ခေါ် ထားပြီး နေကြတယ်။
 အစ်မဒေါ်သန်းမြင့်မှာ သမီးတစ်ယောက်၊ သား တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သမီးဖြစ်သူ မအေးမြင့်က ကြီးပင် ကောက်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး ရန်ကုန်မှာ အထိုင်ချပြီး နေကြတယ်။
 ဒီ မောင်ခင်စိုးကတော့ အိမ်ထောင်မရှိ (လူပျို လူ လွတ်ပါ) ကျွန်တော့်အဖေဆုံးတော့ ဒီအိမ်မှာ သူတို့ သားအမိ(၂)ယောက်က နေကြတယ်။
 သိပ်မကြာဘူး။ သူတို့အဖေ ဒေါ်သန်းမြင့်ဆုံးတယ်။ မိမိနောက် ဒီမောင်ခင်စိုးတစ်ယောက်တည်းပဲ ဒီအိမ်မှာ နေတယ်။
 ကျွန်တော်လဲ အလုပ်ကိစ္စတွေများတဲ့အတွက် ဒီအိမ် ကို မရောက်တာ နှစ်အတော် ကြာသွားတယ်။ (၅) ရပ်ကွက်ကနေ ဒီအိမ်ပြန်နေမယ်လုပ်တော့ ဒီ

မောင်ခင်စိုးက ဒီအိမ်က သူ့အိမ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ကန့်ကွက်တယ်။ ပြန်နေထိုင်ခွင့် မပေးဘူး။ ဒီအိမ်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရုံးတက်ရှင်းရတဲ့အထိ ဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။
 သက်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတွက်လဲ ကျွန်တော်ရဲ့ မိဘပိုင်အိမ်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော်ကို အနိုင်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမောင်ခင်စိုးက (လုံးဝ)ကို မကျေနပ်ဘူး။
 ကျွန်တော် အနိုင်ရပေမယ့် ပြောင်းရွှေ့မလာဘဲ (၅)ရပ်ကွက်မှာပဲ ဆက်ပြီး နေထိုင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်ခန့်ကျင်က ဒီမောင်ခင်စိုး ငှက်ဖျား ရောဂါနဲ့ ဆုံးတယ်။ အိမ်ကလဲ လူမရှိတော့ ပျက်စီးလာ တာပေါ့။
 ပြီးခဲ့တဲ့လက ကျွန်တော် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့တယ်။ ဒီ အိမ်ရောက်ပြီး (၂)ပတ်ခန့်အကြာမှာ ဒီပျားအုံကြီး ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ကျွန်တော်လဲ အစပိုင်းတော့ ရိုးရိုးပျား တွေပဲဟု မှတ်တာပါ။
 နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း ကြီးကြီးလာပြီး မိသားစု တွေ ဝင်/ထွက်သွားရတာ ခက်ခဲလာတယ်။
 ဒါကြောင့် ဆရာဆီလာပြီး ဒီပျားအုံကို ဘယ်လိုလုပ် ရင် ကောင်းပါ့မလဲလို့ အကြံတောင်းခံခဲ့တာပါ' စာရေးသူက...
 'ကိုချစ်ချစ်တို့မိသားစု ခုအခါမှာ ဒီပျားအုံကိစ္စ ရှင်း သွားပြီဆိုတော့ ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်နိုင်ကြပြီပေါ့ဗျာ' 'လောကမှာ ပျားအုံတွေဟာ ရှိရှိပျားအုံတွေ ရှိသလို (အတိုက်ပျား) နိမိတ်ပျားဆိုတာရှိတယ်။
 အတိုက်ပျားက တစ်စုံတစ်ရာ(ပညာ)ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တယ်။ နိမိတ်ပျားကတော့ ထိ ကံတက အာနုပညာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ခု ကိုချစ်ချစ်တို့ ပျားအုံကတော့ (အတိုက်)ပျားဖြစ်တယ်။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ (ပဋ္ဌာန်း)ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါ။ ဇာကို နိုင်တာ ပဋ္ဌာန်းပဲ' ဟု ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ခိုင်မင်း(မင်းလှ)

ဖျော်လင့်မထားသော

အကျွတ်အကျွတ်ပွဲတစ်ခု

မိဘတွေရဲ့ ဇာတိမြေက ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကို သွားဖူးရင်း အစ်မဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်ကြောင့် အမှတ်မထင်ဘဲ လုပ်ဖြစ်သွားတဲ့ အကျွတ်အလွတ်ပွဲကလေး တစ်ခု အကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့မိဘတွေ ဇာတိက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ သစ်ဆုံကြီးဆိုတဲ့ ရွာပါ။ ရွာမှာက ရှေးဘုရားတွေ၊ ရှေးသိမ်တွေရှိပြီး တန်ခိုးကြီးတယ်လို့ ပြောလို့ရအောင်... သိမ်တွေထဲမှာရှိတဲ့ ဘုရားနဲ့ မြေပေါက်စေတီတချို့က ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်တာကို ရွာသူရွာသား တော်တော်များများလိုလို ဖူးတွေ့ဖူးကြပါတယ်။

ပျူခေတ်က တည်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ပျူဘုရားလို့ ခေါ်တဲ့ ရွာအနောက် ၂၀၄ နေရာရောင်ခြည်ပရူလင်း

ဘက် ဆုတောင်းပြည့်စေတီနဲ့... အဲဒီစေတီကနေ တစ်မိုင်လောက် ကွာတဲ့ သစ်ဆုံရွာနဲ့ မြင်းခြံရွာကြား သစ်ဆုံရွာထိပ်က မြသိန်းတန်စေတီတို့ လပြည့်လကွယ်ညတွေမှာ ရောင်ခြည်တော် အပြန်အလှန်ကူးကာ ရောင်ခြည်တော်တွေ ကွန်မြူးတာကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဖူး ဖူးပါတယ်။ အဲသလိုပဲ သစ်ဆုံရွာက လူတော်တော်များများလဲ ဖူးဖူးကြပါတယ်။

ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားက မြေပေါက်စေတီပါ။ အုတ်ခုံက ရင်စို့လောက် မြင့်ပါတယ်။ အုတ်လှေကားနဲ့ တက်ရပါတယ်။ ဘေးမှာ အရံတံတိုင်း ပါပါတယ်။ ဉာဏ်တော်က ပေ(၁၅)ပေလောက်တော့ မြင့်ပါတယ်။

ဘုရားမှာ လိုဏ်ဂူပါပါတယ်။

ဗန္ဓုဒိ
(ရိုက်ပျိုးရေးသူတေသနဦးစီးဌာန)
ရေးဆင်း-နေပြည်တော်

လိုဏ်ဂူရဲ့ မှစ်ပေါက်က အရှေ့လှည့်ပြီး အတွင်းမှာ အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူထားတဲ့ တင်ပျဉ်ပူဘုရားတစ်ဆူ ရှိပါတယ်။ ဘုရားက ပျူတွေတည်ခဲ့တဲ့ ဘုရားလို့ ဆိုပေမယ့် ရုပ်ပွားတော်ကတော့ နောက်လူတွေ ပြုပြင်ထားတဲ့ ရုပ်ပွားတော်လက်ရာပါပဲ။

ပျူဘုရားဆိုလို့ ပြောပြပါဦးမယ်။ သစ်ဆုံရွာ အနောက်တံခါးနဲ့ ပေ(၃၀၀)လောက်အကွာ ယာဝဏ်ကွက်ထဲမှာ ပျူခေတ်က မြေပေါက်တံခါးတို့၊ ကျောက်လက်နက်တို့ ပုဆိန်သွားအပြားလို ဟာမျိုးတွေမျိုး စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက မကြာခဏ တွေ့ရဖူးပါတယ်။

အခုချိန်ထိ စာရေးသူအဖို့ မြေဆေးတံအိုးတစ်ခု၊ ကျောက်

ပုဆိန်အပြားတစ်ခုကို သိမ်းထားတာ ရှိပါတယ်။

ရှေးတုန်းက ပျူလူမျိုးတွေ နေထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာမို့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီသည်လဲ ပျူလူမျိုးတွေ တည်ခဲ့တဲ့ ဘုရားပါလို့ ရှေးလူကြီးသူမများက ပါးစပ်ရာဝင်အဖြစ် ထားခဲ့ကြပါတယ်။

ပျူခေတ်ဆိုတဲ့ ရာစုဝင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လဲ ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ရပ်အကြောင်း ရွာအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လာလို့ စစ်မိစပ်ရာ ပြောရရင် သစ်ဆုံကြီးရွာရဲ့ တောင်ဘက် "ရှမ်းဘုရား" ဆိုတဲ့ ရွာက တော်တော်ချောတဲ့ မယဉ်မေဆိုတဲ့ ရွာသူတစ်ယောက်က အသုံးလုံး ခေတ်တုန်းက (ဘယ်သူပြိုင်လို့ လုပ်တော့နိုင်အသုံးလုံး ဇာတ်ကားလိုမျိုးပေါ့။) လုပ်အားပေးလာတဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက်နဲ့ ရပါတယ်။

အဲဒီကျောင်းသားက ဘွဲ့ရပြီး နောက် စာရေးသူတို့ ရနောင်ကျောင်းက တွဲဖက် အထက်တန်းကျောင်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာပြတဲ့ စာရေးသူတို့ရဲ့ဆရာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာအမည်က ဦးစိုးညွန့်ပါ(ယခု ကွယ်လွန်)။ အဲဒီ ဆရာဦးစိုးညွန့်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က ဆရာတွေနဲ့ ကျောင်းသားတွေကို ခေါ်လာပြီး ရုပ်ဆွဲရွာရွာနဲ့ သစ်ဆုံရွာကြားက ရှေးက တည်ခဲ့တဲ့ ဘုရားတွေကို လာရောက် လေ့လာသွားကြပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက လေ့လာရေးအဖွဲ့တွေက စာရေးသူတို့ သစ်ဆုံကြီးရွာနားက ရွာဆိုးကုန်းလို့ ခေါ်ကြတဲ့ ပျူရွာဟောင်းနေရာကနေ စာရေးသူဆီမှာရှိတဲ့ ပျူဆေးတံအိုးမျိုးတွေ တစ်လွယ်သိတ်လောက် ကောက်သွားကြတယ်လို့ ကြားဖူးပါတယ်။ ဆုတောင်းပြည့်စေတီနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အကြောင်း အရာတစ်ခုကို ဘာသာရေး ဗဟုသုတအနေနဲ့ တင်ပြချင်ပါသေးတယ်။

စာရေးသူတို့ မိဘတွေကလဲ ဒီဒေသပေါက်တွေဆိုတော့ စာရေးသူရဲ့ အဘိုး(၉) ဒိုင်အုပ် သူကြီး ဦးဘဒင်ရဲ့ လက်ထက်က အခါကြီးရက်ကြီးတွေမှာဆို ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကုန်းမှာ စတုဒိသာကျွေးပြီး ကုသိုလ် လုပ်လေ့ရှိတဲ့အကြောင်း... အဲဒီအခါမှာ ရွာနဲ့ တစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ တောထဲက ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကုန်းမှာ ကုသိုလ်လုပ်တာကို ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ကိုင်ကြတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေက ဘုရားကုန်းမှာပဲ စုပေါင်းပြီး ညအိပ်ကြတာပေါ့။

အဲဒီမှာပဲ မလင်းခင် ဝေလီ ဝေလင်းအချိန်မှာ ဆွမ်းကွမ်းချက်ဖို့ အစောထကြတဲ့အခါမှာ ဝါးခနဲ သမ်းဝေလိုက်တဲ့ ပါးစပ်အကြီးကြီးထဲက ထွက်လာတဲ့ အသံကျယ်မျိုးကြီးကို ဆွမ်းချက်တဲ့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံး ကြားကြရတယ်တဲ့။ အဲဒီအခါမှာ ဗဟုသုတရှိတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေက...

"ဒီအနီးအနားမှာရှိတဲ့ (ကျွတ်လွတ်ဂ) ပုဂ္ဂိုလ်တွေလား ဒါပုယုတ် ဒီဘုရားက အစောင့်အရှောက်တွေလားပေါ့ သူတို့ ဒီအနီးမှာ နေရတာ ငြိငွေနေပြီ ကျွတ်ချင် လွတ်ချင်ပြီဆိုတဲ့ အကြောင်း လူတွေကို အသိပေးတာနဲ့ တူပါရဲ့ကွယ်" လို့ ပြောကြပါတယ်။

မနက်ကျ ကုသိုလ်လုပ်ပြီးရင် သူတို့ကိုလဲ ထည့်ပြီး အမျှဝေပေးလိုက်ကြပါလို့ ပြောတယ်တဲ့။

အဲဒီအကြောင်းကို မိခင်ကြီးက ပြောပြတော့ တွေ့မိပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့ အတွေးက အဲဒီ ဝါးခနဲ သမ်းဝေလိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သာ ပျူခေတ်ကတည်းက ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ခဲ့ရင် သမိုင်းကြောင်းအရဆိုရင် အနစ်(၇၀၀)ကျော်လောက် ရှိပြီပေါ့။

ဒါဆိုရင် နှစ်တွဲကြာပြီဆိုတော့ ပြီးငွေနေလောက်ပြီပေါ့... သနားပါတယ်လို့ တွေးနေမိပါတယ်။ ကလေးဘဝကတည်းက အဲဒီအကြောင်းကို အမေက ပြောပြတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သနားနေမိပါတယ်။

ငါ အသက်ကြီးလာလို့ အခါအခွင့်သင့်ရင် သူတို့ကို အကျွတ်အလွတ်ပွဲတစ်ခုလောက်တော့ လုပ်ပေးချင်တယ်ဆိုတာက ကလေးဘဝကတည်းက စိတ်ထဲမှာ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အချိန်တွေ ကြာလာတာနဲ့ အမျှ စာရေးသူ အသက်(၅၀)ကျော် လာတော့ ရွာပြန်သွားရင် တစ်နှစ်နဲ့ တစ်နှစ်မတူ ပြောင်ဆွဲမှုတွေက အများကြီးပါ။ ဆေးရွာသားချင်းတွေထဲက အကြီးပိုင်းတွေဆိုရင် ဒီနှစ်

နဲ့တော့ ငါတော့ အပေါင်းအသင်း မှားပြီလို့ ယူဆကြမှာပါ။

စာရေးသူကတော့ အဲဒီလို မယူဆမိပါဘူး။ မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကူညီဖို့အတွက် သွားရင်း လာရင်း ရလာတဲ့ တာဝန်တစ်ခုလို့ ခံစားရပါတယ်။

ဘုရားရောက်ရင်လဲပဲ ပျူခေတ်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်ပါ ရောပြီး ဒီတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် လုပ်ဆောင်တော့မယ်လို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမှာတင် စာရေးသူလဲ ရှေ့က သွားနေတဲ့ မမသန်းကို လက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး...

'ဘုရားရောက်ရင် ဘယ်သူနဲ့မှ စကား မပြောနဲ့ဦး... ပဋ္ဌာန်းကို အရှင်ရွတ် ရွတ်ပြီတာနဲ့ ဖိတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အမှုဆောင် ပြန်ပြန် တခြားလူတွေနဲ့ စကား ပြော' လို့ ပြောထားရပါတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရွာနဲ့ဝေးတဲ့ ဘုရားကျန်းဆိုပေမယ့် အဲဒီမှာ တံကျောင်းထိုးပြီး တရားကျင့်နေတဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်ကနေ ကိုယ့်အရပ်ကို ပြန်လာတဲ့ ရပ်ဆွေရပ်မျိုး ဦးလေးကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်လေ။

အဲဒီဦးလေးကြီးအတွက် ကြားရက်တွေမှာ ဘုရားလှူလို့ရအောင် အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်တွေ ပါလာတယ်လေ။

ထင်ရာလုပ်တတ်တဲ့ မမသန်း တစ်ယောက် ဖိတ်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မေ့နေပြီး အဲဒီဦးလေးကြီးနဲ့ စကားသွားပြောနေမှာ ကြောက်လို့

သတိပေးရတာလို့ အဲလိုပြောတော့ မမသန်းက အော်ရယ်နေပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဘုရားရောက်တော့ ကျေးဇူးရှင်က ဟုတ်တုတ်တုတ်ပါပဲ။ သူ့အိတ်ထဲက ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ကို ထုတ်ပြီး ရွတ်ပါတော့တယ်။

စာရေးသူလဲပဲ တရားနာလာရန် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များနဲ့ မြင်အပ် မမြင်အပ်သော သုခိတ ဒုက္ခိတ ဝေနေယျသတ္တဝါများနဲ့ ဘုရားတွင် စောင့်ရှောက်နေကုန်သော အစောင့်အရှောက်တို့ကို တရားနာဖိတ်ပြီး မေတ္တာသုတ်ရွတ်၊ ပရိမိတ္တဇာလ သုတ်၊ ဓာရဏာပရိတ်၊ တခြား မိမိရသရွေ့ ဘုရားရှိခိုးတွေ ရွတ်ပြီးတဲ့ နောက် မမသန်း ရွတ်ပြီးသွားတဲ့ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်ကို ယူပြီး ဆက်ရွတ်ပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပြီးတော့ တရားနာ ပရိသတ်များအား မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းတို့ကို လုပ်ပြီး တရားနာ ပရိသတ်အပေါင်း မိမိတို့ နေရာဌာန ကို ပြန်လည် ကြွရောက်နိုင်ကြပါပြီ ဆိုပြီးတော့မှပဲ မမသန်း ခိုင်းထားသော သမိုင်းပေးတာဝန်ကြီး ပြီးဆုံး

သွားပါတော့တယ်။

ဒီလို လုပ်ပေးလိုက်ရတာကိုလဲ ပဲ တစ်နည်းအားဖြင့် အကျွတ်အလွတ်ပွဲ တစ်ခုလို့ စာရေးသူ ယူဆထားပါတယ်။ ညောင်စေ့လောက်လှူပြီး ညောင်ပင်ကြီးလောက်ကြီးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဖြစ်ခဲ့ချေပြီလို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ယူဆမိပါတယ်။ ဝမ်းသာပိတ် ဖြစ်မိပါတယ်။

ပြောရရင် မထင်မှတ်ဘဲ ရေမကျား တတ်တဲ့သူကို ရေထဲ တွန်းချလိုက်လို့ ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ ရေပြင်ကို လက်နဲ့ပုတ်ပြီး ခြေကားရား လက်ကားရား လုပ်ရင်းနဲ့ ရေကျား တတ်သွားတဲ့ လူလိုပါပဲ။

ယခင်...ယခင်က အကျွတ်အလွတ်ပွဲအတွက် အကြီးကြီး မှန်မှန် ပေးမယ့်လဲ အထမမြောက်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့ ဒီလိုလုပ်ရင်လဲပဲ ဖြစ်တာပါပဲလားဆိုတဲ့ အသိကို ရခဲ့ပါပြီ။ မထင်မှတ်ဘဲ အောင်မြင်ခဲ့ပါပြီ။

ဒါကြောင့် စာဖတ်သူတို့သည် လဲပဲ မိမိပတ်ဝန်းကျင်အတွက် ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး သိုင်းပိုင်ဖို့ လုပ်နေမှ အကျွတ်အလွတ်ပွဲကို လုပ်လို့ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိတို့ရဲ့ စရဏာတရားနဲ့ မေတ္တာတရား ကရုဏာတရားကို အခြေခံပြီး လုပ်ပေးရင်လဲ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ပါတယ်။

မနှင်းဆီ
|| (စိတ်ပျို၊ ရေးသူတေသနည်းစီ၊ ဌာန) ||
|| ရေဆင်း-နေပြည်တော် ||

ထွန်း (နောင်ချို)

ပုတီးမေတ္တာနှင့် သီလ

ဝစ္စဝ သုနစ်၏ တစ်ခုသောနေ့

ကျွန်တော် ကျွန်တော် အဝတ်အစားနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ကျောပိုးအိတ်တွင် ထည့်၍ နံနက်စာ ထမင်းကြော်နှင့် များမကြမ်းသောက်ပြီး ဦးရွှေသန်း ကိုညီညီတို့ကို စောင့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် သမဝါယမ ဝိညာဏ်မှ စာရင်းစစ်အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး ဝိညာဏ် သမဝါယမအသင်းများသို့ စာရင်းစစ်ရန် ထွက်ခွာကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကားလမ်းကလည်း ကားလမ်း၊ ဆိုင်ကယ်လည်း ပေါပေါများများရှိ တရုတ်စက်ဘီးများသာ မြင်ကြရရာ တရုတ်စက်ဘီး မြင်ရသော တစ်စီးနှင့် ကိုယ့်

အထုပ်ကိုယ် စက်ဘီးကယ်ရိယာ တွင် ချည်ပြီး နံနက်(၆)နာရီတွင် စတင် ထွက်ခွာကြပါသည်။

ဦးရွှေသန်းမှာ ကျွန်တော် အထက်အရာရှိဖြစ်၍ ကျွန်တော်နှင့် ကိုညီညီနှင့် အသင်းစုမှူးများ ဖြစ်ပါသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် စာရင်းစစ် ထွက်ရခြင်းမှာ ဘုရားလည်းမှူး၊ လိင်ဥလည်း တူးဆိုသလိုပါပဲ။

ဦးရွှေသန်းမှာ ပုတီးသမားဖြစ်၍ ဘာသာရေး အားသန်၏။ ကိုညီညီမှာ လူငယ်သော်လည်း တရားတိုင်ခြင်း၊ ဥပုသ်စောင့်ခြင်းကို လပြည့် လကွယ်တိုင်းနှင့် ကြိုသလို ပြုလုပ် နေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်ကမူ တရားထိုင်ခြင်းနှင့် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများခြင်း၏ အကျိုးကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောရလျှင် သုတေသနပြုနေသူ ဖြစ်သည်။

သုတေသနပြုသည်ဟု ပြောရခြင်းမှာ တရားထိုင်ပြီး စူးစူးစိုက်စိုက် မေတ္တာပို့ကာ ယင်း၏ အကျိုးသက် ရောက်မှုကို အမြဲ မှတ်တမ်းရေးပါသည်။ ကိုယ်တွေ့ပြောရပါမူ နည်းမမှန်၍ ပို၍ ထူးခြားမှုဟု မတွေ့ရပါ။

ယခု ခရီးကမူ မိုင်းလုံရှိ နားတဲစန် ဘုရားပွဲကို တပေါင်းလပြည့်နေ့ တိုင်း ကျင်းပရာ ဘုရားပွဲအား သွားကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးစဉ်မှာ မိုင်းလုံသို့ တောက်

လျှောက်မသွားဘဲ တော့ဆန်၊ မင်းကုန်းရွာများရှိ သမဝါယမများကို တစ်ရွာ နှစ်ညအိပ်၍ စာရင်းစစ်ပြီး တပေါင်းမတိုင်မီနေ့တွင် မင်းကုန်းမှ မိုင်းလုံသို့ ကူးကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

တပေါင်းစည်သို့ မင်းကြီးတို့၏ လူငယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝင်ရောက်လာသော စံကားဝါသားကြီးကို ကိုယ့်အိမ်၌ ထပ်တူထက် ထူပြီသာသနာပြုရာ တစ်ထွာမှာ မင်းကုန်းရွာမှ ဝန်ထုပ်ပေးပေးရန် စံကားဝါသားနှင့်ထုထားသော ရန်ပုံ ထက်ကြော်သည့်လည်း တစ်ခါကြီး သည်ဟု နာမည်ကြီးပါသည်။

တော့ဆန် သမဝါယမအသင်းနှင့် မင်းကုန်း သမဝါယမအသင်းကို စစ်ဆေးရာတွင် ပြဿနာမရှိပါ။ မင်းကုန်းရှိ စံကားဝါသားနှင့် ထုထားသော ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို နံနက်တိုင်း ဆီမီးတိုင်များ ပူဇော်၍ ပုတီးစိပ် တရားထိုင်ကြပါသည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့ မတိုင်မီ အဖိတ်နေ့တွင် နံနက်စောစော ထ၍ စံကားဝါသားတွင် ဆီမီးအမွှေးတိုင်များ ပူဇော်၍ ရှိခိုးတရားထိုင်ကြပါသည်။ အဖိတ်နေ့ဖြစ်၍ ရွာသူကြီးများ၊ ကာလသား/သမီးများလည်း လာရောက်၍ ဆွမ်းဆီမီးများ ပူဇော်ကြရာ စည်ကားလှသည်။

သည်လောက် လူရှုပ်နေသည့် ကြားမှပင် တရားထိုင်၍ ကောင်းလွန်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်ဆိုပြီး လမ်းခရီးရှိ သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးကို စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံပြု မေတ္တာပို့ပါသည်။

နံနက် ကိုးနာရီခန့်တွင် ရှေ့ဆုံးမှ ဦးရွှေသန်း၊ နောက်မှ ကျွန်တော်၊

ကျွန်တော့်နောက်မှ ကိုညီညီတို့ တန်းစီပြီး စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် ချီတက်ကြပါသည်။ မြေပြန့်ကား နည်းလှပြီး လေးဖာလုံလောက်စီပြီး သည်နှင့် ရှေ့တောင်ကို စတက်တော့ စီးမရတော့ပါ။

ဝေလတောင်တန်းသည် မင်းကုန်းနှင့် မိုင်းလုံကို ကန့်လန့်ဖြတ်ခြားထားသလို အနေအထားဖြစ်ပြီး တောင်ကမ်းကြီးပါသည်။ လမ်းဘေး ချော်ကျသွားလျှင် မသေတောင် ကျိုးနိုင်ပုံနိုင်ရာ သတိထား၍ သွားနေရသည်။

တောင်ကမ်းကြီးပဲ ပြောရလျှင် နွေရာသီသာ သုံးနိုင်သော လှည်းလမ်းပေါက်ထားရာ ကျွန်တော်တို့ စက်ဘီးတွန်းရာတွင် အားကုန်ကုန်း၍ တွန်းရ၍ မြေပြင်နှင့် ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ မျှော်ပြင်ဖြစ်နေသလား ထင်ရသည်။ ဦးရွှေသန်းက...

'ကိုထွန်းထွန်း... တောင်ပေါ်ကို မျှော်ကြည့်ပါ... ကိုယ့်ခြေထောက်ကို ကြည့်တုန်း' ဟု အကြံပေးပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အပေါ်မမော့ မကြည့်ဘဲ ကိုယ့်ခြေထောက်ကို ကြည့်ပြီး တွန်းရာ ရှေ့ကို မမြင်ဘဲ သူ့စက်ဘီး သူ ကြည့်တွန်းနေသော ဦးရွှေသန်း၏ ဖနောင့်အား သွားတိုက်မိရာ ဦးရွှေသန်းမှာ ယိုင်သွားပြီး...

'ဘယ်တုန်းက အပြီးလဲ ကိုထွန်းထွန်းရယ်' ဟုသာ ပြောနိုင်ရှာသည်။

ဝေလတောင်ကြော၏ ထိပ်သို့

ရောက်လျှင် မြေပြန့်သော နေရာရှိ ပြီး တောင်ထိပ်ရောက်လျှင် မိုင်းလုံ ရောက်သည်ထိ အဆင်းချည်း ဖြစ်သည်။

မောလွန်းသဖြင့် ခဏနားနေစဉ် တောင်ပေါ်မှ လူနှစ်ဦး ကျောအိတ်ကုတ် နှစ်ဦးနှင့် ဆင်းလာရာ ချက်ချင်း သူပုန် ဆက်ကြေးတောင်းအဖွဲ့မှ သိပါသည်။ ပြန်ပြေးလို့ကလဲ မရ ရှေ့သာ တက်ဖို့လမ်းပဲရှိရာ ခပ်ပြန် မြန်ပင် စက်ဘီးများတွန်း၍ တက်ရ တော့သည်။

အပေါ်မှ ဆက်ကြေးကောက်သူ နှစ်ဦးကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို မြှိုသော် တန်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ဆက်ဆင်းလာပါသည်။ တန်ခနဲဖြစ်ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့သုံးဦးမှာလည်း စစ်ဖိနပ်များ၊ ဘောင်းဘီရှည်များ၊ ကျောအိုးအိတ်များနှင့် ဖြစ်နေပါသည်။

သို့သော် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မသိကျိုးကျွံကာ ယုံတည်တည်နှင့် ဆက်တက်ခဲ့ကြပါသည်။ သူတို့ကလည်း စတားတပြောပြောနှင့် ဆင်းသွားသလို ငါ မေတ္တာပို့တဲ့ တန်ခိုးပဲဟု ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို ရှမ်းစကား မတတ်ဟု ထင်ပုံရပါသည်။ ရှမ်းကလဲ ဗမာရုပ်ကိုး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နှင့် ကိုညီညီမှာ ရှမ်းကပြားများဖြစ်၍ ရှမ်းလိုလျှင် အသင့်အတင့် နားလည်ပါသည်။

'ဒီသုံးကောင်က ဘာကောင်လဲကွ'

'လှည့်မကြည့်မနေနဲ့ သူ့လမ်းသူ သွား၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား သူတို့ မှာလဲ လက်နက်ပါရင် အလကား ပြဿနာရှုပ်မယ်'

ကျွန်တော်နှင့် ကိုညီညီမှာ ထိုအခါ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။ သူတို့ကလဲ ကိုယ့်ကိုရှိန်၊ ကိုယ်ကလည်း သူတို့ကို ရှိန်ကိုး။

သုံးနာရီလောက် အတက်ချည်း တက်လာခဲ့ရာ မောကလည်း မော၊ ထာကလည်း ဆာပြီး ရှေ့မှာ တောင်ထိပ်မြေပြန့်လေးကို တွေ့ရသော အခါ ခဏနားရန် အသော့နှင့်တော့ ရှိပါသည်။

တောင်ထိပ် မြေပြန့်လေးတွင် ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိပြီး ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားသော် နားနေရန် သစ်သားကွပ်ပုစ်ကလေး ရှိ၍ ကွပ်ပုစ်ပေါ်မှာ ဈာန်ကြမ်းနှစ်ချပ် မင်းထားပြီး ကွပ်ပုစ်ပေါ်တွင် မိသားစုသုံးဦး ထိုင်နေသည်။

'ဆရာတို့... လာပါ... နားပါဦး။ ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ ကြံသကာစား။ ဝေလတောင် သောက်ဖို့ဆရာ' ကွပ်ပုစ်မှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား မိသားစု ဖြစ်ဟန်တူသော လူကြီးက ဖိတ်ပုစ္ဆာပြတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ဟန်ပင်မဆောင်နိုင်ဘဲ ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် ကြံသကာကို ရေခွေးကြမ်းနှင့် အားရပါးရ စားကြ၏။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုညီညီမှာ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ မွေး၊ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ ကြီးကြီးပြီး လက်ဖက်အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိကြပါသည်။

ကိုညီညီမှာ ကိုယ်ပိုင် လက်ဖက်ခြံ

ရှိပါသည်။

ယခုသောက်ရသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းမှာ အကောင်းတကာ အကောင်းဆုံး လက်ဖက်ခြောက် ခပ်ထားသော ရေခွေးကြမ်းမှာ အရသာ ထူးကဲမှန်း ချက်ချင်း သိပါသည်။ ကိုညီညီမှာ မနေနိုင်ဘဲ... 'ကောင်းလိုက်တဲ့ လက်ဖက်ခြောက် အားရယ်... ကျွန်တော်ကြံ အကောင်းဆုံး ရှေ့ဦးခြောက်ထက် အဆတစ်ရာသာတယ် ပြောရမှာပဲ။ ကျွန်တော် လက်ဖက်ခြံကလဲ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့ လက်ဖက်ခြောက် ထွက်တဲ့ အတွင်းတောင်ကနော်။ ဒါတောင် ဒီလက်ဖက်ခြောက်ကို ယိတူ' 'ကျွန်တော်တို့ရွာက အကောင်းဆုံး လက်ဖက်ခြောက်ပါ ဆရာလေး ထပ်သောက်ကြပါဦး' 'ကောက်ညှင်းပေါင်း ကလဲ ကောင်းမှ ကောင်းပဲ၊ ကောက်ညှင်း ဆန်ရော ပေါင်းထားပုံရော အဆင်ပြေလွန်းလှတယ်'

'ကိုထွန်းထွန်းနဲ့ ကိုညီညီတို့ ကြံသကာကို ဆရာအလှူအတန်းကြည့် ကျွန်တော်တို့စားဖူးတဲ့ ကြံသကာနဲ့ လုံးဝ မတူဘူး အချို့လွန်ဘူး လျှာပေါ်တင်တာနဲ့က သူဟာသူ ပျော်ပြီး စီးသွားတာ' ကျွန်တော်တို့သည် ဤခရီးကို စာရင်းစစ်ရင်း ရောက်ဖူးနေကျ ဖြစ်သော်လည်း ဤသို့ ကျွေးမွေး လှူဒါန်းသည်ကို မတွေ့ဘူးပါ။ ဦးရွှေသန်းက...

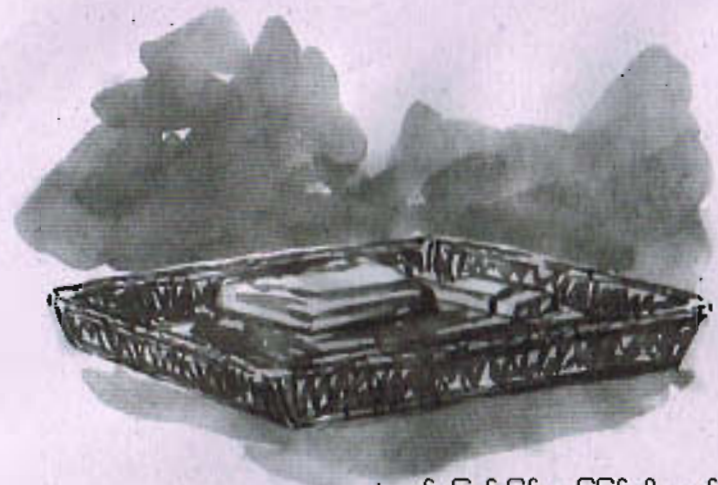
'ခါတိုင်းလဲ ကျွန်တော်တို့ချည်း သွားနေတာ အဘတို့ကို မတွေ့မိပါဘူး'

'ကျွန်တော်တို့က တစ်နှစ်လုံးမှ ည ဒီတပေါင်းလပြည့်နေ့မှ ဘုရားပွဲ သွားတဲ့ လူတွေ အမောပြပဲပဲဆိုပြီး ဒါနပြုကြတာ၊ နေ့တိုင်း ဒါနပြုရင်ပေမယ့် မပြုနိုင်ပါဘူး ကျွန်တော်တို့ရွာကလဲ လမ်းနည်းနည်းလှမ်းတယ်၊ လမ်းတယ်တက်မှာ'

'ဟား... စိတ်ကူးတောင်းလိုက်တာ အဘရဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ

www.burmeseclassic.com

တောင်ထိပ်နားရောက်လေ ဗိုက်က ဆာလေ၊ မောလဲ မောလေနဲ့ အဘ တို့အလှူကြောင့် အမောပြောပြီး ဗိုက်လဲ ဝသွားတာ၊ သာဓုဗျာ... သာဓု...ကဲ... ကျွန်တော်တို့လဲ ခရီး ဆက်ရဦးမယ်။ အဲ...အဘတို့ကိုလဲ ကျေးဇူးတင်လို့ လက်ဆောင်ပေး ရဦးမယ်။ ဘာပေးရပါမလဲ’

သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို ဖွင့်ပြီး မင်းကုန်းသမဝါယမက ဝယ်လာ သော မွှေးဆပ်ပြာတစ်ခဲနှင့် အမွှေး တိုင်ထုပ်များကို လက်ဆောင်ပေး ပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော် ဝယ်လာသော မွှေးဆပ်ပြာတစ်ခဲနှင့် ဆေးလိပ် မသောက်သော်လည်း ခရီးသွားတိုင်း ဆောင်ထားသော ဂတ်စ်မီးခြစ် အသစ်တစ်လုံး ကိုညီ ညီကလည်း မွှေးဆပ်ပြာတစ်ခဲနှင့် ဖယောင်းတိုင် သုံးထုပ်ကို လက် ဆောင်အဖြစ် ဖွတ်ပေးပြီး ခရီးဆက် ပါသည်။

အဆင်းမို့ သက်သာပြီ မထင်ပါနဲ့။ လမ်းက မတ်စောက်လွန်းတော့ စက်ဘီးမစီးရဲပါ။ အတက်တုန်းက

နှင့်ပြောင်းပြန် မြေပြင်ကို ကန်၍ ပက်လက်နီးပါး ထိန်းဆင်းရပြန် သည်။

ဤနေရာတွင် မိုင်းလုံရို နားတစ်စုံတုရားအကြောင်း ပြောချင် ပါသည်။ ဤဆင်းတုတော်ကို ဘယ် အချိန် ဘယ်ခတ်က သွန်းလုပ်ခဲ့ သည်ဟု ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ပါ။

မိုင်းလုံ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် အခြားဘုရား ဆင်းတုတော်များနှင့် အတူရှိနေခဲ့ပါသည်။

ရှေးဟောင်း ကြေးဘုရားများ ခေတ်ထလာပြီး တစ်ရက်တွင် ဆင်းတုတော်များ အခိုးခံရပါသည်။ မိုင်းလုံမြို့နယ်ခွဲဟု သတ်မှတ်သော် လည်း ရွာကြီးသာသာပင်ရှိရာ ရွာ သားများက တစ်ရွာလုံး လှည့်ရှာ တော့သည်။

စပါးကိုအတွင်းမှ လှည့်သုံးသံ ကြားသဖြင့် တက်ကြည့်ရာ ဤ နားတစ်စုံတုရားကို ဂုန်နီအိတ်နှင့် ပတ်၍ ငှက်ထားသည်ကို တွေ့တော့ မှ ဆင်းတုတော်ကို သန့်စင်ပြီး ရောင်တော်ဖွင့်ကြပါသည်။

ဆင်းတုတော်ကို တွေ့သည်နှင့် ဘုရားသူခိုး ဘယ်သူဆိုတာ ရိပ်မိ

ကြ၏။ လူမျိုးခြားတစ်ဦးက ဦးဆောင်ပြီး ခိုးခြင်းဖြစ်၍ သူ့ခိုးများ က ရွာမှာပင် မနေတော့ဘဲ ရှောင် ထွက်သွားကြ၏။

သို့သော် ခေါင်းဆောင်က ကျောက်ခဲသို့ ထွက်ပြေး ရှောင်တိမ်း နင်း စိန်အောင်ဝင်း ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့တွင် အအေးသောက်ရင်း လဲကျ သေခံ သွားပါသည်။

ထိုနေ့မှာပင် နောက်သူခိုးတစ်ဦး က သွေးများအန်၍ သေဆုံးသွားပါ သည်။ ကျန်တစ်ဦးမှာ သူ့အိမ်တွင် ထမင်းစားနေစဉ် ထမင်းနင်း၍ သေဆုံးခဲ့ပါသည်။ ထိုသတင်းပို့ သွားသည်နှင့် တန်ခိုးကြီးသည်ဟု ကျော်ကြားသွားပါသည်။

မိုင်းလုံလေလုံ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော် နှင့် မွှေးရုံကြီးမှာလည်း သွပ်မိုးဖျက် ကာ မျက်နှာကြက်များ ကြွေသွား ကြမ်းပြင်တို့နှင့် လှပခုံညားစွာ ပေါ် ပေါက်လာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် စာရင်းစာ ရင်း လမ်းကြိုတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပု တီးစိပ်၏၊ တရားထိုင်၏၊ ငါတို့ ကာလနှင့်ကြုံလျှင် ဥပုသ်စောင့်ကြံ ကြသည်။

ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ကျော် ကြားပြီး တိုက်ဆိုင်မှု များလာလေ။ အခါ ကျွန်တော်တို့သုံးဦးသွား၍ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်လောက် ခြံ အောင် သွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သုံးဦးတည်း များ သည်မှာ သုံးဦးလုံး အရက်မသောက် မသောက်စား၊ ဘာသာရေး ကို နှိုင်း၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဝမ်း

ဖြစ်ပါသည်။

မိုင်းလုံကိုရောက်သည်နှင့် ဆိုင် တာဝန်ခံ ကိုသောင်းဖေအိမ်၌ တည်းကြသည်။ ရေမိုးချိုးပြီးသည် နှင့် ဘုရားသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ဘုရားရှေ့တွင် နောက်နေ့ ဆွမ်းတော်တင်ရန် ငှက်ပျော သီး၊ မာလကာသီး အခြား လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို ကြွေပန်းကန်များနှင့် ထည့်၍ ဘုရားရှေ့တွင်စားပွဲများနှင့်ခင်းကျင်း ထားပါသည်။

သုံးဦးသာ ဦးဆောင်တော့၍ ဘုရား ကိုလည်း ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဘုရား ပလ္လင်စင်တို့တွင် ဝါးဖြင့် ယက်ထား သော လေးထောင့်ခြားပြားလေး ထပ်မှ တွေ့ဆပ်ပြာသုံးခဲတို့မှာ ငံလျက် ယင်းအထိမှ ပထမတင်တိုင် အမွှေး တိုင်ထုပ်နှင့် စက္ကနတ်ပင် မွှားရင်း သော လက်မီးခြစ်အသစ်ကလေး တစ်လုံး ထောက်ခံ ယ်းကန်မပါဘဲ ရှိနေပါသည်။

ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောဘဲ တိုင်းဆေးကို သေချာကြည့်နေမိ ပါသည်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ငါ့မီးခြစ် လေးပါ။ ငါတို့ လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဘယ်လိုလုပ်ရောက်နေ ပါလိမ့် ဆက်မတွေးတော့ဘဲ ဘုရား ရှိခိုး၍ တရားထိုင်ကြပါသည်။

ညနေ ခြောက်နာရီကျော်တွင် ဆိုင်တာဝန်ခံ ကိုသောင်းဖေက ထမင်းစား လာခေါ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့က မဆာသေးလို့ဟု ပြောပြီး ရေခဲခွေးကြမ်းခန်းလေးချ သဖြင့် ရေခဲခွေးကြမ်းသောက်ပြီး စကားမိုင်းဖွဲ့ပါသည်။ ဦးရွှေသန်း

က...

‘ဒီကလေး လာရတာ အဆင်ပြေပိုက်တာ ကိုသောင်းဖေရယ် ဂေလေတောင်ထိပ် အရောက် မောလဲမော ဆာချိန်မှာ ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ ရေခဲခွေးကြမ်းဒါနပြု နေတော့ အားရပါးရစားရတာ တစ်သက် မှာ ဒီကလေး စာရတာ အကောင်းဆုံးပဲ အတော်စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ ပိသားစုပျ ‘တောင်ထိပ်မှာ ရေမရှိဘဲ ဘယ်သူက ရေခဲခွေးကြမ်းနဲ့ ဒါနပြုလဲ ဆရာ’

‘ဒီက သွားရင် တောင်ထိပ်က လမ်းညာဘက်မှာ သူတို့ရွာရှိတယ် ပြောတယ်။ မိသားစုသုံးယောက်မျှ ‘ဟာ...ဆရာကလဲ လမ်းညာဘက်မှာ ဘာရွာမှ မရှိဘူး (၁)စာလုံလောက်မှာ တော့ စော်ပျက်ကြီးတစ်ဆူပဲ ရှိတယ်။ ဘယ်ခေတ်ဘယ်အခါက တည်ခဲ့မှန်း တော့ မသိဘူး’

ကျွန်တော်တို့စကားကို ထိုနေရာ တွင် ပြတ်ပြီး အခြားအကြောင်းများ ကိုသာ ဆက်ပြောကြသည်။ သို့

သော် ဘုရားရှေ့မှ ဆပ်ပြာခဲများ၊ အမွှေးတိုင်များကို မကြာခဏ မျက်စိရောက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မိုင်းလုံမှ ကျောက်ခဲသို့ အစောကြီး ပြန်ပါ သည်။ မိုင်းလုံမှ ကျောက်ခဲ သို့ (၅၇) မိုင်းခရီးကို ပင်ပန်းလို့ ပင်ပန်းမှန်း မသိဘဲ စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ပင်ပန်းမှန်း မသိသော်လည်း ဦးရွှေသန်းက ‘ငါ ပုတီးမှန်မှန်စိပ် လို့ ပုတီးတန်ခိုးပဲ’ဟု ပီတိဖြစ်နေ ပုံ ရသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ‘ငါ့မေတ္တာ တန်ခိုးပဲ’ဟု ပီတိဖြစ်နေပါသည်။ ကိုညီညီကလည်း ‘ငါ့ဥပုသ်သီလ စင်ကြယ်လို့ပဲ’ဟု ပီတိဖြစ်နေပုံရ သည်။

မည်သူမှန်း မသိသော်လည်း သုံးဦးစလုံး ကျင့်စဉ်မှာ အကျိုးယုတ် စရာ မရှိသဖြင့် ပီတိစား အားရှိခဲ့ပါ သည်။ မေးရန် မေးခွန်းအချို့လည်း ရှိပါသည်။

‘ဒီဒီသားပုတာ တကယ်လူတွေလား။ စော်ပျက်ကြီးနဲ့ ဆက်စပ်သလား။ ဘယ် လိုလုပ် ငါတို့အရင် ဘုရားမှာ လာတင် သွားပါလိမ့်။ သူတို့နေတဲ့ရွာက သာမန် မျက်စိနဲ့ မြင်နိုင်လား။

သေချာတာကတော့...ငါတို့ထက် အဆင့်မြင့်တဲ့...ဘုံသားတွေလား... နောက်နှစ်လာရင်ကော ထပ်တွေ့မှာ လား...လား...လား...’

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၌ ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိခဲ့သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၇၆) စာမျက်နှာ (၂၃၃)မှာ ကိုကိုလတ်(ဆည်မြောင်း) ရေးသား ဖော်ပြခဲ့သော "အိမ်ထဲမှာရွာတဲ့မိုး" ခေါင်းစဉ်ပါ စာသားများ၏ ထူးဆန်းသည့် အဖြစ်သနစ်များကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဆုံးခန်းတိုင် ဖတ်ရှုလိုက်ပါသည်။

ပို၍ ထူးဆန်းသည်မှာ အိမ်စောင့်နတ်နှင့်ပရလောက သားများ အမှန်တကယ် ရှိသည်/မရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ ရှိပါက လူသားတွေ ကို အန္တရာယ်ပေးတတ်သည် (သို့မဟုတ်) မပေးတတ်သည်ကို လည်းကောင်း သိလိုသည်များကို ဂန္တိရပညာရှင်ကြီးများက ဖြေကြားပေးရန် မွေးခွန်းကိုးပုဒ်ထုတ်၍ မေးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကိုကိုလတ် မေးခွန်းများကို သမထကျင့်စဉ် အောင်မြင်သူများပင် ဖြေဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ သမထ ကျင့်ရာတွင် သမာဓိ အားကောင်းလျှင် အားကောင်း သလို အထင်တတ်၊ အမြင်တတ်၊ အကြားတတ်၊ ကြီးတတ်များ ရကြ၍ သာမန်လူတို့ မမြင်နိုင်သော နတ်နှင့် ပရလောကသားများကို မြင်နိုင်ကြပေသည်။

ကျွန်တော်လည်း သမထ ကျင့်ခဲ့ဖူး၍ အမြင်တတ် ကို ရခဲ့ဖူးပါသည်။ စာပေသမား အချင်းချင်း၊ မန္တလေး သားအချင်းချင်း သံယောဇဉ်မကင်းသော ဆွေမျိုးရင်း ပမာ ကိုကိုလတ် သိလိုသော မေးခွန်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ် ၍ ဖြေကြားပေးလိုက်ပါသည်။ မိမိထက် ပညာရင့်သန် သော ဂန္တိရပညာရှင်ကြီးများကို ခွင့်ပန်၍ ဖြေကြားပေး ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုကိုလတ်(ဆည်မြောင်း) သိလိုသော မေးခွန်းများ ၏ အဖြေများကိုအောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သမားတော် ဦးအောင်ဆန်း (နန်းတော်ရှေ့)

အိမ်စောင့်နတ် ရှိပါသည်

မြို့ရွာများတွင် ရှိသော လူမနေသည့် အိမ်များ၊ နတ်များ (သို့မဟုတ်) ပရလောကသားများ၊ တိရစ္ဆာန်များ ကြုံသလို ဝင်ရောက် နေထိုင်တတ်ကြပါသည်။

လက်ရှိ လူများနေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိမ်များ၊ အိမ်စောင့်နတ်တစ်ပါးသာနေထိုင် စောင့်ရှောက်ကြပါသည်။

- မွေးခွန်း(၁)အဖြေ
- မွေးခွန်း(၂)အဖြေ

အိမ်ရှင်၏ အကျင့်စရိုက်ကို နှစ်သက်သော နတ်က အိမ်ကို အိမ်ရှင် နေထိုင်သရွေ့ စောင့်ရှောက်တတ်ပါ သည်။ အိမ်ရှင်အသစ် ရောက်လာပါက အိမ်ရှင်အသစ် ၏ အကျင့်စရိုက်နှင့် သင့်တော်နှစ်သက်သော နတ်ကပင် စောင့်ရှောက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အောက်လမ်းဆရာတို့၏ စေခိုင်းခြင်းကို နာခံ၍ အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည်။ ရုက္ခစိုး၊ ပုဏ္ဏကနတ် များက ရေနှင့်ပက်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ပရလောကသားများ၏ စွမ်းအားထက် အိမ်စောင့် နတ်များက ပို၍ ကမ္ဘာဗိဒ္ဓိ ကြီးမားပါသည်။ သို့ရာတွင် ဆရာတို့၏ စေခိုင်းချက်အရ အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ၍ အန္တရာယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

ကိမ်တိုင်းတွင် လူနေသရွေ့ အိမ်စောင့်နတ်များနေ၍ စောင့်ရှောက်ကြပါသည်။ ပရလောကသားများသည်

- မွေးခွန်း(၃)အဖြေ
- မွေးခွန်း(၄)အဖြေ
- မွေးခွန်း(၅)အဖြေ
- မွေးခွန်း(၆)အဖြေ

သက်မဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုများကို လှုပ်ရှားအောင် မစွမ်းသော နိုင်ပါ။

ပုဏ္ဏက၊ ရုက္ခစိုးနတ်များကသာ ရုပ်ဝတ္ထုသက်မဲ့များ ကို လှုပ်ရှားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါသည်။

ပရလောကသားများက သားအဖနှစ်ဦးအပေါ် ရေနှင့် လောင်းခြင်း ကိုယ်တိုင်မဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါ။ ပူးကပ် ခြင်းကို စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါသည်။ အိမ်စောင့်နတ်များ က မကောင်းသောအမှုကို မပြုလုပ်ကြပါ။

လူနေသောအိမ်တွင် အိမ်စောင့်နတ်ရှိသည်။ သို့ရာ တွင် တစ်ပါးထက်ပို၍ မရှိပါ။

လူနှစ်ဦးစလုံးအား ရေရွှေအောင် ပြုလုပ်ဖူးမှာ ပရလောကသားများနှင့် အိမ်စောင့်နတ်များ မဟုတ်ပါ။ ရုက္ခစိုးနတ် (သို့မဟုတ်) ပုဏ္ဏကနှင့် တိုက်ခြင်းကြောင့် (ရုက္ခစိုးနတ်နှင့်ပုဏ္ဏက)ယင်းတို့က ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အထက်ပါ ဖော်ပြပါ ဖြေကြားချက်များသည် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖြေကြားပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထပ်မံ သိရှိလိုပါသေးက ဖြေကြားသူ လိပ်စာအတိုင်း လာရောက်မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

ဖြေကြားသူ နေထိုင်ရာလိပ်စာ...
ဦးအောင်ဆန်းမန်း ၁ ၁၁ ၀ (၀၈၀-၀၆၀၆)
အမှတ်(၅၅) အင်္ကျီ(၈) ၆၂x၆၃
ဘူးသဲ၊ ပြန်နယ်၊ နန်းတော်ရှေ့၊
အောင်မြေသာစံပြန်နယ်၊ ပုသိမ်မြို့

လိပ်စာအတိုင်း ကိုယ်တိုင် လာရောက်မေးမြန်းနိုင် ပါကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ အသိပေးအပ် ပါသည်။

သမားတော် ဦးအောင်ဆန်း (နန်းတော်ရှေ့)

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် သာယာဝတီမြို့နယ်၊ သုံးဆယ်မြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ကမ်းရှိ သယ်နန်းကျွန်း ကျေးရွာအလယ်ပိုင်းရှိ ဆရာမ ဒေါ်ဝင်းတင်တို့ နေအိမ် သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စာရေးသူ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဆရာမ ဒေါ်ဝင်းတင်တစ်ယောက် ကျွဲကောပင်များ၏အောက် တွင် အလုပ်သမားလေးများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူက...

'ဘယ်လိုလဲ ဆရာမရဲ့... ကျွဲကောပင်အောက်မှာ ဘာတွေများ အလုပ်ရှုပ်နေတာလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်တော့ ဆရာမ ဒေါ်ဝင်းတင်သည် စာရေးသူကို မြင်သွားပြီး...

'ဟော...ဘယ်သူများလဲလို့၊ စာရေးဆရာပါလား၊ ကဲ...လာဟော့၊ မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဒီမှာ ကျွဲကောသီးတွေ အဆွတ်ခိုင်းနေတာလေ။ အချို့လဲ ရောင်းဖို့၊ အချို့လဲ စားဖို့ပေါ့။ မင်းပြန်တော့ အိမ် အတွက် ယူသွား။

ဆွတ်ဆွတ်ချင်း စားလို့တော့ သိပ်မကောင်းဘူးကွ၊ ကျွဲကောသီးရဲ့ သဘောက နွမ်းလေကောင်းလေ ဆိုပါတော့'

'ဟုတ်လားဗျ၊ နို့...နေပါဦး၊ ဆရာမရဲ့ ကျွဲကောပင် တွေ ကြည့်ရတာ အားရစရာပဲ။

အပင်ကလဲသန်၊ အသီးတွေကလဲ သီးနေလိုက်တာ ခဲနေတာပဲဗျာ။ အတော့်ကို ကြည့်လို့ကောင်းတယ်။ ဘယ်လိုအားဆေးတွေများ ကျွေးထားလို့လဲဗျ... ပြောပါဦး'

'ဘာလဲ မင်းက ခေတ်ပေါ်အားဆေးတွေ ကျွေးထား တယ် ထင်လို့လား'

'ဆိုပါတော့...'

'ဘယ်အားဆေးမှ မကျွေးဘူးကွ၊ ဒီမှာကြည့်'

ဟု ဆရာမ လက်ညှိုးထိုးပြသော ကျွဲကောပင်ခြေ ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ စက်ဖွဲပြာ ခေါ် စပါးရွဲပြာ များကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူက...

၂၉၆ နဂါးကျွန်းမြစ်မဂ္ဂဇင်း

ကျွဲကောပင်

အသီးများ၊ အပင်သန်စေရန်

'ဖွဲပြာတွေ ပုံထားတာပဲ ဆရာမရဲ့၊ ဘယ်လို အကျိုး သက်ရောက်မှု ရှိလို့လဲ'

'ဒီမယ်...ငါ ပြောပြမယ်။ ဒါက တို့မိဘဘိုးဘွားတွေ လက်တွေ့ အသုံးပြုခဲ့တဲ့နည်းပဲကွ။ မင်းကို တို့ ပြောပြ မယ်။ သေသေချာချာ မှတ်ထားပြီးတော့ မင်း မယုံရင် မင်းအိမ်က ကျွဲကောပင်တွေကို လက်တွေ့ စမ်းကြည့်၊ တကယ်ကိုယ်တွေ့ သိရမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ...ပြောပါဦး'

'ပြောမယ်၊ ဒီလိုကွ... ကျွဲကောပင်ရဲ့ အဖြစ်ခြေမှာ အခုလို၊ စက်ပြာဖွဲပြာကို ပုံပေး ပြီးတော့ နေထုလောင်းပေး ကျွဲကောပင် တွေဟာ အပင်သန်ပြီးတော့ အပူပြင်းနေရသလို အသီးတွေပဲ ထေထောဆာနဲ့သီးတာကို တွေ့မြင်ရမယ်'

ဟု ဆရာမဒေါ်ဝင်းတင်က စာရေးသူကို ပြောပြပါ သည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာမ ပြောပြသည့်အတိုင်း၊ လုပ်ဆောင်ကြည့်တာ ကျွဲကောပင်တွေ သန်လာပြီး တော့ အသီးများ ထူးကဲစွာဖြင့် သီးသည်ကို တွေ့ရပါ တော့သည်။

စာရှုသူများလည်း ငွေအပိုမကုန်ပါဘဲ မိမိမေးလာနည်း ဖြင့် ကျွဲကောသီးတွေများများ သီးစေပြီး အပင်သန်ဟု ထွားကျိုင်းသည့် နည်းကောင်းတစ်ရပ်ကို စေတနာ ကောင်းဖြင့် ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေ တစ်ပြု လိုက်ရပါသည်။

မောင်နန္ဒာ(မန္တလေး)

ဦးကွန်းဆိုင် (U KUN SAING) စမ်းချောင်း

စာရေးသူ၏အဖေ ဦးဘဝင်း

သည် ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ အသက်(၈၄)နှစ် တွင် လူကြီးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန် သွားပါသည်။ ယခု (စာရေးချိန် ၂၀၀၄ ခုနှစ်)ဆိုလျှင် (၂၇)နှစ် တောင် ရှိနေပါပြီ။ စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် ငယ်စဉ်က ဝနဖြူ မြို့နယ်အတွင်းရှိ နန်းတော်ကုန်း ကျေးရွာကြီးတွင် နေထိုင်ကြပါ သည်။

ဆေးပြင်းလိပ်ရုံလုပ်ငန်း၊ စပါး လုပ်ငန်းနှင့် ဝါးအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းတို့ လုပ်ကိုင်ပြီး စီးပွားရေး အသင့်အတင့် ပြေလည်ကြပါသည်။ အဖေသည် ကျေးရွာကာကွယ် ဖမ်းဆီးခံရရောင် (ယခင်အခေါ်

ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ ကာယသိဒ္ဓိနှင့် အပျိုရတနာအား

ကာလသားခေါင်း)ဖြစ်ပြီး အိုးစည်၊ ခိုးပတ်၊ ပလွေနှင့် ဝါးပတ်တလား တို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ တီးတတ်၊ မှတ်တတ်သဖြင့် အလိုအလျောက် ကျေးရွာ တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်နေပါသည်။ အရွယ်ရလာသောအခါ ကျေးရွာ ၏ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်နှင့် အခမဲ့ ကုသပေးသော မြန်မာသမား တော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာပြီး ကျေးရွာ လူထု၏ ကြည့်ညှီလေးစားအားထား

မှုကို ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အဖေ၏ ဆရာရင်းဖြစ်သူ ဘုန်းကြီးဦးပညာသည် နာမည် ကျော် နန်းတွင်းသမားတော်ကြီး ဓာတ်ဆရာကြီး ဦးပို၏ တပည့် တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အဖေ ကုသ သော ကုထုံးများမှာ ဆရာတော် ဦးပညာ သင်ကြားပြသပေးခဲ့သော ဆရာပို၏ နည်းနာနိဿယများ ဖြစ် ပါသည်။

အဖေသည် ရှေးမိနောက်မိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ပြီး ဗဟုသုတအတော် ကြွယ်ဝပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မိသားစုများအား သူ၏ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။

နားထောင်ရသူ စာရေးသူဖို့မှာမူ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်နေရသကဲ့သို့ ခံစားရပါသည်။ အောက်တွင် ဖော်ပြမည့် အကြောင်း အရာသည် အဖေကိုယ်တိုင် ပြောပြ ခဲ့သော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် အများ အပြားထဲမှ တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အဖေ၏ ပြောပြချက်များမှာ...

'ငါ ငယ်ငယ်တုန်းက အသက် (၁၂)နှစ်လောက်ကပေါ့။ ဆရာတော် ဦးပညာဟာ ငါတို့နေတဲ့ ရွာကြီးက ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ပေါ့။ ဆေးဝါးနဲ့ အင်္ဂုရတ် ပညာရပ်တွေကို တော်တော်လိုက် စားပြီး ဆရာတစ်ဆူလို ဖြစ်နေ တယ်။

တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်က ငါ့ကို ခေါ်ပြီး အထက်အညာဒေသကို အင်္ဂုရတ်ပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆရာ ရှာထွက်ကြတယ်။ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသမှာ အစွမ်းထက်တဲ့ ဆရာ ရှိတယ်လို့ကြားရင် အရောက် သွားတာပဲ။

ရောက်လို့ (၂)ရက်လောက် ပြောကြ ဆိုကြ၊ ပညာချင်း ဖလှယ် ကြပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ ငါတို့ ဘုန်းကြီးကိုပဲ ဆရာတင်ကြတာ တွေ့ရတယ်။ ဆရာတော်က...

"ငါ့ကို ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ဆရာ

ရှာထွက်လာပါတယ်။ ရောက်တဲ့နေရာ တိုင်းမှာ ငါ့ကိုပိုင်ပြီး ဆရာတင်ကြ တော့တာပဲ။ ပြန်ကြည့်ကွာ" လို့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ပြော ရှာတယ်။

ဒါနဲ့... ဆရာတော် ဦးပညာရဲ့ အင်္ဂုရတ်ပညာ ဘယ်လောက် အစွမ်း ထက်တယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုယ်တွေ့ ပြောပြရဦးမယ်။ ဆရာတော်က သုံးလတစ်ကြိမ်လောက် နေဖြူမြို့၊ ဈေးထဲသွားပြီး ငါ့ကို ရွှေရောင်းခိုင်း တယ်။ တစ်ခါရောင်းရင် တစ်ပတ် သားထက်မပိုဘူး။ အင်္ဂုရတ်ရွှေမှန်း မသိရအောင် ထုခိုက်ပြီး လက်စွပ် အရိုင်းကွင်းကလေး လုပ်ပြီး ရောင်းခိုင်းတယ်။

ဘယ်ဆိုင်ကမှ အင်္ဂုရတ်ရွှေလို့ မပြောဘူး။ အခေါက်ရွှေလို့ပဲ ပြော ကြတယ်။ ရောင်းရတဲ့ငွေကို အင်္ဂုရတ် ထိုးတဲ့အခါမှာ လိုအပ်တဲ့ မီးသွေး၊ လုံအကြီး၊ အသေး၊ ပြဒါး၊ ကန့် စတဲ့ အမည်များကို စာရွက်ပေါ် ရေးပြီး...

"ဒီတွေအားလုံးစည်းပြီး ပိုက်ပိုက်ဆံကို မင်း သုံးချင်ရာသုံး၊ ငါ့ကို တစ်ပြားမှ ပြန် မပေးနဲ့။ ရွှေရောင်းလို့ ဘယ်လောက် ရတယ် ဆိုတာကိုပဲ မပြောနဲ့" အဲဒီလို ပြောပြီးမှ ခိုင်းလေ့ရှိ တယ်။ ဒါက ဆရာတော်ရဲ့ အင်္ဂုရတ် ပညာအစွမ်းပါ။

ဒါနဲ့... ငါတို့ ဆရာတပည့်နှစ် ယောက်လဲ အောက်ပြည်အောက် ရွာကို ပြန်လာကြတယ်။ ကုန်း ကြောင်းသွားတာက များတယ်။ လှေ၊ သင်္ဘောစီးတာက နည်းတယ်။

အပြန်ခရီးမှာ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီး တစ်ခုကို ရောက်သွားတယ်။ မနီး မဝေးမှာ ဧရပ်အပျက်ကြီးတစ်ခုလဲ ရှိတယ်။ အချိန်က နေ့လယ်(၂)နာရီ လောက်ရှိမယ် ထင်တယ်။

ဆရာတော်နှစ်ယောက် မောမော ပန်းပန်းနဲ့ အဲဒီ ဧရပ်ပျက်ကြီးထဲမှာ အနားယူကြတယ်။ ဆရာတော်က ပါလာတဲ့ နေရာထိုင်လေးခင်းပြီး ပက်လက်အနေအထားနဲ့ မိုန်းနေ တယ်။ ငါကလဲ မောလွန်းလို့ ဆရာ တော်နဲ့ မနီးမဝေးမှာ အိပ်ပျော်နေ တယ်။

ဆရာတော် နီးသံကြားလို့ ထလာတဲ့အခါမှာ ဆရာတော်က လက်ညှိုးနဲ့အပေါ်ဘက်ကို ထိုးပြ တယ်။

"ဘဝင်း မင်း ငါ့လက်ညှိုးထိုးပြတဲ့ နေရာကို ပြင်တယ်ဟုတ်လား။ အဲဒါ ပေထုပ်ပဲ။ မင်း တက်ပြီးယူစမ်း ကြည့် ပြီးတက်။ သစ်ထားတွေက သွေးမု တယ်"

ဆရာတော်ပြတဲ့ နေရာကို ကြည့် လိုက်တော့ ဘုံအပေါ်ဆုံးအဆင့်မှာ ပေထုပ်တစ်ထုပ် ဆွဲထားတာ မြင်ရ တယ်။

ငါလဲ သတိမိရိယာနဲ့ တက်ယူပြီး ဆရာတော်လက်ထဲ ထည့်လိုက် တယ်။ ဆရာတော်က ဖုန်အလိမ်း လိမ်း တက်နေတဲ့ ပေထုပ်ကြီးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီး ပေထုပ်ပါ အကြောင်းအရာကို ဖတ်ပြီးပြောကြ တယ်။ ကျိန်စာအမျိုးမျိုးတိုက်ပြီး ရေးထားတဲ့ပေထုပ် ဖြစ်တယ်။ ကျိန်စာရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့...

"အကျွန်ုပ်သည် ဤပေထုပ်ပါ အကြောင်းအရာများကို ပုဂ္ဂိုလ်များ နေခဲ့ ပါက သေခြင်းဆိုးအမျိုးမျိုးနဲ့ တွေ့ဆုံ သေရပြီး သေလွန်သောအခါ အစိစိရဲ့ သို့ ကျရောက်ပါစေသား" ဒီလို ရေးထားတယ်။

ရှေးတုန်းကတော့ ဒီလိုကျိန်စာ မျိုး ရေးလေ့ရေးထရှိတယ်။ အခု တော့ မရှိသလောက်ပါဘဲ။ ကျိန်စာ အရပြောရရင် ဆေးကတော့ အစွမ်း ထက်မယ့်ဆေးပဲ။ ဆေးနည်းက တော့ အလွယ်လေး။ အကုန်အကျ လဲ သက်သာတယ်။

ဆေးအမည်က လေးမျိုး။

(၁)စယို၊ (၂)နွားပျက်ရင်။

(၃)ရင်ခြောက်၊ (၄)ပျားရည်။

သုံးမျိုးကို ဆတူအမှုန်ကြိတ်၊ အား လုံးကိုရောပြီး ပျားရည်နှင့်နယ်၊ ဆီး ကင်းခန့် အလုံးကလေးများ ပြုလုပ် ပြီး နေလှန်း၊ ခြောက်ရင် စားရန် အသင့်ဖြစ်ပြီး၊ စားနည်းကတော့ ညအိပ်ရာဝင် တစ်လုံးသောက်၊ ရေ အဝသောက်၊ ဒီအတိုင်း ခြောက်လ တိတိ သောက်ရမယ်။

ခြောက်လပြည့်သော နေ့တွင် မနက်စောစောထပြီး နေထွက်ရာ အရှေ့ဘက်ကို လျှောက်သွားရမယ်။ လူရှင်းတဲ့ နေရာရောက်ရင် ဘုရား ကို အာရုံပြု၊ သရဏဂုံသုံးပါးရွတ်၊ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ပြီး လိုရာ ဆုတောင်းပါလေတဲ့'

အဖေ ပြောပြသည့် ဆေးနည်းက တော့ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ လွယ် လွန်း၍ စာရေးသူ အမြဲ မှတ်မိနေပါ သည်။ ဘာတွေ အစွမ်းထက်သည်

ကိုတော့ လက်တွေ့ မစမ်းသပ်ဘူး၍ မသိရပါ။

သို့သော် တစ်နေ့ အမှတ်မထင် ဆေးနည်းကို စမ်းသပ်ရန် အကြောင်းဖန်လာပါသည်။ လွန်ခဲ့ သော အနှစ်ငါးဆယ်ခန့်က ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူ အသက်(၂၁)နှစ် အရွယ်၊ စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း လည်မြစ်၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူ လည်မြစ်သူ စောမောင် နေထိုင်ရာ ဘိုကလေးမြို့သို့ စာရေးသူ အလည် အပတ် ရောက်သွားပါသည်။

စောမောင်၏အဖေ ဦးလေး ဦးဘိုးရှင်သည် လေငန်းရောဂါစွဲကပ် နေပါသည်။ အဆိုးကြီးတော့ မဟုတ်ပါ။ စကားပြောလေးခြင်း၊ လမ်းလျှောက်လျှင် ဆတ-ဆတ ဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်တိုစိတ်မြန်ခြင်းတို့ လောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ည ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး စကားပြောကြ ရင်း ဆေးဝါးအကြောင်း ရောက် သွားပါသည်။ စာရေးသူလည်း အဖေ ပြောပြသည့် ဆေးနည်းကို ရပ်ရနည်းကအစ အားလုံး ပြောပြ

လိုက်ရာ ဦးဘိုးရှင် အတော်သဘော ကျ ဝမ်းသာသွားပါသည်။ "ဆေးစာ ဖတ်ရာ နားထောင်ပါ။ ရောဂါ ပျောက်နိုးနိုး" ဆိုသလိုပါပဲ။

ဦးလေးဦးဘိုးရှင်က စာရေးသူ အား...

'မင်းဆေးနည်းက မင်းပြောပုံ အရဆိုရင် တော်တော်အစွမ်းထက် မယ့်ပုံပဲ။ ငါ စမ်းကြည့်မယ်ကွာ'

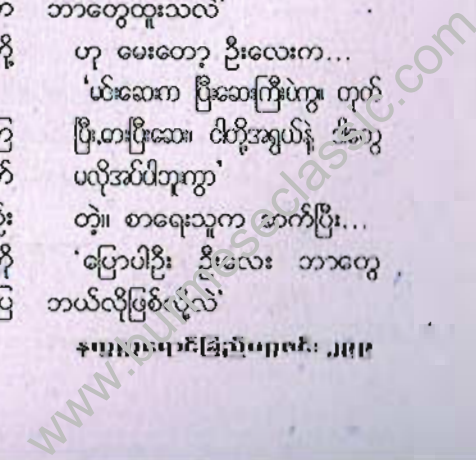
ဟု ပြောပြီး နောက်တစ်နေ့ နံနက် ဘိုကလေးဈေးထဲသွားပြီး အားလုံး ဝယ်ခြမ်း အဆင်သင့်ပြုလုပ် ပျားရည်နှင့်နယ်၊ အလုံးလေးများ လုပ်၊ နေလှန်းပြီး ယင်းနေ့ညတွင် ပင် ပျောက်ချင်စောနှင့် စပြီး စားပါ တော့သည်။ စာရေးသူလည်း တစ်ပတ်ခန့် နေထိုင်ပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြန်လာပါသည်။

သည်လိုနှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေတုန်း သုံးနှစ်ခန့် ကြာသွားပြီး နောက် နောက်တစ်ကြိမ် အကြောင်း ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ဘိုကလေးမြို့သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ဆေးအကြောင်း သတိ ရသဖြင့် မေးကြည့်ပါသည်။

'ဦးလေး ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ ဆေးကို ဆက်ပြီး စားသေးလား။ ဘာတွေထူးသလဲ'

ဟု မေးတော့ ဦးလေးက... 'မင်းဆေးက ပြီးဆေးကြီးပဲကွာ။ တုတ် ပြီးတပြီးဆေး။ ငါတို့အရွယ်နဲ့ ဒီစာ့ ယလိုအပ်ပါကွာ'

တဲ့။ စာရေးသူက အက်ပြီး... 'ပြောပါဦး ဦးလေး ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ'

ဟု မေးတော့ ဦးလေးက...

'မင်း ပြန်သွားပြီနောက် မင်းဆေးကို ငါ နှစ်လတိတိ ဆက်ပြီစားတယ်။ ထုခြားလာတာကဆော့ ဝိုရ် အသား အဆရတွေဟာ ဖွဲ့ခြောက်ခြောက် ဖြစ်လာ ပြီး ခုတ်မရ၊ ထစ်မရ ရိုက်လဲမနာ၊ ထားနဲ့ လှီးကြည့်တယ် ပြတ်တူ။

အဲဒီတော့မှ မင်းပေးတဲ့ ဆေးနည်း ဟာ တုတ်ပြီး၊ တာပြီးဆေး ဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်'

ဟု ပြန်ပြောပြသည်။ စာရေးသူ လည်း ဦးလေး ပြောပြတော့မှ 'ငါ ဆေးနည်းဟာ ဓားပြီး၊ တုတ်ပြီး ဆေးကြီးပါလား' ဟု သိရပါတော့ သည်။ ကိုယ်တိုင်တော့ မစမ်းသပ်ခဲ့ တူးပါ။

ဆရာတော်ဦးပညာ အကြောင်း ပြောပြရန် ကျန်ရှိပါသေးသည်။ အဖေ ကြီးပြင်းလာသောအခါ ဆရာ တော်နှင့် ဆရာရင်း၊ ဒကာရင်းတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။ ဆရာတော် သည် ဓနုဖြူမြို့နယ်ဇာတိမဟုတ်၊ အထက်အညာဒေသမှ ဖြစ်ပါသည်။ ဓနုဖြူမြို့နယ်၊ နန်းတော်ကုန်း ကျေးရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် သက်တော်(၇၀)ကျော်အထိ နေထိုင် သွားပါသည်။

အသက် ကြီးရင့်လာသောအခါ ကျန်းမာရေး မကောင်းတော့ပါ။ ဖိုတိုးသည့် ဒဏ်တွေကြောင့် မျက်စိ ရောဂါ စွဲကပ်နေပါပြီ။ တစ်နေ့ စာရေးသူ၏အဖေကို ခေါ်ပြီး ပြောပါ သည်။

'ဘဝ... ဝါလဲ အသက်ကြီးပြီ မျက်စိလဲ မကောင်းတော့ဘူး မင်းတို့

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောင်းမှာ ငါကြာကြာနေလို့ မဖြစ်တော့ ဘူး။ ငါ့ဆွေမျိုးများရှိရာ အထက်အညာ ကို ပြန်တော့မယ်။

အဲဒီတော့ မင်းဟာ ဝိုရ်လွှာရှိ တပည့် ရင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လို့ မင်းကို ရွာဖြစ် တဲ့ နည်းကို ပေးခဲ့မယ်။ ဖိုထိုဖို မီးသွေး ပျားပျားလိုတယ်။ ဒါပေမယ့် မီးသွေးအစား ဖွဲ့ကိုပဲ သုံးမယ်။ မင်း ခြံထဲမှာ ဖွဲ့ လှည်း အစီး ၂၀တိုက် ရအောင်ရှာပြီး ပုံထား ပေးတော့'

ဟု အဖေ့ကို ပြောပါသည်။

အဖေလည်း ဆရာတော်ပြော သည့်အတိုင်း ဖွဲ့ လှည်းအစီး(၂၀)စာ ရအောင်ရှာကြပြီး ခြံထဲတွင် ပုံထား ပါသည်။ ပုံပြီးသည့်ညတွင်ပဲ မိုး အကြီးအကျယ် သုံးလေးရက်ကြာ ဆက်တိုက် ရွာသွန်းသောကြောင့် ဖွဲ့များအားလုံး ရေထဲပျော်ပါသွားပါ သည်။

အဖေလည်း စိတ်မကျေနပ်သေး ဘဲ နောက်ထပ် နှစ်ကြိမ် ဖွဲ့များ ရအောင်ရှာပြီး ပုံပါသေးသည်။ ပုံပြီး တိုင်း ပုံပြီးတိုင်း မိုးဖျက်၍ အားလုံး ရေနှင့်အတူ ပျော်ပါသွားပါသည်။ ဆရာတော်က အဖေ့အား...

'ဘဝ... ဘယ်လိုပဲ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ ကိုယ်နဲ့မထိုက်လို့ မရဘူးလို့ ပုတ်လိုက်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဝါပြောခဲ့မယ်။

ဝိုရ်ပည့် ဘယ်တော့မှ ဆင်ဆင်... မနေပြီဘူး။ သေတဲ့အထိ ချမ်းချမ်း သာသာနဲ့ နေသွားရလိမ့်မယ်'

ဟု အဖေ့ကို ပြောခဲ့ပါသည်။ အဖေလည်း သေသည့်တိုင်း ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် နေရပြီး ပသဆုံးသွားပါသည်။ စာရေးသူ မှတ်မိသလောက် အဖေသည် ဖိုထို နေသည်ကို မတွေ့ရဘူးပါ။ သို့သော် အဂ္ဂိရတ် အကြောင်းကိုတော့ အတော်အတန် နားလည်ကြောက် သိရပါသည်။

အပေါင်းအသင်းများနှင့် တွေ့မိ ကြသောအခါ အဖေသည် စာ အကြောင်း ပေအကြောင်း၊ ဘာသာ ရေးအကြောင်းများနှင့် အဂ္ဂိရတ် အကြောင်းများ ဟောကြား ပြောကြား ငြင်းခုံနေကြသည်ကို မကြာခင် ကြားဖူးပါသည်။

အဖေ မကြာခင် ရွတ်ဆိုပြုလေ့ ရှိသော အဂ္ဂိရတ် စာချိုးလေးတစ်ပုဒ် ကို ယခုထက်တိုင် ကြားယောင်မ ဖိပါသည်။ ဘာတဲ့... 'တစ်-နှစ်- သုံး-လေး စာမထွေးနဲ့ ပြဒါ၊ ချူ၊ ဆေး ခြောက်ဆယ့်လေး တစ်သုတ် ဂဠုန် နှစ်သည်နဂါး' စသဖြင့် စသဖြင့်... စသဖြင့်...။

သံတ္တဝါများအားလုံး သောမဏိ ကြောင့်ကြ ဆင်းရဲကင်းကြ၍ ကိုယ့်ကို နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးကွန်းဆိုင် (U KUN SAING) စမ်းချောင်း

ဦးစိုး (မဏ္ဍရာ)

ပွဲပြီးမီးသေ

မလှပီမီလို

'ပွဲပြီး မီးသေ' ဆိုသော စကား သည် ရှေးလူကြီးသူမများမှ အနာဂတ်၏ သားစဉ်မြေးဆက်များ လိုက်နာကျင့်သုံးရန်အတွက် ပြော ကြားခဲ့သော ရှေးထုံးစဉ်လာ စကား လုံးတစ်ခုဖြစ်၏။

'ရှေးထုံးကိုလည်း ယယ်နှင့်၊ ရှေးသုံး ကိုလည်း မလွယ်နှင့်၊ ရှေးထုံးပယ်က လွဲတတ်သည် ရှေးသုံးလွယ်က ပွဲတတ် သည်' ဆိုသကဲ့သို့ ရှေးပညာရှိ လူကြီး သူမများ ပြောကြားခဲ့သော စကား

များစွာမှာ မှတ်သားလိုက်နာအပ် ပေ၏။

'ပွဲပြီး မီးသေ' ဆိုသော စကား သည် အလှူမင်္ဂလာ ဘုရားပွဲ စသည်တို့၌ ပွဲပြီး၍ မီးပသေသော် လည်း ထိခိုက်နစ်နာစရာ အကြောင်း မရှိပေ။

သို့သော်လည်း နာရေးကိစ္စများ၌ အလွန် အရေးကြီးလှ၏။ အိမ် တစ်အိမ်၌ နာရေးဖြစ်ခဲ့သော် ယင်း အိမ်မှ မီးကို အခြားအိမ်တစ်အိမ်သို့ သယ်ဆောင် ကူးယူခြင်း မပြုအပ် ပေ။

နာရေးအိမ်မှ မီးကို ကူးယူပါက အပူ ကူးလာတတ်၍ ဖြစ်၏။ နာရေး ရက်လည် ထွမ်းသွားတတ်ပြီးပါကလည်း ငြိမ်းချမ်းပင် နာရေးအိမ်၌ ထွက်ပြုတ်သော မီးများကို ထုဖြင့် နှိုးသတ်ရ၏။ ဖိုလောက်များ ကိုလည်း ဖျက်သိမ်းခြင်း ပြုလုပ်ရ၏။ ပွဲပြီး မီးသေ ပြုလုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုမျှပင် မကပေ။ နာရေးအိမ် တွင် ပြုလုပ်ထားသော ကနားဖျင်း (အခိုင်စင်)ကိုလည်း ချက်ချင်း ဖျက် သိမ်းရ၏။ ယင်းအိမ်အတွက် အသုံး ပြုရန် ငှားရမ်းထားသော အိုးခွက် ပန်းကန်နှင့် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်မှ အစ ပြန်ပို့ပေးရ၏။

အထူးမမေ့ရန်ကား သေသူ၏ ဝိညာဉ်အား သင်္ချိုင်းမှ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ သော သစ်ခက် (သို့မဟုတ်) အင်္ကျီ အား သင်္ချိုင်းသို့ ပြန်ပို့ခြင်းအား မမေ့မလျော့ ပြုလုပ်ရ၏။

'တစ်ကျောင်းတစ်ဂါဏာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း' ဆိုသော စကား ရပ်ရွာ အလိုက် ဝေလှထုံးတမ်းများကိုတော့ ဂရုပြု လိုက်နာ အပ်ပေ၏။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၀၀

လောကကြီးအား အရွဲတိုက် သည့်သဘောဖြင့် ရှေးထုံး(သို့ မဟုတ်) ရှေးဟောင်းအစဉ်အလာ ကျင့်ဝတ်တစ်ခုကို မလေးမစား ပြက် ရယ်ပြုခဲ့သဖြင့် ပြုသူအပါအဝင် တစ်ရွာလုံးမှာ ဒုက္ခများ ရောက်ခဲ့ရ တ်။ တတ်သိနားလည်သူ တစ် ယောက်နှင့် ရွာသူကြီးတို့၏ အချိန်ပီ အစီအမံပြုမှုကြောင့်သာ ရွာမနာခဲ့ ရခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ဒုက္ခရောက်ရခြင်း အကြောင်း ကလည်း ပွဲပြီးသွားသော်လည်း မီး မသေခဲ့သဖြင့် ရိုးရာထုံးစံ၏ “ခိုက်” ခြင်းဟု ဆိုရပေမည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ခန့်က ဖြစ် ၏။ မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းရှိ မြို့ နယ်တစ်ခု၏ မြိုင်သာယာကျေးရွာ တွင်ဖြစ်၏။ အိမ်ခြေ(၃၀၀)ခန့်ရှိ သော အနီးကျေးရွာ၌ ကျော်မောင် ဆိုလျှင် မသိသူ မရှိသလောက် နာမည်ကြီး၏။

ကျော်မောင်က မူးလာပြီဆိုလျှင် လူကြီးသူမလည်း နားမလည်။ ဘုန်းကြီး၊ သီလရှင်ဆိုလည်း ရိုသေ ရမှန်းမသိ။ ဇနီးသားသမီးကိုလည်း ကြင်နာရမှန်းမသိ။ ဇနီးနှင့်သားလေး (၂)ယောက်တို့ကိုလည်း ဟုတ်တိ ပတ်တိ လုပ်ကျွေးခြင်း မရှိချေ။ ကျော်မောင်၌ ကောင်းကွက် တစ်ခုအနေဖြင့် ရပ်ရွာတွင်း သာရေး နာရေးများ ရှိခဲ့ပါက ပွဲစွဲဆုံး ကူညီ တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အသက်(၃၅)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော ကျော်မောင်က အိမ်ထောင်သက် (၁၀)နှစ်ခန့်အတွင်း၌ ဇနီးဖြစ်သူ

ထွေးလှနှင့် ကလေးများကို မည်မည် ရရ အလုပ်ပြု၍ ရှာဖွေကျွေးမွေးခြင်း မရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

ကျော်မောင်၏ ဇနီးဖြစ်သူ ထွေးလှမှာ လင်ဆိုးမယား တဖား ဖားဆိုသကဲ့သို့ ကျော်မောင်နှင့် သားလေး(၂)ယောက်တို့ကို ဈေး တောင်း ခေါင်းပေါ်တင်၍ ဈေး ရောင်းချကာ ရှာဖွေကျွေးမွေးရ၏။

ထွေးလှမှာ ရာသီပေါ် သီးနှံများ ကို တစ်ဆင့် ဝယ်ယူပြီး ပြန်လည် ရောင်းချသူ ဖြစ်၏။ ဈေးတွင် ကုန်စိမ်းများ ရောင်းချ၍ ကုန်သွား ပါက အရင်းနှုတ်ထားပြီး အမြတ်ကို အိမ်သုံးစရည်းများ ဝယ်ယူရ၏။

ပြီးလျှင် ဈေးအနီးရှိ အရက်ဆိုင် သို့သွားကာ ကျော်မောင်အတွက် အရက်ဝယ်ရ၏။ အိမ်အပြန်အရက် မပါလျှင် ကျော်မောင်၏ ဆူဆဲမှုကို ခံရမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်ပင် ဈေးရောင်း ရာမှ အိမ်သို့ပြန်တိုင်း အရက်မှာ မပါမပြီး ဖြစ်လေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျော်မောင်မှာ အရက် ကလေး တဖြုဖြုဖြင့် ဆက်ရက်မင်း စည်းစိမ် ခံစားကာ နေတော့၏။

ထွေးလှ ဈေးရောင်းသွားချိန်တွင် ကျော်မောင်က နံနက်စာ ထမင်း တစ်အိုးတော့ ချက်ထားပေးတတ် ၏။

ထွေးလှ ဈေးက ပြန်လာမှသာ ဟင်းကို ထွေးလှမှ ချက်ရလေ၏။ နေ့စဉ် နံနက်စာ ထမင်းချက်ရသည် က ကျော်မောင်၏ တစ်ခုတည်း သော အလုပ် ဖြစ်ပေ၏။ ဤသည်

ကိုပင် ထွေးလှက ကျေနပ်နေပေ၏။ တစ်နေ့တွင် ကျော်မောင်တို့ အိမ်ဘေးမှ အသက်(၈၀)ကျော်ခန့် အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် နာတာရှည် ရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားရှာ၏။

ကျော်မောင်က နာရေးအိမ်သို့ လူမှုရေးအရ သွားရောက်ကာ တတ် အားသမျှ ကူညီပေး၏။

နာရေးမြေချသောအခါ မြေကျင်း တူးရာ၌ ကျော်မောင်နှင့် အဖွဲ့ပါ၏။ ပြီးနောက် ကျော်မောင်က သေသွား ဝိညာဉ်အား သစ်ခက်ကလေးတစ်ခု ဖြင့် အိမ်သို့ ခေါ်ခဲ့၏။

နာရေးအိမ်တွင် သေသူ၏ အိမ် ရာပြင်ထားသော ခေါင်းရင်း၌ ယင်း သစ်ခက်ကလေးကို ချထားပေး လိုက်၏။

နာရေးအိမ်၏ ဝေယျာဝစ္စများ တွင်လည်း ထင်းပေါက် ရေအုတ် တည်မှ စ၍ ကျော်မောင်က အားကိုး ရ၏။ နာရေးအိမ်တွင် ကနားဖျက် (အရိပ်စင်)ဆောက်ရာ ကျော်မောင် တို့အဖွဲ့က မပါလျှင် မပြီးပေ။

နာရေးအိမ်မှလည်း ကျော်မောင် တို့အဖွဲ့အား ကျေးဇူးတင်စွာ ပြု ညှိခံကျွေးမွေးကာ ယမကာများ လည်း တည်ခင်းခဲ့၏။

ကျော်မောင်က ဇနီးဖြစ်သူ ထွေးလှ ဈေးရောင်းချိန်တွင် နံနက်စာ ထမင်းချက်ပေးခြင်းကို ထမင်းစားချိန်၊ ညအိပ်ချိန်မှ လျှင် နာရေးအိမ်၌သာ သွား၍ ကူညီပေး နေ၏။

သား(၂)ယောက်မှာလည်း (၇) နှစ်နှင့်(၉)နှစ်စီ ရှိကြပြီဖြစ်၍ သူတို့

ထိန်းသိမ်းစရာ မလိုတော့ချေ။

ညအိပ်တာတောင်မှ နာရေးအိမ် တွင် အိပ်ချင်သော်လည်း မိန်းမနှင့် ကလေးများ ကြောက်ကြသည် ဆို သဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်အိပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် (၇)ရက်ကြာသော် နာရေးအိမ်မှ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ် သည့်နေ့ကို ရောက်လာခဲ့၏။ နံနက် (၆)နာရီတွင် သံဃာ(၅)ပါးအား ပင့် ဖိတ်ကာ ဆွမ်းကပ်လေ၏။ ပြီး နောက် သံဃာတော်များထံမှ တရား နာယူပြီး အမျှအတန်း ပေးဝေလေ ၏။

သံဃာတော်များ ပြန်ကြွသွားပြီး နောက် ညညီညီများကို ထမင်း ကျွေးကြ၏။

သေဆုံးသူ အဒေါ်ကြီး၏ သား ဖြစ်သော ကိုလှကျော်မှ ကျော်မောင် အား သူ့ဖိခင်၏ ဝိညာဉ်အဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခဲ့သော သစ်ခက် ကလေးကို သုသာန်သို့ပြန်ပို့ခိုင်း သဖြင့် ကျော်မောင်က ယင်းသစ် ခက်ကလေးကို သုသာန်သို့ပို့ရန် ယူခဲ့၏။

သို့သော်လည်း သစ်ခက်ကလေး ကို သုသာန်သို့အရောက် ပြန်မပို့ခဲ့ ချေ။ ရွာအစပ်တွင် ချထားခဲ့ကာ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

နာရေးအိမ်သို့ ကျော်မောင်ပြန် ရောက်ချိန်သည် နံနက်(၉)နာရီရှိ ပြီဖြစ်၏။

ကျော်မောင်က ကိုလှကျော်အား သစ်ခက်ကလေးကို သုသာန်သို့ ပို့ ချေကြောင်း ပြောပြ၏။ ကိုလှ ကျော်မှ...

‘ကျော်မောင်ရေ... ထမင်းဝင် စားလိုက်လေကွာ၊ ညညီညီတွေ လဲ ပြန်ကုန်ပါပြီ။ စားပြီးရင်တော့ ပစ္စည်းတွေ ကူသိမ်းပေးပါဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုလှကျော်’

ဟု ပြောကာ ကျော်မောင်က ကူညီ ချက်ပြုတ်သူများနှင့်အတူ ထမင်းဝင်စား၏။ ထမင်းစားပြီး သော် ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို ဆေးကြောသန့်စင်ပေး၏။

ကာလသား အဖွဲ့များကလည်း ငှားရမ်းထားသည့် ပစ္စည်းများကို သက်ဆိုင်ရာသို့ ပြန်ပို့ပေးကြ၏။

အချို့က အိမ်ရှေ့တွင် ရှိသော ကနားဖျက်(အရိပ်စင်)ကို ဖျက်သိမ်း ပေးကြ၏။ ထမင်းချက်အဖွဲ့မှ ထမင်းမီးများကို ရေဖြင့် လောင်း၍ ငြိမ်သတ်ရန် ပြုလုပ်စဉ် ကျော်မောင် က...

‘နေကြပါဦးဟ... ထမင်းချက်ဖို့ ထင်စိစ တစ်ချောင်းတော့ ယူပါဦးဟ... ထွေးလှ ဈေးကပြန်လာလို့ ထမင်းချက် ပထားရင် ပြောနေမှာဗိုလို့ပါ။ ထမင်းချက် ဖြိုကလဲ ယမက်(ထန်နာရီကျော်နေလို့မိဖွေ ချိန် ယူတာလေ’

က မီးကို မယူကောင်းဘူးကွ။ အပူ ကူးတတ်တယ်။ “ပွဲပြီး မီးသေ” ဆိုစကား ရှိတယ်ကွ’

ဟု ဘကြီးသောင်းရွှေဆိုသူမှ ပြောရာ သူက...

‘ကျွန်တော်ကတော့ အယူမသီး ပါဘူးဗျာ... ရှေးက စကားတွေကို မယုံလို့ ယူသွားပြီဗျို’

ဟု ပြောကာ ဘကြီးသောင်းရွှေ တားနေသည့် ကြားမှပင် ထင်းမီးစ တစ်ချောင်းကို ကောက်ကိုင်၍ သူ့ အိမ်သို့ ယူသွားလေ၏။ ဘကြီး သောင်းရွှေက တားမရသည့် ကျော်မောင်ကို အသာပင် ကြည့်နေ လိုက်ရပြီး လက်ကျန် ထင်းမီးများ ကို ရေဖြင့် ရွှဲရွှဲအောင် လောင်းကာ ငြိမ်းသတ်လိုက်စေ၏။

ပြီးနောက် ဖျက်သိမ်းလိုက်စေ၏။ နာရေးအိမ်တွင်တော့ “ပွဲပြီး မီးသေ”ပြုလုပ်လိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

နာရေးအိမ်မှ မီးကို ယူသွားသော ကျော်မောင်၊ ဝိညာဉ်သစ်ခက်အား သုသာန်သို့အရောက် ပြန်မပို့သော ကျော်မောင်ကတော့ ရှေးထုံးစံလေ့ များကို ပြက်ရယ်ပြုနေသလောက်

ယောင်ပင် ဖြစ်လေ၏။
 နာရေးအိမ်မှ ရက်လည်ပြီးသည့် နေ့၏ ညနေပိုင်း နေဝင်ရီတရော အချိန်တွင် အိမ်ရှေ့ ထွက်ဆော့နေသော ကျော်မောင်၏ သားအငယ် ဖြစ်သူ နက်ကျော်မှာ မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်သည်ဟု မသိရဘဲ အိမ်ခြံဝင်း အတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာခဲ့၏။ သူ့ နှုတ်မှ...
 'အမကြီး... ဘာကြီးလဲ မသိဘူး။ ယဉ်ယဉ်ကြီး သားကြောက်တယ်။ သား ကြောက်တယ်' နှင့် ပြောကာ အကြောက်လွန်၍ အပြင်းဖျားလေ၏။ ထွေးလှမှာ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်ကာ တတ်အားသမျှ ပြုစုရ၏။
 အရေးထဲ ကျော်မောင်က အရက် ဆိုင်သွားနေသဖြင့် သားအကြီး ကောင် နီကျော်အား သူ့အဖေ ကျော်မောင်ကို အခေါ်လွှတ်မှ ပြန်လာ၏။
 ညပိုင်းတွင် ကလေးမှာ အဖျား ပိုကြီးလာပြီး ကယောင်ကတမ်းများ ပြောလာ၏။ ကျော်မောင်နှင့် ထွေးလှတို့က တတ်အားသမျှ ပြုစု ကြသော်လည်း သနားစရာကောင်း ရှာသော နက်ကျော်လေးမှာ နံနက် လင်းခါနီးအချိန်တွင် သေဆုံးသွား ရှာတော့၏။
 ကျော်မောင်တို့အိမ် အနီး ဝန်းကျင်မှ သံရှည်ဆွဲ အူသွားကြ သော ခွေးများ၏ အသံကလည်း တိုက်ဆိုင်စွာ ထိတ်လန့်ဖွယ် ကြား လိုက်ကြရ၏။
 ကျော်မောင်တို့အိမ်မှ ငိုသံများ ၃၀၄ နာမည်ရောင်ခြည်မူရင်း

ကြောင့် ဘေးအိမ်များမှ ရောက်လာ ကြ၏။
 သေဆုံးနေသော ကလေး၏ ပုံစံမှာ နေမကောင်း၍ သေဆုံးခြင်း ထက် ကြောက်ရွံ့နေသည့်ပုံစံ ဖြ် နေသည်ကို အားလုံးက တွေ့နေကြ ရ၏။
 အကြောင်းစုံကို ရိပ်မိသော ဘကြီးသောင်းရွှေက အလောင်းကို နေ့ချင်းသင်္ဂြိုဟ်စေ၏။ ကျော်မောင် ၏ သားလေး မြေချပြီး နောက်တစ် နေ့တွင် အခြား ခပ်ဝေးဝေးအိမ်မှ ကလေးတစ်ယောက် အပြင်းဖျား၍ သေဆုံးသွားပြန်၏။
 ထိုကလေး သေဆုံးသောညတွင် လည်း သံရှည်ဆွဲ၍ အူသွားကြသော ခွေးများ၏ အသံလို အသည်းတုန် အူတုန်မျှ ကြားကြရ၏။
 အခြေအနေကို ရိပ်မိသော ဘကြီးသောင်းရွှေက ရွာသူကြီးထံ သွားရောက်ကာ ကျော်မောင်၏ 'ပွဲပြီး မီးသေ' လုပ်ရပ်ကြောင့် 'ရွာ' ကို ထိခိုက်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောပြ ၏။
 ထိုနောက် မည်သို့မည်ပုံ ပြုလုပ် ကြမည်ကို သူကြီးနှင့် ဆွေးနွေးကြ ၏။ ပြီးသော် သူကြီးနှင့် ဘကြီး သောင်းရွှေတို့က ရွာရှိ ဝါတော် အကြီးဆုံး ဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီး ထံသို့ သွားရောက်ကာ အကျိုး အကြောင်း လျှောက်ထားကြ၏။
 ဆရာတော်၏ နှိုင်းစေမှုအရ သူတို့မြိုင်သာယာကျေးရွာရှိ အခြား ဘုန်းကြီးကျောင်း (၂)ကျောင်းမှ ဆရာတော်များကိုလည်း သွား

ရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့ကာ ဆွေးနွေးမှု ပြုကြ၏။
 ထိုနောက် ဆရာတော်များမှ ထိုနေ့ညနေပိုင်းတွင် ရွာအစွန် နှစ်ဖက်နှင့် ရွာအလယ်တို့တွင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တရားတော် များ ကမ္ဘာဝါများ ရွတ်ဖတ်ပေးကြ၏။
 ဘုန်းတော်ကြီးများ ရွတ်ဖတ်ပြီး ချိန်တွင် ရွာသားများက အိုးခွက် သံပုံများ တီးပြီး ရှိနိုင်မည်ဟု ထင်ရသော မကောင်းဆိုးဝါးကို "တောထုတ်" ကြ၏။
 ရွာရှိ ခွေးများက သံရှည်များဆွဲ ၍ အူကြကာ သုသာန်ဘက်သို့ ပြေးလိုက်သွားကြသည်ကို တွေ့ လိုက်ကြ၏။
 ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက်တွင် မြိုင်သာယာ ရွာကလေးမှာ ပယု လောကသား၏ အန္တရာယ်ပေးခြင်း နှောင့်ယှက်ခြင်း မခံရတော့ဘဲ ရွာသူရွာသားများမှာ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ဖြစ်ကြရတော့၏။
 ရှေးလူကြီးသူမများ၏ ခပ်စကားနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းကို မထီမဲ့မြင် ပြုခဲ့သော ကျော်မောင် တစ်ယောက်မှာတော့ သားလေး နက်ကျော်နှင့် ရင်း၍ တစ်သက်တာ သင်ခန်းစာ ရရှိသွားခဲ့ရပြီ ဖြစ်လေ ၏။
 ထို့ကြောင့်ပင် "ပွဲပြီး မီးသေ" ဆိုရိုးစကားအား မထီမဲ့မြင် မကား မစား မပြုလုပ်အပ်ပေကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

နို့ချောင်းပိတ်နေသူ ပါခင်လောင်းပျားအထွက်

စားဖွားကြောင့် (မင်းလှ)

ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်

စာရေးသူတို့နေအိမ်သည် ဆေးရုံရှေ့တွင် ဖြစ်သည် အတွက် စာရေးသူ၏ ဗေဒင်ဟောခန်းကို ခေါင်းရင်း ဘက် အရှေ့ဘက်ခန်းတွင် ဖွင့်ထားပြီး အနောက်ဘက် နှစ်ခန်းကိုတော့ဖြင့် စာရေးသူ၏ အိမ်မကြီးက ဆေးရုံ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ သောက်ရေသန့်၊ အအေး မျိုးစုံ၊ မုန့်မျိုးစုံကို ရောင်းပါသည်။
 တစ်နေ့သော ညနေဘက် ကျောင်းဆင်းချိန်မှဖြင့် စာရေးသူ၏ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း ကြည်ကြည်ဆွေ တစ်ယောက် ကလေးကျောင်းကြိုပြီး စာရေးသူ၏ နေအိမ် ဝင်ရောက်လာပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် စကားပြောနေသည်။
 ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူတို့နေအိမ် ဈေးဆိုင်သို့ ညနေ ဆေးရုံမပိတ်မီ ဈေးဝယ်သူများ လိုအပ်သော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်များ တဖွဲဖွဲ လာရောက်ဝယ်ယူ နေကြပါသည်။
 စာရေးသူတို့ စကားပြော ကောင်းနေချိန်မှာဖြင့် များဝယ်နေသူ အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်နှင့် အမျိုးသားတစ်ယောက် ဈေးဝယ်နေသူ အချင်းချင်း စကားပြောနေသံ နားထဲမှာ ကြားလိုက်ရပါသည်။
 'ကျွန်မတို့က ပွေလူနာ လာစောင့်ဆေးတာ ကျွန်မတို့ကလဲ ယူပိတ်တတ်တတ်ကလေးပေါက်စလေးက ညကတစ်ညလုံး ဖက်တာ ငိုနေတာ မိခင် နို့မထွက်လို့ အနားက အိမ်ထဲကိုလဲ အားနာပါတယ်။ နို့မထွက်ရတော့ ကလေးက ငိုနေတာ' 'ရပါတယ်၊ လူနာစောင့်အချင်းချင်းတွေပဲ။ ကိစ္စ မရှိပါဘူး' စကားပြောနေရင်း သူငယ်ချင်း ကြည်ကြည်ဆွေမှ

ဈေးဝယ်သူထံ ထသွားပြီး...
 'ဒီက ညီမလေးတို့က လူနာစောင့်တာလား' 'ဟုတ်ပါတယ် အစ်မ' 'ဒီဆိုင်ရင် မိခင်အတွက် အိမ် ဆေးနည်းပေးပေးပါ။ အိမ်ကလေးပေးတာဟုန်းက ဟိုကထိုင်နေတဲ့သား အဲဒီသားလေး ပွေဟုန်းကပေါ့။ နို့မထွက်လို့ နို့ချောင်းပိတ်နေတာ။ အစ်မရဲ့ အတ္တကလေး ရွှေဖုံသီးအညှာတံကို သနပ်ခါး ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးပြီး အစ်မရဲ့ နို့ရင်းသားပေါ်ကို သနပ်ခါးလိမ်း သလို လိမ်းပေးတာ။ မြောက်သွားလိုက် ထပ်ပြီး လိမ်းပေးလိုက် နဲ့... မကြာပါဘူး နို့တွေထွက်လာတော့တာ။ အစ်မကိုယ်တိုင် အစ်မကိုယ်တွေပဲ။ အခုပဲ အပြန်လုပ်ပေးလိုက်ပါ။ မိခင်ဖြစ်သူ နို့တွေ လှိုင်လှိုင်ထွက်လာပါလိမ့်မယ်' စာရေးသူလည်း ထိုင်မနေနိုင်တော့ပါ။ သူတို့ စကား ဝိုင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါတော့သည်။
 လူနာစောင့်နှင့် ကလေးအဖေဖြစ်သူကနေ... 'ကျွန်တော်တို့က ကန်စွန့်အင်းကနေ လာပြီး မီးဖွား တာပါ။ ကျောက်ပျဉ်လဲ ဘယ်ပါပဲမလဲ။ ရွှေဖုံသီးအညှာ ကကော ဘယ်မှာ ရနိုင်မလဲ အစ်မ' စာရေးသူကနေ...
 'အဲဒီအတွက် မပူပါနဲ့။ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်ရော ရွှေဖုံသီးအညှာပါ ပေးလိုက်ပါမယ်' ဆိုပြီး စာရေးသူပါ ပါဝင်ကူညီပေးလိုက်ပါသည်။
 စာရေးသူ၏ သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးသိုလ် ကျောင်းတက်တုန်းက အသေးအလတ် တစ်ချပ် ဝယ်ထားသည်ကို ရေဆေးပြီး ရွှေပောင်ဝင်းရွာမှ ပွေမျိုး

YUZANA LEPHET and ASSORTED FRIE

BURMESE CLASSIC .COM

ပွဲလမ်းအလှ အိမ်မှာသုံး လက်ဆောင်ပေးရန်အကောင်းဆုံး

ယုဇနာလက်ဖက်နှင့် အကြော်စုံ

အမှတ်- ၂၂ နဝဒေးလမ်း

ဒဂုံမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း: ၀၁ ၂၄၂၅၂၆

၀၁ ၂၅၅၅၂၅

၀၁ ၂၅၅၆၃၅